

تہ فسیری قورئانی
بہ رزو بہ پیز

بہ رگی سیژدہ یم
تہ فسیری سورہتی النحل

علی باپیر

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.aahlamontada.com

ئەم كۆنپە

لە ئامادە كۆردى پىگە

(مىنىرى ئىقرا (ئىقرا))

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى پىگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانى پىگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>



تہ فیسیری سوورہ تی

النَّحْلِ

ته فسیری سوورپه تی

النحل

نووسینی: عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زه رده شت کاوانی

چاپی یه که م ۱۴۴۱ز - ۲۰۲۰ک

۵۶۷ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابه ت : ئایینی (ته فسیر)

له به ریوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

تہ فسیری سوورہ تی

النَّخْلِ

نووسینی: عہلی باپیر



پیشگی نه ته فسیره به گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۴) آل عمران.

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ آتِقُوا رَبَّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿۷۱﴾﴾ الأحزاب.

أما بعد: فإن أصدق الحديث كلام الله، وخير الهدي هدي محمد ﷺ وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار^(۱).

خوینره به ریزو خو شه ویسته کان!

هیچ گومانی تیدانیه - بو مروقی پروادار - که نهو ته منه نهی له خزمهت دوايين کتیبی خوا (قورئان) دا به سه رده بری، جا به هه ر شیوه به که له شیوه کانی له خزمهت دابووندا بی؛ خویندنه وه، تیفکرین و پامان، فیترکردن، کارپیترکردن ... هتد، به باشتیرین جیگرتن جیگا ده گری و، خاوه نه که ی له دنیاو دواپوژدا لئی به هره مه نده.

منیش که - وه که باسکردنی چاکه ی خوا (التحدث بنعمة الله) ده یخه مه پروو - له وه تی فامم کردوته وه، خوا ی به به زه یی و به خشه ر چاکه ی له گه ل کردووم و، به فه رمایشتی به رزو بی وینه ی خو به وه سه رگه رمی کردووم و، به ر له ته مه نی بیست سالی ی به وه

(۱) نه وه پی ده گوتری: (خطبة الحاجة) که پیغه مبه ر ﷺ هاوه لانی به ریزی فیترده کرد، پیش هه ر قسه به کی گرنک، بیلین، وه که وتاری جومعه و داخوازیبکردن (خطبة) و... هتدو، نه م وتاره، هه ر کام له: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، طبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانه و (مسلم) یش به شینی هیناوه.

ھیدایەتی داوم، کە قورئانی بەرپۆز و پێز لەبەر بکەم و، سەرقالی خوێندنەوێ تهفسیره کانی قورئان و تێوە پامانی ئایەتە پەر بەرە کەتە کانی و، لیۆردبوونەوێیان بم.

ھەر بۆیەش تیکرای کتیب و نامیلکەو وتارو دەرسە کانم، کەم و زۆر لەبەر پۆشنایی قورئان دابوون، کە دیارە ھەر ئەمەش شتیکی سروشتییە؛ ئاخر ئایا ئیسلام بێجگە لە قورئان پاشان سوننەتی پیغەمبەر ﷺ، کە ئەویش ھەر روونکردنەوێ قورئان و چۆنیەتی جیبە جێکردن و کارپیکردنەتی، شتیکی دیکە یە؟! بێگومان نەخیر.

ئنجما لە میژ سالیس بوو، کە براو خوشکانیکی دلسۆزی نزیك و ئاشنام، داوایان لێدەکردم کە دەست بکەم بە دانانی تەفسیرو لیکدانەوێی قورئان، ھەتا لە پەمەزانی سالی (۱۴۲۸) دا ھاتە دلمەو، کە ناوی خوا ی لیبھینم و دەست بەو کارە گەر وەر و گرنگە بکەم، بە لکو وردە وردە بە پیتی بواری دەرفەت، ھەرسالە ھەندیکی لی ئەنجام بدەم، لە گەل سەرقالی زۆرو جوړاو جوړیشدا، ھەتا دەرفەتیکی وام بو دەرفە خستی کە بتوانم خیرایی تیدا بکەم و خۆمی بو یە کلایی (مفترغ) بکەمەو، خوا پشتیوان بی تەواوی بکەم، ئەگەر تەمەن بە بەریەو مابێ.

سەرچاوەی دانانی ئەم تەفسیرو لیکدانەوێی شەم، وێرای سەرنجدانی زۆربە ی ئەو تەفسیرانە ی کە باون و، دەستم پێیان گەیشتو، بریتیە لە وردبوونەوێ تێوە پامانی خۆم لە خودی قورئان، چونکە بێگومان قورئان: ھەندیکی ھەندیکی روون دەکاتەو: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننەتی پیغەمبەری خوا ﷺ، چونکە پیغەمبەری خواش روونکەرەو (مُبَيِّنٌ) ی قورئانە، وەك خوا ﷺ فەرموویەتی:

﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكِرُونَ﴾ النحل.

واتە: زیکرمان بو لای تو ناردۆتە خوا، تاکو ئەوێ بو خەلکی تیراوتە خوا، بویان روون بکە یەو و بە لکو خوشیان بیری بکەنەو.

ئومیدیشم وایە - بە یارمەتی خوا ی بە خشەر ﷻ - شایستە یی ئەوێم ھەبێ تەفسیرو لیکدانەوێی کە وا بو قورئان پێشکەش بە مسولمانانی کوردستان بکەم، کە لە قورئان بوە شیتەو، مایە ی بە ھەر و سوودی خوێنەرانی بێ، بە تاییە تیش کە زیاتر لە سی^(۱) (۳۰) سالە لە گەل قورئانی بەرزو مەزن و تەفسیرە کانی و کتیبە کانی سوننەتدا خەریکم و، دەیان کتیب و بەرھەمی جوړاو جوړم لە زۆربە ی بواری کانی زانستە کانی شەریعەتدا پێشکەش کردوون.

(۱) ئەوێ لە کاتی دەستپیکردنی ئەم تەفسیرە دا، لە سالی (۲۰۱۰ز) دا.

شایانی باسیشه که ئەو بیست و دوو مانگ زیندانیی کرانەم لەلایەن ئەمریکاوە - لە (۲۰۰۳/۷/۱۰ تا کو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەرفەتییکی گەورەو گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوولبوونەوهی کتیبی خوا (تبارک و تعالی)، وە بۆ پەیدا بوونی تێگەیشتنی تایبەت لەبارەى زۆریک لە ئایەتەکانی یەو، ئەم راستیەش لە مەوسووعەى : (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درەوشاوەتەوه^(۱)، بەلام هەلبەتە نالیم و هیچکەشیش بۆی نیە بلی: که ئەم تەفسیرەى من تێرۆتەواوە، چونکە وێرای سنوورداریبوونی توانا و پرستم، لە بەرانبەر کتیبی لە هەموو پرویکەووە پەها (مطلق) و بیسنوور (لا محدود) ی خوادا، نەشموستەو که زۆر بەملاولادا بچم و بچمە نێو هەندیک وردە کارییەو، که یان من تێیدا پسپۆرو شارەزا نیم، یان خوینەر پێویستی پێی نیە، لە کاتیکدا دەیهوئ لە قورئان تییگات و، بزانی خوا (تبارک و تعالی) راستەوخۆ چی پێ فەرمووە؟!

ئنجاهەر لێرەشەو بە پێویستی دەزانم پڕ بە دل سوپاسی ئەو برا گەنجە رووح سووک و گورج و گوڵ و دلسوۆزە بکەم (حەزی نەکرد ناوی بهینم)، که هەلسا بە نووسینەووە و هینانە سەر کاغەزو، پاشان تاپیکردن و دوایی پێداچوونەووە و هەلهگیری، سەرجهەم ئەم زنجیرە دەرسە، که لە ئەسڵدا لە شیوەی وتار (محاضرة) دا پیشکەش کراون، هەرۆهە هەلسا بە (تخریج) ی سەرجهەم دەقه کانی سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پێکراوە کانهو، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بە سەرجهەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرە کیشاوە، خوا بە باشترین شیوە پاداشتی بداتەو، هەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزبێ^(۲) لە خوای بەرزو بێهاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کوران و کچان، لە نێو گەله که ماندا، زۆر بکات.

(۱) ئەو مەوسووعەیه که ئیستا چاپ کراوە، کهوتۆتە بەر دەستی خوینەرەن و، سەرجهەم هەشت بەرگ و دەوری سێ هەزارو پینج سەد (۳۵۰۰) لاپەرەیهو، هەولمداو بەگشتی تێیدا باسی سەرجهەم لایەنەکانی ئیسلام بکەم و، تاکە سەرچاوەشم قورئان بوو، وێرای دەقه کانی سوننەت، که لە هۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسە ئەو مەوسووعەیه لە چاپی دووهمی دا، کراوە بە دوازدە (۱۲) کتیبی سەربەخۆ، بە مەبەستی ئاسانتر سوود لێ بینرانی .

(۲) ئەو برا دلسوۆزە ئیستاش شیلگیرانە لەسەر کارەکهی خۆی بەردەوامە و، عەزمیشی جەزم کردو، که ئەگەر تەمەغان بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کارەکهی بێ .

شایانی باسیشه که ئیمه له م تەفسیره ماندا باسی بهش (جزء) هکانی قورئان و دابهشکردنهکانی دیکه‌ی وهک: - (حزب) - ناکه‌ین، چونکه هەر سوورەتیک بۆخۆی شتیکی سەر به‌خۆیه‌و، سەرجه‌م ئایه‌ته‌کانی وهک ئالقه‌کانی زنجیریک پیکه‌وه به‌یوه‌ستن و، ئاشکراشه که دابه‌شکرانی سەرجه‌م قورئان بۆ سی (۳۰) بهش (جزء) و شه‌ست (۶۰) (حزب)، شتیکی له‌لایه‌ن زانیانه‌وه کراوه، بۆ ئاسانکاری خۆیندی قورئان، دیاره ئیمه له دابه‌شکردنی به‌رگه‌کانی ئهم تەفسیره‌شدا، دیسان حیساب بۆ به‌شه‌کان (أجزاء) ی ناکه‌ین و، به‌ گوێره‌ی سوورەته‌کان، به‌رگه‌کانی دیاری ده‌که‌ین.

دوا قسه‌شم ئه‌وه‌یه‌ که:

ئهم تەفسیره - وهک پیتتر گوتمان - له ئه‌سلدا به‌شیوه‌ی دهرس و وتار پیتشکه‌ش کراوه، به‌لام دواتر خۆم دووجار به‌ وردی پیتدا چوومه‌وه‌و، به‌پیتی پیتی ده‌ستکارییم کردوه، دیاره هه‌موو دهرسیکیش به‌ناوی خواو ستایشی خوا ﷻ ده‌ستی پیکردوه، به‌لام ئیمه له سهره‌تای دهرسه‌کانه‌وه، ئه‌وانه‌مان لایردوه، بۆ زۆر دووباره نه‌بوونه‌وه‌و، ئه‌و (خطبة الحاجة) یه‌ی له سهره‌تای ئهم پیتشه‌که‌یه‌وه هاتوه، له‌جیاتی سهره‌تای سەرجه‌م دهرسه‌کانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه‌مه ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هه‌ولتیر

بەرچاۋ روونییەکی گرنگ لەبارەى ئەم تەفسیرەو

خۆنەرى بەرێز !

هەرچەندە لە (پیشەکی گشتیی) ئەم تەفسیرەدا باسمان کردووە کە بۆ نووسینی ئەم تەفسیرە لە هەموو ئەو تەفسیرە باوانەى دەستم پێیان گەشتووە، بەهەرەمەندبووم، هەرۆهە لە کۆتایی هەر بەرگیکی ئەم تەفسیرەدا، سەرچەم ئەو تەفسیرانەى کەم و زۆر لێیان سوودمەند بووم، ناوەکانیانمان بە ریز نووسیوە، بەلام لێرەش وەك جەختکردنەوێ زیاتر بەرچاۋروونی باشتەر بۆ ئێوەى بەرێز دەلێم :

مادام ناوی تەفسیرەکانمان نووسیوە، نە پێویست دەکات و نە دەشگونجێ، بۆ هەر تێگەشتن و بیرۆکەیهك، کە زۆر بەى تەفسیرەکان لەبارەى ئایەتیکەو، یان رستەو پرگەیهکی ئایەتیکەو، دەبێتین، ئیمە هەموو جارێ ناوی ئەو تەفسیرانە بێنن، بەلام بێگومان هەر کات بیرۆکەو تێگەشتنێکی تایبەق یەکیک لە تەفسیرەکان هەبێ و بکەوێتە بەرچاۋم، ئنجا چ پەسندی بکەم، چ رەفزی بکەم، هەر کات بە پێویستی بزانی، بە تایبەت ئاماژەى پێدەکەم، ئەگەرنا بە ئاماژەى گشتیی و بە نووسینی ناوی تەفسیرەکان لە کۆتایی هەر بەرگیک دا، ئیکتیفا دەکەم و، زۆریش لە ئەمانەق زانستی (الأمانة العلمیة) دەخەفتم و مەبەستمە رەچاۋی بکەم، چونکە ئەمینیی و ئەمانەت پارێزیی، رەوشتیکی گەورەو بەرزى مسوڵمانەتییه .

شایانی باسیشە جارى وا هەیه بیرۆکەو تێگەشتنێکی تایبەتی خۆم دەربارەى کۆمەلە ئایەتیک یان ئایەتیک یان رستەو پرگەیهکی ئایەتیک، بۆ دروست دەبێ، وەك تێگەشتن و بۆچوونی خۆم دەینووسم، کەچی رەنگە لە تەفسیرەکانی دیکەش - یەکیکیان یان زیاتر - دا هەبێ، ئەویش بەهۆی ئەووەیه کە من ئەو تەفسیرەم نەکەوتۆتە بەر دیدە، یان دیتوومەو لەیادم نەماوە.

پێویستە ئەو هەش بگوترێ کە بۆ شیکردنەوێ وشەکان، بە پلەى یەکەم پشتم بە کتیبە ناوکارەکی (راغب الأصفهانی) (مفردات ألفاظ القرآن) بەستووە، بەلام هەندیک

جاریش دەگەپمەۋە بۆ ھەندىك سەرچاۋەى دىكە بەتایبەت: (مختار الصحاح) ى (الرازي) و (المعجم الوسيط) و (صفوة البيان لمعاني القرآن) ى (حسنين محمد مخلوف).

پېئىشەكى ئەم بەرگە

الحمد لله الكبير المتعال، والصلاة والسلام والبركات على محمد الذي أنعم الله عليه بعد النبوة والرسل، ببلوغ الكمال في كل الأخلاق والخصال، وآله الكرام من الصحب والأزواج والقرابة والتابعين لهم بصدق إلى يوم المآل.

خوینەرى بەرئىز و خوئشەوئستم !

ستایشی شایسته و سوپاسگوزاری تیرو تەۋاۋ بۆ خۋای بەرزى مەزن کە بە لوتف و بەزەى بېسنوورى خۆى یارمەتیی داین، ئەم بەرگى سېزدهیم (۱۳) ەش بە چاپ بگەیه نین، ھەلبەتە لە ئەنجامی ھاوکاریى و دەستبارگرتنیکى خوئەخشانه و دلسۆزانەى برايانیکى لیبپراۋو ماندوونەناسدا، خۋای بەخشەر بە باشترین شئیۋە پاداشتیان بداتەۋەو پېزى زیاتر بخاتە کارو تەمەنیانەۋە.

ئەم بەرگى سېزدهیمەش تەرخان کراۋە بۆ سوورەتى (النحل) و لیکۆلینەۋەیه کی وردو پشوو درئژانەمان لەبارەى ئەم سوورەتە موبارەکەۋە کردو، کە خۋای بە بەزەى بەخشندە ژمارەیه کی زۆرى چاکەو نىعمەتەکانى خۆى - زۆرتەر لە ھەر سوورەتیکى دیکەى قورئان - تیدا خستوونەروو، شایانى باسېشە ئەم بەرگە و پراى تەفسىرو پونکردنەۋەى چەمک و واتای ئایەتەکان، شازدە (۱۶) کورتە باسى جۆراۋ جۆرىشى گرتوونە خۆى، بەم ناوونیشانانەى خوارئى:

یەگەم: کورتە باسئک لەبارەى حوکمى خواردنى گوشتى و لاخە بەرزە و ئىستەر و کەر.

دوۋەم: کورتە باسئک: مەبەست لە (خوشتى وادروست دەکات کە نایزانن) چىیە؟

سئیم: کورتە باسئک لەبارەى زەیتونەۋە.

چوارەم: کورتە باسئک حوکمى گوشتى دەریاۋە.

پئىنجەم: کورتە باسئک: لەبارەى شىرو ماستەۋە.

شەشەم: كورته باسئك لەبارەى خورماوہ.

حەفتەم: كورته باسئك لەبارەى درەختى مئوو تىرى وە.

هەشتەم: كورته باسئك لەبارەى ھەنگ و ھەنگوئىنەوہ.

نۆيەم: كورته باسئك لەبارەى چۆنيەتى پەيدا بوونى زانستەوہ.

دەيەم: كورته باسئك لەبارەى بالتندان (طير)وہ.

ياز دەم: كورته باسئك: چوار سەرنج لەبارەى ئەم ئايەتەوہ: (النحل: ۹۰).

دواز دەم: كورته باسئك لەبارەى گرنگىي وەفادارىي.

سێزدەم: كورته باسئك لەبارەى (استعاذە)وہ.

چوار دەم: كورته باسئك: پئنج سەرنج بۆ روونكردنەوہى ئەوہ، كە ئايەتى (۱۰۱) مەبەست پئى نەسخ نيە.

پاز دەم: كورته باسئك لەبارەى حوكمى زۆر لئكرانەوہ لەسەر كوفر و تاوان.

شاز دەم: كورته باسئك لەبارەى بنەما گرنگەكانى بانگەواز (الأصول المهمة للدعوة)وہ.

ھيوادارىشم ئەم بەرگى سێزدەيەمەش، وەك بەرگەكانى ديكەى ئەم تەفسيرە: لەلايەن عەودالانى، قوول تىگەيشتنى قورئان و، پاشان چاك كاريك لەگەلدا كردنى و كاريپكردنى، باش بخوئيتدريتەوہو فام بكرى و ھەزم بكرى و... ھتد.

لە خواي بەخشى بئسنووريش داواكارين ھەردەم ھاوكارو ھيدايەتدەرو پشتيوانمان بئ و، چاكەو تيعمەتى: تەواوكردنى ئەم تەفسيرەشمان پئى ببەخشئ.

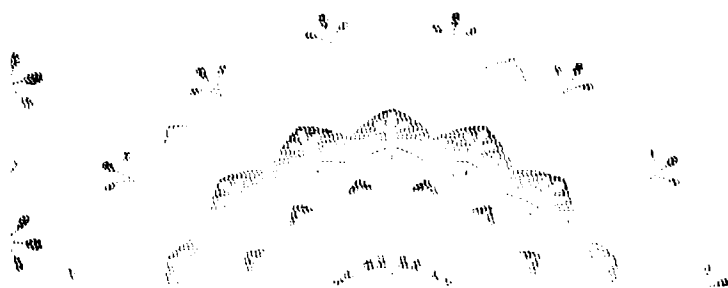
۱۳ ي شعبان ۱۴۴۱ ك

ز ۲۰۲۰ / ۴ / ۶

ھەولير

تہ فیسیری سوورہ تی

النحل



دهستینک

پیناسه‌ی سوورهتی (النحل) و بابه‌ته‌کانی

به‌ریزان!

ئه‌م‌رۆ که پۆژی: (۲۰۱۷/۶/۱۶ ز) به‌ران‌به‌ر: (۲۱/رمضان/۱۴۳۸ ک) له شاری هه‌ولێر خوا پشٹیوان بێ، ده‌ست ده‌که‌ین به‌ ته‌فسیرکردنی سوورهتی (النحل)، سه‌ره‌تا پیناسه‌ی ئه‌م سووره‌ته‌ موباره‌که‌ ده‌که‌ین و، نێوه‌پۆکه‌که‌ی ده‌خه‌ینه‌ روو، ئنجا نه‌خشه‌ی خۆمان بو دابه‌شکردنی بابه‌ته‌کانی له‌ چه‌ند ده‌رسی‌کدا ده‌خه‌ینه‌ روو.

(۱) ناوی ئه‌م سووره‌ته‌:

ئه‌م سووره‌ته‌، له‌لای زانایانی پێشین به‌ گشتی، هه‌ر به‌ (سُورَةُ النُّحْلِ) ناسراوه‌، چونکه‌ وشه‌ی (النحل) واته‌: هه‌نگ، که هه‌م به‌ کو ده‌گوتری، هه‌م به‌ تاکیش ده‌گوتری، ته‌نیا له‌م سووره‌ته‌دا هاتوه‌.

به‌لام له‌ (قَتَادَةَ) وه‌ هاتوه‌، که ئه‌م سووره‌ته‌ (سُورَةُ النُّعْمِ) واته‌: سووره‌تی نيعمه‌ته‌کانی‌شی پێده‌گوتری، سووره‌تی چاکه‌کان، چونکه‌ خوا ﷻ ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ چاکه‌کانی خۆی له‌م سووره‌ته‌ موباره‌که‌دا خستوونه‌ روو، که وه‌ک سه‌رژمێرم کردوون، زیاتر له‌ په‌نجا (۵۰) نيعمه‌تی سه‌ره‌کی له‌م سووره‌ته‌دا خراونه‌ روو.

(۲) شوینی دابه‌زینی ئه‌م سووره‌ته‌:

ئه‌م سووره‌ته‌، سووره‌تیکی مه‌که‌یه‌، له‌لای زۆربه‌ی زانایان و، ئه‌وه‌ له‌ (إِبْنُ عَبَّاسٍ) و (إِبْنُ الزُّبَيْرِ) یشه‌وه‌ هاتوه‌، خوا له‌ خۆیان و بابیشیان رازی بێ.

به‌لام گوتراوه‌: سَنَ (۳) ئایه‌تی کۆتایی له‌ سووره‌تی (النحل) له‌ کاتی گه‌رانه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ جه‌نگی (ثوحوود) دا، هاتوونه‌ته‌ خوار، که ئه‌م سَنَ ئایه‌ته‌ن: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوِقِبْتُمْ بِهِ ۗ وَإِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿۱۳﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا

صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ
مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

لهو کتیباندها که باسی هۆی هاتنه خوارهوهی نایه‌ته‌کانی قورئان ده‌کهن، نه‌وه باس
کراوه، که کاتیک پیغه‌مبهر ﷺ له جه‌نگی ئو‌خوددا، دیمه‌نی چه‌مزه‌ی مامی ده‌بینی، که
کافره‌کان رق و بوغزیکی تابه‌تیان له چه‌مزه‌هه‌بووه خوا لیتی رازی بی و، جه‌سته‌یان
شیواندوه! پیغه‌مبهر ﷺ سویند ده‌خوات، که نه‌گه‌ر خوا ده‌ستی بدات و له جه‌نگیکی
دیکه‌دا، به‌سه‌ر نه‌و کافرانده‌دا زال با، جه‌سته‌ی ژماره‌یه‌کی زوریان بشیوتنی، ئنجا هه‌ندیکی
ده‌لین: فه‌رموویه‌تی: بیست (۲۰) و، هه‌ندیکی ده‌لین: فه‌رموویه‌تی: سی (۳۰)، خوی دادگه‌ریش
به‌م بۆنه‌وه نه‌م نایه‌تانه‌ی ناردنه‌ خوارئ، که راسته‌ ماناو کورته‌ی ماناکه‌یان به‌م شیوه‌یه:

واته: نه‌گه‌ر خه‌لکتان سزادا، هه‌ر بارته‌قای نه‌و سزایه، سزایان بده‌نه‌وه، که سزای
تیوه‌ی پیدراوه، (واته: نه‌وان چییان له تیوه‌ کردوه، تیوه‌ش هه‌ر نه‌وه بکه‌نه‌وه)، نه‌گه‌ر
خۆراگریش بن، نه‌وه باشتره بو خۆراگران و، خۆرابگره‌و خۆراگرتنیشته‌نیا به‌خوایه و،
دلته‌نگ مه‌به‌ به‌هۆی نه‌و پیلانه‌وه که ده‌یگتپن و سه‌غله‌ت مه‌به، بیگومان خوا له‌گه‌ل
نه‌و که‌سانه‌دایه که پاریز ده‌کهن و، له‌گه‌ل نه‌و که‌سانه‌دایه که چاکه‌کارن.

رایه‌کی دیکه‌ش هه‌یه، که پالذراوه‌ته لای (قَتَادَةَ) و (جَابِرُ بْنُ زَيْدٍ) ده‌لین: سه‌ره‌تای
سووره‌تی (النحل) هه‌تا نایه‌تی ژماره‌ چل (۴۰) مه‌ککه‌یه و، له مه‌ککه‌ دابه‌زیوه، نه‌وی
دیکه‌ی تا کو‌تایی مه‌دینه‌یه و له مه‌دینه‌ دابه‌زیوه.

خواه‌نی ته‌فسیری (المیزان) یش (محمد حسین الطباطبائی)^(۱)، نه‌و رایه‌ی هه‌لبژاردوه و،
ژماره‌یه‌کی دیکه‌ش له روونکه‌ره‌وانی ماناو مه‌به‌سته‌کانی نایه‌ته‌کانی قورئان، نه‌و رایه‌یان
هه‌لبژاردوه.

خواه‌نی ته‌فسیری (التحریر والتنویر)، (محمد الطاهر بن عاشور)، گو‌توویه‌تی: نه‌م سووره‌ته
هه‌ندیکی مه‌ککه‌یه‌و هه‌ندیکی مه‌دینه‌یه، به‌لام دیاری‌ی نه‌کردوه و، گو‌توویه‌تی:
هه‌ندیکی پاش کوچی ژماره‌یه‌ک له هاوه‌لان بو (حه‌به‌شه) هاتۆته‌ خوار، به‌پیتی نایه‌تی:
﴿ ثُمَّ إِنَّكَ رَبُّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قَاتَلُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا
إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾

واته: دوايي په روه ردگارت، نهوانه ي که کوچيان کرده، دواي نهوه ي نه شکه نجه دراون و، پاشان تیکوښاون و خوړاگر بوون، بیگومان په روه ردگارت، دواي نهوه (دواي نهوه هموو شتانه ي به سهريان هاتوون)، لیورده ي به به زه ییه.

هه روه ها (محمد الطاهر بن عاشور) ده لئ: نه م سووره ته هه ندی کی پاش سووره تی (الأنعام) هاتوته خواری، چونکه نایه تی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ﴾ (۱۱۸) الأنعام، واته: له سه ر جووله که کان نهوه مان قه ده غه کردبوو، که پیشتر بومان خویندبوویوه، مه به ست پی نی نهو نایه ته ی سووره تی (الأنعام) ه، که ده فه رموی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمًا عَلَيْهِمْ شُحُومُهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ (۱۱۶)، که له ته فسیری سووره تی (الأنعام) دا، به ته فصل قسه مان له باره ی نهو نایه ته و، سه رجه م نایه ته کانی سووره ته که وه، کرده.

(محمد الطاهر بن عاشور) له (التحریر والتنوير) دا^(۱)، نهوه ی هیناوه.

(۳) ریزبه ندی ی نه م سووره ته له موصحف و دابه زین دا:

به رای زوریک له زانایان، نه م سووره ته پاش سووره تی (الأنبياء) و پیش سووره تی (ألم السجدة) دابه زیوه و، ریزبه ندی ی له هاتنه خواره وده دا هفتا و دوو (۷۲) یه، واته: پیش نه م سووره ته (۷۱) سووره تی دیکه دابه زیون.

به لام ریزبه ندی ی له (مصحف) دا، شازده (۱۶) یه، چونکه ناشکرایه که ریزکردنی سووره ته کان له (مصحف) دا، به پی نی ریزبه ندی ی دابه زینیان نه بووه، نه گه رنا ده بووایه هه موو سووره ته مه ککه ییه کان له پیشه وه بن و، سووره ته مه دینه ییه کان له دواوه بن، که نیستا به م شیوه یه نیه، سووره تی (الفاتحة) له پیشه وه یه، که هه رچه ند سووره تی کی مه ککه ییه، هه ندی کی ش ده لئین: مه دینه ییه، به لام بیگومان پیش وی سووره تی دیکه دابه زیون، نجا دوايي وی یه کسه ر سووره تی (البقرة) یه، نجا (آل عمران و النساء و المائدة) ن، که هه موویان سووره تی مه دینه یین، به لکو سووره تی (المائدة) به تایه ت، له کو تایی ته مه نی پیغهمبر ﷺ دا هاتوته خوار، چونکه ژماره یه ک له سزا شه رعیه کانی تیدان، نجا دوايي

دیتەووە سەر سوورەتی (الأنعام) و (الأعراف) و، دوایی دیتەووە سەر (الأنفال والتوبة)، که واتە: ریزبەندی سوورەتەکان لە (مصحف)دا، جیاپە لە ریزبەندیان بە پیتی دابەزینیان.

رای بەندەش لەوبارەپەووە، ئەوێپە پیم وایە: ئەم سوورەتە هەمووی مەککەییە، بە سنی ئایەتەکی کۆتاییشەووە، چونکە: بەئێ، دەگونجی ئەو سنی ئایەتەکی کۆتایی سوورەتی (النحل) لەگەڵ ئەو رووداوەی جەنگی (ئوحود)دا بگونجین، بەلام مەرج نیە، بەو بۆنەپەووە هاتبە خوار، چونکە ئاشکرایە هەندێ لە زانیان بە هاوێلانیشەووە خوا لێیان رازی بێ، ئایەتیک یان کۆمەلە ئایەتیک که گووتویانە: پەپووەستە بە فلان رووداوەووە، واتە: ئەو رووداوەش دەگریتەووە، ئەگەرنا مەرج نیە لە کاتی ئەو رووداوەدا هاتبیتە خوار.

٤) نیوەرۆکی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە لە سوورگەیی بابەتەکانی قورئانی مەککەیی دا دەخولیتەووە، واتە: ئەو باس و بابەتانەیی سوورەتە مەککەییەکان لەبارەیانەووە دەدوین و، ئەم سوورەتەش سروشتی سوورەتە مەککەییەکانی هەپە بە گشتی، دیارە هەر کام لە سوورەتەکانیش، چ سوورەتە مەککەییەکان و، چ سوورەتە مەدینەییەکان، کەسایەتی و تایبەتمەندی خۆی هەپە، ئەم سوورەتەش بە هەمان شێو و کۆمەلێک بابەتی تێدان، کە لە سوورەتە مەککەییەکانی دیکەدا بەم شێوێپە نەهاتوون، هەر وەها هەندێک بابەتی تێدان، کە تەنیا لێرەدا هاتوون، هەموو سوورەتە مەککەییەکانیش ئەو تایبەتمەندیانەیان هەن، بەلام چوارچێوێپەکی فراوان هەپە هەموویان کۆدەکاتەووە، کە بریتیه لە باسی: (بووناسیی، ئیمان و عەقیدە، تەنیا بەندایەتی بو خوا کردن، پەوشت و بەها بەرزو جوانەکان کە مرۆف دەبێ خوییان پێ برازینیتەووە، خوووخدە خراپەکان کە مرۆف دەبێ خویانی لێ دوور بخاتەووە، بەسەرھاتی پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لەگەڵ گەلەکانیاندا، پشتیوانیی کردنی خوا ﷻ لە پیغەمبەران و لە شوینکەوتوووانی پرواداریان، دابەزینی سزاو تۆلەیی خوان بو گەلە سەرپنجیی کارەکان، دوای ئەوێپە کە پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگەیان لەسەر تەواو کردوون و بیانوو براویان کردوون، پاشان باسی سزاو پاداشتی خوا لە دواپۆژدا، باسی بەهەشت، باسی دۆزەخ). سوورەتە مەککەییەکان لەو چوارچێوێپەدا دەسوورینەووە.

دابه شکردنی ئەم سوورته به بۆ بیست و دوو (۲۲) بابته

بابه تی یه کهم: پێشه کییهک، که له نایه تی (۱ تا ۹) ده گرتته وه: که تیییدا باسی چه ند بابه تیکی بنه ره تی کراره، که دووتر ده بن به پیرست و پێشه کیی بۆ کووی بابته کانی دیکه، وهک: هاتنی بریاری خوا بۆ سزادانی کافره کان، دابه زانندی فریشتان بۆ سه ر پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، دروستکرانی ئاسمانه کان و زهوی به هه ق و حکمه ت، دروستکردنی مرۆف، هینانه دی ئاژه ل و و لاخ، که به هره ی جوړاو جوړیان لئ وهرده گیری، که سه رجه م ئاماژه کراره به ده (۱۰) له نیعمه ت و چاکه کانی خوا ﷻ له م نو (۹) نایه ته موپاره که دا.

بابه تی دووهم: خستنه پرووی ژماره یه ک له چاکه و نیعمه ته سه ره کییه کانی خوا ﷻ، له نایه تی (۱۰ تا ۱۸)، ئەمیش نو (۹) نایه تی گرتوته وه، وهک: دابه زانندی ئاو له ئاسمانه وه، پوواندنی پرووه ک و دره خت و له وه پرگا، رامکردنی شه وو پوژو، خوړو مانگ و ئەسته یه کان، هینانه دی سه رجه م ئەو دروستکراوانه ی له زهویدا دروست ده بن، وهک: گیاو گوڵ و پرووه ک و دارودره خت و میوه و، دانه و پێله و... هتد، ئنجا رامکردنی ده ریا، واته: مل پێکه چکردنی ده ریا، تاکو مرۆفه کان به هره ی لئ وه ربگرن، چ وه ک لئ ده ره یانی خشل، چ وه ک لئ ده ره یانی خواردنیکی ته پرو تازه، که مه به ست پینی گوشتی ماسیی و باقی ژیانداره کانی دیکه ی ده ریا، که به رای زۆربه ی زانایان هه موویان هه لالئن.

پاشان خوا باسی چه سپاندنی چیاکان ده کات له زهوی دا، که وه ک له نگه ر وان بۆ زهوی، ئنجا باسی ئەسته یه کان ده کات، ههروه ها باسی نیشانه کان ده کات، بۆ ئەوه ی خه لک به ریگا و باناندا بپوات به هوی ئەو نیشانه وه، به ریگا بزائن.

بابه تی سییه م: پێشاندانی چه ند هه لوێست و په فتاریکی چه وتی کافره کان و، سه ره نجامی شوومیان له سه ر ئەو هه لوێستانه، چونکه سه ره نجامه شوومه کانیان باجی هه لوێسته خراپه کانیانه، ئەمیش له نایه تی: (۱۹ تا کو ۲۹) واته: یازده (۱۱) نایه تی گرتونه وه.

بابه تی چواره م: خستنه پرووی هه لوێستی ئەرتیبیانه ی برواداران پاریزکارو سه ره نجامی باشیان، ئەمیش (۳) نایه تی گرتونه وه: (۳۰ - ۳۲).

بابه تی پینجه م: خستنه پرووی سه ره نجامی ترسناکی کافران له پوژی دوایی دا، ئەمیش نایه ته کانی: (۳۳ و ۳۴) ی بۆ ته رخان کراون.

بابەتی شەشەم: گێرناوەی قسەى ھاوبەش دانەرانی: کە ئەگەر خوا ویستبای خراپە نەکەن و ھاوبەش بۆ خوا دانەنێن و جگە لە خوا نەپەرستن و، ئەو خواردنانەى کە قەدەغەیان کردوون، قەدەغەیان نەکەن، ئەگەر خوا ویستبای، ئەوەیان نەدەکرد، واتە: ئۆبالبە کە دەخەنە ئەستۆی قەدەرى خواوە، خواش ﷻ بەرپەرچیان دەداتەو.

هەروەها نکووییى کردنیان لەوێ قیامەت بێ و، سزاو پاداشت هەبێ و لێپرسینەو هەبێ، بەلام خواى بەرز بەرپەرچی ئەوەشیان دەداتەو، ئەمەش لە ئایەتەکانی: (۳۵ - ۴۰) دا، واتە: شەش (۶) ئایەتی بۆ تەرخان کراون.

بابەتی حەوتەم: باسی کۆچکردن لە پیناو خوادا، مأل و حال و نیشتمان بەجێهێشتن، ئەمیش دوو ئایەتی بۆ تەرخان کراون، ئایەتەکانی: (۴۱ و ۴۲).

بابەتی هەشتم: باسی یاسای خوایە لە پەوانەکردنی پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هەروەها باسی دابەزاندنی قورئان و، ئەرکی پیغەمبەری خوا ﷻ بەرانبەر قورئان و، ئەرکی خەڵکیش لەبەرانبەر دواکتییى خوادا، ئەمەش ئایەتەکانی: (۴۳ و ۴۴) ی بۆ تەرخان کراون.

بابەتی نۆیەم: باسی هەرهەشەکردن لە کافرەکان و، خستنه‌پرووی ملکه‌چیی سەرجه‌م دروستکراوه‌کان بۆ خوا، کە هیچ شتێک نیە لە گەردووندا، لەو دروستکراوانەدا کە خوا خولقاندوونی، بەسەر و خوارووه، بە ئاسمان و زه‌وییه‌وه، هیچ شتێک نیە لامل بێ لە یاساکانی خوا، هەمووی بۆ خوا ملکه‌چه، کړنووش دەبات، ئەمیش شەش (۶) ئایەتی بۆ تەرخان کراون، ئایەتەکانی: (۴۵ - ۵۰).

بابەتی دەیەم: باسی چەند سیفەتییى بنه‌رەتییى خوا ﷻ، ئەمەش پینج (۵) ئایەتی بۆ تەرخان کراون، ئایەتەکانی: (۵۱ - ۵۵).

بابەتی یازدەیەم: باسی چەند بیروبووچوونییى چەوتی کافرەکان و سەرەنجامی شوومیان، ئەمیش ئایەتەکانی: (۵۶ - ۶۴) ی بۆ تەرخان کراون، واتە: نۆ (۹) ئایەت.

بابەتی دوازده‌یەم: باسی ژمارەییى دیکە لە چاکە و نیعمەتەکانی خوا، کە دەوری بیست (۲۰) چاکە و نیعمەتن، ئەمەش لە ئایەتەکانی: (۶۵ - ۸۳) دا، واتە: نۆزده (۱۹) ئایەتی بۆ تەرخان کراون.

بابەتی سێزده‌یەم: باسی چەند دیمەتییى راجله‌کینییى کافرەکان لە قیامەت دەکات، ئەمیش شەش (۶) ئایەتی بۆ تەرخان کراون: (۸۴ - ۸۹).

بابەتى چواردەيەم: باسى فەرمانکردنى خوا بە دادگەرىيى و، چاكەكارىيى و، بەخشىن بە كەسە نزيكەكان، ئەمىش تەنيا ئايەتى ژمارە (۹۰)ى بۆ تەرخان كراو.

بابەتى پازدەيەم: باسى پابەندىيى بە بەئىن و پەيمانەو، خۇپاراستن لە پەيمانىشكىنىيى و، بىئى بەئىنىيى، كە حەوت (۷) ئايەتى بۆ تەرخان كراون، ئايەتەكانى: (۹۱ - ۹۷).

بابەتى شازدەيەم: باسى قورئان خويئىدن و، چەند بابەتتىكى دىكەي پەيوەست بە قورئانەو، كە ھەشت (۸) ئايەتەكانى: (۹۸ - ۱۰۵)ى بۆ تەرخان كراون.

بابەتى ھەقدەيەم: باسى ھالەتى ھەلگەرانەو، ھالەتى ناچاركران لەسەر كوفركردن و، ھاوبەش دانان، ئەمىش شەش ئايەتەكانى: (۱۰۶ - ۱۱۱)ى بۆ تەرخان كراون.

بابەتى ھەژدەيەم: ئاماژەيەك بە خەلكى مەككەو، سېلەبىيان بەرانبەر بە خواو، چاكەو نىعمەتەكانى خوا، كە ئايەتەكانى: (۱۱۲ و ۱۱۳)ى بۆ تەرخان كراون.

بابەتى نۆزدەيەم: باسى ئەو كە ئايا چى لە خواردن و خواردنەو ھەلآلە و، چىش قەدەغەيە؟ ھەروھە سزاي ئەوانەي كە بژيوە پاك و چاكەكانى خوا، لە بەندەكانى، بە ناھەق قەدەغە دەكەن، كە چوار ئايەتەكانى: (۱۱۴ - ۱۱۷)ى بۆ تەرخان كراون.

بابەتى بيستەم: باسى ئەو كە كاتى خۆي لەسەر جوولەكەكان قەدەغە كرابوو، ئەمەش بىرھىتانەو ھى مسوئلمانانە، بۆ ئەو كە خوا لە سوورەتى (الأنعام)دا، فەرموويەتى، كە پىشتەر ئاماژەمان پىدا و، لە ئايەتەكانى: (۱۱۸ و ۱۱۹)دا، باسى ئەو كراو.

بابەتى بيست و يەكەم: باسى پىغەمبەر ئىبراھىم عليه السلام خەلىلى خوا و، سىفەتە سەرەككىيەكانى و، باسى مەسەلەي شەممە، كە ديارە ئەمە نەرىتتىكى جوولەكەكان بوو، ئەو كاتەش ھەبوو، ئىستاش ھەيە، ئنجا پالپان داوۋتە لاي ئىبراھىم عليه السلام بۆيە خوا عليه السلام روونى دەكاتەو - بە بۆنەي باسى ئىبراھىمەو - باسى شەممەش دەكات، كە تايبەتە بە جوولەكەكانەو، ھىچ پەيوەست نىە بە ئىبراھىم عليه السلام ھو، ئەمىش لە ئايەتەكانى: (۱۲۰ - ۱۲۴)دا باسكراو.

بابەتى بيست و دووھم و كۆتايى: باسى چۆنەتتىيى و شىۋازى بانگەواز بۆ لاي خوا و، خۇراگرىيى لەسەر ئازارو ئەزىبەتى كافرەكان، واتە: خراپ مامەلەكردنى كافرەكان لەگەل كەسىكدا كە بۆ لاي خوا بانگيان دەكات، ئەمەش لە ئايەتەكانى: (۱۲۵ - ۱۲۸)دا، خراوۋتە

0) دابەشكردنى دەرسەكانى ئەم سۈرەتە:

بە پىي نەخشەي ئىمە بۆ تەفسىر كردنى ئەم سۈرەتە، كە ئىمە وەك عادەتى خۆمان، - لەم تەفسىرەدا - لە سەرەتاو نەخشەي تەفسىر كردنى ئايەتەكان و، دابەشكردنى بابەتەكان بۆ چەند دەرسىك، دادەپرژىن، بۆ ئەوئەي بەرچاوى خوينەران روونتر بى: ھەر لە سەرەتاو ئەم سۈرەتە باسى چى دەكات ؟

ھەلبەتە مەرجىش نىە ئەو بىست و دوو بابەتەي ئىمە ئاماژەمان پىدان، كە بابەتى وا ھەيە لە يەك ئايەت، يان لە دوو ئايەتدا ھاتو، يەك دەرسى بۆ تەرخان بىكەين، بەلكو نەخشەي دەرسەكان جىايە و، ئىمە ئەم (۱۲۸) ئايەتەمان دابەش كردوون بۆ دوازده (۱۲) دەرس، بەم شىۋەيەي خوارى:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۹)، كە وەك پىشتەر باسماں كرد: وەك پىشەكىي وان بۆ كۆي بابەتەكانى ئەم سۈرەتە موبارەكە، كە لەو (۱۲۸)دا ئايەتەدا ھاتوون و، دە (۱۰) چاكەي خواي بەخشەرىشىيان تىدا خراونە پروو.

دەرسى دووھم: لە ئايەتەكانى: (۱۰ - ۲۱)، واتە: (۱۲) ئايەت دەگرىتەو، كە برىتە لە خستە پرووى ژمارەيەك لە چاكەو نىعمەتەكانى خوا، كە سەرجمان بىست (۲۰) چاكەو نىعمەتن.

دەرسى سىيەم: ئايەتەكانى: (۲۲ - ۳۴)، واتە: (۱۳) ئايەت، كە خستە پرووى ھەلوئىستى كافرەكانە لە بەرانبەر خواو، قورئاندا، ھەرۋەھا ھەلوئىستى پارىزكاران، كە پىچەوانەي ھەلوئىستى ھاوبەش بۆ خوادانەرو كافرەكانە.

دەرسى چوارەم: ئايەتەكانى: (۳۵ - ۵۰)، واتە: (۱۶) ئايەت، كە كۆمەلىك باس و بابەتى جۇراو جۇرى پەيوەست بە راوبۇچوونى ھاوبەش بۆ خوادانەران و كافرەكان و، بەرپەرچدرانەو ھەيانن.

دەرسى پىنجەم: ئايەتەكانى: (۵۱ - ۶۴)، واتە: (۱۴) ئايەت، ئەمانىش زياتر باسى تەنيا بەندايەتىي بۆ خوا كردن و، بەرپەرچدرانەوئەي ژمارەيەك لە بىروبوچوونە ھەلەوپەلەكانى ھاوبەش بۆ خوا دانەرانن، لە پۇژگارى دابەزىنى قورئاندا، كە تا ئىستاش ئەوانە ھەر بەردەوامن، لە ملاولاي دنىادا.

دەرسى شەشەم: ئايەتەكانى: (۶۵ - ۸۳)، واتە: (۱۹) ئايەت، كە لەو ئايەتەندا خوا ﷻ ژمارەيەكى دىكەي زۆر لە چاكەو نىعمەتەكانى خۆي دەخاتە روو، كە سەرجهمىان بىست (۲۰) چاكەو نىعمەتن، واتە: بەو نو (۹) ئايەتەو كە لە پىشەكىي ئەم سوورەتەدا هاتو، كە دە (۱۰) چاكەو نىعمەتەكانىان تىدا خراونە روو و، بەو دوازده (۱۲) ئايەتەو، كە لە دەرسى دووهمدا دەيانخەينە روو، كە باسى بىست (۲۰) لە چاكەو نىعمەتەكانى خوا كراو و، بە پىي ئەم نۆزده (۱۹) ئايەتەش، زياتر لە پەنجا (۵۰) چاكەو نىعمەتى خوا خراونە روو. بۆيە زانايان، بە تايەت قەتادە كە گوتوويەتى: ئەم سوورەتە پىي دەگوترى: (سورة النعم) سوورەتى چاكەكان، نىعمەتەكان، ناھەقى نەبوو.

دەرسى حەوتەم: ئايەتەكانى: (۸۴ - ۸۹)، واتە: (۶) ئايەت، لەم ئايەتەندا خوا ﷻ باسى سەرەنجامى كافرەكان دەكات لە رۆژى دوايى دا، كە چىيان لىدى و چى دەچىژن و، چۆن پەشيمانىي دەردەبەرن و دادىشيان نادات !

دەرسى هەشتەم: ئايەتەكانى: (۹۰ - ۹۷)، واتە: (۸) ئايەت، باسى فەرمانكردن بە دادگەرىي و، فەرمانكردن بە بردنە سەرى بەلئىن و پەيمان و، خۆ پاراستن لە پەيمان شكىنىي و بى بەلئىنىي.

دەرسى نۆيەم: ئايەتەكانى: (۹۸ - ۱۰۵)، واتە: (۸) ئايەت، كە باسى چۆنيەتى قورئان خوئىندن و چۆنيەتى مامەلەكردن لەگەل قورئانداو، مامەلەكردنى كافرەكان لەگەل قورئاندا و ھەلوئىستيان بەرانبەر بە قورئان و بەرپەرچدرانەوھيان، كراو.

دەرسى دەيەم: ئايەتەكانى: (۱۰۶ - ۱۱۱)، واتە: (۶) ئايەت، كە باسى ھەلگەرانەوھيە لە ئىسلام و، باسى ئەوانەشە كە ناچار دەكرىن ھەلگەرىنەوھو، وشەي كوفرو شىركيان بە دەمدا دى، بەلام ناچارن، كە ئەوانە خوا ﷻ لىيان دەبوورى، ئنجا پەيوەست بەم باسەو: باسى كۆچكردن و بەجىھىشتنى نىشتىمانە، كە چۆن خوا لەگەل ئەو جۆرە كەسانەدا لىيوردەو مېھرەبانە.

دەرسى يازدەيەم: ئايەتەكانى: (۱۱۲ - ۱۱۹)، واتە: (۸) ئايەت، چەند بابەتتىكى جۇراو جۆرن، ھەم باسى سىپلەيى و بى ئەكىي كافرەكانى مەككە بەرانبەر بە پىغەمبەر ﷺ و، ھەم باسى ئەو كە خوا چى ھەلأل كرددو، لە خواردنەكان و چى ھەرام كرددو؟ ھەرۇھە پىشترىش بە نىسبەت جۈولەكەكانەو، خوا چى لى قەدەغە كرددوون ؟

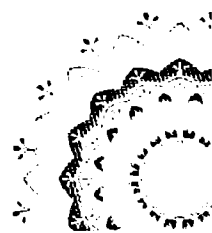
دەرسى دوازده يەم و كۆتايى: ئايەتە كانى: (۱۲۰ - ۱۲۸)، واتە: (۹) ئايەت، باسى ئىبراھىم عليه السلام، كە سەرمە شقى ئەھلى ئيمانە، بە پىغەمبەرى خاتەمىشەوہ ﷺ كە خوا ھەر لەو ئايەتە شدا فەرمانى پىدە كات، دە فەرموئى: ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۱۲۳)، ئنجا پىغەمبەر ئىبراھىم عليه السلام كۆمە ئىك خەسلەت و سىفەتى بەرزى ھەبوون، كە خواى پەرورەدگار لەم چەند ئايەتە دا ھەندىكىان لى دە خاتە پروو، ھەلبەتە ھەر بەھوئى ئەو سىفەتە شەوہ بوۋتە سەرمە شقى ئەھلى ئيمان لە دواى خۆيەوہ.

پاشان باسى شىۋازى بانگەوازو، باسى ھەلوئىستى بانگەوازكاران بە پىغەمبەرى خاتەمىشەوہ ﷺ، كە سەرمە شقى و پىشەرەويان بوو، لە گەل نە يارە كانياندا، بە تايىبەت ئەوانەى بە شىۋەى بىن نەزاكەت و نارىك مامەلە دە كەن.

ئەمە پىناسەو نىۋەرۋكى ئەم سوورەتە بوو و، نەخشەى ئىمە بوو بوۋ دابە شىكردى بابەت و دەرسە كانى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى يەكەم



پیناسه‌ی نهم دهرسه




به‌ریزان!

لهم دهرسه‌دا، دئینه سهر خستنه‌رووی نو (۹) ئایه‌ق سهره‌تای سووره‌تی (النحل) و، شیکردنه‌وه‌ی مانا و مه‌به‌سته‌کانیان، ئه‌ویش وه‌ک شیوازی خو‌مان لهم ته‌فسیره‌دا: به‌حه‌وت هه‌نگاو، که هه‌نگاوی یه‌که‌میان پیناسه‌ی ئه‌و کو‌مه‌له‌ ئایه‌ته‌یه‌ که ده‌مانه‌وی ته‌فسیریان بکه‌ین: نهم دهرسه‌ که نو ئایه‌ته‌ و، وه‌ک پیشه‌کیی وان بو‌ کو‌ی بابه‌ته‌کانی سووره‌تی (النحل)، سهره‌تا‌ خوا‌ی کاربه‌جی‌ روو به‌ کافره‌ هاوبه‌شدانه‌ره‌کان ده‌فه‌رموی: ئه‌وه‌ بریاری خوا‌ هات، په‌له‌ی لی مه‌که‌ن، که دوایی روونی ده‌که‌ینه‌وه، مه‌به‌ست پی‌ی چییه‌؟ پاشان خوا‌ باسی پاکیی و به‌رزیی خو‌ی ده‌کات، له‌ به‌رانبه‌ر شیرکی هاوبه‌ش بو‌ خوا‌ دانه‌ره‌کاندا.

دوایی باسی ناردنی وه‌حیی ده‌کات به‌ فریشته‌کان دا بو‌ پی‌غه‌مه‌ران (سه‌لات و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی‌ت) و، ئامانجی ناردنی ئه‌و وه‌حیی ده‌خاته‌روو.

ئججا باسی دروستکردنی گه‌ردوون ده‌کات، که به‌ هه‌ق و حکمه‌ت دروستی کردوه.

دوایی باسی دروستکردنی مرو‌ف ده‌کات، که له‌ تو‌ویلکه‌یه‌که‌وه‌ هیناویه‌ته‌ دی و، پاشان بو‌وه‌ به‌ که‌سیک بتوانی‌ قسه‌ بکات و، مشتومر بکات.

دوایی باسی دروستکردنی ئاژه‌لان ده‌کات، هه‌روه‌ها و‌لاخه‌ به‌رزو ئیسترو گو‌تدریژ، پاشان ئاماژه‌ ده‌کات به‌ سه‌رجه‌م هو‌کاره‌کانی دیکه‌ی بارو سوارو گواسته‌نه‌وه، که خوا  په‌یدایان ده‌کات و له‌و کاته‌دا که قورئان دابه‌زیوه، نه‌یانزانیون:  وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ  (النحل).

له‌ کو‌تایی دا باسی ئه‌وه‌ ده‌کات، که خوا بو‌ ری‌ی راست، ری‌نمایی ده‌کات.

شایانی باسه‌ ئه‌و نیعمه‌تانه‌ که لی‌ره‌دا ئاماژه‌یان پی‌کراوه، سه‌رجه‌میان ده‌ (۱۰) نیعمه‌تن، به‌لکو زیاتریشن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَنَّىٰ أَمُرُّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ ① يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ② خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَلَّىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ③ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ④ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ⑤ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ⑥ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ⑦ وَالخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ⑧ وَعَلَىٰ اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَاءَهُمْ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ⑨ ﴿

مانای دهقا و دهقی ئایه تەکان

{به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده. کارو بریاری خوا هات (ئەى ھاوبەش بو خوا دانەرەکان) پەلەى لى مه‌که‌ن، پاکىی و به‌زىی بو وى له‌وهى ده‌یکه‌نه ھاوبەش (بو خوا) ① فریشتان به فه‌رمانى خوئى، به رووح (وه‌حیى) به‌وه داده‌به‌زىئىته سه‌ر هه‌ر کام له به‌نده‌کانى (پىغه‌مبه‌ران) که بیه‌وئى، که ئەى (پىغه‌مبه‌ران!) (به‌هۆى ئەو رووحه‌وه) خه‌لك هۆشيار بکه‌نه‌وه و بترسىن، که جگه له من (خوا) هىچ په‌رستراویكى دیکه نیه، ده‌جا پارىزم لىیکه‌ن ② ئاسمانه‌کان و زه‌وى به‌هه‌ق (و حکمه‌ت) دروستکردوون، به‌زىی بو وى له‌وهى ده‌یکه‌نه ھاوبەش (بو خوا) ③ مروؤفى له توویلکه‌یه‌ک وه‌ده‌یئاوه، که‌چى بوته به‌مشتومرکه‌رىكى ئاشکرا ④ ئاژه‌له‌کانىشى بو هئىانوه دى، (پو‌شاک و که‌لوپه‌لىک و له‌خورىی و تووک و موویان دروست ده‌کرى) مايه‌ى گه‌رم بوونه‌وه‌تانه و، سوود و که‌لىكى جو‌راوجو‌ریان لى وه‌رده‌گرن و، لىشيان ده‌خوون ⑤ کاتى - ئىواران - له له‌وه‌رگا ده‌يانه‌یننه‌وه و - به‌يانان - به‌ریان هه‌لده‌ده‌نه له‌وه‌رگا، دیمه‌ئىكى جوانى بو‌تان هه‌یه ⑥ که‌لوپه‌ل و باره‌قورسه‌کانىشتان بو شوئىتىک هه‌لده‌گرن، که به‌خوئىزه‌تدانى

زور نه‌با، نه‌یده‌گه‌یشتنی، به دنیایی په‌روه‌ردگارتان به په‌رۆش و به به‌زه‌یه (۷) و لاخه به‌رزه و ئیستر و که‌ره‌کانیش بۆ سواربوون و بۆ جوانیتانن و، (خوا له داهاتوودا) شتی واش دروست ده‌کات که ئیستا نایزانن (بۆ هاتووچۆ و سه‌فه‌رتان) (۸) خواش پری راست (پیشاندان) ی له‌سه‌ره و هه‌شیانه (له رییه‌کان) چه‌وت و لاده‌ره و، ئه‌گه‌ر (خوا) ویستبای - زورتان لیبکات - هه‌مووتانی ده‌خسته سه‌ر پری راست (۹)

ئیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(بِالرُّوحِ): {الرُّوحُ: مَا بِهِ حَيَاةُ النَّفْسِ (يُدْكَرُ وَيؤْنَّثُ)، وَالنَّفْسُ وَالنَّفْسُ وَالْقُرْآنُ وَالْوَحْيُ وَجَبْرِيْلُ، وَالرُّوحُ: الرِّاحَةُ، وَالرُّحْمَةُ، وَنَسِيمُ الرِّيحِ}، وشه‌ی (رُوح) شتیکه که مایه‌ی ژبانی مروّقه، که له زمانی عه‌ره‌بییدا، هه‌م به (مُدْكَر) دئی، هه‌م به (مُؤنَّث) یش، {مُدْكَر} و {مُؤنَّث} ی مه‌جازیی، هه‌روه‌ها وشه‌ی (رُوح) به مانای (نَفْس) یش دئی، به مانای هه‌ناسه (نَفْس) یش دئی، هه‌روه‌ها به مانای (قورئان) یش دئی و، بۆ سروش (وحی) یش به کاره‌یتراوه و، بۆ (جبریل) یش به کاره‌یتراوه (وه‌ک ناو)، ئه‌وه به‌نسبه‌ت (رُوح) وه‌ه، به‌لام (رُوح) واته: ئاسووده‌یی و (رَاحَةُ)، به‌زه‌یی و، شه‌نه‌بای فینک، به‌و مانایانه دئی.

(نُطْفَةٍ): {النُّطْفَةُ: الْمَاءُ الصَّافِي، الْجَمْعُ نِطَافٌ، وَالْقَطْرَةُ، وَالْمِنْيُ وَالْجَمْعُ نُطْفٌ}، (نُطْفَةٍ): به ئاوێکی صاف ده‌گوتری، که به (نِطَاف) کۆده‌کرته‌وه، هه‌روه‌ها به تنۆکه ئاوێکیش ده‌گوتری و، به تۆو (مِنْي) ش ده‌گوتری، که کۆیه‌که‌ی (نُطْفَةٍ) ه.

(خَصِيمٌ): {الْخَصِيمُ: الْكَثِيرُ الْمُخَاصِمَةُ خَصَمْتُهُ: نَارَعْتُهُ، خِصَامًا وَمُخَاصِمَةً}، (خَصِيم) واته: زۆر ناکوکیکه‌ر، زۆر مشتومرکه‌ر، (خَصَمْتُهُ) واته: (نَارَعْتُهُ خِصَامًا وَمُخَاصِمَةً)، یانی: له‌گه‌لی ناکوک بووم، مشتومریم بوو، (خِصَام وَمُخَاصِمَةُ) ش، یانی: مشتومریم ناکوکی.

(وَالْأَنْعَامَ): {النَّعْمُ: الْإِبِلُ، وَالْأَنْعَامُ: الْإِبِلُ وَالْبَقَرُ وَالْغَنَمُ}، واته: وشه‌ی (نَعْم) ته‌نیا حوشر ده‌گریته‌وه، به‌لام (أنعام) حوشر و ره‌شه‌ولاغ و مه‌رو بزنیش ده‌گریته‌وه.

(رِيفٌ): {الرِّيفُ: خِلَافُ الرِّيدِ، وَالرِّيفُ: إِسْمٌ لِمَا يَتَدَفَّأُ بِهِ}، وشه‌ی (رِيف) واته: گه‌رمایی، گه‌رمبوونه‌وه، پیچه‌وانه‌ی سه‌رمابوونه و، وشه‌ی (رِيف) ناوه بۆ هه‌ر شتی که خۆی پی گه‌رم بکریته‌وه، به‌تایبه‌تی له به‌رگ و پۆشاک.

(تَرِيحُونَ): (المُرَاخُ: حَيْثُ تُرَاخُ الإِبِلُ، الإِرَاخَةُ: فِعْلُ الرِّوَاخِ، وَهُوَ الرُّجُوعُ إِلَى المَعَاظِنِ)، (مُرَاخ) واته: له وه رگا، (إِرَاخَة) کرده وهی (رَوَاخ) ه، (رَوَاخ) بریتیه له گه پانه وه له دواى له وه ر، گه پانه وه بۆ ته ویله و بۆ نه شوینه ی که و لآخه کان تیتدا پشوو ده دهن، له کوردیی دا (پشتیر، ته ویله، ناغه ل) ی پیده لین.

(سَرَحُونَ): (السُّرُوحُ: الإِسَامَةُ، أَي: العُدُوُّ بِهَا إِلَى المَرَاغِي)، وشه ی (سَرَحَ، يَسْرَحُ، سَرُوحًا)، واته: و لآخه کان به ردا بۆ له وه ر، ناردن بۆ له وه ر، (الإِسَامَةُ) واته: له وه پاندن، نه وه یه که به یانیان زوو ده یانبه ن بۆ له وه رگا.

(أَثْقَالَكُمْ): (أَثْقَالٌ: جَمْعُ ثَقُلَ: المَتَاعُ، الشَّيْءُ الثَّقِيلُ، الخَطِيرُ، ثِقُلٌ: هُوَ وَزْنٌ)، وشه ی (أَثْقَالٌ) کوی (ثَقُلَ) ه، (ثَقُلَ) واته: که لوپه لیک، یان شتیکی به نرخ و، شتیک که جیی بابه خ بی، به لام (ثَقُلَ) واته: کیش.

(بِشِقِّ الأَنْفُسِ): (الشَّقُّ: المَشَقَّةُ وَالإِنْكَسَارُ الَّذِي يَلْحَقُ النُّفْسَ وَالبَدَنَ): (شِقٌّ) بریتیه له و زه حمه ت و قورسییه و، نه و تیشکانه ی که به هو ی ماندوو بوونه وه تووشی جهسته و پوو حی ئینسان دئ، ئینسان که زور شه که ت و ماندوو ده بی ت، پیی ده گو ترئ: (مَشَقَّةٌ)، (شِقٌّ) یش به مانای زه حمه ت و قورسیی دئ.

(وَالْحَيْلِ): (جَمَاعَةُ الأَفْرَاسِ لِأَ وَاحِدَ لَه مِنْ لَفْظِهِ، الفَرَسُ، وَقِيلَ الجَمْعُ أخیال وَخِیول)، (خیل) واته: کومه لی نه سپان، تاکی نیه له بیژه ی خو ی، به لام ده گو ترئ: (فَرَسَ)، واته: یه که نه سپ، به لام (خَيْلٌ) واته: کومه له نه سپیک، گو تراویشه: وشه ی (خَيْلٌ) به (أخیال، خِیول) یش کۆ ده کریته وه، هه رچه نده بۆ خو شی هه ر کویه، که واته: (أخیال وَخِیول) ده بنه کوی کۆ (جَمْعُ الجَمْعِ).

(وَالعَالِ): (جَمْعُ بَعَلٍ: المَتَوَلَّدِ مِنْ بَيْنِ الحِمَارِ وَالفَرَسِ)، (بَعَلٌ) بریتیه له وه ی که له نیوان که ر و نه سپدا په یدا ده بی، واته: نه سپ و که ر که پیکه وه جووت ده کرین، نه وه ی که لیان په یدا ده بی، پیی ده گو ترئ: (بَعَلٌ)، مییه که ی (بَعْلَةٌ) یه، که نه زۆکه و نیره که شی: بارگین (بردون) ه.

(قَصْدُ السَّبِيلِ): (القَصْدُ: إِسْتِقَامَةُ الطَّرِيقِ)، (قَصَدَ) واته: ریی راست، وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ، واته: له سه ر خویاه ریی راست و، به ئامانج گه یه نه ر، پوون بکاته وه.

(جَايِرٌ): (الْجَوْرُ وَالْبَجَائِرُ)، واته: لادهر، سته مكار، (جَائِرٌ: عَادِلٌ عَنِ الْمَحْجَةِ) لادهر له ریی راست، (وَالْبَجَائِرُ: هُوَ الَّذِي يَمْتَنِعُ مِنَ التَّيْمَنِ مَا يَأْمُرُ بِهِ الشَّرْعُ)، (جَائِرٌ) نه و كه سه يه كه لاملیی ده كات له پابه ندبوون به وهی كه شهرع فه رمانی پیکردوه، كه ده فه رموی: ﴿وَمِنْهَا جَايِرٌ﴾ واته: له رییه كان هه به رییه لادهره، یا خود رییه کی لاره، هه ر كه سی پیندا بروا، تووشی لادان ده بی و به نامانج ناگات.

مانای گشتی نایه ته كان

ئه م نو (۹) نایه ته موباره كه، وهك گوتمان: وهك پیشه کی وان بو كوی باس و بابه ته كانی سووره تی (النحل)، خوا ﴿سَهْرَةً﴾ سه ره تا ده فه رموی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوی به به زه یی به به خشنده، واته:

ده سته پیکردنم به هینانی ناوی خوی به، كه نه وهش مه به ست پی نه وه به:

۱ - ئه م كاره ته نها بو خوا ده كه م.

۲ - به پی شیری خوا ده یكه م.

۳ - به توانا و یارمه تی خوی په روه ردگار ده یكه م.

۴ - بو هینانه دی په زامه ندیی خوا نه نجمی ده ده م.

﴿أَنَّى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْعَاجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، لیره دا گومانی تیدانیه كه پرووی دواندن له كافره كانه و، له هاوبهش بو خوا دانه ره كانه، له وانهی كه نه یاری پیغه مبه ری خاتم ﴿سَهْرَةً﴾ بوون، كه له زور شوینی قورئاندا هاتوه، په له یان كرده، وهك هه موو نه و گهل و كوومه لگایانه ی كه له رابردوودا، پیش پیغه مبه ری خاتم فه وتاون، هه میشه پیغه مبه رانی خوینیان هه لپیچاوه و، په له یان لیکردوون، كه سزای خوینیان بو بینن! ئنجا خوا ﴿سَهْرَةً﴾ له وه لامی ئه م هه موو په له كردن و تالوو كه كرده یاندا، له وه سزایان بو بیت، له دنیا دا، یا خود قیامت بی، ده فه رموی: ﴿أَنَّى أَمْرُ اللَّهِ﴾ فه رمانی خوا، كارو

بریاری خوا هات، ﴿فَلَا تَسْتَعِطُوهُ﴾ په لوی لى مه کهن، واته: په له له خوا مه کهن که سزایه که بښتیت، یا خود په له له هاتنی بریاری خوا مه کهن، بریاری خوا به سزادانتان، ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا يُشْرِكُوْنَ﴾ خوا پاکه و بهرزه له وهی که نه وان ده یکه نه هاوبه ش بو خوا، واته: خوا زور له وه پاک و بهرتره، بهترتته ناست دروستکراوه کانی خووی و، دروستکراوه کان وهك خوا ﴿مَمْلُوءًا﴾ مامه له یان له گه لدا بکری، که هاوبه ش بو خوا دانه ره کان وا ده کهن.

نجا خوا ﴿دَبَّيْتَهُ﴾ سهر باسی راگه یاندنی چهند راستیه کی بنه په تیبی، که هاوکات له گه ل نه وهی که چهند راستیه کی بنه په تیبین، که نایین و بهرنامه ی خوا به بناغی گرتوون، له هه مان کاتدا: نبعمهت و چاکه ی بهرز و ناوازه ی خوا ی پهروه ردگاریشن، ده فهرموئ: ﴿يُنزِلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ اَمْرٍ وَّ عَلٰی مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادٍ وَّ﴾ فریشتان به پروحه وه به فهرمانی خووی داده به زینتی، بو سهر ههر کام له بهنده کانی که بیهوئ.

گومانی تیدانیه که وشه ی (روح) لیره دا مه به ست پتی وه حییه، وهك خوا ﴿لَهُ كُوْتٰبِی﴾ سووره تی (الشوری) دا، ده فهرموئ: ﴿وَكَذٰلِكَ اَوْحٰیۤنَاۤ اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا...﴾ واته: ناوا به م شیوه یه پروحه تیکمان له نایینی خوومان بو تو دابه زاند، که مه به ست له پروح: قورئان و وه حیی و په یامی خوا به، چونکه وهك چون پروح جهسته ده پاریزی و، جهسته به بی پروح ناتوانی به رده و امبی، ژبانی مروفیش به بی په یام و، وه حیی خوا، ناتوانی به رده و ام بی، نه و به رده و ام بوون و ژبانه ی که شایسته ی مروف بی، به لئ، ژبانی ناژه لانه، ژبانی دپندانه، به رده و ام ده بی، به لام ژبانتیک که شایسته ی مروف بی، ژبانتیک که رازاوه بی به ناکاره به رزه کان، به به ها به رزه کان، له پیش هه موویانه وه، ته نیا خوا به په رستراو گرتن و، له گه ل خه لکدا به چاکه مامه له کردن، نه وه به رده و ام ناییت، مه گهر له سایه ی وه حیی دا.

که ده فهرموئ: ﴿عَلٰی مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادٍ وَّ﴾ له سهر ههر کام له بهنده کانی که بیهوئ، به دنیایی مه به ستی پن پیغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلٰةُ وَالسَّلَامُ)، چونکه جگه له پیغه مبه ران، وه حیی به مانا زاراوه یه که یان بو نه هاتوه، ئیدی که خوا ﴿لَهُ الْقَصَصُ﴾ له سووره تی (القصص) ده فهرموئ: ﴿وَاَوْحٰیۤنَاۤ اِلٰی اِمْرٍ مُّوسٰیۤ اَنْ اَرْضِعِیْهِ...﴾ زانایان ده لئین: مه به ست له وه حیی لیره دا، ئیلهام و خوربه خستنه تيو دلّه، ههروه ها کاتنی که خوا ﴿لَهُ سُوْرَةٌ﴾ له سووره تی (النحل) دا ده فهرموئ: ﴿وَاَوْحٰیۤ رَبُّكَ اِلٰی الْخَلْلِ...﴾ پهروه ردگارت وه حیی کرد بو

هەنگ، واتە: فێریکرد و، بەو شتووەیە خۆلقاندى کە ئەو کارانە ئەنجام بدات، وەك ئەوەی بە پەنھانیی فێری کردبێ و، پەيامیكى تايه تى خۆی بۆ ناردبێ.

﴿أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾، خوا فریشتەکان بە رووحەو، بە فەرمانی خۆی دادەبەزینی بۆ سەر هەر کام لە بەندەکانی، کە ئەو پێغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ﴿أَنْ أَنْذِرُوا﴾ بترسین! کێ بترسین و هۆشیار بکەنەو؟ خەلك هۆشیار بکەنەو، ﴿أَنَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾، کە جگە لە من هیچ پەرستراویک نیە، ﴿فَاتَّقُونِ﴾ کەواتە: پارێز لە من بکەن و، خۆتان پارێزن لەوەی کە من پێم ناخۆشە، خواش ﷻ پێی ناخۆشە: ئەرکەکان بچوێنن و قەدەغە کراوەکانیش بشکێنن.

ئەنجا خوا باسی نىعمەتێكى دیکەى خۆی دەکات، کە بریتىە لە دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی، دەفەرموی: ﴿حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ﴾، خوا ئاسمانەکان و زەوی بە هەق هێتوانە دی، وەك خوا ﷻ لە سوورەتی (ص) دا دەفەرموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلاً ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ (۲۷) واتە: ئاسمان و زەوی و ئەوەی ئیوانیانیمان بە باطیل نەخۆلقاندوون، کەواتە: (حق) پێچەوانەى (باطل) ه، (هەق) واتە: شتی چەسپاو و لەگەڵ واقع دا گونجاو، بەلام (باطیل) واتە: شتی پووچ و بۆش و بێ بنەما.

هەر وەها خوا ﷻ لە سوورەتی (الانبیاء) دا، دەفەرموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبِينَ﴾ (۱۶) واتە: ئاسمانەکان و زەوی و ئەوانەى ئیوانیانیمان بە گالتە نە خۆلقاندوون.

دیسان لە سوورەتی (الدخان) یش دا هەمان شت دووبارە دەپیتەو، کە خوا دەفەرموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبِينَ﴾ (۳۸) مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۳۹) کەواتە: (حق) پێچەوانەى (باطل) و پێچەوانەى یاریى و گەمەیه، یاریى و گەمە شتیکیە هیچ ئامانجیکی لە پشتەوه نیە و، (باطیل) یش شتیکی بێ بنەمایە، کەواتە: دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی بنەمایەکی هەیه، حکمەت و ئامانجیک لە پشتیەو، ئەویش بریتىە لە چی؟!

لە سوورەتی (الجماعیة) دا خوا ﷻ - وەك دوایش باسی دەکەین لە مەسەلە گێرنگەکاندا - زۆر بە روونی دەفەرموی: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۴۲) واتە: خوا ئاسمانەکان و زەوی بە هەق دروستکردوون،

بۆ ئەوەی ھەر کەسە بە پێی ئەوەی ئەنجامی داوہ (بە پێی کردەوہ کانی) سزا، یان پاداشت بدریتەوہ.

کەواتە: ئەوہ ئەو ھەقە یە کە خوا ئاسمانەکان و زەوی بۆ ھیناونە دی، بەنسبەت ئیمە ی مەرۆفەوہ، بەلام ئایا خوا ھەر ئەو ھیکمەتە ی ھە یە و، تەنیا ئەو ھەقە پەرچا وکراوہ لە دروستکردنی گەردووندا؟! وەک لە باسیکی سەر بەخۆدا لە تەفسیری سوورەتی (یونس) دا گوتوو مانە: ناتوانین بڵین، بەلێ، بەلام بە دنیایبەوہ ھەقیک کە خوا ﷻ بۆ ھینانە دی، گەردوونی بە سەر و خواربەوہ، بە ئاسمان و زەویبەوہ، بۆ دروست کردوہ، ئەوہ یە کە مەرۆف تاقی بکاتەوہ و، پاشان بە پێی کردەوہ کانی خۆی سزاو پاداشت وەر بگریتەوہ.

﴿تَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، خوا بەرزە لەوہی ئەوان دەیکەنە ھاوبەشی.

ئنجا دیتە سەر خستە پرووی راستیبەکی دی، کە لە ھەمان کاتدا نبعمەتییکی زۆر گەورە ی خوا یە: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ﴾، (خوا) ئینسانی لە نوتفە یە ک دروست کردوہ، (نطفة) وە ک دوا یی باسی دەکە ی، واتە: ئاویکی کەم، یان تئۆکە ئا، ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّمِينٌ﴾، دواتر بوو بە مشتومرکەریکی ئاشکرا، یان مشتومرکەریکی روونکەرەوہ بۆ مەبەستە کانی خۆی.

ئنجا دیتە سەر باسی نبعمەتییکی دیکە، کە چەندان نبعمەتی تیدان: ﴿وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا﴾، ھەر وہا (خوا) ئاژەلە کانیشی خولقاندوون و ھیناونیە دی، (أنعام) بە چوار جۆرە ئاژەل دەگوتری: {حوشتر، پەشە و لآخ (گا و و مانگا و گامیش)، مەر و بز، ھەموویان بە نیرو مێیانەوہ، کە دیارە خوا ﷻ لە سوورەتی (الأنعام) لە دوو ئایەتی: (۱۴۳ و ۱۴۴) دا، باسیان دەکات، دەفەرموی: ﴿ثُمَّ نَبَّأَهُ أَنْبَاً مِنْ رَبِّهِ وَرَبِّ الْاِیْمَانِ إِنَّهُنَّ لَخَبَابُ مُغَدِّقَاتٍ یَّوْمَئِذٍ لَّیْسَ لهنَّ حِسَابٌ وَرَبِّ الْاِیْمَانِ﴾، دوا یی دەفەرموی: ﴿وَمِنَ الْاِیْبِلِ اِثْنِیْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اِثْنِیْنِ﴾ ھەر چوار جۆری ئاژەلەکان بە نیرو مێیانەوہ دەخاتە پروو، کە لەو ی بە روونی باسمان کردوہ و، نیرو مێی ھەرکامیکیشیان چی پی دەگوتری، لەو ی خستوو مانە تە پروو.

ئنجا دەفەرموی: ﴿وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ﴾:

أ- دەگونجی ﴿لکم﴾ بە یوہست بیتەوہ بە ﴿دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ﴾، ﴿لکم﴾ فیھا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ واتە: بۆ تێوہ لەو ئاژەلەدا ھە یە، گەرمکردنەوہ، سوود گەلیکی زۆر، ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ ھەر وہا لە بەروبووم و گۆشتە کە یان دەخۆن.

ب- دەشگونجى پەيۋەست بى بە (خَلَقَهَا) ۋە: ﴿وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ﴾، خوا ئاژەلە كانى بۆ ئىۋە دروست كىردوون، ﴿فِيهَا رِيفٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، ھەردو و اتاكە لىك نىزىكن.

(رِيفٌ) ئەو شتانەن كە ئىنسان پىيان گەرم دەبىتەۋە، لە بەرگ و پۆشاك و كەلۋپەل و چادرو پەشمال، كە لە تووك و موو و خورى ئەو ئاژەلەنە دروست دەكرىن، كە ھى حۋشتر پىي دەگوتىرى: تووك (وَبَرٌ) و، ھى مەر پىي دەگوتىرى: خورى (صُوف) و، ھى بزىن پىي دەگوتىرى: موو (شَعْرٌ)، بەلام رەشەۋلاخ، بايى ئەۋەندە تووك و موويان پىۋە نى، كە لىيان بكرىتەۋە.

﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾، ھەروھە بۆ ئىۋە جوانى ھەيە لەۋ ئاژەلەنەدا، كاتى دەيانھىننەۋە لە لەۋەرگا و، كاتى كە بەرپىيان دەكەن لە ئاغەل و تەۋىلە كانى خۇيان دەرياندەكەن، بۆ لەۋەر، ئىجا زانايان گوتوويانە: بۆيە خوا دەفەرموئى: ﴿حِينَ تُرِيحُونَ﴾ كاتى دەيانھىننەۋە لە لەۋەر، ھىنانەۋە لە لەۋەرى پىش خستەۋە، چونكە ئەو ئاژەلەنە كاتىك دىنەۋە بە تىر و پىرى، چالاكى و زەۋقىكى دىكەيان ھەيە! بەلام كاتى كە بەيانىان بە برسەتەيى بەرى دەكرىن بۆ لەۋەرگا، سىس و بى ھىزن! ئىجا خواش ﴿بِأَسَىٰ جَوَانِيهِ دَعَاكَ﴾، جوانىيەكەش بە زورى لە كاتى دايە كە ئاژەلەكان دىنەۋە لە لەۋەرگا، ئەۋە بارەي مەر و بزىنە! ئەۋە ھۆرەي مانگا و گايە، ئەۋە روغائى حۋشترە! ئەۋە ھىلكەي ئەسپ و ماينە! واتە: ھەم دىمەنەكەيان و ھەم دەنگ و سەدايان جوانتر و خۋشترە لە كاتى گەرانەۋەي ئىۋاراندا، كە سىكىش لە لادى بووبى، يان دەۋارنىش بووبى، دەزانى كە ئاژەلەكان لەۋ كاتەدا دىمەتەيى زور جوان و دل بزوين و سەرنج راكىشيان ھەيە!

ھەلبەتە خواش ﴿بِأَسَىٰ جَوَانِيهِ رَهْءَاوَكِرْدُوهُ﴾، لە دروستكراۋەكانى خۇيدا و، پىشى خۋشە مروقەكانىش جوانىيەكانى كە خوا لە دروستكراۋەكانى دا دروستكىردوون، بىانېنن، بۆيە سەرنجيان بۇيان رادەكىشى.

ئىجا خوا سوودىكى دىكەي ئەۋە ئاژەلەنە دەخاتە روو، دەفەرموئى: ﴿وَتَحْمِلُ أُنْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّا تَكُونُوا بِلَيْغِهِ إِلَّا سِقَ الْأَنْفُسِ﴾، ھەروھە ئاژەلەكان كەلۋپەلە قورسەكانتان ھەلدەگرن، بۆ ولاتىك و شوئىتك كە ئەگەر ھەر خۇتان بوونايە زور بە زەحمەت بەۋ شوئىنانە دەگەشىتن و دەتانتوانى: بار و كۆلەكانتان بگەيەننە ئەۋە، ﴿إِنَّكَ

رَبِّكُمْ لَرَوْفٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۰﴾، بیگومان پهروه‌دگاری تیره، به په‌روشه و زوریش میهره‌بانه و به به‌زه‌ییه، (رؤوف) واته: په‌روشی تیره‌یه‌تی، پی‌ی ناخوشه تووشی ناره‌ه‌تیی بن و، به به‌زه‌ییی و میهره‌بانیشه و پی‌ی خوشه خیر و چاکه‌تان تووش بکات.

ئنجاً ده‌فهرموی: ﴿وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لِيَرْكَبُوهَا وَزِينَةً﴾، هه‌روه‌ها (خوا) و لاخه به‌رزو و تیرسته‌کان و که‌ره‌کانی دروست کردوون، تاکو سواریان بن و، جوانی‌شیان تیدایه، ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، شتی واشتان بو دروست ده‌کات که نایزانن.

هه‌لبه‌ته زور له تویره‌ره‌وانی قورئان، کاتی خوی گوتووایانه: ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که خوا له به‌هه‌شتدا ده‌یخولقی‌تینی، که تیرستا نایزانین چونه! که به دنیاییه‌وه نه‌وه ده‌گرته‌وه، به‌لام لیره‌دا مادام باسی دنیایه، نه‌خیر، چه‌مک و واتایه‌کی دیکه‌شی هه‌یه، که زانایانی پتیشوو ناهه‌قیان نه‌بووه نه‌یزانن، نه‌ویش نه‌وه‌یه که خوا نامازه ده‌کات به هویه‌کانی هاتوو‌چوی ئاسمانیی و، زه‌مینیی و، ده‌ریایی و، ژیر ده‌ریایی، که له و دوو سئ سه‌ده‌یه‌ی دوایدا خوا ﴿يَخْلُقُ﴾ توانای داوه به مروّف دروستیان بکات، که ده‌بینین جوّره‌کانی ئوتوموبیل، که‌شتیی، فرۆکه، پاپوری ژیر ده‌ریایی و، شه‌مه‌نده‌فهر، هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که خوا یارمه‌تی مروّفی داوه، دروستیان بکات، بو نه‌وه‌ی سه‌فهر و هاتوو‌چوی خویانی پی نه‌نجام بدات.

له کوتایی دا خوا ده‌فهرموی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايِرٌ﴾، روونکرده‌وه و پیشاندانی ری‌ی راست له‌سه‌ر خویه، زانایان ده‌لین: لیره‌دا شتیک قرتیزاوه و به سیاق و سه‌لیقه ده‌زانری، یانی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ بَيَانُ قَصْدِ السَّبِيلِ﴾، له‌سه‌ر خویه که روونی بکاته‌وه ری‌ی راست و به نامانج گه‌یه‌نهر بو به‌نده‌کانی، کامه‌یه؟ ﴿وَمِنْهَا جَايِرٌ﴾ هه‌ندی له ری‌یه‌کانیش هه‌ن که لادهرن، ئنجاً ﴿جَايِرٌ﴾ به مانای لادهره، واته: ﴿وَمِنْهَا جَايِرٌ سَائِرُهَا﴾ نه‌وه‌ی که پی‌ی دا ده‌پروا لار و لادهره (جایر) ه، به‌لام خوا سیفه‌ته‌که‌ی پال داوه‌ته لای ری‌یه‌کان، یانی: هه‌ر که‌سیک پی‌ی دا بپروات، تووشی لادان و دوورکه‌وتنه‌وه ده‌بیت له هه‌ق، ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْنَاكُمْ أَجْمَعِينَ﴾، نه‌گه‌ر (خوا) ویستبایشی هه‌مووتانی ده‌خسته‌سه‌ر ری‌ی راست، لیره‌دا نابیی (هداگم) به‌وه لیکبدرتته‌وه، که مه‌به‌ست له (هداگم) ری‌نماییی کردن و ری‌ی پیشاندانه، که به داخه‌وه زوریک له ته‌فسیره‌کان، هه‌م ته‌فسیره‌عه‌ره‌بییه‌کان، هه‌م کوردییه‌کان، نه‌وه‌یان ره‌چاو نه‌کردوه و، هه‌ر گوتووایانه: نه‌گه‌ر خوا ویستبای هه‌مووتانی ری‌نماییی ده‌کرد، به‌لام نه‌و لیکدانه‌وه‌یه هه‌له‌یه، چونکه خوا ویستووویه‌تی هه‌مووان

رینمایى بکات، ویستن به مانای (المَشِيئَةُ التَّشْرِيعِيَّةُ)، خوا هیدایه‌تی ناردوه بۆ هه‌مووان،
 ئه‌وه‌ی ویستوه و براوه‌ته‌وه، ئه‌دی ئه‌و هیدایه‌ته‌ی خوا ده‌یبه‌ستیتته‌وه به ویستی
 خۆیه‌وه چیه؟!

واته: ئه‌گه‌ر ویستبای هه‌مووتانی ده‌خسته سهر ڕێی راست، ئه‌مما ڕێی راست بۆ
 روونکردنه‌وه، ئه‌وه خوا ویستووێته‌ی و کردووێته‌ی، چونکه پێشێ فهرموویته‌ی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ
 فَصْدُ السَّبِيلِ﴾ له‌سهر خوایه ڕێی راست بۆ خه‌لك روون بکاته‌وه؟!

که‌واته: ئه‌وه‌ی ویستوه و براوه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی که به‌ستووێته‌وه به ویستی
 خۆیه‌وه (وَلَوْ شَاءَ) ئه‌گه‌ر ویستبای، بریتیه له‌ خسته ڕێی راست، که بیگومان
 نه‌یویستوه هه‌مووان بخاته سهر ڕێی راست، ئنجا پرسیاره‌که لێره‌دا ئه‌وه‌یه: بۆچی خوا
 نه‌یویستوه، هه‌مووان بخاته سهر ڕێی راست؟!

وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که:

له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌یویستوه زۆریان لیبکات، به‌لكو ویستووێته‌ی ئازادیان بکات، ئه‌گه‌رنا
 ئه‌گه‌ر ویستبای زۆریان لیبکات، وه‌ك فریشته‌کان، وه‌ك فریشته‌کان، که هیچ کامیان له‌ فهرمانی خوا
 ده‌رنانچن، وه‌ك مادده‌ی بێ ژیان، وه‌ك گه‌ردیله‌کان و که‌هکه‌شانه‌کان و، وه‌ك رووه‌ك و
 ئاژهل و زینده‌وه‌ره‌کان، هیچیان له‌ فهرمانی خوا ده‌رنانچن، ده‌یتوانی، به‌لام نه‌یویستوه
 مرۆف ناچار بکات و، بیبه‌ستیتته‌وه به‌و یاسایانه‌وه که دایان، به‌لكو ویستووێته‌ی ده‌ستی
 ئاوه‌لابیت و کراوه‌ بێ، چونکه ئه‌گه‌ر وانه‌بێ، به‌که‌لكی تاقیکردنه‌وه نایه‌ت و، به‌که‌لكی
 جێنشینایه‌تی خوا نایه‌ت له‌سهر زه‌وی، که‌واته: (وَلَوْ شَاءَ: يَغْنِي: وَلَوْ شَاءَ مَشِيئَةُ إِجْبَارٍ)،
 واته: ئه‌گه‌ر خوا ویستبای زۆرتان لێ بکات، ﴿هُدًى لَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ یانی: (لَأُرْسِدْكُمْ
 أَجْمَعِينَ)، چونکه (أُرْسِدْكُمْ) واته: ده‌یخسته سهر ڕێی راست، یانی: (لَجَعَلْكُمْ أَجْمَعِينَ عَلَى
 الصَّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ) هه‌مووتانی ده‌خسته سهر ڕێی راست، به‌لام خوا ویستووێته‌ی بۆتانی
 روون بکاته‌وه، به‌لام دوا‌یی خۆتان به ویستی ئازادانه‌ی خۆتان ڕێی راست بگرته‌به‌ر،
 یان نه‌یگرته‌به‌ر، ئنجا که ئازادیشی کردوون، هه‌ندیکتان ڕێی راستان گرتوه، به ویستی
 ئازادانه‌ی خۆتان و، هه‌ندیکیشتان ڕێی چه‌وت و لارتان گرتۆته‌به‌ر.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

هاتنی فه رمان و بریاری خوا، بۆ سزادانی بیبروایان، شتیکی مسۆگه ره:

ئه و مهسه له یه مان له ئایه تی به که م هه ئینجاوه، خوا ده فه رموی: ﴿أَنْ أَمَرَ اللَّهُ فَلَا تَسْتَعِجَلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له سه ی برگه دا:

(۱) - ﴿أَنْ أَمَرَ اللَّهُ﴾، فه رمانی خوا هات، یان بریاری خوا هات، (راغب الأصفهانی) گو توه یه تی: (الأمر: مَصْدَرٌ مَعْنَى الْمَفْعُولِ كَالْوَعْدِ مَعْنَى الْمَوْعُودِ، أَي: مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ وَالْمُرَادُ بِهِ: تَقْدِيرُهُ وَإِرَادَةُ حُصُولِهِ فِي الْوَقْتِ الْمَقْرَّرِ). یانی: وشه ی (أمر) چا وگه، به مانای (مفعول) ه، وه ك چۆن (وَعْد) به مانای (مَوْعُود) ه، واته: به ئین پیدراو، یان به ئین دراو، ﴿أَنْ أَمَرَ اللَّهُ﴾ واته: (مَأْمُورُ اللَّهِ)، واته: ئه وه ی که خوا فه رمانی پیکردوه، که مه به ست پینی ئه ندازه گیری خوا و ویستی خوا یه، بۆ په یدا بوونی شته کان له کاتی دیاریبکراودا.

بیگومان رووی دواندن له هاوبهش دانه ره کانه، چونکه ئه وان په له یان ده کرد، که سزای خوا بی و ئه وان پیغه مبه رانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه ئده پیچا، ئه وه سیفه تی ئه وان ه.

که واته: بیگومان رووی دواندن له وان ه، ده شگونجی بلین: رووی دواندن له برواداران ه، چونکه زۆر جار ئه وانیش که کافره کان هه ئیان پیچاون، به دلایندا هاتوه: ده بی که ی خوا سزایان بدات؟! یان ده بی که ی ئیمه سه ربخات؟! ئه وه ش ده گونجی، واته: ئه وه بریاری خوا هات به سه رکه وتنتان و به له به ینبردنی دوژمانتان و، زه بوون کردنیان، په له ی لیمه که ن.

به لام مانای په که م زیاتر ده چیته دل ه وه، که رووی دواندن له هاوبهش بۆ خوا دانه ره کان بی، چونکه ئه وان خوا زۆری لی گیراونه وه له قورئاندا، که له هاتنی

سزادا په له یانکردوه، هم له پیغهمبهری خاتهم (محمد ﷺ) و هم کافره کانی دیکه ش
 بو پیغهمبهرانی دیکه، زور هه لیان پیچاون، په له یان کردوه و تالووکه یان کردوه که زوو
 سزیمان بو بینن، نه گهر راست ده که ن!

(۲) - ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ (الإِسْتِجَابُ: طَلَبُ تَعْجِيلِ حُصُولِ شَيْءٍ)، (إِسْتِجَابًا) بریتیه له داواکردنی به
 په له هاتنی شتیک، شتیک به په له په یدابنی، نه وهش دوو واتای هه ن:

یه که م: (لَا تَسْتَعْجِلُوا اللَّهَ بِأَمْرِهِ)، واته: په له له خوا مه که ن فرمانه که ی بینن.

دووهم: (لَا تَتَّعَجَلُوا أَمْرَ اللَّهِ، أَي: لَا تَسْتَعْجِلُوا بِهِ)، واته: په له مه که ن بریاری خوا بیت و، فرمان
 پیکراوی خوا بیت.

(۳) - ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا يُشْرِكُوْنَ﴾، خوا پاکه و، به رزه، له وهی که ده یکه نه هاوبه شی،
 بیته (ما) له وشه ی (عَمَّا) دا، چا وگه (مَا: مَضْرِبِيَّةٌ)، که واته: (عَمَّا يُشْرِكُوْنَ) (يَغْنِي: عَنِ إِشْرَاكِهِمْ
 غَيْرُهُ مَعَهُ)، خوا پاکه و به رزه له و هاوبه ش بو دانانه ی که کافره کان نه نجامی ده دهن و جگه له خو ی
 ده که نه هاوبه شی.

ننجا زوربه ی قورئان خوئنان (قرءاء) خوئندوو یانه ته وه: ﴿عَمَّا يُشْرِكُوْنَ﴾، به لام
 (خَمْرَةٌ وَكِسَايٌ) خوئندوو یانه ته وه: (عَمَّا تُشْرِكُونَ) که له هه ردوو کیاندا رووی دواندن له
 هاوبه ش بو خوا دانهره کانه، هه ردوو جوړه خوئندنه وه کان واتایان یه که، به لام یه کیان
 به شیوازی نادیار (غائب) و نه وی دیکه یان به شیوازی ناماده (حاضر).

مەسەلەى دووهم:

خوفا فریشتان بە وه حییه وه بە فه رمانی خوئی دادە بە زینتە سەر هەر کام لە بەندەکانی، واتە: ییغە مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) که خە لک بترسین لە شیرک و، ناگاداریان بکە نه وه، که تەنیا خوئی پەرستراوی راسته و، پیوسته پارێزی لى بکەن: خوفا ده فه رموئى: ﴿يُنزِلُ الْمَلَائِكَةُ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾﴾

شیکردنه وى ئەم ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(۱) - ﴿يُنزِلُ الْمَلَائِكَةُ بِالرُّوحِ﴾ (خوفا) فریشتان دادە بە زینتە بە رووچه وه، (ینزل) بە سى جوړ خوێنراوه ته وه:

یه ک: يُنزلُ الْمَلَائِكَةُ.

دوو: يُنزلُ الْمَلَائِكَةُ.

سى: تَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ، ئەو کاته (المَلَائِكَةُ) بە (رَفَع) دەبى و دەبیتە (فاعل) ی (تَنْزِلُ)، واتە: فریشته دادە بە زن (بالرُّوحِ) بە رووچه وه، (رُوح) واتە: وه حیى، وه ک له ئایه تی پیش ئایه تی کۆتایى سووره تی (الشورى) دا، خوفا ده فه رموئى: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَنْ نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَهْتَدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾﴾ واتە: ئاوا به و شیوه یه که سروشمان بو ییغە مبه ران ناردوون، روو حیکیشمان بو لای تو سروش کردوه له فه رمانی خوومان (یان له ئاینى خوومان)، که پیشتەر نه تده زانی نه کتیب چییه! نه ئیمان چییه!.

(۲) - ﴿مِنْ أَمْرِهِ﴾ واتە: له کاروباره کانى خواو، له ئەندازه گیریه کانى خوا، که هەر بو خوئی ده زانی و پێیان ناگاداره.

(۳) - ﴿عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ له سەر هەر کام لە بەندەکانى که بیه وئى.

ئەمە بەرپەرچدانەوێ قسەیهکی هاوبەش بو خوادانەرانه، که هەمیشە پەرخەنیان دەگرت بوچی ئەم قورئان و پیغەمبەراییهتیە بو موحمەد ﷺ هاتوێ؟! بو موونە: خوا لە سوورەتی (الزخرف) دا دەفرموێ، دەیانگوت: ﴿لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرَبَاتِ عَظِيمٍ﴾ (٣١)، واتە: دەبووایە ئەم قورئانە بو سەر یەکیەک لە پیاوێ گەورەکانی دوو ئاوەدانییەکیە دابەزیبووایە، که مەبەستیان پێیان: (مەککە) و (طائف) بوو، دیارە لە مەککە یەکیکیان پەچاوکردوێ که بە پیاوێکی مەزنیان داناوو، لە تائیفیش بە هەمان شێو، که زانیان رای جیاوازیان هەیه که کامەیان بوو، ئایا ئەوێ مەککە ئەبو جەهلە؟ یان ئەوێ تائیف کامەیانە؟ گرنگ ئەوێە موحمەد ﷺ یان پێ شایستەئێ ئەوێ نەبوو، که خوا لە ئێویان دا هەلییژیری، بو پلەئێ پیغەمبەراییهتی، هەر بوێە لە سوورەتی (الأنعام) دا خوا دەفرموێ: ﴿... اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ...﴾ (١٢٤)، خوا زانائە پەيامی خوێ لە کوێ دادەنێ، ئایا لە لای خوا ﷻ کێ دەولەمەندتر و قەبەتر و بە دەسەلاتر بێ، ئەوێ زیاتر شایستەیه، که بیکاتە نوێنەری خوێ؟! یان کێ پاکتر و چاکتر و دلسۆزتر و رازاوتر بێ بە سیفەتە بەرزەکان؟! بێگومان ئەوێ دووێ میان، چونکە پیوێر لە لای خوا شتیکی دیکەیه!

(٤) - ﴿أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ رووچ لە رێی فریشتەکانیەوێ دادەبەزینیته سەر هەر کام لە بەندەکانی، که چی بکەن؟! ﴿أَنْ أَنْذِرُوا﴾ که ئێوێ بترسین، وریا بکەنەو، هوشیار بکەنەو، یانی: خەلک بە گشتی هوشیار بکەنەو، ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ که جگە لە من هیچ پەرستراوێک نیە، هیچ شتیکی دیکە شایستەئێ ئەوێ نیە، وەک پەرستراو مامەلێ لە گەلدا بکری.

(٥) - ﴿فَاتَّقُونَ﴾ بوێە پارێز لە من بکەن، (التَّقْوَى) چیه؟ (التَّقْوَى: فِعْلُ الْمَأْمُورِ وَتَرْكُ الْمَحْظُورِ)، ئەنجامدانی ئەرکە و، خو پاراستنە لە حەرەم و قەدەغە.

مەسە لە ی سنیەم:

خوا ئاسمانەکان و زهوی بە هەق دروستکردوون و، بەرزترە لەو هابو بەشی هەبن، چونکە جگە لە خۆی، بەس دروستکراوەکانی:

خوا دەفەر موی: ﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ تَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ (٣)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە دوو بەرگەدا:

(١) - ﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ ﴾، خوا ئاسمانەکان و زهوی بە هەق دروستکردوون، وهك پێشتریش گوتمان: (له مانای گشتی دا)، وشە (الحق) لێرەدا پێچەوانە ی وشەکانی: (العَبَثُ، وَاللَّعِبُ، وَالْبَاطِلُ) ه، کهواته: (حَق) واته: چهسپاو، حیکمەت، جیددی، ئامانجیک که به جی بی.

واته: خوا ئاسمانەکان و زهوی هیناونه دی بو چهسپاندنی هەق و بو هیناونه دی حیکمەت و ئامانجیک، که ئامانجە که په یوه نیدی به دروستکراوهکان و مروّف و جنده وه ههیه، ئەگەرنا خوا ﷻ له وه بەرزتره که ئامانجیک به هۆی غهیری خۆیه وه بێتیه دی، هەر بۆیه له و باره یه وه: (ئەشعەرییه کان و ماتوریدییه کان و موعتەزیله کان) مشتومریکی زۆریان بووه، که به بۆچوونی من، به شیکی هۆیه که ی لیک تینه گەشتن، بووه، بو وینه:

ئەشعەرییه کان گوتوو یانە: نابێ بگوتری: خوا ئامانجیکی ههیه له دروستکراوهکانیدا، چونکە خوا پێویستی به غهیری خۆی نیه، ئنجا ئەوه راسته، خوا پێویستی به غهیری خۆی نیه، به لام ئەوهش به و مانایه نیه که خوا ئامانجیکی نیه! ئامانجیکی ههیه، که بریتیه له بهزه یی نواندن سه بارهت به بهنده کانی، که پێویستی پێیان نیه، به لام خوا ده یه وی چاکه یان له گه ل بکات، بهزه ییان له گه ل بنوێنی، پێیان به خشی، ئەوه ئامانجە به نسهت مروّفه کانه وه، به نسهت دروستکراوه کانی خوا وه، به لام ئامانجیک نیه که سوودیکی تیدا هه بی بو خوای په روه ردگار، به لکو خوا ﷻ ده یه وی چاکه له گه ل غهیری خۆی بکات.

وهك له سوورهتی (الدخان) دا دەفەر موی: ﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبِينَ ﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ... ﴿٣٩﴾ واته: ئاسمانەکان و زهویمان به یاریکارانه و گالته دروست نه کردوون، به لکو بهس به هەق دروستمان کردوون.

له مانا گشتیه کهش دا، ئاماژەمان به چەند ئایەتییکی دیکەدا و، ئیمە له زۆر شوونی دیکەش گوتوو مانە: ئەو بابەتەمان له سوورەتی (یونس)دا به تەفصیل باسکردووە، له ژیر سەر باسێکدا که خوا گەردوونی به هەق دروست کردووە.

(۲) - ﴿تَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، واتە: خوا بەرزە لەوەی که دەیکەنە هاوبەشی، یاخود بەرزە لەو شیرکەیی که ئەوان ئەنجامی دەدەن، (عَمَّا) ئەگەر (مَا: الْمَصْدَرِيَّةُ) بێ، یانی: (عَنْ شَرِكِهِمْ) خوا بەرزە لە شیرک و هاوبەش بۆ خوا دانانی ئەوان، بەرزترە لەوە که شایستەیی ئەو بێ، یاخود بەرزترە لەو شتانەیی که ئەوان دەیانکەنە هاوبەش بۆ خوا، ئەویش به دوو جۆر خۆندراوەتەو:

أ - عَمَّا يُشْرِكُونَ.

ب - عَمَّا تُشْرِكُونَ.

ئەگەر تەماشای بکەین لەم نۆ (۹) ئایەتەدا و، دواپی لەو دوازدە (۱۲) ئایەتی دیکەشدا، که بەدوایان دادین، دەبینین خوا ﷻ به شیوەیەکی پلەپلەیی باسی چەند راستییەکی دەکات، هاوکات وەک پێشتریش گوتمان: چەند چاک و نیعمەتییکی خواشن.

(۱) سەرەتا باسی ئەو دەکات که رووحییکی به فریشتەکاندا ناردووە بۆ پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بۆ ئەوێ خەڵک بترسین و هۆشیار و بیداریان بکەنەو، که تەنیا بەندایەتیی بۆ خوا بکەن و، پارێز لەو بکەن و، هەر ئەو پەرستراو.

(۲) دواپی باسی دروستکردنی گەردوون و، ئاسمانەکان و زەوی دەکات.

(۳) دواپی باسی دروستبوونی مڕۆف.

(۴) دواپی باسی دروستکردنی ئاژەل.

(۵) ئنجا باسی وڵاخی بارەبەر دەکات.

(۶) دواپی له ئایەتەکانی دواتردا که له دەرسی ئایندهدا پێیان دەگەین، واتە: له ئایەتەکانی (۱۰) - (۲۱)، باسی دابەزاندنی ئاو له ئاسمانەو، واتە: باران و بەفر و تەرزە دەکات.

(۷) دواپی باسی دروستکردنی لەوەرگا و روووک و دار و درەخت، بههۆی ئەو ئاوووە و هێنانەدیان.

(۸) دواپی باسی شەو و رۆژ و خۆر و مانگ و ئەستێرەکان دەکات.

(۹) ئنجا دواپی باسی هەر چییەکی که خوا له زەوی دا دەیخولقینێ، له روووک و زیندەوهران و دار و درەخت و... هتد.

(۱۰) ئنجا باسی دەریا و سوودەکانی دەریا.

(۱۱) دوایی باسی چیاپەکان و رووبارەکان و ریگا و بانەکان و نیشانەکان و ئەستیرەکان، دەکات. واتە: خوا ﷻ بە شیوەیەکی ریزبەندیی لە گرنگترەو بە گرنگ پێدا چۆتە خوار لە باسکردنی چاکە و نێعمەتەکانی دا.

مەسەلە ی چوارەم:

خوا مرۆفی لە تۆویلکە (تنۆکە) یەك دروست کردووە، کە چی دوایی بۆتە مشتومرکەریکی ئاشکرا:

خوا دەفەرموی: ﴿ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە دوو بڕگەدا:

(۱) - ﴿ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ ﴾، (خوا) ئینسانی دروستکردووە لە (نُطْفَةٍ)، کە لە زمانی عەرەبی دا، کە بە ئاویکی کەم و صاف دەگوتری، بە کوردیی پێی دەگوتری: (تنۆکە)، (تنۆکە ئاو)، بەلام ئەوهی مرۆفی لێ دروست دەبن، کە ئیستا زانستی کۆرپەلەناسیی دەریخستووە، دوو زیندەوهرن:

أ - یەکتیایان ژياندارى تۆویی (حَيَوَانٌ مَنْوِيٌّ)، کورتەکە ی: (حیمن) ه، ئەو زیندەوهره بچووکه ی کە لە نیو ئاوی پیاو دا هەیه، کە لە هەر دَلْوَيْتِكْ لە تۆو (مەنی) پیاو دا، ملیۆنان لەو زیندەوهره بچووکانه هەن.

ب - هیلکۆلە (بویضة) کە ئەویش زیندەوهریکی بچووکه لە ئاوی ئافرهتدا هەیه، دیاره بە زۆری وایه تەنیا یەك هیلکۆلە لە ئاوی ئافرهتدا هەیه، لە کاتیکدا کە ئافرهت ئەو ئاوهی دیت، کە ئەویش هەر تۆو (مەنی) ه، ئنجا لەو دووانه ئەو (نطفة) یه پێکدێ، ئەو دووانهش هیچیان بە چاو نابیرن و، بگره ئەوهشی لێیان پێکدێ، کە (نطفة) یه، ئەویش هەر بە چاو نابیرن، کە ئەویش لە پیشیدا (نطفة) یه، دواتر دەبیتە (علقة) و دواتر دەبن بە (مضغة) و قۆناغهکانی دیکه دەبێ^(۱).

(۱) لە تەفسیری سوورەتی (المؤمنون): ۱۲-۱۴، باسیکی سەر بەخۆیان لەبارە ی دروستبوونی مرۆقهوه

۲- ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾، دواپی یه کسه ر نهو مروّفه، که لهو توویلکه یه (تنوکه) دروستبوه، بوته مشتومرکه ریکی ئاشکرا، (خَصِيم): پیشتەر گوتمان، یانی: (كثيرُ الخِصَامِ)، (خِصَام) واته: ناکوکی و مشتومر و قسه کردن و بگره و بهرده.

دهگونجی لیره دا مه به ست نهوه بیت که له (نطفة) یه که وه که به چاو نابینری، بوته مروّفیک که توانای مشتومر و قسه کردن و شه ره قسه ی هه یه، وهك خوا ده فهرموئی: ﴿وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا﴾ النساء، تو مشت و مر مه که، له سه ر خائینان و ناپاکان و، به رگریان لئ مه که، ده شگونجی (خَصِيم) به واتای مشتومرکه ریکی که ناکوکی ده کات له دژی خوا.

(مُبينٌ) یش ده گونجی به مانای (روون) بی، یانی: مشتومرکه ریکی روون، یا خود (مُبينٌ) واته: روونکه ره وه، واته: مه به سته کانی خوئی چاک روون ده کاته وه وه ده گه یه نئ، که مانای یه که میان (مُبين) له (أَبَان) ی (لازم) هه، هی دووه میان (مُبين) له (أَبَان) ی (مُتَعَدِّي) یه وه یه.

کردوه، هم ئاده م و حه ووا، هم وه چه که شیان، هه روه ها له مه وسووعه ی: (دره وشاوه یی ئیمان و پووچه ئیی ئیلحاد...) یشدا، باسیکی تیرو ته سه لمان له وباره وه کردوه.

مهسه لهی بیئجه م:

خوای **﴿۵﴾** نازه له کانی بو مروشان هیناونه دی، که پۆشای گهرمکه ره وه، له بیست و تووک و خوری و موویان دروست ده که ن و، و پرای لیخواردنیان، له گوشت و به ره مه کانیان، سوودگه لی زوریان لیوه رده گرن و، بار و سواریان پنده که ن:

وهک خوا فه رموویه تی: **﴿۵﴾ وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۵﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْمَحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿۶﴾ وَتَحْمِلُ أُنْفُسُكُمْ إِلَىٰ بَلَدِكُمْ لَكُمْ تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا بِسِقِّ الْأُنفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۷﴾**

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له نو برگه دا:

۱- خوا ده فه رموی: **﴿۵﴾ وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ**، واته: (خوا) نازه له کانی بو ئیوه هیناونه دی، خوا **﴿۵﴾** لی ره دا باسی نازه لان ده کات، به لام له راستیدا هه رچی که له سه ر زه وییه، خوا بو مروشانی هیناونه ته دی، وهک له سووره تی (البقرة) دا، ده فه رموی: **﴿۵﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا... ﴿۱۹﴾**، واته: هه رچی له سه ر زه وییه، هه مووی بو ئیوه هیناونه ته دی، یاخود هه رچی له سه ر زه وییه بو هه مووانتانی هیناونه ته دی، وشه ی: **﴿۱۹﴾ جَمِيعًا**، نه گه ر په یوه ست بیته وه به **﴿۵﴾ خَلَقَ**، واته: تیکرای ئه وهی که له سه ر زه وییه، بو ئیوهی دروست کردوه، به لام نه گه ر په یوه ست بیته وه به **﴿۱۹﴾ جَمِيعًا**، واته: بو تیکراتانی هیناونه ته دی، هه ردوو واتیه که ش له یه ک کاتدا راستن، به لکو خوا **﴿۵﴾** له چه ند ئایه تیکدا ئه وهی فه رموو، که هه رچی له گه ردووندایه، به سه ر و خواریه وه، بو به ره لیه لیوه رگرتنی مروشه کان، رام و ده سه تمۆ و ملکه چی کردوه، وهک له سووره تی (لقمان) دا ده فه رموی: **﴿۲۰﴾ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَهُ وَبَاطِنَهُ... ﴿۲۰﴾**، واته: ئایا سه رنج ناده ن! چوون که هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، خوا بو ئیوهی رام و ده سه تمۆ و ملکه چ کردوه و، چاکه کانی خو ی به ئاشکراو په نهان به سه ردا رشتوون!

هه ره وه ها له سووره تی (الجاثية) دا، خوا **﴿۱۳﴾** ده فه رموی: **﴿۱۳﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ... ﴿۱۳﴾**، واته: هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، هه مووی له لایه ن خوا وه بو ئیوه ملکه چ و ده سه تمۆ کردوه (وایلی کردوه که بتوانن لیتی به ره مه ندبن).

وشه‌ی (الأنعام)، زورجاری دیکه‌ش باسماں کردوه: که چوار جور نازه‌لان ده‌گریته‌وه: حوشر، ره‌شه‌ولاخ، مه‌ر، بز.

۲- نجا دینه سهر باسی نهو سوودانه‌ی که تیمه لهو چوار جور نازه‌له وه‌ریده‌گرین، ده‌فه‌رموی: ﴿لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ﴾، لهو نازه‌لانه‌دا، گه‌رمیی هه‌یه بو ئیوه، گه‌رمکردنه‌وه هه‌یه بو ئیوه، (الدفء: إسم لما يتدفأ به)، (دِفْء): ناوه بو ههر شتیک که مروّف پئی گه‌رم بیته‌وه، واته: له سه‌رما بیپاریزی و گه‌رمی بکاته‌وه، که به‌دلنیا‌یه‌وه مه‌به‌ست پیست و که‌ول و خوری و تووک و مووی نهو نازه‌لانه‌یه، که به‌رگ و پوْشاک و، به‌لکو جاری وا هه‌یه جیگا و ریگاشی لی دروست ده‌کری و، که‌لوپه‌لی دیکه‌ش له‌وانه دروست ده‌کری، زور جور نازه‌له‌لوپه‌لی مال، به‌تابیه‌تی بو خه‌لکی ره‌وه‌ند و کوچه‌ری: ره‌شمال، چادر، لباد، تیر، خورجین، جه‌وال، به‌ره، مافور، که‌ژوو، گوریس و... هتد، نهو که‌لوپه‌لانه‌ی به‌کارده‌هیتری، ویرای جوره‌کانی به‌رگ و پوْشاک به‌هه‌موو شیوه‌کانیا‌نه‌وه، که له‌چهرم و پیستیان، له‌که‌ولیان، یان له‌تووک و، خوریان و، له‌موویان دروست ده‌کری.

۳- ﴿وَمَنْفِعٌ﴾، یانی: (فِيهَا مَنْفَعٌ)، سوود گه‌ل، (مَنْفَعٌ)، کوی (مَنْفَعَةٌ) یه، یانی: نهو نازه‌لانه، زور سوود و که‌لکی دیکه‌یان لیوه‌رده‌گیری.

۴- ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، هه‌روه‌ها لیشیان ده‌خون، واته: له‌گوشته‌که‌یان ده‌خون و، له‌به‌ره‌مه‌که‌شیان ده‌خون، هه‌م خودی خو‌یان ده‌خون و سه‌ریان ده‌پرن، هه‌م له‌به‌ره‌مه‌که‌شیان ده‌خون.

۵- ﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْمَحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾، هه‌روه‌ها بو ئیوه جوانیی هه‌یه لهو نازه‌لانه‌دا، کاتیک که ده‌یانیه‌نه‌وه له‌له‌وه‌ر، له‌له‌وه‌رگا ده‌یانیه‌نه‌وه به‌ره و مال، ﴿وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾، هه‌روه‌ها کاتیک که ده‌ریان ده‌که‌ن بو له‌وه‌ر، واته: چ کاتیک که ئیواران ده‌یانیه‌نه‌وه به‌ره و مال و، چ کاتیک که به‌یانیان ده‌ریان ده‌که‌ن به‌ره و له‌وه‌رگا، دیمه‌نیکی جوان هه‌یه، بو ئیوه له‌واندا که سه‌رنجی بدن و دل‌تان پئی خوش بی.

که‌خوا ده‌فه‌رموی: ﴿حِينَ تُرْمَحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾، پیش‌تریش باسما‌نکرد: به‌پیی ریزه‌ندی مه‌نتیقی، نازه‌ل به‌یانیان ده‌رده‌کرین بو له‌وه‌رگا و، ئیواران ده‌هیتری‌نه‌وه بو ناغهل و پشتیر و ته‌ویل‌ه‌وه‌نه‌و شو‌ئانه‌ی که تیاندا پشوو ده‌دن، به‌لام خوا ﴿تَسْرَحُونَ﴾ هیتانه‌وه‌ی نازه‌له‌کانی له‌ئیواراندا، پیش‌خستوه له‌ده‌رکردنیان له‌به‌یاناندا بو له‌وه‌رگا، له‌به‌رچی؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی کاتیک به‌تیر و پیری دینه‌وه له‌له‌وه‌رگا، نهو نازه‌لانه‌زه‌وق و

نشاط و جموجوّل و هه‌لبه‌زو دابه‌زینکی دیکه‌یان هه‌یه، له چاو ئه‌وه‌ی که به‌یانیان به برسیه‌تی، به په‌ژمورده‌یی به‌ره‌و له‌وه‌رگا به‌رێ ده‌کرین، بۆیه خوا ئه‌وه‌ی پیش‌خستوه. ئنجا وشه‌ی (تَرْحُونَ)، (الإِرَاحَةَ: فِعْلُ الرِّوَاحِ)، (إِرَاحَةٌ)، که له: (أَرَّاحَ، يُرِيحُ) هاتوه، واته: ئه‌نجامدانی هینانه‌وه‌ی و لآخان، هینانه‌وه‌ی ئاژه‌لان له له‌وه‌رگا، (الذَّهَابُ إِلَى المُرَّاحِ)، واته: رۆیشتن به‌ره‌و ئه‌و شوینه‌ی که پشووی لیده‌ده‌ن، واته: بۆ ئاغل و پشتیر و ئه‌و شوینه‌ی ئاژه‌لیان تیده‌کرێ، ئنجا (أَرَّاحَ نَعْمَةً: أَعَادَهَا)، حوشتره‌کانی (إِرَاحَةٌ) کردن، واته: هینانیه‌وه له له‌وه‌رگا.

به‌لام که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَحِينَ سَرَّحُونَ﴾ (السُّرُوحُ: الإِسَاقَةُ)، (سروح)، واته: له‌وه‌راندن (إِسَاقَةٌ)، له‌وه‌راندن، (الغُدُوُّ بِهَا إِلَى المُرَّاعِي)، ئه‌وه‌یه که به‌یانیان زوو به‌رێ به‌ره‌و له وه‌رگاگان، (مُرَّاعِي) کۆی (مُرَّاعِي) به، ئه‌و شوینه‌ی که ئاژه‌لی لِن ده‌له‌وه‌رپێزێ، ده‌گوترێ: (سَرَّحَهَا، سَرَّحًا، وَسَرَّوْحًا) واته: بردی بۆ له‌وه‌ر، (وَسَرَّحَهَا: تَسْرِيحًا)، ئه‌ویش به‌هه‌مان شیوه، به‌لام دیاره که ئه‌گه‌ر بَلَى: (سَرَّحَهَا: تَسْرِيحًا)، ماناکه‌ی به‌هه‌یتره.

ئنجا وه‌ك گوتمان: دیمه‌نی ئاژه‌لان به‌تیر و پری که له له‌وه‌رگا دینه‌وه، جوانتره، بۆیه پیش خراوه و، خوای په‌روه‌ردگاریش باسی جوانیی ده‌کات، ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ﴾، ئنجا ئایا ئه‌و جوانییه، که‌ی باشت و چاکتر به‌رجه‌سته ده‌بێ؟ بینگومان کاتیک که ئاژه‌له‌کان به‌تیر و پری، ئیواران له له‌وه‌رگا ده‌گه‌رینه‌وه، ئنجا باره‌ی بز و مه‌ر، هۆره‌ی په‌شه‌ولآخ، حیلکه‌ی ماین و ئه‌سپ، زه‌ره‌ی گویدرێژ، هه‌روه‌ها روغائی حوشتر و، جووره‌کانی دیکه‌ی ئاژه‌لان که هه‌ر کامیکیان ده‌نگ و سه‌دابه‌کی هه‌یه، که‌ستیک ژبانی لادیتی بینیی، یاخود ژبانی خه‌لکی په‌وه‌ندی بینیی، که ئیواران ئه‌و ئاژه‌لانه هه‌موویان دینه‌وه له له‌وه‌رگا و، ده‌نگیان تیکه‌ل ده‌بێ، ئاواز و نه‌غمه‌یه‌کی زۆرخۆشیان هه‌یه و، دیمه‌نیکی زۆر جوانیشیان هه‌یه.

ئنجا که به‌کرداری (المضارع) ده‌یفه‌رموئ: ﴿حِينَ تَرْحُونَ وَحِينَ سَرَّحُونَ﴾، دیمه‌نه‌که به‌زیندوویی ده‌خاته به‌رچاو، کاتیک که ده‌یانه‌یننه‌وه له له‌وه‌رگا و، کاتیک به‌رێیان ده‌که‌ن بۆ له‌وه‌رگا.

6- ﴿وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ﴾، هه‌روه‌ها که‌ل و په‌له‌کانتان هه‌لده‌گرن، (أَثْقَالَ)، کۆی (ثَقَلَ)، (وَهُوَ مَا يَثْقُلُ عَلَى النَّاسِ حَمْلُهُ بَانْفُسِهِم)، (أَثْقَالَ)، ئه‌و که‌لوپه‌لانه‌ن، که قورسن خه‌لک به‌ته‌نیا هه‌لیان بگرن، به‌شان و کۆلی خوێان هه‌لیان بگرن، واته: به‌هۆی ئه‌و ئاژه‌لانه‌وه، ئه‌و بار و سواره‌شتان هه‌یه،

دياره زياتر حوشر بۆ ئهوه به كارها توه، به لام له هه ندى شوين ره شه ولاخيشيان به كارهي ناوه، گاميش و گا و مانگاشيان به كارهي ناوان، بۆ هه ندىك بار و كۆل.

۷- ﴿إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا بِسِقِّ الْأَنْفُسِ﴾، به ره و ولاتيک به ره و شوينيک که نه تانده تواني بيگه نى، واته: بۆخوتان به بى به كارهي ناني ناژه له كان، به بيئه وهى که باره كان بخه نه سه ر پشتى ئه وان، نه تانده تواني بگه نه ئه و شوينانه و كه لوپه له كان تانايان بگه به نى.

۸- ﴿إِلَّا بِسِقِّ الْأَنْفُسِ﴾، مه گه ر به خو ئه زيه تدا تيكي زۆر، به ماندوبوونيكي زۆر، (الشق؛ المشقة)، ئه مه خو نرا و يشه ته وه: (شق النفس)، كه هه ردوو كيان به ماناي نار هه تى و قورسى و زه حمه تى دي ن، واته: ئيوه به زه حمه ت به بى باره بهر ده گه يشته ئه و شوينا نه، وه ك گوتمان: مه به ستيش له باره بهر، له ريزى چوار جو ره ناژه له كان دا، حوشره به پله ي به كه م.

۹- له كو تاي دا ده فه رموى: ﴿إِنَّ رَبَّكُم لَرَّوْفٌ رَّحِيمٌ﴾، بيگومان پهروه ردگارى ئيوه زۆر به په رو ش و به به زه بيه، له فه ره نه نگه كانى زماندا، هاتوه: (الرافة: أشد الرحمة)، وشه ي (رافة) واته: زۆر به به زه بى، (الرحمة) ش، واته: به زه بى.

به لام له هه ندىك له فه ره نه نگه كاندا هاتوه كه (رؤوف)، ئه و سيفه ته به كه وا له و كه سه ده كات، كه خاوه نى ئه و سيفه ته به، به ران به ره كه ي له ئازار و له زي ان و له خرا په دوور بخاته وه.

به لام (رحيم) بر يته له وهى كه وا له خاوه نه كه ي ده كات، (ئه و كه سه ي ئه و سيفه ته ي هه به)، چا كه و خي ر بۆ به ران به ره كه ي بي نى.

كه واته: (رؤوف)، بۆيه من به (به رو ش) ته فسيرم كردوه، خوا به په رو شه له گه لتان و به به زه بيشه، به په رو شه بۆ ئيوه، زيانتان لى دوور بخاته وه و، به به زه بيشه له گه ل ئيوه دا، كه سوود و قازانجه كانتان بۆ بي نى.

مەسەلەى شەشەم:

خوَا ۞ وَاٰخِـهٖ بـهـررـهـو ئىسـتـر و كـهـرى بـۆ سـواریى و، هـهـرـوـهـا بـۆ جـوانىی بـۆ
پـهـخـسـانـدوون:

خوَا ۞ فـهـرمـوویـهـت: ﴿ وَالْخَيْلِ وَالْإِبَالِ وَالْحَمِيرِ لِيَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُوا مَا
لَا تَعْلَمُونَ ۝۸﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتە، لە شەش برگەدا:

۱- (وَالْخَيْلِ)، واتە: وَاخە بەرزە، کە بە کوردیی (یە کسم) یشی پیدەلین، لە بەرئەوہی پەشە وَاخ (دووسم)ە، هەروەها مەر و بزنیش، بەلام کە گوترا: (یە کسم)، واتە: وَاخە بەرزە، ئەمیش ناوی کۆیە، بەلام لە بیژەى خوئی، تاکی نیە و هەر دەگوتری (خَیْل)، بۆ تاکەکەى (فَرس) دەگوتری کە بە (أفراس) کۆ دەکریتەوہ، بەلام (خَیْل) بە (خِیول) یش جارێکی دیکە کۆدەکریتەوہ.

۲- ﴿ وَالْإِبَالِ ۝﴾، کۆی (بَعْل)ە، (بَعْل) یش تاکەکەى (بُعْلَة)یە، کە دیارە ئیستر، لە ماین و کەر پەیدا دەبن، ئنجا مێیەکەى (بُعْلَة) یان (بَعْل)ی پیدەلین و، نێرەکەى بارگینی پی دەلین، بە عەرەبی (بَرْدُون)، کاتیک کە نێرەکەریك چاک دەکەن لە ماینیک، واتە: سواری دەبن، لەگەلى جووت دەبن، ئەوہی کە لیان پەیدادەبن، ئەگەر مێ پی، ئیستری پیدەلین، کە ئیستر نەزۆکە، هەرچەندە مێیە، بەلام وەچەى نیە، پی وەجاخە، بە زاراوہی کوردەواریی خویمان، نێرەکەیشی بارگینی پیدەلین، بە عەرەبی (بَرْدُون).

۳- ﴿ وَالْحَمِيرِ ۝﴾، (حَمِير)، کۆی (حِمَار)ە، (حِمَار)، بە (أَحْمِرَة) و، بە (حُمُر) یش کۆدەبیتەوہ، ئنجا (حِمَار)، بۆ نیر و بۆ مێ بەکاردی، بەلام زیاتر بۆ مێ (أتان)یان بەکارهیناوە، دەگوتری: نێرەکەر و ماکەر.

۴- ﴿ لِيَرْكَبُوهَا وَزِينَةً ۝﴾، بۆ ئەوہی سواریان بن، ئەم سێ جوړە وَاخە، هەم وَاخە بەرزە، هەم ئیستر، هەم کەر، هەم سواریان بن، کە ئەمە ئاماژەىە کە بەوہی کە بەکەلکی خواردن نایەن.

۵- ﴿ وَزِينَةً ۝﴾، هەروەها بۆ جوانیشە، واتە: حیکمەتیک کە خوا پەچاوی کردوہ لەو وَاخاندەدا، هەم ئەوہیە کە بۆ بار و سوار بەکاریان بینن، هەم بۆ جوانیش پرایان بگرن، دیمەتیکى جوانیان

ههیه، به تاییه تی و لاخه به رزه، که نه وهش به پیتی زهوق و سه لیه هیه، ههیه په ننگه جوانیی زیاتر له کهردا ببینن، ههروهک و یه کیک له دوو حیزبه گه وره که ی نه مریکا، یه کیکیان هیمایه که ی که ره و یه کیکیان هیمایه که ی فیله.

۶- ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، ههروهها (خوا) شتی واش دروست ده کات بو بار و سوارتان، که نایزان.

ئنجایه ئیمه نه م رسته یه له کورته باسیکدا پروون ده که ی نه وه، به لام پیش نه وه کورته باسیک له باره ی: (حوکمی خواردنی گوشتی و لاخه به رزه و ئیستر و که ره وه ده خه ی نه پروو:

دوو کورته باس:

کورته باسی بهکهم:

حوکمی خواردنی گوشتی و لاخه بهرزه و ئیستر و کهر

لهوبارهوه زانایان مشتومری زوریان بووه، به تایهت ئەم وشهیه که دهفهرموئ: ﴿لِتَرْكُبَهَا﴾، دواى ئەوهی خوا عزوجل باسی و لاخه بهرزه و ئیستر و کهر دهکات، دهفهرموئ: ﴿لِتَرْكُبَهَا وَزِينَةً﴾، بو ئەوهی سواریان بن، ههروهها بو جوانییشن. دهئین: کهواته: خوا ئامانج و حکمهتیک که بههوی ئەو و لاخانوه دپته دی، دیارییکردوه، که دووانن:

۱- یان بو سواربوون و بار و سوارن.

۲- یان بو جوانی و پراگرتن، که دیمهتیکى جوانیان ههیه، بهلام باسی خواردنی نهکردوه، بویه لهوبارهوه مشت و مریان بووه، با ئماژه بهم پینج (۵) دهقه بکهین:

یه کهم: {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ خَيْبَرَ عَنْ لُحُومِ الْأَهْلِيَّةِ، وَأَذِنَ فِي لُحُومِ الْخَيْلِ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ: ۴۲۱۹، وَمُسْلِمٌ: ۱۹۴۱}.

واته: جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، دهئى: پینغهمبهرى خوا ﷺ له روژى خهبيهردا، (واته: له جهنگى خهبيهردا)، گوشتى کهرى مالى قهدهغه کرد، بهلام مؤلهتى دا بو گوشتى و لاخه بهرزه، واته: خواردنى گوشتى کهرى مالى قهدهغه کرد، مؤلهتى دا که گوشتى و لاخه بهرزه بخورى.

بوچی دهفهرموئ: (الْأَهْلِيَّةِ)؟، چونکه کهره کيويهکان (الْأَهْلِيَّةِ الْوَحْشِيَّةِ) ش ههن، کهرى کيوى که بهلهکن، ئەوانه بهس گيا خوړن و، گوشتیان دهخورى، هيج کام له زانایان لهوبارهوه مشتومریان نهبووه، که کهرى کيوى گوشتى دهخورى، به پینچهوانهى کهرى مالىيهوه، که به دهقى فهرمىشتى پینغهمبهرى خوا ﷺ قهدهغه کراوه.

دووهم: {عَنْ أَسْمَاءَ قَالَتْ نَحَرْنَا فَرَسًا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَكَلْنَاهُ، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۵۱۲، وَمُسْلِمٌ: ۱۹۴۲}.

واته: ئەسماء کچی (ئەبوو بهکرى صيدديق، خيزانى زوبيرى کورى عهووام خوا ليسان رازيىن)، دهئى: له روژگارى پینغهمبهرى خوا ﷺ ئەسپیکمان سهبرى، گوشتهکهيمان خوارد.

ئەوۋە بە نىسبەت ۋىلاخە بەرزەوۋە، كە زۆربەى زانايان رايان وايە گوشتەكەى دەخورى، بە بەلگەى ئەو دەقانى سۈننەتى پىغەمبەر ﷺ كە ھىئامانن و، ھى دىكەش ھەن.

ئەوانەش كە پىيان وايە گوشتى ۋىلاخە بەرزە ناخورى، لەبەرئەوۋە نىە كە گوشتەكەى ناخورى، چونكە لەوبارەوۋە ئەو فەرمايشتانەى پىغەمبەر ﷺ ھەن و، مەسەلەكە يەكلابى دەكەنەوۋە، بەلكو لەبەرئەوۋە يە كە دەلئىن: ۋىلاخە بەرزە - بە تايبەتى ئەسپ و ماين، كە ئەوۋەى گوشتى دەخورى، مەبەست ئەوۋەيانە - بۆ بار و سوار، پىويسترن، كاتى خوشى ئەسپ بە تايبەتى بۆ جەنگ، لە شوئىنى سەيارە و دەببەبەى ئىستا بوو، بۆيە بە پەسەند نەزانراوۋە كە بخورىن و، لە ھەندىك شوئىنەواراندا ھاتوۋە كە قەدەغە كراوۋە گوشتى ئەسپ و ماين و ئەوانە بخورى، بەلام ۋەك گوترا:

ھىكمەتى ئەو رىلئىگرتنە، ئەوۋە بووۋە كە پىويستىيان پىوون، بۆ بار و سوار، ھەرۋەھا ھۆكارىكى گىنگى جەنگ بووۋە، ئەو سوپايەى كە ئەسپى زىاتر بووبن، زىاتر ئەگەرى ئەوۋەى ھەبووۋە كە بەسەر بەرانبەرەكەيدا زال بى، چونكە سوار چاكى كە سوارى ئەسپ دەبى، زۆر بە خىرايى دىت و دەچى و، كۆيى بوئى بە ئاسانى دەيگاتى و، چۆنى بوئى، زەبر دەوۋەشئىنى و، دەروا و تىدەپەرى.

(الْقُرْطُبِي) لہ تەفسىرەكەى خۆى (الجامع لأحكام القرآن)^(۱) دا، دەلئى:

{وَأَمَّا الْبِغَالُ فَإِنَّهَا تُلْحَقُ بِالْحَمِيرِ، إِنْ قُلْنَا إِنَّ الْخَيْلَ لَا تُؤْكَلُ، فَإِنَّهَا تَكُونُ مُتَوَلِّدَةً مِنْ عَيْنَيْنِ لَا يُوَكَّلَانِ، وَإِنْ قُلْنَا إِنَّ الْخَيْلَ تُؤْكَلُ، فَإِنَّهَا عَيْنٌ مُتَوَلِّدَةٌ مِنْ مَأْكُولٍ وَغَيْرِ مَأْكُولٍ فَغُلِبَ التَّحْرِيمُ عَلَى مَا يَلْزَمُ فِي الْأَصُولِ}.

واتە: لەبارەى ئىستەرانەوۋە، پەيوەست دەكرىن بە كەرانەوۋە، (واتە: لە رووى ئەوۋەوۋە كە گوشتىيان ناخورى، يەك ھوكمىيان ھەيە)، چونكە ئەگەر گوتمان: ۋىلاخە بەرزە گوشتى ناخورى، (ئەسپ و ماين گوشتىيان ناخورى)، ئەوۋە ئىستەر لە دوو پەگەزانەوۋە ھاتوۋە، كە ھەردوو كىيان گوشتىيان ناخورى، (كە يەككىيان گوئدرىزە، ئەوئىدەكەشيان ۋىلاخە بەرزەيە، چونكە ۋەك گوتمان: ئىستەر ۋەچەى نىرەكەر و ماينە كە ماين لە نىرەكەر چاك دەكرى، واتە: پىكەوۋە جووت دەبن، ئەوۋەى كە لىيان پەيدا دەبى، ئەگەر مى بى ئىستەر و، ئەگەر نىر بى بارگىنە)، بەلام ئەگەر گوتمان: ۋىلاخە بەرزە گوشتى دەخورى، ئەوۋە ئىستەر لە پەگەزىكەوۋە ھاتوۋە كە گوشتى دەخورى و، لە پەگەزىكەشەوۋە كە گوشتى ناخورى، ئىجا بەپىى بنچىنەكەنى شەرىعەت، ئەگەر شتىك ھەلال و ھەرامى تىدا ھەبوو، لايەنە

ھەرپامەكەى زال دەكرى بەسەر لایەنە ھەلەكەیدا، (كەواتە: بەو پێشەش بى ديسان ھەر گوشتى ئىستر ناخورى).

ئەوھش كە (الْقُرْبِي) گوٹوویەتی: رای زۆربەى ھەرە زۆرى زانایانە، ئەگەر نەلیم ھەر ھەموویان.

سپەم: ھەر لەو بارەوھە كە ئایا و لاخە بەرزە - كە دەلین: و لاخە بەرزە، واتە: چ نیرەكە كە ئەسپە، چ مپەكە كە ماينە، ھەرەوھە ئەوھش كە لە ماين و كەر پەیدا دەبى كە ئىسترە، و، بارگینە، ھەر چوار جۆرەكە دەگریتەوھە - ئایا زەكاتى لیدەدرى؟

پىغەمبەر ﷺ لەبارەوھە فەرموویەتی: {لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي عَبْدِهِ وَلَا فَرَسِهِ صَدَقَةٌ} {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ١٤٦٣، وَمُسْلِمٌ: ٩٨٢}، واتە: مسولمان لە كۆیلەكەیدا و لە ئەسپەكەیدا زەكاتى لەسەر نیە. چوارەم: لەبارەى چۆنیەتی بەكارھێنانى ئەو و لاخە بارەبەرەوھە، واتە: گویدریژ و ئەسپ و ماين و، ئىستر و، بارگین و، ھەموویان، فەرموودەيەك ھەيە كە دەبى بۆ بار و سوار و كاروبارى پىويست بەكاربەتيرين:

پىغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {لَا تَتَّخِذُوا ظُهُورَ الدَّوَابِّ كِرَاسِي} {أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ٢٦٤٨٦}، واتە: پىشتى ئەو و لاخانە مەكەنە كورسى. (واتە: كە ھەر بۆ خوشتى لەسەرياندا دابنیشن)، بەلكو مەگەر بۆ بە ریدا رۆيشتن، لە كاتى پىويستدا، بۆ بارلینان، مەگەر بۆ ئەوانە بەكاریان پینن، ئەگەرنا نەچن ھەر بۆ خوشتى لەسەر پىشتیان دابنیشن و، راشیان بگرن وەك كورسى.

پینجەم: ھەرەوھە لەبارەى گرنكى حوشت و، مەر و بزى و، و لاخەبەرزەوھە، كە گرنگن لە زبانی دنیا، ئەم فەرمایشتەى پىغەمبەر ﷺ ھەيە:

{عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْغَنَمُ بَرَكَةٌ، وَالْإِبِلُ عِزٌّ لِأَهْلِهَا، وَالْخَيْلُ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ} {أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه: ٢٣٠٥، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (صَحِيحِ الْجَامِع): ٢٧٦٠}.

واتە: حوزەيفە رضى الله عنه، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: مەر و بزى بەرەكەتن (بۆ خەلكەكەيان)، حوشتريش ماىەى عيززەت و بالآ دەستىيە بۆ خەلكەكەى، و لاخە بەرزەش خىرى بە نىوچاوانەوھە ھەيە و سوود و بەرژەوھەندى تىدايە، ھەتا رۆژى قىامەت.

(ھەلبەتە دەبى بزاین كە و لاخە بەرزە و حوشتى ئەو كاتە، لە جى سەيارەى ئىستا بوو، كە سىك كە ئىستا سەيارەى پىبى، جىايە لەوھى كە پىرۆبى، ئەو كاتەش

نهوهی که و لآخه به رزه یان حوشتی هه بووه، یان باره به ری دیکه ی هه بووه، وهك نهوه بووه، ئیستا که سیک سه یاره ی پییی، نهوهش که نه ییووبا، وهك که سیک بووه که ئیستا به پییان بروات و پیروبی و کار و باره کانی خوئی له سه ر پیی خوئی بکات.

کورته باسی دووه م:

مه بهست له (خوا شتی و دروست دهکات، که نایزانن) چییه؟

که خوا ده فهرموئ: ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، ههروه ها خوا شتیک دروست دهکات، که نایزانن، له سیاقی باسی و لآخی باره به ردا: ﴿وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرَكَبُوهَا وَرِزْقَهُمْ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، و لآخه به رزه، ئیسترو، کهر، بو نهوه ی سوار یان بن و بو جوانییش و، شتیک دروست دهکات که نایزانن، شتاتیک دروست دهکات که نایزانن.

تویژه ره وانی قورئان له باره ی ئەم ئایه ته وه، که وتوونه مشتومریکی زوره وه، ناهه قیشیان نه بووه، بو وینه:

۱/ له هه ندیک له ته فسیره کاندا ده لئ: ﴿يَخْلُقُ لَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَسَائِلَ أُخْرَى﴾، یانی: له به هه شتی دا خوا هوکاری دیکه ی هاتوو چوتان بو دهره خستینی.

یانی هوکار و نامرزی دیکه تان بو دهره خستینی له به هه شتدا، که نازانن چوئن!

۲/ هه ندیکیان گوتوو یانه: ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، واته: ﴿يَخْلُقُ مِنْ أَنْوَاعِ الْحَشَرَاتِ وَالْهَوَامِ﴾، له جوړه کانی زینده وه و، میش و مه گه ز، خوا دروستیان دهکات که ئیوه نایزانن.

۳/ هه ندیکیان گوتوو یانه: له بنی ده ریا، له نیو ده ریا، له هه وادا، له بنی زه ویدا، شتاتیکی دیکه دروست دهکات.

هه لبه ته نالیم: ئایه ته که نه و اتایانه ش ناگه یه نن.

به لام ئەگەر ئەو پرستیه به پیی سیاقی ئایه ته که، ته ماشای بکه ین و، ئەو پرستیه له سیاقه که ی خوئی دهرنه هینین، که زورجار دهره پینانی پرستیه که له سیاقه که ی خوئی، له و سیاقه ی که تیدا هاتوه، له و زنجیره ئایه ته که له گه لیاندا هاتوه، پرسته که مانایه کی هه له به دهسته وه ده دات.

ئنجالیتره که دهفهرموئی: ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾. ئه گهر له سیاقی خویدا تهماشای بکهین، خوا باسی هوکاره کانی بار و سوار و ئامرازه کانی هاتووچۆ و سهفه رکردمان بو دهکات، کهواته: که دهفهرموئی: ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، واته: لهو هوکارانهی که بار و سواریان پیده کهن و، هاتووچۆ و، سهفه ریان پی ده کهن، شتی دیکه تان بو دروست دهکات که نایزانن.

چونکه به نسبت ئه و کاته وه که قورئان دابه زیوه، ههر له خه و نیشدا نه یانبینیوه که سه یاره دروست بیی و، فرۆکه دروست بیی و، غه و واصله، دروست بیی و، شه مه نده فەر دروست بیی و... هتد، هه موو ئه و جوړه هو یانه ی هاتووچۆ به هه موو جوړه کانیانه وه دروست ببن، که ههر خوا ده زانی مرۆف چی دیکه ش دروست دهکات.

ئنجا به نسبت ئه و کاته وه که خوا فه رموویه تی: ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، واته: شتانیکتان بو ده خولقیتی له هو یه کانی هاتووچۆ، که ئیوه ئیستا نایانزانن، به دلنیا یه وه ئه وان نه یانزانیوه، سه یاره و، شه مه نده فەر و، فرۆکه و... هتد، په یدا ده بن و چون ده بن! به لام ئیستاش که ئیمه ئه و ئایه ته ده خوئینن، دووباره خوا پیمان ده فهرموئی: ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، شتانیکی دیکه تان بو دروست دهکات که ئیوه نایانزانن، ئیمه ئیستا ده زانین که سه یاره هه یه و، شه مه نده فەر هه یه و، فرۆکه و، که شتی و، غه واسه و پاپۆر و چی و چی، ههن، به لام به دلنیا یه وه خوا ﴿توانای ئه وه ی داوه ته مرۆقه کان که شتی دیکه ش دروست بکه ن و بیننه دی، بو سه فەر و بار و سوار و هاتووچۆی خو یان که خه لکی ئیستا نازانن و له داها توودا ئه و شتانه وه دیدین.

یه کیک بو ی هه یه بلتی: که خوا ده فهرموئی: ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، شتانیکی وا دینته دی که ئیوه نایانزانن، بیگومان خوا راسته وخۆ دروستی نه کردوون، به لکو مرۆقه کان ئه و شتانه وه دیدینن و دروستیان ده کهن و به رهه میان دینن؟

ده لئین:

راسته، به لام ئه و عه قل و هو شه ی که مرۆقه کان شته کانی پی داده هینن و دروست ده کهن، خوا پیی داون، ههروه ها خوا که رهسته کانی پیداون، یانی: هه موو ئه و ئیمکانیه ته ی که خوا بو ی پام و دهسته مۆ کردوون، له گه ل توانا زاتییه که ی خو یان، هه مووی دروستکراوی خوا یه، کهواته: په یدا کردن و هینانه دییه که، هه ره ی خوا یه ﴿به لئ مرۆف رۆلی تیدا هه یه، به لام مرۆقه که ش خو ی ههر وه دیه ی تراوی خوا یه و، که رهسته کانیش که ئه و ئامیرو که لو په لانه یان لئ دروست دهکات، ههر وه دیه ی تراوی خوان.

مه سه له ی حه وته م:

خوا پروونکردنه وهی رپی راست و به نامانج گه یه نه ری له سه ر خوی پیوست کردوه و، نه شیویستوه به زور مروّفه کان بخاته سه ر راسته رپی، نه گه رنا ده یکرد:

خوا ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَنَّاكُمْ جَمِيعًا﴾ ده فهرموئی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَنَّاكُمْ جَمِيعًا﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه ته، له سئ برگه دا:

۱- ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ ههروه ها له سه ر خوایه، رپی راست، رپی به نامانج گه یه نه ر، لیره دا وهك شاره زایانی زمانی عه ره بی ده لئین: وشه یهك قرتیزاوه، که به سیاق و سه لیهه دیاره، چونکه له قورنندا هه ر وشه یهك به عه قل و سه لیهه دیارین و، سیاقه که بیگه یه نن، واته: زنجیره ی ئایه ته کان بیگه یه نن، خوا ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ قرتاندووویه تی، بوچی؟

چونکه خوا ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ نهك وشه یهك و رسته یهك، به لکو پیتیکی زیادیشی نه خستوته نیو فه رمایشته که ی خویه وه، تاکو هه رچی زیاتر کورتتر بن، چونکه یه کیک له رووه کانی به وانبیژیی (بلاغه) بریتیه له وه، که قسه به کورتیی بکری، وشه کانی که م بن، به لام مانای زوربن، ئنجا لیره دا که ده فهرموئی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ یانی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾، وشه ی (بیان)، یان (تبیین قَصْدُ السَّبِيلِ)، له سه ر خوایه پروونکردنه وهی رپی به نامانج گه یه نه ر، رپی راست که مه به ست له (السبیل)، رپی راستی خوایه، که له نیسلامدا به رجه سته یه، نیسلامیش قورنان و سوننه ته.

وشه ی (قَصْد)، ده لئین: (القَصْدُ: إِسْتِقَامَةُ الطَّرِيقِ)، بریتیه له راست بوونی رپی، ده گوتری: (طَرِيقٌ قَاصِدٌ، أي: مُسْتَقِيمٌ)، رپیه کی راست.

هه ندیکیشیان گوتوو یانه: ﴿قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ ئهمه چاوگه، به مانای (إِسْمُ فَاعِلٍ) هاتوه، ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ یانی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَاصِدُ السَّبِيلِ﴾، واته: ئه و رپیه ی که به نامانج گه یه نه ره، که سیک که به و رپیه دا برپا به نامانج ده گات و، ده گاته ئه و هه وار و مه نزله ی که ده یه وئی، ئه و رپیه راسته ش بیگومان نیسلامه، ئنجا خوا له سه ر

خوی پیوست کرده له رووی میهره بانیی و لوتف و کهرهمی خویه وه، که ری پراست بو بنده کانی پروون بکاته وه.

۲- ﴿وَمِنْهَا جَائِرٌ﴾ (مِنْهَا)، دیاره ده چیته وه بو (السبیل)، وشه ی (السبیل) یش، له زمانی عه ره بیدا: هم به تیرینه (مذکر)، هم به مینه (مؤنث) ی مه جازی هاتوه.

﴿وَمِنْهَا جَائِرٌ﴾ واته: له رییه کان هه یه که ری لادهره، واته: وه ک چوون ری به نامانج گه یه نهر هه یه، که ئیسلامه، ری لادهر و لار و خواریش هه یه، (أَيِّ مِنَ السَّبِيلِ عَادِلٌ عَنِ الْحَقِّ فَلَا يُهْتَدَى بِهِ)، ری واش هه یه که له هه ق لایداوه و، به هویه وه مروّف ناگاته نامانج.

زانایان گوتوو یانه، ﴿وَمِنْهَا جَائِرٌ﴾ (أَيِّ: فَهُوَ جَائِرٌ بِسَائِلِكِهِ، وَوَضْفُهُ بِالْجَائِرِ عَلَى طَرِيقَةِ الْمَجَازِ الْعَقْلِيِّ)، یانی: ری واهه یه که پیرویه که ی، نه وه که سه ی که پی دا ده روا، لای ده دا، واته: که سیک که نه و رییه بگریته بهر، تووشی لادان و خلیسکانی ده کات، نه مه به شیوه ی مه جازی عه قلی به کار هاتوه، نه گهرنا رییه که خوی لادهر نیه، به لام یانی: که سیک که پی دا پروات، لای ده دات.

۳- ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْنَكُمُ أَمْجَعِينَ﴾، نه گهر خوا ویستبای تیکراتانی ده خسته سهر ری، نه گهر خوا ویستبای یانی چی؟ (أَيِّ: لَوْ شَاءَ مَشِيئَةَ إِجْبَارٍ، وَإِكْرَاهٍ)، نه گهر خوا ویستبای به ویستی زور لیکردن و ناچار کردن، به لام بوچی نه ویستوه؟

چونکه نه وه پیچه وانه ی حکمه تی خواجه، له دروستکردنی مروّفدا، که بو تاقیکردنه وه دروست کراوه، مروّفیش کاتیک تاقی ده کریته وه که بتوانی پراست بروا و چهوت بروا، لابدا و، ری پراست بگری، که ده فه رموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْنَكُمُ أَمْجَعِينَ﴾، نه وه هیدایه ته مه به ست پی ری نیامی کردن نیه، وه ک پیشتریش گوتمان له مانا گشتیه که یدا، چونکه خوا به مه شیئه تی ته کوینی و ته شریعی خوی به هه ردووکیان ویستوو یه تی ری نیامان بکات، نه وه تا پیغه مبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ناردوون و کتیه کانی ناردوونه خوار بو ری نیامی مروّف.

که واته: خوا هم به مه شیئه تی قه ده ری و ته کوینی خوی و، هم به ویستی به رنامه دانانی خوی، ویستوو یه تی ری نیامان بکات و، هه ردوو ویسته که ی به رجه سته بوون له وه دا که خوا هیدایه ت و ری نیامی خوی ناردوه، که واته نابی نه وه واه تفسیر بگری: ﴿وَلَوْ

شَاءَ هَدَيْنَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۳﴾، نه‌گهر خوا ویستبای هه‌مووتانی رینمایی ده‌کرد، چونکه خوا هه‌موومانی رینمایی کردوه، نا، به‌لکو یانی: نه‌گهر ویستبای بتانخاته سهر رینگای راست، نه‌گهر ویستبای به‌ئامانجان بگه‌یه‌نی، هه‌مووتانی به‌ئامانج ده‌گه‌یاند و، ده‌یخستنه سهر رینگای راست، نا نه‌وه‌یان خوا ﴿۳﴾ نه‌یویستوه بو هه‌مووان، نه‌گه‌رنا ویستوویه‌تی رینماییمان بکات، رینماییه‌که‌ی ناردوه و، ویستوویه‌تی و پراوته‌وه، به‌لام نه‌وه‌ی که‌ خوا ﴿۳﴾ بو هه‌مووانمانی نه‌ویستوه، نه‌وه‌یه که‌ هه‌مووان به‌ئامانج بگه‌یه‌نی و، بیانخاته سهر رینی راست، نه‌و رینه‌راسته‌ی که‌ به‌ پی‌نجه‌مبه‌راندا (عَلَيْهِمُ الضَّلَاةُ وَالسَّلَام) بو‌ی روون کردوونه‌وه، ئیمه‌ پیشتر له‌ دهرسه‌کانی پیشوودا، له‌ ته‌فسیری سووره‌ته‌کانی پیشووتردا هینامان که‌ خوا ﴿۳﴾ هه‌م له‌ سووره‌تی (الکهف) و هه‌م له‌ سووره‌تی (الملک) و، هه‌م نه‌ سووره‌تی (هود) دا، باسی نه‌وه‌ی کردوه، که‌ مروّقه‌کان بو‌ تا‌قی‌کردنه‌وه دروستکراون، بو‌یه‌ ده‌بی‌ دهرفته‌یان هه‌بی‌ و، ده‌ستیان ئاوه‌لابی‌، داخو‌ به‌ رینی راستدا ده‌روون، یان به‌ رینی چه‌وتدا، دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌ خوا رینی راستی بو‌ روون کردوونه‌وه، وه‌ک له‌ سووره‌تی (الإنسان) دا ده‌فرمو‌ی: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ ﴿۳﴾، واته‌: ئیمه‌ به‌ره‌ و راسته‌ ری رینماییمان کردوه، یان سوپاسگوزار ده‌بی‌ و رینی راسته‌که‌ی که‌ خوا بو‌ی روون کردووته‌وه، ده‌یگریته‌به‌ر، یان سپله‌ ده‌بی‌ و بی‌ نه‌ک و بی‌ وه‌فا ده‌بی‌ و، نه‌و رینه‌راسته‌ی خوا خستوویه‌ته‌ به‌رده‌ستی، نایگریته‌به‌ر و پشتی تی‌ ده‌کات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.



✱ درسی دووم ✱

بیناسه‌ی نهم دهرسه

به‌ریزان!

نهم دهرسه‌مان دوازده (۱۲) نایه‌ت ده‌گریته خۆی، نایه‌ته‌کانی: (۱۰ - ۲۱)، لهم دوازده نایه‌ته‌دا، خوای میهره‌بان باسی ژماره‌یه‌کی زۆر له چاکه و نیعمه‌ته‌کانی خۆی کردوه، که سه‌رجه‌م بیست، نیعمه‌تی بنه‌ره‌تیین، بگره زیاتریشن.

پاشان خوا باسی به‌دییه‌نه‌رایه‌تی خۆی کردوه و، رایگه‌یاندوه، که چاکه‌کانی خوا ده‌ژمیررین، به‌لام سه‌رژمیرناکرین، ده‌توانین بلّین: یه‌ک، دوو، سێ، چوار، پینج، به‌لام بۆمان سه‌رژمیر ناکرین، تا‌کو بزاین ژماره و ئەندازه‌یان چه‌نده!

دوایی خوا باسی زانیاری خۆی به‌په‌نه‌ان و ناشکرای مروّقه‌کان کردوه، که هه‌موو شتیکیان له‌باره‌وه ده‌زانن.

له‌کو‌تاییشدا خوا به‌هاوبه‌ش بو‌خوا دانهره‌کانی راگه‌یاندوه، که ئەو شتانه‌ی جگه له‌خوا لییان ده‌پارینه‌وه و ده‌یانپه‌رستن، هیچ شتی‌ک به‌دیناهیتن و خوشیان وه‌دییه‌تزاوون و، مردوون و ناشزانن که‌ی زیندوو ده‌کرینه‌وه!

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿۱۰﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۱﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۱۲﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿۱۳﴾ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبْلَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلَکَ مَوَازِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۴﴾ وَالْقَلْبِ

فِي الْأَرْضِ رَوَى أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرَ وَسْبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَنِي
 وَإِلْتَجِمَ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَعْدُوا
 نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوكُمْ وَمَا تُعْلِنُونَ
 ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا
 يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ .

مانای دهقا و دهقی نابه تهکان

{خوا ئه و کهسه یه که له ناسمانه وه ناوی دابه زاندوه، لئی ده خوئنه وه و، پروه کیشی
 لئی پهیدا ده بی، ئاژه لئی تیدا ده له وه پرینن ﴿١٥﴾ ههروه ها به و ئاوه کشتوکال و دره ختی
 زهیتوون و، خورماو، تری و، له دره ختی هه موو میوه کان بۆتان ده پروینن، بیگومان
 له وه دا نیشانه یه ک (ی مهزن له سه ر پهروه ردگار تیبی و ته نیا په رستراو تیبی خوا) هه یه بۆ
 کۆمه لیک بیر بکه نه وه ﴿١٦﴾ ههروه ها شه و و رۆژ و خۆر و، مانگی بۆ ملکه چ کردوون و،
 نه ستیره کانیش به فه رمانی وی رام کران، به دلنیا یی له وه دا نیشانه (ی به رچاو) هه ن،
 بۆ کۆمه لیک بفامن و، نه وه ش که له زه مین دا به په رنگی جوړاو جوړه وه (له پروه ک و
 ژیانداران) هیناویه ته دی، به دلنیا یی له وه شدا نیشانه یه ک (ی مهزن) هه یه، بۆ کۆمه لیک
 راستیه کانیا ن وه بیر بیته وه ﴿١٧﴾ ههروه ها خوا ئه و کهسه یه که ده ریا ی ده سته مو
 کرده، تاکو گوشتی ته پرو تازه ی (ماسی و ژیاندارانی دیکه ی) لئی بخوون و، خشلیکی لئی
 ده پرینن که به خو تانیه وه ده که ن و، که شتیانی شی تیدا ده بی نی قلبی شته ر (ی ناوی ده ریا) ن،
 ههروه ها تاکو به هو ی ئه و که شتیانیه وه سه فه ر و بازرگانیی بکه ن و، له به خششی وی داوا
 بکه ن، به لکو سوپاسگوزاریش بۆ خوا بکه ن ﴿١٨﴾ ههروه ها (خوا) چیا یه چه سپاوه کانی
 هاویش توونه نیو زه وی، تاکو نه تان له رزینن، ههروه ها رووبار گه لی تیدا داناون و،
 رینه کانی تیدا پهیدا کردوون به لکو پیاندا بگه نه نامانج ﴿١٩﴾ ههروه ها نیشانه گه لی (له
 زه مین) دا داناون، که به هو یانه وه و، به هو ی نه ستیرانه وه ری ده رده که ن ﴿٢٠﴾ ئنجا ئایا
 که سیک که (شتان) وه دی دینن، وه ک که سیکه که (هیچ شتیک) دروست ناکات؟ ئایا
 بیرتان ناکه ویتته وه! ﴿٢١﴾ ئنجا هه رچه نده چاکه کانی خوا بزیمین، بۆتان سه ر ژمیر ناکرین،
 (ژماره و نه ندازه یان نازانن)، به دلنیا یی خوا لیبوردی به به زه یه ﴿٢٢﴾ ههروه ها خوا

نهوهی که پنهانی ده‌کهن و، نه‌وه‌ش که ناشکرای ده‌کهن، ده‌یزانتی ﴿۱۹﴾ نه‌وانه‌ش که له جیاتی خوا داوایان لی ده‌کهن و ده‌یانپه‌رستن، هیچ دروست ناکهن و، خوشیان دروست ده‌کرین ﴿۲۰﴾ مردوون و زیندوو نین و، هه‌ستیش ناکهن که‌ی زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿۲۱﴾.

نشیکردنه‌وهی هه‌ندی که له وشه‌کان

(شَرَابٌ): (الشُّرْبُ: تَنَاوَلُ كُلِّ مَا نَجَّ مَاءً كَانَ، أَوْ غَيْرَهُ، وَالشَّرَابُ جَمْعُهُ أَشْرِبَةٌ)، (شُرْبٌ): بریتیه له خواردنه‌وهی هه‌ر شله‌مه‌نییه‌ک، ئاو بی‌ت، یان جگه له ئاو، (شراب) یش به (أشربة)، واته: خواردنه‌وه‌کان کو ده‌کرینه‌وه.

(شَجَرٌ): (الشَّجَرُ: مِنَ النَّبَاتِ مَا لَهُ سَائِقٌ شَجَرَةٌ، وَشَجَرٌ، (شَجَرٌ): له رووه‌کان نه‌وه‌یه که لاسکی هه‌بی، بنک و قه‌دی هه‌بی، له‌سه‌ری بوه‌ستن، که هه‌م وشه‌ی (شجر)، هه‌م وشه‌ی (شَجَرَةٌ) ش به‌کاردی.

(نَسِيمٌ): (السُّومُ: أَضْلُهُ الدُّهَابُ فِي آبْتِغَاءِ الشَّيْءِ، سُمْتُ الْإِبِلِ فِي الْمَرْعَى وَأَسْمَتْهَا وَسَوْمَتْهَا)، (سَومٌ): ریشه‌که‌ی بریتیه له‌وه‌ی که تو به دوا‌ی شتی‌کدا بچیت، ده‌گوتری: (سُمْتُ الْإِبِلِ فِي الْمَرْعَى)، حوشتره‌که‌م له له‌وه‌پرگادا له‌وه‌پراندا، (وَأَسْمَتْهَا وَسَوْمَتْهَا)، هه‌ردووکیان هه‌ر به مانای له‌وه‌پرانندن.

(الزَّرْعَ): (الزَّرْعُ: الْإِنْبَاتُ وَالزَّرْعُ مَصْدَرٌ عُبِّرَ بِهِ عَنِ الْمَرْزُوعِ)، وشه‌ی (زَرَع)، به مانای رواندن دی، شینکردن، سه‌وز کردن، که چاوگه و مه‌به‌ست پی‌ی شتی‌که که چینه‌راوه و سه‌وز کراوه.

(وَسَخَّرَ لَكُمْ): (التَّسْخِيرُ: سِيَاقَةٌ إِلَى الْغَرَضِ الْمُخْتَصِّ بِهِ قَهْرًا، الْمُسَخَّرُ: الْمُقْبِضُ لِلْفِعْلِ)، (تَسْخِيرٌ): بریتیه له‌وه که شتی‌ک پال بنیی به‌ره‌و نه‌و نامانجه‌ی که تایه‌ته پی‌یه‌وه، ناچاری بکه‌ی به‌ره‌و نه‌وی بچن، (مُسَخَّرٌ) واته: مل پی‌ی که‌چکه‌ر و پامکه‌ر و ده‌سته‌موکه‌ر.

(وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ): (ذَرَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ)، خوا خه‌لکی هیتایه‌ی دی، (أَيُّ: أَوْجَدَ أَشْخَاصَهُمْ)، هیتایه‌ی دی، (ذَرَأَ الشَّيْءَ: كَثَّرَهُ)، (ذَرَأَ) به مانای زورکردنیش دیت.

(يَذْكُرُونَ): (ذَكَرَ الشَّيْءَ: حَفِظَهُ، وَاسْتَحْضَرَهُ، وَجَرَى عَلَى لِسَانِهِ بَعْدَ نِسْيَانِهِ)، (ذَكَرَ الشَّيْءَ)، واته: شته‌که‌ی له‌به‌رکرد، یان له میتشکی دا‌ناماده‌ی کرد، یان به‌سه‌ر زمانی خویدا

هیتا دوای ئەوەی که له بیڕی چوو بۆوه، (بَدَّكَرُونَ)، واتە: (بِتَدَّكْرُونَ)، هەلبەتە (ت)ەكە له (ذال)ەكە دغم كراوه، واتە: وه بیریان دیتەوه، دەهیتنەوه بیرخویان.

(طَرِيًّا): (غَضًّا جَدِيدًا)، واتە: تەرو تازە، گوشتیکی تەرو تازە که کۆن نەبوو بئ، (الإطراء: مَذْحُ يُجَدُّ ذِكْرُهُ)، (إطراء) مەدحیکە که به جۆرێک که سێک که سێکی مەدح کردبئ که هەموو جارێ ئەو مەدحە باس بکریتەوه.

(حِلْيَةٌ): (الْحَلِيُّ وَالْحَلِيَّةُ مَا يُتَزَيَّنُ بِهِ، مِنْ مَصْوَغِ الْمَعْدِنَاتِ أَوْ الْجِجَارَةِ، وَالْجَمْعُ حُلِيٌّ)، (حَلِيٌّ وَحَلِيَّةٌ): هەردووکیان یانی: شتیک که خۆی پئ دەپازێرتەوه، لەوەی که له کانزایەکان و له بەرد دروست دەکری، واتە: له زێر و زیو، لەو بەردانە ی وه ک گەوهەر و مرواریی و له بەردی به نرخ و ئەلماس و لەو شتانە، کۆیە که ی (حُلِيٌّ)یە.

(مَوَآخِرَ فِيهِ): (مَخَرَتِ السَّفِينَةُ الْمَاءَ: سَفَتُهُ، بَجَوْجُنْهَا)، که شتییه که ئاوه که ی شەق کرد، واتە: به لمبۆزە که ی، (جَوْجُو)، پێشەوهی که شتییه که به شیوهی که ی سێگۆشەیی تیز دروستکراوه، بۆ ئەوەی ئاو بیڕی، (مَوَآخِرَ) کۆی (ماخِرَةٌ)یە، (أَي: شَأْفَةٌ)، شەقکەر بووه بۆ ئاو، قلیشینەر.

(وَأَلْقَى): یانی: تیی فریدا، فرییدا، هاویشتیە تیی، ئایا بۆچی خوا بۆ چیاکان به زۆریی هەر ئەو وشەیهی به کارهیناوه؟ ﴿وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوًسًا﴾؟

زانایانی زهویناسیی تییستا، وایان لیکداوه تەوه، دەئین:

(١) یان ئەوێه که ئەو چیایانە لەو بەرد و پارچانە بوون که له ئەستێرەو خرۆکهکانی دیکهوه هاتوون، بەرهو مەودای کیشکردنی زهوی و هاتوونە سەر زهوی، هەر بۆیەش وا به زهویشدا قوول چوونه خوار، هەر چیایەك چهندی به دەرەوهی، ده پازده (١٠ - ١٥) هیتندە ی له نیو زهوی دایه.

(٢) یان له بەر ئەوه بووه که له ئەنجامی ئاگرپڕژێنەکاندا که پهیدا بوون، ئاگرپڕژین (برکان)یش بریتیە لەو کانزاو مادده تهاوه و زۆر گەرمانە ی که له ناخی زهویدا هەن، ئنجا زهوی که دەر یان دەقوئینتی، بەرزده بنهوه و، دوا ی دینەوه سەر زهوی، بۆیە وه ک له دەرەوهی خۆی تیی فریدرابن.

(رَوًسًا): (جَمْعُ رَاسِيَةٍ مِنَ الرَّسْوِ: وَهُوَ الثَّبَاتُ وَالرُّسُوحُ)، دیاره (رَوًسِي)، کۆی (رَاسِيَةٍ) یه، (رَاسِيَةٍ) یانی: چهسپاو، له (رسو)هوه هاتوه، (رسو)، یانی: (الثَّبَاتُ وَالرُّسُوحُ)، ئنجا (رَوًسِي)، یانی (الْجِبَالُ الرَّوًسِي)، چیایه چهسپاوهکان، چیایه مەحکەمەکان، داکوتراوهکان به زهویدا.

(تَمِيدَ بِكُمْ)، (الْمَيْدُ: الإِضْطْرَابُ)، یانی: لەرزینەووە و هەژان، جوولان.

(تَعُدُّوْا): (عَدُّ الدَّرَاهِمِ: حَسَبَهَا وَأَخْصَاهَا)، واتە: درهه‌مه‌کانی ژماردن.

(لَا تُحْصُوْهَا): (أَخْصَى الشَّيْءَ: عَرَفَ قَدْرَهُ)، (أَخْصَى)، بریتیه له‌وهی که تو ژماره و

نەندازهی ئەو شتە بزانی، ئنجا خوا دە‌فهرمووی: ئە‌گەر چاکه‌کانی خوا بژمیرن، بۆتان

سەرژمیر ناکرین، واتە: ناتوانن ژماره و ئەندازه‌که‌یان بزائن.

مانای گشتی ئایه‌ته‌کان

خوا ﷻ دواي ئە‌وهی که له نو (٩) ئایه‌تی سەر‌ه‌تای ئە‌م سوورە‌ته موبارە‌که‌دا، چە‌ند ب‌ستییه‌کی زۆر بنه‌ره‌تی و مه‌زنی خستنه‌روو و، ئاماژه‌ی کرد به کۆمه‌لیک - ده (١٠) دانه - له چاکه‌و نيعمه‌ته بنه‌ره‌تییه‌کانی خۆی، له ژيانی مروّ‌فدا و، له کۆتایی دا، واته: کۆتایی نو (٩) ئایه‌تی سەر‌ه‌تای سوورە‌تی (النحل)دا، فهرمووی: خوا له‌سەر خۆی پيويست کردوه که پ‌ی راستان بۆ روون بکاته‌وه، بېخاته به‌ر چاوتان، هۆشدارييشی پ‌يدان که سه‌ تيو پ‌يه‌کاندا پ‌ی هه‌له و لادەر، ياخود پ‌يه‌ک که ده‌ب‌يته هۆی لادانی که‌سێک که ب‌گرتبه‌هر، ئە‌و پ‌يانه‌ش هه‌ن و ده‌ب‌ی ل‌يان وريابن، هه‌روه‌ها باسی ئە‌وه‌شی کرد که خوا ئە‌گەر ويستبای، هه‌مووتانی ده‌خسته سەر راسته‌ پ‌ی، هه‌مووتانی راسته‌ پ‌ی ده‌کرد، به‌ل‌ی ويستوويه‌تی هه‌مووتان پ‌ينمايي بکات و پ‌ينمايي کردوون، به‌لام که بتانخاته سەر راسته‌ پ‌ی، ئە‌وهی نه‌ويستوه، بۆچی؟ چونکه ئە‌وه پ‌ينچه‌وانه‌ی ئە‌و حکمه‌ته‌يه که خوا عروفي بۆ دروستکردوه، که بریتيه له تاقیکردنه‌وه.

دواي ئە‌وه ئنجا لهم ئایه‌تانه‌دا، خوا ﷻ ژماره‌يه‌کی زۆر له چاکه‌و نيعمه‌ته گه‌وره‌و به‌رجه‌سته‌کانی خۆی ده‌خاته به‌رچاو، که سه‌رجه‌م بيست و چوار (٢٤)ن، سه‌ره‌تا ده‌فهرمووی: ﴿ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴾ خوا ئە‌و که‌سه‌يه که له‌سه‌رپۆه ئاوی بۆ دابه‌زاندوون، ئنجا بۆ تيوه هه‌و ئاوه‌دا، خواردنه‌وه هه‌يه و، رووه‌ک و له‌وه‌پرگاش هه‌يه، که و‌لاخه‌کان و ئاژه‌له‌کانی خۆتانی تيدا ده‌له‌وه‌پ‌ينن، ئە‌مه سن له نيعمه‌ته‌کانی خوا:

يه‌که‌م: دابه‌زاندنی ئاو له‌سه‌رپۆه، که به‌پ‌ی رواله‌ت، زه‌وی ه‌يزی پ‌اکيشانی هه‌يه، به‌لام تو ته‌ماشای که، خوا ﷻ ياسايه‌کی وای داناوه، که ئە‌و ئاوه بچ‌يته سه‌رپ‌ی، دواي ب‌يته‌وه خوار، چۆن؟ تيشکی

خۆر له ئاوی دەریاکان دەدات، دیکاته هەلم، ماددەى خوێ و تال و تفتییە کەى بە جى دەمىنى و، ئاوه شیرین و زولآله کەشى بە شىوهى هەلم بەرز دەبیتەوه بۆ سەرى، دواىى بایه کان دەیهینن بۆ ئەو شوینانەى کە ساردن و، لەوێ دەبیتە ههور و، پاشان موتوربه دەبى و، وهك ئاویك دادەبەزیتە خواری، ئەویش بە سى شىوه:

أ - به شىوهى باران (المطر).

ب - به شىوهى به فر (الثلج).

ج - به شىوهى تەرزە، (البرد).

دووهم: نىعمەتیکى دیکە ئەوهیە: ﴿لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ﴾، لەو ئاوه شیرین و زولآله کە له ئاسمان دیتە خوار، خواردنەوه هەیه بۆ ئیوه، چ خواردنەوهى راستەوخۆ کە ئاوه کە دەخۆنەوه، چ شەربەت و ماستا و و چەندان جۆره خواردنەوهى دیکەى لى دروست دەکەن.

سێهەم: نىعمەتیکى دیکە:

﴿وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسْمُوتُ﴾، هەر لەو ئاوه پروه کیک دەپوێ، شیناوردیک، سەوزاییه ک دەپوێ، لەوه پرگایه ک دەپوێ، کە ئیوه ئازە لەکانى خۆتانى تیدا دەلهوه پرتن.

ئىجا ئاماژه دەکات بە پىنج (5) نىعمەتى دیکە:

﴿يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَبَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾،

ئىجا بەو ئاوه خوا چەند شتىکتان بۆ دەپوینى:

یە کەم: کشتوکال: گەنم و جۆ و جۆره کانى دیکەى دانەوژله و، تەپرەکار، وهك شووتى و کالەك و تروزی و خەیار و تەماتە و باىنجان و بامیه، هەروها سەوزه دەگریتەوه وهك: کەوهر و تەپرەتیزه و پياز و سیر و توور و هتد دەگریتەوه.

دووهم: ﴿وَالزَّيْتُونَ﴾، هەروها درەختى زەیتوونىشان هەر بەو ئاوه بۆ دەپوینى.

سێهەم: ﴿وَالنَّخِيلَ﴾، دیسان درەختى دارخورماتان بۆ دەپوینى.

چوارەم: ﴿وَالْأَعْنَبَ﴾، هەروها دارمىوه کانتان بۆ دەپوینى، کە تریتان بۆ دەگرن.

پىنجەم: ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾، جگە لەم چوار جۆرهش، واتە: جگە لە کشتوکال و زەیتوون و خورما و تری، لە هەموو جۆره میوه یه کى دیکەشان هەر بەو ئاوه بۆ دەپوینى.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾، بێگومان لەوەدا نیشانەیهکی گەوره ههیه، نیشانەهی گەوره لهسەر چی؟ لهسەر ته نیا به دیهینه رایه تیی خوا، ته نیا پهروه ردگار تیی خوا، ته نیا خاوه ندرار تیی خوا، ته نیا په رستراویتی خوا بۆ گهردوون، بۆ مروّف و بۆ جند، به لام نیشانەیه بۆ کن؟ ﴿لَقَوْمٍ يَفْكُرُونَ﴾، بۆ کۆمه لیک بیر بکه نه وه، نه وهی بیر نه کاته وه، بێگومان له هیچ کام له و نیشانانەهی که خوا دایناون، به هره مه ند نابێ، نه و نیعمه تانه که هه ر کامیکیان نیشانەیه که بۆ ناساندنی خاوه نه که ی خۆی، به دیهینه ر و پهروه ردگار که ی خۆی که خاوه ١٠٠.

له نایه تی پیشی دا ئاماژه ی به سی له نیعمه ته کانی کرد، له م نایه ته شدا ئاماژه ی کرد به پینج جوړه نیعمه تی دیکه.

دوایی ئاماژه ده کات به پینج جوړه نیعمه تی دیکه ی خۆی، ده فه رموی: ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ الْإِتِلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ﴾، ههروه ها خوا بۆی ملکه چ کردوون، بۆی رام و دهسته مۆ کردوون:

یه که م: شه وگار.

دوو ه م: روژگار.

سییه م: خۆر.

چواره م: مانگ.

پینجه م: ههروه ها نه ستیره کانیس به فه رمانی نه و، به فه رمانی ته کویینی و قه ده ریی وی ملکه چن، پامن، دهسته مۆن، به و شیوه یه دین و ده چن، که خوا بۆی دیاریی کردوون، که هه مووشی بۆ تیوه یه: تیوه هه م له شه وگار به هه ره مه نندن و پشووی تیدا ده دن، وه ک له شوینیکی دیکه دا ده فه رموی: ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۝١٠ وَجَعَلْنَا الْإِتِلَ لِبَاسًا ۝١١﴾، النبا، واته: شه وگار خه وتان خوکاری پشووداتیکه، شه وگاریش پۆشاکیکه داتانده پۆشی، ههروه ها ده فه رموی: ﴿وَجَعَلْنَا نَهَارَ مَعَاشًا ۝١١﴾، النبا، روژگاریشی بۆ ره خساندوون، که ژیان و گوزه رانتانی تیدا دابین بکه ن.

ئجلا خوړ که له روژگاردا ده بی و دنیا تان بۆ رووناک ده کاته وه، مانگ که (له شه وگاردا) ده بی و، وێرای زانینی کاته کان، سه ری مانگ و، بنی مانگ و نه مانه به هو ی نه وه که مانگ یه ک شه و و، دوو شه و و، سی شه و و، تا کو پازده، له دوای پانزده، دووباره بچووک ده بیته وه تا کو ده بیته وه به سی شه و و، دوو شه و و، یه ک شه و و دوایی ون ده بی، وێرای

ئەوھش بۇ ئەوھىيە كە شەوگار تارىكەو خۆر بەدەرەوھ نىيە، دىنيا يەكجارىي تارىك نەبى، بېتتە تارىكە شەوېكى ئەنگۈستە چاۋ، ئەو مانگە ئەندازەيەك پووناكىيتان پىدەدات، بەلام رېگا لە پشوووان و خەوتان ناگرى، چونكە كاتى خەو، مروّف پىتى خۆشە لە شوئىتېك بى تارىك بى، خەفە بى و تىشكى خۆر بەدەرەوھ نەبى و پووناكىي لى نەبى.

﴿وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّهِ﴾، ئەستېرەكانىش بە فەرمانى خوا، بە فەرمانى تەكۈنىيى خوا، بە ئىرادەي خوا ملكەچن، دەستەمۆن، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾، بېگومان لەوھدا نىشانە ھەن بۇ كۆمەلېك كە بفامن.

ئەوھى پىشى فەرمووي: ﴿لِقَوْمٍ يَنْفَكَرُونَ﴾، دەبى بېرىكەنەوھ، بەلام بۇ ئەمەيان فەرمووي: ﴿لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾، واتە: ھەر عەقلىتان پى بشكى، ئەگەر زۇرىش قوول دا نەچن، ھەر عەقلىتان ھەبى و بفامن، نىشانەي زۇر لە شەو و پوژ و، مانگ و خۆر و، ئەستېرەكاندا دەبىنن و، ئەو نىشانە زۇرانە ھەن لەسەر بەدېھتەرايەتتى و پەروردگاريتتى و خاوەنداريتتى و تەنيا پەرستراويتتى خوا ﷻ.

ئىجا دېتە سەر باسى نىعمەتتىكى دىكەي، چواردەيەم: دەفەرموي: ﴿وَمَا ذَرَأًا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا﴾، ھەرۈھە ئەوھى كە لە زەويدا بۇي ھىناونە دى، رەنگى جيا جيايە، ئەوھى خوا لە زەوى دا بۇي ھىناوينە دى ھەموو شتىك دەگرىتەوھ: زىندەوھران دەگرىتەوھ، رووھك و شىناورد دەگرىتەوھ، دار و درەخت دەگرىتەوھ، مېوھكان دەگرىتەوھ، دانەوئىلە، ھەمووي دەگرىتەوھ، ئەوھى رەنگى جيا جيايە، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾، بەراستى لەوھدا نىشانە ھەيە بۇ كۆمەلېك بېريان بكەوئتەوھ، ھەر بېريان بكەوئتەوھ، ئەو راستىيانە كە خوا لەگەل فېتپەت و سروشتياندا تىكى ھەلشىلاون، بە بېرخۇيانىان بىننەوھ، ئەوھى خوا لەسەر زەوى بە رەنگى جيا جيا، شىوازي جيا جيا، دروستى كردوون، دەيكەنە نىشانەو بەلگە لەسەر پەروردگاريتتى و تەنيا پەرستراويتتى خوا ﷻ.

ئىجا پىنج چاكە و نىعمەتتىكى دىكەي خۇي دەخاتە روو، واتە: پازدە و شازدە و ھەقدە و ھەژدە و تۆزدەيەم:

دەفەرموي: ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ﴾.

پازدەيەم: خوا ئەو كەسەيە كە دەرياي رامكردوھ، ملكەچكردوھ، دەستەمۆكردوھ، كەواتە: ھەر ملكەچبوونى دەريا ئەوھ ھەر بوخۇي نىعمەتتىكە.

شازدە يەم: ﴿لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾ بۇ ئەۋەي گۆشتىكى تەر و تازەي لى بخون، ئنجا گۆشتى ماسىيە، يان ژياندارانى دىكەيە، ھەندى لى ژيانداران لى گۆشتى ماسى زۆر بە نرختىن، ۋەك: رۇبيان و، زۆر جۆرە گۆشتى دىكە كە لى زۆر ۋلاتاندا بەكاردەھىزىن و زانايانى ئىسلام دەلئىن: ھەموو ئەو ژياندارانەي كە لى دەريادان، بەبى ھەلاۋاردن ھەموويان گۆشتيان دەخورى، مەگەر لى پرووى پزىشكىيە ۋە دەرىكەۋى كە بەكىكىيان گۆشتەكەي زىيانى ھەيە، ئەو كاتە لى پرووى پزىشكىيە ۋە ناخورى، بەلام دەريا ھەرچى ژياندارى تىيدايە، ھەمووى گۆشتەكەي رەۋايە.

ھەقدە يەم: ﴿وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا﴾ ھەرۋەھا خىلئىكى لى دەردەھىنن كە بە خوتانىيە ۋە دەكەن، كە بە پلەي يەكەم مەبەست پىي گەۋھەر و مروارىن: ﴿الْوَلُؤُ وَالْمَرْجَاتُ﴾ ۲۲ الرحمن، كە دوايى باس دەكەين چۆن دروست دەبن! ﴿تَلْبَسُونَهَا﴾ لەبەرى دەكەن، بە خوتانى ۋە دەكەن، لىرەدا خوا ﴿پياۋان و ئافرەتان پىكەۋە دەدوئىن، ئنجا ۋەك دوايى باسى دەكەين، ھەندىك لى زانايانى ئىسلام و ايانزانىۋە كە خوا ﴿لىرەدا بە تايەت مسولمانان دەدوئىن، بۆيە مشتومپرى ئەۋەيان كىردە كە ئايا دروستە پياۋان گەۋھەر بەخۇيان ۋەبكەن !! بەلام خوا ﴿مروقى بەگىشتى دواندوۋە ۋە ۋە مروقانىش پادشا و ھوكمران و كەسانى و ايان ھەبوۋە، كە گەۋھەر بەخۇۋە بكەن، لى تاجەكانيان داۋە، خوا مروقى دواندوۋن لىم ئايەتانەدا و بە تەنيا مسولمانانى نەدواندوۋن!

ھەژدە يەم: ﴿وَتَرَى الْفَلَكَ مَوَاجِرَ فِيهِ﴾ ھەرۋەھا لى دەريادا كەشتىيەكانى تىدا دەبىنى، قلىشىنەرن، واتە: بە نوۋكى خۇيان كە بە عەرەبى (جۇجۇ) پى دەلئىن، بەدەمەكەيان، ئەو ئاۋە شەق دەكەن و دەيقلىشىنن.

بايھىيىنە بەرچاۋمان: ئەگەر ئاۋى دەريا و پروبارەكان ۋەك بەرد و خاك سەخت و پتە و بوۋايە، كەشتىي و پاپۆر و بەلەمەكان، چۆن پىيدا دەروئىشتن !؟

نۆزدە يەم: ﴿وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ ھەرۋەھا بۇ ئەۋەي بە سواری ئەو كەشتىيانە، ئىۋە لى چاكە و بەخشى خوا داۋا بكەن، واتە: بازىرگانىي بكەن، سەفەر و بار و سوار بكەن، ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بۇ ئەۋەش كە سوپاسگوزارىي بۇ خوا بكەن.

ئىنجا پىنج نىعمەتى دىكەش دەخاتە روو، يانى: لە: بىست تاكو بىست و چوارەم:

بىستەم: ﴿وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾ چىايە چەسپاۋەكانى ھاۋىشتوۋنە ئىۋە زەۋى، ﴿أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾ تاكو ئەو زەۋىيە ئىۋە نەلەرزىنن. زانايان گوتوۋيانە: ﴿أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾ ئەو تەعبىرە لى عەرەبىيدا واتە: بۇ ئەۋەي نەتان لەرزىنن، ئىنجا ھەندىكىيان

گوتووایانه: ﴿أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾، یانی: (کراهة أن تمید بکم)، هه ندیکیش گوتووایانه، یانی: (أَنْ لَا تَمِيدَ بِكُمْ)، بۆ موونه: ده گونجی: (أَنْ تَأْكُلَ)، به: (بۆ نهوهی تۆ بخوی)، یان به: (بۆ نهوهی تۆ نهخوی)، مانا بکری، واته: نهو پیت و وشانه که ده که ونه په نای یه ک، به پیتی سیاقه کان، به پیتی عورفی زمانی عه رهبی که عه رهب عاده تیان بووه، مانا به دهسته وه ده ده ن.

مانای نهو دوو رسته یه ش ناوایه: (کراهة أن تمید بکم)، پیمان ناخوشه که بتان له رزینیتته وه، (لألمید بکم)، بۆ نهوهی نه تان له رزینیتته وه.

بیست و یه که م: ﴿وَأَنْهَرًا﴾، خوا رووباره کانیشی له زه ویدا داناون، که رووباره کان په یوه ندیان به چیاکانه وه هه یه، چونکه سه رچاوهی رووباره کان هه موویان چیاکانن، به فری چیاکانه، کانی و سه رچاوه کان له چیاکانه وه هه لده قولن و دینه خوار، ئنجا جوگه له و رووباریان لی پیکدین.

بیست و دووهم: ﴿وَسُبُلًا﴾، ههروه ها خوا رینه کانیشی بۆ داناون، یانی: زه مینی وا هه لخته وه بتوانن رینیان تیدا دابتن، ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾، بۆ نهوهی به رینه بزنان، بۆ نهوهی به رینه کاندای بگه نه نهو و نامانج و مه نزل و هه وارگانهی که ده تانه وین، یا خود ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾، یانی: خوا نه وانه تان بۆ پروون ده کاته وه، بۆ نهوهی که ریی راست بگرن و، خاوهی خوتان که خوی پهروه ردگاره، بناسن و بپه رستن.

بیست و سیه م و بیست و چواره م: ﴿وَعَلَّمَنَّا بِالنَّجْمِ وَهُمْ يَهْتَدُونَ﴾، ههروه ها خوا نیشانه کانیشی بۆ داناون، (علامات)، کوی (علامه) یه، مه به ست نهو نیشانانن که له سه ر زه وی هه ن، نهوه گردیکه، نهوه رووباریکه، نهوه ده شتیکه، نهوه چیا یه که، نهوه دره ختیکه، نهوه باخیکه، به هووی نهو نیشانانن وه، به ریی و بانان ده زانن، ﴿وَبِالنَّجْمِ﴾، ههروه ها به هووی نهو سته ریه کانیشه وه، له ده ریا و وشکانیی دا ری ده رده که ن: ﴿هُم يَهْتَدُونَ﴾، لیره دا به دلنیا یه وه مه به ست پیتی به ریی زاینه، واته: به هووی نیشانه کانن وه، به هه موو جو ره کانیا نه وه و به هووی نهو سته ریه کانن وه، تیره ده توانن ریی و بانان بدوزنه وه و به شوینه کان بزنان و ریتان لی ون نه بن.

دوایی خوا ﴿وَأَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ﴾، ئایا نهوهی که شتان وه دیدینن و له نه بوو په پیدایان ده کات (که مه به ست پیتی خویه ﴿وَأَفَمَنْ يَخْلُقُ﴾)، وه که سیک وایه که په پیدایان ناکات؟ جا نهو که سه، چ مروف بیت، چ دار و به رد بیت، چ بت و صه نه م بیت، که وه که دواییش باسی ده که ین: وشه ی (من) ی به کاره یناوه، (من) یش بۆ خاوهن هو شان (ذوي الشعور)، نه وانه ی که هه ست و عه قلیان هه یه، به لام بۆ غه ییری

ئهوانیش به کاردی، به پیی بنه‌مای: (تغلیب ذوی الشعور علی غیر ذوی الشعور)، زاکردنی خاوهن هوشان له‌سه‌ر غه‌یری خاوهن هوشان.

چونکه به دنیاییه‌وه بته‌رسته‌کان و ئه‌وانه‌ی که غه‌یری خویان په‌رستوه، جار جار مروّفه‌کانیشیان په‌رستوون، ئنجا چ مروّفی زیندوو، چ مروّفی مردوو، هه‌ر به‌لای که‌مه‌وه ئه‌و سادین و بته‌وانانه (سدنه‌ی) که خزمه‌تی بته‌کانیان کردوون، زورجار هه‌ر به ناوی بته‌کانه‌وه قسه‌یان کردوه، که ملکه‌چییان بو ئه‌و سادین و بته‌وانانه، جوړیک بووه له په‌رستیان بویان.

﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ئایا بیر ناکه‌نه‌وه، ئایا وه‌بیرتان نایه‌ته‌وه که نابی زاتیک که به‌دی ده‌هینن، یه‌کسان بکری له‌گه‌ل دروستکراوینکدا، که هیچ شتیکی له‌ده‌ست نایه‌ت و ناتوانی شت وه‌دی بینن؟!

﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾ ئه‌گه‌ر چاکه‌کانی خواش بژمیرن، بو‌تان سه‌رژمیر ناکرین، لیره‌دا که وشه‌ی نيعمه‌تی به‌تاک هیناوه، یانی: جینسی نيعمه‌ته‌کانی خوا، یاخود: به‌ک دانه نيعمه‌تی خواش ئه‌گه‌ر ورد سه‌رنجی بدن، ده‌بینن: هه‌ر یه‌ک نيعمه‌تی خواش چه‌ندان نيعمه‌تی دیکه‌ی تیدا هه‌ن، بو وینه: نایتیک که ده‌یخوی، ئه‌گه‌ر بیرى لیبکه‌یه‌وه چه‌ندان شت پیکه‌وه هاوکار بوون، چه‌ندان دروستکراوی خوا، ده‌ست به‌کاربوون تا‌کو ئه‌و نيعمه‌ته‌یان لی په‌یدا بووه، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بیگومان خوا لی‌بورده‌ی به‌به‌زه‌ییه.

﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ هه‌روه‌ها خوا ده‌زانن ئه‌وه‌ی که په‌نهانی ده‌که‌ن و، ئه‌وه‌ی که ناشکرای ده‌که‌ن، هه‌مووی ئاگالیه، ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ ئه‌وانه‌ش که له جیاتی خوا لی‌یان ده‌پارینه‌وه، هیچ دروست ناکه‌ن، هیچ شتیک، ته‌نانه‌ت خو‌شیان دروست ده‌کرین، ﴿أَمْ أَمْواتٌ غَيْرُ حَیاءٍ﴾ مردووون زیندووون نین، مردووون و خاوه‌نی زیان نین، وشه‌ی: ﴿غیر اَحیاءٍ﴾ جه‌ختکردنه‌وه‌ی مردوو‌پیتی ئه‌و بت و سه‌نه‌مانه‌یه، یان ئه‌و په‌رستراوانه‌یه به‌گشتی، ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ هه‌روه‌ها هه‌ست ناکه‌ن که‌ی زیندوو ده‌کرینه‌وه.

که‌واته: شایسته‌ی ئه‌وه‌نین په‌رسترتین و، ئه‌و مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکری، که ده‌بی نه‌گه‌ل خوادا بکری و، په‌رستشه‌کانیان بو ئه‌نجام بدرین، ئه‌وه شتیکی بیجیه، شتیکی بیچه‌وانه‌ی عه‌قل و مه‌نتیقه، پیش ئه‌وه‌ی بیچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌تی خوا‌ی په‌روه‌ردگار بی.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

خوا ئاوی له ئاسمانه وه دابه زاندوه بو خواردنه وه و، له وه ری نازهل و، کشتوکال و،
میوه جات:

خوا ده فه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ
شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿۱۰﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَنْفَكُونَ ﴿۱۱﴾﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

۱- ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، خوا ئەو که سه یه که له سه ریوه ئاوی دابه زاندوه،
وهك زورجار گوتوومه: وشه ی (ماء)، به کارهاتوه، بو ئەوه ی باران و به فر و ته رزه بگریته وه، ئەگه ر
هه ر کامیکانی فه رمووبایه، هه ر به کیکانی ده گرتوه، که ده فه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي﴾، واته: ته نیا
خوا ئەوه ی کردوه، نهك جگه له و، که واته: هه ر ئەویش بپه رستن، نهك جگه له و بپه رستن.

وشه ی (السَّمَاءِ) یش، واته: سه ری (فوق).

۲- ﴿لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ﴾، له و ئاوه که دایه زاندوه له سه ریوه، ئەو ئاوه شیرین و زولاله، که
له بنه رته دا ئاوی سویر و تالی زه ریا و ئوقیانووسه کان بووه، به لام له ری هه لماندن (تبخیر) ه وه،
که تیشکی خور لی داوه و کردووه تی به هه لم، دوابی بایه کان هیناویانه (وهك له چه ندان ئایه تی
قورئاندا زور به روونی خوی په روه ردگار ئەوه ده فه رموی): بایه کان هیناویانه دوابی بردووه تی
بو هه ندی ناوچه ی سارد و له وی بووه به هه ور و، پاشان ئەو ئاوه که له شیوه ی باران و به فر و
ته رزه دایه، لی هاتوته خوار، ئنجا له و ئاوه، خواردنه وه هه یه بو ئیوه.

(الشَّرَابُ: إِسْمٌ لِلْمَشْرُوبِ، وَهُوَ الْمَائِعُ الَّذِي تَشْتَقُّهُ الشَّقَاتَانِ)، (شَرَابٌ)، ناوه بو خواردنه وه،
ئەویش بریتیه له و شله مه نییه ی که به دوو لیوه کان ده خوریته وه، جا چ راسته وخو

بخوریتەوہ کہ ئاوه، چ شتی دیکه‌ی پی بگیریته‌وه، وهك: دۆ، ماستا و، شەربەت، جوړه‌کانی خواردنه‌وه، که زۆر زۆرن.

۳- ﴿وَمِنْهُ شَجَرٌ﴾، هه‌روه‌ها هەر له‌و ئاوه‌شه‌ رووه‌کیك، (الشَّجَرُ: النَّبْتُ ذِي السَّاقِ الصُّلْبَةِ)، رووه‌کیك که قه‌د و لاسکیکی پته‌وی هه‌بی، به‌لکو وهك هه‌ندیك له‌ شاره‌زایانی زمان ده‌لین: (الشَّجَرُ مُطْلَقُ الْعُشْبِ، وَالْكَلا تَغْلِيْبًا)، هه‌موو جوړه‌ گز و گیاو له‌وه‌رێك ده‌گریته‌وه، به‌ زالکردنی گز و گیا به‌سه‌ر شیناوردی دیکه‌دا.

۴- ﴿فِيهِ تُسِيمُونَ﴾، تپوه‌ ئاژه‌له‌کانی خۆتانی تیدا ده‌له‌وه‌رینن، (إِسْمَةٌ)، یانی: له‌وه‌راندن، (الإِسْمَةُ: سَمَتِ الْمَاشِيَةِ فِيهَا سَائِمَةٌ)، ئاژه‌له‌که، چوار پینیه‌کان له‌وه‌ران، (سَائِمَةٌ)، یانی: له‌وه‌راو.

۵- ﴿يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ﴾، هەر به‌و ئاوه‌ کشتو‌کالتان بۆی پی ده‌روینن، (الزُّرْعُ: الْمَزْرُوعُ)، (زَّرْع) چاوگه، به‌ مانای (إِسْمُ الْمَفْعُولِ)ه، (مزروع) به‌ مانای شتیك که ده‌روینن، سه‌وز ده‌بی، شین ده‌بی که وهك گوتم: وشه‌ی (زرع)، زۆر شت ده‌گریته‌وه، به‌ گشتی ده‌گوترن: کشتو‌کال، ئنجا ئه‌و کشتو‌کاله‌ دانه‌ویله‌ ده‌گریته‌وه، به‌ هه‌موو جوړه‌کانی، گه‌نم و جو و نيسك و نوک و برنج و هه‌رزن و زورات و گه‌مه‌شامیی و... هتد.

پاشان ته‌ره‌کار ده‌گریته‌وه، وهك: کاله‌ك و شووتیی و تروزیی و خه‌یار و مؤز و ئه‌و شتانه‌ی دیکه، که وشه‌ی ته‌ره‌کار ده‌یانگریته‌وه.

ديسان سه‌وزه‌ ده‌گریته‌وه به‌ هه‌موو جوړه‌کانیه‌وه، وهك: که‌وه‌ر و ته‌ره‌تیزه‌و پیاز و توور و سیر و ته‌ماته‌و بامیه‌و باینجان و، ئه‌وانه‌ش هه‌ندیکیان هه‌ر ده‌یانخه‌نه‌ ریزی میوه‌ و، هه‌ندیکیان ده‌یانخه‌نه‌ ریزی سه‌وزه‌وه، به‌ هه‌رحال خوا هه‌موو جوړه‌ سه‌وزه‌به‌ك، هه‌موو جوړه‌ شیناییه‌ك، سه‌وزاییه‌ك، رووه‌کیك، بۆ تپوه‌ به‌و ئاوه‌ ده‌روینن.

۶- ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَبَ﴾، ديسان دره‌ختی زه‌یتوون ده‌روینن به‌و ئاوه، هه‌روه‌ها دارخورمایه‌کانی پی ده‌روینن، هه‌روه‌ها دار ترییه‌کان که میویان پی ده‌گوترن.

۷- ﴿وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ﴾، هه‌روه‌ها له‌ هه‌موو جوړه‌ میوه‌کانیش، خوا ٭٭٭ به‌و ئاوه‌ ده‌روینن، ئه‌ویش چۆن؟ ئیستا زانستی رووه‌ك ناسیی ده‌ریخستوه‌ که ریشه‌و بنه‌مای هه‌ر رووه‌کیك، جا چ سه‌وزه‌ بی، چ دار و دره‌خت بی، چ دانه‌ویله‌ بی، ته‌ره‌کار بی، شتیك که به‌ عه‌رهبی پیی ده‌گوترن: (الْيَخْضُورُ) و به‌ ئینگلیزی پیی ده‌گوترن: (کلروفیل): (Chlorophele)، پیتی ده‌گوترن:

ماددهی سهوز (المادّة الخضراء)، که خوا خ له سوورهتی (الأنعام)، ثابهتی (۵۹) دا ناماژهی پیکردوه: $\text{وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ ...}$ ، واته: خوا نهو کهسهیه که له سهریوه ناوی ناردوته خوار، بهو ناوه هه موو پرووه کیکمان پی پرواندوه، لهو پنجه پرووه که سهوزاییمان دهرهیناوه {خضراً}، یانی: (بخضور)، کلوروفیل، که لهوه دانه وینلهی ریز بووی پی دهردینین، ههروهه له دارخورماش له کیف (طلع) هه کههی هیشووه شوپرووهوه و نیزیکه کان....

(د. محمد راتب النابلسی)، له تهفسیره کههی خوئی دا^(۱)، ده لّی:

{المادّة الخضراء (کلروفیل) مَعْمَلٌ صَامِتٌ، تَأْخُذُ مِنَ الشَّمْسِ أَشْعَتَهَا، تَسْتَعِينُ بِامْلَاحِ الْحَدِيدِ، وَبِالْمَاءِ الَّذِي يَدْخُلُ إِلَى التُّرْبَةِ، وَبِثَانِي أُوكْسِيدِ الْكَرْبُونِ، الَّذِي فِي الْمَسَامِ، فَهَذِهِ الْوَرْقَةُ: تَضَعُ مَوَادَّ الْجَذْرِ وَمَوَادَّ السَّاقِ، وَمَوَادَّ الْأَغْصَانِ، وَمَوَادَّ الثَّمَارِ، وَكُلُّ الشَّجَرَةِ تَضَعُ بِسَبَبِ هَذِهِ الْوَرْقَةِ الْخَضِرَاءِ الَّتِي هِيَ مَعْمَلٌ لَهَا}.

واته: نهو مادده سهوزه (کلوروفیل)، کارگهیه کی بی دهنگه، له خور تیشکه کههی وهرده گری، و، هاوکاریی وهرده گری له خوئییه کانی ناسن و، نهو ناوهی که ده چپته نیو گل، له وهش هاوکاریی وهرده گری، ههروهه له دووهم ئوکسیدی کاربون که ده چپته نیو کونه کانه وه، (هی پرووهک) هاوکاریی وهرده گری، ئنجا نهو گه لایه که سهوزیه کهیه، ههر نهوه که ماددهی رهگ و ریشه که دروست دهکات و، نهو که رهسهی قهد و لاسکه که دروست دهکات و، که رهسهی لقه کان دروست دهکات و، که رهسهی میوه دروست دهکات، ههروهه تیکرای درهخته که له نهنجامی نهو گه لایه وه که مادهی کلوروفیلی تیدایه، (که کرداری تیشکه پیکهاتن له ویدا نهنجام دهری)، لهو گه لایه وه خوراک و بژیو بو هه موویان ده چن، که کارگهیه که بو کوی درهخته که.

۸- $\text{إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ}$ ، بیگومان له وه دا نیشانهیه کی مهزن ههیه بو کومه لیک که بیر بکه نه وه، که ده فه رموی: $\text{إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ}$ ، له بهر نهوهی ناوه که و کوی نهو شتانهی پیی دهرین، یه که بابهته، بویه خوا ده فه رموی: (الآية)، نیشانهیه کی مهزن ههیه، به لام بو کن؟ بو یه کیک که بیر بکاته وه، مروّف که بیر نه کاته وه، بیگومان سهری لی دهرناچی و، تیی ناگات که چون بهو ناوه، که یه که ناوه، به لام نهو هه موو جوړه

مىۋەيە، ئەو ھەموو جۆرە دانەۋىلەيە، ئەو ھەموو جۆرە سەۋزەيە، ئەو ھەموو جۆرە شتانە پەيدادەبن، كە ھەريەكەي پەنگىك، ھەريەكەي تامىك، ھەريەكەي بۆنىك، ھەريەكەي چەندان سوۋدى لىۋەردەگىرىن.

ئىنجا ئىمە بە باشى دەزانىن كە لىكۆلىنەۋەيەكى تايىتە بىكەين دەبارەي: زەيتوون و، خورما و، تىرى، بەلام ھى خورما و، تىرى، ھەلدەگىرىن بۆ ئايەتەكەنى دواتر، بە تايىتە ئايەتى ژمارە (۶۶) كە دوايى دەيگەينى.

كۈرتە باسنىك لەبارەي زەيتوونەه^(۱)

أ / چەند زانىارىيە كي گشتي:

(۱) زەيتوون درەختيكي تەمەندارە و بەردەواميش سەوزە و، زەيتوون پىنگەيە كي گرنكي هەيە لە نيو درەختە بەردارەكاندا، بەهۆي ئەووەو كە هەم ميوە دەردەكات، هەم دواي گوشراني ميوەكەي، زەيتيشي لى پەيدا دەبى.

(۲) زەيتوون بەكاردەهيتري بۆ خوراكي مروّف، بە چەندان شيۆە.

(۳) چەندان ماددەي پزىشكيي لە زەيتوون دروست دەكرين.

(۴) لە ئەنجامي گوشيني ميوەكەيدا و، گوشيني نيوكەكانيدا، تلت و پاشماوہكەي دەكرى بە ئالف بۆ ئازەلان.

(۵) ئەو تەختەيەي كە لە درەختي زەيتوون پەيدا دەبى، بە باشتري جوري تەختە بۆ سووتەمەني و، بۆ خەلووز، دادەنري.

(۶) درەختي زەيتوون دەگونجى هەزاران سأل بژى، تەمەني زور زوره، بەلام تەنيا هەتا دوو سەد (۲۰۰) سالي و، بە پشتەوہش بە باشي ميوە دەردەكات، بەلام دوايي مەرج نيە بەرەكەي چاك بى.

(۷) درەختي زەيتوون جوري زورن، تەنيا لە سووريا حەفتا جور زەيتوون هەيە.

ئەمە بە گشتي دەربارەي زەيتوون.

ب / سوودە پزىشكيي و خوراكييەكاني زەيتوون (الفوائد الطيبية والغذائية للزيتون):

ئەو سەرچاوەيە ئاماژەي كردوہ بە بيست و يەك (۲۱)، جورە سوود:

(۱) دواي ئەوہي كە گەلای زەيتوون دەكوئيتري، ئاوہكەي بەكاردەهيتري بۆ دابەزاندى فشاري خوئين.

(۱) شايانى باسە: ئەو زانىارىيانەم لە {الموسوعة العربية} ج ۱۰، ص ۴۳۷ - ۴۸۶، ط ۱} وەرگرتوون، كە لەويدا بە تەفصيل باسي زەيتوون دەكات لە بەرگي دەيەمدا، ديارە زانىارىيەكان راستەوخۆ بە كوردبي دەهينم و دەقە عەرەبيەكەي ناھينم:

۲) ھەروھە ئاۋە گوشراۋە كەى گەلایە كانى، بە كاردە ھەيتىرى بۆ دابە زاندى ئاستى شەكرە لە خوتىندا.

۳) ھەروھە ھەر ئاۋە گوشراۋە كەى گەلایە كانى، بە كاردە ھەيتىرى بۆ كەمكردنە ھەى ترشە لۆكى نىو گەدە، ترشانى گەدە.

۴) گولى زەيتوون ئەگەر بكوئىزى، ئاۋە كەى بە كاردە ھەيتىرى بۆ چارەسەرى سەرتىشە، كە دەبى لە شتىك بدرى و دوايى لەسەر شوئى ئازارە كە دابىزى.

۵) ھەروھە گوشراۋى زەيتوون بۆ كەمكردنە ھەى نازارى روماتىزم، بە كاردى.

۶) زەيتوون ھەم خۇراكە، ھەم دەرمانە، بە تايبەت بۆ گەشە كردنى مندالان، چونكە زەيتى زەيتوون رېژەيەكى ھاوسەنگ و گرنكى لە ترشى لىنۆلېنىك (اللىنۆلېنىك)ى تىدايە، ھەروھە ترشى ئەلفا لىنۆلېنىك (ألفا لىنۆلېنىك)، كە كەمىي ئەو دوو جۆرە ترشە، دەبىتە ھۆى دواكە وتنى گەشە، گەشەى مندال و، دابەزىنى ئاستى بەپىزى و دابەزىنى كارە كانى جگەر، كە جگەر بتوانى كارە كانى خۆى ئەنجام بدات، پاشان دابەزىنى ئاستى عەقلى و، ھاتنە پاشى پروسە كانى ھەرسكردنى خواردن، ھەروھە كەمىي ئەو دوو ترشە دەبىتە ھۆى كەمبۈنە ھەى بەرگرى لىكردنى نەخۇشيان لە جەستەدا، بە تايبەتى ئەو نەخۇشيانەى لە ھەوكردن (التهاب)ە كانە ھە پەيدادە بن.

۷ و ۸) زەيتى زەيتوون ئەندازەيەكى ھاوسەنگ لەو فېتامىنەى تىدان، كە دژى ئەكسەدەن، (الأكسدة)^(۱)، ئنجا ئەو فېتامىنەى كە دژى ئەو ژەنگەن، كە لەسەر دەمارە كانى خوين پەيدادە بن، نە زەيتى زەيتووندا ھەن، ھەروھە (بىتا كارۆتىن)ى تىدا ھەيە، كە ئەوئىش جۆرە فېتامىنىكە سوود دەگەيەنن بە گەشە كردنى ئىسقان و بەھىزكردنى ئىسقان، پاشان ھىنانە خوارى نازارە كانى روماتىزم و، نازارە كانى جومگە كان بەھۆى شىلانە ھە، واتە: بەو زەيتە بشىلدرى، بەھنووى، (بە كوردىي ھەنووى پى دەلین)، كە زەيتە كەى لەسەر دادەئى بە دەست بىشىلى، دەيەھنووى، چونكە زەيتى زەيتوون ئەندازەيەكى زۆر لەو مادە سەرەتايانەى كە پىويستن بۆ دوستكردنى ئىسقان، تىدا ھەن، ھەك كالىسىوم و فېتامىن (D).

۹ و ۱۰) زەيتى زەيتوون و، زەيتوون بە گشتى، بە كاردى بۆ چارەسەرى برىنى گەدە و، چارەسەرى قەبزى، ئەو ھە كە مروف بە زەحمەت دابىشى و، پاشەرۆكى لى جىابىتە ھە.

(۱) (لە ئەنجامى جۆرىك لە كارلىك لەگەل ئۆكسجىندا، جۆرىك لە ژەنگ لەسەر دەمارە كانى خوين پەيدا دەبى)

(۱۱) زەيتوون دەبىتتە ھۆى دەرکردى ئو ماددانەى كە لە زراودا ھەن، واتە: بە ئاسانىي زراو پزئىنەكانى خۆى برىزى.

(۱۲) زەيتى زەيتوون و، زەيتوون دەبىتتە ھۆى پىگرتن لە پىكھاتنى بەردەكانى گورچىلە.

(۱۳) ھەرسكردى پۆنەكان، چەورىيەكان لە لەشدا بەھۆى زەيتى زەيتوونەو ھەرادەبن، ھاندەدرىن.

(۱۴) زەيتى زەيتوون، ژەھرە كۆبۇوھەكان لە جگەردا دەرەكات، يان وایان لىدەكات كە بىلايەن بن، واتە: زىانيان نەبن.

(۱۵) ھەروھە زەيتى زەيتوون و، زەيتوون، يارمەتى دەدات بۇ دابەزاندنى كۆلستپۆلى خوين، چونكە ئەندازەبەكى زۆر لە ترشەلۆكى (ئۆلىك)ى تىدايە.

(۱۶) زەيتوون پىگا دەگرى لە كەلەكەبوونى خەپلە خوينىيەكانى (الصفىحات الدموية) و، كۆبۇونەوھەيان و پارىزگارىي دەكات لەسەر شلىتىي خوين، كە خوين خەست نەبىتتەوھە و، سەرەنجام پىگە بگرى لە روودانى جەلتەى خوين، چونكە خەستبوونەوھەى خوين، لە ئەنجامى دا خوين چاك ھاموشۆ ناكات بۇ مېشك و، جەلتەى دەماغ، يان جەلتەى دل پەيدا دەبن.

(۱۷) ھەروھە زەيتوون پارىزگارىي دەكات لەسەر سىپىتىي ددانەكان، ھەروھە نەخۆشىيەكانى پووك چاك دەكات.

(۱۸) زەيتوون پارىزگارىي دەكات لەسەر نەرم و ناسكىي و جوانىي پىست.

(۱۹) زەيتوون پارىزگارىي دەكات لەسەر نەرمى مووھەكان.

(۲۰) زەيتى زەيتوون دەبىتتە يارمەتيدەر بۇ كەمكردنەوھەى دەرکەوتنى نىشانەكانى پىرىي، يان خەلەفان (الخرف)، لەبەرئەوھەى چەند ترشىكى چەورىي ھاوسەنگى تىدا ھەن.

(۲۱) لە كۆتايى دا بپروا وايە، كە ترشەكانى زەيتوون بە بەرپرسىار دادەنرىن، لە پارىزگارىي لىكردن لە ماددەى بۇ ماوھىي (المادة الوراثية) (DNA)، كە ماددە پەيداكەرەكانى شىرپەنجە، پىنگايان لىدەگرى كە كاربەكەنە سەر ئو ماددە مىراتىيە، ديارە لە ئەنجامى (DNA) يەوھە جىنە، بۇماوھىيەكان (الجينات الوراثية) كان دەپارىزرىن و پەيدا دەبن و لە پىي وانىشەوھە سىفەتەكان لە باب و دايكەوھە بۇ مندالان دەگوازىنەوھە.

ج / تايىبە تەندىيە كى گىرنگى زەيتوون:

يەككىك لە تايىبە تەندىيە كانى زەيتى زەيتوون ئەو يە كە ئەگەر ھەتا دوو سەد (۲۰۰) پلەي گەرمىش بىكۆلتىرى، گەرمبىرى بۆ ماوھى سى (۳) سەعاتانىش، تايىبە تەندىيە و كارىگەرىيە بايۆلۇجىيە كانى لە دەست نادات، بەھۆي ئەو وە كە دەولە مەندە بە ترشى (نولىك) و ئەو ماددانەي كە دژى (ئەكسەدەن)، واتە: دژى ژەنگەيتىنى دەمارە كانى خويىن.

د / ئەو ماددە سوود بە خشانەي لە زەيتووندا ھەن:

ئەم جوړە ماددانە ھەموويان لە زەيتووندا ھەن، لە ھەر سەد (۱۰۰) گىرام رۇنى زەيتوون، ئەم ئەندازانە ھەن لەو ماددانە:

(۱) لە ھەر (۱۰۰) گىرام زەيتى زەيتوون (۲۷) مىللى گىرام كىرىت ھەيە.

(۲) (۱۴) مىللى گىرام فوسفور ھەيە.

(۳) (۴) مىللى گىرام كلور ھەيە.

(۴) (۱۳۸) مىللى گىرام سۇدۇيۆم ھەيە.

(۵) (۲) مىللى گىرام مەغزىيۆم ھەيە.

(۶) (۱۲۲) مىللى گىرام كالىسيۆم ھەيە.

(۷) (۲/۹) مىللى گىرام ئاسن ھەيە.

(۸) (۲۸%) مىللى گىرام مس ھەيە.

(۹) (۲%) مىللى گىرام مەنغەنيز ھەيە.

(۱۰) (۰،۰۰۱۱) يازدە مىللى گىرام يۆد ھەيە.

(۱۱) (۵۰ - ۶۰%) مىللى گىرام چەورىيە كان ھەن.

(۱۲) (۵ - ۱۰%) مىللى گىرام ماددە شىرىنييە كان (سكرىيات) كارىبۇھىدرات، ھەيە.

(۱۳) (۸،۷%) ماددە نازووتىيە كان ھەن.

(۱۴) (۲۳%) ئاۋ ھەيە.

(۱۵) قىتامىن (A) ھەزار (۱۰۰۰) يەكەي دەولىيە ھەيە، لە ھەر سەد (۱۰۰) گىرام دا.

(۱۶) قىتامىنە كانى: (B و C و D و E)، (۳ تاكو ۳۰) مىللى گىرام لە ھەركامىتكيان ھەيە.

ھەئبەتە وردە كارىي زىاترىش ھەيە لەبارەي سوودو كەلكە كانى زەيتى زەيتوون، بەئام تىمە بەوھەندە وازى لى دىنين.

مەسەلەى دووھم:

خو شەو و رۆژ و خۆر و مانگ و ئەستېرەكانى رام و ملكەچ كرددون و، عاقلەندان لەوھدا نیشانان دەبینن، لەسەر تەنیا پەروەردگار یتى و تەنیا پەراستراو یتى خوا:

خو دەفەر موى: ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (۱۲)

شیکردنەهوى ئەم ئایەتە، لە چوار بەرگەدا:

۱- ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾، خو شەوگار و رۆژگارى بۆ ئیوه ملكەچ كرددون، بۆى دەستەمۆ كرددون، دەلى: (التسخیرُ سیاقه إلى الغرض المختص به قهراً)، (تسخیر): بریتىه لە لیخوړینى شتىك و زۆر لیكردنى بەرەو ئەو ئامانجەى كە پێیوه پەیوهستە، واتە: خو شەوگارى ئاوا لیكردوه و رۆژگاریشى ئاوا لیكردوه، دیاره شەوگار تاریكە و، رۆژگار رووناكە، شەوگار بەهوى ئەوهوه كە خۆر بەدەرەوه نیه، رۆژگار بەهوى ئەوهوه كە خۆر بەدەرەوه یه، یه كىكیان تاریكە و، ئەوى دیکە رووناكە، بەدەست خویمان نیه، شەوگار دەبى لە كاتى خویدا بى و رۆژگار دەبى لە كاتى خویدا بى، هەلبەتە شەو و رۆژ لە ئەنجامى سوورانەهوى زهوى بە دەورى خویدا لە بەرانبەر خویدا پەیدادەبن، بە خیرایى سى (۳۰) كەم لە خوله كىكدا، یانى: زهوى (۳۰) كەم دەبى لە خوله كىكدا بە دەورى خویدا لە ئەنجامى ئەوهدا شەو و رۆژ پەیدادەبن، ئەو لایهى كە رووى لە خۆره دەبیتە رۆژ، ئەو لایهى كە پشتى لە خۆره، دەبیتە شەو.

۲- ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾، هەر وهها خو خۆر و مانگیشى بۆ ئیوه دەستەمۆ كرددون، جا جىى سەرسوورمان ئەوهیه، كە خۆر و مانگ قەبارەكەیان بۆ ئیمە هیندەى یهك دیاره، بە ئەندازەى بیژینگىك دیاره، بەلام لە راستییدا خۆر ملیۆنىك و سى سەد هەزار (۱۳۰۰۰۰) جار هیندەى زهوییه و زهوىش چەند بەرانبەرى مانگە، بەلام خو شەوگار ماوهى دوورى خۆر لە زهوى و ماوهى دوورى مانگ لە زهوى و داناون بە ئەندازەى یهكدى دیار بن، لە حالیکدا كە قەبارەیان زۆر زۆر لە یهك جیايه^(۱).

(۱) لە تەفسیری سوورەتى (الرحمن) یش باسكى گرنگمان لەبارەى فراوانى ئاسمان و ئەندازە پێكەوه گونجاوهكانى: خۆر زهوى و مانگ كرددوه.

شایانى باسیشه:

تیرهى خۆر چوار سەد (۴۰۰) هیندەى تیرهى مانگە، بەلام دوورى خوړیش لە زهوییهوه چوار سەد (۴۰۰) هیندەى دوورى مانگە لە زهوییهوه بۆیهش خۆر مانگ لە چاوى ئیمەدا، هیندەى یهك دیارن!

مهسه لهی سینه م:

خوآ ﷻ نه وهی که له زهویدا دروستی کردوه، له رووهک و ژیانداران، رهنگی جوړاو جوړیان هه ن:

خوآ ﷻ دهفه رموی: ﴿ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴾ (۱۳)

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له سنی برگه دا:

۱- ﴿ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ ﴾، نه وهی که له زهویدا بوی هیناونه دی، وشه ی ﴿ ذَرَأَ ﴾، به مانای به دیهینا (خَلَقَ) دی، (ذریه)، بویه پینی ده گوتری: (ذریه)، چونکه دروستکراوه، به لام و پیرای دروستکردن، مانای بلاوکردنه وهش ده گه یه نن، ﴿ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ ﴾، واته: نه وهی که له زهویدا بوی دروستکردوون و، بلاویشی کردووته وه، وشه ی (ما) لیره دا (موصولة) یه، یانی: (الذی خَلَقَهُ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ)، هه رچی که خوا له سه ر زهوی دروستیکردوه، ده یگریته وه، له ژیاندار، له رووهک، له دار و درهخت، له میوه، له سهوزه، له بالنده، له ژیانداری تپو ده ریا، له چیا به کان، له کانزایه کان، هه رچی خوآ ﷻ له سه ر زهوی دروستی کردوه، هه مووی ده گریته وه.

۲- ﴿ مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ﴾، یانی: له حالیکدا که رهنگه کانیشی جیا جیان، دیاره هه م میوه کان رهنگیان جوړا و جوړه و هه م چیا به کان، هه م خه لک و ژیانداران و ئاژهل، وهک خوآ ﷻ له سووره تی (فاطر) دا ئماژه ده کات، ده فه رموی: ﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴾ (۳۷) وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ، كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿ ۳۸ ﴾ فاطر.

لیره دا خوآ ﷻ ئماژه ده کات: به دار و درهخته کان، میوه کان، به ژیانداران، به مروّفه کان، به چیا به کان، ئماژه به هه مووی ده کات، دوایی ده فه رموی: ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾، بیتگومان به نده زاناکان، باش سام و هه بیهت و ترسی خویان هه به، واته: نه وانیه که شاره زان به وه که خوا چی دروستیکردوه و چوئی دروستیکردوه،

چونکه لهویدا باسی جیاوازیی رهنگه کانی ئەو شتانه ده کات، که خوا دروستی کردوون، چ ئەوهی به ئاوی ئاسمان ده رووی، له سه وزه و شیناورد و دانه و ئێله، دار و دره خت و میوه، چ چیا به کان و، چ ئاژه له کان و، چ مروڤه کان.

جیاوازیی رهنگی شته کانیش، چه ندان حکمه تی تیدان، بۆ نمونه:

۱/ رهنگی جۆرا و جۆر بوخۆی دیمه نئیکی جوانی ههیه: چیا به ك خه تئیکی ره شه، خه تئیکی سووره، خه تئیکی سپیه، ره نئیکی دیکه یه، دیسان ئاژه له کان که ره نگیان جیا جیا به، ئنجا دار و دره خته کان و میوه کان که ره نگیان جیا جیا به، دره خت هه مووشی هه ره سه وزه، به لام سه وزی کال هه یه، سه وزی توخ هه یه، هه ره له رهنگی سه وزدا، چه ندان پله ی سه وز هه یه، هه روه ها له رهنگی سووردا، چه ندان پله ی سوور هه یه، دیسان له رهنگی سپیدا، چه ندان پله ی سپی هه یه و، له رهنگی ره شدا چه ندان پله هه یه، که واته: یه کیک له حکمه ته کانی رهنگه کان بریتیه له جوانی له و ره نگا و ره نگییه دا.

یه کئیکی دیکه بریتیه له ناسینه وهی شوئنه کان، چیا ی زه ردکی، کئوه ره ش، ئاسۆس، قه ندیل، به لئ ناسینه وهی شوئنه کان، یه کئیکی دیکه له حکمه تی جۆرا و جۆریی ره نگه کان.

۲/ حکمه تئیکی دیکه به تاییهت بۆ میوه، بریتیه له وهی هه ره میوه یه ك له کاتی نه گه یشتنی دا ره نئیکی هه یه و، له کاتی گه یشتنی دا ره نئیکی دیکه ی هه یه، بۆ نمونه: ره نگی توو، له کاتی نه گه یشتنی دا ره نگه که ی سپیه، به لام که ده گات ره نگه که ی ده گۆری، زه رد هه یه، ره ش هه یه، سوور هه یه، هه روه ها سیو پئیشی ره نگه که ی سه وزه، به لام دوا بی زه رد ده بی، سوور ده بی، هه روه ها میوه کانی دی، واته: به هۆی جیاوازیی ره نگه که یه وه، ده زانی ئەو جۆره میوه یه گه یشتوه یان نا؟! ئنجا ئەمه تاییهتیش نیه به میوه جاته وه به لئکو به ره مه کانی دیکه ش هه روان، بۆ وئینه: دانه و ئێله به گشتی به هۆی ره نگییه وه بۆت به ده رده که وی، ئایا پئگه یشتوه و حاله تی دره وی هاتوه یان نا؟!.

۳/ حکمه تئیکی دیکه شی جیا کردنه وهی جۆری شته کانه، که ده توانی به هۆی ره نگیانه وه جۆره کانیان له یه ك جیا بکه یه وه، بۆ وئینه: تری، تری سوور هه یه، تری سپی هه یه، تری ره ش هه یه، تری بۆلو و ورد هه یه، هه روه ها جۆره کانی هه رمی و جۆره کانی سیو و جۆره کانی خووخ و جۆره کانی هه لۆزه و جۆره کانی توو، هه روه ها له چیا و گردۆلکه کان و، کانی و رووباره کان و، ئاژه ل و په له وره کان و... هتدیشدا به هه مان شیوه.

هەلبەتە خوا ^{تەئالا} بە گشتی باسیکردووە و، گرنگ ئەووە بە رەنگاو رەنگیی دروستکراوە کانی خوا، حکمەتی زۆری تێدان.

۳- بۆیە دەفەر موی: **إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ**، بێگومان لەو هەدا نیشانە هەیه، نیشانەیهکی مەزن هەیه، جیتی سەرئەنج هەیه، بۆ کۆمەڵتیک کە بیریان بکەوێتەو.

(تَذَكَّرُ)، چەند جارێکی دیکەش باسمان کردووە، واتە: هاتنەووە بیر، ئەووە شتیک مەرۆف بیهێنێتەووە بیر خۆی، (التَذَكُّرُ دَرَجَةٌ عَالِيَةٌ مِنَ التَّفَكُّرِ، فَهُوَ اسْتِحْضَارُ الْمَعْلُومَاتِ السَّابِقَةِ، ثُمَّ الْإِسْتِنْتَاجُ مِنْهَا)، واتە: (تَذَكَّرُ): پلەیهکی بەرزێ بیرکردنەووەیه، چونکە بریتیه لەووە کە ئەو زانیاریانە ی پێشێ هەتبوون، لە مێشکی خۆندا ئامادەیان بکە، ئنجا ئەنجامگیریان لێ بکە.

سەسەلەى چوارەم:

ھەرۈھە خۋا ﷻ دەرياي رام كرده تاكو گوشتى تەر و تازهى لى بگوین و، خشلى لى دهرىنين و، به خۇمانى وەبكهين و، به كهشتيان بۇ بازرگانى و ھەلش و وتلش، سەفەرى پىدا بكهين:

خۋا ﷻ دەفەرمۆى: ﴿ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبْلًا تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾ .

شىكردنهوى ئەم ئايەتە، لە ھەوت برگەدا:

۱- ﴿ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ ﴾، ھەرۈھە خۋا ئەو كەسەيە، (ئەو خۋايەى كە پىغەمبەرى خاتم ﷻ و، ھەموو پىغەمبەرانى خۋا، بانگى خەلكىان كرده، كە تەنيا بەندايەتیی بۇ ئەو بكهين و تەنيا ئەو بە پەرستراوى خۇيان بزائن، تەنيا دروشمەكانى خۋاپەرستى پىشكەشى وى بكهين و، بەرنامەكانى ژيان تەنيا لەو وەربگرن و، ھەر ئەو سەرچاۋەى (شرائع و شعائر) بى، ئەو خۋايە ئەو كەسەيە كە دەرياي بۇ ملكەچ كرده، پىشتر گوتمان (تسخير)، ئەو يە كە شتىك بەرەو ئامانچىك كە تايەتە پىيەو پال بدرىت و، پالى پىوە بنزى و، بە ناچارىي بەرەو وى ببردرى، واتە: خۋا دەرياي ملكەچ كرده، رامى كرده، دەستەمۆى كرده، ئەو دەريا بىرەزايە! كە كەستىك سۋارى كەشتىيە گورەكان بوو بىت و، بە تىو دەريا گورەكاندا ھاتووچۆى كرد بى، ئنجا تىدەگات دەريا چەند بى رەزايە! چەند گورەيە! چەند سامناكە، بە تايەتى كە با ھەلدەكات و، دەبىتە گەردەلوول و شەپۆلى گورە گورە دىن.

جارى دىكەش باسەم كرده: ئىمە سالى (۱۹۹۸ز) بەسۋارى كەشتى سەفەرىكمان كرد لە مالتاۋە بۇ (بنغازى) لە لىبىا، كۆبوونەوہيەكى فراوان ھەبوو لەوئى، كە رىيەكە نىكەى (۲۰۰۱) سەعاتى پىدەچوو، لەسەرى گەرانەوہدا باو گەردەلوولتىك لىي دابىن، خەلكەكە زۆر ترسا، ھەلبەتە كەشتىيەكەمان ھەوت قات بوو، دەورى دوو ھەزار (۲۰۰۰) نەفەرى ھەلدەگرت، كەشتىيەكى زەبەلاح بوو، بەلام لە تىو شەپۆلە گورەكانى ئەو دەريايەدا، دەرياي سىي تىوہپراست، وەك: كۆلكە دارىكى زۆر بچووك دەھاتە پىش چاۋ، كە بەلای

پیشه و هدا ده چوو، ده مانگوت: تازه نهوه نغرو ده بی و هه تا بنی ده ریا گیر نابن، که هه لده ستایه وه پاشان شه پؤل ده هات، ده مانگوت: نه و جا به پشته و هیدا غه رق ده بی، که ده که وته سهر لای راست و لای چه پ، به هه مان شیوه.

که واته: رامکردن و مل پیکه چکردنی ده ریا، نیعمه تیکی زور گه وره یه، به لام نایا بوچی خوا ده ریای مل پیکه چکردوه و رامکردوه؟!

۲- بۆ چه ند ئامانجیک که دوایی باس ده کرین: ﴿لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾، بۆ نه وه ی گوشتیکی تهر و تازه ی لی بخون.

﴿لَحْمًا طَرِيًّا﴾، واته: گوشتی تهر، گوشتی تازه، ئنجا نه وه ئامازه یه به وه که پیویسته نه و ژیاندارانه ی که له ده ریادان، گوشته که یان به تازه یی بخوری و، وا باشتره هه لنه گیری، هه لبه ته وه ک: دوایی باسی ده که ین، نه گهر هه لیشگیری، ههر ره وایه، مادام له رووی ته ندروستیه وه زیانی نه بی و، له رووی پزیشکیه وه تیکنه چوو بی، به لام باشتر وایه و نه و ئایه ته ئامازه به وه ده کات که به تهری و تازه یی بخوری، له زه تی زیاتره و سوودی زیاتره.

جیی سه رنج نه وه یه که خوا ﴿لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾، ده فهرموئ: هه روه ها له سووره تی (فاطر) یش، له ئایه تی (۱۲) دا دووباره له ویش ههر ده فهرموئ: ﴿وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا...﴾ (۱۲) که دوایی ئایه ته که دینین.

له ههر کامیکیان، واته: هه م له ناوی شیرین و هه م له ناوی سوئیدا، گوشتی تهر و تازه ده خون، وشه ی (لحم) ی باسکردوه، نه ک بۆ وینه بفرموئ: (سَمَكًا طَرِيًّا)، یان (حوتًا طَرِيًّا)، بوچی؟

چونکه هه رچی له ده ریا دایه، ژیاندارانی ده ریا، هه موویان گوشته که یان ده خوری، به لکو جاری وایه هه ندی له نه ته وان، له هه ندی له ولاتان، هیندی له ژیاندارانی دیکه ی ده ریا، له ماسی زور مه رغووبترن و، خه لک زور زیاتر به دوایاندا وئل و عه وداله، بویه خوا ﴿لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾ وشه یه کی به کاره یناوه هه م ماسی بگریته وه، هه م جگه له ماسی بگریته وه.

یه کیک له و شتانه ی که له ده ریادا هه یه، که گه وره ترین دروستکراوی خوایه له وشکانیی و له ده ریاشدا، بویه ئامازه یه کی پی بکه ین باشه، بریتیه له نه هه نگ (حوت):

۱/ جۆرى گەورەى حوت (۱۳۰) تەنە، يانى سەد و سى ھەزار (۱۳۰۰۰۰) كىلۇ.

۲/ (۵۰) تەن بەس رۆن و چەورى تىدايە.

۳/ (۵۰) تەنىش گۆشتى تىدايە.

۴/ ھەناوھەكەشى (۳۰) تەنە، كە لە چەورىيەكەى (۹۰) بەرمىل زەيتى لى دەردەھىترى، ئنجا ئەوھ يەككە لەو دروستكراوانەى كە خوا لە دەريادا دروستى كر دوون و، لە گۆشتەكەيان بەھرمەند دەبين.

۳- ﴿وَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً﴾ خىلىكى لى دەردىنن، ئەو خىشلە زۆربەى زانايان دەلئىن: مەبەست پىي (لؤلؤ)ە، بە كوردىي تىمە گەوھەرى پى دەلئىن، بەلام وپراى ئەوھش مروارىي (مرجان)ىش، ئەويش جۆرە بەردىكى بە نرخە، لە دەريا دەردەھىترى، وەك خوا فەرموويەتى: ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ﴾ (۲۲) الرحمن.

(لؤلؤ) لە نىو گويچكە ماسيدا، لە نىو قوزاخەيەكدايە، كە سەرەتا ژياندارىكى تىدا ھەيە، ئەو ژياندارە كاتىك ھەست بە مەترسىيەك بىكات، پىي وابى كە دوژمنىك بوى دى، ماددەيەكى كلسىي فوسفورىي دەردەدا، وەك بەرگرىي كردن لە خۆي و، سەرەنجام ئەو ماددەيە كە وەك بەرگرىي لەخۆ كردن دەريداوھ، دەبىتە ئەو گەوھەرە، كە زۆر زۆرىش لە زىر و ئەلماس و لە ھەرچى شتى بەنرخە، تىستا لەم رۆژگارەدا، كە لە مېژووشدا ھەروا بووھ، بە نرخترە.

۴- ﴿تَلْبَسُونَهَا﴾ بە خوتانى وەدەكەن، (اللبس: جعل الثوب، والعمامة، والمضوغ على البدن)، (لبس): برىتتە لەوھ كە مروّف پۇشاك، يان مېزەر، يان شتىك كە قال كراوھتەوھ، ئنجا زىرە، زيوھ، ھەر شتىكى ھەيە بخرىتە سەر جەستە، كەواتە: بەخۆوھ كردنى گەوھەر و مروارىش، ھەر پىي دەگوترى: پۇشىن (لبس).

ئنجا تويزەرەوانى قورئان مشتومرى زۆريان بووھ، لەوھدا كە مادام دروست نىھ پياوان گەوھەر بەخۆوھ بىكەن، چۆن خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿تَلْبَسُونَهَا﴾؟! بۇيە كەوتونوھ تەئويل و تەئويل كارىي:

۱/ ھەندىكىان گوتوويانە: تەنيا ژنەكان بەخۆي وەدەكەن، بەلام لەبەر ئەوھى ژنەكان بۇ پياوھكان خويان دەپرازىننەوھ، بۇيە خوا ﷻ راناوى تىرىنەى بەكارھىناوھ و دەفەرموى: ﴿تَلْبَسُونَهَا﴾!!

۱۲/ ھەندىكىان گوتتويوانە: لەبەرئەوھى ژن و پياو تىكەلن، بۆيە خوا ﷻ پىكەوھى باسكردوون !

بەلام من پىموايە: ئىمە نابى بە گوئەرى فېقھى ئىسلامى، چەمك و واتا بو ئايەتەكان ديارىي بکەين، چونکە خوا ﷻ لىرەدا تەنيا مسولمانان نادوئىنى، ئنجا بەپىي فلان و فيسار مەزھەبىش! بەلکو خوا بەگشتى مرؤفەكان دەدوئىنى و ھەرچەندە لە نىو مسولمانان دا عادەت نەبى، گەوھەر بەخۆو بەکن، بەلام تەنيا زىر و ئاورىشم (ذەب وحرير) دەقيان لەسەرە کە نابى پياوان بەکاریان بىنين، ئەوئىش ديارە بەبى پاسا، بەلام لەسەر گەوھەر و، مروارىي و، ئەلماس و، ئەو شتانەي دیکە، دەقتىکمان نيە، قەدەغە کرابن.

بەللى لىرەدا خوا ﷻ بەگشتى مرؤفەكان دەدوئىنى، نەك بە تەنيا مسولمانان و مسولمانانىش بەپىي فلان مەزھەب! بەگشتى مرؤفەكان دەدوئىنى و چاکەکانى خۆي دەخاتە بەرچاويان، ئنجا ئەگەر لەنىو مسولماناندا عادەت نەبى پياوان گەوھەر بەخۆو بەکن، لە شوئىتىكى دیکەدا عادەتە، کاتى خۆي تاجى پادشايەكان بەگەوھەر و مروارىي رازاوتەو، ئىستاش گەوھەر بەکار دەھىترى.

مەبەستم ئەوھەيە کە ھەندىک جار چەمک و تىگەيشتنى بچووک ھەن، کە بەپىي تىگەيشتنى زانايەك، شارەزايەك، لە ژىنگەيەكى ديارىيکراو، لە کات و شوئىتىكى ديارىيکراودا سەريان ھەلداو، نابى ئەوھە مانا و واتاي فراوانى ئايەتەکانى پى بەرتەسک بکرىتەوھ.

۵- ﴿وَتَرَى الْفَلَاكَ مَوَاجِرَ فِيهِ﴾، تۆ کەشتىيەكان دەبىنى کە شەفکەرن، قلىشئىنەرن لە دەريادا، ﴿مَوَاجِرَ﴾، کۆي (ماخِرَة) يە، وەك پىشتر گوتمان: (مَآخِرَة)، (أَي: شَاقَّة)، شەفکەر، قلىشئىنەر، واتە: لەت دەکات، دەبرى، کە بىگومان مەبەست پىي ئەوھەيە کە ئەو کەشتىيەنە بە نووکەكەيان، بە پىشەكەيان ئاوي دەريا بر پى دەدەن و، دەيدرن و شەقى دەکەن، واتە: تۆ ئەگەر تەماشاي کەشتىيەكان بکەي، ھەمىشە وايان دەبىنى کە لە کاتى رۆيشئندا، ئاوەکە شەق دەکەن و دەقلىشئىنن.

۶- ﴿وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، بۆيەش خوا ﷻ ئاوي دەرياي والىکردوھ کە کەشتىي لەسەرى پروات و، ئەو کەشتىيەنەشى والىکردوھ کە بتوانن ئەو ئاوە در پى بدن، تاكو ئىوھى مرؤف بە سواریي ئەو کەشتىيەنە لە بەخشىي خوا داوا بکەن، ﴿وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، (أَي: لِلتِّجَارَةِ وَالْكَسْبِ)، بۆ بازرگانىي و کەسابەت و بۆ ھاتوچوون بە سواریي کەشتىيەكان لە

دەريادا بېن و بچن، وهك خوا ﷻ له سوورەتى (البقرة) دەفەرموئى: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ حَاجٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ...﴾ (۱۶۸)

كەواتە: (فَضْل)، واتە: بەخشى خوا كە مەبەست پىيى بازىرگانىيى كىردنە، چونكە مۆنەش دەفەرموئى: گوناھتان ناگاتى كە لە كاتى حەجدا، لە بەخشى پەروەردگارتان داوا كەن، واتە: كار و كەسابەت و بازىرگانىيى بكەن.

۱- ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، بەلكو سوپاسگوزارىيى بكەن، واتە: دانىيىن بە چاكەيى خوا و جەمەتە كاتى خوادا بەسەر خۆتانەو و، سوپاسگوزارىيى بۆ خوا ئەنجام بەن.

حوکمی گوشتی دهریا

لهبارهی گوشتی دهریاوه، له ئایهتی ژماره (۹۶)ی سوورهتی (المائدة)دا، خوا ﷺ حوکمه شه‌رعییه‌که‌یمان جوان بۆ ڤوون ده‌کاته‌وه، ده‌فه‌رموئ: ﴿أَجَلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ، مَتَعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ...﴾ (۹۶) واته: نیچیری ده‌ریا و، خواردنی ده‌ریاتان بۆ ڤه‌وا کراوه، مایه‌ی به‌هره‌ لیوه‌رگرتنه، هه‌م بۆ خو‌تان و، هه‌م بۆ کاروان و، خه‌لکیک که‌ سه‌فه‌ر ده‌کات.

هه‌روه‌ها له‌بارهی ده‌ریاوه، ڤرسیار له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کراوه، ئه‌ویش هه‌ر هه‌مان شتی له‌وباره‌وه‌ فه‌رمووه. وه‌ک له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا هاتوه: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَزَكَبُ الْبَحْرَ، وَنَحْمِلُ مَعَنَا الْقَلِيلَ مِنَ الْمَاءِ، فَإِنْ تَوَضَّأْنَا بِهِ عَطَشْنَا، أَفَتَتَوَضَّأُ بِمَاءِ الْبَحْرِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (هُوَ الطَّهْرُ مَاؤُهُ الْجِلُّ مَيْتَتُهُ)﴾ (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۸۳، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي).

واته: ئه‌بو هوره‌یره ﷺ، ده‌لئ: ڤیاویک ڤرسیاری له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا کرد ﷺ، گوئی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! تیمه‌ سواری ده‌ریا ده‌بین، (واته: سواری به‌له‌م و که‌شتی ده‌بین له‌ ده‌ریادا)، ئاویکی که‌م له‌گه‌ل خو‌مان هه‌لده‌گرین، (واته: ئاوی شیرین)، ئه‌گه‌ر ده‌ستنوژی ڤی بگرین تینوومان ده‌بی، (واته: ئاومان لئ ده‌ڤرئ)، ئایا به‌ ئاوی ده‌ریا ده‌ستنوژی بگرین؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ده‌ریا ئاوه‌که‌شی ڤاکه‌و ڤاکه‌ره‌وه‌یه و، مرداره‌بووه‌که‌شی هه‌لله‌.

مرداره‌وه‌بوو، واته: ئه‌و ژیاندارانه‌ی که‌ له‌ ده‌ریادان، هه‌لبه‌ته‌ سه‌ر نابردرئین، ئنجا ماسییه، هه‌رچی هه‌یه، به‌لام به‌ مه‌رجیک بۆگه‌ن نه‌بوو بئ و نه‌گۆرا بئ، چونکه‌ ئه‌و کات له‌ رووی ته‌ندروستی و ڤزیشکییه‌وه‌ خراپه، دیاره‌ هه‌ر شتیکیش زیانی هه‌بئ، ئه‌وه‌ چه‌مکی وشه‌ی (حَبَاثُث) ده‌یگرته‌وه‌ و، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ڤیس و زیان به‌خشن، قه‌ده‌غه‌ن.

لیره‌دا ڤیویسته‌ ئه‌و ئایه‌ته‌ش به‌ئینه‌ ڤیش چاوی خو‌مان ئایه‌تی (۱۲) له‌ سووره‌تی (فاطر)، که‌ هه‌روه‌ک ئه‌م ئایه‌ته‌ خوای په‌روه‌ردگار باسی ده‌ریا و گوشتی ده‌ریا و خشلئ

دهریا و کهشتیهکانی دهریا دهکات، بهلام به هه ندىك جیاوازییه وه، خوا دهفه رموی: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شْرَابُهُ، وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ حَمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلِيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لَتَبْنُغُوا مِنْ فَضْلِهِ، وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (۱۲) واته: دوو دهریاکان یه کسان نین، ئەمه یان ئاوه که ی زولال و شیرینه و، خواردنه وه که ی به ئاسانی به گه روودا ده چپته خوار، نۆش ده کرئ، ئەوه شیان سویر و تاله (ناخوړپته وه)، (ئه وی پيشی مه به ست پئی ئاوی شیرینه، ئنجا ده ریچه ن، گو من، چۆم و پروبارن، کانی و سه رچاوه ن، هه موویان ده گرتته وه)، له هه کامیکیشیان گوشتیکی ته ر و تازه ده خوون و، خشلیکیش ده ردینن، که به خو تانی وه ده که ن، که شتییه کانی ش ده بینی له ویدا ئاویان شه قکرده، تا کو له به خششی خوا داوا بکه ن، (واته: به سواری ی که شتییه کان بازرگانی بکه ن)، بو ئه وه ش که سو پاسگوزاری بکه ن.

جیاوازییه کانی ئه و دوو ئایه ته و حکمه ته که یان:

جگه له وه ی که خوا ﴿﴾ له ئایه تی (۱۲) ی سووره تی (فاطر) دا، باسی دوو ده ریایان ده کات که ئاوی شیرین و ئاوی سویرن و، دوایی پیناسه ی هه ردووک جو ره ئاوه کان ده کات، دوو جیاوازیی دیکه شیان هه ن:

یه که م: له ئایه تی (۱۴) ی سووره تی (النحل) دا، خوا ﴿﴾ ده فه رموی: ﴿وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ فِيهِ﴾، واته: تو که شتییه کان له ویدا ده بینی قلیشینه رن (یانی: ئاوی ده ریا ده قلیشینن).

به لام له سووره تی (فاطر)، له ئایه تی (۱۲) دا ده فه رموی: ﴿وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ﴾، (الإنسکافی)، ده لئ: حکمه ته که ی ئه وه یه: که ئایه ته که ی سووره تی (النحل) ئاوا ده ست پنده کات: ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ﴾، بۆیه سیفه تی که شتییه کان که ئاوه که شه ق ده که ن، که وشه ی (تسخیر) پامکردن و ملیپکه چکردن ده یگرپته وه، ئەوه پیشخراوه، به لام له سووره تی (فاطر) دا باسی ده ریا کراوه: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ﴾، بۆیه ئه وه ی که له سه ره تایی ئایه ته که دا هاتوه، ده بی ئه وه پیشبخرئ: ﴿وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ﴾، به لام له سووره تی (النحل) دا، ئه وه ی که باسکراوه مل پتکه چکردنی ده ریایه، بۆیه ئه وه که که شتییه کان ئاوه که شه ق ده که ن، ئەوه زیاتر جیی مه به سه ته و ده بی پیشبخرئ.

دووه م: ههروهه جیاوازییه کی دیکهش ئهوهیه که له سوورهتی (النحل) دا دهفه رموی: ﴿وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، ههروهه ها بۆ ئهوهی له بهخششی خوا داوا بکهن، واته: به سواری کهشتیه کان.

بهلام له سوورهتی (فاطر) دا هه ر دهفه رموی: ﴿لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، ئهویش حیکمه ته که ی ئهوهیه که له ئایه ته که ی سوورهتی (النحل) دا، چهن د شتیک هاتوون وهک ئامانج باسکراون:

ئامانجی یه که م: ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾.

ئامانجی دووه م: ﴿وَتَسَخَّرِجُوا مِنْهُ جَلِيدًا تَلْبَسُونَهَا﴾.

ئامانجی سییه م: ﴿وَتَرَى الْفَلَكَ مَوَاحِرَ فِيهِ﴾، کهشتیه کان دهبینی که ئاوه که بیان شه فکردوه.

ئنجای بویه وا گونجاو بووه که ﴿وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، وهک ئامانجیکی دیکه ی چواره م دیسان (عطف) بکریته وه، با بدریته وه سه ر ئه و ئامانجانه ی پیشی.

یانی: ئامانجیکی دیکه و حیکمه تیکی دیکه یه که خوا له ده ریادا ره چاوی کردوه، کاتیک که دهسته مۆ و مل که چیکر دوه، که به سواری کهشتیه کان له بهخششی خوا دا داوا بکهن و، بازرگانیه بکهن.

بهلام ئهوه ی سوورهتی (فاطر) دارشته نه که ی به شیوه یه کی دیکه هاتوه، بویه داوا کردنی بهخششی خوا کراوه به ئامانجی کهشتیه کان که ئاوی ده ریا شه ق ده کهن، ئاوا ده فه رموی: ﴿وَتَرَى الْفَلَكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، کهشتیه کان دهبینی ئاوه که بیان شه ق کردوه، تا کو له بهخششی خوا داوا بکهن، واته: له پیشه وه ی ئامانجیکی دیکه به و شیوه یه باس نه کراوه، تا کو ئه مه ش با بدریته وه سه ر ئه وان و بگپیریته وه سه ر ئه وان ی پیشی.

قەبارەى توپکلى زهوى و دەریاکان

ئەگەر بمانەوئى بزاین قەبارەى دەریا و قەبارەى توپکلى و پرووى زهوى بە چیا بەرزەکانیشەو، چەندە، لە قەدەر قەبارەى زهوى ھەمووى؟ بەمجۆرەيە: ئەگەر توپکلى بێنن تیر (قَطْر) ھەكەى (۱۰۰ سم) بى، نيو سانتیمی، تەنیا نيو (۱/۲ سم) سانتیمی، ھەموو چیاپەکان و ھەموو خاك و خوئلى زهوى كە لەسەر یەتە، دەگریتەو، نيو (۱/۲ سم) سانتیمیش ئاوى دەریاکان دەگریتەو، یانى: بە ھەردووکیان (۱ سم)، لە قەبارەى زهوى (۱۰۰/۱) دەگرەو.

كەواتە: دەریاکان چەند قوولبن و، چیاپەکان چەند بەرز بن، قەبارەیان لەچا و قەبارەى زهوى، سەر و نيو سانتیمیان بەردەكەوئى لە (۱۰۰ سم)، واتە: بە ھەردووکیان یەك لەسەر سەدى قەبارەى زهوى^(۱).

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م:

خوا چیا‌یه‌کانی وه‌ک له‌نگه‌ران هاو‌یشتوونه‌ نیو زه‌وی تا‌کو نه‌ له‌رزئی و، رووبار و
رئی زوری تیدا داناون، هه‌روه‌ها به‌هوی نیشانه‌کانی سه‌ر زه‌وی و، نه‌ستیره‌کانه‌وه‌ ری
ده‌رده‌که‌ن و، به‌ شوینه‌کان ده‌زانن:

خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ نَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمْنَاهُ رَبَّنَا مَا نَحْمَدُكَ إِلَّا بِمَعْرِفَتِنَا وَسَبِّحَكَ مِمَّا عَدَدْنَا
لَكَ مِنَ اللَّيْلِ نَسْبُحُكَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ نَهْيًا ﴿١٦﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له‌ شه‌ش برکه‌دا:

۱- ﴿وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا﴾ (خوا) چیا‌یه‌ چه‌سپاوه‌کانی خستوونه‌ نیو زه‌وی، هاو‌یشتوونه
نیو زه‌وی، فرئی داونه‌ نیو زه‌وی، لیره‌دا (رؤاسی) سیفه‌ته‌ بۆ مه‌وصوو‌فیک‌ی قرتیزاو (مخدوف)،
بویه‌ش وه‌سف کراوه‌که‌ قرتیزاوه، چونکه‌ زانراوه، واته: ﴿وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ الْجِبَالَ الرَّؤَاسِي﴾، چیا‌یه
چه‌سپاوه‌کانی خستوونه‌ نیو زه‌وی و فریداونه‌ نیو زه‌وی، ئایا بۆچی وشه‌ی فریدا (ألقى)ی
به‌کاره‌یتاوه؟ جاریک‌ی دیکه‌ش باسما‌ن کردوه، له‌به‌رئه‌وه‌ی یان: أ- چیا‌کان له‌و پارچه‌ خروکه‌و
نه‌ستیرانه‌ په‌یدا بوون که‌ ها‌توونه‌ نیو مه‌جالی زه‌وییه‌وه‌ و، زه‌وی کیشی کردوون، ب- یان به‌هوی
ئاگر پرژینه‌کان (برا‌کین)ه‌وه‌ په‌یدا بوون، که‌ ده‌رقولیون و ئەو هه‌موو ئاگر و ئاسنی تواوه‌ به‌رز
بۆته‌وه‌ و، دوا‌یی ها‌تۆته‌وه‌ نیو زه‌وی، وه‌ک له‌سه‌ری را فریدرا‌بیته‌وه‌ نیوی.

ئنج‌ا ئایا بۆچی خوا ﷻ فه‌رموویه‌تی: چیا‌یه‌کانی فریداونه‌ نیو زه‌وی، ﴿وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ
رَوْسًا﴾ خوا چیا‌یه‌کانی هاو‌یشتوونه‌ نیو زه‌وی و نه‌یفه‌رموه‌ سه‌ر زه‌وی!؟

چونکه‌ ئیستا زانیاری جیۆلۆجیا (زه‌ویناسی)، ده‌ریخستوه‌ که‌ هه‌ر چیا‌یه‌ک چه‌نده‌ی
به‌ده‌ره‌وه‌یه، ده‌ پازده (۱۰ - ۱۵) هینده‌ی به‌ ناخی زه‌ویدا چۆته‌ خوارئ، که‌واته: راسته
چیا‌یه‌کان خراونه‌ نیو زه‌وی، نه‌ک له‌سه‌ر زه‌وی دانرا‌بن، ئەو ته‌عبیره‌ی قورئان ته‌واو
له‌گه‌ل واقیعی چیا‌یه‌کان و واقیعی زه‌ویدا پینکه‌وه‌ گونجاون.

به‌لام‌ حیکمه‌تی خوا چی بووه‌ له‌وه‌دا؟ له‌ برکه‌ی داها‌توودا‌ روونی کردۆته‌وه‌:

۲- ﴿أَنْ نَمِيدَ بِكُمْ﴾ یانی: (أَنْ تَضْطَرِبَ وَتَهْتَرُ تَحْتَكُمْ)، بۆ ئەوه‌ی زه‌وی که‌ له‌ ژیرتا‌ندا
نه‌له‌رزئی، نه‌هه‌ژئ، چونکه‌ ئەگه‌ر چیا‌یه‌کان نه‌بوونا‌یه، وه‌ک چۆن که‌شتی ئەگه‌ر بی‌ت و له‌نگه‌ری
بۆ دانه‌رئ و له‌نگه‌ر نه‌گرئ، کاتیک‌ که‌ راده‌وه‌ستئ له‌ مینادا، شه‌پۆله‌کانی ده‌ریا ده‌یه‌ینن و

دەيپەن، بەلام بەھۆى لەنگەرەكانەو دەوہستى، زەویش بەھۆى چىايەكانەوہ ئاوا مەحكەم راگىراوہ.

ھەرۈھا زانايان دەلّين: ئەگەر بىت و چىايەكان نەبوونايە، با لەسەر زەوى زۆر بەھىز دەبوو، بەلام چىايەكان ئەو بايە دەگرنەوہ، ھەرۈھا چىايەكان وايان کردوہ کہ زەوى زۆر مەحكەم بى، چونکہ توژالى سەرەوہى زەوى، ئەگەر بە ئەندازەى نيو (۰.۵) سانتيمش بى، بەلام گرنگ ئەوہيە، زۆر مەحكەم و بەھىزە و وايکردوہ، زەوى نەجوولّى لە بن مروّفەكاندا.

۳- ﴿وَأَنْهَرَا﴾، ھەرۈھا خوا رووبارەكانىشى خستوونە نيو زەوى، کہ بە زۆرى لە قورئاندا چىايەكان و رووبارەكان پىكەوہ ھاتوون، چونکہ چىايەكان خەزىنەى ئاوى رووبارەكان، ديارە کہ لەوئوہ سەرچاوہكان، ھەلدەقولن و بەفريش کہ دەتويتەوہ، كانى و سەرچاوہكان دەبنە جوگەلە و، جوگەلەكان دەبنە رووبار و بەرەو خوار دىن.

بۆ وىنە: رووبارى (ئەمازۆن) کہ لە ئەمريکايە، لە ھەر چرکەيەكدا، سى سەد ھەزار مەتر سىجا (مكعب) (۳۰۰،۰۰۰ م^۳) ئاوى ھەيە، ھەرۈھا رووبارەكانى: نيل و سەيحوون و جەيحوون و دىجلە و فورات و رووبارەكانى دىكەى دنياش، ھەركاميان بە قەبارەى خۆى، ئاوى ھەيە.

۴- ﴿وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾، ھەرۈھا خوا رىيەكانىشى لەسەر زەوى داناون، بۆچى؟ ﴿لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾، بۆ ئەوہى پىياندا بگەنە ئەو شوئىنانەى مەبەستتان، ياخود لىرەدا مەبەست پىي رىي مەعنەويە، بۆ ئەوہى رىي بەرەو خوا بگرنەبەر، بەھۆى ئەو نىعمەتانەوہ و، بزائن کہ ئەو چاکە و نىعمەتانە، تەنيا بە پەرەردگار و بەدەيپنەرتان دەكرىن.

۵- ﴿وَعَلَّمَكُم﴾، ھەرۈھا خوا نىشانەكانىشى لەسەر زەوى داناون، نىشانەكان يانى: ئەو شتانە و ئەو شوئىنانەى کہ مروّف بەھۆيانەوہ بە رىيەكان دەزانى، ئنجا: گردە، رووبارە، چىايە، دەريايە، ئەوانە ھەموويان نىشانەن بۆ ئەوہى خەلك بەرئيان بزائى.

۶- ﴿وَبِالتَّجْمِمْ هُمْ يَهْتَدُونَ﴾، ھەرۈھا بەھۆى ئەستىرەكانىشەوہ، (يانى: بەھۆى نىشانەكانىشەوہ و بەھۆى ئەستىرەكانىشەوہ) ئەوان (مروّفەكان) رىي دەدۆزنەوہ، کہ بە دئىيائى لىرەدا مەبەست پىي رىي دۆزىنەوہى ماددىيە، نەك رىي دۆزىنەوہى مەعنەويى.

سوورانەوہکانی زہوی

پتویستە بزاین کہ زہوی چەند سوورانەوہیہ کی ہەن، کہ چی لە گەل ئەو ھەموو سوورانەوانەشدا، ئنجا خوا ﷻ زہوی وا لیکردوہ کہ لە بنماندا نہیەت و نہ چی و، نہ جوولتی، نہ ھەژێ و نہ لەرزێ، چونکہ وەک پیتشتر گوتمان: ﴿أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾، زانایان وایان لیکداوہتەوہ:

أ / (کراہة أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ)، پیمان ناخۆشە کہ لە ژیرتاندا بجوولتی.

ب / بەلام ھەندیکیان گوتوویانہ: (لِأَنَّ لَا تَمِيدَ بِكُمْ)، بۆ ئەوہی نہتانجوولتینی، مەبەست ئەوہیہ: بۆ ئەوہی زہوی نہجوولتی، خوا ﷻ چیاہ چەسپاوہکانی تیدا داناون و، خستوونہ نیو زہویہوہ. ۱- زہوی بە دەوری خۆیدا دەخولیتەوہ و لە ھەر خولہ کیکدا (۳۰ کم) دەبێ.

کہواتە: بۆ ئەوہی بزاین لە کاژیریکدا چەند دەبێ! دەبێ (۳۰) ی جارانی (۶۰) بکری، (۳۰ × ۶۰ = ۱۸۰۰ کلم)، بەلئی زہوی لە سەعاتیکدا ھەزار و ھەشتسەد کیلۆمەتر (۱،۸۰۰ کم) دەبێ، لە خولانەوہی بە دەوری خۆیدا لە بەرانبەر خۆردا، کہ دەبیتە ھۆی بەدوای یە کدا ھاتنی شەو و روژ.

۲- زہوی لە سوورانەوہی بە دەوری خۆردا، لە ھەر چرکہیہ کدا (۳۰ کم) دەبێ، کہ ئەو کاتە دەبێ، (۳۰) ی جارانی (۶۰) بکری، دوایی جارێکی دیکەش جارانی (۶۰) بکری، (۳۰ × ۶۰ × ۶۰ = ۱۲۸،۰۰۰) سەد و بیست و ھەشت ھەزار کیلۆمەتر لە یەک سەعاتدا.

۳- ھەروہا زہوی لە گەل خۆر و کۆمەلەکەشی دا بە دەوری خۆکە ی دالی پراوہستا و (الکوکب الجانی) دا دەسووریتەوہ و، لە ھەر چرکہیہ کدا بیست (۲۰) کیلۆمەتر دەبێ.

۴- ھەروہا لە گەل کاکیشاندا لە ھەر چرکہیہ کدا بیست و شەش (۲۶ کم) دەبێ، مانای وایہ بەلای کہ مەوہ زہوی ئەو چوار سوورانەوہ و جوولە یہی ھەن^(۱).

کہ چی لە گەل ئەوہشدا خوا ﷻ وای لیکردوہ، ئیمە نہجوولتینی و لە بنماندا ھیمن و ئارام بێ، وەک لە سوورەتی (النبا) دا، خوا دەفەرموئی: ﴿الَّذِي جَعَلَ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، ئایا زہوییمان بۆ نہ کردوونہ بیتشکە، وەک لانکە یەک چۆن مندال تیدا رادەژێ، بەلام ناشیخاتە خواری، زہویش ئەو ھەموو جوولەو سوورانەوانەشی ھەن، بەلام بیتشەوہی ئیوہ ھەستی پتی بکەن.

(۱) بروانہ: مەوسووعی: ئیمان و ئیلحاد، لاپەرہ: ۲۶۸ - ۲۷۱.

مەسەلەى شەشەم:

خو بە پرسىارکردنى نكوولییلیکەرانه دەفەرموئى: ئایا كەسێك كە بەدیهێنەرە، وەك كەسێكە كە هیچ بەدى ناهێنن، ئایا بیرناكەنەوہ ؟، ئایا بە وەبیرخۆتانی ناهێنەوہ:

خو دەفەرموئى: ﴿ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾ (۱۷)

شىكردنەوہى ئەم ئایەتە، لە سئ بركەدا:

۱- ﴿ أَفَمَنْ يَخْلُقُ ﴾ ئایا ئەوہى كە وەدیدههێنن، وەك كەسێك واہە كە هیچ وەدى ناهێنن، ئایا بىرتان ناكەوئتەوہ، واتە: بىرناكەنەوہ، شتەكان بخەنەوہ بىر خۆتان، بۆ ئەوہى كە زۆر بە ئاسانى جىاوازى بكەن لە نىوان خوايەك ﷻ كە بەدیهێنەرە و پەرستراوانىكى دىكەدا، كە ھەرچى بن، نەك ھىچ بەدیناھێنن، بەلكو خۆشيان بەدیهێتراون ؟

(الْخَلْقُ: التَّقْدِيرُ الْمُسْتَقِيمُ وَيُسْتَعْمَلُ فِي إِنْدَاعِ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ أَضَلِّ وَلَا احْتِدَاءً)، (خَلْقُ): بىرتیە لە ئەندازەگىرىيەكى رێك و راست، بەلام بەكاردەھێننئى لە پەيداكردنى شتێكدا كە ھىچ بناغەيەكى نەبوو بئى و تىيدا سەيرى شتىكى پىش خۆى نەكرا بئى.

۲- كە دەفەرموئى: ﴿ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ ﴾، دەلئى: (عِبَارَةٌ عَنِ النَّاظِقِينَ وَلَا يُعْبَرُ بِهِ عَنْ غَيْرِ النَّاظِقِينَ، إِلَّا إِذَا جُمِعَ بَيْنَهُمْ، وَبَيَّنَّ غَيْرِهِمْ)، وشەى (مَنْ)، بۆ گۆيايان (ناظقین)، بەكاردەھێننئى، واتە: ئەوانەى خاوەنى ئىرادەو عەقل و شعورن و، بۆ ناگۆيايەكان بەكارناھێننئى، مەگەر پێكەوہ كوكرانەوہ، يانى: لەبەر ئەوہى ئەو شتانەى خەلك دەيان پەرستئى، كە ھەيە جىن دەپەرستئى، ھەيە فرىشتان دەپەرستئى، ھەيە مروقان دەپەرستئى، ھەروەھا دار و بەرد و، مانگ و خۆر و، ئەستىرەو، ھەواو ئارەزوو، ئەوانەش ھەموويان دەپەرستئى.

كەواتە: پەرستراوہكان ھەندىكيان خاوەن شعور و ھەستن، ھەندىكيشيان كە دار و بەرد و مانگ و خۆر و ئەستىرەن، ئەوہ ديارە بئى ژيان و ئىرادەن، ئنجا مادام تىكەلن، بۆيە دەگونجئى وشەى (مَنْ) كئى يان بۆ بەكاربئى.

۳- ﴿ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾ ئایا بىرتان ناكەوئتەوہ، بىرناكەنەوہ كە شتەكان بخەنەوہ بىرخۆتان، ھەندىكيش لە زانايان گوتوويانە: ﴿ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ ﴾ بۆ تەغلىبى گۆياكان (ناظقین) نىە، بەسەر

ناگۆیايان (غير الناطقين) دا، بە لكو بۆ موشاكەلەيه، كه خوا دەفه رموی: ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ﴾، ئايا ئەو كەسەي كه دروست دەكات، وهك ئەو كەسە وايه كه دروست نهكات ؟

منیش پیموایه له زمانی عەرەبیدا جاری وا ههیه (مَنْ) بۆ ئەوانەش كه خاوهن شعور و ههست نین به كاردی، ههروهك (ما)ش، كه زیاتر بۆ ئەوانەي كه خاوهن ئیراده و ههست نین، به كاردی، جاری وا ههیه بۆ خاوهن ئیراده و ههستیش به كاردی، وهك خوا ﷻ له سوورەتی (الشمس) دا دەفه رموی: ﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ۝۱ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۝۲ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ۝۳ وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ۝۴ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَاهَا ۝۵ وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَّهَا ۝۶ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝۷﴾، كه دیاره ئەو (ما) یانه هه موویان مه بهست پێیان خوايه ﷻ.

مەسەلەى ھەوتەم:

ھەر كەس بىھەوى چاكەكانى خوا بژمىرى، بۆى سەرژمىر ناكرىن و، ئەندازە و ژمارەكانىانى بۆ نازانرى:

خوا دەفەرەمۆى: ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

شىكرەدنەھەى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

۱- ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ﴾، ئەگەر چاكەكانى خوا بژمىرن.

۲- ﴿لَا تُحْصُوهَا﴾، بۆتان سەرژمىر ناكرىن.

۳- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بىگومان خوا لىبوردەى بە بەزەبىيە.

جىي سەرئىچ ئەوھەيە كە خوا فەرەمۆيەتى: ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ﴾، نافەرمۆى: (نِعْمَ اللّٰه)، يانى: ئەگەر يەك چاكە و نىعمەتى خواش بتانەھەى بىژمىرن، پىكھاتەكانى بژمىرن، ھەر بۆتان سەرژمىر ناكرى، ھەك پىشترىش باسما كەردو، كەسەتك كە خواردەتەك دەخوات، ئەو خواردەنە تاكو ھاتۆتە بەردەستى، چەندان لە نىعمەتەكانى خوا ھۆكار بوون و پۆلىان تىداگىراوھ و بوونەتە ھۆى پەيدا بوونى.

بۆ ئوموونە: تۆ نائەك دەخۆى، خواردەتەكى دىكە دەخۆى، ميوھەك دەخۆى، ھەتا ئەو ميوھە پىگەيشتو، تىشكى خۆر و، ئاوى ئاسما و، گلى سەر زەوى و، توخمەكانى ھەوا و چەندان بەكتىبا و چى و چى و چى، ھەموو دەورىان پىكەوھە بىنيوھ، تاكو ئەو ميوھە بەرھەم ھاتوھ.

ياخود ﴿نِعْمَةَ اللَّهِ﴾، مەبەست پىي جىنىسى نىعمەتە، يانى: چاكەكانى خوا ﴿﴾ بۆ ئىوھ سەرژمىر ناكرىن، دەتوانى بلىي: يەك و، دوو و سى و... ھتە، بەلام ژمارە و ئەندازەكە يانت بۆ نازانرى.

مهسه لهی هه شته م و کۆتایی:

خوا ﷻ په نهان و ناشکرای مروّقه کان ده زانی و، ئه وانهی له جیاتی خوا ده په رستری، هیچ دروست ناکه ن و خوشیان دروستکراون و، مردوون و، زیندوونین و، ناشزانن که ی زیندوو ده کرینه وه:

خوا ده فه رموی: ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ۝۱۱﴾ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَخْلُقُوْنَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُوْنَ ۝۱۲ اَمْوَاتٌ غَيْرٌ اَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ يَبْعَثُوْنَ ۝۱۱﴾.

شیکردنه وهی ئه م، ئایه تانه، له پینج برگه دا:

۱- ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ﴾، ههروه ها خوا ده زانی، چی په نهان ده که ن و، چییش ناشکرا ده که ن و، ناگاداری هه موو شتیکنانه، وریا بن! خوا ﷻ وه ک چۆن رواله ت و ده ره وه تان ده بینئ، په نهان و نیوه وه شتان ده بینئ.

۲- ﴿وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ﴾، ئه وانهی که له جیاتی خوا لییان ده پارینه وه، ئنجا بت و سه نه من، شه ی تانن، به شه رن، مانگ و خوړن، هه رچی هه ن، که له جیاتی خوا لییان ده پارینه وه، که پارانه وه ش تاییه مه ندرتین حاله تی په رستنه، وه که له فه رمایشتی پیغه مبه ردا ﷻ هاته وه: (الدعاء هو العبادة) أخرجه أبو داود: ۹۷۴۱، والترمذي: ۹۶۹۲، وابن ماجه: ۸۲۸۳، وصححه الألبانی، واته: پارانه وه بریتیه له په رستن، ئه وانهی که له جیاتی خوا لییان ده پارینه وه، له خوار خواوه لییان ده پارینه وه، داویان لیده که ن و، شتانیکیان لی داوا ده که ن، که ته نیا به خوا ده کرین.

۳- ﴿لَا يَخْلُقُوْنَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُوْنَ﴾، هیچ شتی که به دی ناهیتن و خوشیان به دیده هیتن.

پیشئ ده فه رموی: خوا هه رچی په نهان ده که ن و ناشکرای ده که ن، ده زانی، واته: ته نیا خوا په نهان و ناشکراتان ده زانی، به لام ئه و شتانه ی که جگه له خوا ده یان په رستن، ئه وه نازانن.

دوایی ده فه رموی: ئه وانهی که له جیاتی خوا، له خوار خواوه لییان ده پارینه وه و چاوه روانیستان لییان هه یه، ﴿لَا يَخْلُقُوْنَ شَيْئًا﴾، هیچ شتی که دروست ناکه ن و، توانای به دیه ی تانیا نیه، که واته: شایسته ی په رستران نین، په رستراو ده بتی به دیه ی تانه ربی، بتوانی شت به دیه ی تانی، بتوانی شت په یدا بکات له نه بوونه وه، ئه وه ش ته نیا به خوا ده کرئ

﴿بِئْسَ مَا يَشْرُونَ﴾ بویه هر خوا شایسته‌ی پرستران و به‌ندایه‌تبی بو کرانه، نجا نه و پرستراوانه نه‌ک هر هیچ شتیک په‌یدا ناکه‌ن، ﴿وَهُمْ يُخْلِقُونَ﴾، خوشیان دروست کراون، به‌دیپه‌نراون، کاتیک بووه نه‌بوون و کاتیکش ده‌بی، نابن.

۴- دواپی خوا ﴿بِئْسَ مَا يَشْرُونَ﴾ ده‌فهرموی: ﴿أَمَوْتُ غَيْرَ أَحْيَاءٍ﴾، مردوون و، زیندوو نین، مردووی بی ژیانن و، خاوه‌نی ژیان نین.

﴿أَمَوْتُ﴾، واته: مردووان که ژیانان تیدانه‌بی، ﴿غَيْرَ أَحْيَاءٍ﴾، نه‌میش هر یانی: بی ژیانن، یانی: نازیندوون، نه‌میش جه‌ختکردنه‌وه‌ی تیوه‌پرؤکی وشه‌ی پیشیه که بریتیه له ﴿أَمَوْتُ﴾، واته: مردوون و هیچ شیوه‌یه‌ک له ژیانیشیان تیدانه، هه‌لبه‌ته له هه‌موو زمانه‌کاندا نه‌وه هه‌یه، جاری وایه وشه‌یه‌ک ده‌گوتری، دواپی وشه‌یه‌کی دیکه‌ی که مانای لیوه‌ی نزیکه، ده‌گوتری بو ته‌تکید کردنه‌وه‌ی نه‌و مانا و مه‌به‌سته که له وشه‌ی پیشیدا هاتوه.

۵- ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾، هه‌ستیش ناکه‌ن، نازانن که‌ی زیندوو ده‌کرینه‌وه.

(لا يَشْعُرُونَ: أي لا يدركونَهُ بِالْحَوَاسِّ)، به‌هسته‌کانیان ده‌رکی ناکه‌ن، که‌ی زیندوو ده‌کرینه‌وه، وشه‌ی ﴿أَيَّانَ﴾، (إِسْتِفْهَامٌ عَنِ الزَّمَانِ مُرَكَّبٌ مِنْ: أَيَّ وَآنَ)، (أي)، یانی: چ شتیک، (آن)، یانی: کات، ﴿أَيَّانَ﴾، یانی: چ کاتیک، که‌واته: ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾، هه‌ستیش ناکه‌ن که‌ی زیندوو ده‌کرینه‌وه، نه‌مه له‌لارا خوا ﴿بِئْسَ مَا يَشْرُونَ﴾ پیمان ده‌فهرموی که تیوه زیندوو ده‌کرینه‌وه، زیندوو‌بوونه‌وه‌تان هه‌یه، لیپرسینه‌وه و سزاو پاداشستان هه‌یه.

نجا که ده‌فهرموی: ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾، واته: نه‌و شتانه که ده‌په‌رستری نازانن که‌ی زیندوو ده‌کرینه‌وه، یاخود مه‌به‌ست پیی نه‌وه‌یه نه‌و شتانه که ده‌یانپه‌رستن نازانن په‌رستاره‌کانیان، نه‌وانه‌ی که ده‌یانپه‌رستن، به‌ندایه‌تبیان بو ده‌که‌ن، که‌ی زیندوو ده‌کرینه‌وه، نه‌گه‌ر مه‌به‌ست پیی په‌رستراوه‌کان بی، نازانن که‌ی زیندوو ده‌کرینه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی وه‌ک گوتمان: نه‌وانه وپرای نه‌وه‌ی که دار و به‌ردو پروه‌ک و مانگ و خور و نه‌ستیره و مادده‌ی بی ژیانان تیدا هه‌بووه، جاری واش بووه جینیشیان په‌رستوه و، جاری واش بووه فریشته‌شیان په‌رستوه و، جاری واش بووه مروقیشیان په‌رستوه، بو وینه: پیغه‌مبه‌رانیان په‌رستوه، وه‌ک نه‌صرا نییه‌کان که عیسا عليه السلام ده‌په‌رستن، یاخود مه‌به‌ست له: ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾، واته: نه‌وانه‌ی که نه‌و په‌رستراوانه ده‌په‌رستن،

نازانن خۆتان که ی زیندوو ده کرینه وه، واته: ده گونجی ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾، بگه رینه وه بو ئه وانه که په رسته شه کان ئه نجام ده دهن و، بو په رسته راه کانیش که شایسته ی په رستران نین.

به ریزان !

وهك دیتمان له ئایه ته کانی: (۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶) دا، خوای به خشه ر - وهك له مانای گشتی دا سه رزمیرمان کردن - بیست و چوار (۲۴) چاکه و نیعمه تی گرنگ و به رچاوی خوئی خستوونه روو، پاشان زور به روونی، نالوژیکی شیرک و بیبروایی و بی بنه مایی، راگه یاندوه، له ئایه ته کانی: (۱۷ - ۲۱) دا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دهرسی سئیهم ✱

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له سیزده (۱۳) نایه‌ت پیکدی، نایه‌ته‌کانی: (۲۲ - ۳۴)، ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیی نهم سیزده نایه‌ته، باسی هه‌لوئستی نه‌رینیانه‌ی کافره‌کانه له به‌رانبه‌ر به‌کتایی خوا و، له به‌رانبه‌ر قورن‌ان دا و، نه‌و سه‌ره‌نجامه شوومه‌ی که له‌و سوئنگه‌یه‌وه دووچاری ده‌بن، له دنیاو له دواړوژیش دا.

پاشان خوا و، نایه‌ته‌یه‌کی کورتیش به هه‌لوئستی نه‌رینیانه‌ی پاریزکاران ده‌کات له به‌رانبه‌ر قورن‌اندا و، نه‌و سه‌ره‌نجامه باشه‌ی که له نه‌نجامی نه‌وه‌دا چاوه‌پینانه.

چونکه وه‌ک گوتراو ه: (چی بچینی نه‌وه‌ش ده‌دووریه‌وه)، پاریزکاران له دنیاو هه‌لوئستی باشیان له خویناندا به‌رجه‌سته کردوه، له به‌رانبه‌ر خوا و قورن‌اندا، بویه سه‌ره‌نجام له دواړوژدا سه‌ره‌رزو پروسوور ده‌بن، هاوبه‌ش بو خوا دانه‌رو کافره‌کانیش هه‌لوئستی خراییان لئ پشکو‌توته‌وه له به‌رانبه‌ر خواو په‌یام و به‌رنامه‌که‌یدا که قورن‌انه، بویه نه‌وه‌ی که له دنیاو چاندوویانه، بیگومان له دواړوژیشدا هه‌ر نه‌وه ده‌دوورنه‌وه.

إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَحِدٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِمَّنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِبُهُمْ وَيَقُولُ بَيْنَ يَدَيْهِ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْفَوْا الْسَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبَلِيسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾

﴿ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلِدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴾ (۳۰) جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۱﴾ الَّذِينَ نُوَفِّقُهُمُ الْمَلَائِكَةَ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۲﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۳۳﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۴﴾ ﴿

مانای دهقا و دهقی ثابتهکان

په رستروتان يهك په رستراوه، ئنجا نه وانه ی پروایان به روژی دوايي نيه، دليان نكووليكه ره (له خوا به يه كگرتن) و نه وان خو به زلگرن ﴿۲۴﴾ مسوگه ر خوا نه وه ده زانتي كه په نهاني ده كهن و، نه وه ش كه ناشكراي ده كهن، بيگومان نه و (خوا) خو به زلگرناني خوشناوین و، حه ز به چاره بان ناكات ﴿۲۳﴾ نه گه ر پيشيان بگوتري: په روه ردگار تان چي دابه زاندوه؟ ده لين: نه فسانه كاني پيشيان ﴿۲۴﴾ (وايان گوت و) سه ره نجام له روژی قيامه تدا گونا هه كاني خويان به ته وويي هه لده گرن و، له گونا هه كاني نه وانه ش كه به بي زانياريي گومرايان ده كهن (هه لده گرن)، ناگادارين! نه و كو له قورسه ي هه ليانگرتوه، خراپ ترين شته ﴿۲۵﴾ به دنيايي نه وانه ي پيش وانش پيلانيان گيرا، به لام خوا خانووه كانياني له بناغه وه رووخاندن و سه ربانه كه يان له سه ري را به سه ردا رما، به جوړيك كه به بيريان دا نه ده هات، سزايان بو هات ﴿۲۶﴾ دوايي (خوا) روژی قيامه تيش ريسوايان ده كات و ده فه رموي: كوان نه و هاوبه شانم كه مشتمر تان له سه ر ده كردن؟ نه وانه ي زانياريان پيدراوه، گوتيان: بيگومان نه مرو ريسوايي و حال خراپيي به سه ر بي پروايان دا هاتوه ﴿۲۷﴾ نه وانه ي له حالتيك دا كه سته ميان له خويان كرده، فريشته كان گيانيان ده كيشن، ئيدي سه ره نجام خويان به ده سته وه دا (گوتيان): ئيمه هيچ خراپه يه كمان نه كرده، (پييان ده گوتري): با، به دنيايي خوا نه وه ي ده تانكرد، پيي زانايه ﴿۲۸﴾ كه واته: بچنه ده روازه كاني دوزه خه وه، تييدا به هه ميشه يي ده ميننه وه، نه و (دوزه خ) يش خراپ ترين جيگاي خو به زلگرانه ﴿۲۹﴾ به وانه ش گوترا كه پاريزيان ده كرد: په روه ردگار تان چي دابه زاندوه؟ گوتيان: (به رنامه يه كي) هه ره

باش، ئەوانەى لەم (ژىيانى) دىنبايەدا چاكەيان كىردو (پاداشتى) چاكىيان ھەيە و، مەنزىلگاي دواروژىش چاكترە لە ژىيانى دىنيا و، باشتىن شوئىش مەنزىلگاي پارىزكارانە ﴿۳۰﴾ دەچنە باغ و بىستانە بەردەوامەكانەو، كە رووبار بە ژىر (كۆشكەكان) ياندا دەروڭ، ھەرچى بىانەوئى تىدايە، بەو جوړە خوا پاداشتى پارىزكاران دەداتەوہ ﴿۳۱﴾ ئەوانەى پاك و چاك، فرىشتەكان گىيان دەكىش، پىيان دەلەين: سەلامتان لى بى، بەھوئى ئەو (كىردەوہى چاك) ھو، كە دەتانكىرد بچنە بەھەشتەوہ ﴿۳۲﴾ ئايا (بىپروايان) جگە لەوہى كە فرىشتەيان بىنە لا (بو سزادان و گىيان كىشان)، يان فەرمان و، برىارى پەرورەدگار تى، (بە بنبركىردىيان)، چاوەرپى چى دىكە دەكەن! ئەوانەى پىش وانىش ھەرورايان كىرد، خواش سزاي دان و، خواستەمىشى لىتەكىردن، بەلكو خوئيان ستەمىيان لە خوئيان كىرد ﴿۳۳﴾ ئىدى سەرەنجام سزاي ئەو خراپانەى كە دەيانكىردن، تووشيان بوو و، ئەوہى گالتيەيان پى دەكىرد، ئابلووقەى دان ﴿۳۴﴾.

ئىكىردنەوہى ھەندىك لە وشەكان

(**مُنْكَرَةٌ**): واتە: نكوولسى لىكەرن، (**نَكَرْتُ وَأُنْكَرْتُ كَذًّا**: **ضِدُّ الْعِرْفَانِ وَهُوَ ضَرْبٌ مِنَ الْجَهْلِ، وَرُبَّمَا يُنْكَرُ الْإِنْسَانُ بِلِسَانِهِ مَا صُورَتُهُ حَاضِرَةٌ فِي الْقَلْبِ: الْجَعْدُ**)، واتە: (**نَكَرْتُ وَأُنْكَرْتُ كَذًّا**)، ھەردووكىيان بە يەك واتان، واتە: نكوولسىم لەو شتە كىرد، يان ئەو شتەم نەناسى، (**نُكْرَانِ ضِدُّ الْعِرْفَانِ**)، ئەوئىش جوړىكە لە نەزانىن، بەلام جارى وايە مرووف بە زمان نكوولسى لە شتىك دەكات، كە وئەكەى لە دلیدا ھەيە، واتە: پىي زانايە، بەلام دانى پىدا ناھىتى، ئەوہ پىي دەگوترى: (**جَعْدٌ**)، ھەك چوڭ ئىنكارىي پىدەگوترى، (**جَعْدٌ**) ىشى پى دەگوترى، ھەك خوا دەفەرموئى: ﴿ **وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا وَقَدْ... ﴿۱۴﴾ وَالنَّمْلِ**، واتە: نكوولسىيان لىكىرد، لە حالىكىدا كە لە دەروونياندا لىي دلىيا بوون كە راستە، كە مەبەست موغىزەكانى مووسايە **الطَّلْحِ**.

(**أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ**): (**أَسْطِيرٌ**: **جَمْعُ أُسْطُورَةٍ، نَحْوُ أَرْجُوْحَةٍ وَأَرَايِحٍ، أَثْفِيَةٌ وَأَثْفِيٌّ**)، (**أَسْطِيرٌ**) كۆى (**أَسْطُورَةٌ**) يە، واتە: ئەفسانە، ھەك (**أَرْجُوْحَةٌ**)، كە بە جوړانە دەگوترى، بە (**أَرَايِحٍ**) كۆدەكرىتەوہ و، (**أَثْفِيَةٌ**)، كە بە سىكوچكە دەگوترى، كە مەنجەلى لەسەر دادەنرى، بە (**أَثْفِيٌّ**) كۆدەكرىتەوہ، ھەندىكىش گوتوويانە: (**أَسْطِيرٌ**)، كۆى (**أَسْطُرٌ**)، (**أَسْطُرٌ**) ىش كۆى (**سَطْرٌ**)، واتە: ئەو دىرانەى كە نووسراون، بەلام ئەوہ كە كۆى (**أَسْطُورَةٌ**) بى زياتر پىدەچى.

(أَوْزَارُهُمْ) واتە: قورساییه کانیان، (جَمْعُ الْوِزْرِ: وَهُوَ الثَّقَلُ، وَيُعْبَرُ بِهِ عَنِ الْإِثْمِ، كَمَا يُعْبَرُ عَنْهُ بِالثَّقَلِ)، (وِزْرٌ)، به مانای (ثَقُلَ) دى، به لام به (ثَقُلَ) ته عبیر ده كرى له گوناح، ههروهك جارى وایه به گوناھیش ده گوترى: (ثَقُلَ)، وهك خوا دهفه رموى: ﴿وَلِيَحْمِلْنَ أَنْفَالَهُمْ وَأَنْفَالًا مَعَ أَنْفَالِهِمْ وَلِيَسْئَلَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ (۱۳)، له بهر نه وهى گوناح بارى شانى مروّف قورس دهكات، بۆیه ناوى لیتراوه قورسایى.

(فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ): واتە: سه ربانه كه به سه رياندا رما، (خَرَّ: سَقَطَ سُقُوطًا يُسْمَعُ مِنْهُ خَرِيرٌ، وَهُوَ صَوْتُ الْمَاءِ، وَالرَّيْحُ وَغَيْرُ ذَلِكَ، مِمَّا يَسْقُطُ مِنْ عُلُوٍّ، سَقْفُ الْبَيْتِ: الْجَمْعُ سُقُوفٌ، وَالسَّقِيفَةُ كُلُّ مَكَانٍ لَهُ سَقْفٌ).

(خَرَّ)، واتە: كه وتنىك كه دهنگى لیتوه بى، دهنگى (خریر)، (خریر) یش دهنگى ئاو و دهنگى بایه كه دى: خوړه ی ئاو، یان هاژه ی با، واتە: دهنگىكى لیتوه بى، وژژه ی بى و، جگه لهو دهنگانهش دهنگى هه ر شتىكى دىكه كه له سه رى را بكه ویته خواری، كه به كوردیى ده گوترى: وژژه ای هات.

(سَقْفُ الْبَيْتِ)، كه به (سُقُوف)، كۆده كرىته وه، واتە: سه ربان، (سَقِيفَةُ) ش هه ر شتىكه كه سه رى گىرابى، كه ده گوترى: (سَقِيفَةُ بَنِي سَاعِدَةَ)، دياره شوتنىك بووه لى دانىشتوون و سه ره كه ی گىراوه.

(تُشَقَّرُونَ فِيهِمْ): واتە: ئیوه له باره ی وانه وه مشتومرتان ده كرد، ناكۆكىتان ده كرد، شه ره قسه تان ده كرد، (الشَّقَائِقُ: الْمُخَالَفَةُ)، واتە: ناكۆكى و مشتومر.

(فَالْقَوْمُ الْأَسْلَمَ): (السُّلْمُ وَالسَّلْمُ وَالسَّلَامُ: السَّلَامُ)، وشه ی (سَلْمٌ، سَلَمٌ، سَلَامٌ)، هه رسیکیان به واتای صولح و ناشته وایى و ته بایى دین، ﴿فَالْقَوْمُ الْأَسْلَمَ﴾، واتە: ناشته وایان هه لدا، ئەمه وهك چۆن كه سىك له شه رىدا ته سلیم ده بى و، چه كه كه ی فرى دهدات و، داده نى، واتە: ئەوانیش ئاوا ملكه چىيان بو خوا خسته روو و وازیان له دژایه تى و ناكۆكى هینا، به لام له كاتىكدا كه دادیان نادا، له قیامه تى هه رده بى ته سلیم بن، چى ده كه ن!

(الْخِزْيَ)، (خِزْيِ الرُّجُلِ: لِحِقَهُ أَنْكِسَارٌ)، پیاوه كه ته رىق بووه، به خو ی داشكایه وه، یان شه رمه زارى تووش بوو، (أَخْرَاهُ: أَهَانَهُ وَفَضَحَهُ وَأَخْجَلَهُ)، (أَخْرَاهُ): واتە: سووكایه تى پىكرد، یان ئابرووی برد، یان ته رىقى كرده وه، هه رسیکیان مانای (أَخْرَاهُ) ن.

(مَثْوًى)، (ثَوًى بِالْمَكَانِ: أَقَامَ وَاسْتَقَرَّ)، (ثَوًى بِالْمَكَانِ)، واته: له شوینه که نیشته جی بوو و تیایدا مایه وه، (مَثْوًى) ش، یانی: (مکان الثَّوَاءِ)، شوینی تیدا نیشته جی بوون.

(طَبَّيْنِ)، (الطَّيْبُ: كُلُّ مَا تَسْتَلِذُهُ الْحَوَاشِ، أَوِ النَّفْسُ وَكُلُّ مَا خَلَا مِنَ الْأَذَى)، (طَبَّيْنِ)، کوی (طَبَّيْبٌ) ه و (طَبَّيْبٌ) یش هه شتیکه که ههسته وه ره کان و نهفس تامی لی بکات، ههه شتی که دوور بی له نازار و، له خراپه، پیی ده گوتری: (طَبَّيْبٌ)، که ده گوتری: (طَبَّيْنِ) واته: نهو که سانه پاک و چاکن.

هه لبه ته وشه ی (طَبَّيْبٌ) به پیی سیاق مانا که ی ده گوری، واته: نه گهر به خواردن بگوتری: (طَبَّيْبٌ) واته: خواردن یکی خوش، ههروهها بونی خوش پیی ده گوتری: (طَبَّيْبٌ)، نه گهر به زهوی بگوتری: (طَبَّيْبٌ) واته: زهوی به پیی، نه گهر به مروف بگوتری، واته: مروفیکی پاک و چاک، ههروهها به پیی سیاقه که ده گوری، به گشتی ههه مانای پاکیی و چاکیی و خوشیی، ده گه یه نی، به لام به پیی نهو مه بهسته که بوی به کارهاتوه، لهو سیاقه دا مانا که ی ده گوری.

(وَحَاقٌ)، واته: دهوری دا، (حَاقٌ بِالشَّيْءِ يَحِيقُ حَيْقًا وَحَيْوَقًا وَحَيْقَانًا: أَصَابَهُ وَأَحَاطَ بِهِ، وَحَاقٌ بِالْأَمْرِ: لَزِمَهُ وَوَجَبَ عَلَيْهِ)، (حَاقٌ)، دوو واتای ههه، واتایه کیان واته: تووشی بوو، دهوریدا، واتایه کی دیکه شیان واته: پیوهی نووسا، له سه ری پیویست بوو.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوَا ۱۱۲، وهك له پیناسه‌ی ئەم دەرسه‌دا، گوتمان لەم سێزده (۱۳) نایه‌ته‌دا چەند هه‌لۆیست و بیروبوچوونیکی هاوبه‌ش بو خوا دانهره‌کان ده‌پووکیته‌وه و، به‌لگه‌یان له‌سه‌ر ته‌واو ده‌کات و، باسی سه‌ره‌نجامی شوومیان ده‌کات، هه‌م له دنیا‌دا و هه‌م له دوا‌رۆ‌دا.

ئجنا وهك به‌راوردیک له‌گه‌ل واندا، ناما‌ژه‌یه‌کیش ده‌کات به‌ پارێزکاران، که نه‌وانیش هه‌لۆیستیان چۆنه له به‌رانبه‌ر خوا به‌یه‌ک‌گرتندا و، له به‌رانبه‌ر په‌یام و به‌رنامه‌ی خوادا و، سه‌ره‌نجامی پر خیر و به‌ره‌که‌تیشیان چۆنه؟ خوای په‌روه‌ردگار لەم نایه‌تانه‌دا باسی ئەوه ده‌کات.

سه‌ره‌تا ده‌فه‌رموی: ﴿إِلَّهِكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾، په‌رستراوی تێوه یه‌ك په‌رستراوه، به‌لێ زۆر په‌رستراو هه‌ن، به‌لام په‌رستراوی ساخته‌و ناراستن، په‌رستراوی تێوه که شایسته‌ی په‌رستراو بی، هه‌ر یه‌که، که خوا ۱۱۲، چونکه ته‌نیا ئەو به‌ده‌یه‌ینه‌ره، ته‌نیا ئەو په‌روه‌ردگار، ته‌نیا ئەو خاوه‌نه، ته‌نیا ئەو مشوورخۆره، ته‌نیا ئەو ده‌ژینن و، ده‌مرینن و، رۆزی ده‌دات و، سه‌ر ده‌خات و ژیر ده‌خات و، ساغ ده‌کات و نه‌خۆش ده‌کات و، ئەم گه‌ردوونه به‌ ویستی ئەو ده‌سوورن و، به‌پیتی نه‌خشه‌یه‌ك که ئەو دایناوه و به‌پیتی یاسایانیک که ئەو تیدا داناون ده‌جوولن و ده‌سوورن و، ئەو هه‌مه‌کاره‌ی دنیا و دوا‌رۆ‌ژه، که‌واته: هه‌ر ئەویش شایسته‌ی په‌رستراوه، ﴿فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ﴾، ئجنا ئەوانه‌ی برویان به‌ رۆژی دوا‌یی نیه، دل‌ه‌کانیان نکوولییلیکه‌رن، ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾، هه‌روه‌ها ئەوان خۆبه‌زلگرن، واته: له‌به‌رئه‌وه که برویان به‌ رۆژی دوا‌یی نیه، حیسابی دیداری خوا ناکه‌ن و، چاوه‌رپێی ئەوه ناکه‌ن که سزا و پاداشت بدرینه‌وه، بۆیه دل‌یان نکوولیی ده‌کات، دل‌یان نکوولییلیکه‌ره له یه‌کتایی خوا، له ته‌نیا په‌رستراوتیی خوا و خۆشیان به‌ زلده‌گرن.

﴿لَا جَرَمَ لَهُ﴾، واته: (حَقًّا)، به‌دل‌نیایی، یان: هیچ گومانێ تیدا نیه، ﴿أَنْ اللَّهُ يَعْلَمَ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾، هیچ گومان له‌وه دانیه و شتیکی چه‌سپاوه: که خوا ده‌زانن چی په‌نه‌هان ده‌که‌ن و، چیش ئاشکرا ده‌که‌ن، ئەوانه‌ی که جگه له خوا ده‌په‌رستن، ﴿إِنَّهُ﴾

لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿۱۱۳﴾ به دنیایی نه و خوبه زلگرانی خوشناوین، نه و انیش خوبه زل ده گرن له به رانبهر به ندایه تیی کردن بو خوادا ﷺ، خواش هز به چاره یان ناکات.

ئه مه لئی وهرده گیری که خوا ﷺ پیی خوشه به نده کانی و ابن که خوشی بوین، له بنه رتدا خوا به نده کانی بویه دروستکردوه، که چاکه یان له گه لدا بکات و پیی خوشه خویمان و لئ بکن که خوا خوشی بوین، به لام نه گهر خویمان کاریکی و به سهر خویمان بینن که له جیاتی نه وهی خوشه ویستی خوا بن، بنه بوغزینراوی خوا و خوا هز به چاره یان نه کات، نه وه ئوبالی خویمان به نه ستوی خویمان و، خه تای خویمانه که و له خویمان ده که ن.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ﴾، ئنجا باسی نه وه هه ئوتسته یان ده کات، که نه گهر پییان بگوتری: په روه ردگارتان چی دابه زاننده، چ په یامیک؟ چ به رنامه یه ک؟ ﴿قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾، ده ئین: نه فسانه کانی پیشینان، دیاره نه وانه سه فسه ته یان کرده، زانیوانه نه وه به سهر هاتانه ی که خوا له قورئاندا ده یانگپرته وه هی پیغه مبه رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و هی گه له پیشووه کانه و، نه فسانه کانه، به لام بو خو لکردنه چاوی خه لکه که یان و بو فیل لیکردنیان و هه لکه هه تاندنیان گوتوویانه: نه دی نه وه نیه قورئان به زوری به سه رهاته، که راسته قورئان (۳/۲) ی به سه رهاته، به لام به سه رهاتی پیشینانه و نه فسانه نیه، به لئ به سه رهاتی گه له پیشووه کانه، به لام نه ک به شیوهی نه فسانه، به لکو گیرانه وهی نه وه راستییانه یه که له میژوودا بوون و، خوا ی په روه ردگار پییان ئاگاداره و له ژبانی مرو فیشدا هه همیشه نه وه راستییانه دووباره ده بنه وه.

﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، مادام نه وه هه ئوتستیانه به رانبهر به خوا ﷺ که دلیان نکوولی ده کات له خوا به یه کگرتن، له ته نیا به ندایه تیی کردن بو خوا و، ئاواش دوا په یامی خوا که دایبه زاننده بو سهر دوا پیغه مبه ری خوئی ﷺ، به وه ناوزند ده که ن، که نه فسانه ی پیشینانه، که واته: ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، با له سزای نه وه دا قورساییه کانی خویمان، گونا هه کانی خویمان به ته وایی له رۆزی هه لسانه وه دا هه لبگرن، ﴿وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، هه روه ها له قورساییه نه وانه ش که گومراییان ده که ن به بی زانیاری، واته: زانیاریان نیه و پیشیان که ووتوون، یا خود نه و خه لکه هه لده خه له تینن، که نه زانین و بیئاگاییان به فرسه ت و هه ل ده زانن، یانی: ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، ده گه پرته وه بو گومر اکراوه کان، ده شگونجی بگه پرته وه بو

گومراکه ره کان، وهك دوايي باسی ده کهین، واته: ده بی گوناوه کانی خویمان که باری قورس و کۆلی قورسن، به ته و اوویی له رۆژی قیامه تدا هه لښگرن و، به شیکیش له گوناوه تاوانی ئه وانیه که نه زانانه گومرایان ده کهن، هه لښگرن، ﴿أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ﴾ ناگادارین، ئه ها! خراپترین شته ئه وهی که هه لیده گرن.

مروّف کۆلیکی به کۆله وه بی، کۆله که ش بریتی بی له گوناوه تاوان، بیگومان ئه وه خراپترین کۆله پی پی بچیته وه خزمهت خوای پهروه ردگار، که سیک به کۆلی گوناوه و تاوانه وه بچیته وه خزمهت خوا، له حالیکدا که خوا دروستی کردوه، بو ئه وهی به دهستی پر و، سه ری بهرز و، پرووی سوور و، به هه گبه و تیله که ی تا عهت و چاکه وه بچیته وه خزمهت، به لام ئه و به هه گبه و تیله که ی گوناوه تاوانه وه، بچیته وه خزمهت و، به روو زهردیی و شهرمه زاری، ئه مه خراپترین کۆله له کۆلیان ناوه.

ئججا خوا باسی سه ره نجامی ئه وانه ده کات له دنیا دا و له دوا رۆژیشدا، تا کو بیروایه کانی رۆژگاری پیغه مبه ر و دوا ی ویش بزنانن که: پی شو وه کان که بی پروا بوون و هاوبه شیان بو خوا داناوه، سه ره نجامیان چۆن بووه! هی وانیش هه روا ده بی، ﴿قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ئه وانه ی پیش وانیش پیلانیان گبیرا، واته: له دژی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و ئایینی خوا، ﴿فَأَنَّى لِلَّهِ بُيُنْتُهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ﴾ خوا خانووه کانی له بناغه وه رووخاندن، له بنج و بناغه وه ده رهیتان، ﴿فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ﴾ سه ربانه که له سه رپا به سه رباندا رما، خانووێک بناغه که ی هه لکه ندری، به دنیاییه وه سه ریشی ده رووخن، ﴿وَأَنَّهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ سزایان بو هات له شوینیکه وه که ههستی بی نا کهن، که چاوه پروانیان نه ده کرد، له وپوه سزایان بو هات، ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ﴾ پاشان له رۆژی هه لسانه وه شدا سه رشۆریان ده کات، شهرمه زار و ریسوایان ده کات، ﴿وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشْكُرُونَ﴾ فیهم خوا ده فهرمو ی: کوان ئه و هاوبه شانم که ئپوه مشتومرتان تیدا ده کردن، شه ره قسه تان له باره یانه وه ده کرد، له گه ل پرواداراندا، کوان ئه و هاوبه شانیه من؟ بیگومان خوا هاوبه شی نین، واته: ئه وهی که له خه یال و گومان و وه همی ئپوه دا، هاوبه شی من بوون، کوان له کوین؟ هه لبه ته ئه وان هه یج وه لامیان نیه، ﴿قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ ئه وانیه زانیاریان پیدراوه ده لئین: ئه مرۆ سه رشۆری و حال خراپی به سه ر بیروایاندا هاتوه، واته: سه رشۆری و حال خراپی ئه مرۆ، تا پۆ کراوه له سه ر بی پروایان.

تجنا پیناسه‌ی وائیش ده کات:

﴿الَّذِينَ تَوَفَّيْتَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾، ده شگونجی ئەمه رسته‌یه‌کی سه‌ره‌به‌خۆ بی و، ئەم مانای دووه‌میان راسته، که: ﴿الَّذِينَ﴾، پیناسه نه‌بی بو ئەوان، چونکه: ﴿قَالَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، ئەوانه‌ی زانیاریان پندراوه، له‌وێ قسه‌که‌یان ته‌واو ده‌بی، که گوتیان: ئەمرۆ زه‌بوونی و سه‌رشویری و حال‌خراپی و خراپه‌ ده‌که‌وێته سه‌ر بیروایان.

تجنا خوا ﴿الَّذِينَ تَوَفَّيْتَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾، ئەوانه‌ی که فریشته‌کان گیانیان ده‌کیشن، له‌ حالیکدا که سته‌میان له‌ خوێان کردوه، ﴿فَالْقَوْمَ الْأَسَافِرَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ﴾، گه‌ردن که چیان پێشاندا، ملکه‌چیان نواند و ته‌سلیم بوون، گوتیان: ئیمه‌ هیچ جوړه‌ خراپه‌یه‌ کمان نه‌کردوه!

تجنا که نکوولی ده‌که‌ن له‌ خراپه‌کانی خوێان، دوو ئە‌گه‌ری هه‌ن:

یه‌که‌م: واینده‌چن که خراپه‌کانی خوێان پێ چاک بوو بێ له‌ دنیا، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَلَهُمْ﴾ (٢٤) النمل، واته: شه‌یتان کرده‌وه‌کانیانی بو‌ رازاندنه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا﴾ (٨) فاطر، واته: ئایا که‌سیک کرده‌وه‌ خراپه‌که‌ی خوێ بو‌ جوانکراوه‌ و رازی‌تراوه‌ته‌وه‌ و به‌ جوانی ده‌بیینی! وا دیاره‌ ئەو قه‌ناعه‌ت و فیکره‌ هه‌له‌یه‌ی که له‌ دنیا بوویانه، به‌رانه‌ر به‌ کرده‌وه‌ و ریبازو هه‌لسوکه‌وته‌ خراپه‌کانی خوێان، هه‌ر له‌گه‌ل خوێانی ده‌به‌ن بو‌ ئەوێ، بو‌یه‌ ده‌لین: ﴿مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ﴾، ئیمه‌ هیچ خراپه‌یه‌ کمان نه‌کردوه، ئەم (من)، که چۆته سه‌ر (سوء)، واته: هه‌ر هیچ، نه‌که‌م، نه‌ زۆر خراپه‌مان نه‌کردوه!

دووهم: ده‌زانن که خراپه‌یان کردوه، به‌لام له‌وێ نکوولی ده‌که‌ن و پێیان وایه‌ که نکوولی کردن و درۆکردن، دادیان ده‌دات! ﴿بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، پێیان ده‌گوتی: با خراپه‌تان کردوه، بیگومان خوا زانیه‌ به‌وه‌ی که کاتی خوێ ده‌تانکرد.

﴿فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، تجنا ئیستا بچنه‌ ئیو ده‌روازه‌کانی دۆزه‌خه‌وه، تیاندا به‌ هه‌میشه‌ی ده‌مینه‌وه، ﴿فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾، به‌ دلناییه‌وه‌ خراپترین شوین بو‌ تیدا هه‌وانه‌وه‌ی خو‌به‌زلگه‌ران، دۆزه‌خه‌، یانی: ئە‌گه‌ر خو‌به‌زلگه‌ران، شوینیکیان هه‌بی تیدا نیسته‌جی بن، ته‌نیا دۆزه‌خه‌، ئەویش خراپترین شوینی تیدا نیسته‌جی بوونه.

ئججا دیتہ سہر باسی پاریزکاران، وهك بهراوردنك له گهل ئه و هاوبهش بو خوا دانهر و كافرانهدا، كه پاریزكاران هه لوئستیان بهرانبهر په یامی خوا و بهرانبهر كتیبی دابه زینراوی خوادا ﴿﴾ چونه؟ سه ره نجامیشیان چون ده بی؟ ده فه رموی: ﴿ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ﴾ ههروهها بهوانه ی كه پاریزیان كرد بوو گوترا: پهروه ردگارتان چی دابه زاندوه.

پاریزیان كرد بوو، واته: خویمان پاراستبوو له هه موو ئه و شتانه ی كه خوا پیی ناخوئن، كه خوا ﴿﴾ به گشتی دوو جوړ شتی پی ناخوئن:

أ / ئه ركك كه دایناوه بیچوینی.

ب / قه ده غه یه ك كه دایناوه بیشكینی.

هه لبه ته گه و ره ترین ئه رك كه خوا له سهر بهنده كانی دایناوه، ئه وه یه كه بیپه رستی و به ندایه تی بو بكن و هاوبه شی بو دانه تین، ﴿ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ﴾ ﴿٥٦﴾ الاعراف، واته: ئه ی گه له كه م خوا بیپه رستی جگه له و په رستراویکی دیکه تان نیه، ئه وه گه و ره ترین و، به رزترین و، پیروزترین ئه رك كه خوا له سهر بهنده كانی دایناوه.

خراپترین شتیش كه خوا لئی قه ده غه كردوون، ئه وه یه كه به ندایه تی بو خوا نه كهن، یان له گهل به ندایه تی كردن بو خوادا، هاوبه شانی بو په یدا بكن، واته: به شیک له به ندایه تی كه ته نیا ده بی بو خوا بگری، بو غه یری خواشی ئه نجام بدن، كه ئه وه شیركه، شیركیش خراپترین شته، ئه وانه ی خویمان پاراستوه، واته: خویمان پاراستوه له چواندنی ئه ركی ته نیا خوا په رستی و، شكاندنی قه ده غه ی هاوبهش بو خوا دانان، پییان ده گوتری: پهروه ردگارتان چی دابه زاندوه؟ ﴿ قَالُوا خَيْرًا ﴾، گوتیان: باشتین شت، باشتین به رنامه، باشتین په یامی دابه زاندوه.

ئججا خوا ده فه رموی: ﴿ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ﴾، ئه وانه ی چا که یان كرده، له م ژیان دنیاه دا، چا که یان بو هه یه، هه ر له م ژیان دنیاه دا به ره می چا که کاریه كه ی خویمان وهرده گرنه وه، كه بریتیه له وه ی مروّف بووناسیه کی ریک و راستی هه بی، له خو ی حالی بی کییه؟ له کوئوه هاتوه؟ بوچی هاتوه؟ ده بی چون بژی؟ بو کوئی ده چی؟ هه لوئستی راست و دروست ده بی سه بارت به ده وروبه ری، به بوونه وهر، به دروستکراوه كانی خوا، ئججا به هو ی ئیمانوه له بهر رو شناییدا ده ژی به دلئی نارامه وه و به پاکیی ده ژی و، خو ی له قه ده غه کراوه کان ده پاریزی و، هه ولده دات

سوود به خه لک بگه به تیت و، به دل و دهر ووتیکی پاک ده ژی و به زمان و نه داما نیتی
پاکه وه و ده یانپاریزی له گونا هو تاوان، به دلنیا به وه: ئا ئه وه بو خوی گه وره ترین
چاکه به له ژبانی مروّفا، که خوا بیدات به مروّفا، بویه ده فهرموی: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾، نه وانیه چاکه یان کرده، هر له ژبانه دنیا به دا چاکه یان
بو هه به، ﴿وَلِدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾، مسوگه مه نزلگای دواروژ باشریشه، بگره هر
نه صلن به راورد ناکری له گه ل هی دنیا دا، به لام چاکه کاری و دینداری و خوا به رستی و
به ندایه تیبی بو خوا کردن، مروّفا هر له دنیا دا لیتی به هر مه نده پیش دواروژ، ﴿وَلَنِعْمَ
دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾، باشرین مه نزلگاش مه نزلگای پاریزکارانه، نه مه له رووی ریزمانه وه ئاویه:
(وَلَنِعْمَ الدَّارُ دَارُ الْمُتَّقِينَ)، باشرین مه نزلگا مه نزلگای پاریزکارانه، که به هه شته.

نجا دیته سهر وه سف کردنی مه نزلگای پاریزکاران، ﴿جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾، چه ند
باغیکی هه میشه بین، باغ و بیستان و گو و گوئزاریکی هه میشه بین، ﴿يَدْخُلُونَهَا﴾،
ده چنه نیویان، ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، روو باریان به ژیردا ده روون، واته: روو بار
به ژیر کوّشک و ته لاره کانیاندا ده روون، که له نیو ئه و باغ و گو و گوئزاره دا بنیاتراون،
﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾، بو ئه وان هه به هه رچی حه زی لی بکن، هه رچی بیان هوی،
هه رچی بیان هوی به ره های و به بی سنوردار کردن، ﴿كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ﴾، ئاوا
به و شیوه به خوا پاداشتی پاریزکاران ده داته وه.

نجا ده گونجی نه مه هر ته واو که ری نه وه ی پیشی بی، که وه صفی پاریزکارانه: ﴿الَّذِينَ
نُوفِقَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ طٰٓيِبِينَ﴾، نه وانیه که فریشته کان گیانیان ده کیشن له حالیکدا که پاک و چاکن.
ده شگونجی نه مه رسته به کی سهر به خو بی، خوا ﴿بِأَسْمٰٓئِهِمْ﴾، نه وانمان بو ده کات که له
دنیا دا خو یان پاک و چاک راگرتوه، فریشته کان که گیانیان ده کیشن چونیان گیان ده کیشن؟
﴿الَّذِينَ نُوفِقَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ طٰٓيِبِينَ﴾، نه وانیه که له حالیکدا پاک و چاکن، فریشته کان
گیانیان ده کیشن، ﴿يَقُولُونَ سَلِّمْ عَلٰٓيْكُمْ﴾، بییان ده لیتن: ناشتی، سه لامه تیبیان
له سهر بی، ﴿اَدْخَلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، بچنه به هه شته وه به هوی نه وه وه که
نه نجامتان هدا و، ده تانکرد، به هوی کرده وه باشه کانتانه وه، که بیگومان کرده وه باشه کانی
مروّفه کان، هوکارن بو چوونه به هه شت، به لام نرخی به هه شت نین، وه ک دواپی له
مه سه له گرنگه کانداسی ده که یین، کرده وه باشه کانی مروّفه کان هوکارن بو چوونه نیو
به هه شت، به لام بارته قاو به ران به ری به هه شت نین، چونکه به هه شت زور له وه به رزو
بالاتره، نرخی که ی نه و کرده وان به بن، به لام کرده وه کان هوکارن.

خوای دوابی دیته وه سه ر باسی بی برواو هاوبه ش بو خوا دانه ره کان، ده فهرموئی: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ﴾، نایا چاوه رپی چی ده که ن، جگه له وهی که فریشته کان بیته لایان، یان فهرمانی پهروه ردگارت بی.

یانی: فریشته کان بین بو گیان کیشانیان، یان فهرمانی پهروه ردگارت بی بو فهوتاندنیان و بنبرکردنیان، یاخود بو کوتایی پیهاتنی ئەم ژبانی دنیایه و، پیچرانه وهی ئەو قوناغهی ژبانی مروّف و هاتنی قوناغی دیکه.

﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئەوانه ی پیش وانیش ههروایان کرد، واته: ههروا له سه ر خرابه بهردهوام بوون، تاكو یان فریشته کان گیانیان کیشان، له کاتی مردنی ناسایی خویندا، یان به به لایه ک، خوای له بهینی بردن و جو مالی کردن و، رایمالین، وه ک خوای بو مان باسی گه لی نووح و، گه لی عاد و، گه لی ثموود و، گه لی لووط و، گه لی شوعه یب و، ئەو گه لانه ده کات که خوای به به لا له بهینی بردوون، ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾، خواش سته می لینه کردن، لهو گه له پیشووانه، که ئاوا له بهین چوون، ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾، به لکو خوایان سته میان له خوایان ده کرد، ئەگه رنا خوا لیتی ناوه شیته وه و شایسته ی نیه سته م بکات، پیوستیشی به سته م نیه، که سیک سته م ده کات که ئامانجیکی هه بی له رپی دادگه ریه وه بو ی نه یه ته دی، به ناچاری رپی زولمی بو بگریته بهر، به لام خوا هیچ ئامانجیکی نیه که له دهره وهی خویدا بهیته ته دی: یه که م: خوا پیوستی به غهیری خو ی نیه.

دووهم: خوای لیتی ناوه شیته وه و چاوه روانی لی ناگری سته م بکات، چونکه زولم سیفه تیکی خرابه و ناته واوییه و، خوای پهروه ردگارش هه رچی سیفه تی بهرزو جوانه هه یه تی، هه رچی ناوی چاک و په سنده هه یه تی و، دووره له هه موو هه له و که م و کوریه ک.

ئنجا ئەوانه که سته میان له خوایان کرد بوو، به لای خوایان بو هات، ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾، خرابه کانی که ئەنجامیان دابوون، تووشیان بوون، واته: سزای خرابه کانی که ئەنجامیان دابوون، دهره نجامه که یانیان تووش بوو، ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، ئەوهی که گالته یان پیده کرد، ئابلوو قه ی دان، دهوری دان، ئەوهش که گالته یان پیده کرد بریتی بوو له هاتنی سزای خوا، که پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه ره شه یان پی له کافره کانی روژگاری خوایان ده کرد، ئەوه که گالته یان پی ده کرد، هه ره ئەوه نده یان زانی که گه ماروی داون.

مهسه له گرنه گان

مهسه له ی به که م:

په رستراوی هه ق و راست، ته نیا خویه، به لام نه وانه ی پروایان به روژی دوایی نیه، دنیان نکو و نایی له به کتایی خوا ده کات و خو به زلگرن، خواش په نهان و ناشکریان ده زانی و چاره ی خو به زلگرنیشی ناوی:

خوا ده فهرموئی: ﴿إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَحِدٌ وَالذِّنْبُ لَا يُوْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ (۲۲) لَاجْرَمَ أَنْ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿۲۳﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له شهش برگه دا:

۱- ﴿إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَحِدٌ﴾، په رستراوی ئیوه به ک په رستراوه، واته: بهو به لگانه ی که رابردن، بهو هه موو شتانه که باسکران، ده رکه وت که په رستراوی ئیوه به ک په رستراوه، ئه ویش خویه ﴿وَإِلَهُكُمْ﴾، واته: ئه و شتانه ی که رابردن له ئایه تی به ک (۱) هوه، تا کو ئایه تی ژماره بیست و به ک (۲۱)، که له دوو ده رسی پیشوودا شیمان کردنه وه، هه موویان به لگن له سه ر ئه وه که به ک کهس شایسته ی په رستنه، ئه ویش خویه ﴿وَإِلَهُكُمْ﴾، چونکه هه ر ئه و به دپهینه ر و په روه ردگار و خاوه نی هه موو چاکه و نیعمه ته کانه له ژبانی ئیوه دا، بویه هه ر ئه ویش شایسته یه به ندایه تی بو بکری و په رستری.

(په رستن): واته: ئه وپه ری خو شو یستن، ئه وپه ری به گه وره گرتن، ئه وپه ری پشت پی به ستن، ئه وپه ری مل بو که چکردن، ئه وپه ری به بهرز گرتن، ئه وانه ته نیا شایسته ی خوی په روه ردگارن، له سوورپه تی (الصفات) یش له ئایه تی (۴) دا، ده فهرموئی: ﴿إِنَّ إِلَهُكُمْ وَاحِدٌ﴾، واته: بیگومان په رستراوی ئیوه به که.

لیزه ده فهرموئی: ﴿إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَحِدٌ﴾، په رستراوی ئیوه به ک په رستراوه.

نایا حکمه تی ئه و جیاوازیه چییه !؟

چونکه نه وهی سوږه تی (الصفات)، له سهره تاي سوږه ته که وهی له نايه تی (۴) دا، بویه به جه ختکردنه وه وه فرموویه تی: (بیگومان په رستراوی تیوه یه کیکه)، به لام لیره - له (النحل - ۲۲) دا - خوا له بیست (۲۰) نايه تی رابردوودا، زور باسی سیفته و کرده وه کانی خوی کرده و، باسی نیعمه ت و چاکه کانی خوی کرده له ژيانی مروؤفدا، بویه فرموویه تی: (په رستراوی تیوه یه ک په رستراوه)، یانی: نه و په رستراوه ی نه و شتانه ی بو کرده وون که باسکران.

۲- ﴿فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ﴾، نه وانه ی پروایان به روژی دواپی نیه، که دلایان نکوولیکه ره، واته: هاوبه ش بو خوا دانهر و کافره کان له نه جامی بیروایاندا به روژی دواپی، نکوولی ده که ن، نکوولی له چی ده که ن؟ له ته نیا په رستراوی تی خوا، له خوا به یه کگرتن (توحید الله)، (الإنکار: الجُحودُ وَعَدَمُ الإقرار)، (إنکار): بریته له پی لینه نان و دان پیدانه هیتان و نکوولیکردن.

۳- ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾، هه روه ها نه وان خو به زلگرن، ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾، (أي: أَنْ الإِستِکْبَارَ مُتَمَكِّنٌ فِيهِمْ)، خو به زلگری زور له واندا سیفته تیکی روچوویه، نه وان خو به زلگرن، واته: خو به زلگرتن له به رانبه ر خوا و به ندایه تی کردن بو خوادا و، له به رانبه ر وه لامدانه وه ی پیغه مبه رانی خوادا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له وان دا بوته سیفته تیکی روچووی ریشه دار.

۴- ﴿لَا جَرَمَ لَهُ﴾، واته: (حَقًّا)، (الجُرْمُ: القَطْعُ، قَطْعُ الثَّمَرَةِ عَنِ الشَّجَرِ، لَا جَرَمَ: أَي حَقًّا، أَوْ لَا - لَيْسَ كَمَا تَقُولُونَ - قَطْعًا)، وشه ی (جرم) به وه ده گوتری: که میوه له دره خت بکریته وه، واته: چینی میوه.

ننجا ﴿لَا جَرَمَ لَهُ﴾، واته: (حَقًّا)، یانی: نه و شته راسته، چه سپاوه.

هه ندیکیش گوتوویانه: ﴿لَا جَرَمَ لَهُ﴾، یانی: (لا) یه که بو نه فی هه لوئیستیکی نه وانه هی پیشی، یانی: (لَا لَيْسَ كَمَا تَقُولُونَ)، نا وانیه وه ک تیوه ده لین، (جرم)، یانی: به دلنیایی (قَطْعًا).

یان: ﴿لَا جَرَمَ لَهُ﴾، یانی: به دلنیایی نه و شته ناوایه.

۵- ﴿أَنْتَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾، خوا ده زانن چی په نهان ده که ن و چی ناشکرا ده که ن، نه مه به پی سیاق ده زانن مه به ست پی چیه! بو بیروایان و هاوبه ش بو خوا دانه ران، واته: نه وهی که په نهانی ده که ن له گوناوه تاوان و شیرک، که له هه موو گوناوه کان گه وره تره، خوا

ئەوھش دەزانى و، ئەوھى ئاشكراشى دەكەن، ديارە گوناھو تاوانەكان، لە پيش ھەمووشيانەوھ كوفر و شيرك و ئيلحاد و نيفاق، كە ھەم جۆرى پەنھانيان ھەيە، كە تەنيا خاوەنەكەيان بۆخۆى دەزانى و خەلك ھەستيان پى ناكات و، جۆرى ئاشكراشيان ھەيە، خوا ھەموويان دەزانى.

٦- ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾، بىگومان ئەو خۆ بەزلگرانى خۆش ناوین، مانای ئەمە ئاواى نى دیتەوھ: ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكُفَّارَ الْمُسْتَكْبِرِينَ، أَوِ الْمُشْرِكِينَ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾، خوا بىپروايانى، يان ھاوبەش دانەرانى خۆ بەزلگرى خۆش ناوین.

ئىجا ئەمە: برىتە لە چەسپاندنى شتىك، چەسپاندنى حوكمىك بە بەلگەكەيەوھ، چونكە: خوا حەز بە چارەى خۆ بەزلگران نەكات و، بشتوانى سزايان بدات، كەواتە: سزادرانيان مسۆگەرە.

ھەرۈھە ئەمە ئەوھشى لى وەر دەگىرى، كە خوا ﴿مَرُوفَةً﴾ كانى بۆيە خولقاندوون: وابكەن خۆشى بوين و پىزيان لى بگىرى و، سۆزو بەزەيى خۆى و، كەرەم و بەخشندەيى خۆى لەگەلياندا بەكاربىننى.

كە دەفەرموى: ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾، واتە: خوا ﴿مَرُوفَةً﴾ حەز بە چارەى خۆ بەزلگران ناكات، ئەگەرنا ئەگەر لەبەر خۆ بەزلگريان نەبووايە، ئەگەر لەبەر كوفر و شيرك و، گوناھو تاوانيان نەبووايە، خوا دەيوست وابن كە خۆشى بوين، چونكە خوا لە ئەصلدا بۆيە خولقاندوونى، كە بەوجۆرەبن چاكەيان لەگەلدا بكات، خوا حەزى دەكرد كە وابكەن خۆشويستراو بن، نەك بوغزىتراو، بەلام خۆيان بەو شىوھيان لەخۆيان كردوھ.

مهسه لهی دووهم:

بیروایه کان نه گهر له باره ی قورئانه وه بدوینرین، ده لئین: نه فسانه ی پیشینانه! به لام سه ره نجام گوناھی خو یان، به ته واوی و، هی نه وانه ش که گومرپان کردوون، به شیکیان له کۆل ده نئین و، هه لده گرن له رۆژی دواییدا:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۴﴾
لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿۲۵﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له حهوت برگه دا:

۱- ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ ههروهه ئه گهر پئیان گو ترا، یانی: به و بیروا و هاوبه ش بو خوا دانهرانه ی که باسکران.

۲- نه گهر پئیان گو ترا و پرساریان لی کرا: ﴿مَآذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ﴾، پهروه ردگارتان چی دابه زاندوه؟ ده لئین: {ما} الإستفهامیة، و {ذا} إسمُ الإشارة، (ما) بو پرساره و {ذا} بو ئاماژه یه، {مَآذَا}، یانی: {ما هو الَّذي أَنْزَلَهُ رَبُّكُمْ}، پهروه ردگارتان، خاوه نتان چی دابه زاندوه؟ نه وه ی که پهروه ردگارتان دابه زاندوه، چیه؟

۳- ده لئین چی؟ ﴿قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾، ده لئین: نه فسانه ی پیشینانه، که پیشتر باسما ن کرد، (أساطیر)، کۆی (أسطورة) یه، نه وه یان به هیزتره، نه فسانه به سه رهاتیکه گپردراوه ته وه، به لام وه هم و خه یال دروستی کردوه، حه قیقه تی نه بووه له سه ره ئه رزی واقع، نه وه پئی ده گو تری نه فسانه، واته: نه فسانه ی پیشینانه.

هه ندیکیش گو توویانه: (أساطیر جمعُ أسطار، وأسطر، وَهُوَ جمعُ سطر،) (سَطْر)، یانی: دَیْر، (أسطار) و (أسطر)، یانی: دیره کان، واته: نه و شتانه ی که نو سراونه وه کاتی خو ی له به سه رهاتی پیشووان.

۴- ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، با له رۆژی دوایی دا، له رۆژی هه لسانه وه دا، گونا هه کانی خو یان به ته واوی هه لبگرن، له نه نجامی نه و قسه و په فتار و، نه و بیر و بوچوونانه یاندا، شایسته ی نه وه ن که گونا هه کانیان، قورسایه کانیان، به ته واوی هه لبگرن.

(أَوْزَارٍ جَمْعٌ وَزْرٌ، أَي ثِقَلٌ: الذُّنْبُ وَالْجُرْمُ الَّذِي يُثْقَلُ فَاعِلُهُ)، ئەو گوناھو تاوانە ی کە باری شانی بکەرە کە ی قورس دە کات.

۵- ﴿وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ﴾، ھەر وەھا بە شیک لە گوناھ ی ئەوانە ش کە گومراییان دە کەن، واتە: ھەمووی نا، بە شیکیان لێ ھەل دە گرن، ئنجا ئایا چۆنیان گومرا دە کەن ؟

۶- ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، بە بێ زانیاری، ئەمە (تَقْطِيعُ التَّضْلِيلِ لَا تَقْيِيدُهُ)، ئەمە بۆ ئەو ھە کە گومرا کردنە کە زۆر ناشیرین و ناقولاً بخەیتە بەرچا، بۆ ئەو ھە کە ئە گەر کە سیک بە زانیاری ھە کە خە لک گومرا بکات، قەیدی ئە کات، بە لām لە بەر ئەو ھە ی بە بێ زانیاری خە لک گومرا دە کەن، شتیکی خراپە! نا، بە لکو ئەمە زیاتر بۆ ناقولاً و، ناشیرین دەرخستنی گومرا کردنە کە یانە.

﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾: ئەمە دوو واتای ھەن:

۱/ (حَالٌ مِنْ صَمِيرِ النَّصْبِ) فَالضَّالُّونَ يَحْسُبُونَ إِضْلَالَ الْمُضِلِّينَ لَهُمْ: نُصْحًا!، یانی: گومرایە کان گومرا کردنی گومرا کەرە کان بۆیان، بە دل سوژی و پەرۆشیان بۆیان دەزانن !

۲/ یاخود: ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، بۆ بکەر (فاعل) ھە کە دە چیتەو، واتە: گومرا کەرە کان ئەو خە لکە ی کە گومرایان دە کەن، بە بێ زانیاری گومرایان دە کەن، واتە: بیتەو ھە ی کە خۆیان بە رپی راست بزائن، پێش خە لک دە کەون بە رپی چەوت و لار و ھە لەدا و، بە بێ زانیاری پێش خە لک دە کەون، یان گومرا کراو ھە کان بێ زانیاری و گومرا کەرە کان نە زانی و سادە ی و نە فامییان دە قۆزنەو، و ھە خوا ﷻ لە سوورە تی (الزخرف) ئایە تی (۵۴) دا دە ربارە ی فیرەو ن دە فەرمو ی: ﴿فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ﴾، (فَأَسْتَحَفَّ)، دوو واتای ھە یە:

یە کە م: سووکی کردن، عە قلی سوو کردن، ھە ئیخە لە تاندن، ئەوانیش بە قسە یان کرد.

دوو ھە م: تە ماشای کرد سوو کە لەن، عە قلی سوو کون، ئەویش عە قلی سوو کی ئەوانی ئیستیغلال کرد و گومرای کردن.

۷- ﴿أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ﴾، ناگادار بن! خراپترین شت کە ھە لیانگرتو، ئەو ھە ی کە ئەوان ھە لیانگرتو، کە گوناھە کانی خۆیانە بە تەواوی و، بە شیکیش لە گوناھ ی ئەوانە ی کە نە زانانە گومرایان دە کەن، نە زانانە بە نسبە ت گومرا کراو ھە کانەو، نە زانی و نە فامیی و بێ ناگیان بە ھە ل و دەرفە ت زانیون، یاخود نە زانانە یانی: گومرا کەرە کان نە زانانە پێش خە لک دە کەون و خە لک گومرا دە کەن.

له سوورهتی (العنكبوت) یشدا هه مان مه به ست هاتوه: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
 ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ ﴿١٤﴾ وَلِيَحْمِلُوا أَثْقَالَهُمْ وَأَنْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا
 يَفْعَلُونَ ﴿١٥﴾ ۱۴ ۱۵

واته: ئەوانه‌ی بی‌پروان به‌وانه‌یان گوت که بروادارن: شوین ریبازی تیمه بکه‌ون با
 هه‌له‌کانتان، گونا‌هه‌کانتان بو هه‌لبگرین، گونا‌هه‌کانیشیان لی هه‌لناگرن، هیچ له‌گونا‌هی
 ئەوان هه‌لناگرن و ئەوان درۆ ده‌که‌ن، به‌لکو قورساییه‌کانی خۆیان هه‌لده‌گرن و وێرای
 قورساییه‌کانی خۆیان، قورساییه‌وانه‌ش که گومرایان کردوون، هه‌لده‌گرن، له‌پوژی
 هه‌لسانه‌وه‌شدا لییان ده‌پرس‌یته‌وه‌له‌وه‌ی که به‌درۆ ده‌یلین.

هه لاهدانه وهی پرسیاریک :

لیره دا که خوا ده فهرموئ: ﴿هُم بِحَمَلِكُمْ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا﴾، دوایش ده فهرموئ: ﴿وَلِيَحْمِلُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَنْفَالَآ مَعَ أَنْفَالِهِمْ﴾، نایا له نیوانیاندا تیکگیران نیه؟ ده لئین: نه خیر چونکه نه وان ده یانگوت: گوناها کانتان لی هه لده گرین، یانی: گوناها کانتان له کوئل ده کهینه وه، هه موویان له کوئلی ده نئین، خواش ده فهرموئ: راست ناکهن، گوناها کانیان له کوئل ناکه نه وه و نایخه نه سهر کوئلی خویمان، نایه ته که ی دوای نه ویش ده فهرموئ: گومراکه ره کان، گوناها کانی خویمان، قورساییه کانی خویمان هه لده گرن و له گهل قورسای خویان و گوناھی خویمان، گوناھی دیکه ش هه لده گرن، واته: هی نه وانه ی که گومرایان ده کهن، به لام به بی نه وه ی که له گوناھی نه وان که م بیته وه، وه که له فهرمایشته ی پیغه مبه ر ﷺ دا هاتوه، ده فهرموئ: ﴿مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً، فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً، كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أُوزَارِهِمْ شَيْءٌ﴾، (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۱۰۱۷).

هه فهرمایشته چه مک و واتای نایه ته به پیزه کان زیاتر ده رده خات، ده فهرموئ:

ههر که سیک له نیسلامدا رییه کی باش دابریژی، کرده وه یه کی باش نه نجام بدات، نه وه پاداشتی نه وه کرده وه چاکه ی هه یه و، پاداشتی ههر که سیکیش که له دوای وی نیش به و کرده وه چاکه بکات و به و رییه دا بروات، پاداشتی نه ویشی هه یه، واته: له پاداشتی نه ویشدا به شداره، بی نه وه ی که له پاداشتی خویمان که م بیته وه، (یانی: نه وانه ی که دوایی چاکه که نه نجام ده دن، با چاوشیان له و بی و به هوئ نه وه وه نه و چاکه یه بکهن، به لام نه وانیش پاداشتی خویمان به ته واوی هه یه، به لام نه و که سه ش که ره نگه که ی رشتوه و رییه چاکه که ی داناه، له پاداشتی نه واندا به شداره و به قه دهر نه وان پاداشتی هه یه، به لام نه وانیش پاداشتی خویمان ههر له جیی خو به تی)، هه روه ها ههر که سیک له نیسلامدا رییه کی خراب دابنئ، کرده وه یه کی خراب نه نجام بدات، گوناھی نه وه کرده وه خراپه له سهر خو به تی و، گوناھی ههر که سیکیش که کار به و کرده وه خراپه بکات و، به و رییه خراپه دا بروات، به بی نه وه ی که له گوناھی نه نجامدهرانی خراپه که که م بیته وه.

هه پرسته یه: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أَنْزَلْ رَبُّكُمْ﴾، نه گهر پییان گوترا: په روه ردگارتن جی دابه زانده وه؟ نه مه ی لیوره ده گیری که کاتی خوئ کافر هه کان له باره ی قورنانه وه له

پیغمبر ﷺ یان پرسپوه و لیان کولیوه ته وه، ئنجا له وباره وه، فهرمووده یه ک دینین که بوخاریی ده یهینن له (أبو ذر) هوه، ده فهرموی:

{عَنْ أَبِي ذَرٍّ، قَالَ: كُنْتُ رَجُلًا مِنْ غِفَارٍ قَبَلْنَا أَنْ رَجُلًا قَدْ خَرَجَ مَكَّةَ يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ، فَقُلْتُ لِأَخِي (أُنَيْسٍ) انْطَلِقْ إِلَى هَذَا الرَّجُلِ كَلِّمْهُ وَأْتِنِي بِخَبْرِهِ، فَاَنْطَلَقَ فَلَقِيَهُ، ثُمَّ رَجَعَ، فَقُلْتُ: مَا عِنْدَكَ؟ فَقَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ رَأَيْتُ رَجُلًا يَأْمُرُ بِالْخَيْرِ وَيَنْهَى عَنِ الشَّرِّ، فَقُلْتُ لَهُ: لِمَ تَشْفِينِي مِنَ الْخَيْرِ، فَأَخَذْتُ جِرَابًا وَعَصَاً، ثُمَّ أَقْبَلْتُ إِلَى مَكَّةَ فَجَعَلْتُ لَا أَعْرِفُهُ وَأَكْرَهُ أَنْ أَسْأَلَ عَنْهُ، وَأَشْرَبُ مِنْ مَاءٍ زَمَزَمَ، وَأَكُونُ فِي الْمَسْجِدِ...} {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: (۳۳۲۸)}.

واته: نه بو زهر خوا لیتی رازی بی، ده لئ: من پیاویک بووم له هوزی غیفار، پیمان گه یشت که پیاویک له مه ککه پهیدا بووه، پنی وایه که پیغمبره، به (ئونه یس) ی برام گوت: بچو نه م پیاوهم بو ببینه وه و قسه ی له گه لدا بکه وه هه واله که م بو ببینه وه، چو و پنی گه یشت و گه رایه وه، گوتم: هه والی چیت له لایه؟ گوتی: سویند به خوا پیاویکم بینی فهرمانی به چاکه ده کرد و به خه لکی ده گوت: چاکه بلین و، ریشی لیده گرتن له خراپه (هه ر نه وه نده)، منیش گوتم: هه واله که ت به ته وایی بو نه هینامه وه، منیش جه والیکم هه لگرت، (دیاره خورجینیک، تووره گه یه ک، شتیک بووه، خوراک تیدا بووه) و گوچانیکیشم پنی بوو، دواپی به ره و مه ککه چووم، به لام من نهوم نه ده ناسی، (موحه ممه دم ﷺ نه ده ناسی)، پيشم خوشنه بوو له خه لک بیرسم، بویه له مزگه وت مامه وه و له ناوی زه مزه مم ده خوارده وه و، له مزگه وت دابووم، دواپی دریزه ی به سه رهاته که ی باس ده کات که چوون پیغمبره ی خوی ﷺ ناسپوه و مسولمان بووه.

که واته: عه ربه که کان لیان کولیوه ته وه که پیغمبر ﷺ کییه؟ چی ده لئ؟ چوون ده لئ؟ قوره ی شیه کان ناسیوانه، به لام خه لکی دیکه غه یری قوره یش، هاتوون په یسه ریان کردوه و سو راغیان کردوه.

مهسه لهی سئیهم:

کافرانی پتشیوش پیلانیان گتیرا له دژی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و په یامه کافی خوا، به لأم خوا پیلانه که یان له بیخه وه هیناو به سه ریاندا رما، له رۆژی قیامه تیشدا، خوا ریسوایان ده کات و، کاتیک له باره ی په رستراوه کانیاں لیان ده پرسن: کوان؟ له کوئن؟ زانایان وه لأم ده دهنه وه: که نه مرۆ بیروایان بهس ریسوایی و شه رمه زاریان پیبراهه:

خوا ده فهرموئ: ﴿قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنَّ اللَّهَ بَنَيْنَهُمْ مِنْ نَقَوَاعِدٍ فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِبُهُمْ وَيَقُولُ أَيُّ شُرَكَاءِ عِيَ الْإِنِّ كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْإِخْرَى الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له نو برکه دا:

۱- خوا ﷻ بو بیروایان رۆژگاری پیغه مبه ر ﷻ و سه رجه م رۆژگاره کافی دیکه، تاکو دنیا کو تایی دی، باسی نه زموونی بی ناکامی کافرانی پیش خو یانیان بو ده کات، که وا مه زانن هه ر ئیوه دژایه تیی پیغه مبه ری خاته متان ﷻ کردوه و، به ره نگاری په یامه نوورانییه که ی بوونه ته وه، به لکو کافرانی پیش ئیوه ش هه ر ئەوه عاده تیان بووه، به لأم ته ماشا بکه ن سه ره نجامیان چون بووه !؟

﴿قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، به دلنیایی نه وان ه ی پیش وانیش پیلانیان گتیرا، (مکر) به مانای: (فیل، پیلان، هه لخه له تاندن، فریودان) دی، ئنجا نایا چییان کردوه تاکو خوا ناوی لیبنی پیلان ؟! زانایان ده لئین: (عُدُّ إِضْلَالَهُمْ لِأَتْبَاعِهِمْ مَكَرًا، إِذْ سَمَوْا الْقُرْآنَ أَسَاطِيرَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ لَيْسَ كَذَلِكَ!).

بو یه کرده وه که یان ناو نراوه (مکر)، چونکه هه ولیاندا وه شوئینکه وتوه کانیاں گومرا بکه ن، نه ویش به وه که وایان بو وینا کردوون: قورئان ئەفسانه ی پیشینانه، که زانیویشیانه وانیه! ئنجا ئەو کرده وه یان به مه کر و پیلان و فیل ناوزه ند کراوه و هه رواشه.

۲- ﴿فَأَقْ أَللَّهُ بُنْيَنَهُم مِّنَ الْقَوَاعِدِ﴾، خوا خانووه کانیانی له ریشه وه هیتان، (القَوَاعِدُ: الأُسُسُ وَالْأَسَاطِينُ الَّتِي تُجْعَلُ عُمْدًا لِلْبِنَاءِ يُقَامُ عَلَيْهَا السَّقْفُ)، (قَوَاعِد) ئەو بناغه و، کۆله کانهن که ده کرین به بناغه و دیوار و سه قفه که له سه ریان ده وه ستی، ﴿فَأَقْ أَللَّهُ بُنْيَنَهُم مِّنَ الْقَوَاعِدِ﴾ واته: خوا خانووه کانیانی له بناغه وه پروو خاندن، که ئەوه له شوینی دیکه شدا هاتوه، خوا له ئایه تی ژماره (۲) ی سوره تی (الحشر) دا ده فه رموی: ﴿فَأَنزَلْنَا إِلَهُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ مَوَاطِنَ الْأَعْيُنِ وَأَنزَلْنَا سَمَكَاتٍ فَكَلَبُوا بِهِنَّ الْأَعْيُنَ وَأَنزَلْنَا مِن السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ مَوَاطِنَ الْأَعْيُنِ﴾، واته: خوا له شوینی که وه، له لایه که وه بو یان هات، که به خه یالیاندا نه ده هات و حیسابیان بو نه کرد بوو !

ئنجای بیگومان بینایه ک بناغه که ی و پایه کانی که له سه ریان وه ستاوه، پروو خین، دیاره ئەو بینایه ش هه رهس دینتی، بو یه ده فه رموی:

۳- ﴿فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِّنْ فَوْقِهِمْ﴾، یه کسه ره له سه روویانه وه سه ربانه که به سه ریاندا رما، (خَرَّ: سَقَطَ مَعَ صَوْتِ الْخُرُورِ)، (خُرُور) به خو ره ی ئاو ده گو تر ی، به کوردیی پیی ده لئین: خو ره ی ئاو، هه ره ها وششه ی (با)، ئنجای شتی که له سه ره وه به ربدریته وه بو خواری، چۆن وششه ی دی، کاتی بینایه که یان به سه ریان دا رما، ده نگیتی ئاواشی لی هات.

که به دنیا ییه وه لیره دا مه به ست کۆله که و پایه و سه ریان و دیوار پروو خان و... هتد، نیه، به لکو ئەوه هه مووی وینا کردن (تصویر) ه، واته: وه ک چۆن که سیک خانووییه کی هه بی ت، ئنجای تو بینیی بناغه که ی پروو خینی، بیگومان دیوار و سه ربانه که ی به سه ریدا ده رمی! خواش ئاوا ی به سه ر پیلان و فیله کانیان هیتا، که له بیخه وه هه لیکه ند !

۴- ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ مَوَاطِنَ الْأَعْيُنِ وَأَنزَلْنَا سَمَكَاتٍ فَكَلَبُوا بِهِنَّ الْأَعْيُنَ وَأَنزَلْنَا مِن السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ مَوَاطِنَ الْأَعْيُنِ﴾، سزاو ئازاریان بو هات له لایه که وه، که هه ستیان پی نه ده کرد، واته: کتوپر به سه ریاندا هات! یان له شوینی که وه ئەو به لایه یان به سه رهات، که ئەسلەن ئەگه ریان بو دانه نابوو له و شوینه وه سزایان بو بی !

ئەوه به نسه بت ژبانی دنیا یانه وه.

۵- ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْرِجُهُمْ﴾، ئنجای روژی هه لسانه وه ش خوا ﴿يُخْرِجُهُمْ﴾ ریسوا و زه بوونیان ده کات، (الْخُرْجِي: الْإِهَانَةُ وَالتَّخْفِيرُ)، (خز ی) به که م ته ماشا کردن و ریسوا کردنه.

۶- ﴿وَيَقُولُ آئِنَ شُرَكَاءِ يَكُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَشْفِقُونَ فِيهِمْ﴾، (خوا) بییان ده فهرموی: بیگومان له ریگای فریشته کانه وه، نه گهرنا وهك خوا له قورئاندا ده فهرموی: ﴿... وَلَا يُكَلِّمُهُمْ سَهٌ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ...﴾ ۷۷ آل عمران، خوا نه قسه یان له گه لدا ده کات و نه سه رنجیان ده دات، چونکه له وه که مترن خوا بیان دوینن! به لام له ریگای فریشته کانه وه فریشته کان راده سپیری بییان ده فهرموی: ﴿آئِنَ شُرَكَاءِ يَكُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَشْفِقُونَ فِيهِمْ﴾، کوان نه و هاوبه شانهم، که تیوه له واندنا مشتمو مرتان ده کرد، نا کو کیتان هه بوو.

(شُرَكَاءِ يَكُ) هاوبه شه کانم، دیاره به پیی گومانان نه وان (حَسَبَ ظَنِّهِمْ)، چونکه خوا هاوبه شی نین، واته: کوان نه و هاوبه شانهم که تیوه پیتان وابوو هاوبه شی منن؟! ﴿تَشْفِقُونَ فِيهِمْ﴾، نه وه به دوو جوړ خو تیراوه ته وه:

۱/ (تَشْفِقُونَ فِيهِمْ: أَي تَخَالِفُونَ وَتُعَانِدُونَ)، واته: له واندنا سه ریچیتان له پیغه مبه ران ده کرد و، که لله ره قیتان ده نواند، ده ستان پیوه ده گرتن و نه وان تان ده په رست!.

۲/ هه روه ها بهم شیوه یه ش خو تیراوه ته وه: (تَشْفِقُونَ فِيهِمْ) واته: دژایه تیی و نا کو کیتان له گه ل من دا ده کرد له سهر نه وان! واته: دژایه تیی و سه ریچی خواتان ده کرد، به قازانجی نه و په رستراوانه ی به هاوبه شی خواتان داده نان!

لیره دا باسی وه لامی نه وان ناکات، به لام ده فهرموی:

۷- ﴿قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾، نه وان ه ی زانیاریان پیدراوه گوتیان، واته: نه وان ه ی که شاره زان نه ثابین و به رنامه ی خوا، چونکه له و مه قامه دا، مه گهر نه وان وه لام بده نه وه، نه گهر نا نه وان ه ی سه راسیمه و سه رگه ردانن، وهك گوتراوه: (زاریان ده بیته ته له ی ته قیو!) ه یچیان بو نا گوتری، به لام نه وان ه ی زانیاریان پیدراوه گوتیان:

۸- ﴿إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، بیگومانان نه مپرو هه رچی زه بوونیی و سه رشوری و، هه رچی خرابیی هه یه، له سهر کافرانه، (أَي: كُلُّ مَا يُوْجَدُ مِنَ الْخِزْيِ، وَالسُّوءَ فَهُوَ عَلَى هَؤُلَاءِ الْكَفَّارِ)، واته: هه رچی زه بوونیی و سه رشوری هه یه له رووی مه عنه و یه وه و، هه رچی خرابیی هه یه له رووی جهسته یه وه، واته: هم سزا مه عنه و یه که که بریتیه له زه بوونیی و سه رشوری، هم سزا جهسته یه که که بریتیه له حال خرابیی و جه زره به و نه شکه نجه، هه مووی له سهر بی پروایانه.

(۱) (تَشْفِقُونَ) له نه سل دا (تَشْفِقُونَ) یه و (ی) که قرتیراوه.

۹- ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، که لیره دا (ال) ی سەر (الکافرین) که بۆ ناساندن (تعریف) ه، (ال) ی (عَهْدًا) ه، بۆ ته عریفی عه هدییه، واته: ئەو کافرانهی که له وهو پیش قسه یان له سه رکرا، که له زمانی کوردیی دا به رانبه ر به م (ال) ه، وشه ی (که) ی ناسراوی ده که ویتته به رانبه ر، بۆ نموونه: کاتێ ده لێم: کتیبم بۆ بینه، نازانری کام کتیب ده لێم، به لام که گوتم: کتیبه که م بۆ بینه، واته: ئەو کتیبه ی خۆمان ده زانین، ئەگه ر بلیتی (جِنِّي بِالْكِتَابِ) واته: کتیبه که م بۆ بینه، ئەو کتیبه ی که خۆمان ده زانین، به لام که گوتم: (جِنِّي بِكِتَابٍ)، واته: کتیبیکم بۆ بینه، لیره دا نازانری کامه یه، ئەگه ر (ال) ی چوو ه سەر ده ناسری، که له کوردییدا ده چیتته به رانبه ر: (که).

مهسه له ی چوارهم:

نهوانه ی سته میان له خویان کردوه و فریشته کان گیانان ده کیشن، له و کاته دا ته سلیم ده بن و، نکوویسی له خراپه کانیان ده کهن، به لام خوا پیمان زانایه و پیمان ده گوتری: بچنه ده روزه کانی دوزه خه وه، نه وی جیتی خو به زلگرانه، یانی: شوینی تیدا چه وانه وه یان نه گهر هه بی نه ویه:

خوا ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ تَوَفَّيْتَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَمَ مَا كُنَّا عَمَلٍ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَوْتَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾﴾

شیکردنه وی نه م ئایه تانه، له شهش برگه دا:

۱- خوا ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ تَوَفَّيْتَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾، نهوانه ی که فریشته کان گیانان ده کیشن، له حالیکدا سته میان له خویان کردوه، (توففیتهم) به دوو جوړ خویندراوه ته وه:

۱: (تَوَفَّيْتَهُمْ) نه مه زوربه یان وایان خویندوته وه.

۲: به لام (حَمْرَةَ وَخَلْفَ) به (يَتَوَفَّيْتَهُمْ) خویندوو یانه ته وه.

نهوانه ی فریشته کان گیانان ده کیشن، (وفاة) یش نه وه یه شتیک به ته واوی وه ربگیری، واته: گیانه کانیان له جهسته یان وه رده گرن، (ظالِمِي أَنْفُسِهِمْ) له حالیکدا که سته میان له خویان کردوه، هه ندی له مانا لیکده ره وانی قورئان گوتوو یانه: نه م (الَّذِينَ هِ، (بَدَل) بؤ الکافرین) که له ئایه قی پيشوودا هات، به لام هه رچه نده نه وه له رووی زمانی عه ربه بییه وه گونجاوه، به لام وا راستر دیته به رچاو، که رسته یه کی سه ربه خو بی، واته: نه مه قسه ی نهوانه ی زانیاریان دراوه تی)، ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾، نیه، پیشتر قسه که یان ته واو بوو، که گوتیان: ﴿إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكٰفِرِينَ﴾، به لام: ﴿الَّذِينَ تَوَفَّيْتَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾، نه وه وه که له زمانی عه ربه ی دا ده لی: (جُمْلَةً إِسْتِثْنَائِيَّةً) یه، رسته یه که که ده ست پی ده کات، نه که ته واو که ری رسته ی پيشوو بیت.

۲- ﴿فَالْقَوْمَ الْأَسْفَلَ﴾، نه‌وانه‌ی که فریشته‌کان گیانیان ده‌کیشن له حالئیکدا که سته‌میان له خویان کردوه: ملکه‌چییان پیشاندا (ملکه‌چییان فرییدا)، (الإلقاء) واته: فرییدان و هه‌لدانی شتیک، به‌لام ئه‌و وشه‌یه بویه به‌کارهاتوه، وه‌ک چۆن که‌سێک که له به‌رانبه‌ر دوژمنئیکدا پیتی ناویری و، ته‌سلیم ده‌بن، چه‌که‌که‌ی بو فرییدا ده‌دا، کاتیک به‌رانبه‌ره‌که‌ی ده‌لی: چه‌که‌که‌ت دانئ! نه‌وانیش ئاوا ته‌سلیم و گهردن که‌چ ده‌بن، (الإلقاء: مُسْتَعَارٌ لِإِظْهَارِ الذُّلِّ وَشُبْهَةِ بِالْإِقْدَاءِ السَّلَاحِ)، وشه‌ی: (الإلقاء) خوازراوه‌ته‌وه بو پیشاندانی ملکه‌چی و چوئراوه به‌ فرییدانی چه‌که‌وه، له به‌رانبه‌ر که‌سێکدا که ناتوانی به‌ره‌ه‌لستی و به‌ره‌نگاری بکات، ئنجا که ملکه‌چی پیشان ده‌ده‌ن ده‌لین:

۳- ﴿مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ﴾، هیچ خراپه‌یه‌کمان نه‌ده‌کرد، واته: ئیمه له دنیا‌دا هیچ خراپه‌یه‌کمان نه‌کردوه، که بیگومان قسه‌که‌یان درویه.

ئنجا ئایا که ئه‌و درویه ده‌که‌ن، له ترسان و له حه‌ژمه‌تان ئه‌و درویه ده‌که‌ن و، پیتان وایه درو له فریایان دیت؟ یاخود ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌هه‌لانه‌ی که پیتان بوون، که له دنیا‌دا کرده‌وه‌کانی خویان و ریبازو ریتچکه پووچه‌کانی خویان و، هه‌لوئیس‌ت و په‌فتاره ناشه‌رعی و پووچه‌کانی خویانیان به‌ باش زانیون، ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌یان هه‌ر پتی ده‌میتیت تاکو قیامه‌تیش و، پیتان وایه که له‌سه‌ر رینه‌کی راست بوون و، پیتان وایه که کاری باشیان کردوه؟!

هه‌ردوو نه‌گه‌ره‌که‌هه‌ن، چونکه خوا ﴿﴾ که باسی بی پروایان ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿وَرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ...﴾ (النمل، واته: شه‌یتان کرده‌وه‌کانی بو جوان کرد بوون، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا﴾ (فاطر، واته: ئایا که‌سێ که کرده‌وه خراپه‌که‌ی بو پازیتراوه‌ته‌وه و، به‌ چاکی بی‌نیوه (که بی‌پروایان)، واته: هه‌م ده‌گونجی بزنان کرده‌وه‌کان خراپ بوون، به‌لام درو بکه‌ن، هه‌م ده‌شگونجی ئه‌و قه‌ناعه‌ت و بیروبوچوونه هه‌لانه‌ی که له دنیا‌دا بوویان و، ناماده نه‌بوون بین بیانخه‌نه پیوه‌ر و ته‌رازووی شه‌ریعه‌ته‌وه، به‌لکو سواری سه‌ری خویان بوون و عه‌قل و بوچوونی خویان زور پتی راستبووه، به‌بی ئه‌وه‌ی که بینن له مه‌حه‌کی شه‌ریعه‌ت و هه‌لسه‌نگاندنی بده‌ن، هه‌ندی که‌س هه‌یه هیندی قه‌ناعه‌تی هه‌له و په‌له‌ی بو دروست ده‌بی، ئیدی ئاوا له‌سه‌ری ده‌روا و له‌سه‌ری به‌رده‌وام ده‌بی، پیه‌وه ده‌ژی و پیشیه‌وه ده‌مریت و، ده‌شگونجی پیشیانه‌وه زیندوو و بیته‌وه!

ئىنجا كه ده لىن: ﴿ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ ﴾. نهو (من) ه، كه چۆته سهر (سوء) واته: هيچ جوړه خرابه يه كمان نه كرده، نه ك خرابه مان نه كرده! واته: هر كه م و زور خرابه مان نه كرده، نه وه يه ده لى: (نه گهر مروّف هر درو بكات، درو يه كى و ابكات كه شايسته ي نه وه بى پى بگوترى: درو).

۴- ئنجا وه لاميان ده دري ته وه: ﴿ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ (۲۸). با، بىگومان خوا زانايه به وهى ده تان كرده، واته: به لى خرابه تان كرده، بىگومان نه وه وه لامى فريشته كانه بو نه وان.

با، تيوه راست ناكه ن كه ده لىن: هيچ خرابه يه كمان نه كرده، چونكه بىگومان خوا زانايه و، خوا په نهان و ناشكرا ده زانى و ده زانى تيوه چيتان ده كرده.

۵- ﴿ فَأَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ﴾. تىستاش بچنه نيو ده روازه كاني دوزه خه وه، كه بو هه ميشه تيدا ده ميننه وه، يانى: به هه ميشه يى له دوزه خدا ده ميننه وه.

۶- ﴿ فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴾ (۲۹). به دنيا يه وه خرابترين شوين، شوينى خو به زلگرانه، (المثوى: المرجع، ثوى بالمكان: استقرّ وأقام)، (مَثْوًى) شوينى بو لاگه رانه وه يه و نه شوينه يه كه مروّف تيدا ده ميننه وه.

خوا له سووره قى (الزمر) دا، ده فه رموى: ﴿ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴾ (۷۲). واته: پيان گوترا: بچنه نيو ده روازه كاني دوزه خه وه و، به هه ميشه يى تيدا ده ميننه وه، خرابترين شوينى تيدا مانه وه، شوينى تيدا مانه وهى خو به زلگرانه.

ههروه ها له سووره قى (غافر) يشدا، خوا ده فه رموى: ﴿ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴾ (۷۶).

وهلامدانوهی پرساریک :

بۆچی لهو دوو شوینهی دیکه دا هەر گوتراوه: ﴿فَلَيْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾، به لām له سوورهتی (النحل) دا، ده فهرموئ: ﴿فَلَيْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾؟

ئهم (ل) هه ندى له زانایان ده لاین: (ل) ی سویند خواردن (لām الْقَسَم) هه، هه ندیک ده لاین: (مُمَهَّدَةٌ لِلْقَسَم) لامی زه مینه خو شکه ره بو سویند خواردن، گرنگ نه وه یه جه ختکردن و دا کوکیکردن و تو خکردنه وهی ئه و مه به سته ده گه یه نئ.

(الْحَطِيبُ الْإِسْكَافِي) له کتبه که ی خو ی (درة التنزيل، و غرة التأويل) دا^(۱)، باسی ئه و مه سه له یه ده کات ده لئ:

{حیکمه ته که ی نه وه یه که له دوو ئایه ته که ی سوورهتی (الزمر) و (غافر) دا، ته نیا باسی کرده وه که ی خو یان کراوه، هی ئه و بیروا خو به زلگرانه! به لām لیره له سوورهتی (النحل) دا، باسی کرده وه ی خراپی خو یان و باسی گومرا کردنی شیان بو خه لکیش کراوه، واته: لیره باسی: (ضَلَالٌ وَإِضْلَالٌ) یش کراوه، که هه م خو یان گومران، هه م خه لکیشیان گومرا کرده، بو یه ئه و (ل) هی چۆته سهر، به لām له دوو شوینه کانی دیکه، ته نیا باسی کرده وه کانی خو یان کراوه، واته: له وئ شەر و خراپه که یان کورت (قاصِر) ه و، ته نیا له خو یاندا کورت هه لاتوه، به لām لیره خراپه کانیان تیه ر (مُتَعَدِّي) ه، واته: له خو یان به ولاره تر چوو ه و، جگه له خو شیانی گرتۆته وه، بو یه خوا ﷻ لیره ئه و (ل) ه خستۆته سهر (بُغْسٌ)، (فَلَيْسَ)، مسوگهر له قورئاندا یه ک پیتیش به بن حیساب و کیتاب دانه نراوه و لانه براوه و زیاده ن کراوه !

سبحان الله! ئینسان تا زیاتر له قورئان ورد بیته وه، باشتر تیده گات فه رمایشتی خوا چهند ورده! چهند پر نه ئینییه! وه ک له سوورهتی (شوری) دا ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ﴾، ئه و خوا یه ی کتیبی دابه زانده به هه ق و ته رازووش، وشه ی (المیزان) ده گونجی به سهر (فتحة) بخو ئیریته وه، واته: (وَأَنْزَلَ الْمِيزَانَ) ته رازووشی له گه ل دابه زاننده، ده شگونجی (والمیزان) به ژیر (كسرة) بخو ئیریته وه^(۲)، واته: به هه ق و به ته رازوو دایه زاننده، که بیگومان قورئان هه م ته رازووشی له نئو خویدا هه یه، هه م به ته رازووش دابه زینراوه و، هه ر وشه و پیتیکی له جیی خو ی دایه.

(۱) ص ۱۸۵.

(۲) له رووی ریزمانی عه ره بییه وه هه ردووک و اتایه کان هه لده گرتی، به لām له رووی خو ئینده وه کان (قراءات) هه و، ته نیا هی یه که میان هاتوه.

مهسه لهی پینجه م:

کاتیک پرسیار له پاریزکاران ده کری: پهروه ردگارتان چی دابه زاندوه؟ ده لاین: باشتین بهرنامه، خواش ده فهرموئی: پاداشتی چاکه کاران چاکه یه و، مه نزلگای دواړوژیش باشته بو پاریزکارانیک که فریشته کان به پاکیی و چاکیی، گیانیان ده کیشن و سلوویان لی ده که ن:

خوا ده فهرموئی: ﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ دُنْيَا حَسَنَةٌ وَلِدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ نُوَفِّهِمُ الْمَلَائِكَةَ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له ههشت برکه دا:

۱- ﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ﴾، به وانه ی پاریزیان کرده (پاریزکار بوون و، خویمان پاراستوه له هه رچی خوا پی ناخو شه! که چواندنی ئه رکه کان و شکاندنی قه ده غه کانه)، پینان گوترا: پهروه ردگارتان چی دابه زاندوه، چ په یامیک و بهرنامه یه کی دابه زاندوه؟!

۲- ﴿قَالُوا خَيْرًا﴾، گوتیان: باشتین شتی دابه زاندوه، (أَي: أَنْزَلَ خَيْرًا مُطْلَقًا)، (خَيْرًا) که (مَنْصُوب) (أَي: أَنْزَلَ خَيْرًا)، (خَيْر) یش، (صِبْغَةَ التَّفْضِيل) ه، به مانای (أَخِيْر)، وه ک چوَن (شَر) یش (صِبْغَةَ التَّفْضِيل) واته: خراپتر (أَشْر)، واته: خوا چاکترین شتی دابه زاندوه، چاکترین بهرنامه و، کتیبی دابه زاندوه بو مرو فقه کان.

جیی سه رنج ئه وه یه که لیره دا، پاریزکاران ده لاین: (خیراً)، به لام وه لامی کافر و بی پروایه کان به جوړتی دیکه یه: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ﴿النحل﴾، کاتیک پینان گوترا: پهروه ردگارتان چی دابه زاندوه؟! گوتیان: ئه وه ئه فسانه ی پیشینانه! ته ماشا بکه ن نه یانگوت: (أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ)، واته: (أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ)، به حاله تی (رفع) هاتوه، نه ک به حاله تی (نَصْب)، تا کو بیته بهرکار (مفعول به) ی (أنزل)، چونکه ئه گه ر وایانگوتبایه مانای واپوو، ددان به وه داده نین که خوا شتی دابه زاندوه! ﴿قَالُوا أَسَاطِيرُ

الأُولَیْنَ ﴿۱﴾، یانی: (هو أساطیر الأولین) واته: خوا داینه به زاندوه، به لکو نه فسانه‌ی پیشینانه، یانی: نه گهر بیانگوتبایه: (أساطیر الأولین)، یانی: (أَنْزَلَ أساطیر الأولین)، به لام به (رفع) هاتوه، که ده بیته گوزاره (خبر) بو نیهادیکی قرتیزاو (مُبْتَدَأُ مَخْذُوفٍ)، واته: (هُوَ أساطیر الأولین) نهو نه فسانه‌ی پیشینانه، یانی: خوا داینه به زاندوه، چونکه نه گهر دان به وه دابینن خوا دایه زنتی و له خواوه بی، نابیته به نه فسانه‌ی پیشینانی له قه له م بدهن.

۳- ﴿لِلَّذِیْنَ أَحْسَنُوا فِی هَذِهِ الدُّنْیَا حَسَنَةٌ﴾، نه مه رسته یه کی ده ستینکه ره (جملة إستثنافیه) یه، یانی: بو نه وانه‌ی له م ژیانه دا چاکه یان کردوه، چاکه هه یه، واته: له ژیانی دنیا دا چاکه هه یه، (الْحَیَاةُ الطَّیْبَةُ الْمَادِیَّةُ وَالْمَعْنَوِیَّةُ)، واته: ژیانی پاک و چاک دنیایی هه یه، له رووی مه عنه ویی و جهسته یه وه، وه ک دواتر زیاتر چه مکی ژیانی پاک و چاک دنیای شی ده که یه وه.

۴- ﴿وَلِدَارُ الْأٰخِرَةِ خَیْرٌ﴾، مه نزلگای دواړو ژیش باشتره، (باشتره) به رانبه ره که ی دیاری نه کردوه، بو وینه: نه یفه رموه: (خَیْرٌ مِنَ الدُّنْیَا)، بوچی؟! چونکه باشتره به ره های، ته نیا نه وه ونده نیه که له ژیانی دنیا باشتره، به لکو به ره های باشتره، وه ک له بانگدا ده لئین: (أَللَّهُ أَكْبَرُ) خوا گه وره تره، به رانبه ره که ی باس ناکه ین له چیی گه وره تره، چونکه خوا له هه رچی به ته سه ووړ و میشتک دا دیت گه وره تره، خوا به ره های گه وره تره، نه ک به راوردی پی بکه ی له گه ل جگه له خو ی دا، چونکه جگه له خو ی ته نها دروستکراوه کاننی.

۵- ﴿وَلِنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِیْنَ﴾، باشترین مه نزلگاش، مه نزلگای پاریزکارانه، ناوای لیدیته وه: (وَلِنِعْمَ الدَّارُ، دَارُ الْمُتَّقِیْنَ، وَلِنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِیْنَ، دَارُ الْاٰخِرَةِ)، باشترین مه نزلگا مه نزلگای پاریزکارانه، مه نزلگای دواړو ژ.

شاره زایانی زمانه عه ره بی ده لئین: (نِعْمٌ: فِعْلٌ مَدْحٍ غَیْرُ مُنْصَرِفٍ، وَمَرْفُوعُهُ فَاعِلٌ، دَالٌ عَلٰی جِنْسِ الْمَدْحِ، وَیَذْکُرُ بَعْدَهُ مَرْفُوعٌ آخَرَ، یُسَمَّى الْمَخْصُوصَ بِالْمَدْحِ، وَهُوَ مُبْتَدَأٌ مَخْذُوفٌ الْخَبْرِ أَوْ خَبْرٌ مُخْذَوفٌ الْمُبْتَدَأُ، فِیْذَا تَقَدَّمَ مَا یَدُلُّ عَلٰی الْمَخْصُوصِ بِالْمَدْحِ، لَمْ یَذْکُرْ بَعْدَهُ، کَمَا هُنَا، فِیْ أَنْ تَقَدَّمَ ﴿وَلِدَارُ الْاٰخِرَةِ﴾، دَلُّ عَلٰی أَنَّ الْمَخْصُوصَ بِالْمَدْحِ هُوَ دَارُ الْاٰخِرَةِ، وَالْمَعْنٰی: وَلِنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِیْنَ: دَارُ الْاٰخِرَةِ^(۱). نه مه شتیکی باو و زانراوه له نیو شاره زایانی زمانه عه ره بی دا.

واته: (نِعْمٌ) کرداری مه دحه، که له سه ر یه ک بار ده مینیتته وه، واته: (غیر منصرف) ه، گورانی به سه ردا نایه، نه وه ش که (مرفوع) ی ده کات، مادام (فعل) بیته، شتیکی (مرفوع) ده کات، (فَاعِلٌ) یکه که ده لالهت ده کات له سه ر جینسی ستایشکراو و له دوا ی و یه وه،

شتیک باسده کرئی که (مرفوع) ده بیت، که پیی ده گوتری: (المخْصُوص بِالْمَذْحِ)، واته: نه وهی تاییه ت کراره بو پیداهه لگوتن، نجا نه وه به نیهاد (مبتداً) داده نریت که گوزاره کهی (خبر) ه کهی قرتی تراه، یا خود به (خبر) یتک داده نری، که (مبتداً) ه کهی ده قرتی نری، به لام نه گهر شتیک یتشر رابردبی که ده لاله ت بکات له سهر نه وهی که تاییه تکراره به مه دحه وه، نه و کاته تاییه تکراره به مه دحه که، باس ناکری.

وهک لیره که ده فهرموئی: ﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾ نه مه نه وه ده گه یه نی، که تاییه تکراره به مه دح بریتیه له: (دَارُ الْآخِرَةِ)، مانا که شی ناوای لیدی: (وَلِنَعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ: دَارُ الْآخِرَةِ)، باشترین مه نزلگای پاریزکاران، مه نزلگای دوا روژه.

قسه یه کی کورت و گوشراو له باره ی به هشت و پاداشتی خواوه

به ریـزان!

هم له نایه ته کانی قورناندوا، هم له فهرمایشته کانی پیغه مبه ردا ﴿زُورٌ بِأَسَىٰ ثِيَابِي﴾ روژی دواپی کراره، بو وینه: نه و نایه ته موباره کهی ده فهرموئی: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةٍ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ السجدة، واته: هیچ نه فستیک نازانی چیان بو په نهان کراره، له وهی که مایه ی چاو روشنی و خوشحالی و شادمان بوونیانه، له پاداشتی کرده وه کانیان.

نجا با له وباره وه نامازه به م دوو فهرمووده یه بکهین:

۱/ ﴿وَاللَّهُ مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ، إِلَّا مِثْلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ إِضْبَعَهُ هَذِهِ، (وَأَشَارَ يَحْيَىٰ بِالسَّبَابَةِ) فِي الْيَوْمِ، فَلْيَنْظُرْ بِمَ يَرْجِعُ﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۸۵۸، عَنِ الْمُسْتَوْرِدِ بْنِ شَدَّادٍ ؓ).

واته: سویند به خوا دنیا له چاو دواروژ، ته نیا وهک نه وه یه یه کیکتان نه و په نجه یه ی راوی: نامازه ی بو په نجه ی شایه تمای کرد، بخاته نیو ناوی ده ریاوه، با ته ماشا بکات به چیه وه گه راوه ته وه!؟

یانی: قامکی چهنده ناوی پیوه دیت، نه وهنده ته راییه، له چاو ناوی ده ریا چهنده، ژیانی دنیاش له چاو دواروژ نه وهنده یه.

۲/ ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، فَافْرُءُوا إِن شِئْتُمْ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةٍ

أَعْيُنٍ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ (السجدة) { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٨١٢٨، وَالْبُخَارِيُّ: ٣٠٧٢، وَمُسْلِمٌ: ٢٨٢٤، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣١٩٧ }.

واته: نه بو هورهیره ﷺ ده گپرتته وه، ده لئی: پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی: خوا ﷺ فهرمووی: بو بهنده چاکه کانم شتیکم ناماده کردوه، که هیچ چاویک نهیدیوه و، هیچ گوئیهک نه بیستوه و، به سهر دلی هیچ مروقتیکشدا نه هاتوه، نجا پیغهمبهر ﷺ فهرمووی: نه گهر ده تانه وی زیاتر له چه مکی نه وهی که خوا فهرمووی، تیگهن، نه و نایه ته بخویننه وه: ﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ ﴾ السجدة، واته: هیچ نه فسیتک نازانن چیمان بو په نهان کراوه، له وهی که مایه ی شادمانی و دلخوشیانه.

زانایان کوربه له ناسی و توئکاری ده لئین: مندالدان، هینده ی هیلکه به که، واته: قه باره که ی (٧٠٥ سم ٣) به، به لام دوا ی نو مانگ نه و مندالدان (رحم) ه، ده بیته (٧٥٠ سم ٣)، پیشی چند بچو که؟! دوا ی چند فراوان ده بن! واته: سه د به رانه ری خو ی! دوا ی مروقت دپته دنیا وه، دوا ی که دنیا به جید لئی، ده چپته به رزه خه وه، دوا ی جیهانی به رزه خیش به جید لئی و ده چپته روژی دوا ی، که دیاره پی به پی، مروقت له شوینی ته سکه وه بو شوینی فراوان ده چپت.

٦- ﴿ الَّذِينَ نُوَفِّهِمُ الْمَلَائِكَةَ طَيِّبِينَ ﴾، نه وانه ی که فریشته کان گیانان ده کیشن به پاک ی و چاک ی، واته: له حالیکدا که پاک و چاکن گیانان ده کیشن، (الطیب: کُلِّ حَسَنٍ وَجَدٍ مِّن نُّوعِهِ)، پیشتریش گوتوو مانه: (طیب) ههر شتیک که پاک ی و چاک ی و په سند بن، له جو ری خو ی.

پیشتر بو بیروایه کان فهرمووی: ﴿ الَّذِينَ نُوَفِّهِمُ الْمَلَائِكَةَ طَيِّبِينَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ ﴾، واته: نه وانه ی کاتیک فریشته کان گیانان کیشان سته میان له خو یان کرد بوو، سته مکار بوون له خو یان، به لام برواداران پاک و چاکن.

٧- ﴿ يَقُولُونَ سَلِّمْ عَلَيْنَا ﴾، فریشته کان بیان ده لئین: سه لامتان لئین، (أَي: يَتَوَفَّوْنَهُمْ مُسْلِمِينَ عَلَيْهِمْ)، به سلاو لئیکردنه وه گیانان ده کیشن.

٨- ﴿ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾، واته: پیشیان ده لئین: بچنه نیو به هه شته وه، به هو ی نه وه وه که ده تانکرد، له سونگه ی کرده وه باشه کانتانه وه، که باشرین کرده وه ی باش، ئیمان و خوا به یه کگرتنه، وه ک چون خراپترین کرده وه ی خراپ، کوفر و هاوبه ش بو خوا دانانه.

دوایی ھەموو چاکەکانی دیکە لە ئیمانەو ھە پەیدا دەبن و، ھەموو خراپەکانیش لە کوفرەو ھە پەیدا دەبن.

وھلامدانەو ھی پرسیاریک :

لیرەدا پرسیاریک دروست دەبێ: ھەرمایشتیکی پێغەمبەر ﷺ ھەیە، کە رۆژی بە ھاوھلانی ھەرموو:

{لَنْ يَدْخُلَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ الْجَنَّةَ)، قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: (وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِفَضْلٍ وَرَحْمَةٍ، فَسَدُّوا وَقَارِيُوا)} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۷۲۱۹، وغيره، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

واتە: ھیچ کام لە ئیو ھەو ھەو کە ی ناخاتە بە ھەشتەو! گوتیان: تۆش ئە ی پێغەمبەری خوا؟! ھەرمووی: منیش مەگەر خوا بە بەخشش و بە بەزەیی خۆی دامپۆشی! ھەو لێدەن رێی راست بگرن و خۆتان نزیك بەخەنەو ھە لە خوا، یاخود ھەو لێدەن رێی ئیو ھەو راست بگرن و، ئەگەر بە تەواویش نەتوانن ھەموو ئەرکەکان ئەنجام بدەن، بەلام خۆتان نزیك بەخەنەو ھەو لەو ھەو کە ئەرکەکان بەتەواوی ئەنجام بدەن.

لیرەدا خوا ﷻ دەھەرمووی: ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، بەھۆی ئەو ھەو کە دەتوانن بەخەشت، پێغەمبەر ﷺ یش دەھەرمووی: ھیچ کام لە ئیو ھەو کە ی ناخاتە بە ھەشت، تەنانت منیش؟

وھلامە کە ی ئاویە: کردەو ھۆکارە بۆ چوونە بە ھەشت، بەلام نرخی بە ھەشت نیە، کردەو ھەو باش بارتەقایی ئەو ھەو نیە پێی بچینە بە ھەشت، بەلکو خوا کردوویەتی بە ھۆکاریك، بۆ چوونە بە ھەشت، بەلام بلین: کردەو ھەو کانی ئیمە بەرانبەری ئەو ناز و نەعمەتە ھەمیشەیی و نەبراو ھەو بێسنوورە ی خوا ی پەروەردگار بن؟! نەخیر، بارتەقا و بەرانبەری نین، بەلام ھۆکاریك، خوا ﷻ دەھەرمووی: ھەر کەسێ ئەو کردەو باشانە بکات، بەھۆی ئەو کردەو باشانەو دەچیتە بە ھەشت.

مهسه لهی شه شه م و کو تایی:

خوا ده فه رموی: نایا بی پروایان جگه له هاتنی فریشتان بو گیان کیشانیان، یان هاتنی بریاری خوا بو سزا دانیان، چاوه پرتی چی دیکه ده کهن؟ پیشووانیشیان هه ر وایانکرد و سه ره نجام سه ریان به فه تاره ت چوو:

خوا ده فه رموی: ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له حهوت برکه دا:

۱- ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ﴾، نایا چاوه پرتی چی ده کهن؟! (يَنْظُرُونَ) و (يَنْتَظِرُونَ) له هه ندی سیاقدا، هه ر به به یه ک واتا دین، نه گه ر نا (يَنْظُرُونَ) به مانای (ته ماشاده کهن) یش دی، نایا چاوه پرتی چی ده کهن، جگه له وهی فریشته کان بین؟! بیگومان لیره دا نه و پرسیارکردنه، پرسیارکردنیکی نکو و لیلیکه رانه به و به مانای لابر دن (نفی) ه، (الِاسْتَفْهَامُ الْإِنْكَارِي فِي مَعْنَى النَّفْيِ) واته: چاوه پرتی هیچی دیکه ناکه ن، جگه له وهی فریشته کان بین! (بینه لایان)، فریشته بوچی دینه لایان؟! بو نه وه دین که گیانیان بکیشن، مه به ست پیی نه وه به، به پیی سیاق ده زانریت، نه گه ر نا نه گه ر هاتنی فریشتان بو لای چاکه کاران و ئیمانداران بووایه، نه و کاته ماناکه ی ده گورا، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَرَدَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ فصلت.

واته: نه وانه ی گوتیان: په روه ردگارمان خواجه و دوایش به رده وام و خوڤاگر بوون له سه ر نه وه، فریشته کان داده به زنه سه ریان بو ئیلهام بو کردنیان و دلخوشکردنیان و، ترس و خه م و په ژاره ره واندنه وه یان.

به لام لیره دا، مادام نه وانه نه هلی کوفرن، فریشته که دین بو لایان، بو شتیک دین که بو نه وان خراپه !.

۲- ﴿أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ﴾، چاره‌رئی چیدیکه ده‌کهن؟! یان فریشته بین بو گیان کیشانیان، یاخود فه‌رمانی په‌روه‌ردگار تیت؟!

(مَجِيءُ الْمَلَائِكَةِ لِقَبْضِ أَرْوَاحِهِمْ).

ب/ (أَوْ مَجِيءُ عَذَابِ اللَّهِ الدُّنْيَوِيِّ أَوْ الْآخِرِيِّ)، ﴿أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ﴾، ده‌گونجی فه‌رمانی په‌روه‌ردگاریان تیت، بو سزا دانیان له دنیا‌دا، یاخود فه‌رمانی په‌روه‌ردگار تیت به کو‌تایی پی‌هتانی تهم ژیانه دنیا‌ییه و هه‌لدانه‌وهی تهم لاپه‌ره‌یه‌و، کردنه‌وهی لاپه‌ره‌یه‌کی تازه، که لاپه‌ره‌ی روژی دوا‌ییه، جگه له‌و دوو حاله‌ته چاره‌رئی چی دیکه ده‌کهن؟!

۳- ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، نه‌وانه‌ی پیش نه‌وانیش هه‌ر وایانکرد، واته: به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کوفر و، که‌لله ره‌قیی و، له‌سه‌ر گالته‌پیکردنی پی‌نجه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و له‌سه‌ر عه‌یش و نو‌ش و پابواردنی هه‌رام و ناشه‌رعییانه و دوور له‌خواییانه.

۴- ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾، خواش سته‌می لی نه‌کردن.

۵- ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾، به‌لکو خو‌یان سته‌میان له‌خو‌یان ده‌کرد، واته: که له‌سه‌ر کوفر و بی‌بروایی به‌رده‌وام بوون، خوا به‌توبزیی ملی نه‌گرتبوون که هه‌ر ده‌بی کوفر و بی‌بروایی بکه‌ن؟! به‌لکو به‌پی‌نجه‌وانه‌وه: پی‌نجه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ی بو‌نارد بوون، کتیبی بو‌دابه‌زاند بوون، هه‌ره‌شه‌ی لی کردبوون، دل‌خو‌شی کردبوون به‌پاداشتی خو‌ی، ترساندبوونی له‌سزای خو‌ی، که‌چی نه‌وان هه‌ر له‌سه‌ر نه‌وه‌ی شه‌یتان بو‌ی جوان کردبوون و، نه‌فسیان ناره‌زووی ده‌کرد، هه‌ر له‌سه‌ر نه‌وه به‌رده‌وام بوون!

۶- ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾، سه‌ره‌نجام: خراپه‌ی نه‌وه که نه‌نجامیان دابوو، تووشیان بوو، لی‌ره‌دا ده‌گونجی بلتین:

أ/ (فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا)، (أَي: جَزَاءُ سَيِّئَاتِهِمْ) سزای کرده‌وه خراپه‌کانیان که نه‌نجامیان دابوون، تووشیان بوو.

ب/ (فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا)، (أَي: جُعِلَتْ أَعْمَالُهُمُ السَّيِّئَةَ كَأَنَّهَا هِيَ الَّتِي أَصَابَتْهُمْ لِأَنَّهَا سَبَبُ مَا أَصَابَهُمْ)، کرده‌وه خراپه‌کانیان و دانراون، که هه‌رخو‌یان تووشیان بوون، چونکه نه‌و سزایه‌ی تووشیان بووه، کرده‌وه خراپه‌کانیان هو‌کاری بوون.

۷- ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، نهوهی که گالته‌یان پین ده‌کرد، ده‌وری دان و نابلووقه‌ی دان، یانی: (وَأَخَاطَ بِهِمْ: عِقَابٌ اسْتَهْزَأَ بِهِمْ) سزای نهوه‌ی گالته‌یان پیده‌کرد، نهو په‌یامه‌ی که خوا بو پیغهمبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ی نارد بوو، یانی: سزای نهو گالته پیکردنه‌یان گهماروی دان، یاخود نهوه‌ی که گالته‌یان پیده‌کرد که سزای خوایه، ده‌وری دان !.

ئاوا به و شیویه خوا ﷺ باسی سه‌ره‌نجامی نه‌وانه ده‌کات، که له‌گه‌ل خوا ﷺ و په‌یامه‌که‌ی دا ناکوکن و، دانوویان له‌گه‌لیدا ناکولن، نه‌وانه‌ی که هه‌لویستی نه‌رینیی و خراپیان هه‌یه له به‌رانبه‌ر خوا و په‌یامه‌که‌ی دا، که به پیغهمبه‌ری خاتهم ﷺ و کووتایی دا ناردوویه‌تی، که ئاوا تووشی نه و روژه ره‌شه دین، تووشی نهو چاره‌نووسه تاله دین.

خوا به لوتف و که‌ره‌می خووی تیمه له و که‌سانه بگیری، که به هووی شوینکه‌وتنی پیغهمبه‌ری خاتهم ﷺ و، له باوه‌شگرتنی په‌یامه نورانییه‌که‌یه‌وه، سه‌ربه‌رز و به‌خته‌وه‌ری دنیا و سه‌رفرازو، روو سووری روژی دواپی ده‌بن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى چۆارەم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان شازده (۱۶) نایه‌ت ده‌گریته خوئی، نایه‌ته‌کانی: (۳۵ - ۵۰) و، له‌و شازده نایه‌ته‌دا، شه‌ش باب‌ه‌تی سه‌ره‌کیی خراونه روو:

(۱) به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی قسه‌ی هاوبه‌شدانه‌ره‌کان، که ئوبالی شيرک و خرابه‌یان ده‌خه‌نه نه‌ستوی قه‌ده‌ر و قه‌زا و ویستی خواوه ﷻ.

(۲) به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی نه‌و قسانه‌یان، که خوا مردوو‌ان زیندوو ناکاته‌وه و، پوژنیک نیه بو سزا و پاداشت!
(۳) باسی پاداشتی گه‌وره‌ی کوچه‌رانی پی‌ی خوا و، راکردوو له سته‌می کافران.

(۴) باسی نه‌وه که خوا ته‌نیا پیاوانی به پیغهمبه‌ر ناردوون و، له پیش موحه‌ممهددا ﷺ پیغهمبه‌رانی دیکه‌ش هاتوون له پیاوان و، نه‌و ریزپه‌ر نیه له‌و بواره‌دا!

(۵) هه‌ره‌شه‌لیتکردن و ترساندن کافره‌کان، که ده‌گونجی خوی دادگه‌ر به سزای جو‌راو جو‌ر بیانگری و سزایان بدات.

(۶) باسی ملکه‌چی تیکرای نه‌وانه‌ی له گه‌ردوون دان، به سه‌ر و خواریه‌وه، بو خوی تکی بی‌وینه.

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آَبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۳۵﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿۳۶﴾ إِنْ تَحَرَّضَ عَلَىٰ هُدْيَتِهِمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿۳۷﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِي وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ

كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٦﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٧﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا
رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَتَشَاءُ أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ
أَنْ يَخِيفَهُ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي
تَقْلِيهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوْلَمْ يَرَوْا
إِلَّا مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَنْفَقِيوْا ظُلْمَهُ، عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَالِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ
يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ
رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾

مانای دهقا و دهقی ثابتهکان

{ههروهها نهوانه‌ی هاوبه‌شیان (بو خوا) داناو، گوتیان: نه‌گهر خوا ویستبای
خۆمان و باب و باپیرامان، جگه له‌وی هیج شتی‌کمان نه‌ده‌په‌رست و، هیج شتی‌کیشمان
به‌بی (فه‌رمانی) وی قه‌ده‌غه نه‌ده‌کرد، نه‌وانه‌ی پیش وانیش هه‌روایان کرد، ئایا پی‌غه‌مبه‌ران
جگه له‌گه‌یاندنی روون بو‌په‌یامی خوا، چی دیکه‌یان له‌سه‌ره؟! ﴿٣٥﴾ به‌دنیاییش له‌نیو
هه‌ر کۆمه‌ئیکدا په‌وانه‌کراوینکمان نارده‌ که (به‌خه‌لک رابگه‌یه‌نی): خوا به‌رستی و، خۆتان له
طاغوت دوور بگرن، ئنجا هه‌یانبووه خوا راسته‌پیتی کردوه و، هه‌شیان بووه گومپایی
به‌سه‌ردا چه‌سپاوه، ده‌جا به‌زه‌وی دا برون سه‌رنج بدن! سه‌ره‌نجامی به‌درۆدانه‌ران (ی
پی‌غه‌مبه‌ران) چۆن بوو! ﴿٣٦﴾ نه‌گهر تو! (نه‌ی موحه‌ممه‌د!) له‌سه‌ر راسته‌پتی کردنیان
سوور بی، بیگومان که‌سیک خوا گومپای بکات (و شایسته‌ی سه‌رگه‌ردانی بی)، راسته‌پیتی
ناکات و، (له‌روژی دواییش دا) هیج وه‌سه‌ره‌خه‌ریان نین ﴿٣٧﴾ (هاوبه‌شدانه‌ره‌کان) سووتندی
قورسیشیان به‌خوا خوارد، که‌نه‌وه‌ی ده‌مرتی خوا زیندووی ناکاته‌وه!، با (خوا) به‌لینی
راستی داوه، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نازانن ﴿٣٨﴾ (زیندوویان ده‌کاته‌وه) تاکو نه‌وه‌ی تیتیدا
ده‌که‌ونه راجیایی و ناکوکییه‌وه، بۆیان روون بکاته‌وه و، بو‌نه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی بیپروان، بزنان

۳۹ قسەمان بۆ شتېك كە ېمانە وئى (بېن) ھەر ئەو ھەيە كە پىيى بلىين:
 ۴۰ يەكسەر دەبىئ ئەوانەش كە دواى ئەو ھەي سەمىيان لىكراو، لە پىناوى خوادا
 كۆچيان كىردو، لە دنىادا جىگا و رىگايە كى باشيان بۆ دەرە خسىين و، پاداشتى دواروژىش
 ئەگەر زانىبايان (لە ھى دنيا) گەورە ترە، ۴۱ (بۆ) ئەوانەى خورگر بوون و پشتيان
 بە خوا بەستو ۴۲ لە پىش توش دا تەنيا پياوانمان (بە پىغەمبەر) پەوانە كىردوون،
 سىروشان بۇيان دەكرد، ئەگەر نازانن لە شارەزايان (ى كىتتە ئاسمانىيە كان بىرسن) ۴۳
 (پىغەمبەرمان) بە بەلگە رۆشنە كان و، بە كىتتەنەو ھە ناروون و، زىكر (قورئان) ىشمان
 بۆ لای تۆ دابە زانندو، تاكو ئەو ھەي بۆ لای خەلكى دابە زىنراو، بۇيان روون بكەيەو ھە
 (چۆن جىبە جىيى بكەن؟) و، بە لكو خۆشيان بىر بكەنەو ۴۴ ئايا ئەوانەى پىلانە
 خراپە كان دەگىرن، دلئيان لەو ھەي خوا رۇيان بچوئىتتە زەوى (بە زەويدا بيانباتە خوار)،
 يان لەلایەكەو ھە كە ھەستى پىناكەن، سزا و نازاربان بۆ بى؟ ۴۵ يان (سزاي خوا) لە كاتى
 سەفەر و ھاتن و چوونىاندا، بيانگرى و، دەستە و سانكەرىش نىن بۆ خوا (دەرباز نابن)! يان
 (ئايا دلئيان كە) لە كاتى ترس و بىمىيان دا بيانگرى! ۴۶ بە دلئىايى پەرورەدگاربان بە
 پەرۆشى بە بەزەيى ۴۷ ئايا سەرنجىيان نەداو ھە شتېك كە خوا دروستى كىردو!
 كە ملكە چانە سىبەرى بەلای راست و چەپدا - كىنووش بۆ خوا بردووانە - دى و دەچى!
 ۴۸ ھەرورەھا ھەرچى لە ئاسمانە كان و زەوى دا، لە ژياندار و فرىشتان، كىنووش
 بۆ خوا دەبەن و، ئەوان خۆشيان بە زل ناگرن! (و ھەك كافران) ۴۹ لە سەروويانەو ھە لە
 پەرورەدگارىيان دەترسن و، ھەرچى فەرمانىيان پىبكرى دەيكەن ۵۰.

نشیکردنه وهی هه نندیک له وشه کان

(أَبْلَغُ الْمِينُ): (البلاغ: التبليغ)، (بلاغ) واته: گه یاندن، ههروهها (بلاغ) به مانای کیفایهت و بۆ شتیک که ته واو و بهس بی، دی.

(الطَّغْيَانُ): (الطغيان: تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي الْعِضْيَانِ، وَالطَّاعُوتُ عِبَارَةٌ عَنِ كُلِّ مُتَعَبِدٍ وَكُلِّ مَعْبُودٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْوَاحِدِ، وَالْجَمْعِ، وَسُمِّيَ السَّاحِرُ وَالْكَاهِنُ وَالنَّامِرُ مِنَ الْجِنِّ، وَالصَّارِفُ عَنِ طَرِيقِ الْخَيْرِ، طَاعُوتًا)، (طغيان) بریتیه له سنوور به زینیی له سه ریچی دا و، (طاعوت) بریتیه له هه ره به نندایه تیی بۆ کراویک و هه ره په ستراوینک جگه له خوا و، بۆ تاك و بۆ کۆش به کاردی و، بۆ جادووگه ر و فالچی و شه ی تانی جینیی و، هه ره که سیک خه لک له ری چاکه لابدات، به کاردی.

(مَحْرَصٌ): (الحرص: فَرَطُ الشَّرِّهِ وَفَرَطُ الْإِرَادَةِ)، (حرص) بریتیه له وهی که ئینسان زۆر ئاره زووی شتیک بی و، زۆر بیه وی شتیک ئه نجام بدات.

(جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ): (أي: حَلَفُوا وَاجْتَهَدُوا فِي الْحَلْفِ، أَنْ يَأْتُوا بِهِ عَلَى أُبْلَغِ مَا فِي وَسْعِهِمْ)، (جهد أيمَنِهم)، واته: سویندیان خوارد و، له سوینده که شیاندا زۆر خویان ماندوو کرد، که به و شیوه یه له توانایاندا هه به، سوینده که به قورسی بخۆن، بۆ ئه وهی به رانه ره که یان باوه ریان پی بکات.

(لَنْبُوْتَهُمْ): (أَصْلُ الْبَوَاءِ مُسَاوَاةُ الْأَجْزَاءِ فِي الْمَكَانِ، بَوَأْتُ لَهُ مَكَانًا: سَوَيْتُهُ)، وشه ی (بواء) به مانای ئه وهیه که شتیک هه موو به شه کانی یه کسان بن، (بوأْتُ لَهُ مَكَانًا) واته: شوینم بۆ ئاماده کرد و مه نزلگام بۆ دانا.

(وَالزُّبُرِ): (زَبَرْتُ الْكِتَابَ: كَتَبْتُهُ كِتَابَةً غَلِيظَةً، وَكُلُّ كِتَابٍ غَلِيظٍ الْكِتَابَةُ: زُبُورٌ)، ده گوتری: (زَبَرْتُ الْكِتَابَ) واته: نووسینیکی درشتم نووسی، (غَلِيظَةً) واته: درشت، پسته کانی درشتبن و، هه ره نووسینیکی که وشه کانی درشتبن و به گوره یی بنووسری، پی ده گوتری: (زُبُورٌ)، که کۆیه که هی (زُبُرٌ) ه.

(مَكْرُورًا السَّيِّئَاتِ): (المكر: صَرَفُ الْغَيْرِ عَمَّا يَقْصِدُهُ بِحِيلَةٍ)، (مكر) بریتیه له وهی که سیک لابدهی له وهی مه به سته تی، به لام به قیل لای بدهی.

(يَحْيِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ) : (يُعَيِّبُهُمْ فِي الْأَرْضِ) خوا به زهویاندا بهریته خوار، له زهویدا و نیان بکات، (الْخَسْفُ: جَعَلَ الْأَرْضَ تَعُورًا)، (خَسَفَ): بریتیه له زهوی رۆچووواندن.

(تَقْلِبُهُمْ)، یانی: (تَتَقْلِبُهُمْ) له کاتی هاتن و چوونیان دا.

(تَخَوْفٍ)، (تَخَوْفٍ مُطَاوِعٍ خَوْفُهُ، فَهُوَ مُتَخَوِّفٌ)، (خَوْفُهُ) ترساندی، (مُتَخَوِّفٌ) یانی: ههستی به ترس کرد، (تَخَوَّفَ عَلَيْهِ شَيْئًا: خَافَهُ) واته: له شتیک لیتی ترسا، (تَخَوَّفَ الشَّيْءَ: تَنَقَّصَهُ) له شته که ی که م کرده وه.

(يَنْفَيْتُوا)، (تَفْيَا الظُّلَّ: تَقْلِبُ) سیبه که دیت و ده چی، به لای راست و چه پدا، به هوی خوره وه، که ده که ویته ئەملا و ده که ویته ئەولا، ئەوه پیی ده گو تر ی: (تَفْيَتُوا) واته: هاتن و چوونی سیبه ر.

(دَخْرُونَ)، واته: ملکه چ بوون (دَخَرَ: صَغَرَ، وَذَلَّ وَهَانَ) بچووک بوو، زه بوون بوو، بی ده سه لات بوو.

مانای گذشتی نایه‌ته‌کان

خو ﷻ له‌سەر خسته رووی کۆمه‌ئیک دیکه، له بیر ورا و بوچوونه بوچه‌کانی هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان و کافره‌کان، پاشان به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی نه‌و بیر و بوچوونه هه‌لانه‌یان، به‌رده‌وام ده‌بیت، نه‌مه‌ته‌وه‌ری گشتی نه‌م شازده نایه‌ته‌یه، به‌لام خوا ﷻ روونکردنه‌وه‌ی چهند بابه‌تیک دیکه‌ش نیاخنی نه‌م بابته‌ده‌کات، پاشان کافره‌کان ده‌ترسینی و، هه‌ره‌شه‌یان لی ده‌کات: ده‌بی چاوه‌رپی بن، مادام له‌سەر کوفر و شیرک به‌رده‌وامن، به‌شیوه‌یه‌ک که چاوه‌رپی ناکه‌ن و، نه‌گه‌ری بو دانانین له‌لایه‌که‌وه که چاوه‌رپی ناکه‌ن له‌ناکاو خوا سزایان بو بنی‌ری، دوایش باسی ملکه‌چی تیکرای دروستکراوه‌کان ده‌کات بو خوا ﷻ له‌سه‌رو و خواری گه‌ردووندا، سه‌ره‌تا ده‌فه‌رموی:

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ﴾، واته: نه‌وانه‌ی هاوبه‌شیان بو خوا دانا، گوتیان: نه‌گه‌ر خوا ویستبای، جگه‌له‌و هیچ شتیکمان نه‌ده‌په‌رست، نه‌خۆمان و نه‌باب و باپیرامان، هیچ شتیکشمان قه‌ده‌غه‌نه‌ده‌کرد، که پیچه‌وانه‌ی شه‌ریعت و وه‌حیی و په‌یامی نه‌و بیت، واته: نه‌وه‌که ئیمه‌جگه‌له‌خوا ده‌په‌رستین و، نه‌وه‌که ئیمه‌کۆمه‌ئیک له‌و رزق و بژیوانه‌که‌خوا به‌هه‌لالی داناون، قه‌ده‌غه‌یان ده‌که‌ین، نه‌وه‌به‌ویستی خوایه، هه‌ر شتیکیش به‌ویستی خوا بوو، دیاره‌خوا لئی رازییه، که‌واته: خوا له‌م کرده‌وانه‌ی ئیمه‌رازییه، هه‌م له‌شیرکه‌که‌مان، هه‌م له‌قه‌ده‌غه‌کردنه‌که‌مان !!

خو ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾، واته: نه‌وانه‌ی پیش وانیش هه‌ر وایانکرد، واته: هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ئوبالی شیرک و کوفر و کرده‌وه‌خرابه‌کانی خۆیان ده‌خسته‌نه‌ستوی ویست و قه‌ده‌ری خوای په‌روه‌ردگاروه‌و! ﴿ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴾، واته: نایا جگه‌له‌گه‌یاندنی روون و روشن، یان روونکه‌ره‌وه، بو په‌یامی خوا، چ‌ئه‌رکیکی دیکه له‌سەر پیغه‌مبه‌رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)؟! واته: ته‌نیا نه‌و ئه‌رکه‌یان له‌سه‌ره، که په‌یامی خوا به‌روونیی و به‌روشنیی به‌خه‌لک بگه‌یه‌نن، کاتی په‌یامی خویان پیده‌گه‌یه‌نن و، جه‌وه‌ر و نیوه‌رۆکی په‌یامی خوا، نه‌وه‌یه‌که‌ته‌نیا خوا به‌رستری و هه‌لال و هه‌رام دانان، ته‌نیا هی خوایه ﷻ، که پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ

وَالسَّلَام) نهوهیان پی گه یاندوون، نهوان نه رکی خویمان جیبه جتی کردوه، به لام نهوه ئیوهن که نه رکی خویمان جیبه جتی ناکهن! نهوهی پیغهمبه ران پییان گوتوون، لییان وه رناگرن و پیوهی پابه ند نابن و، بو خویمان به لارییان دا ده روون و ملی کویره پییان ده گرن و، به و ریچکانه سه ری خویمان به فه تارعت ده دهن!

هه لبه ته تیمه نه م بابه ته مان له ته فسیری سوورهتی (الأنعام) دا به ته فصیل باسکرده، هه روه ها به ره په رچدانه وهی خوا ﷻ بو نه و قسه یه ی کافره کان، له ویش خوا ده فه رموی: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاءُنَا وَلَا حَرَمًا مِنْ شَيْءٍ﴾ (۱۱۸) ﴿الأنعام﴾ خوا ﷻ له وی دریزه ی قسه کانیان باس ده کا و، دوی به ره په رچیان ده داته وه.

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾، واته: به دنیایی تیمه له هه ر کومه لگایه کدا ره وانه کراویکمان ناردوه، که پییان بلتی: به ندایه تی بو خوا بکه ن و، خوا بپه رستن و، خویمان له طاغوت دوور بگرن، هیچ کومه لگایه که نه بووه، که خوا ره وانه کراویکی تیدا نه تیری، به و شیوه یه به خه لک نه لی، ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾، واته: ئنجا هه یانبوووه خوا راسته ری کرده و، هه شیانبوووه که گومرایی له سه ر چه سپاوه.

لیره دا وشه ی: (هدی) به مانای رینمایی کردن نیه، چونکه خوا که ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾، واته: له تیو هه ر کومه لگایه کدا ره وانه کراویکمان ناردوه، که پییان بلتی: به ندایه تی بو خوا بکه ن و خوا بپه رستن و خویمان له طاغوت دوور بگرن، که واته: نه و هیدایه ت و رینماییه خوا بو هه مووانی خستوته روو، به لام نه وانه ی که رینمایی خویان بو خراوته روو و، به لگه ی خویان له سه ر ته واکراوه و، په یامی خویان پی راگه یه نراوه به روونی، بوونه دوو به ش:

۱- ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ﴾، هه یانه خوا راسته ری کرده، نه م (هدی) لیره دا به مانای رینمایی کردن و ری پیشاندان نیه، به لکو به مانای خستنه سه ر ری راسته، هه یانه خوا خستوو به ته سه ر ری راست و راسته ری کرده.

۲- ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾، هه شیانه که گومرایی له سه ر چه سپاوه، یانی: دوی نه وهی که خوا ﷻ له هه ر کومه لگایه کدا پیغهمبه ریکی ناردوه، پییان راگه یاندوون که به ندایه تی بو خوا بکه ن و، خویمان له طاغوت (واته: له په رستن غه یری خوا) دوور بگرن، چ وه ک پیشکه شکردنی دروشمه کانی خوا په رستی (تقدیم الشعائر)، چ وه رگرتنی به رنامه کانی زیان

(أَخَذُ الشَّرَائِعَ)، خوتان له طاغوت دور بگرن، هر كه ستك شتیک له و شتانهی كه بو خوا نه نجام ده درین له په رسته شه كان، له دروشمه كان، شتیک له وانهی بو نه نجام بدری، نه وه طاغوت ته، ههروه ها هه ركه ستك نه و به نامه و هه لال و هه رمانه ی كه ده بیت ته نیا له خوا وه ربگیرین، خوی بكات به سه رچاوه ی نه و به نامه و، دیاری كردنی هه رام و هه لال، نه ویش هه ر طاغوت ته، هه ر كه سن هه ر دوو كیانیشی تیدا بئ، نه وه مانای ته و او ی طاغوتی تیدا چه سپاوه، نجا دوا ی نه وه ی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) نه وه یان به هه لكه كه گوتوه:

هه ندیكیان كه هیدایه تی خویان قبوول كرده و، سینه یان پی گو شاد بووه، وه ك خوا ده فه رموی: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ﴾ ﴿٢٢﴾ الزمر، واته: ئایا كه ستك خوا سینه ی گو شاد كرده بو ئیسلام و، بو ملكه چیی خوا، كه وتوته سه ر پو شنایی له خوا وه (وه ك كه ستكه كه سینه ی له ئاست هیدایه تی خوادا ته نگ بووه؟)، به لی هه یانه به ویستی ئازادانه ی خوی نه و رینمایه ی خوا به پیغه مبه ران دا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ناردوویه تی، قبوولی كرده و له نه نجامی نه وه شدا، وه ك خوا ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ أَهْدَوْا زَادَهُمْ هُدًى﴾ ﴿١٧﴾ محمد، واته: نه وانه ی هیدایه تی خویان وه رگرتوه، خوا هیدایه تی بو زیاد كردوون و خستوونیه سه ر راسته ری، ئا نه وه مانای ﴿فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ﴾ یه، هه یانه خوا خستوونیه سه ر راسته ری، چونكه هیدایه تی خویان وه رگرتوه، بو ی ته سلیم بوون و، قبوولیان بووه و، خو شیانو یستوه، ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ هه شیانه كه گومرایی له سه ر چه سپاوه، بو چی؟ چونكه هیدایه تی خوی پشتگو ی خستوه، به لكو دزایه تی كرده و قبوولی نه كرده و په فزی كرده و، بو یه گومرایی به سه ردا چه سپاوه. ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ نجا به زه ویدا برؤن، سه رنج بدن، سه ره نجامی به درؤدانه ران چؤن بووه!

واته: نه وانه ی به ویستی ئازادانه ی خویان پیغه مبه رانیان به درؤ داناه، بزانه سه ره نجامیان چؤن بووه، نه وانه ش كه پیغه مبه رانیان به راست زانیوه، ته سلیمی په یامه كه یان بوون و، شوینیان كه وتوون و به ندایه تی یان بو خوا كرده و، نه وانه ش دیاره سه ره نجام و ئاكامیان خیر بووه.

دوایی به پیغه مبه ر ﴿ده فه رموی: ﴿إِن تَحَرَّصَ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ﴾ نه گه ر تو سووربی له سه ر نه وه ی كه بیانخه یه سه ر راسته ری، نه ك سوور بی له سه ر نه وه ی په یامی خویان پی بگه به نی، چونكه په یامی خوی پیگه یاندوون، (هُدَاهُمْ)، واته: بیانخه یه سه ر راسته ری، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ﴾

بیگومان خوا که سیک ناخاته سهر راسته ری، که گومرای کردوه به هوی نه وه وه که پشتی له په یام و رینمایی خوا کردبی و، خوا گومرای کرد بی، دوی نه وهی که به ویستی نازادانهی خوی هیدایه تی خوی ره فز کردوه، نه وه بیگومان یاسای گومرابوون (ضلال)ی به سهر دا چه سپاوه و، یاسای راسته ریکردن (هدایه) نایگریته وه، ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّصْرٍ﴾، بیگومان هیچ پشتیوان و سهرخهر و هاوکاریان نیه، واته: که جگه له خوا ﴿چ له دنیا دا، چ له دواروژدا سهریان بخات و پشتیوانیان بیت له به رانبه ر سزای خوا دا.

ئجا باسی هه لوئستیکی دیکه ی نه و بیبروا و هاوبهش بو خوا دانه رانه ده کات، ده فهرموئی: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ مَمُوتٍ﴾، ههروه ها زور به داکوکیی کردن و، جه ختکردنه وه، زور به خو نازاردان و تیکوژشانه وه، سوئندیان به خوا خوارد، که هه ر که س هری، خوا هه لیناستینتیه وه و زیندووی ناکاته وه، ﴿بَلَىٰ﴾ با (خوا) زیندووی ده کاته وه، ﴿وَعَدَّا عَلَيْهِ حَقًّا﴾، به لینی داوه و به لینه کهش له سهر خوا چه سپاوه، خوا که شتیکی فهرموو، جیبه جیتی ده کات، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به لام زوربه ی خه لکی نازانن، واته: زوربه ی خه لکی نازانن، که ناگونجی دنیا شاری بی خاوهن بی! زوربه ی خه لکی که نه وانن گوی له پیغه مبه ران ناگرن، نه وانن گوی بو په یام و روشی خوا ناگرن، نه وانن بوونناسیه کی هه لیه یان ده بیت، نه وانن نه خویان ده ناسن، نه خوا ده ناسن، نه گه ردوون و بوون ده ناسن! زوربه ی خه لکی نه وانن که پشت له په یامه کانی خوا ده کهن و پشت له هیدایه تی خوا ده کهن، زانیاریان نیه که ناگونجی خوا ﴿مَرَوْقَهُ﴾ کان زیندوو نه کاته وه و، لیان نه پیچیتته وه و لیان نه پرستته وه و، سزا و پاداشتیان بو دانه نی.

پیشی خوا ده فهرموئی: ﴿بَلَىٰ وَعَدَّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، با، خوا مردووان زیندوو ده کاته وه، به لینی داوه و به لینه کهش هه قه و چه سپاندوو به تی، به لام زوربه ی خه لکی نازانن، دوی ده فهرموئی: ﴿لَيْبِنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾، تا کو نه وهی تیدا که وتوونه راجیایی و ناکوکییه وه، بویان روون بکاته وه، ئایا نابی نه و کا و دانه لیک جیابیتته وه؟! هی واهیه هه ر به کوفره وه و به شیرکه وه ده مری، به بیرو بوچوونه پوچه کانی خویه وه سهر ده نیتته وه! نابی کاتیک هه بی و روژیک و قوناغیک هه بی لئی حالی بکری: که تو به هه له داچووی! ﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ﴾، ههروه ها بو نه وهش که نه وانن بیبروا بوون، بزنانن که درویان کردوه

(درؤزن بوون)! کہ دہیانگوت: زیندوو ناکرینہوہ و وہک بہرزہکی بانان بوّی دہردہچین، چاک و خراب و پاریزکاران و تاوانباران سہرہنجامیان ہەر وہک یهک دہبی!

ئججا خوا ﷺ ئهوهمان بوّ وینا دہکات کہ چہند ئاسانہ بوّ خوا، مردووان زیندوو بکاتہوہ و، ئہم بازارہی ئیستا بیچیتہوہ (کہ بازاری دنیاہ) و بازارکی دیکہ (کہ بازاری دواروژہ) بیئنتہ پیش، دہفہرموی: ﷺ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ ﷻ، بیگومان قسہی ئیمہ بوّ شتیک کہ ویستمان پەیدای بکہین، ہەر ئهوهندہیہ کہ پتی بلتین: ببہ، ئهویش یهکسەر دہبی! کہ بیگومان ئهوه وینا کردنی کاریگہری ویستی بیسنور و پەهای خواہی، لہ پەیدا کردنی شتہکاندا! ئهگەرنا نہشتیک ہہیہ پتی بگوتری: ببہ و، نہ خوای پەرورہدگاریش وا دہفہرموی، مہبہست ئهویہ کہ وہک چوّن ئهگەر کہسّی بہ شتیک بلّی: ببہ، یهکسەر بیی، چہند خیرایہ، کاریگہری ویستی خواش لہ دروستکراوہکاندا، بہو شیوہیہ، ئیدی ئهوهی کہ زانایان گوتووینا: شتیک کہ نہبی، کہ چوّن ویستی خوا پیوہی پەیوہست دہبی و، چوّن خوا دہیدوینّی؟! ئهو ئیشکالانہ ہہموو لہ کوّل دہبنہوہ، قہزبہ کہ ہەر ئهوهندہیہ کہ خوا وینای خیرایی کاریگہری ئیرادہ و ویست و دہسەلاقّی خویمان بوّ دہکات، کہ کاتّی کہ بیہوی شتیک پەیدا بکات، یهکسەر پەیدا دہبی.

ئججا دیتہ سەر باسّیکی دیکہ، ہەر لہ ئہنجامی ئهوهدا کہ ئهو هاوبہش بوّ خوا دانہر و کافرہ ملہورانہ، ئاوا بیران کردوٹہوہ و، ئاوا سہختگیرانہ پەیوہست بوون بہ بیرو بوچوونہ ہہلہ و پووچہکانی خوینانہوہ و، بیگومان زوریش رقیان لہ ئیمان و خوا بہیہکگرتن و پەيامی پیغہمبہری خاتمہ ﷺ بووہ، زوریش دژایہتیی ئهوانہیان کردوہ کہ پەپرہویان کردوہ لہ پەيامی پیغہمبہری خاتمہ و شوین ئابین و بہرنامہکەہی کہوتوون و، سہرہنجام ئہزیہتیان داون و نارہحەتیان کردوون، کہ لہ ئہنجام دا بہشیکیان ناچار بوون: کوچ بکہن و مالّ و حالّ و نیشتمانی خوینان بہجیہتیلن، بہو بوّنہیہوہ دہفہرموی:

ﷺ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ﷻ، ئهوانہش کہ کوچیان کردوہ، دواى ئهوهی زولمیان لیکرا، لہلایہن ئهو سہتہمکارہ خوّ سہپینانہوہ، ﷻ لَسُبُّوَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ﷻ، ئیمہ لہ ژبانی دنیادا جتی و رتیہکی باشیان بوّ داہین دہکہین، ﷻ وَلَا جَزَاءُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ﷻ لو کائوا یعلمون ﷻ، پاداشتی دواروژیش گہورہترہ، ئهگەر بزائن، یانی: ئهگەر بزائن چ پاداشتیک چاوپریان دہکات، دہزائن پاداشتی دواروژ زور گہورہترہ! بہ ئہندازہیہک کہ بہراورد ناکرتی لہگہلّ ہی دنیادا.

﴿الَّذِينَ صَبَرُوا﴾، ئەوانەى كە خۇراگر بوون لەسەر كۆچكردن و بەجىھتشتىنى
 نىشتىمان و، لەسەر دەستگرتن بە ئايىن و بەرنامەى خواو، ﴿وَعَلَىٰ رَيْبِهِم يَتَوَكَّلُونَ﴾،
 بۇ داھاتووش پىشتيان بە پەروەردگارىيان بەستو، بۇ ئەو شتانەى لە مەولا دىنە رىيان،
 بۇيە وشەى (صبر)ى بە كىردارى رابردوو هېناو، يانى: ئاراميان گرتو، دەستيان لە
 ئايىنەكەيان بەرنەداو، نىشتىمانى خۇيان بەجى هېشتو، بەلام بۇ لەمەودا پىشت بە
 پەروەردگارىيان دەبەستن، ئەوەيانى كىردارى ئىستا هېناو، چونكە ئەو شتىكى بەردەوام،
 ئەوەى پىشتى صەبرىيان لەسەر گرتو، پراوئەو، بەلام بۇ ئەوەى كە دادى، دەبى
 ھەمىشە پىشت بە خوا بېەستن، كە ديارە (فعل المضارع) تازەبوونەو و نوپوونەو و
 ئىستا و داھاتوو دەگەيەنى.

دواتر خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دىتە سەر خىستەنەرووى باسكى دىكە كە ھەر پەيوەستە بەو بابەتەو،
 چونكە كافىرەكان پەخنەيان لە پىغەمبەر ﷺ دەگرت، كە لە زۆر شوئىنى قورئان داھاتو،
 پەخنەيان دەگرت كە: بۇچى خوا فرىشتان نائىرى؟! لە سوورەتى (الأنعام) و سوورەتەكانى
 دىكەش دا باسما كىردو، ھەمىشە پەخنەيان گرتو: بۇچى خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ مەرۇقتىك دەئىرى؟!
 بۇيە دەفەرموى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ﴾، لە پىشت تۆشدا تەنيا
 پياوانىكىمان ناردوون، وەك پەوانەكراوى خۇمان، كە سروشمان بۇ كىردوون، بەس پياوانمان
 ناردوون لە مەرۇقان، واتە: فرىشتەمان نەناردوون، ﴿فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا
 تَعْلَمُونَ﴾، ئەگەر نازانن لە خاوەن كىتبە پىشووەكان پىرسن، ئەوانەى شارەزان لە كىتبە
 ئاسمانىيەكان، پىرسار لەوان بكن: خوا چەندان پىغەمبەرى دىكەى ناردوون؟! ھەمووشيان
 بەس مەرۇق بوون، رۇزى لە رۇزان خوا فرىشتەيەكى بە پىغەمبەر و پەوانەكراو نەناردو،
 ھەروەك پەلەى پىغەمبەرايەتپىش كورتهلآتو، لەسەر پياوان و، ئافرەتان لەو پىنگە و پاىەدا
 نىن، لەبەر كۆمەلىك تايەتمەندىي كە ئەركى پىغەمبەرايەتى دەيانخوازى، نەك لەبەر
 ئەوەى كە خوا ﷻ ئافرەت بە كەم دابنى، بەلكو لەبەر ئەوەى ئەركى پىغەمبەرايەتى،
 بەلى رىزلىنان (تشرىف)ە، بەلام زياتر ئەركداركردن (تكلىف)ىشە، ئەركىكى قورسە و ئەو
 ئەركە قورسەشى بۇ ھەندى لە پياوان داناو بۇ ھەمووشيان نىه !!

ئىجا ئەو پىغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كە ھاتوون، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئىمە
 كە سروشمان بۇ دەكردن، ھەم بەلگە رۇشن و ئاشكراكان (بينات)يان پى بوون، ھەم
 كىتب و نووسراوكان، (زُبُر)، (زُبُر)ىش كۆى (زُبُور)ە و، ھەر رىستە و وشەيەك بەخەتى
 درشت بنووسرى، پى دەوترى: (زُبُور).

واته: پیڅه مبه ران همم به لگهی ناشکرا و روونیان هیناوه، همم کتیب و بهرنامه شیان هیناوه، ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ زیکریشمان بو تو ناردوته خوار، ئهم قورثانه بیرخه ره وه و شه پرف و ریز و حورمه ته، تاکو همم نه وهی که بو خه لکی تیردراوه ته خوار، بو یان روون بکه یه وه: چو ن کاری پیکه ن؟! همم بو نه وهی خو شیان بیر بکه نه وه، که تیبیگه ن و، زیاتر قه دری بزانه ن و بو یان ده ربکه وی: فه رمایشتی خوا چند جیاوازه له قسه ی مرو فیه کان!

ئجنا خوا ﴿تَجَا﴾ دیته سهر بابه تیکی دیکه، که ترساندن و پاچله کاندنی کافر و هاوبه ش بو خوا دانهره کانه، ده فه رموی: ﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾، واته: ئایا نه وانه ی که پیلان و فیلای خراپیان گیرا، (أی مکر، المکرات السیئات)، ئایا نه وانه دلنیا ن له وهی که خوا به زه ویان دا بباته خوار، زه وی رو بچی و نه وانیش پیندا بچنه خوار! ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾، یان ئازار و سزای خویان بو بی له لایه که وه که ههستی پیناکه ن، چ له دنیا دا (سزای دنیا یی) که مه به ست پتی نه وه یه: به لا و گرفتیکیان به سهر بی، یاخود دنیا یان به سهر دا تیکبچی! نه و سزایه ی که له کاتی ناخیر زه ماندا دیت.

﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾، یان ئایا دلنیا ن که خوا له کاتی هاتن و چوون و سه فه ر و هاموشویان دا، بیانگری و سزایان بدات، نه و کاته نه وان ده سه وسانکه ر نابن بو خوا و ده رباز نابن له ده سه لاتی خوا!

﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾، یان ئایا دلنیا ن که خوا له کاتیکدا نه وان له حاله قی ترس و له رزدان و هه ست به مه ترسیی ده که ن، بیانگری و سزایان بدات؟! (تَخَوُّفٍ) به مانای (تَنْقِضُ) ه، واته: ورده ورده که موکوریی روویان تی بکات، تاکو دوا یی به یه کجاریی له به نینان ده بات! ﴿فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان پهروه ردگارتان یه کجار به په رۆش و میهره بان و به به زه ییه! زانایان ده لئین: (الرَّأْفَةُ: اَشْدُّ الرَّحْمَةِ) واته: به زه ییه کی زور.

به لام من وای تیده گهم که (رؤوف) واته: به په رۆش، بو نه وهی زیانه کانیان لی دور بخاته وه و، (رحیم) واته: به به زه یی، بو نه وهی سووده کانیان بو بینتی.

ئجنا له کو تایی دا خوا ﴿تَجَا﴾ بو نه وهی پيشانی کافران و هاوبه ش بو خوا دانهره کانی بدا، که نه وه هه ر نه وانن ریزه پر و ده گمهنن و لایان داوه، نه گه رنا همم گه ردوونه

به سهر و خواریه وه، هه رچی تئیدایه، بۆ خوا ملکه چه! که واته: نه وان ریزه پر بوون و، لایان داوه! ده فهرموئ: ﴿أُولَٰئِكَ يَرْوُونَ إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾، ئایا سه رنجیان نه داوه ته هه رچییه که که خوا دروستی کرده، ﴿يَنْفِيوْا ظِلَّهُ، عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ﴾، سیبه ره کانیاں له لای راست و چه په وه، به کړنووش بر دوویی بۆ خوا دین و ده چن! ﴿وَهُمْ دَاخِرُونَ﴾، له حالیکدا بۆ خوا ملکه چ و زه بوون و فه رمانبه رن! ئایا ته ماشا ناکه ن خوا به پیتی نه و یاسایه ی دایناوه، کاتئ که خور له لای راسته وه هه لدی، لای چه بیان ده بیته سیبه ر و، کاتئ خور ده گاته نیه و راست، سیبه ر نامینی و، دواتر که خور ده داته لای چه پ، ئنجا لای راستیاں ده بیته سیبه ر، نه و سیبه ره که دیت و ده چن، وه ک کړنووش بردن وایه بۆ خوا ﴿﴾، به پیتی یاسایه که که خوا دایناوه.

ئنجا نه وه به نسبت هه موو نه و شتانه وه که دیارده ی ماددی به رجه سته ن، دوایی باسی ژیانداران و فریشتان ده کات: ﴿وَلِلَّهِ سَجْدٌ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ﴾، هه روه ها هه رچی له ئاسمانه کان و زه وی دا هه یه، له ژیانداران له فریشته کان، کړنووش بۆ خوا ده به ن و خوشیاں به زل ناگرن! واته: وه ک تیه وی بیپروا و هاوبه ش بۆ خوا دانه رین، که خوتان به زل ده گرن و کړنووش بۆ خوا نابهن، که چی کړنووش بۆ یه کدی و بۆ دارو به رد و بۆ هه وا و ئاره زووی خوتان و، به زم و بازاریکی نه فسانه یی ده به ن! به لام هه رچی له ئاسمانه کان و زه وی دا هه یه له ژیانداران: (الدَّابَّةُ: كُلُّ مَا يَدْبُ عَلَى الْأَرْضِ) هه رچی له سهر زه وی ده روات، که سه رجه م (زینده وه ران و په له وه ر و ژیاندارانی تیه ئاو، سه ر زه وی و ئاژهل و، مروؤف و جند) ده گریته وه، ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾، فریشته کانیش، هه موویان تیکرا کړنووش بۆ خوا ده به ن.

﴿وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ﴾، له حالیکدا که خوشیاں به زل ناگرن! ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾، واته: له په روه ردگاریان ده ترسن له سه روویانه وه واته: خوا که بالاده سته، یان خوا که له سه روویانه وه یه، چونکه خوا له سه روویه به و شیوه یه ی بۆ خوا شایسته یه، ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾، هه ر فه رمانتیکیاں پی ده کری، نه نجامی ده دن، واته: سه ریچی له فه رمانی خوا ناکه ن و به ترس و سام و بیمه وه له گه ل په روه ردگاریاندا مامه له ده که ن.

هه لبه ته خوا ﴿﴾ له زاقی خویدا ساملیکراو لیتسراو نیه، به لام بویه نه وان ده ترسین، چونکه مه ترسیی نه وه یان هه یه که به شیوه یه که نه بن، له گه ل پایه و مه قامی په روه ردگاردا بگونجن! بویه ترسیان هه یه له کرده وه کانیاں، ترس له وه ی شتیکیاں کرد بیت، که شایسته و مه قامی به رز و بی وینه ی خوی په روه ردگاریان نه بی و تووشی سزا بن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

هاوبه ش بو خوا دانهره کان، ویستی خوا به هوکاری شیرک و تاوانیان داده نین، خواش به وه بهر په رچیان ده داته وه که ینغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ته نیا راگه یاندنی پروونی په یامی خویان له سهر شانه و، هه موو کۆمه لگایه کیش ینغه مبه ری تیدا هاتوه:

خو ده فه رموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بعثنا في كل أمة رسولا أن اعبدوا الله وأجتنبوا الطُّغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هدى الله وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فسيرُوا في الأرض فانظروا كيف كان عاقبة المكذِبين ﴿٣٦﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له یازده برگه دا:

۱- ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴾، ئەوانه ی که هاوبه شیان بو خوا دانا بوو گو تیان.

له سووره تی (الأنعام)، ئایه تی (۱۴۱) دا ده فه رموی: ﴿ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴾، واته: له مه وودوا ئەوانه ی که هاوبه شیان بو خوا دانا وه ده لێن، له سووره تی (الأنعام) دا ده لێن: له مه وودوا، لێره شدا ده فه رموی: گو تیان، که واته: ئەمه له دوا ی سووره تی (الأنعام) دا دابه زیوه، له وه ی خوا ده فه رموی: له مه وودوا وا ده لێن، له سووره تی (النحل) ی شدا ده فه رموی: گو تیان، یانی: دوا ی ئەوه ی له سووره تی (الأنعام) دا هه والی پێدا بوو، که کاتیک دی هاوبه ش بو خوا دانهره کان ئەوه ده لێن، له سووره تی (النحل) دا هه والی ئەوه ی پێدا، که ئەوه یان گو ت.

(أَشْرَكُوا) یانی: هاوبه شیان دانا وه، به ته ئکید یانی: هاوبه شیان بو خوا دانا وه، ئنجا خوا هاوبه شی نین، به لām له خه یال و وه همی ئەوان دا، پێیان وابوو که ئەو شتانه هاوبه شن بو خوا، واته: ده بی وه ک چۆن به ندایه تی بو خوا ده کری، بو ئەوانیش بکری! هاوبه شدانهره کان چیان گو ت ؟

۲- ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا﴾، نهمه له سوورهتی (الأنعام) دا ههیه، بهلام نیره‌دا: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، نه‌گهر خوا ویستبای، نه‌ئیمه، نه‌باب و باپیرانمان، جگه له خوا هیچ شتی‌کمان نه‌ده‌په‌رست و، هیچ شتی‌کمان قه‌ده‌غه نه‌ده‌کرد، (له‌و شتانه‌ی خوا به‌ه‌لالی داناون).

نهمه مانایه‌که‌ی ناوایه: (لَوْ شَاءَ اللَّهُ عَدَمَ عِبَادَتِنَا لِعَبِيدِهِ، مَا عَبَدْنَا غَيْرَهُ، وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ عَدَمَ تَحْرِيمِنَا لِلْحَلَائِلِ، مَا حَرَمْنَا)، نه‌گهر خوا ویستبای ئیمه جگه له خوامان نه‌ده‌په‌رست، (نه‌خۆمان و نه‌باب و باپیرانمان)، هه‌روه‌ها نه‌گهر خوا ویستبای، هیچ شتی‌کمان قه‌ده‌غه نه‌ده‌کرد (نه‌خۆمان و نه‌باب و باپیرانمان).

که‌واته: که‌کردوومانه، دیاره‌خوا ویستوویهتی، که‌خو‌اش ویستوویهتی، دیاره‌خوا له‌و کاره‌ی ئیمه‌پازییه! ئیمه‌له‌تفسیری سوورهتی (الأنعام) ئایه‌ته‌کانی: (۱۴۸-۱۴۹) دا، به‌دریژی باس‌کردوه‌و، نه‌وه‌مان خستووته‌پوو، که‌جیاوازی هه‌یه له‌نیوان ویست و په‌زامه‌ندی (الإزادة، والرّضا) دا، به‌نسبت خواوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، جیاوازی خستنه‌نیوان ویست و په‌زامه‌ندی، کللی‌کردنه‌وه‌ی نه‌و گرنکویره‌یه.

هه‌روه‌ها له‌مه‌وسووعه‌ی: (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی) دا و^(۱)، له‌کتیبی: (پروونکردنه‌وه‌ی عه‌قیده‌ی طه‌حاوی) یشدا، باسی نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌مان کردوه، که‌نه‌و هاوبه‌ش بو‌خوا دانه‌رانه‌له‌سه‌ر پتچکه‌ی ئیلبیس، چونکه‌ئیلبیس گوتی: ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي ...﴾ ۳۹ ﴿الْحَجَرِ، واته: گوتی: په‌روه‌ردگارم! له‌سۆنگه‌ی نه‌وه‌وه‌که‌تۆ منت بی‌مراد و بی‌تاکام و سه‌رگردان کرد!

له‌کاتی‌که‌دا بو‌خۆی کپنووشی نه‌بردوه‌و، سه‌رپتچی فه‌رمانی خوا‌ی کردوه! که‌چی ویستوویهتی هه‌له‌و سه‌رپتچی‌که‌ی خۆی له‌ملی ویستی خوا بی‌پتچی!

هاوبه‌ش بو‌خوا دانه‌ره‌کان لی‌ره‌دا که‌ده‌ئین: نه‌گهر خوا ویستبای، نه‌ئیمه‌نه‌باب و باپیرانمان جگه له‌خوا هیچ شتی‌کمان نه‌ده‌په‌رست و، هیچ شتی‌کمان قه‌ده‌غه نه‌ده‌کرد، به‌م قسه‌یان ویست و په‌زامه‌ندی خویان تیکه‌ل‌کردوه، به‌ئین، به‌ویستی خوا کردووینانه، به‌لام خوا نارازیه‌له‌وه، نه‌گهرنا هیچ شتی به‌بی ویستی خوا نابن، هه‌موو شته‌کان که‌ده‌بن به‌ویستی خوان، به‌لام هه‌موویان به‌په‌زامه‌ندی خوا نین، وه‌که له

(۱) به‌رگی پینجه‌م (ئیمان به‌پۆزی دوا‌ی و به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر).

سوورهتی (الزمر) نایهتی (۷) دا خوا دهفه رموی: ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ سَيَقُولُ﴾، واته: خوا رازی نیه بو بنده کانی، کوفر بکهن، (به لئی ته گهر کافر بن، به ویستی نه و کافر ده بن، به لام خوا پیی ناخوشه)، ﴿وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾، به لام ته گهر سوپاسگوزاری بکهن، خوا نه وهی بو تیوه پیی په سنده و پیی خوشه، به لام مهرج نیه خوا ههر شتیکی ویست، لئی رازی بی و خوشی بوئی، ویستی خوا وهک ناسمان وایه، تو ههرچی بیکه ی له بن گومبهزی ناسمان دا ده بیکه ی و، ناتوانی له بن سبیهری ناسمان بچی ده ر، به لام مهرج نیه ههر شتی که تو به ویستی خوا ده بیکه ی، په زامه ندیی خوی له سهر بی، په زامه ندیی خوا له سهر نه و شتانه یه که شهریه تی دیاری کردوون: نه و شتانه ی پی خوشن، ههروه ها شهریه تی نه و شتانه شی دیاری کردوون که خوا پیی ناخوشن، که واته: تو به هوئی ناوینه ی شهریه ته وه بو تی ده رده که ویی په زامه ندیی خوا له کوئی! ته گهرنا ویستی خوا بو تو شتیکی په نهانه، به لام شهریه تی خوا له بهر دهستی تو یه، ئیراده ته شریعیه که ی خوا له بهر دهستی تو دایه، ده زانی خوی پهروه ردگار چی بو تو ویستوه و چی له تو داوا کردوه، چی بو تو پی چاکه و چی بو تو پی خرابه!

۳- خوا دهفه رموی: ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾، نه وانه ی پیش ته وانش ههر وایان کرد، واته: نه وانه ی پیش ته وانش که خوا له بهینی بردوون و سزای داون، ههر ناوا بیران کردو ته وه، ناوا برو بیانوو یان هیناوه ته وه، ناوا بیانوو یان به ویست و قه ده ری خوا گرتوه، که: نه وهی ئیمه ده بیکه ی، مادام ویستی خوی له سهره، که واته: دیاره خوا لئی رازی به! بی خه بهر له وه که ویستی خوا، فراوانه و گشتگیره، به لام په زامه ندیی خوا تاییه ته و، په زامه ندیی خوا به هوئی شهریه تی و وه حی و په یامی خوا وه، که به پیغه مبه راندا ده بیتری، بومان ده رده که ویی، که په زامه ندیی خوا له کوئی و توورپی خوا له کوئی!

۴- بویه دهفه رموی: ﴿فَهَلْ عَلَى الرَّسْلِ إِلَّا الْبَلِغُ الْمُبِينُ﴾، واته: نایا جگه له گه یاندنی روون و ناشکرا، هیچ نه رکیکی دیکه له سهر پیغه مبه ران هیه؟! (البلاغ: اسم مَصْدَرِ الْإِبْلَغِ، وَالْمُبِينُ: الْوَاضِحُ)، (بلاغ) ناوی چاوگی (گه یاندن) ه، (مبین) یش، واته: روون و ناشکرا، یانی: پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ته نیا گه یاندنی په یامی خویان به روون و ناشکرای له سهره، نه وه شیان کردوه، دوابی ده که ویسته وه سهر خوتان، له په یامی روون و ناشکرای خوی پهروه ردگار یشدا، هه یه که ته نیا خوا بپه رستن و، دیاری کردنی چه رام و چه لال، ته نیا مافی خوی پهروه ردگار، که واته: نه وه له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) وه ربگرن و، ته گهر نه و ته رکه که پیغه مبه ران جیبه جیان کردوه له نیتو تیوه دا، نیتو ریژتان له و ته رکه گرتبایه و پابه ندبوونایه به به برنامه ی خوا وه، نه و

کته نه جگه له خواتان ده په رست، نه شتيکيستان قه ده غه ده کرد که شهريعتي خوا به حه لآلې داناوه، به که يفي خوټان حه لآل و حه رامتان دياربي نه ده کرد و، ټه و مافه تان به خوټان نه ده دا که ته نيا مافي خواي په روه ردگار.

مانايه که ي ټاواي ليدتته وه:

پيغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ته نيا که ياندي په يامي خوايان له سه ره، دواتر به رپرسياريه تي له سه ر مروټه کانه.

بوټه دوايش ده فه رموي:

۵- ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا ﴿۱۴﴾ وَاتِه: ټيمه له هر کومه لگايه کدا په وانه کراويکمان ناروده و پيغه مبه ريکمان ناروده، وه ک له سووره تي (فاطر) دا ده فه رموي: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿۱۴﴾ وَاتِه: هيچ کومه لگايه ک نيه، مه گهر ترستنه ر و وريا که ره وه يه کي تي دا په وانه کراوه.

ټنجا ټايا خوا ټه و په وانه کراوه ي بوټي ناروده ؟

۶- ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴿۱۵﴾ وَاتِه: که به خه لکه که بلې: ته نيا به ندايه تي بو خوا بکه ن و، خوټان له طاغوت دوور بگرن، دووره په ريزي له طاغوت بکه، (طاغوت) واته: هر په رستراويک جگه له خوا، چونکه: (الطُّغْيَانُ: مُجَاوِزَةُ الْحَدِّ فِي الْعِضْيَانِ)، (الطُّغْيَانُ) بريته له سنور دهرچوون له سه رپيچيکردني خوا دا.

هه ټبه ته خوا به پيغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دا - که له هه موو کومه لگايه کدا پيغه مبه ريکي ناروده - رايگه يانده: ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ ﴿۱۵﴾ وَاتِه: که خوا په رستن، ﴿وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴿۱۵﴾ دووره په ريز بن له طاغوت و خوټان لي دوور بگرن، وه ک له سووره تي (البقرة) دا ده فه رموي: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفصامَ لها ﴿۱۵﴾ وَاتِه: هر که سي بيروا بي به طاغوت و، بروا به خوا بيتن، ټه وه ده سي به قولفه يه کي زور قايم گرتوه که هه رگيز پسان ي بو نيه.

(نَفِي) لابردي، ټنجا (اثبات) چه سپاندي، (تَغْلِيَة) ټنجا (تَغْلِيَة)، وشه ي (توحيد) يش هه روايه، (لا إله إلا الله) هيچ په رستراويک نيه شايسته ي په رستن بي، جگه له خوا ﴿يَتَشَىٰ دَهْبِي لَابَرْدِي (نَفِي) بِيْت، ټنجا چه سپاندي (اثبات)، جي خوي ده گري، پيشتر

دهبی خوت بزار بکهی له شیرک و کوفر و لهو شتانهی که خوا پیی ناخوشن، ئنجا خوت برازینیهوه به ئیمان و تهوحید و بهو شتانهی که خوا پیی چاکن.

۷- ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ﴾، ئەو پیغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) که خوا نار دوونی، له هه رکومه لگایه دا، دواى ئەوهی که په یامی خویان گه یاندوه، ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ﴾، له خه لکه که دا که سانتیک بوون خوا ﴿﴾ خستوونیه سه ر ریی راست، راسته ریی کردوون، ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ﴾، به مانای رینمایى کردن نیه، رینماییه که پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به هه مووانیان گه یاندوه به یه کسانیی، که پیمان فهرموون: ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَجْتَنِبُوا أَنْطَغُوتَ﴾، خوا بپه رستن و له طاغوت دوور بن! ئەوه رینمایى خوا و هیدایه تی خوا گه یشتوه به هه مووان، به لام: ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ﴾، ئنجا له نیو ئەوانه دا که په یامی خویان پیگه یشتوه و هیدایه تی خویان وه رگرتوه و بویان روون بوته وه، که سانتیک هه بوون که شایسته ی ئەوه بوون، خوا راسته ریمان بکات: ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ﴾، ئیدی خوا خستیه سه ر ریی راست.

۸- ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾، هه شیان بوو که گو مپایی له سه ر چه سپا، گو مپایی به سه ردا چه سپا، نه ک خوا گو مپای کرد بن، به لکو خووی هیدایه تی خوی ره فز کردوه و، هه ر که سیکیش رینمایى و هیدایه تی خوا ره فز بکات، بیگومان گو مپا ده بی، ئەوانه ی دیکه ش رینمایى خویان قبوولکرد، هه رکه سیکیش رینمایى خوا قبوول بکات، راسته ریی ده بی، هه ر که سیک ئەو به رچا و روونیه ی خوا به پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دا ده یییری، قبوولی بکات، ده توانی که ریی راستی پښ بگری، به لام هه ر که سیک ئەو به رچا و روونیه ی خوا به پیغه مبه راندا ده یییری، ره فز بکات و پشگویی بخت، بیگومان به دیلی به رچا و روونیی، بریتیه له کویری و به رچا و لیلی، وه ک خوا ﴿﴾ ده فهرمووی: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ فَأَسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى﴾ (۱۷) فصلت، واته: گه لی (ثمود) مان رینمایى کرد بوو، به لام کویریان به سه ر به رچا و روونیی و، رۆشنایی دا هه لیزارد، ئنجا که بو خویان کویری هه لیزیرن، خوا ﴿﴾ به تویری ملیان ناگری؟! چونکه ئەگه ر ویستبای وایان بخولقینى که سه ریچی نه کهن، وه ک فریشته کان، وای ده خولقاندن، به لام خوا مروفه کانی وا دروستکردوه، که بتوانن چاکه بکه ن و، خراپه بکه ن، کوفر بکه ن و، ئیمان بینن، بو ئەوه ی که به که لکی جینشینایه تی خوا له سه ر زه وی و، به که لکی تاقیکرانه وه، بین.

۹- ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾، به زه ویدا برۆن و چا و بگیری، به شوینه واره کانیاندا، واته: شوینه واری گه له پیشووه کان بینن، که پیغه مبه رانیان بو چوون (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ).

۱۰- ﴿كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ (سەرنج بدەن) سەرهنجامی بە درۆدانەران چۆن بوو؟! ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بە زەوی دا برۆن، دەگونجی پڕۆیشتنی جەستەیی بن، واتە: بە کردەووە و بە جەستە بە زەوی دا برۆی، دەشگونجی مەبەست پێی گەشتی فیکریی تیۆریی و مەعنەویی بن: (السِّرُّ النَّظْرِيُّ أَوْ الْفِكْرِيُّ وَالْمَعْنَوِيُّ) واتە: سەرنج بدەن، بێر بکەیتەووە لەبەر خۆتەووە، بخۆیتیتەووە، کە سەرهنجامی ئەوانەن پێغەمبەرانیان بە درۆ داناو، چۆن بوو؟!

واتە: ئەوانەن بە ئیرادە و ویستی خۆیان پێغەمبەرانیان بە درۆ داناو، تەماشای بکەن سەرهنجامیان چۆن بوو؟! ئێوەش کە بە ویستی خۆتان پەيامی پێغەمبەران وەرناگرن و، بە دواى شەریعەتی خوا ناکەون، کە بە پێغەمبەران دا ناردووێتی، ئەووە خۆتانن و بە خۆتان دەکەن، کەواتە: بۆچی ئوبالی گومراییی و، سەرگەردانیی خۆتان، دەخەنە ویستی خواى پەروەردگارو، قەدەری خواو؟!

مهسه لهی دووهم:

خوا به پیغمبر ﷺ دهفه رموی: نه گهر تو مکوری له سهر خستنه سهر رتیان، واته: له سهر راسته ری کردنیان، بیگومان خوا که سانتیک که بریاری گومرای له سهر داو، راسته رتیان ناکات و، له دواپوژییشدا هیچ پشتیوان و، سهر خهریکیان نیه:

خوا دهفه رموی: ﴿إِنْ تَحَرَّضَ عَلَىٰ هُدٰهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نٰصِرِينَ﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه ته، له سنی برگه دا:

۱- ﴿إِنْ تَحَرَّضَ عَلَىٰ هُدٰهُمْ﴾، نه گهری تو مکوری، سووری له سهر راسته ری کردنیان، ههر ده ته وی بیانخه به سهر ری راست، (الحرص: فرط الإزادة الملحة في تحصيل المراد بالسعي في أسبابه)، (حرص): بریتیه له وه که ئینسان به زور بیه وی شتی بکات، مکور و سوور بیت له سهری، به شیوه به که هۆکاره کان بینیته دی بو ئه وهی بگاته ئه و نامانجه.

لیره دا وشه ی (هُدٰهُمْ) واته: خستنه سهر ری راست، نه ک رینمایی کردن، چونکه پیغمبر ﷺ رینمایی کردوون، به لام ئایا دوا ی نه وهی که رینمایی کردن و، په یامی خوا ی پیگه یانندن و، بهرچا و روشنی پیدان، به ده ست پیغمبره ﷺ بیانخاته سهر ری راست؟! بیگومان نه خیر.

۲- ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ﴾، بیگومان خوا که سیک که گومرای کرد بئ، نایخاته سهر ری راست، واته: که سیک که شایسته ی نه وه بو بئ، گومرابئ و، یاسای خوا ی به سهر دا چه سپا بئ و گومرا بئ، نه وه تازه یاسای گومرا کردنی خوا گرتوو به ته وه و، له نه نجامی نه وه دا که خوی هۆکاره کانی دهسته بهر کردوون، که سیکیش ئه و یاسای خوا به ی به سهر دا چه سپا بئ، یاسای خستنه سهر ری راستی خوا ی پهروه رگاری به سهر دا ناچه سپئ!

۳- ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نٰصِرِينَ﴾، هیچ یارمه تیده رو هاوکارو سهر خهریکیشیان نیه (له روژی دوا یی دا)، ئه مه خوا ﷺ له شوینی دیکه دا دهفه رموی: ﴿مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَكَلَّا هَادِي لَهُ وَيَذُرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ (۱۸۶) الأعراف، واته: ههر که سئ خوا گومرای بکات، هیچ هاوکار یکی نیه بیخاته سهر ری راست و، لیان ده گهری، له سهر کیشی خویاندا سهراسیمه ده بن.

ههروه‌ها له شوینی دیکه‌دا ده‌فهرموئ: ﴿وَمَنْ يُضَلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ (۳۶) الزمر، واته: هه‌ر که‌سیک خوا گومرای بکات، هیچ که‌سیک نابئی که بیخاته سه‌ر رئی راست، وشه‌ی (هَاد، هُدَى، هَادِي) لیره له هه‌موویاندا، واته: خسته‌نه سه‌ر رئی راست، نه‌ک رئی پیشاندان، چونکه بیگومان خوا رئی پیشانی هه‌موو که‌س داوه، له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الضَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به‌لام نه‌وه خوینان دوایی نه‌و رئی‌ه راسته‌ی که خراوته به‌رچاویان، ده‌یگرنه‌به‌ر، یان نایگرنه‌به‌ر!؟

له سووره‌تی (القصص) یشدا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ ده‌فهرموئ: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ...﴾ (۵۶) واته: تو نه‌و که‌سه‌ی خوشتنده‌ویی، ناتوانی بیخه‌یه سه‌ر رئی راست، ده‌توانی رینمایی بکه‌ی، به‌لام ناتوانی بیخه‌یه سه‌ر رئی راست، ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌لام خوا هه‌ر که‌سیکی بوئی، ده‌توانی بیخاته سه‌ر رئی راست، به‌لام خوا نه‌یویسته‌وه به‌زور خه‌لک بخاته سه‌ر رئی راست و راسته‌رینان بکات، بویه‌نازادی کردوون و ده‌ستی‌ناوه‌لا کردوون، ئنجا که‌نازادی کردوون: هه‌یانه که‌رئی‌ه راسته‌که‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگاری گرتوه و، هه‌شیانه که‌نه‌و رئی‌ه راسته‌ی نه‌گرتوه و خواش ده‌رفه‌تی به‌هه‌موویان داوه، چونکه نه‌گه‌ر وا نه‌بئی، تاقیکردنه‌وه‌ی خوا بو‌ مروؤف له ژبانی دنیا‌دا نابه‌ته‌دی.

مهسه لهی سینه م:

هاوبهش بو خوا دانهره کان سویندی قورسیان به خوا خوارد، که خوا مردووان زیندوو ناکاته وه، خواش بهرپرچیان ده داته وه که: با، زیندوو یان ده کاته وه و به لینی حه قی داوه و، ده بی دادوهرییان له نیواندا بکری و، کافران بزنان که درویان کردوه و خواش هه رچی بوئی به چاو ترووکاتیک ده یکات:

خوا ده فهرموی: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدَّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ۳۸ لُبَيْنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ۳۹ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

شیکردنه وهی ئەم نایه ته، له حهوت برگه دا:

۱- ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾، واته: هاوبهش بو خوا دانهره کان و بیروایه کان سویندیان به خوا خوارد به وپه ری جه ختکردن و تیکۆشانه وه، (اجتهدوا في القسم) واته: خو یان تیدا ماندوو کرد، زۆر هه ولیان تیداداو، جه ختیان کرده وه، که سوینده که یان سویندیکی قورس و دنیاکه ر بن، هه لبه ته که سیک سویندی و ده خوات، که یان دنیایا بیته له شتیک، یا خود بیه ویت و ابکه ویت بهرچاو که دنیایه، که بیگومان هی ئەو کافرو هاوبهش بو خوا دانهرانه، ئەوهی دووه میانه.

واته: ویستوو یانه و پیشان بدهن، که زۆر دنیایان له وهی که هه رگیز خوا مردووان زیندوو ناکاته وه، چونکه هاوبهش بو خوا دانهره بیروایه کان خویان ناسیوه و بروایان به خوا بووه، وهک ئیعتیقاد، نهک وهک ئیمانی شه رعیی، خویان ناسیوه، به لام نکوولیشیان له زیندوو کرانه وه کرده، کافره کان سویندیان به خوا خوارد و له سوینده که یاندا زۆر جه ختیان کرده وه و داکوکییان کرد، له سه ر چی؟!

۲- ﴿لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ﴾، که ئەوهی که بمری خوا زیندوو ی ناکاته وه، بویه هه ردووکیانی به (الفعل المضارع) هیناوه، تاکو ئەو حاله تی زیندوو کردنه وه و، حاله تی مردنه که، بخاته بهرچاو، ﴿لَا يَبْعَثُ اللَّهُ﴾، خوا زیندوو ناکاته وه، ﴿مَنْ يَمُوتُ﴾، که سیک که ده مرئی، یانی: ئەگه ر

فهرمووبای: (لَا يَبْعَثُ اللَّهُ الْبُيُوتَ)، خوا مردوو زیندوو ناکاتهوه، هر هه مان مانای ده گه یاند، به لام لیره دا خوا **بَلَىٰ** به تعبیریک فهرموویه تی، که نهو حاله تی مردنه، وینا بکریت له بهر چاو، که له زور له نایه ته کانی قورئاندا، نهو بنچینه به ره چاو کراوه.

۳- **بَلَىٰ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا**، وشهی **بَلَىٰ** له کوردییدا، واته: با، هه میشه له رسته ی پیشیدا، نه گهر شتیک نه فی کرابی و لابرایی، له به رانه ریدا ده گوتری: **بَلَىٰ**، واته: با، نه گهر فهرمووبای (نعم) واته: راست ده کهن خوا نه وهی ده مری، زیندووی ناکاتهوه، به لام **بَلَىٰ**، واته: با، خوا زیندووتان ده کاتهوه و که سیک مری، ده یژه یتتهوه، بوچی؟! **وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا** **وَعَدًّا**، چاوگه یانی: **وَعَدَّ اللَّهُ، وَعَدًّا**، واته: خوا به به لئندان به لئینی داوه و گفتی داوه، **حَقًّا** به لئینی خواش راسته و چه سپاوه.

۴- **وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ**، به لام زوربه ی خه لکی نازانن، چی نازانن؟! خوی په نهانزان مه فعووله که ی قرتاندوه، تاکو زهین بو هر شتیک که بگونجی له گه ل نهو سیاق و نهو مه به سته دا، بو بچی و، ئیستا چه مک و واتایه که ی زور فراوانتر بووه، وه که له وهی که دیاری کردبایه، بو وینه، فهرمووبای:

ا- **وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ** فُدْرَةَ اللَّهِ، ب- **وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ**
ج- **وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ** أَنْ الْحَيَاةَ لَيْسَتْ عَبَثًا^(۱).

نهو کاته ته نیا نه وهی دیاری کراوه ده یگه یاند، به لام ئیستا مانایه که ی زور فراوانه ئاشکراشه: زوربه ی خه لکی نه وانن که هاوبه ش بو خوا دانهرن، نه وانن که بی پروان، زوربه ی خه لکی نازانن، نه گهر زانیبایان، که سیک خوا بناسی ده زانی: که ده سه لاتی خوا، ویستی خوا، زانیاری خوا، حکمه تی خوا، هه موو سیفه ته کانی خوا، ره ها و بی سنوورن، سنووریک نیه که لئی بوه ستن، تاکو بلئی: خوا نه وهی بو ده کری و، نه وهی بو ناکری، ئنجا نه وه خوا به لئینی داوه و به لئینی خواش چه سپاوه، به لام زوربه ی خه لکی نازانن.

۵- **يَسْبَبَنَّهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ**، هوکارو پالنه ریکی دیکه، بو نه وهی خوا مردووان زیندوو بکاتهوه، نه وهیه که نه وهی تیدا که وتوونه ته راجیایی و ناکوکییه وه، بو یان روون بکاتهوه، نه وهی که

(۱) واته:

أ- به لام زوربه ی خه لک توانای خوا نازانن.

ب- به لام زوربه ی خه لک حکمه تی خوا له دروستکراوه کانی دا نازانن.

ج- به لام زوربه ی خه لک نازانن که ژیان بووچ و هه وهن ته نیه.

تییدا که وتوونه ناکوکی و مشتومرپوهه، واته: کافره کان له گه ل برواداران و، هاوبه شدانه ران له گه ل خوا به یه کگران، ده بن نه ویهان بو روون بگریته وه، نه و که سه ی که له سه ر هه ق بووه، پی بگوتری: تو هه قی! نه وه ش که له سه ر ناهه ق بووه، پی بگوتری: تو ناهه قی، نجا نه وه ی که له سه ر هه ق بووه، پاداشتی بدریته وه و، نه وه ی دیکه ش سزا بدری، نه گه ر وانه بی نه وه ژبانی دنیا و ژبانی مروف، به شتیکی پووج و بی نامانج دیته به رچاو، خواش ﷺ به رزه و دووره له وه که شتیکی پووج و بی نامانج بکات، وه که له کوتابی سووره تی (المؤمنون) دا ده فه رموی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿۱۱۵﴾ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ ﴿۱۱۶﴾ واته: نایا نیوه پیتان وایه به هه وه نته به پووج و، به بی نامانج نیوه مان دروستکردوه و بو لای نیمه ناگیرینه وه! ﴿فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾، خوی حکومرانی هه ق، به رزه واته: به رزتره له وه ی که شتیکی بکات پووج بی و، بی حکمه ت و نامانج بی.

۶- ﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ﴾ هه روه ها هوکارنیکی دیکه، بو نه وه ی خوا مردووان زیندوو بکاته وه، نه وه یه که نه وانیه بیروا بوون، بزنان که دروژن بوون و دروکار بوون، (يَتَّبِعُنَّ لَهُم كَذِبُهُمْ)، بو نه وه ی دروی خویانیان بو ده ربکه وی و بزنان که درویان کردوه.

به لای نه گه ر خوا ﷺ مردووان زیندوو نه کاته وه و ژبان ته نیا له و چوارچنوه ی پینج و دوو پوژی دنیا دا خولاصه بیته وه و، مروف هه ر نه وه نده بژی که له م سه ر زه وییه یه، نیدی هیچ قوناغی دیکه ی ژبان نه بی، که واته: نینسان به قه ده ر فیل و کیسه لیکش، نه ژبا، که نه وانیه ته مه نیان زور له مروف زیاتره !! نه که هه ر نه وه نده، به لکو دروستکراوی دیکه ی وا هه یه وه که چیا به کان، که ملیونان ساله خوا دروستی کردوون، نه گه ر ملیونانیش زیاتر نه بن، وه که زانایانی گه ردوونناس و زانایانی زه ویناس ده لین، به لام نه مه شتیکی زور نامه نتیقیه، چونکه خوا ﷺ - وه که له واقعیشدا ده یینین - هه رچی له سه ر زه وییه، بو مروفی دروستکردوه و، هه مووی بو مروف ملکه چ و ده سه تمو کراوه و لای به هره مه نده.

که واته: ناگونجی مروف له زوریک له و شتانه، ته مه نی که متری پی په وایه بیزابی، له حالیکدا که حکومرانی هه موو شته کانه و هه موو شته کان له به ر ده ستی وی دان و له خزمه تی دان، که چی بوخوی ته مه نی له زوریان که متر بی؟! نه وه شتیکی نامه نتیقیه، که واته: ژبانی مروف نابی ته نیا نه و ژبانه زه وییه ی بی، به لکو نه مه به س قوناغیکه و قوناغی دیکه ی به دوا دا دین.

که واته: به لایه نی که مه وه سی پالنه ر هه ن، بو نه وه ی خوا مردووان زیندوو بکاته وه، به پی نه مه نایه تانه:

یه که م: خوا به لینی داوه، به لام زوربهی خه لکی نازانن، ئه مه ش ده رخه ری ئه وه یه که هوکاری بی پروایان له بهر نه زانیانه.

دووهم: بو ئه وهی که خوا نا کوکیه کانیان بو ده ربخات، ئه وهی که تیدا که وتوونه راجیایه وه، بویان ده ربخات و دادوه رییان له نیواندا بکات.

سییه م: بو ئه وهی بی پروایه کان بزنانن که ئه وان دروزن بوون و، به هه له دا چوو بوون.

که واته: زیندوو کرانه وه و لیبرسینه وه، سنی پالنه ری هه ن، ئنجا هیچ ریگریشی نین، ئنجا هه ر شتیک پالنه ر هه بی بو په یدابوونی و، ریگر نه بی له به رده م په یدابوونی دا، به ته نکید په یدا ده بی.

ئنجا ئایا بوچی هیچ ریگریک نیه ؟!

۷- ﴿ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾، واته: قسه ی ئیمه بو شتیک، که ئه و شته مان ویست په یدای بکه ین، هه ر ئه وه یه که پی بلین: به، یه کسه ر ده بی.

﴿ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾، ئه مه به: (كُنْ فَيَكُونُ) هه ش خوینراوه ته وه، ئه گه ر بلین: به، ده بی، یا خود پی بلین: به، یه کسه ر په یدا بووه.

که واته: خوا ﴿ سَنِي پالنه ری سه ره کیی ده خاته روو بو ئه وه، که مردوو ان زیندوو بکاته وه، ئنجا هیچ په ریچیکیش نیه له به رده م ئه وه دا که خوا مردوو ان زیندوو بکاته وه، چونکه تاکه په ریچیک که هه بی، ئه وه یه که خوا نه توانی، خوای په روه ردگاریش هه ر شتیک بوئی به چاوتروو کانتیک دروستی ده کات، که واته: پالنه ر هه یه بو زیندوو کردنه وهی مردوو ان و، په ریچیش نیه له به رده میدا، که واته دینه دی.

ئایا مه به ست له وشه ی: (كُنْ) چییه ؟

(المراد ب (کن) تَوَجَّهَ الْقُدْرَةَ إِلَى إِبْجَادِ الْمُقَدَّرِ) که خوا ده فه رموی: قسه مان بو شتیک که ویستمان، (ویستمان په یدای بکه ین) ئه وه یه پی بلین: به، یه کسه ر ده بی، یان یه کسه ر بووه، بیگومان مه به ست له: (که پی بلین: به، ده بی)، روو کردنه ویستی خوایه بو په یدا کردنی شتیک که له ژیر ریکی دیه.

له سوورهتی (یس) دا به تهعبیریکی دیکه هیناویهتی ده فهرموئی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾ (۸۲). واته: فهرمانی خوا کاتیک که شتیکی ویست، نهوهیه که پیی بفرموئی: بیه، ده بی، که بیگومان فهرمووده و فهرمانی خوا، هه مووی مه به ست پیی تهعبیرکردنه، له رووکردنه ویستی خوا، روو بکاته نهو شته و به ویست و دهسه لاتی بیسنوری ره های خوئی نهو شته پهیدا بکات.

(محمد الطاهر بن عاشور) جوان نهو بابه ته تهعبیر ده کات و ده لی: (وَهَذَا تَقْرِيْبٌ لِلنَّاسِ بِمَا يَعْقِلُونَ، وَنَيْسَ هُوَ خِطَابًا لِلْمَعْدُومِ، وَلَا أَنْ لِلْمَعْدُومِ سَمْعًا يَعْقِلُ بِهِ الْكَلَامَ فَيَمْتَلِئُ لِلْأَمْرِ).

واته: نهو تهعبیره نزیك خستنه وهیه له خه لکی به شیوهیه که تیبگهن، نه گهرنا نهوه دواندنی نه بوو (معدوم) نیه، شتیکی که نه بی بدوینری، ههروه ها نهوه ش نیه شتیکی که نه بی، بیستنی هه بی و لهو قسهیه تیبگات که ناراسته ی ده کری و سه ره نجام فهرمانبه ر بی.

وهک زانایان لهوباره وه زور مشتومریان کردوه، له نیوان نه شعهری و ماتوریدییه کاند له لایهک، له لایهکی دیکه وه: موخته زیله کان و نهوانه ی دیکه، که له گه لایاندا نا کوک بوون! که راستیه که ی هه ره وهیه: خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ویستوو به تی نهوه له ئیمه حالیی بکات، که زور ئاسانه بو خوا، مردووان زیندوو بکاته وه، وهک چو کسه یکه به شتیکی بلئی: بیه، یه کسه ره پهیدا بی، نهوه چهند ئاسانه؟! بو خوا ی پهروه ردگاریش نهوه نده ئاسانه و، هه کاتیک ویستی شتیکی پهیدا بکات، یه کسه ره پهیدای ده کات، چونکه هیچ شتیکی لهوه خیراتر نیه تو به شتیکی بلئی: بیه، یه کسه ره پهیدا بی، به پیی عه قلی ئیمه نهوه به خیراترین پرۆسه ی پهیدا کردنی شته کان تیده گهین، بویه خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهو رووتیکردنی ئیراده و دهسه لاتی خوئی بو شته کان که پهیدایان بکات، بو مان ده خاته نهو قابله تهعبیرییه وه، که بو ئیمه نهوه ئاسانترین و، به سینایترین حالته ی پهیدا کردنی شتیکی، ئیمه لهوه تیده گهین و خوا ی کارزانیس به پیی عه قلی ئیمه، ده ماندوینتی.

مهسه له ی چواره م:

خوا عزوجل رایده گه یه نی که نه و که سانه ی پاش سته م لیکران و چه وسیتزانه وه له ریسی خوادا کوچ ده کهن، له دنیا دا دهرووی خیریان لی ده کاته وه و، پاداشتی دواړوژیسیان، نه گهر بزنان گه وره تره، به مهرجیک خوراگر و پشت به خوا به ستووبن:

خوا ده فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنبُوْتَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱۲﴾﴾

شیکردنه وی تم نایه تانه، له جهوت برگه دا:

۱- که ده فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ﴾، واته: نه وانه ی له پیناوی خوادا کوچیان کردوه، (المهاجرة: مُتَارَكَةَ الدِّيَارِ لِأَجْلِ مَرْضَاةِ اللَّهِ)، (مهاجرة) وازلیهینانی مال و حال و نیشتمان، له پینا و په زامه ندیی خوادا، واته: بو مه به ستیکی دیکه مال و حالیان به جی نه هیستوه، بو وینه: شوینه که ی خویان پی خوش نه بی، بچنه شوینیکی خوشتر، یاخود نامانج و مه به ستیکی تایه تییان هه بی له و شوینه ی که بو ی ده چن، بچن جیبه جی بی بکن، بو وینه: ئافره تیک هه بی چه زی لیکن، یاخود که سابه تیک هه بی له وی نه جامی بدن، یاخود خزمیکیان له وی هه بی پیکه وه کو ببنه وه، نه و نامانجانانیه، به لکو ته نها بو وه ده ستهینانی په زامه ندیی خواجه.

ئنجا نه و کوچکردنه ش:

۲- ﴿مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾، واته: دوا ی نه وه ی سته میان لیکراوه، ئاشکرایه له لایه ن کیوه؟ (مِنْ قَبْلِ الْكُفَّارِ) به لام خوا به (بکه ر نادیار) (مَجْهُولِ الْفَاعِلِ) ده یهینتی، تا کو ئامازه بی به و سته مه ی که لییان کراوه، که شتیکی زور زور ناقولا و ناشیرینه.

وشه ی (ظلم) یش هه موو جوړه کانی ده ستریزیی و نه زیه تدان و، نه شکه نه جده ان و، ناره چه تکردن و، بیزارکردنی ماددی و مه عنه ویی ده گریته وه، واته: نه و کوچکردنه یان له خووه نه بووه، به لکو دوا ی سته م لیکراوی و ئازار و نه شکه نه جده ان بووه، له لایه ن نه وانه وه که هه ر له وان ده وه شیته وه، ئیمانداران نه زیه ت و نه شکه نه جده بدن، که بریتین له نه هلی کوفر و نه هلی شیرک.

ئىنا ئايا ئەوانە خوا چىيان بۆ دەكات ؟!

۳- ﴿لَنْبُؤْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾، واتە: لە ژبانی دنيادا جى و رپپەكى باشيان بۆ پەيدا دەكەين، (التبؤنة: الإسكان، إِذْ يُضَادُّ الْهِجْرَةَ: الإسكان)، (التبؤنة)، (بواء) يانى: يەكسانىي، ئىنا (بؤئە) واتە: شۈينى بۆ خۆشکرد، (التبؤنة) ليرەدا بە ماناي نىشتە جى كردن دى، چونكە پىچەوانەى كۆچكردن نىشتە جى كردنە، كەسى لەسەر مالى و حال و نىشتىمانى هەلدەقەنرى، پىويستىرتىن شت بۆى، ئەوئەيە كە جى و رپى و شۈينىكى هەبى، تىيدا نىشتە جى بىت، بارى هەر لەسەر پشتى كەرى نەبى و، كۆلى هەر لەسەر پشتى نەبى، شۈينىك هەبى تىيدا سوكنايى بۆ بىت و تىيدا ئارام بگرى.

بەلى بۆيە خوا ئەوئەي باسكردو، چونكە بۆ باباي كۆچكردو، بۆ باباي ئاوارە و دەربەدەر، پىش هەموو شتىك جىي و رپى و مالى و حالە پىويستە، بۆيە باسى شتى دىكەى نەكردو و بىگومان نىشتە جىكردن، شتەكانى دىكەشى بەدوا دىن، وەك خواردن و خوراك و بەرگ و پۆشاك و داينكرانى پىداويستىيەكان.

۴- ﴿وَلَا جُرْأَلْآخِرَةَ أَكْبُرُ﴾، واتە: پاداشتى دواروژىش گەورەترە، بە دلىيايى پاداشتى دواروژى پەزنامەندىي خوايە و بەهەشتى خوايە.

۵- ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، ئەگەر زانىبايان يانى: ئەگەر پرواداران ئەو بەزانن، هەلبەتە پرواداران بە كورتىي دەزانن كە بەهەشت خۆشترە لە دنيا، بەلام بىگومان جگە لەوئەي كە خوا بە وەحىي پىيان رادەگەيەنئى، وردەكارىيەكانى نازانن، بۆيە ئەگەر زانىبايان وەك خۆي بەهەشتيان ناسىيايە، وەلمى ئەگەر (لَوْ) قرتىتراو (محذوف)ە، يانى: ئەگەر زانىبايان زۆر زۆر دلخۆش دەبوون، ياخود ئەگەر زانىبايان هىچ ئاويان لە كۆچكردن و، ئاوارە بوون نەدەخواردو، لە پىناوى خوادا.

واتايەكى دىكەى ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، ئەگەر بىپروايەكانىش زانىبايان بەهەشت چەند خۆشە (لَفَعَلُوا مَا فَعَلَهُ الْمُؤْمِنُونَ) ئەوانىش ئەوئەيان دەكرد كە پرواداران كروويانە، كە برىتيە لە ئيمان هىتان و بەندايەتىي ئەنجامدان بۆ خوا و پابەندىي بە شەرىعتى خواو.

ئىنا دوايى پىناسەى ئەوانەمان بۆ دەكات كە كۆچ دەكەن لە پىناوى خوادا، دەفەرموى:

۶- ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا﴾، واتە: ئەوانەى كە خۆيان راگرتو، خۆراگر بوون، لەسەر چى خۆراگر بوون ؟! لەسەر سەختىيەكان، لەسەر كۆسپ و تەگەرەكان كە دىتە رىيان لەبەردەم كۆچكردن و نىشتمان بە جىهەشتندا، كە پىش هەموو شتىك:

۱- خۆشەوېستىي نىشتمان و مال و حاله.

۲- ئنجا خۆشەوېستىي كەسوكاره.

۳- ھەروھە خۆشە وېستىي ئەو بەرژەوھەندىيانەيە كە لەوین، توانیویانە خۆرابگرن و چاوپۆشى لەوانە ھەموویان بگەن، ديسان ئەو مەترسیيانەيە كە دینە ریان، بەنسبەت ئەو شوئەي كە بۆي دەچن: ئايا

(۱) دەبى شوئیان دەستبگەوئى و لەوئى جئى حەوانەوھیان ھەبئى؟

(۲) دەبى كارو كەسابەتیان ھەبئى؟

(۳) دەبى بژیویان بۆ دابین بكرئى؟

(۴) دەبى مال و مندالیان چى لئیبئى؟

لەسەر ھەموو ئەوانە خۆیان راگرتوھ.

۷- ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، واتە: تەنھا پشتیشیان بە پەروەردگاریان دەبەستن.

وشەي (صبروا) بە کرداری رابردوو ھاتوھ، چونكە كۆچکردنە كە تپەریوھ، كاریك بووھ پئى ھەلساون و تپەریوھ، بەلام پشت بە خوا بەستنەكە بە کرداری (مضارع) ھاتوھ كە ئیستا و داھاتوو دەگەيەنئى، چونكە بۆ لەمەودوا كە دئى، پئویستیان بە پشت بە خوا بەستن ھەيە، بۆ تەحەممولکردنئى ئەو ئازار و نارەحەتییانەيە كە دینە ریان، وەك زۆرجار گوتوومانە: كاتيك (جاز و مجرور) پئش (فعل و فاعل) دەكەون، ئەمە كورت ھەلھئیان دەگەيەنئى: ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، وەك: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾، واتە: ھەر تۆ دەپەرستين و یارمەتیی بەس لە تۆ دەخوازین، لئرشدا یانی: پشتیان بەس بە پەروەردگاریان دەبەستن.

ھەلبەتە ئەم ئایەتە ئامازەيە بە كۆچى مسولمانان، بە پلەي یەكەم بۆ (حەبەشە)، چونكە دووجاران كۆچکردنئى مسولمانان ئەنجامدرا بۆ حەبەشە، جارێك بە ژمارەيەك كەم چوون، جارێك ديكە بە ژمارەيەك زياتر چوون، وەك لە (السيرة النبوية) دا باسكراوھ^(۱)، دەشگونجئیت ئامازەش بئیت بە كۆچکردنئى مسولمانان بۆ (یثرب)، كە دوایی ناوی لئنرا

مەدینە، ھەرچەندە ئەو ھە لە دوا دوا قوناغی مەككەدا بوو، بۆیە زیاتر وا پێدەچیت نامازەبێ بە کۆچکردنی مسوڵمانان بۆ حەبەشە کە دووجاران ئەنجامدراو و، ھەندیکیان وەك جەعفەری کوری ئەبوو طالیب و ژمارەیهك، تاكو گرتنی خەبەر ھەر لەوێ بوون، ھەتا لەو رۆژەدا کە گەرانەو، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (لا أدري بأیما أسراً بفتح خيبر أو بقُدوم جعفر) واتە: نازانم بە کامیان دلخۆش بم، یان دلخۆشتر بم، بە گرتنی خەبەر، یان بە ھاتنی جەعفەر!

(خەبەر) چەند قەلایەکی جوولەکە کانی لیبوو، ئەو جوولەکانە خەنجەرێکی ژەھراوی بوون، ھەمیشە لە پشتمووەرا لە مسوڵمان دەدران و، ھەر دوژمنیکی مسوڵمانان پەیدا بووبایە، ئەوانە کەین و بەینیان لەگەڵ دا دەکرد، ئیدی سەرەنجام سزای غەدر و پەیمان شکینیی خۆیان وەرگرت و، شوینەکەیان گیرا، ئنجا لەو رۆژەدا جەعفەری کوری ئەبی طالیبیش خوا لیتی رازیی، لەگەڵ ژمارەیهك لەو مسوڵمانانە ی کە لە حەبەشە بوون چەند سأل بوو لەوێ بوون، پیکەو ھاتنەو ھە بۆیە پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: نازانم بە کامیان دلخۆش بم: بە ھاتنەو ھە جەعفەر و ھاوئەکانی، یاخود بە گرتنی خەبەر و ئەو قەلایانە ی کە جوولەکە کان تیاندا بوون^(۱).

(۱) لە تەفسیری سوورەتی (الفتح)دا، بەدریژیی باسی جەنگی خەبەرمان کردو ھە بەر پۆشنایی (السیرة النبویة لابن ھشام)دا، ئەو جەنگەش لە سالی ھوتەمی کۆچی دا بوو، دوا پیکھاتنی ھودەیبیە (صلح الحديبية) لە سالی شەشەمی کۆچی دا.

مەسەلەى پىنجهم:

خو **﴿﴾** پىش موحه مەد **﴿﴾** تەنيا پياوانى بە پىغەمبەر ناردوون و، ئەوانىش بە موغىزەو كىتپەو ھاتوون و، ھەر كەس لە زاناىانى كىتپە پىشوو ھەكان پىرسى، لەو ھە دىنيا دەبى كە خو **﴿﴾** تەنيا پياوانى ھەك پىغەمبەر پەوان كىردوون، ئەوانىش بە بەرنامەو ھە و بە موغىزەو بەنگەو ھاتوون:

خو ھەرموويەتى: **﴿﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكِرُونَ ﴿٤٤﴾**

شىكردنەو ھى ئەم ئايەتەنە، لە چوار بەرگەدا:

۱- كە دەفەرموئى: **﴿﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا ﴿﴾**، واتە: لە پىش تۆدا بەس پياوانمان پەوان كىردوون، يانى: پەوانمان كىردوون ھەك پىغەمبەر **﴿﴾**، كە پەيامى خو بەگەيەنن.

بىگومان ئەمە ھەلامى كافر و ھاوبەش بو خو دانەرەكانە، كە ھەمىشە بيانوويكى حازر بەدەستيان ئەو ھەبوو: بوچى خو فرىشتان نائىرى؟! ھەك لە سوورەتى (الأنعام) دا، - كە پىشتر تەفسىرمان كىردو ھە - و ژمارەيەك لە سوورەتەكانى قورئاندا، ئەو ھە دووبارە بوئەو ھە، بو وئەنە: لە سوورەتى (الإسراء) و لە سوورەتى (الكهف) دا، كافرەكان يەكەك لە بيانوو ھە بەھىزەكانيان ئەو ھەبوو، كە: بوچى خو فرىشتەيەكى نەناردو، ھەك نوئەرى خوئى، ھەك گەيەنەرى پەيام و بەرنامەى خوئى، خوئى پەروەردگارىش لە ھەموو شوئەكاندا ھەلامى داوئەتەو ھە، بو وئەنە:

لە سوورەتى (الأنعام) دا دەفەرموئى: **﴿﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ ﴿٩١﴾**، واتە: ئەگەر ئەو پىغەمبەرمان كە دەپىترىن، كىردبامان بە فرىشتە، ئەگەر فرىشتەمان ناردبوو، دەبوو كىردبامان بە پياويك، واتە: دەبوو ھىتابامانە ھەر شەكلى پياويك (مرؤف)، ئەگەرنا مرؤف ناتوانت فرىشتەكان ببىنئى، فرىشتەكان و چنەكان لەگەلمانن، بەلام ئىمە نايانبىنن، ئەو ماددەيەى كە ئەوان لىئى دروستبوون،

له سهرووی ههسته کانی ئیمه وهیه و ئیمه ناتوانین بیانینین، بۆ نموونه: ده‌بارهی (جینن) خوا له سووره‌تی (الأعراف) ۱۰ - ۲۷ - ۳۰، ده‌فهرمووی: ﴿إِنَّهُم بِرَبِّكُمْ هُمْ وَقَوْمِهِمْ مِنْ حَيْثُ لَا يُرَوْنَهُمْ﴾. واته: (ئیبلیس) خۆی و، کۆمه‌له‌که‌ی ده‌تانبینن له شوینیکه‌وه، به شیوه‌یه‌ک که ئیوه ناتوانن ئه‌وان ببینن.

به‌نسبه‌ت فریشته‌کانیشه‌وه به هه‌مان شیوه، خوا ده‌فهرمووی: ئه‌گه‌ر به‌نۆینه‌ری خۆمانان فریشته‌یه‌کیشمان ناردبایه، هه‌رده‌بوو کردبامان به‌پیاویک و هیتابامانه‌سه‌ر شکلی مروفتیکی پیاو، ﴿وَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسون﴾. واته: ئه‌و کاته‌ش لیمان تیکه‌ل ده‌کردن ئه‌وه‌ی له‌خۆیانی تیکه‌ل ده‌که‌ن.

(لَبَسَ، يَلْبَسُ) واته: (خَلَطَ، يَخْلِطُ)، واته: تیکه‌لی کرد، تیکه‌لی ده‌کات، که ئه‌مه‌جیا به له (لَبَسَ، يَلْبَسُ)، واته: پۆشی، ده‌پۆشی، (هه‌ژار) له‌ته‌فسیره‌کوردیه‌که‌ی خۆیدا - وه‌ک له‌سووره‌تی (الأنعام) دا ئاماژه‌مان پێداوه - له‌ته‌فسیرکردنی ئه‌م ئایه‌ته‌دا به‌هه‌له‌دا چووه، که وایزانیوه (لَبَسَ - يَلْبَسُ) به، گوتوویه‌تی: پیمان ده‌پۆشین که ئه‌وه‌ی بۆخۆیان ده‌پۆشن! به‌لام نا، چونکه ئه‌مه (لَبَسَ، يَلْبَسُ) به‌یانی: (خَلَطَ، يَخْلِطُ) واته: لیمان تیکه‌ل ده‌کردن ئه‌وه‌ی له‌خۆیانان تیکه‌ل کردوه، واته: ئه‌و کاته‌ش ئه‌و فریشته‌یه‌ی که چۆته‌سه‌ر شکلی پیاویک، گوتبای: من پێغه‌مبه‌ری خوام و، فریشته‌شم! ده‌یانگوت: نه‌خیر، تۆ فریشته‌نی، تۆش پیاویکی وه‌ک ئیمه، چۆنیان زانیبایه فریشته‌یه؟! لیان تیکه‌ل ده‌بوو!

۲- ﴿نُوحِيَ إِلَيْهِمْ﴾. واته: سروشیان بۆ ده‌که‌ین، نیگیان بۆ ده‌تیرین، په‌یامی په‌نهانیان بۆ ده‌تیرین، ئه‌مه‌خویندنه‌وه‌ی (حفص)ه، به‌لام هه‌موو قورئان خویننه‌کانی دیکه، ئاویان خویندوه‌ته‌وه: (يُوحَى إِلَيْهِمْ) واته: سروشیان بۆ ده‌کری، په‌یامیان بۆ ده‌تیردی، سه‌رچاوه‌که‌شی دياره له‌خواوه ﴿يُوحَى﴾ بۆیان دی.

۳- ﴿فَسْتَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْمُونَ﴾. واته: له‌ئه‌هلی زیکر پیرسن، ئه‌گه‌ر نازانن، ئه‌هلی زیکر، واته: ئه‌وانه‌ی که زیکری خویان له‌به‌رده‌سته، (ذکر) به‌کتیب و به‌رنامه‌ی خوا ده‌گوتی، که راستیه‌کان ده‌خاته‌وه‌بیر مروفت، یاخود شه‌ره‌ف و ناو و ناوبانگه‌بۆ مروفت، ئه‌گه‌ر بروای پتی بیتن، بۆیه: (فَسْتَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ: أَي أَهْلَ الْكِتَابِ) واته: له‌خواه‌ن کتیبه‌کان پیرسن.

یاخود زیکر لێره‌دا به‌مانای قورئانه، واته: له‌ئه‌هلی قورئان پیرسن، ئه‌وانه‌ی له‌قورئان شاره‌زان، له‌زانایان پیرسن، ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْمُونَ﴾، ئه‌گه‌ر نازانن، لیان پیرسن پیتان ده‌لین: که راسته‌خوا له‌رابردووشدا ته‌نیا له‌نیو مروفتاندا پێغه‌مبه‌رانی ره‌وانه‌کردوون،

هەر له ئادهمهوه تاكو خاتهم سه لات و سهلامی خوايان له سه ر هه موو پيغه مبه رانی خوا بی، هه موویان مروّف بوون و، له نیو مروّفانیشدا پیاو بوون و ئافره ت نه بوون.

۴- ﴿يَا بَيِّنَاتٍ وَالزُّبُرِ﴾، واته: به به لگه ئاشکراکان و به کتیبه کانیسه وه.

(بیّنات) کوی (بیّنة)یه، که به لگه یه کی روون و ئاشکرای وایه ئیقناعه کر و ئیلامکه ر بی بو به رانبه ر.

(زُبُر) کوی (زُبُور)ه، (زَبَرَ الْكِتَاب) واته: نووسیه وه، به لام به خه تیکی درشت، یاخود به وشه یه کی درشت و گه وره، هه ر چوّن بیّت (زُبُر) کوی (زُبُور)ه، که به مانای (کِتَاب) دی، واته: شتیک که نووسرابیته وه.

که واته: هه موو پيغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه م به لگه و موعجیزه یان پی بووه و بو چه سپاندن (إثبات)ی ده عوای پيغه مبه رایه تیی خویان، هه م کتیب و به رنامه شیان پی بووه.

نه مه سی راستیی گرنگی لی وه رده گیرین:

راستی یه که م: له پیش توشدا هه ر پیاوانی (مروّف) پيغه مبه ر بوون و، فریشته کان پيغه مبه ر نه بوون!

راستی دووه م: ئافره تان به شیان له پيغه مبه رایه تیی دا نه بووه، له به ر نه وه نا که خوا ﴿لَا يَلِيهِ نَكِيرِي﴾ به لای پیاواندا کرد بن! چونکه خوا ﴿لَا يُوْحَىٰ نَه نِيْرَه و، نه مبیّه﴾ ﴿قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ﴾ ۱ ﴿اللَّهُ الصَّكْمُ﴾ ۲ ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ ۳ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ ۴ ﴿الإِخْلَاص﴾، واته: بلن نه و خوایه، تاکه، خوایه، جیی نیاز و بی نیازه، که سی لی نه بووه و له که سیش نه بووه، هیچ که سیش هاوتای نیه.

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ...﴾ ۱۱ ﴿الشُّوْرِي﴾، واته: هیچ شتیک وه ک وینه ی وی نیه.

﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ۱۲، واته: هه رچی شته هه مووی جووق هه یه، له مادده ی بن ژیا نه وه، له گه ردیله وه که بارگه ی سارد و گه رمی هه یه، نه لیکترۆن و پروتۆن، هه تا رووه ک و هه موو دروستکراوه کانی خوا، هه مووی جووته، ئاسمان و زهوی، دنیا و دواړۆژ، به هه شت و دۆزه خ، سه رما و گه رما، سه رو و خوار، گه وره و بچووک، هه مووی جووته، ته نیا خوا ﴿تَاكَه﴾.

که واته: له به ر نه وه نه بووه که خوا ﴿رَه گه زی پیاوان به باشتر دابنی و، به رزی بکاته وه به سه ر ره گه زی ئافره تاندا، به لکو له به ر نه وه یه که ئه رکی پيغه مبه رایه تیی ئه رکیکی قورس و

گرانه و، خوا ص ره چاوی باری پیکهاته‌ی جه‌سته‌یی و ده‌روونی نافرته‌ی کردوه و، نه‌و ئه‌رکه سروشتیانه‌ی که ده‌بی نه‌نجامیان بدات و، به‌خوئی نه‌بیته نه‌نجام نادرین، وه‌ک ئه‌رکی دایکایه‌تی و ئه‌رکی مندال هه‌بوون له سک داو، مندال به‌ختوکردن، له‌گه‌ل هه‌ندی تایبه‌مه‌ندی دیکه، وه‌ک: نه‌رم و ناسکی جه‌سته‌ی و ده‌نگی و، زالبوونی عاتیفه و سوژی و... هتد، نه‌وانه هه‌موو وایانکرده که نه‌و ئه‌رکه قورسه به نافرته‌تان نه‌سپێردری، له‌به‌ر نه‌وه که خوا ص به‌کن له سیفه‌ته‌کافی بریتیه له کاربه‌جیی، خوا کاری بیجی ناکات، نه‌گه‌ر که‌سی توانای هه‌لگرتی ئه‌رکیکی نه‌بی و پی‌ی بسپێردری، مانای وایه، نه‌وه شتیکی بیجییه، نه‌وه‌ش له خوا ناوه‌شیته‌وه، به‌لام جگه له وه‌حیی بو هاتن و ئه‌رکی پیغه‌مبه‌رایه‌تی، هه‌موو پله‌کافی دیکه نافرته‌تان بریوانن، که به‌رزترینیان پله‌ی (صدیقیه‌)یه خوای په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی مه‌ریم دایکی عیسا له سووره‌تی (المائدة) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ كَثِيرًا ۗ وَاتَهُ: دایکی عیسا ص (صدیقیه) بووه، واته: زور بریویه‌کی پته‌وی هه‌بووه، یاخود زور راست و ساغ بووه له‌گه‌ل خوئی و خوا و خه‌لکدا.

راستی سیه‌م: کتیبه پيشووه‌کان ده‌گونجی به‌هه‌ریان لیوه‌ربگیری، به‌پی ئه‌م ئایه‌ته موباره‌که که ده‌فه‌رموی: ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ده‌گونجی بو هه‌ندی به‌رچاو روونی به‌هه‌ره وه‌ربگرین له کتیبه پيشووه‌کان، وه‌ک له سووره‌تی (یونس) یشدا ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾، واته: نه‌گه‌ر تو له دوو دلیدای له‌وه‌دا که بو تو‌مان ناردوته خوار، له‌وانه بپرسه که له پیش تو‌دا کتیبیان پیدراوه، بیگومان له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاته‌وه هه‌قت بو هاتوه، نجا تو له دوو دلان مه‌به.

به‌لام بیگومان ده‌بی به‌وریایی به‌هه‌ره له کتیبی پيشووه‌کان وه‌ربگیری، بو‌یه له فه‌رمایشتیکی پیغه‌مبه‌ر ص هاتوه ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تَتَّبِعُوا هَمَمَهُمْ﴾^(۱)، واته: به‌خاوه‌ن کتیبه‌کان مه‌لین راست ده‌که‌ن، به‌درۆشیان دامه‌نین.

چونکه نه‌گه‌ر بلین راست ده‌که‌ن و شتیکیان گوتبی: وانه‌بووی، نه‌وه گونا‌هبار ده‌بن، بشلین: درۆ ده‌که‌ن، شتیکیان گوتبی: وابی، دیسان گونا‌هبار ده‌بن.

که‌واته: لیانگه‌رین وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿حَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ﴾ (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۳۶۶۲)، واته: قسه له وه‌چه‌ی ئیسرائیله‌وه بگێرنه‌وه (وه‌ک زانیان وایان کردوه) هیچ

(۱) {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ص، قَالَ: كَانَ أَهْلُ الْكِتَابِ يَقْرَءُونَ الثُّورَةَ بِالْعِبْرَانِيَّةِ وَيُفَسِّرُونَهَا بِالْعَرَبِيَّةِ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص: لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تَتَّبِعُوا هَمَمَهُمْ، وَقُولُوا: آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا، الْآيَةَ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۲۱۵.

سەغله تىتان لەسەر نى، بەلام تەسلىمى ھەموو قسە كانيان مەبن، ھەرۈھا ھەموو قسە كانىشان پەفز مەكەن، بەلكو دەبى قسە كانى ئەوان لە مەحەكى قورئان بدرىن، پاشان لە مەحەكى عەقل و عىلم و زانست و واقعىش بدرىن، ئەوجار ۋەربگىرىن.

مەسەلەى شەشەم:

خو زىكرى بۆ پىغەمبەرى خاتم ﷺ ناردو، تاكو ئەۋەى بۆ خەلكى دابەزىنراۋە، بۆيان روون بىكاتەۋە، چۆن جىبەجى دەكرى؟ ھەرۈھا دەبى خۇشيان بىر بىكەنەۋە، بۆيان روون بىكاتەۋە، واتە: خودى قورئانەكەيان بۆ بخوئىتەۋە و، بە روونى پىيان بگەيەنى، ھەرۈھا چۆنەتى جىبەجى كەردنەكەشيان بۆ باس بىكات و، خۇشيان بىر بىكەنەۋە:

خو دەفەرموى: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكِرُونَ



شىكردنەۋەى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

۱- ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ﴾، واتە: زىكرىشمان بۆ لای تۆ دابەزاندو.

(الذکر: الكلام الذي من شأنه أن يُذكر أي: يُتلى ويُكرَّر، وَالْقُرْآنُ كِتَابٌ وَبَيِّنَةٌ مَعَالٍ)، (ذکر) فەرموۋدەيەكە كە بگونجى باس بىكرى، يانى: بخوئىتەۋە و دووبارە بىكرىتەۋە، ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ﴾، ھەلبەتە (زىكر) یش، قورئانە و، ھەم شوئىنى (زبور) دەگرىتەۋە، ھەم شوئىنى (بىئات) یش، چونكە قورئان لە يەك كاتدا ھەم كىتیبە، ھەم بەلگە و موعجىزەشە، بۆيە ھى پىغەمبەرانى پىشوو، فەرموۋىتە: بە بەلگە گەل و كىتیبانەۋە ھاتوون، ﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ﴾، بەلام بۆ موخەممەد ﷺ تەنیا باسى زىكرى كردو: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ﴾، واتە: بىرخەرۋە و (ذکر) مان بۆ تۆ دابەزاندو، چونكە پىۋىستىت بە بەلگەى دىكە نى، لەسەر پىغەمبەرايەتت، جگە لە قورئان، كە قورئان گەورەترىن بەلگە و موعجىزەى موخەممەدە ﷺ بۆ ئىسپاتى پىغەمبەرايەتتەكەى، ئەگەرنا پىغەمبەرى خو ﷺ موعجىزەى دىكەى بوون، بەلام ئەو موعجىزانەى دىكەى بەكارنەھىتاۋن بۆ سەلماندى ئەۋە كە پىغەمبەرى خوايە، بەلكو بۆ مەبەستى دىكە، لەسەر دەستى پىغەمبەر ﷺ ھەندى شتى ياساد (خارق العادة) پەيدا بوون، ۋەك لە كىتیبەكانى سوننەت و سىپەدا ھاتوون.

۲- ﴿لَسْبِئَانَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾، واتە: ئەو زیكرو كتیبه مان بو تو ناردۆته خوار، تاكو ئەوهی بو خەلك دابه زیتراوه، بۆیان روون بكه یه وه.

ئەمه دوو واتای هەن:

یه كه م: تەنیا خویندنه وهی پیغه مبه ر ﴿﴾ بو قورئان به و شیوه یه ی كه له جریلی وه رگرتوه، ئەوه هەر بوخوی روونکردنه وهی پیغه مبه ره ﴿﴾ بو قورئان: ﴿لَسْبِئَانَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾، واتە: بۆیان بوخوینیه وه، به شیوه یه کی وا كه مانا و واتایه كه ی روون و روشن بن، چونكه چۆنیه تی قسه كردن و چۆنیه تی خویندنه وهی ده قێك، زۆر كاریگه ریی هه یه له سه ر ئەوه ی چاك بفامرئ، یاخود به پیچه وانه وه نه فامرئ، جاری وا هه یه قسه یه ك كه ده كرئ، ئەگه ر خاوه نه كه ی زۆر ره وانبیژ (بلیغ) و زمان پاراو (فصیح) بن، هەر به قسه كردنه كه، ده قی قسه كه كه ده كرئ و ده خوینرتته وه، به رانه ره كه لئی تیده گات، به بن ئەوه ی كه شه رح و روونکردنه وهی له سه ر بدات.

دووهم: واتایه کی دیکه ی: ﴿لَسْبِئَانَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾، واتە: بۆیان روون بكه یه وه ئەوه ی كه بۆیان دابه زیتراوه، كه چۆن كاری پێ بكرئ و، چۆن جیبه جێ بكرئ ؟

به لام بۆچی ده بن به و دوو واتایه لێکی بدهینه وه !؟

چونكه پیغه مبه ر ﴿﴾ ئەگه ر خوا ﴿﴾ ئەو ئەركه ی پێ سپاردبایه كه قورئان هه موو روون بكاته وه، ئیمه ئیستا ته فسیری پیغه مبه رمان ﴿﴾ ده بوو بو قورئان (التفسیر النبوی للقرآن الکریم) كه ئیمه ئەوه مان له به ر ده ستدا نیه، به لام جیمان هه یه ؟! (التطبیق النبوی للقرآن الکریم) جیبه جێکردنی پیغه مبه ر ﴿﴾ بو قورئانی به ریز، ئەوه مان له به رده سه ته، كه دیاره ئەو ئەركه ی به پیغه مبه ر ﴿﴾ سپێردراوه، ئەو ئەركه ی كه خوا پێی سپاردوه، ئەوه یه كه قورئان جیبه جێ بكات له سه ر ئەرزى واقیع و، ئەوه شی كردوه، به لام ئەگه ر ئەوه ی پێ سپاردبایه كه قورئان هه مووی ته فسیر بكات، بۆی ته فسیر ده كر دین، به لام جگه له چه ند ئایه تێکی كه م بو هاوه لان خوا لێیان رازی بن، كه ئیشكالیکیان بو په یدا بووه له سه ر چه مك و واتایان، پیغه مبه ر ﴿﴾ هیچ سووره تێکی به ته واوی له قورئان ته فسیر نه كردوه، دابنیشی بفه رموی: ئەم سووره ته ئەوه مانا كه یه تی، به لكو قورئان بوخوی روشنه، خوا ﴿﴾ له چه ند شوئان ئەوه ی فه رموو، بو وینه:

أ/ له سه ره تای سووره تی (الحجر) دا كه ده فه رموی: ﴿الرَّتْكَ ءَايَتُ الْكِتَابِ وَقُرْءَانٍ مُبِينٍ﴾

ب/ له سه ره تای سووره تی (النمل) دا ده فه رموی: ﴿طَسَّ تَلْكَ ءَايَتُ الْقُرْءَانِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ﴾

ھەرۈھالە چەند شۈبھى دىكەش دا ھاتوھ، كەواتە: ئەوھى كە بۆ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ ھاتوھ، ھەم وەك خوتىزاوھ (قرآن) روون و ئاشكرايە، ھەم وەك نووسراو (كتاب) روون و ئاشكرايە، ھەم قورئانى (مبىن) ە، ھەم كىتابى (مبىن) ە، يانى: ھەم بە حالەتى خوتىزاوھى روون و رۆشنە، ھەم بە حالەتى نووسراوھى.

وھلامى برسيارىك :

ئەگەر بە كىك بلى: ئەدى باشە بۆچى ئىستا تۆ قورئان تەفسىر دەكەى، مادام رۆشنە!؟

دەئىن: قورئان رۆشنە بۆ خەلكى خۆى، بۆ كەسانىك كە شارەزای زمانى عەرەبى بن و، بۆ كەسانىك كە ھاودەم و ھاوپرازى قورئان بن، واتە: نەك بۆ خەلك بە گشتى، تەنھا بۆ ئەھلى خۆى رۆشنە، يانى: پىويستى بە پىغەمبەرى خوا نىھ ﷺ، ھەمووى رۆشن بىكاتەوھ، ئەو شۈبھانەى كە پىويست بوو بن، ئەو رۆشنى كىردوونەوھ، بەئى بە تەئكىد قورئان بە گشتى بۆخۆى رۆشنە، بەلام چۆنەتى جىبە جىكردنەكەى بۆ ئىمە، پىويستى بە روونكردنەوھ ھەيە و، پىغەمبەرىش ﷺ ئەوھى كىردوھ.

ئىرەدا خوا ﷺ بەنسبەت دابەزاندنى قورئان بۆ پىغەمبەرەوھ ﷺ دەفەرموى: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ﴾، بەلام بەنسبەت خەلكەوھ، دەفەرموى: ﴿لَتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾. ﴿وَأَنْزَلْنَا﴾ يانى: راستەوخۆ بۆ پىغەمبەر ﷺ دابەزىوھ و بەكسەرىش لىتى تىگەشىتوھ، بەلام بۆ خەلك ﴿لَتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ ئەوھى بۆ خەلك ھاتوھ، لە ماوھى (۲۳) سالى تەمەنى تۆدا، لە ميانى ژيان و سىرەى تۆدا، قورئان بۆ خەلك دابەزىزاوھ، تۆش دەبى پلە پلە و وردە وردە بۆيان روون بىكەيەوھ.

۳- ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكُرُونَ﴾، واتە: بۆ ئەوھى خۆشيان بىر بىكەنەوھ، واتە ھەر بىر كىردنەوھى خۆشيان پىويستە بۆ ئەوھى چاك لە قورئان بەھرمەند بن، يانى: خوا ئەو كىتیبە، ئەو قورئانە، ئەو فەرمايشتەى خۆى ناردوھ بۆ خەلك، تاكو بىخوتنەوھ و لىتى تىبگەن و، بىرى لىبىكەنەوھ و تىپرامىنن.

مهسه لهی جه و ته م:

ئه وانهی خه ریکی پیلانگیرانن، نابیی دلنیا بن که خوا به جوریک له جوره کان سزایان نادات، بۆ وینه: به زه ویدا بچنه خوار، واته: خوا به زه ویسی دا بیانباته خوار و زه وی رۆبچی، بیته وهی هه ست پی بکه ن، یان به بیته وهی هه ست پی بکه ن نازار و سزایان بۆ بی، یان له کاتی هاتن و چووندا، به لایه کیان بۆ بی، یا خود له کاتی ترس و بیمدا، به لای ناگه هانیان بۆ بی:

خوا ده فه رموی: ﴿ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ٤٥ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ٤٦ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ٤٧ ﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له جهوت برگه دا:

١- ﴿ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ ﴾، واته: ئایا ئه وانهی پیلانان ده گپرن دلنیا، (مکروا السَّيِّئَاتِ: أي مکروا المکرَاتِ السَّيِّئَاتِ) واته: پیلانه خرابه کانیان گیراون، چونکه (السَّيِّئَاتِ) وهه صفه بۆ وهه صفکراویکی قرتینراو، (صِفَةً لِمَوْصُوفٍ مَخْذُوفٍ) که به پیتی سیاق و سه لیه ده زانری.

بۆیه ش (المکرات) پاناوی مینیهی بۆ به کارهینراوه: ﴿ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ ﴾، تا کو مانای خه سلته بگه یه نی، وهک (العذرة) بۆ غه در (هَذِهِ عَذْرَةٌ فَلَانَ) غه در، واته: په یمان شکینی.

له چی دلنیا بوون ؟

٢- ﴿ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ ﴾، واته: ئایا دلنیا ن له وهی که خوا به زه وییاند به ریتته خوار، یان زه ویان له بندا رۆبچوتی، (الْخَسْفُ التَّغْيِيبُ فِي الْأَرْضِ) (خَسَفَ) یانی: ونکردن له زه ویدا، ده گو ترئ: (انْخَسَفَ): غَارَ، يَغُورُ، غَوْرًا) رۆچوو (خَسَفَ: اللَّهُ بِهِ الْأَرْضَ: غَيْبُهُ فِيهَا) خوا له زه ویدا ونی کرد، (خَسَفَ هُوَ فِي الْأَرْضِ) واته: به زه ویدا چوو خوار، (خَسَفَ بِهِ) واته: به زه ویدا رۆبچوترا، یانی: له زه ویدا ونکرا و په نهانکرا و و خرابه ناخی زه وییه وه، ئایا له وه دلنیا ن خوا به ناخی زه وییاند! بیاته خوار!

۳- ﴿أَوْ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾، واته: یاخود نایا دلنیاں له وه که سزا و نازاریان بو بن، به بیته وهی ههستی پیبکه ن، چه ندان جو ره نه خوشی و، به لا و، گرفتاری هه به.

۴- ﴿أَوْ يَأْخُذْهُمْ فِي نَقَلِهِمْ﴾، واته: یان نایا دلنیاں له وه که له کاتی هاتن و، چوون و، هه لسور و داسوور یاندا، بیانگری! (التقلب: السعي في شؤون الحياة)، (تقلب): هه ولدانه له کاروباره کانی ژیاندا، نایا دلنیاں که له کاتی هاتن و چوون و هه لسوکه وتیاندا، خوا بیانگری، (الأخذ: مُستعازٌ للإهلاك)، وشه ی: (أخذ) یانی: گرتن، لیره دا خوازراوه ته وه بو فه وتاندن.

۵- ﴿فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾، واته: نه گهر خوا له کاتی هاتن و چوون و هه لسوکه وتی پوژانه یاندا بیانگری و سزایان بدا و بیانفه وتینی، نه وان دهسته وستانکه ر نین، ده گوتری: (أعجزه: أي: جعله عاجزاً)، واته: به رانبه ره که ی دهسته پاچه کرد و بن توانای کرد، هه روه ها ده گوتری: (أعجزه، أي: فاته وسبقه)، له دهستی ده رباز بوو، رویش و بو ی نه گیرا.

۶- ﴿أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ﴾، واته:

۱/ نایا دلنیاں که له کاتی کدا ده ترسین له حاله قی ترسان و دله راوکه دا، خوا بیانگری و سزایان بدات.

یاخود وشه ی (تَخَوُّفٍ) به مانای (تَنْقُص) ه، واته: که خوا له حالیکدا بیانگری که به هو ی نه خوشی و، هه ژاری و، نه داری و، به لا و گرفتاری هه وه، ورده ورده له که میی ده دن، پیش نه وه ی به به کجاری له به نینان به ری.

۲/ یاخود له حالیکدا له که میان داوه، بره بره و، ورده ورده، نجا دوا به خوا به کسر بنه بریان بکات، دلنیاں له وه ی که خوا له و حاله تانه دا سزایان بدات !!

۷- ﴿فَإِنْ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾، واته: بیتگومان په روه ردگاری ئیوه زور به په روشه و، زوریش به به زه به، وه ک زور جار گوتو ومانه وشه ی (رؤوف) واته: (به په روش) که زیان و خرابه له به بنده کانی دوور بخاته وه، (رَحِيمٌ) واته: (به به زه ی) تا کو چاکه و سووده کانیان بو بینی.

مهسه لهی هه شته م:

خوا سه رنجه مان راده کیشی که سه رجه م دروستکراوه کانی خوا، سیبه ره کانیان به لای راست و چه پدا ده گورین و، ملکه چانه کړنووش بو خوا ده بن، ههروه ها هه رچی له تاسمانه کان و زه ویدایه له ژباندار و فریشتان، کړنووش بو خوا ده بن و، خویان له ئاستیدا به زل ناگرن و لئی ده ترسین و فه رمانبه ریی بو ده که ن:

خوا ده فه رموی: ﴿أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ يُنْفِثُوهُ ظَلَلُوهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَالِ سَجْدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِن دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له نو برکه دا:

۱- ﴿أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ﴾، واته: ئایا سه رنجیان نه داوه ته هه ر شتیک که خوا دروستی کردوه، وشه ی (یژی) بوخوی بو به رکار (مفعول) تپه ر (تعدی) ده کات، (یراه، رأى القمر، یزی القمر) مانگه که ی بینی، مانگه که ده بینتی، بویه وشه ی (رأی) ئه گه ر ته عه ددای پیکرا بو به رکار (مفعول) به (إلی) (اقتضى معنى النظر المؤدّي إلى الإغْتِبَارِ)، ئه وه مانایه ک ده خوازنی که بریتیه له ته ماشاکردنیک که په ندی لی وه ربگیرتی، وه ک له سووره تی (الفرقان) دا ده فه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ... ﴿٤٥﴾﴾، واته: ئایا سه رنجت نه داوه ته پهروه ردگارت، چون سیبه ری دریزکردوته وه، واته: تاكو په ندی لیوه ربگیری، سه رنجیکی لیبه دی که ده رس و په ندی لیوه ربگیری.

۲- ﴿يُنْفِثُوهُ ظَلَلُوهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَالِ﴾، واته: سیبه ره که یان به لای راست و به لای چه په کانیاندا ده جوولتی، (التفويض: تفعل من: فاء الظل فینا: عاد)، (فاء: یعنی: عاد)، (التفويض)، (تفعل) ه، له (فاء الظل، أي: عاد الظل، رجع الظل) سیبه ره که گه رایه وه.

(أبو عمرو) و (يعقوب) که دوو قورئان خوینن، له حه وته کان، خویندوو یانه ته وه: (تفثيا) که هه ر یه ک واتیان هه یه، به لام یه کیان رانای تیرینه ی خستوته سه ری و یه کتیکیان رانای مینه، ئنجا: (التفويض: التنقل من جهات)، بریتیه له گواسته نه وه و جی گورکی کردن له لایه کانه وه.

ھەلبەتە لىرەدا، مەبەست تەنيا لای راست و چەپ نى، بەلكو مەبەست ھەموو لايەكان، بەلام ئەگەر ئىنسان بەرەو قىبلە بوەستى، كاتىك كە خۆرھەلدى، سىبەر دەكەوئتە لای راستى و، ئەگەر ئاوابى، دەكەوئتە لای چەپى، ھەروەھا ئەگەر بەرەو قىبلە رابوہستى، لە كاتى خۆرئاوابووندا، خۆرەكە دەكەوئتە لای چەپى و، سىبەرەكە لەلای راست دەدات.

زانايان ئەوھيان باسكردوھ كە بوچى لای راستى بە تاك ھىناوھ و، لای چەپى بە كو ھىناوھ؟ كە پەنگە لە عادەتى زمانى عەرەبى و ابى و، بە زورى لىو حالەتانەدا بەو شىوھ بەكاربى، زانايان زور قسەيان لىكردوھ لە پرووى پەوانىيىيەوھ.

۳- ﴿سُجِّدَ لِلَّهِ﴾، واتە: كرنووش بردووانە بو خوا، واتە: سىبەرەكان كرنووش بو خوا دەبەن، بوچى بە كو ھىناوھ؟! (سُجِّدًا) كۆى (ساجد) ھ، چونكە (ظلال) ىش كۆى (ظِل) ھ، (ظلال) واتە: سىبەرەكان و (ظِل) سىبەرە، مادام سىبەرەكان كۆن، بە كۆش كرنووش بو خوا دەبەن.

۴- ﴿وَهُمْ دَخِرُونَ﴾، واتە: ئەوان ملكەچن لەو كاتەدا، (الدَّخِرِ: الغَضِيعُ الذَّلِيلُ) واتە: ملكەچىكى زەبوون، (دَخَرَ، يَدَخِرُ، دَخْرًا: صَغُرَ وَذَلَّ) بە ھەردوو حالەتەكەى ھەر بە ماناى بچوك بوو، زەبوون بوو، ملكەچ بوو، دى.

۵ و ۶- ﴿وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ﴾، واتە: ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەویدا ھەيە لە ژياندار و فرىشتان، (دَابَّةٍ) يانى: ھەموو جوړە ئاژەل و زىندەوھەر و ژياندارەكان و، (الملائكة)ش فرىشتەكان ھەموويان، واتە: ھەرچى كە لە ئاسمان و زەويدايە، لە ژيانداران و لە فرىشتان، كرنووش بو خوا دەبەن.

۷- ﴿وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾، واتە: خوښيان بە زل ناگرن، واتە: بە پىچەوانەى ھاوبەش بو خوادانەرەكان و خو بەزلگرەكانەوھ، ئەوانە خو بەزل ناگرن، بەلكو لە بەرانبەر خوادا ملكەچن و، داماون و خويان بە بچووك پىشان دەدەن، كە ھەر بچووكىشن، بەدەيھىتراو لە بەرانبەر بەدەيھىنەردا ھەر بچووكە، چونكە بوونەكەى ئەو پىنداوھ و، ئەويش بەردەوامى دەكات و، ھەر كاتىكى ويستى لە بەينى دەبات.

۸- ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ﴾، واتە: لە پەروەردگار يانەوھ دەترسەن لە سەروويانەوھ.

لە سەروويانەوھ:

أ/ يانى: (فَوْقِيَّةٌ تَلِيْقُ بِهِ) لە سەروو بووتىك، كە شايبستەيە بو خوا.

ب/ یاخود (فَوْقِيَّةٌ تَصْرِفٍ وَتَسْلُطٍ) واتە: لە رووی مەعناوەییەوە، خوا لە سەر و یانەو بە ئال دەستە.

۹- ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾، واتە: هەرچی فەرمانیان پێ بکری، ئەنجامی دەدەن، یانی: سەری پێچی و لاملی لەواندا نیە.

هەلبەتە لە زۆر شوێنی قورئاندا، خوا ﷻ ئەو راستییە بەیان کردووە، بۆ وێنە:

۱/ لە سوورەتی (الرعد) دا دەفەرموی: ﴿وَلِلَّهِ سَجْدٌ مِّنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظَلَّلْتُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾، واتە: هەر کەس لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیه، کێنووش بۆ خوا دەبات، بە پێناخۆشبوون و بە پێناخۆشبوون، چار و ناچار، هەروەها سێبەرەکانیشیان بە بەیانیان و ئیواران کێنووش بۆ خوا دەبن.

۲/ هەروەها لە سوورەتی (الحج) دا دەفەرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ، مِّنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنَ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يَمُنْ بِاللَّهِ فَمَا لَهُ، مِنْ مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾، واتە: ئایا سەرنج نادەی کە هەر کەس لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیه، کێنووش بۆ خوا دەبات، هەروەها خۆر و مانگ و ئەستێرەکان و، چیاپەکان و دار و درەخت و ژیاندان و، زۆریک لە خەلکیش و، زۆریکیش سزای خویان لەسەر پێویست بوو و، هەر کە سێکیش خوا سووکی بکات، هیچ پێز بۆ پەیدا کەریکی نابێ.

ئایا دروستکراوەکان بەچی سووک دەبن؟ بێگومان بە لادانیان لە فەرمانی خوا، کەواتە: هەر کە سێک دەیهوێ لەلای خوا پێز و حورمەتی هەبێ، با بەینی لەگەڵ خوادا چاک بێ و، بەندە چاک بێ و بۆ خوا و ملکه چبێ، بۆ خواوەنی خۆی ملکه چ بێ، کە بەتەئکید ئەو سەربەرزیهتی لە دنیا و دواڕۆژدا، کە مەبەست پێی جند و مروّفه کانه، ئەگەرنا دروستکراوەکانی دیکە، هیچیان ناتوانن سەری پێچی خوا بکەن و، هیچیان ناتوانن لەو رێهە کە خوا بۆی داناون، لابەن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دەرسی پینجەم ✱

بیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان چوارده (۱۴) نایه‌ت ده‌گریته خوئی، نایه‌ته‌کانی: (۵۱ - ۶۴)، ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیی نهم چوارده نایه‌ته‌ش، خوا به‌یه‌کگرتن و به‌کتایی خواجه، له په‌رستران دا و، به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی هه‌ندی بیر و بوچوون و هه‌لویتستی هه‌له و پووچی هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ران و بیپروایه‌کانه، له مامه‌له‌یان له‌گه‌ل خوی به‌رز و مه‌زن و بی وینه و هاوه‌لدا. له کو‌تایی دا خوا نه‌و راستیه مه‌زنه راده‌گه‌یه‌نن: که ته‌نیا بو نه‌وه کتیب (قورئان)ی بو پیغه‌مبه‌ری خاتم موحه‌ممهد ﷺ دابه‌زاندوه، تا‌کو نه‌وه‌ی خه‌لک تیدا که‌وتوونه کیشه و راجاییه‌وه، واته: بیپروا و هاوبه‌ش بو خوادانه‌رانه‌کان، له‌گه‌ل پرواداراندا، نه‌وه‌یان بو پروون بکاته‌وه و، تا‌کو بشبینه‌ه‌ر پییشانده‌ر و رینمایی و، مایه‌ی به‌زه‌یی خوا بو پرواداران.

﴿ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ إِلَّا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَارْهَبُونَ ﴾ (۵۱) وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿۵۲﴾ وَمَا يَكُفِّرُ بَرِّهِمْ إِلَّا اللَّهُ إِذَا مَسَّكُمُ الضَّرُّ
فَالْيَهُ تَجْتَهِرُونَ ﴿۵۳﴾ ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضَّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿۵۴﴾ لِيَكْفُرُوا
بِمَاءِ آيَاتِنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۵۵﴾ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَأَلَّفَ
لِسْتَأْذِنَ عَمَّا كُتِبَ لَهُمْ يَنْفَرُونَ ﴿۵۶﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿۵۷﴾
وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۵۸﴾ يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا
بُشِّرَ بِهِ بِأَيْمَانِكُمْ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۵۹﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۶۰﴾ وَلَوْ يُوَاجِدُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ
مَا تَرَكَ عَلَيْهِمْ مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَجِزُونَ سَاعَةً
وَلَا يَسْتَفِيدُونَ ﴿۶۱﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذْبَ أَنَّ
لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿۶۲﴾ تَأَلَّفَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ

فَرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٦٤﴾

مانای دهقا و دهقی ثابتهکان

{ههروهها خوا فهرمووی: با دوو په رستراوتان نه بن، ته نیا یه ک په رستراو (ی راست) هه یه (که خواجه)، ده جا با هه ترس و له رزتازان به رانبر من هه بی ﴿٥١﴾ ههروهها نهو (خوا) خاوهنی هه رچییه که که له ناسمان و زهوی دایه و، ملکه چیی به ردهوام هه ر بو وییه، نایا پاریز له جگه له خوا ده کهن؟ ﴿٥٢﴾ هه ر چاکه و خو شیهه کیشتان هه یه هه ر له خواوه یه، نجا هه ر کات زیان و نار هه تییه کیشتان تووش بوو، بهس په نا بو وی ده بن و، له بهری ده کرووزینه وه ﴿٥٣﴾ نجا هه ر کات گرفت و نار هه تییه که ی لی لابر دن، یه کسه ر کو مه لیکتان هاوبه ش بو پهروه ردگاریان داده نین ﴿٥٤﴾ با سپله یی بکه ن به رانبر به وهی پیمان داو ن و، رابو یرن له مه ودوا ده زانن (چهنده به هله داچوو بوون) ﴿٥٥﴾ به شیکیش له وهی پیمان داو ن، بو شتانیک داده نین که (به په رستراویان گرتوون و)، زانیاریان بییان نیه، به خوا له و درو هه لبه سته تان لی تان ده پرسیتته وه ﴿٥٦﴾ ههروهها (نهو هاوبه شدانه رانه) کچان بو خوا داده نین - پاکیی بو وی - بو خو شیان نه وهی نار هه زوو یانه (دایده نین که کورانن) ﴿٥٧﴾ هه ر کاتیکیش یه کیکیان موژده ی مینه ی پیدرا، به پیش خوار دنه وه وه رووی ره ش هه لده گه ری ﴿٥٨﴾ به هو ی نهو موژده خراپه وه که پییدرا وه، خو ی له خه لکه که ی ده شار یته وه (سه راسیمه یه) نایا به ریسوایی بیه یلیته وه، یان ژیر خو لی بکات؟ ناگادارین! نه وه خراپترین بریاره ده ییدن ﴿٥٩﴾ نه وان ه ی پروایان به روژی دوایی نیه، حال و سیفه تی خراپیان هه یه و، خواش سیفه ت و حالی هه ره به رزی هه یه و، نهو زالی کارزانه ﴿٦٠﴾ نه گه ر خوا به و سته م و خراپه یه ی هه یانه، خه لکی سزادابایه، ژیان داری له سه ر (زه مین) نه ده هیتشت، به لام بو کاتیک ی دیاریکرا و دوایان ده خات، نجا هه ر کات کاتی له به ینچوونیان هات، نه کاتیک ی که م دوا ده که وی، نه پیش ده که وی ﴿٦١﴾ ههروهها (هاوبه ش دانره کان) نه وه ی خو یان هه زی پی ناکه ن، بو خوا ی داده نین و، به زمانی به درو شیان هه وه ده نین: خو یان با شترین سه ره نجام و پا داشتیان هه یه، به دلنایایی ناگریان هه یه و نه وان پیشیش ده خرین (بو نیتو دوزه خ) ﴿٦٢﴾ به خوا

پیش تو پێغه مبه رانی کمان بو چه ند کومه لگایه ک ناردن، به لام شه ی تان کرده وه کانیانی بو رازاننده وه، ئنجا ئیستا نه و دوست و مشوور خوریانه و، نازاریکی به ئیشیشیان هه یه ٦٣ کتیشیمان ته نیا بو نه وه دابه زاندوته سه ر تو، که نه وه ی تیدا که وتونه ته کیشه و مشتومپروه، بویان پروون بکه یه وه، بو نه وه ش که رینمایی و به زه یی بی بو کومه لی برواداران ﴿٦٤﴾ .

ئشیکردنه وه ی هه ندیک له ونشه کان

(فَأَرْهَبُونَ): (الرَّهْبَةُ وَالرُّهْبُ وَالرَّهَبُ: مَخَافَةٌ مَعَ تَحَرُّزٍ وَاضْطِرَابٍ) واته: (رَهْبَةٌ، رُهْبٌ، رَهَبٌ)، هه ر سیکیان به مانای ترسانن له گه ل خو وریا بوون و، له گه ل هاوسه نگیی لی تیکچووندا.

(وَأَصِيبًا): (الْوَصْبُ: السُّقْمُ اللَّازِمُ، الْوَأَصِيبُ: اللَّازِمُ، الدَّائِمُ) واته: (وَصَبٌ) به نه خوشیه کی بهرده وام ده گو تریی، (واصب) واته: شتیک په یوه ست و بهرده وام ده بی.

(نَجْحُرُونَ): (جَارٌ: رَفَعَ صَوْتَهُ، جَارٌ إِلَى اللَّهِ: تَضَرَّعٌ وَاسْتِعَاثٌ) (جَارٌ) واته: دهنگی بهرز کرده وه، به لام (جَارٌ إِلَى اللَّهِ) واته: کپووزایه وه و، هاواری له خوا به ست.

(تَفْتَرُونَ): واته: هه لی ده به ستن، (إِفْتَرَى الْكَذِبَ: إِخْتَلَقَهُ، إِفْتَرَى الْقَوْلَ: إِخْتَلَقَهُ) واته: درۆیه که ی هه لبه ست، یاخود قسه که ی هه لبه ست، ئنجا دوایی (إِفْتَرَى) هه ر بو خو ی له جیاتی درۆ به کار هاتوه، نه گه رنا نه صلی وشه ی (إِفْتَرَى)، یانی: هه لبه ست.

(ظَلَّ): (فَعَلَهُ نَهَارًا، وَظَلَّ يَفْعَلُ كَذَا: دَامَ عَلَى فِعْلِهِ)، (ظَلَّ)، واته: نه و کاره ی به روژی نه نجامدا، ههروه ها وشه ی (ظَلَّ)، بو بهرده وامییش هاتوه: (ظَلَّ يَفْعَلُ كَذَا) واته: بهرده وام بوو له سه ر فلان کاره ی خو ی.

(كَطِيمٌ): واته: خه فه تباریکی پیش خو ره وه، (الكَاطِمُ: الْمُمْسِكُ عَلَى مَا فِي نَفْسِهِ عِنْدَ الْغَضَبِ، كَظَمَ السَّقَاءَ: مَلَأَهُ وَسَدَّ فَاهَهُ)، (كاظم) واته: که سیکه تووره بوو بیت و، به لام رق و تووره یه که ی خو ی بگریت، ده گو تریی: (كَظَمَ السَّقَاءَ) واته: مه شکه که ی پر کرده و زاره که شی به ستوه، (سِقَاءٌ) واته: مه شکه و کونده و نه وه ی ئاوی تیده کری، یانی: ﴿كَطِيمٌ﴾ که سیکه وه ک چون کونده و مه شکه پرده کری له ئاویان دو، دوایی زاره که ی ده به ستیی، نه ویش پر

بووه له رق و توورپهیی، به لَام خۆی گرتوه و رق و تورپهیه که ی ده رنابری، له کوردییدا ده لَین: (پیشان ده خواته وه).

(يَنْوَرِي) : (تَوَارِي : إِسْتَرَ، وَرَى الشَّيْءَ : أَخْفَاهُ)، (وَرَى الشَّيْءَ) واته: شته که ی په نهان کرد، (تَوَارِي) واته: خۆی په نهانکرد، ﴿ يَنْوَرِي ﴾ واته: خۆی له خه لکه که په نهان ده کات و رووی نیه بجیته نیو خه لکه وه، له بهر ئه وه ی کچی بووه.

(هُوْبٍ) : (هَانَ فَلَانَ يَهُونُ هُونًا وَهَوَانًا وَمَهَانَةً : ذَلَّ)، (هَانَ) به مانای ملکه چ بوو، زه بوون بوو، ریسوا بوو، (الْهُونُ : الْخِزْيُ) واته: زه بوونی و ریسوایی و سه رشوویی. (يَدُسُّهُ) : (يُخْفِيهِ)، ده یشاریته وه، (الدَّيْسِيَّةُ : التَّمِيمَةُ، مَا أُضْمِرَ مِنَ الْعِدَاوَةِ)، (دَسِيْسَةٌ) واته: قسه هینان و بردن، یا خود دژایه تیه که له دلدا په نهان کرابی.

(مَثَلُ السَّوَاءِ) : (الْمَثَلُ وَالْمِثْلُ : الشَّبُهُ وَالنَّظِيرُ، وَصَفُ الشَّيْءِ)، (مَثَلٌ، وَمِثْلٌ)، یانی: شتیک که به شتیک ده چنی، واته: هاوتا و ویکچوو، ﴿ مَثَلُ السَّوَاءِ ﴾ لیره دا یانی: وه صف و حالی خراب.

(لَا جَرَمَ) : یانی: بیگومان به چه سپاوی و، به دلنیاپی.

(مُفْرَطُونَ)، ده گوتری: (قَرَطَ : إِذَا تَقَدَّمَ تَقَدَّمَ بِالْمَقْصِدِ، وَمِنْهُ الْقَارِطُ إِلَى الْمَاءِ قَارِطٌ وَقَرَطٌ، أَنَا قَرَطْتُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ)^(۱)، (الْإِفْرَاطُ : الْإِسْرَافُ فِي التَّقَدُّمِ وَالتَّفْرِيطُ : التَّقْصِيرُ فِيهِ، (مُفْرَطُونَ) : أَي مُقَدَّمُونَ إِلَى النَّارِ) .

(قَرَطَ) واته: پیشکهوت، به ره و نامانج پیشکهوت، ده گوتری: (الْقَارِطُ إِلَى الْمَاءِ)، (قَارِطٌ، وَقَرَطٌ) که سیکه له پیش کاروانیک و، کومه لیکه وه ده چیته سه ر ئاوه که، پیی ده گوتری: (قَارِطٌ، قَرَطَ) بویه پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: { أَنَا قَرَطْتُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ } واته: من له پیش ئیوه دا ده چمه سه ر هوز، که مه به ست پیی روژی دواییه.

(إِفْرَاطٌ) بریتیه له زیده روویی کردن له پیشکهوتندا و، (تَفْرِيطٌ) بریتیه له که مته رخه می له چوونه پیشدا، (مُفْرَطُونَ) یانی: (مُقَدَّمُونَ إِلَى النَّارِ) پیشده خرین، هه ندیکیان (مُفْرَطُونَ) یان به (مَنْسِيُونَ)، (مُتْرَكُونَ) واته: له بیرکراوان، یا خود: پشتگویی خراوان، به وه مانایان کردوه.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۸۸۳، وَالْبُخَارِيُّ: ۶۲۱۷، وَمُسْلِمٌ: ۲۲۸۹، وَابْنُ جِبَانَ: ۶۴۴۵، عَنْ جَنْدَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

مانای گشتی نابه ته کان

وهك گوتمان: نهو چوارده (۱۴) نابه ته ته وهری سهره کیان، بریتیه له ته نیا خواپه رستی و، ته نیا شایسته یی خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ، بو به ندایه تیی بو کران و په رستران، نهوه ته وه ره سهره کییه که یه تی، ههروه ها به ره په رچدانه وهی بیروکه ی شیرک به هه موو جوړه کانیه وه و، هه ندی بیر و بوچوون و هه لوئست و ره فتاری پوچی هاوبه ش بو خوا دانه ره کانی شی نیواخن کراوه، چونکه وهك گو تراوه: (وَبِأَضْدَائِهَا تَتَّبِعُنَّ الْأَشْيَاءَ) واته: شته کان به هوی دژ و پیچه وانه کانیانه وه زیاتر ناشکرا ده بن، نه گهر بته وی بیروکه ی یه کتابه رستی و ته نیا به ندایه تیی بو خوا کردن و، ته نیا خواپه رستی، چاک ناشکرا بی، باسی پیچه وانه و دژه که شی بکه، که بریتیه له شیرک و هاوبه ش بو خوا دانان (شِرک).

لیره دا پیوسته نه وه ش بلیم: که تیمه له کو تایی سووره تی (یوسف) دا، باسی کی خه ست و خو ل و، تیر و ته سه لمان له قه ده ر نه م ته فسیره، ده رباره ی شیرک و هاوبه ش بو خوا دانان، کردوه، نجا که باسی هاوبه ش بو خوا دانان ده که یین، ناراسته و خو باسی خوا به یه کگرتن و ته نیا خوا په رستی ش ده کری، له وی به ته فصیل له و باره وه قسه م کردوه، ههروه ها کاتی خو شی له ته فسیری سووره تی (النساء) یشدا، له چند شوئی تکدا باس مان کردوه، به لام باسی تیر و ته سه لمان له کو تایی سووره تی (یوسف) دا له و باره وه کردوه.

ئیستاش با بیینه سهر ته فسیری نه م نابه تانه، که تیمه به گشتی و به خیرایی مانا گشتیه که ی ده که یین:

﴿ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ إِلَّا نِيْن ﴾ (و) لیره دا گیره ره وه (عاطفه) یه و دوا ی نه وه ی نابه ته کانی پیشی رابردن، نه م (و) ه نه و قسه یه ده گیرته وه بو نه وی، عه طفی ده کاته وه و بای ده داته وه سهر نه و مه به ستانه ی پیشی، واته: خوا فهرمووی: با دوو په رستراوتان نه بن، دوو په رستراوان مه گرن، ﴿ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ ﴾، واته: به دلنیایی په رستراوی راسته قینه، ته نیا یه ک په رستراوه، (ته ویش خوییه)، ﴿ فَإِنِّي فَأَرْهَبُونَ ﴾، واته: با ته نیا ترس و سامتان به رانبهر من هه با، نه وه - وهك دوا ی باسی ده که یین - ده گونجی مه به ست پی پی به ره په رچدانه وه ی بیروکه ی مه جووسییه کان بی، که بروایان به دوو په رستراوان هه یه: (به زدان و نه هریمه ن)، ده شگونجی ههر مه به ست پی پی به ره په رچدانه وه ی بیروکه ی شیرک

بى بە گشتى، چونكى ئەگەر ھەلە بى دوو پەرستراو بپەرسترتىن، زۆر پەرستراو، زياتر ھەلەيە بپەرسترتىن.

﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، واتە: ھەرچى لە ئاسمانەکان و زەويدا ھەيە ھى ئەو، ﴿وَلَهُ الدِّينُ وَاَصْبًا﴾، واتە: ملکہ چىي بەردەوام و نەگۆریش تەنيا بۆ ئەو.

لیرەدا وشەي: ﴿الدِّينُ﴾، بە مانای ملکہ چىي و، گەردنکە چىي و فەرمانبەرىي دى، ﴿وَاَصْبًا﴾، واتە: بەردەوام و نەگۆر، کە لەسەر يەك حال بى و، شتىك لەسەر يەك حال بىتتەو، ﴿اَفَغَيَّرَ اللّٰهُ نَفْسًا﴾، واتە: ئايا پارىز لە جگە لە خوا دەكەن؟! ھەر خوا شايستەي ئەو پارىزەيە.

﴿وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ﴾، ھەر چاکەيەك و خۆشبيەك لە ئیوہدا ھەيە لە خواوہيە، ﴿ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضَّرُّ فَاِلَيْهِ يَجْشُرُونَ﴾، واتە: دوايش ئەگەر زياتىكتان تووش بوو، ھەر پەنا دەبەنە بەر وى، تەنيا لەبەر وى دەكرووزىنەو و، دەپارینەو، بۆ ئەوہي ئەو زيان و ناپرەحەتییەتان لى دووربختەو.

﴿ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضَّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾، واتە: دوايش ھەر کات ئەو زيانەي کە تووشتان بوو، لى لابرەن و، دووربخستەو، کۆمەلىك لە ئیوہ ھاوبەش بۆ پەرورەدگاربان دادەنن، واتە: دەگەرىنەو سەر حالى پىشتیان، ياخود لاچوونى ئەو زيان و ناپرەحەتییە، بە ھى غەيرى خوا دەزانن و، بە چاکەي غەيرى خوا ئەلەمى دەدەن.

﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَانَيْنَهُمْ﴾، واتە: دەبا سىلەيى بکەن بەرانبەر بەوہي کە پىمان داو، ﴿فَمَتَّعُوا﴾، واتە: رابویرن و بگوزەرىنن، ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، واتە: لەمە ودوا دەزانن، دەزانن چەندە بە ھەلەدا چوون، ھەندىك ئاويان لىکداوہتەو، ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَانَيْنَهُمْ﴾، واتە: با کوفر بکەن، بەوہي پىمان داو لە پىغەمبەرایەتیی و، لە بەرنامە و لە وەحیی و پىي بىپروا بن، بەلام بەپىي سىاقى ئابەتەکان، کە باسى ناز و نىعمەتەکانى خوايە، واتە: با سىلە بن و، بپوہفا و بى ئەمەگ بن بەرانبەر بەو چاکانەي پىمان داو و، با رابویرن و ماوہيەكى کەم، لەمەودوا دەزانن.

پىشى بە شىوہي ناديار (غائب) ھىتاوہتى: ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَانَيْنَهُمْ﴾، دوايى يەكسەر گۆرپوہتى بە حالەتى دواندن (خِطَاب)ى رووبەروو: ﴿فَمَتَّعُوا﴾، واتە: رابویرن و، چىز

وهربگرن، لهو دهرفته که مهی ژیا نهی دنیا، ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، له مه و دوا ده زانن و بۆتان دهرده که ویت که چه نده به هه له دا چوون.

ئجنا دیته سهر باسی هه لوئستیکی دیکه ی هاوبهش بۆ خوا دانهران: ﴿وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾، واته: بۆ شتائیک که نایانزانن، واته: نایانزانن که په رستراو بن، زانیاریان نیه به وهی که په رستراون، پشکیک له وهی که پیمانداون، بۆ وانی داده نین، واته: ئاژه لیان بۆ سه رده پرن، یاخود خیر و خیراتیان بۆ ده کهن، مه سه فهیان لئ ده کهن، به شیک له وهی که پیمانداون بۆ وانی ته رخان ده کهن، که زانیاریشیان پیمان نیه، که پشکیان له په رستراویتی دا هه بی.

یاخود ﴿لِمَا لَا يَعْلَمُونَ﴾، واته: بۆ شتائیک که زانیاریان نیه، که بت و سه نه مه کانن و، هه موو ئه و په رستراوانه ن که مرۆقه کان ده یان په رستن، بیگومان زانیاریان نیه، تا کو ئه وانیه شوئیان ده که ون و ده یان په رستن، به هره مه ندیان بکه ن.

﴿تَاللَّهِ لَئِن لَّمْ يَکْفُرْ عَمَّا کُفَرُوا فَقَدْ عَصَى رَبَّهُ عَصًا مُّبِينًا﴾، واته: به خوا لیتان ده پرسرته وه له وه که به درۆ هه لیده به ستن، ئه و درۆ یانه ی هه لیانده به ستن، که بریتیه له هاوبهش بۆ خوا دانان، ئه وه درۆیه که و هه لیده به سترۆ، ئیوه له سه ر ئه و درۆ هه لبه ستنه، لیتان ده پرسرته وه، که لیشتان پرسرایه وه، مانای وایه سزا ده درین.

ئجنا باسی هه لوئستیکی دیکه ی هاوبهش بۆ خوا دانهره کان ده کات، ده فه رموی: ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ﴾، واته: هه روه ها کچان بۆ خوا داده نین، ﴿سُبْحٰنَهُ﴾، واته: پاکیی و به رزیی و دووری بۆ خوا، له وه که رۆله ی هه بی، ﴿وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾، واته: خووشیان ئه وهی که ئاره زووی ده کهن، - به خه یالی خوویان - ئه وهش هی خوویانه، که بریتیه له کوران، واته: بۆ خوویان هه لوئستیان ئاوايه، به کچان رازی نین که چی ده لین: فریشته کان کچی خوان!

﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾، واته: ئه گهر یه کیکیان موژده ی مینیه ی پی بدرۆ و بگوترۆ: مینیه تان بووه، کچتان بووه، رووی رهش هه لده گهرۆ و له بهر خوویه وه خه فه تبار و پیشخۆره وه یه.

﴿يُنَوِّرِي مِنَ الْقَوْرِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ﴾ واته: خوئی له خه لکه که هی ده شاریتته وه له بهر خراپیی نه و موژده یه، یان له بهر نه و موژده خراپه ی که پیتی دراوه، ﴿أَيْمِسِكُهُ﴾ علی هوب امر بدسه فی التراب واته: نایا به ریسوایی و شهرمه زاریی نه و کچه بگری؟ بویه فهرموویه تی: ﴿أَيْمِسِكُهُ﴾ هه رچه نده راناوه که هی بو کچان ده چیتته وه، یانی: نه و شته ی که موژده ی به وی پیدراوه، نایا نه و کچه بیه تلیته وه به ریسوایی و زه بوونی و شهرمه زاریی، ﴿أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾ واته: یاخود بیخاته بن خاک و له ژیر گل دا بیشاریتته وه و، زینده به چالی بکات، ﴿أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ واته: ناگاداربن! نه وه خراپترین جوړه بریاره که ده دیده، خراپترین حوکه که به سهر نه و منداله دا ده دیده، که خوا ﴿يَتَى﴾ پیتی داون، له جیاتی نه وه ی که سوپاسی خوا بکه ن و، سوپاسگوزاریی بو خوا نه نجام بده ن، به و شیوه یه مامه له ی له گه لدا ده که ن.

﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّءِ﴾ واته: بو نه وانهی که پروایان به روژی دواپی نیه، سیفیت و حالی هه ره خراپ هه یه، ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾ بو خواش سیفیت و حالی هه ره بهرز هه یه، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ نه و (خوا) یش زالی کارزانه. ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ واته: نه گهر خوا به هوئی ستمه وه، خه لکی گرتبایه و سزای دابان، یه ک زینده وهر و ژیانداری له سهر زه وی نه ده هیشت، راناوی (های سهر (علیها)، بو زه وی ده چیتته وه له بهر نه وه ی دیاره ژیانداره کان له سهر کوئی ده ژین، ژیاندار و مروقه کان له سهر زه وی ده ژین.

که واته: قسه له باره ی خه لکی سهر زه ویه وه یه، هه رچه نده باسی زه وی نه کراوه، به لام دیاره راناوه که بو وی ده چیتته وه، ﴿وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به لام (خوا) دواپان ده خات بو کاتیکی دیاریکراوه، که روژی دواپیه، یاخود مه به ست پیتی ناخیر زه مانه، واته پیچرانه وه ی نه م ژیانه دنیا یه، ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ﴾ واته: نجا وه ختیک کاتی دیاریکراویان هات، کاتی بو ته رخانکراویان هات، که تیدا بمرن، یاخود نه م ژیانه دنیا یه کو تایی بیت و ناخیر زه مان بیت، ﴿لَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ نه کاتیکی که م دواده که ون و، نه کاتیکی که م پیش ده که ون.

وشەي: ﴿سَاعَةً﴾ ئەو چەمك و واتايەى نيه كه ئىستا ئىمه دەيزانين، واتە: بەشېك لە بيست و چوار (۲۴) سەعات، كه شەو و رۆژ لە بيست و چوار بەش پىكدى، بەلكو (سَاعَةً)، يانى: كاتىكى كەم، يانى: نە كاتىكى كەم دوا دەخرين و، نە كاتىكى كەم پيش دەخرين.

﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ﴾ واتە: ھەر ھەھا ئەوانە شتېك كه ھەزى پى ناكەن و، پىيان ناخۆشە، بۆ خواى دادەنن، ﴿وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَى﴾ واتە: بە زمانى بە درۆ دەنن، ياخود: زمانە كانيان ھەسفى درۆ دەكەن: ﴿أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَى﴾ كه پاداشتى ھەرە چاك، يان سىفەتى ھەرە بەرز و چاك و، بەشى ھەرە باش ھى ئەوانە! ﴿لَا جَرَمَ أَنْ لَهُمُ النَّارَ وَأَنْتُمْ مُفْرَطُونَ﴾ بە دنيايى ئەوان ناگريان بۆ ھەبە و، بىگومان ئەوان پيش دەخرين، واتە: پيش دەخرين بەرەو دۆزەخ، ياخود: ﴿وَأَنْتُمْ مُفْرَطُونَ﴾ يانى: پشتگوئى دەخرين لە ناگردا و لەبىر دەكرين، (لەبىر دەكرين) يانى: وا مامە ئەيان لە گەلدا دەكرى، ھىندە لە دۆزەخدا دەمىننە ھە ھەك: لەبىر چوو بىنە ھە، ئەگەر نا خوا ﴿﴾ ھىچ شتېك فەرامۆش ناكات و، ھەموو شتېكى ھەمىشە لەبەرچا ھە.

﴿تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ واتە: بە خوا لە پيش تۆدا پىغەمبەرانىكمان پەوان كرد بۆ چەند كۆمەلگايەك، ﴿فَرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ﴾ شەيتان كرده ھە كانى خويانى بۆ جوان كردن و بۆى رازاندنە ھە، ﴿فَهُوَ وَلِيُّهُمْ يَوْمَ﴾ ئىستا ئەمرو ئەو دۆست و مشوورخورى وانە، ﴿وَهُمْ عَذَابُ الْإِمْ﴾ ئىستاش ئەو كافرانە سزا و ئازارىكى بەئىشيان بۆ ھەبە.

ياخود ﴿فَهُوَ وَلِيُّهُمْ يَوْمَ﴾ واتە: ئەو شەيتانەى كاتى خۆى كرده ھە خراپە كانى بۆ گەلە پيشو ھە كان رازاندنە ھە، ئىستا لە قىامەتدا ئەو سەرپەرشتيار و مشوورخورىانە، ئىنجا كەستىك شەيتان مشوورخۆر و سەرپەرشتيارى بى، دەبى حالى چۆن بى!

لە كۆتايى دا دەفەرموئى: ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي أَخْلَفُوا فِيهِ﴾ واتە: ھەر ھەھا كىتیبمان دانە بەزاندۆتە سەر تۆ، مەگەر تاكو، ئە ھەى كه تىيدا كەوتوونە راجىيى و كىشە و مشتومرە ھە، بۆيان پوون بكەبە ھە، ﴿وَهُدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ ھەر ھەھا رىنمايى ھە و مايەى بەزەيى خوايە بۆ كۆمەلەك كه پىروا بىنن، واتە: ئىمە قورئانمان بۆ ھىنانە دى ئەو ئامانجانە بۆ لای تۆ دابەزاندۆ ھە، بۆ ئە ھەى

که هه موو ئه و شتانهی راجیایان تیاندا ده بئی، له بواره کانی: بووناسیی و، ئیمان و عه قیده و، په رسته شه کان و، هه لآل و هه رام و، په وشت و ئاکار و، ئابووری و ژیان و گوزه ران و، حوکم و سیاست و، جه ننگ و ناشتی... هتدا، هه موو ئه وانیه یان بو پوون بکه یه وه، بوچی؟! چونکه به بئی بهرچا و پوونیی وه حی، مرؤفه کان ناتوانن ژیانیکی راست و ته ندروست و خوا په سند له سه ر زه وی بگوزه رینن، ئنجا ئیمه قورئانمان بو تو ناردوه، تا کو هه موو ئه و شتانهی تیاندا ده که ونه راجیاییه وه، پیویسته نوخته یان تیدا بخریته سه ر پیت، بویان روونبکه یه وه، ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، هه روه ها رینماییی و ری پیشانده ره و مایه ی دابه زاندنی به زه ییی خوای په روه ردگاریشه بو کومه لیک که برپا بینن، ئه و شتانهی که تیاندا ده که ونه راجیایی، به گشتی بو خه لکیان روونبکه یه وه و، به تابه تیبش بو برواداران ببیته مایه ی رپیشاندان و، ده سته به رکردن و دابینکردنی به زه ییی خوای په روه ردگار بویان.

مەسەلە گەرنەگەکان

مەسەلە ی بە کەم:

راگە یاندىنى خوا بۆ بە کتایى خۆی، لە پەرستراوئیتی دا، بینا لە سەر خواوەندارتیتی تەنیای بۆ گەردوون و، بۆ سەر جەم نەعمەتەکان و، لا بێردنی بە لا و گرفتارییەکان، کە چى ھاوبەش بۆ دانرانی لە لایەن ھاوبەشدا نەرەکانەو، کە بێگومان لە سەر ئەو سزا دەدرن:

خوای دە فەرمووی: ﴿ وَقَالَ اللَّهُ لَا نَتَّخِذُ الْإِنْسَانَ إِلَّا هُمُومًا وَوَجَدَ فَإِنِّي فَازَهُبُونَ ﴿٥١﴾
 وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ نَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ تُمْرًا إِذَا مَسَّكُمُ الضَّرُّ فَأَلَيْهِ تَجْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضَّرُّ عَنكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ ۞

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە یازدە بڕگەدا:

١- ﴿ وَقَالَ اللَّهُ لَا نَتَّخِذُ الْإِنْسَانَ إِلَّا هُمُومًا ۞ واتە: خوای فەرمووی: دوو پەرستراوان دامەنن،
 ﴿ الْإِنْسَانَ ۞ یانی: دوو پەرستراو، ﴿ آئِنِينَ ۞ یش، یانی: دووان، ئنجا ئەمە سێ واتای هەن کە
 وشە ی: ﴿ الْإِنْسَانَ ۞، بە (ئین) دا کوکی لیکراو:

١/ ﴿ الْإِنْسَانَ ۞ لیکردا وشە ی: ﴿ آئِنِينَ ۞، کردو بە جەختکەرەو (مۆگد) واتای ﴿ الْإِنْسَانَ ۞،
 یانی: بە تاییەت مەبەست پێی دوو پەرستراو دانانە، ئەک تەنیا مەبەست ئەو بێ کە لە پەرستراویک
 زیاتر دامەنن، ئنجا ئەگەر دوو بن، ئەگەر سێ بن، ئەگەر زیاتر بن.

خوای پەروردگار زۆری مەبەستە کە بەرپەرچی بێرۆکە ی دوانەتیی (ثنویة) بداتەو،
 زانایان دەنن: (هذه إشارة إلى المجوسية التي تأثرت بها بعض قبائل العرب)، ئەمە ئاماژە ی
 بە ئایینی مەجووسیەت، کە هەندیک لە هۆزەکانی عەرەب (بە لکو زۆر لە گەلان و
 نەتەوەکان) پێیان کارتیکراو بوون، ئەوان دەیانگوت: دوو پەرستراو هەن، (یەزدان) و
 (ئەهرۆمەن)، دیارە ئیمە هەر بە (ئەهریمەن) مان بیستووە لە زمانی فارسی و کوردیدا،
 بەلام لە زمانی عەرەبیدا گوتراو: (أهْرُمن) کە وەک ئەفسانە یەک دەلی: یەزدان (هەر

خوا به دیهینه ره و پهروه ردگاره)، رُوژیک بیری کرده وه له خراپه، په کسه ره له و بیرکردنه وه خراپه ی وی (أهْرُْمَن) پهیدا بوو، واته: (ئه هریمه ن) که ده گوتری: په رستراوی شهر و خراپه، ئیدی ئیستا په رستراوی چاکه، په مزه که ی رووناکییه و، په رستراوی خراپه، که ئه هریمه نه په مزه که ی بریتیه له تاریکی.

۲ / وشه ی (إِثْنِین) به دوا ی (إِلْهِین) دا ته نیا بۆ جه ختکردنه وه یه وه ک خوا له سووره تی (البقرة) دا (۱۹۶) فه رموو یه تی: ﴿تَاكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ﴾، ئه وه ده (۱۰) ی ته واون.

۳ / منیش وای تیده گم که خوا ﴿بَعْدَ﴾ به لّی، به ته ئکید به ره چی دووانه تی (ثنویه) ده داته وه و ره فزی دوو په رستراوه یتیی ده کات، به لّام لیره دا یانی: ته نانه ت دوو په رستراویش دامه نین و با هه ره یه ک په رستراو بّی، چونکه هه ره ئه و شایسته ی په رستنه که خوا به، چ جای دووان زیاتریش بن، وه ک عه ره به کان سی سهد و شه ست (۳۶۰) بتیان له که عبه دا هه بوو.

۲- ﴿إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ﴾، بینگومان ئه و ته نیا یه ک په رستراوه، واته: په رستراوی راسته قینه یه ک په رستراوه که خوا به ﴿بَعْدَ﴾.

وشه ی ﴿إِلَهُ﴾ یش:

أ / یان له (أَلَه) هوه، هاتوه (أَلَه) یانی: (عَبَدَ) واته: په رستی، (أَلَه فُلَانٌ یَأَلَهُ إِلَهَةً، أَيْ: عَبَدَ یَعْبُدُ عِبَادَةً)، که واته: ﴿إِلَهُ﴾، که سیکه که ده په رستری.

ب / یان له (أَلَه) هوه، هاتوه (أَيْ: تَحَيَّرَ) واته: سه رسام بوو، یانی: ﴿إِلَهُ﴾، که سیکه که مرو فیه کان له په یردن و چۆنیه تی چیه تیدا، تووشی سه رسامیی و سه راسیمه یی ده بن.

ج / یاخود له (لَاَه) هوه، هاتوه (لَاَه)، أَيْ: اِخْتَجَبَ، لَاَه یَلُوهُ لِیَاهَا، اِخْتَجَبَ یَخْتَجِبُ اِخْتِجَابًا) له بهر ئه وه ی خوا په نهانه و نابیری.

د / یاخود له (وَلَه) هوه، هاتوه که ئه ویش ئه سلّه که ی (وَلَاه) ه، (لِکُوْنِ الْمَخْلُوْقِ وَالِهَا نَحْوُهُ) له بهر ئه وه ی خوا ﴿بَعْدَ﴾ هه موو دروستکراویک موشتاق و تامه زرۆیه بۆی^(۱).

۳- ﴿فَأَيْتَنِي فَأَرْهَبُونَ﴾، واته: ته نیا ترس و سامتان به رانه بهر به من هه بی، (الرّهبة والرهب: خَوْفٌ مَعَ اضْطِرَابٍ)، وه ک پیشتر باسمان کرد، (رّهبة و رهب) بریتیه له ترسیک له گه ل له رزین و راجله کین و هاوسه نگیی تیک چووندا.

(۱) مفردات ألفاظ القرآن، للراغب، ص ۸۲، ۸۳.

۴- ﴿وَلَمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، واتە: ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەويدا ھەيە، ھى ئەو، ھىچ كەسكى دېكە خاوەنى ھىچ شتېك نە، بەلكو ھەموويان خاوەندارن ھىچ شتېك نە، خاوەنى راستەقىنە بى، بەلكو ھەمووى خاوەندارە و، خاوەنەكەشى خوايە.

۵- ﴿وَلَهُ الْيَمِينُ وَاصِبًا﴾، واتە: خوا ملكەچى بەردەوامى بۆ ھەيە، لە لايەنى دروستكراوھەكانى ھە، (الذِينَ: الطَّاعَةِ) ملكەچى و فەرمانبەرى بۆ كران، (وَاصِبًا: أَي ثَابِتًا دَائِمًا)، واتە: بەردەوام و چەسپاو.

۶- ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ نَقُونَ﴾، واتە: ئايا پارىز لە جگە لە خوا دەكەن، تەنيا خوا شايستەى پارىز لىكرانە، پارىزكردنىش لە خوا ئەوھەيە كە ئەو ئەركانەى ديارىيكردوون، جىبەجى بكرىن و، ئەو قەدەغانەى ديارىيكردوون، دوورىيان لىكرى و نەشكىزىن.

۷- ﴿وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾، واتە: ھەرچى چاكە و خىرو خۆشپىكە لە ئىوھەدا ھەيە، لە ژيانتاندا، لە جەستەتاندا، لە دەورووبەرتاندا ھەيە، ھەمووى لە خواوھەيە، ھەلبەتە چاكەكانى خواش ناژمىردىن، چونكە شتى زۆر بچووك ھەيە، بەلام كاريگەرى زۆر گەورەى ھەيە لە ژيانى مروڤدا، بۆ وىنە:

زانايانى شارەزاي جەستەى مروڤ و پزىشكەكان دەلین: - مَيْشِك (مُخ)، كە (دماغ) ىشى پى دەلین - لە خوار مېشكەوھە مېشكۆلە (المُخْنِخ) ھەيە، كېشەكەى (۱۴۰) گرامە، كېشىكى زۆر كەمى ھەيە، بەلام ئەو مېشكۆلەيە چەقى ھاوسەنگى و جمووچۆلى ھەموو ئەندامەكانە لە جەستەدا، بۆ وىنە:

كاتىك ئىنسان چاو دەبېرتە شتېك، يان دەست دەجوولېنى، يان دەپرات، يان شتېك ھەلدەگرى، ئەوانە ھەموويان پەيوەندىيان بە ئەو مېشكۆلەوھە ھەيە و لەوئوھە رېنمايى دەنىررى و ئەگەر ئەوئى تىكېچى، مروڤ تەنانەت ناتوانى رابوھستى يان پرات، ھەندىك كەس كە ئەو مېشكۆلەيان شتىكى بەھىزى بەردەكەوئى، جمووچۆلى ئاسايان بۆ ناكرى، بۆ وىنە: ئەگەر بيانەوئى خۆيان بخورىن، ناتوان، پەنگە كەسېك بېھوئىت دەست بۆ لووتى بەرى، لەجىياتى لووتى، دەست بۆ شوئىنكى دىكەى بەرى، مەبەستم ئەوھەيە: شتى زۆر بچووك ھەيە لە مروڤدا، بەلام كاريگەرى زۆر گەورەى ھەيە، بۆيە خوا دەفەرموئى: ھەرچى نىعمەتە لە ئىوھەدا بە بچووك و گەورەوھە، ھەمووى لە خواوھەيە.

۸- ﴿ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ يَجْعَرُونَ﴾، (ثم: للترتيب الرتبي) (ثم) بۆ رىزبەندى پەلەپلەيە، واتە: ھەرچى چاكەيە لەوھەوھەيە، ئنجا ئەگەر ھەر زيانىكتان تووش بوو ھەر پەنا بۆ لاي وى

ده‌بن و، هەر لهو ده‌کرووزینه‌وه و بو لای وی ده‌لایینه و ده‌پارینه‌وه، (الجوار: الضراخ والتضرع)
(جوار) بریتیه له هاوار تیه‌ستن و کرووزانه‌وه و لالانه‌وه.

۹- ﴿ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضَّرَّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾، واته: دوايش هەر کات
خوا زیانه‌که‌ی لئ لابردن و، دووری خسته‌وه، کومه‌لیک له تیهو هاوبه‌ش بو په‌روه‌دگاریان
داده‌تین، دیسان (ثم)، (للتربیب الرتبی)، بو ریزبه‌ندی پله پله‌یه، واته: دواى ئەوه‌ی خوا نازارتان
لئ لاده‌بات، که‌چی هیندیکتان هاوبه‌ش بو په‌روه‌دگاریان داده‌تین، یانی: له‌سه‌ر هاوبه‌ش بو
خوادانانی پیشیان به‌رده‌وام ده‌بن، یاخود لهو هه‌لو‌یسته‌یاندان، لابردنی ئەو نازار و ناره‌حه‌تیه
ده‌گیرنه‌وه بو جگه له خوا ﷻ.

۱۰- ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ﴾، واته: با بهو نیعمه‌تانه‌ی پیمانداون، سپله و بیوه‌فا و بی‌ئمه‌گی
بکه‌ن، (الکفر هُنَا كُفْرَانِ النُّعْمَةِ) (کفر) لیره‌دا بریتیه له ناسوپاسی و سپله‌یی له به‌رانبه‌ر چاکه‌کانی
خوادا.

۱۱- ﴿فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، واته: ئنجا بگوزه‌رین و رابوین، (فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ) له‌مه‌ودوا
بو‌تان ده‌رده‌که‌وی، (التمتع: الإنتفاع بالمتاع) واته: بریتیه له به‌هره‌وه‌رگرتن له شتیک که جیی
به‌هره‌لیوه‌رگرتنه.

﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، واته: له‌مه‌ودوا ده‌زانن که سزای سپله‌ییتان چونه؟ ده‌زانن
چه‌ند شتیکی خراپتان کردوه، که ئاوا بهو شیوه‌یه سپله‌ ده‌بن.

(الخطیب الإنکافی)، خاوه‌نی (دُرَّةُ التَّنْزِيلِ وَعُرَّةُ التَّأْوِيلِ)^(۱) له کتیه‌که‌یدا، ده‌لئ: خوا ﷻ
ئهم رسته‌یه‌ی له سئ شوین له قورئاندا هیناوه:

(۱) لیره له سووره‌تی (النحل) - ۵۵ - دا.

(۲) له سووره‌تی (الروم) - ۳۴ - دا، ده‌فه‌رموی: ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ﴾

(۳) له سووره‌تی (العنکبوت) دا، دیسان ئهم رسته‌یه له‌ویشدا هاتوه.

به‌لام له سووره‌تی (العنکبوت) دا ده‌فه‌رموی: ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ﴾

ئىنجا با سەرنج بەدەين حىكمەتى ئەو جىاوازىيە چىيە؟

أ/ حىكمەتى جىاوازىيە كە ئەو يە كە: لە سوورەتى (النحل) دا خوا ﷻ ھەموو سىياقە كەى بە شىۋەى دواندن (خطاب) ھىناۋە، ھەر لە سەرھەتاۋە كە دەفەرمۆى: ﴿ وَمَا يَكُم مِّنْ نَّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ ھەمووى بە شىۋەى دواندى رووبەروو ھاتو، بۆيە كە دەفەرمۆى: ﴿ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ ئەو ھەر لەو سىياقى دواندى رووبەروو دا، واتە: رابوئىن لەمەودا بوئان دەردە كەوئى.

ب/ لە سوورەتى (الروم) ىشدا كە دەفەرمۆى: ﴿ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ لەوئىش بەھەمان شىۋە، سىياقە كە وادەخوازى كە روو بكاتە دوئىزاۋەكان و رووبەروو بىاندوئىن.

ج/ بەلام لە سوورەتى (العنكبوت) دا بە شىۋەى نادىار قسە كراۋە، كە دەفەرمۆى: ﴿ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ وَلِيَسْمَعُوا فَسَوْفَ يَكْفُرُونَ ﴿٦٦﴾ واتە: با بەرانبەر بەو ھى پىمان داۋن، سىپلە و ناسوپاس بن و بىگوزەرىن، لەمەودا بوئان دەردە كەوئى.

يانى: لە ھەر شوئىتىكىاندا بەپىتى ئەو كەش و ھەوايەى كە ئايەتەكانى تىدا ھاتوونە خوار، خوا ﷻ شىۋازە كەى داناو، ھەلبەتە دەگونجى زۆر وردەكارى دىكەش لەوبارەو ھە باس بكرىن، بەلام ئىمە بەو ھەندە وازى لىدئىن.

مهسه لهی دووهم:

هاوبه شدانه ره کان له وهی خوا پیداون به شیکی بو په رستراوه کانیاں داده نین و، کچان بو خوا داده نین، که چی خوین کور نه بی نایانه وی! بیگومان نه وان خرابترین وه سف و حاله تیان هه یه، خواهش باشترین وه سف و حالی هه یه:

خوا ده فهرموی: ﴿وَجَعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۗ تَاللَّهِ لَسُنَّانٌ عَمَّا كُنْتُمْ تَفَرُّونَ ۝۵۶﴾ وَجَعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ﴿۵۷﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۵۸﴾ يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۵۹﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۶۰﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له دوازده برگه دا:

۱- ﴿وَجَعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾، واته: بو شتاتیک که نایانزانن به شیک له وهی پیمانداون بوین داده نین، واته: قوربانیی و خیر و خیرات و مه سره فیان لی ده که ن و شتیان بو داده نین، وهک عاده تی هاوبهش بو خوا دانه ره کان له رابردوو داو له ئیستاشدا هه ر وایه.

که ده فهرموی: ﴿لِمَا لَا يَعْلَمُونَ﴾

(أ) واته: بو شتاتیک که نایانزانن که په رستراون و زانیاریان نیه به په رستراویان.

(ب) واتایه کی دیکه ی: ﴿لِمَا لَا يَعْلَمُونَ﴾، واته: ئەوانه ی که به په رستراویان داناون، ئەو په رستراوانه، عیلم و شاره زایان نیه و نازانن.

هه ردووک و اتاکه شی هه راستن: هه م ئەوانه ی که ده یانپه رستن، زانیاریان به وه نیه که په رستراوبن، هه م ئەو شتانه ی که ده په رسترن، زانیاریان نیه، نه به خوین و، نه به وانه ی که ده یانپه رستن، نه به پیداو یستییه کانیاں، تاکو مشووریان لی بخون و به که لکیان بین.

۲- ﴿تَاللَّهِ لَاسْتَأْنَعَا كُنْتُمْ تَقْرُونَ﴾، واته: به خوا بیگومان لیتان ده پرسیتته وه له وهی که هه لیتان ده به ست، (الإفتراء: إختلاق الكذب)، (إفتراء) بریتیه له درؤ هه لبه ستن، خوا سویند ده خوا که لیتان ده پرسیتته وه، ئنجا که لیان پرسایه وه، بیگومان له نه نجامی لیپسرانه وه دا سزاش ده درین، واته: سزاش ده درین له سهر نه وهو، وهك به رزه کی بانان بوّی ده رنچن.

۳- ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ﴾، واته: کچان بوّ خوا داده تین، وهك له سووره تی (الأنعام) دا له ئایه تی (۱۰۰) دا که پیشتریش ته فسیرمان کردوه، له بهرگی پیئجه می ئه ته فسیره دا، ده فه رموی: ﴿وَحَرْقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، واته: کوران و کچانیان بوّ خوا هه لبه ستن به بی زانیاری، ده یانگوت: جنده کان کوری خوان و، فریشته کانیش کچانی خوان، که خواش ﴿بَنَاتٍ﴾ به رزه و بی وینه و بی هاوهل و هاوتایه.

۴- بویه ده فه رموی: ﴿سُبْحٰنَهُ﴾، واته: پاکیی بوّ خوا، (السَّبْحُ: الْمَرُّ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ، وَالتَّسْبِيحُ: تَنْزِيهِ اللَّهِ وَإِبْعَادُهُ عَنِ الشَّرِّ)، (سبح) به رویشتنی خیرا ده گوتری به نیتو ئاویدا، یا خود به نیتو هه وادا، (وهك (سباحة) واته رویشتن به نیتو ئاودا، مه له وانیی، ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾، یس، واته: هه موویان له سورگه یه ك دا، له فه زادا مه له ده كهن و، دین و ده چن؛ وشه ی (تسبیح) بریتیه له به پاکگرتنی خوا و دوورخستنه وهی خوا له ههر شتیك که خراپ بی، له ههر که م و کوربیهك و له ههر له که و په له یهك، پاکیی بوّ خوا، ﴿سُبْحٰنَهُ﴾، واته: (أَسْبَحُهُ تَسْبِيحًا)، واته: خوا به پاک ده گرم، به به پاکگرتن، له وه که کچی هه بن، یان کوری هه بن.

۵- ﴿وَالَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾، واته: خویشان هه رچی ئاره زوو یانه به گومان و خه یالی خو یان بوّ ئه وانه، (الشهوة: نَزْوَعُ النَّفْسِ إِلَى مَا تُرِيدُهُ) (شهوة) واته: ئاره زوو چوونی نه فس به ره و شتیك که چهزی لیده کات، به کوردیی ده لئین: ئاره زوو، ههر شتیك که ئاره زوو یانه و دلیان لئیه تی بوّ خو یانه، که کوره کانن.

۶- ﴿وَإِذَا بَشَّرَهُمُ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾، واته: به لام ئه گهر یه کیک له وانه موژده ی پیبدری به مینه، ئه وه به رده وام پرووی رهش هه لده گهری و، له بهر خو ی پیش ده خواته وه، واته: سینهی پر بووه له خه فهت و مهراق، دم و چاویشی رهش داگه راوه له خه فهتان.

۷- ﴿يَنْوَرِي مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ﴾، واته: خو ی له خه لکه که په نهان ده کا، له بهر ئه و موژده خراپه ی که پی دراوه، ئه و موژده خراپه چیه؟! ئه وه یه که کچتان په یدا بووه، فلانکهس، ئیدی تازه پرووی مه جلیسانی نیه و ده بی خو ی بشارتته وه!

۸- ﴿أَيْمِسْكُهُ عَلَى هُوْبٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾، واته: ئایا به سه رشوړی و زه بوونیی بیهیلته وه، نه و نه فهری که موژده ی له سه ری پیدراوه؟ یانی: (أَيْمِسْكُ هَذَا الْمُبَشَّرَ بِهِ) که کچه، به لام راناوه که ی ده چیته وه بو نه و موژده، ئایا پیدراوه بیهیلته وه: ﴿أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾، یاخود له گل دا په نهانی بکات و ژیر گلی بخت و، زینده به چالی بکات!؟

۹- ﴿الْأَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾، واته: ناگادارین! نه وه خراپترین شته که نه وان بریاری له سه ر ده دن، یاخود نه و بریاره ی نه وان خراپترین بریار و بیرکردنه وه یه.

۱۰- ﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ﴾، واته: بو نه وان هی پروایان به روژی دوا ی نیه وینه و سیف هت و حالی هره خراپ هه یه، (المثل: الحاله العجیبه فی الحسین والقبح) واته: (مثل) بریتیه له حاله تیکی سه یر له چاکی یان ناشیرینی و ناقو لاییدا، واته: سیفه تی خراپ و حالی خراپ نه گهر هه بی، بو نه وان هه یه که پروایان به روژی دوا ی نیه، واته: هاوبه ش بو خوادانه ره کان، به لام لیره دا خوا ﴿لَا﴾ له جیاتی بفرمو ی: (للمشركین) ده یه و ی پیمان بفرمو ی: ویرای هاوبه ش بو خوا په یدا کردن، نه و سیفه ته خراپه شیان هه یه که بریتیه له بروا نه بوون به روژی دوا یی.

۱۱- ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾، واته: خواش سیف هت و وینه ی هره به رزی هه یه، زانایان گوتوو یانه: (المفضل علیه مَحْذُوفٌ لِقَصْدِ الْعُموم) لیره دا خوا نه بفرموه: سیفه تی هره به رز به سه ر کن دا؟ سیفه تی هره به رز به سه ر هه موو شتیکدا، چونکه هر شتیک هه یه جگه له خو ی، هه مووی دروستکراویه تی، نجا بو نه وه ی مانا و چه مکه که ی گشتی بی و بگشتیری، بو یه به سه ردا هه لبر ترا و (مفضل علیه) ه که قرتیراوه.

۱۲- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، واته: هر خواش زالی کاربه جتیه.

(السَّوْءُ: مَضْرَبٌ، وَهُوَ مَا إِذَا عَمِلَ مَعَهُ مَا يَكْرَهُ) واته: (السَّوْءُ) چا وگه بریتیه له وه ی که که سیک شتیک ی له گه لدا بکری و پی ناخو ش بی، (سوء) یش ناوه.

له سووره تی (النجم) له نایه ته کانی: (۴۵ و ۴۶) دا خوا باسی دروستکردنی مرو ف ده کات، که نیعجازی کی عیلمی یان تیدایه، ده فرمو ی: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ (۴۵) من نُطْفَعُ إِذَا تُنْفَخُ ﴿۴۶﴾، واته: هه روه ها خوا جوو تی دروستکرد نیر و من، له نوتفه یه ک که ده رژی نری، واته: ده رژی نری ته نیر و هم و مندالدانی نافرته وه.

خوا فرمو یه تی: ﴿مِنْ نُطْفَعٍ إِذَا تُنْفَخُ﴾، واته: له توویلکه یه ک، له نوتفه یه ک، که مه به ست پی ناوی پیاوه، نه گه رنا ناوی نافرته هه ر له نیر و خویدایه، به لام ناوی پیاوه

کە دەرژنرێتە نێو مندالدانەوه و، لە خۆی جیا دەبێتەوه، بەس ئاوی ئافرەت هەر لە نێو خۆیدا، مەگەر لە کاتی نەپیتنران.

کەواتە: ئەوەی کە دەبێتە هۆی نێربوونی، یاخود مێ بوونی، کۆرپە لە، ئاوی پیاو نە ک ئاوی ئافرەت، کە ئنجا پیکهێنەری نوتفە (نطفة) لە نێو ئاوی پیاو، پیتی دەگوتری: زیندەوهری مەنەویی (الحيوان المنوي)، بە کورتیی (حیمن) هی نێو ئاوی ئافرەتیش کە پیتی دەگوتری: هیلکۆکە (بویضة) ئنجا تەنیا ئاوی پیاو لە نێو کەکانیدا هۆکارەکانی مێنە بوون و نێرینە بوون هەڵدەگری.

هی نێرینە لەسەر شیوهی پیتی (Y) ی و هی مێنە لەسەر شیوهی پیتی (X)، بەلام هی ئافرەت هەمووی هەر (XX) ه، ئنجا ئەگەر هی پیاو ئەوەیان بێ کە لەسەر شیوهی پیتی (Y) یه، لەگەڵ ئەوەی ئافرەتدا دەبێتە کۆر بە فەرمانی خوا، بەلام ئەگەر ئاوه کە ی پیاو، ئەوەیان بێ کە لەسەر شیوهی پیتی (X) ه، بێگومان (X + X) دەبێتە (XX) واتە: کۆرپە لە کە دەبێتە مێنە، کە ئەمە ئیستاهە ک نۆتیرین راستیی زانستی دەرکەوتە.

(الطبري) له قەتادەوه دەیهێنێ دەلی: (هَذَا صَنِيعُ مُشْرِكِي الْعَرَبِ أَخْبَرَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى بِخُبْرٍ صَنِيعِهِمْ، فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ فَهُوَ حَقِيقٌ أَنْ يَرْضَى بِمَا قَسَمَ اللَّهُ لَهُ، وَقَضَاءُ اللَّهِ خَيْرٌ مِنْ قَضَاءِ الْمَرْءِ لِنَفْسِهِ، وَلِعَمْرِي مَا يَدْرِي أَنَّهُ خَيْرٌ، لَرُبِّ جَارِيَةٍ خَيْرٌ لِأَهْلِهَا مِنْ غُلَامٍ، وَإِنَّمَا أَخْبَرَكُمْ اللَّهُ بِصَنِيعِهِمْ لِتَجْتَنِبُوهُ وَتَتَّقُوا عَنْهُ، فَكَانَ أَحَدُهُمْ يَغْذُو كَلْبَهُ وَيَبْذُ ابْنَتَهُ^(١)).

واتە: قەتادە گوتویوەتی: ئەمە کردەوهی هاوبەش بو خوا دانەرەکانی عەرەبە، خوای بەرز هەواییان پێدەدا، کە کردەوهیەکی خراپ و، پەفتاریکی خراییان دەکرد، بەلام بروادار شایستەیه کە ئەوەی خوا بۆی داناوه، پیتی رازی بێ و، بریاری خوا بۆ ئەو باشتره، لە بریاری مرووف بۆ خۆی، بە خوا جاری وا هەیه، کچیک بۆ کە سوکارە کە ی زۆر باشتره لە کۆریک، بەلام خوا هەوایی پێداون بە کردەوهیەکی هاوبەش بو خوا دانەرەکان، تاکو خۆتان لێ دوور بگرن و، واز لەوه بێنن کە یه کیک لەوان دەچوو خواردنی دەدا بە سەگە کە ی، بەلام کچە کە ی خۆی زیندە بە چال دەکرد!

پێغه مبه ریش ﷺ دەفه رموی: (مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ حَتَّى تَبْلُغَا، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَا وَهُوَ وَصَمَّ أَصَابِعَهُ) (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢٦٣١، وَالتِّرْمِذِيُّ: ١٩٠٤).

واته: هەر که سێک دوو کچان به خێو بکات تاکو بائخ دهبن، رۆژی دواپی ئه و و من پێکهوه دێن و، په نجه کانی پێکهوه جووت کردن.

به سه رها تیک :

گێردراوه ته وه، که جارێک ئافره تیک، که هاوسه ره که ی ناوی (أبو حمزة) بووه، کچیان ده بی (أبو حمزة) ش ته رکێ مائی ده کات و ناچیتته وه مأل له به ره ئه وه ی کچیان بووه !
ئججا کاتیک کچه که ورده ورده گه وره ده بی، له سه ر قۆنداغ لاده چی، ژنه که هه لیده په رینێ و، یاری له گه ل ده کات و، له به رخۆیه وه ئه م شیعره ده لێ:

مَا لِأَبِي حَمْزَةَ لَا يَأْتِينَا يَظَلُّ فِي الْبَيْتِ الَّذِي يَلِينَا
عُضْبَانٌ أَنْ لَا نَلِدَ الْبَيْنَا وَاللَّهِ مَا ذَلِكَ بِأَيْدِينَا
وَإِنَّمَا نُعْطِي مَا أُعْطِينَا

واته: ئه بو حه مزه چیه تی نایه ته وه بو لامان و له و ماله ی دیکه ده بی که له نزیکمانه؟! {ده بی دوو مالی بووبن، یان مالتیک که خزمی بووه}، له سه ر ئه وه لیمان تووره یه که کورمان نابن، به لام سویند به خوا ئه وه به ده ستی ئیمه نیه، به لکو ئیمه هه ر ئه وه ده به خشین که پیمانده درێ، (واته: خه تای خۆمان نیه).

پیشتر رووغان کرده وه که له رووی زانستیشه وه هوکاری ئیر بوون، یاخود می بوونی کۆرپه له، تووی پیاوه نه ک هی ئافره ته.

مهسه له ی ستیه م:

ئه گهر خوا ﷻ به هوی سته م و خرابه وه له دنیا دا سزای خه لکی دابایه، نه وه زینده وه ری له سه ر زه وی نه ده هیتشت! به لام بو کاتیکی دیاری بیکرا و که پاش و پیش ناکات، دوایان ده خات:

خوا ده فهرموی: ﴿ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَحْضِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴾ (۱۱)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له چوار برگه دا:

۱- ﴿ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ ﴾، واته: ئه گهر خوا خه لکی به هوی سته میانه وه بگرتایه، {واته: ئه گهر سزای دابانایه}، ژیاندار، زینده وه ری له سه ر زه وی نه ده هیتشت.

{ها} ی سه ر {عَلَيْهَا} دیاره رانای میینه یه و، به ته نکید بو زه وی ده چیتته وه، هه رچه نده باسی زه ویش نه کراوه، به لام وه ک دوایی باسی ده که یین، ئه وه به پیی سیاق و سه لیه دیاره.

وشه ی: {ظلم}، زور جار گوتوو مانه: {الظُّلْمُ وَضَعُ الشَّيْءِ فِي غَيْرِ مَوْضِعِهِ، الظُّلْمُ الْإِعْتِدَاءُ عَلَى الْحَقِّ، الظُّلْمُ الشُّرْكَ وَالْكَفْرُ، الظُّلْمُ مُطْلَقِ الدَّنْبِ}، به هه موو ئه و واتایانه: {ظلم} به کارهاتوه، به مانای:

۱/ دانانی شتیک له شوینیکی نه شیاودا.

۲/ ده ستریزی کردنه سه ر مافی ئه وانی دیکه.

۳/ شیرک.

۴/ کوفر.

۵/ موته له قی گونا هکردن.

که واته: ﴿ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ ﴾، واته: ئه گهر خوا خه لکی بگرتایه، واته: سزای دابانایه، به هوی سته مه که یانه وه، که وه ک گوترا: ده گونجی ئه و

سته مه مه به ست پیتی کوفر، یان شیرک، یان ده ستریزی بۆ سه ر مافی نه وانی دیکه، یان شتی بیجی، یان گونا هکردن بی، نه گهر خوا به هوئی سته مه که یانه وه سزای دابانایه، هیچ زینده وهر یکی له سه ر زهوی نه ده هیشت، لیره دا (لَو: حَرْفُ امْتِنَاعٍ لَامْتِنَاعٍ)، بویه مانای: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾، ئاوا ی لی دیته وه: (لَو يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ، لِأَقْنَى جَمِيعِ الدَّوَابِّ الَّتِي فِي الْأَرْضِ، وَهِيَ أَنَّ الدَّوَابَّ لَمْ تُفَنَّ، فَلَمْ يُؤَاخِذْهُ لَمْ تَحْضَلْ)، خوا ده فه رموی: نه گهر خوا به هوئی سته مه وه خه لکی سزا دابایه، زینده وهری له سه ر زهوی نه ده هیشت، به لام زینده وهر له سه ر زهوی هه ر ماون، که واته: سزادانه که نه هاتوته دی.

واته: خوا خه لکی به هوئی سته مه که یانه وه، سزا نه داون، به هوئی گونا هه کانیانه وه سزای نه داون، واته: هی هه موویان، نه گهرنا شایسته ی نه وه بوون، که سه ر زهویان لی پاک بکریته وه.

۲- ﴿وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، واته: به لام دوا یان ده خات بۆ کاتیکی ناوبرا و، (الْأَجَلِ: الْمُدَّةُ الْمُعَيَّنَةُ لِفَعْلِ مَا) (أَجَل) یانی: کاتیک که دیارییکراوه بۆ کرداریک.

(مُسَمًّى) واته: ناوبرا و، (المُسَمًّى: الْمُعَيَّنُ، لِأَنَّ التَّسْمِيَةَ تَعِينُ الشَّيْءَ وَتَمَيِّزُهُ، وَتَسْمِيَةُ الْأَجَالِ تَحْدِيدُهَا)، (مُسَمًّى) واته: دیارییکرا و، چونکه شتیکت که ناونا، دیاریی ده که ی و، جیای ده که یه وه له غه یری خوئی و، ناوهینیانی نه جه له کان، واته: دیارییکردنی نه وه کاتانه ی که دیارییکراون بۆ نه وه کارانه.

۳- ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ﴾، واته: هه ر کاتیک که کاته دیارییکراوه که یان هات.

۴- ﴿لَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾، واته: نه کاتیکی که م پیش ده که ون و نه کاتیکی که م دوا ده که ون، ئنجا (يَسْتَقْدِمُونَ) و (يَسْتَعْجِرُونَ) هه ر دووکیان نه وه (س، ه، بۆ زیاتر تو خکردنه وه ی مانا که یانه، نه گهرنا له نه سل دا ئاوا یه: (لَا يَتَقَدَّمُونَ، وَلَا يَتَأَخَّرُونَ) واته: نه پیش ده که ون.

شایانی باسه نه م مه سه له یه له چه ند شوینیکی قورئان دا هاتوه، بۆ وینه:

(۱) له سوورهتی (الأعراف) دا، ده فه رموی: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾، واته: بۆ هه ر کومه لگایه ک کاتیکی دیارییکرا و هه یه، واته: بۆ سزادان و له به ینچوونی هه ر کومه لگایه ک کاتیکی دیارییکرا و هه یه.

(۲) لە سوورەتی (یونس) دا، دەفەر موی: ﴿... لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (۱۹). که هه مان مانای ئایه تی پێشووی هه به.

(۳) لە سوورەتی (النحل) دا، خوا دەفەر موی: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (۱۱).

(۴) لە سوورەتی (فاطر) یش دا، دەفەر موی: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا﴾ (۴۵).

هیچ گومانیشی تیدا نیه، که ئه و هه موو دووباره بوونه و هه ئه و مه سه له به به ئه گه ی زۆر گرنگ بوونیه تی.

ئیتاش با چه ند سه رنجیک له هه ردووک ئایه ته که ی (النحل) و (فاطر) بده ی ن:

چوار ورده سهرنجی گرنگ له و دوو نایه ته به پیزه

له سوورهتی: (النحل) دا، ده فه رموی: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكُوا عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾.

سهرنجی یه که م:

به لام له سوورهتی (فاطر) دا، له جیاتی (بِظُلْمِهِمْ)، (بِمَا كَسَبُوا) به کارهاتوه، له جیاتی بفه رموی: (مَا تَرَكُوا عَلَيْهَا)، ده فه رموی: (مَا تَرَكُوا عَلَى ظَهْرِهِا)، واته: له سهه پستی، که به ته نکید مه به ست پتی پستی زه وییه، ئنجا ئایا هوکاری ئه و جیاوازیه جیه؟! (الخطیب الإسکافی) خاوهنی: (دُرَّةُ التَّنْزِيلِ وَعُرَّةُ التَّوِيلِ) له باره ی هوکاری ئه و جیاوازیه وه^(۱)، ده لی:

له سوورهتی: (النحل) دا له ده (۱۰) نایه تی پیشه وه یدا، واته: له (۱۰) ده نایه تی پیش ئه م پرسته یه: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكُوا عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ دا، چهند جوړیک سته م رابردوون، که خوا باسی کردوون:

یه ک: دوو په رستراو په یدا کردن (إِتْخَاذُ الْهَيْئِ اثْنَيْنِ).

دوو: هاوبه شکردنی بته کان له په رستندا: (إِشْرَاكُ الْأَصْنَامِ فِي الْعِبَادَةِ).

سی: دانانی به شیک له رزق و روزیه کان که خوا بو ی داناون بو په رستراوه کانیا (جَعَلَ نَصِيبَ لَهُمْ مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ).

چوار: زینده به چالکردنی کچان (وَأُدُّ الْبَنَاتِ).

ئه و زولمانه پیشتر باسکراون، بو یه خوا ی دادگر ده فه رموی: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ﴾، یانی: له شیوه ی ئه و زولمانه که رابردوون، ئه گه ر خوا به هو ی ئه وان ه وه خه لکی سزادابایه، زینده وه ری له سهه زه وی نه ده هیتشت.

سہرنجی دووہم:

یہ کیك بؤی ہہیہ بلئی باسی زہوی نہ کراوہ، بؤچی خوا ﴿﴾ پاناوہ کہی بؤ وی بردؤتہ وہ ﴿﴾ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا ؟

دہ گوتری: لہ نیو عہرہب و میللہ تانی دیکہ شدا ئہو کلتوورہ ہہیہ، کہ لہ کاتی قسہ کردندا پیویست ناکات باسی زہوی بکری، بؤیہ عہرہب دہ لئین: (مَا فَوْقَهَا أَصْدَقُ مِنْ فُلَانٍ، وَلَا تَخْتَهَا أَكْذَبَ مِنْ فُلَانٍ) واتہ: لہ سہر پشتی لہ فلان کہ س راستگوتر نیہو لہ ژیری دا لہ فلان کہ س درؤزنتر نیہ، کہ دہ لئ: (مَا فَوْقَهَا وَلَا تَخْتَهَا، أَي: فَوْقِ الْأَرْضِ وَتَحْتِ السَّمَاءِ).

سہرنجی سیئہم:

بؤچی لہ سوورہتی (فاطر) دا، وشہی (بِمَا كَسَبُوا) بہ کارہاتوہو، لہ سوورہتی: (النحل) دا، وشہی (ظہرها) نہ ہاتوہ !؟

وہ لام: لہ سوورہتی: (فاطر) دا، تہ نیا شتی گشتی لہ چاکہ و خراپہ کہ خہ لک تیکرا تیان دا بہ شدارن، باسکراون و، ئہو زولم و ستہم و خراپہ کاربیانہی لہ سوورہتی (النحل) دا کہ وتوونہ پیش رستہی: ﴿﴾ وَلَوْ يُوَاحِدُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ ﴿﴾، لہ سوورہتی: (فاطر) دا نہ کہ وتوونہ پیشی، یانی: خوا بہ گشتی قسہی کردوہ لہ خہ لکی مسولمان و نامسولمان، ئیماندار و بی ئیمان، بؤیہ ش خوا ﴿﴾ وشہی: (بِمَا كَسَبُوا) ی بہ کارہیناوہ، کہ (كَسَبُوا)، واتہ: وہ دہ ستیان ہیناوہ، ہہم بؤ چاکہ و، ہہم بؤ خراپہ دہ بی، بہ لام ئہوہی سوورہتی (النحل) ئہو کردہ وانہی کہ پیشتر باسکراون، ہہموویان زولم و خراپہ و، گوناہن و باسی ہاوبہ ش بؤ خوا دانہ ران و کافرہ کانہ، بؤیہ وشہی زولم بؤ ئہوی گونجاوہ، بہ لام وشہی (کسب) بؤ سوورہتی (فاطر) گونجاوہ، کہ بہ گشتی خوا قسہی دہربارہی بہ ندہ کانی کردوہ، نہ کہ بہ تاییہتی دہربارہی کافرہ کان.

سہرنجی چوارہم:

بؤیہ ش لہ نایہ تہ کہی سوورہتی: (النحل) دا، وشہی (ظہر) نہ ہاتوہ، چونکہ لہ دوای وشہی (الناس) پیتی (ظ) ہاتوہ: ﴿﴾ وَلَوْ يُوَاحِدُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ ﴿﴾، کہ لہ ویدا لہ وشہی

(بِظُلْمِهِمْ) دا پیتی: (ظ) هاتوه، بۆیه وشەى (ظهر) نه هاتوه، بۆ ئه وه دوو جار ان پیتی (ظ) دووباره نه بئته وه، بۆچی؟!

چونكه: پیتی (ظ) له زمانى عه رهبیدا كه م به كاردى، هه ر بۆیه ش له م سووره تی (النحل) دا، ته نیا له هه وت وشه دا ئه و پته هاتوه، كه وشه كانى: (ظلم، نظر، ظل، ظل، ظنر، عظیم، وَعَظ)، ته نیا له و هه وت (V) وشانه دا هاتوه، دياره به دووباره كردنه وه وه، واته: هه ندى كيان زياتر له جارێك دووباره بوونه ته وه، به لام له غه یری ئه و هه وت وشه یه دا، پیتی: (ظ) نه هاتوه!

سبحان الله! حیسابى پیتیکیش كراوه له فه رمایشتى به رز و بى وینه ی خوادا، كه پیتیکیش زیاد له پئویستى خۆى له وشه یه ك یان له رسته یه كدا نه یه ت، هه روه ها هیچ وشه یه ك به بى پئویستى و پاساوى به جى، به كار نه یه ت!

مەسەلەى چوارەم:

خوۋا ﷻ رەخنە لە كافرەكان دەگرى، كە شتى خراپ بۆ خوا و، بە درۆش شتى چاك بۆ خوۋيان دادەنتىن، لەسەر ئەوەش بۆ ناگرى دۆزەخ پىش دەخرىن، ياخود لە ناگرى دۆزەخدا پىشتگوى دەخرىن:

خوۋا دەفەرموى: ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جُرْمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ﴾ (۱۲)

شىكردەنەوى ئەم ئايەتە، لە چوار بىرگەدا:

۱- ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ﴾، واتە: شتىك كە خوۋشان ناوى و رقيان لىي هەلدەستى و ئارەزوويان بۆى نىە، بۆ خواى دادەنتىن.

هەلبەتە لىرەدا، هەموو توپژەر و لىكۆلەرەوانى ماناكانى قورئان، گوتوويانە: مەبەست لىرەدا ئەوئەيە كە كچان بۆ خوا دادەنتىن و، دوايىش باس دەكەين كە كوران بۆخوۋيان دادەنتىن.

بەلام من پىموايە: ئەمە چەمكەكەى گىشتىيە، واتە: ئەوانەى هاوبەش بۆ خوا دادەنتىن، كە پىگومان هەر كەسىك هاوبەش بۆ خوا داينى، غەيرى خواى هېناوئەتە ئاستى خوا، بۆيەش بەو شىوئەيە كە شايستەيە مامەلە لەگەل خوادا ناكات، واتە: شتىك كە پىيان چاك نىە بۆ خواى دادەنتىن، ئنجا ئەمە مەرج نىە تەنيا لە مەسەلەى كچ و كوراندا بى، بەلكو ئەو كەسەى كە خىر دەكات، لە خىر و صدەقەكەيدا تەماشادەكات كامەى بەكەلك نەهاتى، ئەوى دەبەخشى و، دلى لەبەر مائە چاكەكەى نايبتەو و دەيھىلتەو، بەلام ئەوئەيە كە بەكەلك نايەت و نەخۆشىيەكى هەيە، يان بە هەر حال زۆر دلى پىئەوى نىە، ئەو دەبەخشى: لە جل و بەرگدا، لە دانەوئەدا، يان ئەوانەى زەكات دەدەن، لە ئاژەلدا، يان لە مالى بازركانىيدا، يان كەسىك مەرج نىە تەنھا بۆ زەكات بى، هەر بەگىشتى كە هاوكارىيە كەسىك، يان چاكەيەك دەكات و، شتىك دەبەخشى، بەلاى كەمەو دەبى لەھى چاك چاك بىەخشى و، لە ھى خراپىش خراپ، نەك تىبگەرى كامەى بەكەلك نايەت، ئەو بەخشى، ئەو لە مەسەلەى بەخشىن دا.

له بواریکی دیکه شدا ئەمه دێته پێش: ههیه کاته زێرینه کانی، ئەو کاتانهی که به که لک دین، بو دابینکردنی بهرژه و هه ندیه کانی خووی، یان بو له ززهت و خوشیه کانی خووی تهرخان ده کات، به لام ئەو کاتهی ده مینتیه وه، له دابینکردنی بهرژه و هه ندیه کانی، واته: له کاتی نهو یستراودا، ئەرکه کانی خوا جێبه جێ ده کات، بو وینه: کار و که سابهت و چی و چی ده کات، به لام دوایی له کاتی زایه بوو (فی الوقت الضائع) دا، ده چی ئەرکه شه رعیه کانی جێبه جێ ده کات! ههروهها ده گونجی ئەمه زۆر وینهی له سه ر بهیترینه وه.

۲- ﴿وَتَصِفُ أَلْسِنَتَهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ﴾ واته: زمانیان وه صفی درۆ ده کات، که کامه شتی چاکه ئەوه بو ئەوانه، (الحُسْنَى: أَي الْحَالَةُ الْحُسْنَى، الْخَصْلَةُ الْحُسْنَى)، ئیمه دوایر ئەم پرستهیه زیاتر شیده که ینه وه، چونکه جارێکی دیکه له سوورەتی: (النحل) دا هاتوه و له ویش قسه ی لێده که ینه وه، ﴿وَتَصِفُ أَلْسِنَتَهُمُ الْكَذِبَ﴾ واته: زمانیان وه صفی درۆ ده کات، له کوردیدا رهنگه پرستهیه که به رانه بر ئەوه بێ، ئەوه بێ که ده لێ: به زمانی به درۆ، واته: به زمانیک که هه میشه به درۆ راهاتوه، ﴿وَتَصِفُ أَلْسِنَتَهُمُ الْكَذِبَ﴾ واته: درۆ نانسری، هه تا زمانی ئەوان وه صفی نه کات، زمانی ئەوان ئەوه نده فیری درۆ بووه و ئەوه نده درۆی کردوه، که درۆ کردن هه ر له وان ده وه شیتیه وه، ئەگه ر بته وێ له درۆ تیبگه ی، گوێ له وان بگه ر!

۳- ﴿لَا جَرَمَ أَنْ لَهُمُ النَّارَ﴾ واته: بێگومان ئەوان ناگریان هه یه، یاخود مشتومر هه لئاگری که ئەوان ناگریان هه یه، یاخود شتیکی چه سپاوه که ئەوان ناگریان هه یه، چونکه وشه ی: (لَا جَرَمَ) به مانای (قَطْعًا، أَوْ أَكِيدًا، أَوْ حَقًّا، أَوْ لَا شَكَّ)، به هه موو ئەو واتایانه هاتوه، که پێشتر ئەو وشه یه مان له ته فسیری سوورەتی (هود) دا شیکردۆته وه.

۴- ﴿وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ﴾ ئەمه به دوو جوور مانا کراوه:

۱/ واته: بێگومانیش ئەوان پێش خراون، (مُفْرَطُونَ أَي: مُعْجَلُونَ إِلَى النَّارِ كَالْفَرَطِ وَهُوَ الْمَقْدَمُ إِلَى الْمَاءِ)، (فَرَطٌ): که سیکه که کاروانیک خه لکیک له پێش خویانه وه ده ینیرن بو ئاو، بو سه ر کانی و سه رچاوه، ئنجا (فَرَطٌ)، واته: پێشکه وتوو، خوا ده فه رموی: ﴿وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ﴾ واته: ئەوانه پێش خراون و پێش ده خرین به ره و ناگر، واته: به په له به ری ده کرین، یان له پێش گونا هبارانی دیکه وه ده چنه نیو دۆزه خه وه.

۲/ واتایه کی دیکه ی: (مُفْرَطُونَ أَي: مَتْرُوكُونَ وَمَنْسُونَ)، (الطبري) ئەم واتایه ی هه لبژاردوه، له ته فسیره که ی خویدا، یانی: به جیده هیلدرین له ناگردا، پشتگوێ ده خرین، بوچی؟! (طبري) ده لێ: چونکه ئەگه ر بگوتری: (مُقَدَّمُونَ إِلَى النَّارِ)، پێشخران بو شتی چاکه یه، بو شتی که که ئەو

كەسە بەرزەوہندی تیدا ھەبى، بەلام بۆ شتىك كە بە زىانى بى و، بۆى خراب بى، ئەو وشەيە بەكارناھىترى (مُقَدَّمون).

بەلام من يىموايە وانيە، چونكە جارى وايە خوا ﴿۱۵۰﴾ بە جوړىك لە توانج و گالتە پىكردنه وە ھىناويەتى، بۆ وىنە كە دەفەرموى: ﴿وَالنَّارُ مَشْوَىٰ لَهُمْ﴾ محمد، يان ﴿وَمَا أَوْلَاهُمْ النَّارُ﴾ آل عمران، شوئى پشوو دانيان ناگرە، شوئى ھەوانە وەيان ناگرە، كە بىگومان ناگرى دۆزەخ شوئى ھەوانە وەو شوئى ئارامگرتن و ئىسراحت تيدا كردن نيە، بەلام مەبەست ئەو ھەيە كە: ئەگەر شوئىك ھەبى تيدا ئارام بگرن و تيدا بھەويئەو، ئەو ھەر ناگرە.

يان كە دەفەرموى: ﴿فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ الإنشفاق، واتە: موژدەيان پىيدە، بەنازاريكى بەئىش، ئاشكرايە موژدە پيدان بۆ شتى چاكە، بەلام يانى: ئەوان ھىچ شتىكى چاكيان بۆ نيە، ئەگەر شتىكى چاك ھەبى بۆ ئەوان، ناگرە! كە واتە: لىرەش ﴿مُفْرَطُونَ﴾، واتە: پىش دەخرىن، بەلى پىشخستن بۆ چاكەيە، بەلام بۆ ئەوان، واتە: ئەگەر شتىكى چاك ھەبى و، ئەوان بەپەلە بۆى بەرى بگرن، ھەر ناگرى دۆزەخە.

ئىنجا ﴿مُفْرَطُونَ﴾، خوئندراويشەتەو: (مُفْرَطُونَ)، (وَأَنهَم مُفْرَطُونَ) واتە: ئەوان كەمتەرخەم بوون، لە ئەنجامى كەمتەرخەميە كە ياندا، ئەو ھەرىجە و چارەنووسيانە.

(الزمخشرى) لە تەفسىرە كەى خوئدا: (الكشاف)، بەلام لە تەفسىرى ئايەتى ژمارە (۱۱۶) ى ئەم سوورەتە (النحل) دا، كە لەوئىشدا ئەم تەعبىرە دووبارە بۆتەو، كە دەفەرموى: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ ﴿۱۱۶﴾

دەلى: (هَذَا مِنْ فَصِيحِ الْكَلَامِ، وَتَلْيِغِهِ، جَعَلَ الْقَوْلَ كَأَنَّهُ عَيْنُ الْكَذِبِ، فَإِذَا نَطَقَتْ بِهِ أَلْسِنَتُهُمْ، فَقَدْ صَوَّرَتْ الْكَذِبَ بِصُورَتِهِ كَقَوْلِهِمْ: وَجْهَهَا يَصِفُ الْجَمَالَ، وَعَيْنُهَا تَصِفُ السُّخْرَ).

واتە: ئەم رەستەيە لە زمان پاراويى قسە و، رەوانبىژىيەتى، چونكە كە دەفەرموى: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ﴾ قسە كەى وا وەسەف كردو، كە: خودى درۆيە، ئىنجا كاتىك كە زمانەكانيان ئەو وشەيە دەبىژى و لە زمانيان دىتە دەرى، ئەو: زمانيان ئەو وشەيە وينا دەكات، بە وىنە راستەقىنە كەى خوئى، وەك ئەم تەعبىرانە ھاتوون: عەرەب دەئىن: (وجْهَهَا يَصِفُ الْجَمَالَ)، واتە: دەم و چا و رووى ئەو ئاھرەتە،

وہ صفی جوانیی دە کات، واتە: ئە گەر دە تەوئ جوانیی ببینی، تە ماشای ئەو بکە، یان دە گوترئ: (عَيْنُهَا تَصِفُ السُّحْرَ)، واتە: چاوی ئەو وە صفی جادوو دە کات، واتە: ئە گەر بتەوئ بزانی جادوو چۆنە؟ تە ماشای چاوی ئەو بکە!

ئەمە ئە گەر ویستیان شتیک زۆر وە صف و مەدح بکەن، ئەو تە عبیرەیان بە کارهیناوە.

کە واتە: ﴿تَصِفُ أَلْسِنُكُمُ الْكُذِبَ﴾، واتە: ئە گەر تۆ بتەوئ و بزانی درۆ چییە؟ گوئ لەوان بگرە و، زمانی ئەوان یئنه قسە، ئنجا دە زانی درۆ چییە، زمانی ئەوان وە صفی درۆ دە کات.

مهسه لهی پینجه م:

خوای بهرزی مهزن سویند به خوئی ده خوات: که پیشتریش له کومه لگایه کاندای پیغه مبه رانی ناردوون، به لام شهیتان کرده وه کانیانی بو پازاندوونه وه و بوته دوستیان و، نامانجی که وه ری دابه زاندنی قورئانیش نه وه به: که پیغه مبه ر ﷺ مهسه له مشتومر هه لگره کان و، مهسه له نا کوکی له سه ره کان، پروون بکاته وه و، رینماییی و به زه بییش بی بو کومه لی برواداران، کومه لیک که بر وا بینن:

خو ده فه رموی: ﴿ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰی اَمْرِ مِّنْ قَبْلِكَ فَرَزِنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمٰلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۳﴾ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِيْ اَخْتَلَفُوْا فِيْهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۴﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له حهوت برگه دا:

۱- ﴿ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰی اَمْرِ مِّنْ قَبْلِكَ ﴾، واته: به خوا له گه لان و کومه لگاکانی پیش توشدا پیغه مبه راغان ره وان کردوون.

هه ندیک له زانیان گوتوو یانه: (تالله، یغنی: تالله قسمی)، واته: سویند به خوا، سویندی منه، که له کومه لگاکان و کومه له کانی پیش توشدا نهی موحه ممه د ﷺ! ره و امان کرد بوو، کیی ره وان کرد بوو؟! پیغه مبه رانی ره وانه کرد بوو، واته: تو تاکه پیغه مبه ر نیت، به لی: کوتا پیغه مبه ری ﷺ به لام له پیش توشدا پیغه مبه رانی دیکه، بو کومه لگاکان ره وان کرا بوون.

۲- ﴿ فَرَزِنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمٰلَهُمْ ﴾، واته: شهیتان کرده وه کانیانی بو پازاندنه وه، نه کرده وانه ی شهیتان ده یان پرازیته وه هه ر دیاره چین !! پیویست ناکات خوا ﷺ جوړ و چونه تیه که یان به یان بکات، چونکه کرده وه یه ک شهیتان بی پرازیته وه، بیگومان کرده وه ی خراپه، ئنجا مه به ست پتی: کوفره شیرکه، نیفاقه، گونا هه، تاوانه، سته مه، لادانه، هه مووی ده گریته وه.

۳- ﴿فَهُوَ وَلِيَّهُمْ الْيَوْمَ﴾ واته: به هوی ئه وه وه که له دنیا دا کرده وه خرابه کانی بو رازاند بو ونه وه و ئه وانیش شهیدا و عه و دالی کرده وهی خراب بو بو وون و ئه نجامی اندا بوو، ئیستا شهیتان دوست و پشتیوانیانه و نزیکانه.

که ده فه رموی: ﴿فَهُوَ وَلِيَّهُمْ الْيَوْمَ﴾ (الْيَوْمَ) واته: له ژبانی دنیا دا، یان ئیستا له روژی دوا ییدا؟ هه ردوو کیان ده گریته وه.

﴿فَهُوَ وَلِيَّهُمْ الْيَوْمَ﴾ وشه ی (وَلِي) چهند واتایه کی هه ن، به لام لیته دا به مانای مشوورخو و سه ره رشتیار و نزیک و دوست، دی، واته: ئه مرۆ ئه گه ر دوست و نزیک و مشوورخو و پشتیوانیکیان هه بی، بریتیه له شهیتان، ئه و شهیتانه ی که به قسه یان کرده، ئه و کومه لگا پیشوانه که شهیتان کرده وه خرابه کانی بو رازاند بو ونه وه، ئیستا که رابردو و، رووچه کانیان له دۆزه خدان، ئیستا دوست و پشتیوانیان، مه گه ر شهیتان بی، ئه گه ر نا که سی دیکه نیه.

یا خود: ﴿فَهُوَ وَلِيَّهُمْ الْيَوْمَ﴾ واته: ئه و کافرانه ی روژگاری تو، که هاوه ل و په یقه کانیان له پیش تو دا پیغه مبه رانیان بو چو و ن، شهیتان کرده وه کانی بو رازاند نه وه و شوینی شهیتان که و تن، ئه و کافرانه ی روژگاری تو ش، هه ر ئه و شهیتانه ی که کاتی خو ی کرده وهی خرابی بو گه له کانی پیشوو، رازاند بو ونه وه، هه ر ئه و دوستی ئه و کافرانه ی روژگاری تو شه، ئه گه ر مه به ست گه له پیشوو هه کانی بی، ده بی بلتی: شهیتان دوست و پشتیوانیانه و، ئیستا تووشی دۆزه خ و سزای خوا بو و ن.

به لام ئه گه ر مه به ست کافره کانی روژگاری پیغه مبه ر ﷺ و، هی دوا ی پیغه مبه ریش بی ﷺ، تا دنیا به کو تا دی، واته: هه ر که سیک ئه هلی کوفر و تا و ان و خرابه بی، دوست و پشتیوانه که ی بریتیه له شهیتان، وشه ی (یوم) یش به مانای کات دی، به ره های (مُطْلَقُ الزَّمَانِ).

۴- ﴿وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ﴾ واته: سزا و نازاریکی به ئیشیان هه یه، له دنیا دا شهیتان سه ره رشتیار و دوستیانه و، که ده چنه مه نزلگای دواروژیش، سزا و نازاریکی به ئیشیان هه یه.

۵- ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ واته: کتیبمان دانه به زاندو ته سه ر تو، مه گه ر بو ئه وه که ئه وه ی تیدا که و تو ونه راجیاییه وه، بو یان رو و ن بکه یه وه.

۶- ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ واته: ههروهه رینمای و بهزه بیشه بو کومه لیک پروا بینن، که واته: دوا کتیبی خوا که بو پیغهمبهری خاتمی خوئی موحه ممد ﷺ ی ناردوه، لیره دا دوو نامانجی سه ره کیی تیدا ره چاو کراون:

یه که م: پروونکردنه وهی نهو راستییانهی که خه لک له باره یانه و ده که ونه راجیایی و مشتومره وه، قورئان نهو راستییانه پروون بکاته وه، چ په یوه ندییان به بوونناسییه وه هه بی، چ به ئیمان عه قیده وه، چ به په رسته شه کانه وه، یان به په وش و ئاکاره وه، یان به لایه نی کومه لایه تییه وه، یان ئابووری و ژیان و گوزه ران و حوکم و سیاست و، جهنگ و ناشتی و... هتده وه، هه بی، قورئان هاتوه راستییه کان بو خه لک پروون بکاته وه، نه وانهی که په کیان له سهر وه حیی که وتوه، پروونیا بکاته وه، نه گه رنا قورئان نهو راستییانهی که له مه ودای عه قلی به شهردان، په یوه ندییان به هه ر لایه نیکه وه هه بی، خوا ﷺ لیان گه راوه، چونکه له مه ودای عه قلدان و عه قلد ده توانی ده رکیان بکات و، ده توانی خوئی تییان بگات، به لام نهو راستییانهی که په کیان له سهر وه حیی که وتوه، ده بی خوا ﷺ نوقته یان تیدا بخاته سهر پیت، نه م کتیبه و، هه موو کتیبه کانی دیکه خوای په روه ردگاریش، بو پروونکردنه وهی نهو راستییانه هاتوون، نه وه نامانجی یه که می دابه زترانی کتیبی خواجه.

دووهم: بو نه وه بیته رینمای و، ری پشاندهر و بهرچاو پروونکهره وه بو خه لک، پاشان بو شیان بیته مایه ی به زهی و میهره بانیی خوا ﷺ که به ته ئکید نه وان هه ش نهو که سانه ن که پروادینن.

که واته: نه م قورئانه، وه ک هاوبه ش بو خوا دانهره کان ده لئین و لاف لیده ده ن، نه فسانه ی پیشینان نیه، به لکو پروونکردنه وهی کیشه مشتومر له سه ره کانه و، پروونکردنه وهی نهو راستییانه یه که خه لک پیوستی پییان هه یه، بو یان پروون بکرینه وه، پاشان رینمای و ری پشاندهره و، هوکاری دابه زینی به زهی و لوتف و که ره می خواجه، به لام بو کی؟!

۷- ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بو کومه لیک که پروا بینن، ئنجا خوا نه یفه رموه: (للمؤمنین)، یان نه یفه رموه: (للذین آمنوا) به لکو ده فهرموئی: ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ وشه ی (قوم) یشی به کاره یئاوه، واته: نه وانه کومه لیکن نه وانهی پروادینن، (أی: هُم جَمَاعَةٌ أَصْبَحَ الْإِيمَانَ كَالسَّجِيَةِ الرَّاسِخَةِ الْمَقْوَمَةِ لَوْجُوْدِهِمُ الْجَمَاعِي)، واته: کومه لیکن، که ئیمان بوته په وش و ئاکاریکی رچوو و، راگری بوونی کومه لایه تییان، (واته: ئیمان بوته تار وپوی بوونیا ن) و، کاتیک تو ته ماشای نه وان ده که ی، ئیمانیا ن تیدا به رجه سته بووه.

ئىنا بە كىردارى (مضارع) یش هیناویه‌تی: ده‌فهرموی: ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بۆنه‌وه‌ی ئیستا و داهاتووش بگریته‌وه، بۆ که سانیك که بروا دینن، هه‌روه‌ها تازه‌بوونه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نی و، ویناکردن (تصویر) یش، کاتیك ته‌ماشایان ده‌که‌ی، ئیمان دینن، ئیمان هینانه‌که‌یان به به‌رجه‌سته‌کراوی بی ده‌بینی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى شەشەم

پېئاسەى ئەم دەرسە

بەرىزان !

ئەم دەرسەمان نۆزدە (۱۹) ئايەت دەگرېتە خۆى، ئايەتەكانى: (۶۵ - ۸۳)، تەوهرى سەرەكىي ئەم نۆزدە ئايەتەش، برىتتە لە: خستتە پرووى ژمارەيەكى دىكە، لە چاكە و نىعمەتەكانى خواى بەخشەر، كە وەك سەرژمىرم كرددوون، سەرجهم لە بىست (۲۰) چاكە و نىعمەت، زياترن و، دەتوانىن بە خىرايى ئاماژەيەكى كورتىان پى بكەين:

۱ / دابەزاندى ئاو لە ئاسمانەوہ.

۲ / زىندووكردنهوى زهوى پاش مردنى، بەھۆى ئاوى ئاسمانەوہ.

۳ / شىرى ئاژەلان، كە لە نىوان خواردنى ھەرسكراو و خوئىندا، ئەو شىرە وەك خواردنەوہيەكى زولال، كە بەبى گرفت لە گەروو دەچىتە خوار، دروست دەبى.

۴ / بەروبوومى دارخورما و مېو.

۵ / ھەنگوینى ھەنگ، كە شىفای تىدايە.

۶ و ۷ / دروستكرانى مروّفهكان و، مرىترانىان.

۸ / زىدە كردنى بژيوى ھەندىك لە خەلك، بەسەر ھەندىكى دىكەدا.

۹ / ھىئانەدى ھاوسەران بۆ مروّفهكان، واتە: ژن بۆ پىاو و، پىاو بۆ ژن، چونكە ھەر كامىكىان بۆ يەكدى پەيداكراون.

۱۰ / پى بەخشىنى كوران و نەوان.

۱۱ / پىدانى رۆزىيە چاك و بەسوودەكان.

۱۲ / پىدانى زانىارىي و شارەزايى بەھۆى بىستن و دىتن و عەقلەوہ.

۱۳ / رامكردنى بالندان و پەلەوہران، كە چۆن رادەوہستن لە ھەوادا و، دەفرن.

۱۴ / خانووبەرەكان ماىەى سوكنايى و ئىسراحت و ئارام تىداگرتن.

- ۱۵ / له پیست و که ولی نازه لان، خانوو و چادری سووک و زهنگه ل، دروست ده کرین.
- ۱۶ / له خوری و تووک و مووی نازه لان، جوړه کانی که لوپهل و شمه ک دروست ده کرین.
- ۱۷ / ره خساندنن سیبهره کان، له دروستکراوه کانی خوا.
- ۱۸ / ره خساندنن نه شکوت و، په ناگایان له چیا و چولان.
- ۱۹ / ره خساندنن پوښاکي پاریزهر له گه رما و سه رما.
- ۲۰ / ره خساندنن زری و که لوپه لی پاریزهر له جهنگ و زهبری دوژمنان.

به لأم و پرای خستنه پرووی نهم هه موو نیعمه تانه، باسی چند بابه تیکی دیکه ش کراوه، به تایهت، بابه ق: راستی و به لکه داری خوا به به کگرتن، یانی: (صِدْقٌ وَحَقَائِبَةُ التَّوْحِيدِ) و، پووچی شیرک و کوفر (بُطْلَانُ الشُّرْكِ وَالْكَفْرِ)، هه روه ها بابه ق: هاتنی ناخیر زه مان، واته: کاتی کوتایی هاتنی نهم ژبانه دنیا به (الساعة).

له کوتایش دا باسی نهرکی سهره کی پیغه مبه ری خاتهم ﷺ کراوه و، سپله یی هاوبه ش دانه ره کان به رانه ر به چاکه کانی خوا، خراوه ته پروو، که له هه موویان چاکتر، نه و هیدایهت و رینماییه، که به کوتا پیغه مبه ری خووی موحه ممه دی کوری عه بدوللادا ﷺ ناردوو به ق.

﴿وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِكَيْ تُدَبَّرُوا بِطُورِهِمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَأَنْزَلْنَا لَكُمْ خَالِصًا سَائِبًا لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّخْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ اللَّيْلِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُنْفِقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَعْيُنِ الْعُمَرِ لَيْكُنَّ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْوَابِكُمْ بَنِينَ وَحَمَدَةً وَرِزْقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ

دُونَ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا
 لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ * ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى
 شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْآ رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ
 عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ
 بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَاللَّهُ غِيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا
 كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ
 أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 ﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا
 تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِثْمَلًا
 إِلَى حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا
 وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
 عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ
 اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

مانای دهقا و دهقی ئایه‌ته‌کان

{هه‌روه‌ها خوا له ئاسمانه‌وه ئاوی ناردۆته خوار، یه‌کسه‌ر زه‌وی، دوا‌ی مردنی، پی ژیان‌دۆته‌وه، بی‌گومان له‌وه‌دا نیشانه‌یه‌ک (ی‌گه‌وره) هه‌یه (له‌سه‌ر په‌روه‌ردگار‌یتیی و ته‌نیا په‌رسته‌راو‌یتیی خوا) بۆ کۆمه‌لێک بی‌سته‌ن ﴿٦٥﴾ هه‌روه‌ها له‌ ئاژه‌لاند‌ا په‌ندێک (ی‌مه‌زن) تان بۆ هه‌یه‌و، شیریکی پ‌الفته‌تان پی ده‌نۆشین، که له‌ نیوان ریخ و خویندا په‌یدا ده‌بی، خۆشنۆش و زول‌آله بۆ خۆره‌وانی ﴿٦٦﴾ مه‌ی و بژیویکی باشیش له‌ به‌روبوومی دارخورما و میو دروست ده‌که‌ن، بی‌گومان له‌وه‌دا نیشانه‌یه‌ک (ی‌مه‌زن) هه‌یه بۆ کۆمه‌لێک بفامن ﴿٦٧﴾ هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار‌ت سروشی بۆ هه‌نگ کرد (و فیری کرد) که له‌ چیا‌یان و له‌ دره‌ختان و له‌و شوینانه‌دا که (خه‌لک) دروستیان ده‌که‌ن، (جیگا و ریگای خۆت دابین بکه) ﴿٦٨﴾ پاشان (دوا‌ی دروستکردنی شوین) له‌ (شیله‌ی) هه‌موو میوه‌کان بخۆ (بمژه)، ئنجا پ‌ییه هه‌موار‌کراوه‌کانی په‌روه‌ردگار‌ت بگره، (سه‌ره‌نجام) خوار‌دنه‌وه‌یه‌کی په‌نگ جو‌راو جو‌ر له‌ سکی دینه‌ ده‌ری، چاره‌سه‌ری (بۆ زۆرێک له‌ نه‌خۆشیه‌کانی) خه‌لکی تیدا‌یه، بی‌گومان له‌وه‌دا نیشانه‌یه‌ک (ی‌گه‌وره) هه‌یه بۆ که‌سانێک بیربکه‌نه‌وه ﴿٦٩﴾ هه‌روه‌ها خوا دروستی کردوون و، دوا‌یی ده‌تاغری‌تی و، هی واتان هه‌یه ده‌گیردری‌ته‌وه بۆ خراپترین ته‌مه‌ن (پیرییه‌کی که‌نه‌فت) تا‌کو دوا‌ی هه‌بوونی زانیاری، هیج نه‌زانئ و (هیچی له‌بیر نه‌میئ)، به‌ دل‌نیایی خوا زانای توانایه ﴿٧٠﴾ هه‌روه‌ها خوا بژیوی هه‌ندیکتانی له‌ هی هه‌ندیکتان پتر کردوه، ئنجا ئه‌وانه‌ی که‌ پتریان پ‌یدراوه، گیره‌ره‌وه‌ی بژیوه‌که‌یان نین بۆ ئه‌وانه‌ی له‌به‌ر ده‌ستیان، که‌ سه‌ره‌نجام تیدا‌یه‌که‌سان بن، ئایا ئه‌و هاوبه‌ش دانه‌رانه‌ نکوویی له‌ چاکه‌ی خوا ده‌که‌ن؟ ﴿٧١﴾ هه‌روه‌ها له‌ خۆتان هاوسه‌رانی بۆ ره‌خساندوون و، له‌ هاوسه‌ره‌کانیشتان کو‌ر و نه‌وه‌ی پ‌یداوون و، له‌ بژیوه‌ چاک و خۆشه‌کانی پ‌یداوون، ئنجا ئایا ئه‌و هاوبه‌ش دانه‌رانه‌ بر‌وا به‌ شتی پ‌ووچ دینن و، به‌رانبه‌ر به‌ چاکه‌ی خوا سپه‌له‌یی ده‌که‌ن! ﴿٧٢﴾ هه‌روه‌ها ئه‌و (هاوبه‌شدانه‌ر)انه‌ شتاتیک ده‌په‌رستن که‌ له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌میندا، هیج شتیکیان له‌ بژیو به‌ده‌ست نیه‌ و ناشتوانن، (وه‌ ده‌ستی بینن) ﴿٧٣﴾ ده‌جا وینان بۆ خوا مه‌هیننه‌وه، بی‌گومان خوا (هه‌موو شتی‌ک) ده‌زانئ و ئیوه‌ نازانن ﴿٧٤﴾ خوا وینه‌یه‌کی هیناوه‌ته‌وه: کۆیله‌یه‌کی خاوه‌ندار، که‌ توانای هیج شتیکی نیه‌ و، که‌سێک که‌ بژیویکی باشمان پ‌یداوه، ئنجا به‌ په‌نهانی و به‌ ئاشکرا لئی ده‌به‌خشی،

ئايا يەكسانن؟! ستایش بۆ خوا، بەلكو زۆربەيان نازانن ﴿۷۵﴾ ھەرۈھا خوا وئەيەكى
 (دیکەى) ھىناوہتەوہ: دوو پىاو، يەككىيان لالەو توانای بەسەر ھىچ شتیکدا نىہ و، بارہ
 بەسەر سەرپەرشتیارەكەيەوہ، بۆ ھەر لایەكى بنیرى، ھىچ چاکەى لەدەست نایەت، ئايا
 ئەو كەسە لەگەل كەسێكدا يەكسانە، كە فەرمان بە دادگەرىي دەكات و لەسەر رېگايەكى
 راستیشە؟ ﴿۷۶﴾ ھەرۈھا خوا پەنھانى ئاسمانەكان و زەوى لەلایە و، كارى ئاخىر زەمانیش
 (ھىندە خىرايە) وەك چاوترووكانە، يان نزيكتر (و خىراتریشە)، بە دئىيایى خوا بەسەر
 ھەموو شتیکدا توانايە ﴿۷۷﴾ ھەرۈھا خوا (كاتيك) ئىوہى لە سكى دايكتان دەرھىنا،
 ھىچ شتیکتان نەدەزانی و، بىستەن و چاوەكان و عەقلەكانى پیدان، بەلكو سوپاسگوزارىي
 (بۆ خوا) بکەن ﴿۷۸﴾ ئايا تەماشای بالئندانىان نەکردوہ: رامکراوانە لە ھەواى ئاسمانى
 دا (دین و دەچن)، بىجگە لە خوا كەس رايانناگرى (بە ھەواوہ)، بىگومان لەوہدا
 نىشانە ھەن، بۆ كۆمەلىك برۋا بئىنن ﴿۷۹﴾ ھەرۈھا خوا خانووہكانتانی بۆ كەردوونە
 شوئىنى نىشتەجىبوون و، تىدا سەرۋەتن و، لە پىستى ئاژەلانىش جىگای تىدا سەرۋەتنى بۆ
 رەخساندوون (چادر و خىوہت)، كە بۆ كاتى گەشت و گەران و كاتى نىشتەجىبوونتان پىتان
 سووك و زەنگەل بى، ھەرۈھا لە خورىي و موو و تووكيان، كەلوپەل و پىداويستىي بۆ
 رەخساندوون تاكو كاتيك (ى كەم) ﴿۸۰﴾ ھەرۈھا خوا لەو شتانەى دروستى كەردوون،
 سىبەرى بۆ رەخساندوون و، لە چىايەكان حەشارگە (و ئەشكەوتەكانى) بۆ رەخساندوون و،
 پۆشاكىكى بۆ رەخساندوون، كە لە گەرما (و سەرما) بتانپارىزى و، پۆشاكىكىش كە لە
 كاتى) زەبرى جەنگ كەردندا دەتانپارىزى (بۆ رەخساندوون)، بەو شىوہيە (خوا) چاكەى
 خۆيتان بەسەرۋەتەواو دەكات، بەلكو ملكەچ بن (بۆ خوا) ﴿۸۱﴾ ئىجا ئەگەر پشتيان
 ھەلكەرد، بىگومان تۆ تەنيا گەياندى رۋونت لەسەرە ﴿۸۲﴾ (ھاوبەشدانەرەكان) چاكەى
 خوا دەناسن، كەچى دوايى نكوولىي لىدەكەن و زۆربەيان سىلەن ﴿۸۳﴾ .{

شیکردنهوهی هه‌ندی‌ک له ونشه‌کان

(لَعْبَرَةٌ): واته: په‌ند، ده‌رس، (أَصْلُ الْعَبْرِ: تَجَاوَزُ مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ، وَالْإِعْتِبَارُ وَالْعِبْرَةُ: الْحَالَةُ الَّتِي يُتَوَصَّلُ بِهَا مِنْ مَعْرِفَةِ الْمُشَاهِدِ إِلَى مَا لَيْسَ مُشَاهِدٍ) واته: وشه‌ی (عِبْرَةٌ) له (عَبْرٌ) هوه هاتوه، (عَبْرٌ) یش بریتیه له په‌رینه‌وه و چوون له حالیکه‌وه بۆ حالیکه دیکه، (إِعْتِبَارٌ، عِبْرَةٌ) ش حاله‌تیکه که به‌هۆیه‌وه له شتیکی بینراو، ده‌گه‌ی به شتیکی نه‌بینراو، واته: له شتیکی زانراو، ده‌گه‌ی به شتیکی نه‌زانراو.

(فَرَثٌ): (مَا فِي الْكُرْشِ، الْفَرَثُ وَالْفُرَاثَةُ وَالْجَمْعُ: فُرُوثٌ: بَقَايَا الطَّعَامِ فِي الْكُرْشِ)، (فَرَثٌ) نه‌وه‌یه که له گه‌ده‌دا هه‌یه، به‌نسبت نازه‌له‌وه، نه‌وه‌ی که له گه‌ده‌یدا هه‌یه پی‌ی ده‌گوتری: (فَرَثٌ، فُرَاثَةٌ) که به (فُرُوثٌ) کۆده‌کرته‌وه، پاشه‌روکی نه‌وه‌ی خواردنه‌ی که نازه‌ل ده‌یخوات، گیا و گوژ و خۆزاکیک و ئالفیک که ده‌یخوات، دوا‌ی نه‌وه‌ی سوودی لی ده‌بینی ده‌بیته‌ خوین، که هه‌ندیکی ده‌بیته شیر، نه‌وی دیکه پی‌ی ده‌گوتری: (فَرَثٌ)، دوا‌ی نه‌وه‌ی که لی جیاده‌بیته‌وه، ئنجا هه‌ر نازه‌له‌وه و به پی‌ی خۆی، پی‌ی ده‌گوتری: قشپل، ریخ، شیاکه، ته‌رس... هتد.

(خَالِصًا): واته: ساغ، ساغبووه‌وه، (الْخَالِصُ: كَالصَّافِي، لِكِنَّهُ زَالَ عَنْهُ شَوْبُهُ، بَعْدَ أَنْ كَانَ فِيهِ، وَالصَّافِي مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شَوْبٌ) واته: (خَالِصٌ) و (صَافِيٌ) وه‌ک یه‌کن، به‌لام (خالص) نه‌وه‌یه که شتیکی تیکه‌ل بوو بی و لی جیابوو بیته‌وه و ساغ بوو بیته‌وه، به‌لام (صَافِيٌ) نه‌وه‌یه که هه‌ر له بنه‌ره‌تدا هیچی له‌گه‌ل تیکه‌ل نه‌بووه، بۆ خۆی ساغ و صاف بووه.

(سَائِبًا): واته: به‌ئاسانی چووه‌ خوار له‌ گه‌روو، ده‌گوتری: (سَاعَ الشَّرَابِ فِي الْحَلْقِ: سَهَّلَ انْحِدَارُهُ)، (سَاعٌ) واته: به‌ئاسانی له‌ گه‌روو چووه‌ خوار، به‌ئاسانی نو‌شکراو.

(سَكْرًا): (السُّكْرُ: إِسْمٌ لِمَا يَكُونُ مِنْهُ السُّكْرُ، وَهُوَ حَالَةٌ تَعْرِضُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَعَقْلِهِ)، واته: (سُكْرٌ) ناوه بۆ نه‌وه‌ی که مادده‌ی سه‌رخۆشی لی دروست ده‌کری، سه‌رخۆش بوونیش حاله‌تیکه ده‌که‌و پته‌ نیتوان مرو‌ف و عه‌قله‌وه، واته: حاله‌تیکه که عه‌قلی ناهیل‌ی.

(وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ): واته: په‌روه‌ردگارت سروشی کرد بۆ هه‌نگ، نیگای بۆ کرد، په‌یامی تایبه‌تی بۆ نارد، (أَصْلُ الْوَحْيِ: الْإِشَارَةُ السَّرِيعَةُ)، وه‌ک زۆر جار باس‌مان کردوه: وشه‌ی (وَحْيٌ) له ریشه‌دا به‌ئاماژه‌ی خیرا ده‌گوتری، لی‌ره‌دا یانی: نه‌وه‌ جو‌ره‌ فی‌رکردنه‌

تابه تیهی خوا ﷻ بۆ ههنگ، که دوایی باسی ده کهین، خوا به وشه ی (وَحِي) ته عبیری لیکردوه، هه لبه ته وشه ی (وَحِي) له قورئاندا هه م به مانای ئاماژه هاتوه، هه م به مانای ئه و وه حیه ی که خوا ی پهروه ردگار بۆ پیغه مبه رانی ده نیری، هه م به مانای ئیلهام هاتوه، هه م به مانای وه سوه سه ی شه پتانه کانیش هاتوه، وه ک خوا له سووره ی (الأنعام) ئایه ی (۱۱۲) دا، ده فه رموی: ﴿ شَيْطَانِ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ اِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ﴾. ئنجا خالی هاوبه شی ئیوان هه موو ئه وانه، بریتیه له که یاندنی په یامیکی په نهان به شیوه یه کی خیرا، به خیرایی په یامیکی په نهان بگه یه نری، پیی ده گو تری: (وَحِي).

(وَمِمَّا يَعْرِشُونَ): بریتیه له وه ی که مرو فیه کان دروستی ده کهن، (العَرْشِ فِي الْأَصْلِ شَيْءٌ مُسَقَّفٌ) واته: عه رش شتی که که سه ربان و سه قفی هه بی، واته: ئه وه ی که بۆ ههنگ دروستی ده کهن، (په ووره ههنگ)، له هه ندی شوین (خه لیف) ی ههروه ها (که ندو و) ی پیده لاین و، له هه ندی شوین (صندوق) ی پیده لاین، ئه وه ی بو ی دروست ده کهن و، ههنگه که ده چی له ویدا ده ی کاته مال و شوینی نیشته جیبونی خو ی و، که رای تیدا داده نی و ههنگوینشی تیدا دروست ده کات.

(ذُلًّا): (ذَلَّتِ الدَّابَّةُ ذُلًّا، وَهِيَ ذَلُولٌ أَي: لَيْسَتْ بِصَغْبَةٍ) دیاره (ذُلًّا) کوی (ذُلُول) ه، ده گو تری: (ذَلَّتِ الدَّابَّةُ ذِلًّا، وَهِيَ ذَلُولٌ)، واته: وه لآخه که رام بوو، ده سه ته مو بوو، ملکه چ بوو، واته: چه مووش نیه و، جه نه ناگری و مامه له له که لیدا قورس نیه.

خوا ﷻ لیره دا وه سفی رینه کان به (ذُلًّا) ده کات، ﴿ فَاسْأَلِكِ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلًّا ﴾ رینه کانی پهروه ردگار که خوا فیری کردووی بیانگره بهر، رینه کانت بۆ هه موار و تهخت و ئاچوغ کراون، وه ک دوایی باس ده کهین، که چۆن ههنگ به وه هه موو رینه ده دا ده پروا و، پیی زۆر ده بری و، زۆر دوور ده که ویته وه و، ده شگه ریته وه، بۆیه خوا ده فه رموی: رینه کانم بۆ هه موار و تهخت و ئاچووخ کردووی.

(أَزْدِلِ الْعُمُرِ)، (الرُّذُلُ وَالرُّذَالُ: الْمَرْغُوبُ عَنْهُ لِرَدَائِهِ،) وشه ی (رَذُل) و (رُذَال) شتی که که له بهر خرابییان نه ویستری، یان ئاره زووی بۆ نه چی، ﴿ أَزْدِلِ الْعُمُرِ ﴾ واته: ته مه نیکی نه ویسترا و، یان خرابترین ته مه ن، ئه ویش ئه و کاته یه که مرو ف تیدا پیر و په ککه وته ده بی و، پیویستی به غهیری خو ی ده بی و، ئه و شتانه ی که زانیونی له بیری ده چنه وه.

(يَجْحَدُونَ)، (الْجُحُودُ: نَفْيُ مَا فِي الْقَلْبِ اِثْبَاتُهُ، وَإِثْبَاتُ مَا فِي الْقَلْبِ نَفْيُهُ)، (جُحُود) واته: پی لینه نان و، دانیدانه هینان و نکو ویلیکردن، (جُحُود) بریتیه له وه ی که شتی که له

دَلْدَا هەبَيْت و، بىزانی، بەلام نەفى بکەى و دانى پىدانههينى، ياخود شتیک له دَلْدَا پروات پىنى نەبى، کەچى ئىسپاتى بکەى، واتە: نکوولى لىکردن بە هەبوون و نەبوون.

(وَحَفَدَةً)، (حَفَدَةً جَمْعُ حَافِدٍ: الْمُتَحَرِّكُ الْمُتَبَرِّعُ بِالْخِدْمَةِ: أَوْ أَوْلَادُ الْأَوْلَادِ) (حَفَدَةً) كَوَى (حَافِدٍ)، (حَافِدٍ) كەسێكە كە بە خىرايى دەجوولن و، خزمەتى يەكێكى دیکە دەكات بەبى بەرانبەر، هەروەها بە نەووش دەگوترى واتە: كورى كور، يان مندالى مندال، جا چ مندالى كچ بى، چ مندالى كور بى، بە كو پىيان دەگوترى: (حَفَدَةً).

(الْأَمْثَالُ)، (جَمْعُ مَثَلٍ: الْمَثَلُ، شِبْهُ: مِثَابِهِ)، (أَمْثَالُ) دەگونجى كوى (مَثَلُ) بى، واتە: وینە هینانەو، دەشگونجى كە هەر كوى (مَثَلُ) بى، بەلام بە مانای (مُثَالٌ) با، واتە: وینە، وپچوو، لىرەدا لەم سیاقەدا زیاتر مەبەست پىنى ئەفوهیە، واتە: هاوتایەكان، شتانیک كە پىتان وایە هاوتای خوان و، هاوكوفى خوان، بو خویان بە وینە مەهیننەو، دەشگونجى هەر مەبەست پىنى وینە هینانەو بى.

(أَبْنُكُمْ)، (الْمَوْصُوفُ بِالْبُكْمِ، وَهُوَ الْخَرَسُ فِي أَضْلِ الْخَلْقَةِ)، (أَبْنُكُمْ)، كەسێكە كە حالهتى (بُكْمِ) ی هەبى، يانى: كە لە زگى دایكى هاوتۆتە دەرى، لال بوو، نەك دوایى، پىشى بیستى و نوتق و بیستى بوو بىت و، دوایى لاچوو بىت، بە كوردی دەلین: لالى زگماك.

(كَلٌّ): (كَلٌّ: ضَعْفٌ، كُلُولًا وَكَلَالَةً، كَلُّ السَّيْفِ: لَمْ يَقْطَعْ، الْكَلُّ: مَنْ يَكُونُ عَيْنًا عَلَى غَيْرِهِ)، وشەى (كَلٌّ)، واتە: (ضَعْفٌ) يانى: بیهیز بوو، (كَلٌّ: كُلُولًا وَكَلَالَةً)، (كَلُّ السَّيْفِ) شمشیره كە نەبىرى، بە كوردیش هەر دەلین: كول، تیغى كول، وا پىدەچى ئەوانە لە یەكدیەو هەتەن، (كَلٌّ): (مَنْ يَكُونُ عَيْنًا عَلَى غَيْرِهِ)، بە كەسێك دەگوترى: بار بى بەسەر غەیری خۆیەو، كوڵ و بار بى، هیچ شتیکى لە دەست نەهەت و، بو هەموو شتیک چاوه پروانى خەلى بى.

(كَلَمَجُ الْبَصْرِ): واتە: چاو ترووكان، (اللَمْعَةُ: النَّظْرَةُ الْعَجَلَى، اللَّامِحُ: لَمَعَانُ الْبَرَقِ)، (لَمْعَةٌ) روانیتى خىرايە و، (لَمِحٌ) بە تىشكدانەو هی برووسكەش دەگوترى، ئەویش لەبەر ئەو هی زور خىرايە.

(جَوَّ السَّكَمَاءِ): (الْجَوُّ: الْهَوَاءُ)، واتە: ئەو هەوايە كە لە ئاسمانیە، لەسەرى.

(۱) هەروەها (مَثَلُ) یش هەر بە (أَمْثَالُ) كو دەكریتەو، هەمان مانای دوووەمى (مَثَلُ) یش هەیه.

(سَكَاً): (السُّكُونُ: نُبُوْتُ الشَّيْءِ، بَعْدَ تَحَرُّكِهِ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْإِسْتِطَانِ)، (سُكُون) بریتیه له چهسانی شتیك، دواى ئەوهی كه جوولآوهو، بو نیشته جی بوونیش به كاردیت.

(تَسْتَحْفِرُنَهَا): (تَجِدُونَهَا حَفِيفَةً)، واته: سووك دیته بهردهستان، وهك كوردهواریی دهلین: سووك و زهنگه له، ئەو چادر و په شمال و شتانهی كه له پیست و تووك و كهول و مووی ئاژه لآن دروست ده كرین، سووك و زهنگه له ن، له چاو خانووی دیکه كه ناگوازریته وه.

(ظَعِنَكُمْ): (ظَعِنَ: شَخَصَ، الظَّعِينَةُ: الْهُودَجُ إِذَا كَانَ فِيهِ الْمَرْأَةُ)، (يَوْمَ ظَعِنَكُمْ) یانی: روژی سه فەرکردنتان، (ظَعِنَ: شَخَصَ)، واته: به سه فەر چوو، (الظَّعِينَةُ)، به عه ره بی به ئافره تیک ده لین: كه له هه وده ج دایه، (هُودَج) یش خانووێك بووه، له چه رم و پیست دروستیان كردهوه، له سه ر پشتی حوشتریان داناوه، ئافره ت چۆته تیو ئەو خانوو به چوو كه ی سه ر پشتی حوشتر، (ظَّعِينَةُ) ش ئافره تیکه له هه وده ج دابى و، جارێ واش هیه كه به بی ئەوهی كه له هه وده جیش دابى، لهو خانوو به چوو كه ی سه ر پشتی حوشتردا، هه ر پینی ده گوتری: (ظَّعِينَةُ).

(أَثْنًا)، (الأَثْنُ: مَتَاعُ الْبَيْتِ مِنْ أَثْ، أَي: كَثْرٌ وَتَكَثُّفٌ)، (أَثْنٌ) كه لوپه ل و شمه كى مال، پیداو یستیه كانی تیو مال، وهك: هه موو ئەو شتانهی كه كاتی خوێ له پیست و له چه رمی ئاژه ل و تووك و، موو و، خوری ئاژه لآن، دروستیان كردهون، وهك: به ره و فه رش و لباد و تیر و خورجین و جه و آل، گوریس و كه ژوو و قه یاسه... هه روه ها كه لوپه لی دیکه كه به کاریان هیتاون، وشه ی (أَثْنٌ) یش له (أَثْ) هه هاتوه، (أَثْ: كَثْرٌ وَتَكَثُّفٌ)، شتیك زور بیت و چه ر و په ر بی، پینی ده گوتری: (أَثْ).

(وَمَتَاعًا)، (مَا يُنْتَفَعُ بِهِ فِي الْبَيْتِ)، (مَتَاع) هه ر شتیكه كه له مالى به هره ی لیوه ربگیری و، سوودی لی وه ربگیری، كه لوپه لی مال.

(حِينٍ)، (الْحِينُ: وَقْتُ بُلُوغِ الشَّيْءِ، وَحُضُولِهِ، وَهُوَ مُبْتَهَمٌ الْمَعْنَى)، وشه ی (حِين) كاتی گه یشتنی شتیك و په یدا بوونی شتیكه، به لام مانایه كه ی نادیاره، به مانای (أَجَلَ) دى، یانی: كاتی په یدا بوونی ئەو شته، یاخود كاتیكى كه م.

(أَكَنَّأ)، (جَمْعُ كَنَّ: مَا يُحْفَظُ فِيهِ الشَّيْءُ، كَنَنْتُ الشَّيْءَ كَنَّأً: جَعَلْتُهُ فِي كِنٍ)، واته: (اكنان) كوێ (كن) ه، ئەو یش هه ر په ناگه یهك و كوئیکه، كه شتی تیدا بشارد ریته وه،

دەگۈترى: (كُنْتُ الشَّيْءَ كُنًا: جَعَلْتُهُ فِي كِنٍ)، شتەكەم خستە تىو كەلئىكەو و پەنايەكەو و
 حەشارگەيەكەو.

(سَرَبِيلَ)، (جَمْعُ سِرْبَالٍ: الْقَمِيصُ مِنْ أَيِّ جَنْسٍ كَانَ)، (قَمِيصٌ) (كراس) ھەر شتیکە كە
 سەرتاپا جەستەي مرؤف داپۆشئ، ياخود بەشى سەرەوہى جەستە داپۆشئ، كە جارى وايە
 بە سەرتاپايان گوتو و، جارى واش ھەيە بە بەشتىكيان گوتو، ھەر وەك (سروال) ئەوہيە
 كە لە پشتين بەرە و ژر مرؤف داپۆشئ و، (قَمِيصٌ) يش ئەوہ بووہ كە لە پشتين بەرە و
 سەرى داپۆشئ، جارى واش ھەيە وەك گوتمان: ھەمووى دەگرتەو، وا پئدەچئ ليرەدا
 (سَرَبِيلَ) ھەمووى بگرتەو، كە كۆي (سِرْبَالِ) ھ، واتە: شتیک كە دادەپۆشئ، چونكە
 دوايى دەفەرموى: ﴿سَرَبِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ﴾، ئنجا پۆشاكىك مرؤف لە گەرما و سەرما
 بىپارىزئ دەبئ سەرتاپا بئ، ﴿وَسَرَبِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ﴾، ھەر وەھا پۆشاكىكىش
 كە لە كاتى جەنگدا دەتانپارىزئ، لە زەبرى دوژمن، ئەويش ديسان دەبئ سەرتاپا بئ.

(بَأْسَكُمْ)، (البأس: الشِدَّةُ وَالْمَكْرَهُ)، واتە: سەختىي و، ناخۆشىي، يانى: لە كاتى زەبر
 لئوہ شاندا، دەتانپارىزئ.

مانای گشتنی نایه تەکان

وهك له پیناسه‌ی ئەم دەرسەدا، گوتمان خوا ﷻ بیست (۲۰)، یاخود زیاتریش له چاکه و نیعمه‌تەکانی خۆی، لەم نۆژدە نایه‌تەدا دەخاتە روو، هاوکات له‌گەڵ ئەوه‌ش، هەندێ بابەتی دیکەشیان له‌گەڵ نیاوخن دەکات، وهك عاده‌تی قورئانی مه‌زن، کاتیک که شتیک باس ده‌کات، شتانی دیکه‌شی له‌گەڵ باس ده‌کات، نه‌ك هه‌ر ئەو شته‌ بێ، وهك ئیمه کاتیک شتیکی پزیشکی باس بکه‌ین، هه‌ر ئەوه‌ بێ، به‌لکو خوا ﷻ کاتیک که باسی شتیکی لایه‌نی پزیشکیی ده‌کات، سیاسه‌ت و کۆمه‌لایه‌تی و لایه‌نی خێزانی و لایه‌نی پرووچی و ئەوانه‌ی هه‌موو له‌گەڵ تیکه‌ڵ ده‌کات، لێره‌دا خوا ﷻ باسی ژماره‌یه‌ك له چاکه و نیعمه‌تەکانی خۆی ده‌کات له ژبانی به‌شەردا، که وهك گوتم زیاتر له بیست (۲۰) نیعمه‌تن، به‌لام کۆمه‌لیک شتی ده‌یکه‌یان له‌گەڵ نیاوخن ده‌کات، سه‌ره‌تا ده‌فه‌رموی:

﴿وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ ئەم (و) که بو گێرانه‌وه و بادانه‌وه‌یه (واو العطف) ده‌گونجێ بو ده‌ست پێکردن بێ، واته: هه‌روه‌ها خوا ﷻ وهك چۆن ئەو شتانه‌ی رابردووی بو کردوون، ئا ئەوانه‌شتان بو ده‌کات، ده‌شگونجێ ئەمه‌ بگێردرێته‌وه بو سه‌ره‌تای سووره‌ته‌که، که فه‌رمووی: ﴿يُنزِلُ الْمَلَكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرٍ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ...﴾ (۲) واته: ئەو خوايه‌ی وه‌ك چۆن وه‌حیی بو دابه‌زاندن به‌ پێغه‌مبه‌راندان و، ئاسمان و زه‌وی دروست کردوون و، مرۆفی له‌ نوتفه‌ دروستکرده‌ و، ئاژه‌له‌کانی بو دروستکردوون، هه‌روه‌ها ئەو شتانه‌شی بو کردوون: ﴿وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ واته: هه‌روه‌ها خوا له‌ سه‌رئوه‌ ئاوی بو دابه‌زاندوون، زۆر جار گووومانه: وشه‌ی: ﴿مَاءً﴾، وشه‌یه‌کی گشتیه‌، باران، به‌فر، ته‌رزه، ئاونگ، شه‌ونم، هه‌مووی ده‌گرتیه‌وه، خوا ﷻ وشه‌یه‌کی به‌کاره‌یناوه که هه‌رچی له‌ سه‌رئوه‌ دێته‌ خوار له‌ ته‌ریایی، هه‌مووی بگرتیه‌وه، ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ واته: زه‌وی پتی زیندووکردۆته‌وه، دوا‌ی مردنی، ژبان و مردنی توخ‌ی زه‌وی، به‌سه‌راوه‌ته‌وه به‌ ئاوه‌وه، هه‌ر شوئینیک ئاوی هه‌بێ (ئاو و ئاوه‌دانیی) له‌ هه‌ر شوئینیک ئاوی لیبێ، ژبانیشی لیبه، له‌وه‌وه‌یه، هه‌ر شوئینیکیش ئاوی لێ نه‌بێ، ئاوه‌دانیی لێ نه‌یه، و، ژبانیشی لیبانێ.

ئج‌ا زه‌وییه‌ك که له‌ ئەنجامی بێ ئاویدا ره‌ق هه‌لده‌گه‌رێ و، پروه‌که‌که‌ی که له‌سه‌ری بووه، ده‌سووتی و ده‌بیته‌ پووش و په‌لاش، دوا‌ی ئەوه‌ی ئاوی بو دێته‌ خوار،

پیی زیندوو ده بیته وه، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾، واته: بیگومان له مه دا نیشانه هه یه، نیشانه یه کی گه وره و مه زن، بۆ کۆمه لیک بیستن، هه ر بیستن، بۆ یان ده بیته نیشانه، نه وه نده شته که ناشکرا و دیاره، نه و ناوه نه و ره حمه ته نه و باران و به فر و تهرزه یه که دیته خوار، چۆن سه ر زه وی پی زیندوو ده بیته وه! نه وه هه ر که سی: که بیستن، په یامی خوا بیستن و گوئی بۆ هه لبخات، بۆی ده بیته نیشانه یه که و به لگه یه کی گه وره، له سه ر ته نیا په روه ردگار پیی خوا و، ته نیا په رستراویتی خوا.

ئجنا دیته سه ر باسی نیعمه تیکی دی، ده فه رموی: ﴿وَإِنَّ لَكُم فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً﴾، واته: هه روه ها بۆ ئیوه له ئازه لاندی په ندیکی گه وره هه یه، واته: حاله تیک که لیه وه ده گوازنه وه بۆ حاله تیکی دی، که به س ته ماشای ئازه لان بکه ن، سه رنج دانی ئازه لان و، به ره می ئازه لان، ده تانگوازیته وه بۆ نه وه که بزانی نه و ئازه لانه په روه ردگار یک و مشور خوریک بۆ ئیوه ی ره خساند وون، به هه موو نه و نیعمه تانه وه که له ئازه لاندی بۆ ئیوه ی هیناونه دی، ئجنا لیره دا خوا باسی یه که نیعمه تیان ده کات، ده فه رموی: ﴿سُقِّیْکُمْ مِمَّا فِی بُطُونِهِمْ مِنْ بَیْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَا حَالًا صَاسًا يَغَّا لِلشَّرْبِیْنِ﴾، واته: به ئیوه ی ده خوینه وه، له وه ی که له ئیو سکیان دایه {له ئیو سکی ئازه له کان دایه} له ئیوان پاشه روک و خوین، له ئیوان ریخ و خوین دا، ﴿فَرْثٍ﴾، وشه ی: (رۆث) واته: ریخ، به لام وشه ی: ﴿فَرْثٍ﴾، واته: نه و پاشه روکه ی ئازه ل پاش هه زمکردنی خواردن، به شیکی ده بیته خوین و به شیکی ده بیته شیر، ئجنا نه وی دیکه که ده مینیتته وه له گه ده و ریخۆله یدا، پیی ده گوتری: ﴿فَرْثٍ﴾، واته: پاشه روک، که دوا ی نه وه ی دانرا و، له جه سته ی جیا بۆوه، ئجنا پیی ده گوتری ریخ و شیاکه و پشقل و ته رس و... هتد، ئجنا ده فه رموی: له وه ی که له سکیاندا هه یه، له ئیوان نه و پاشه روکه و خویندا: ﴿لَبْنَا حَالًا صَاسًا يَغَّا لِلشَّرْبِیْنِ﴾، واته: به ئیوه ی ده خوینه وه، شیریکی ساغی به ئاسان چوو خوار له گه رووتان بۆ خۆزه وانی، بۆ که ساتیک که بیخۆنه وه به ئاسانی له گه روویان ده چیته خوار، نه و شیره پالفته کراوه.

هه لبه ته تیمه دوا یی باسیکی تایبه تیی شیر ده که یین، شیرو چۆنیه تی دروست بوونی و سووده کانی.

﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا﴾، واته: هه روه ها له میوه کان و به رو بوومی دارخورما و دار تری، (دار میو)، ﴿نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا﴾، که له به رو بوومه کانیان له میوه ی خورما و تری، هه م مادده یه کی سه رخۆشکه ر

دروست ده‌کهن، ههم بژیویکی باشیش دروست ده‌کهن، ئنجا بژیوه باشه‌که: دؤشاهه، میوزه، باسووقه، مره‌ببایه، ههموو نهو شتانه‌ن، که دروست ده‌کری‌ن.

ئه‌وه‌ش ئاماژه‌یه‌که - وه‌ک دوایی باسی ده‌کهن - ، به‌وه که شه‌راب و مه‌ی، که له خورما و له تری دروست ده‌کری، شتیکی باش نیه، چونکه خوا به‌راوردی پیکردوه، له‌گه‌ل بژیویکی باشد، که‌واته: ئه‌وه‌ش بژیوه، به‌لام بژیویکی باش نیه.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾، واته: بیگومان له‌وه‌دا، واته: له به‌روبوومی دارخورما و میودا که خورما و تری ده‌گرن، که ماده‌ی سه‌رخۆشکه‌ر و بژیوی باشیان لی دروست ده‌کهن، نیشانه‌یه‌کی مه‌زن هه‌یه بو کومه‌تیک که بفامن و عه‌قلی خویان به‌کاربینن، ده‌زانن که نهو به‌روبوومی دارخورما و دارمیو، نیشانه‌یه‌ک و به‌لگه‌یه‌کی مه‌زنه له‌سه‌ر نه‌وه که هه‌ر خوا ﴿تَعْلَمُ﴾ به‌دیپینه‌رو په‌روه‌ردگار و مشوورخۆر و هه‌مه‌کاره‌ی مروّقه‌کانه، بویه پیویسته هه‌ر ئه‌ویش په‌رستراویان بی.

ئنجا دیته سه‌ر باسی نیعه‌تییکی دیکه، ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾، واته: هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ت سروش کرد بو هه‌نگ، نیگای بو کرد، واته: به شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت فیری کرد و په‌یامی بو نارد، ئنجا ئایا چی پی فه‌رموون؟ فه‌رمووی: مالان دروست بکه‌ن، واته: شوینی تیدا نیشته‌جی بوونتان دروست بکه‌ن له چیا‌یه‌کان و، له دره‌خته‌کان، ﴿وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾، هه‌روه‌ها له‌وه‌ی که مروّقه‌کان دروستی ده‌کهن بو‌تان له‌و جی و ریانه‌دا، له‌و که‌ند و، خه‌لیف و شوینانه‌دا، که بو تیدا نیشته‌جی بوونی هه‌نگ و، هیلانه تیدا دروستکردنی هه‌نگ، دروستی ده‌کهن، له‌و سی شوینانه‌دا مالی خۆتان سازبکه‌ن.

﴿بُيُوتًا﴾، کوی (بیته‌ه،) هه‌ر شوینیکه که ئینسان شه‌وی تیدا بکاته‌وه، دوایی کراوه به‌ناو بو هه‌ر شوینیک که ئیسپراحت و پشووی تیدا بدری، ئنجا وه‌ک چۆن مروّف مال (بیته‌ی) هه‌یه، خوی په‌روه‌ردگار نهو شوینه‌ی که هه‌نگه‌کانیش تیدا نیشته‌جین و، ئیسپراحتی تیدا ده‌کهن و، کاری تیدا ده‌کهن و، ئه‌ویشی ناو ناوه (بیوت).

﴿ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾، واته: دوای ئه‌وه‌ی مالتان دروستکرد، له چیا و دارو دره‌خته‌کان و، له شوینانه‌ی مروّقه‌کان بو‌تان دروست ده‌کهن، ئنجا ئه‌ی هه‌نگه‌کان! له هه‌موو میوه‌کان بخۆن، ﴿فَأَسْأَلُكَ سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا﴾، واته: ئنجا به‌ریه‌کانی په‌روه‌ردگارتان دا بپۆن، پام و ده‌سته‌مۆ کراون و، رییه‌کانتان بو ته‌خت و ناچووخ کراون و، تواناشتان

دراوھتى كە بەھ و پىئانە دا بېرۆن و، تواناشتان دراوھتى كە لە شىلەي ئەھ و ميوە و گۆلانە بېژن، ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾، واتە: لە سكيان خواردنەھەيەك دىتە دەرى، پەنگە كانى جۆراو جۆرن، ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾، چارەسەرى تىدايە بۆ خەلى، واتە: بۆ بەشىك يان زۆرىك لە نەخۆشىيە كانى خەلى، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾، واتە: بەراستى لەھەدا نىشانەيەكى مەزن ھەيە، نىشانەيەكى جىي بايەخ ھەيە، بۆ كۆمەلىك بىر بگەنەھە.

ئەمە چونكە وردەكارىي تىدايە، پىويستى بە رامان و بىرکردنەھە و سەرنجدان دەكات، ھى پىشووتر بەس پىويستى بە گۆنگرتن بوو، ھى دووھم پىويستى بە فامکردن ھەبوو، بەلام ئەمەيان پىويستى بە رامان و سەرنجدان و بىرکردنەھە ھەيە.

شايانى باسە: تىمە باسىكى تايبەت و تىرو تەسەل دەربارەي ھەنگ و ژيانى ھەنگ و پاشان ھەنگوين، دەكەين، ھەرھەك باسىكى تايبەتىش دەربارەي ھەر كام لە دارخورما و دارمىو و، خورما و تىش دەكەين، دوايى لە كۆي شوئە كانى دىكەدا كە باسى ئەوانە دىتەھە پىشى: دەگەرىنەھە بۆ تىرە، ئەھ شوئانەي ئەھ باسە تايبەتەھەيان تىدا دەكەين و، دواتر باسەكان دووبارە ناكەينەھە.

ئىنجا خوا ﴿يَذُوقُوا﴾ دىتە سەر باسى ھەندىك نىعمەتى دىكەي خۆي: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَرْفُقْكُمْ﴾، واتە: ھەرھەھا خوا تىوھى وەدى ھىناوھ و لە نەبوونەھە پەيداي كىردوون، دوايش دەتائەرىنى، كە ھەم پەيداكرانەكەمان نىعمەتە، ھەم مراندنەكەشمان نىعمەتە، تىستا خەلك نازانى! وا دەزانى، تەنيا پەيدا بوون نىعمەتە، بەلام بىگومان مردنىش ھەر نىعمەتە، با سەرنج بەدين: كەسىك كە نەخۆش دەبى و پىر و كەنەفت دەبى و دەكەوتتە سەرجى، ئايا لە ژيان بىزار نابى؟! چەندان كەسم بىنيوون مردنيان بە ئاوات خواستوھ، چەندان كەسم بىنيون ئىماندارو مسولمان، بە دل لە خوا پاراۋەنەھە كە خوا تەمەنە ئەمانەتەكەي لى وەربگىرتتەھە! بۆ ئەھەي چى دىكە بار نەبن بەسەر خەلك و خزم و كەسيانەھە.

ھەرھەھا زۆر كەس نەخۆشىكيان ھەيە بەلى: خۆشيان دەوى و دلىان پىوھە، بەلام زۆرىش پىيان خۆشە كە خوا ھەق و حىسابى خۆي لەگەلدا بكات.

ئىنجا ئەھە تەنيا شتى تايبەت، بەلام ئەگەر ھەك حالەتى گشتى تەماشا بگەين: ئايا ئەگەر مروققەكان ھەك چىنى بىستان، ھەر چىنىك سەر زەھى بەجى نەھىشتبايە بۆ

چینیکی دواى خوئى، نه گهر هه موویان که له که بوویان له سه ر زهوى، کوئى هه لیده گرت؟! بیگومان خوا ﷻ ده یتوانی وایکرد بایه هه موو مروقه کان پیکه وه کو بکاته وه، نه و کاته مروقه کان له شویتیک دادنه، که جتی هه موویان بیته وه، به لام له بهر نه وهی حکمهت له دروستکرانی مروقاندای تاقیکردنه وه یانه و، تاقیکردنه وه که ش به و ماوه که مهی دانراوه، ته و او ده بی و دیته دی، بویه خوا ﷻ حاله تی مه رگیشی دانراوه، ئنجا که ده فهرموئى: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُوفِّكُمْ﴾ واته: خوا ئیوهی وه دهبیناوه و دوا بییش ده تا فرئینى، له راستییدا مردنیش له کاتی خویدا، به کیکه له چاک و نیعمه ته کانی خوا، ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُّرَدُّ اِلَیْ اُزْدَلِ الْعُمْرِ﴾ واته: هه شتانه ده گپردرته وه بو خراپترین ته مه ن، یانی: حاله تی پیری و که نه فتیسی.

وشه ی ﴿اُزْدَلِ﴾ (صیغه التفضیل) ی (رذّل) ه که (رذّل) به (رذائل) کو ده کرته وه، ﴿اُزْدَلِ﴾ واته: حاله تیکی خوارتر، که ئینسان ئاره زووی بوئى نه بی، وه ک با سمرکرد و پشتریش ناماژم پیدا، زور که س که ته مه نه که ی زور هه لده کشتیت و ده گاته حاله ت و ته مه نیکی نه ویسترا و، نه خوا زرا و، که ئینسان تیدا پیر و که نه فت ده بی و، ده بیته بار به سه ر خه لکه وه، هه ر بویه ش له فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷻ دا هاتوه، له خوا پارا وه ته وه که خوا نه یگپرتیه وه بو ته مه نی خراپ، ته مه نیکی تیدا پیر و که نه فت بی.

﴿لَیْکَی لَا یَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمِ شَیْئًا﴾ واته: ده گپرتیه وه بو ته مه نیکی خراپ، ته مه نیکی زور پیر و که نه فت، تا کو دواى نه وهی شتی زانیوه، ئنجا هیچ نه زانیت، میشکی فو رمات ده بیته وه و، هیچ شتیک نازانئى، وه ک مندالی لیدیه وه، ﴿اِنَّ اللّٰهَ عَلِیْمٌ قَدِیْرٌ﴾ واته: بیگومان خوا زانای توانایه.

ئنجا دیته سه ر باسی نیعمه تیکی دیکه و ده فهرموئى: ﴿وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰی بَعْضٍ فِی الرِّزْقِ﴾ واته: هه ره وه ها خوا هه ندیکتانی هه لبرارد وه به سه ر هه ندیکتان دا، له بزئودا، هه ندیکتانی به رزکردوته وه له بزئودا و زیده یی به هه ندیکتان، له بزئو و روزییدا، ﴿فَمَا الَّذِیْنَ فَضَّلُوا بِرَادِی رِزْقِهِمْ عَلٰی مَا مَلَکَتْ اَیْمَانُهُمْ فَهُمْ فِیْهِ سَوَاءٌ﴾ واته: ئنجا نه وانه ی که هه لبرتر دراون و زیده ییان پندراوه، گپره ره وه ی بزئوه زیاده که نین، بو نه وانه ی که له بهر ده ستیانن، بو به رده سه ته کانیان، نه وانه ی که به ده ستیانه وه ن، ئنجا نه گهر کو یله ن، نه گهر خزمه تکارن، نه گهر هه رکه سیکن و له بهر ده ستیانن، که سه ره نجام تیدا به کسان بینه وه.

هیچ کامتان ئەو رزق و رۆزە زیاده و، ئەو ئیمتیازە ماددی و مەعنەویە زیادهی که لە بەر دەستی دایە، نایگێرێتەوه بو ژیر دەستەکانی و بەر دەستەکانی، تاكو هەموویان یە کسان ببنەوه، ﴿أَفِينِعْمَةَ اللَّهِ بِمَحْدُونِ﴾، واتە: ئایا نکوویی لە چاکەیی خوا دەکەن، واتە: ئیوه ئامادە نین بەر دەستە کانتان لەگەڵتان دا یە کسان ببنەوه، ئەدی خوا ﷻ چۆن دروستکراوهکان لە گەڵ خۆیدا یە کسان دەکاتەوه؟ ئەوه شتیکی زۆر بێجییە، لێرەدا وهك عەرەب دەلین: (أَدِينُكَ مِنْ فِيمِكَ) واتە: بە زاری خۆت دەتگرم، ئەگەر نا مەبەست ئەوه نیە، که خوا ﷻ ئیقراری ئەوه بکات و، ئەوه یان لێ بسەلمێتی که جیاوازی بە خۆیان و بە کۆیلەکانیان بکەن، چونکه پیغەمبەری خاتەم ﷺ (وهك كاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (النساء) دا، باسیکمان دەربارەیی کۆیلە کرد، که پەیدا بوونی کۆیلەکان حالەتیکی ناچارایی بووهو، واقعێکی فەرزکرا و بووهو، ئیسلام نەیتوانیوه بە نووکه قەلەمێک لای بەرێ، بەلام زۆر پری داناون تاكو سەرچاوه کانی وشك بکات، ئنجا لە چۆنیەتی مامەلە کردن لە گەڵ کۆیلەکاندا پیغەمبەر ﷺ { نامۆژگاریی مسوڵمانانی کردوه: هەر کامیک لە ئیوه که کۆیلە یەکی هەبوو، با بوخۆی چ بەرگیک دەپۆشن، لە هەمان پۆشاکیش لەبەر وی بکات و، بوخۆی چی دەخوات، لەو جۆرە خواردنەش بدات بەو، واتە: جیاوازی پێ نەکات، بەلام لێرەدا خوا ﷻ پرووی دواندنی لە کافرە ملهور و خۆبەز لگرەکانە، که ئەصلەن کۆیلە و بەر دەستەکانی خۆیان، بە مروفیش دانە دەنا، ئنجا بە مەنتیقی خۆیان دەیانگری.

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾، واتە: هەر وهه خا له خۆتان هاوسه رانی بو ره خساندوون، ئنجا ئەگەر دوینراوهکان پیاوان بن، واتە: ژنانی بو ره خساندوون و، ئەگەر دوینراوهکان ژنان بن، واتە: پیاوانی بو ره خساندوون، ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَيْنًا وَحَفْدَةً﴾، واتە: له هاوسه ره کانیشتان کوران و نهوه کانی پیداون.

﴿وَحَفْدَةً﴾، کووی (حَفِيدٌ) یان (حَافِدٌ) ه، بۆیهش پێی ده گوتری (حَافِدٌ) یان (حَفِيدٌ) له بهر ئەوهی به خیرایی و، به بێ به رانبەر خزمەتی نەنک و باپیریان و دایک و باوکیان دەکەن.

﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾، واتە: هەر وهه له بزیهوه خۆش و به تام و سوود به خشه کان پێی داوان، ﴿أَفَيَا بَطِيلٍ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾، واتە: ئنجا ئایا بپروا به باطیل و پووچ دەکەن و، سپلهیی و نا سوپاسیی ده کەن به رانبەر به چاکه کانی خوا؟!

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا﴾ واته: ههروهها نه و هاوبهش بو خوا دانه ر و کافرانه، جگه له خوا و، له خوار خواوه: شتاتیک دهپهستن، که نه له ناسمان و نه له زهویدا، هیچ بژیویکیان بهدهست نیه، هیچ شتیکیان بهدهست نیه له رزق و پوزی، ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ هیچ شتیکیان به دهست نیه و ناشتوانن، وه دهستی بخهن.

﴿فَلَا تَضُرُّوهُ بِالْأَمْثَالِ﴾ واته: نجا وینان بو خوا مهیننه وه، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ واته: بیگومان خوا دهزانت و، تیوه نازانن، دوایی وردتر باسی دهکین که مهبهست له وشه ی: ﴿الْأَمْثَالِ﴾ لیره دا چییه؟

أ / دهگونجی مهبهست نه وه بی که: هیچ شتیکی وه ک خوا مامه له ی له گه لدا مه که ن و، مهیکه نه هاوتای خوا و، مهیکه نه هاوکوفی خوا و، وینه بو خوا مهیننه وه، واته: ﴿الْأَمْثَالِ﴾ لیره دا ده بیته کوی (مَثَل) واته: (شَبِيه) هاوتا و هاوکوف.

ب / دهشگونجی مهبهست نه وه بی که (ضَرْب المَثَل) بو خوا مه که ن و وینان بو خوا مهیننه وه.

نجا خوا ﴿لَا يَضُرُّوهُ﴾ دوو وینه (ضَرْب المَثَل) مان بو دینیتته وه:

وینه ی یه که م:

﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا﴾ واته: خوا وینه یه کی هیناوه ته وه، وینه که ش بریتیه له کویله یه کی خاوه ندار، ﴿لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ که توانای به سهر هیچ شتیکیا نیه، که لیره دا خوا ﴿لَا يَضُرُّوهُ﴾ باسی واقعیکی ده کات که نه و کاته هه بووه، کویله هیچ شتیکی بهدهست نه بووه، ﴿وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِمَّا رَزَقْنَا حَسَنًا﴾ که سیکیش که بژیویکی باشمان پیداوه، ﴿فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا﴾ نجا به په نهانی و به ناشکرا لئی ده به خشق، ﴿هَلْ يَسْتَوُونَ﴾ واته: نایا نه و دووانه وه که یه کن؟! کویله یه که نه ک خاوه نی هیچ نیه، خاوه نی خویشی نیه و، خویشی خاوه نداره، له گه ل که سیکدا که کویله نیه و، نازاده و، رزق و پوزییه کی باششمان پیداوه و، به په نهان و ناشکرا لئی ده به خشق، نایا وه که یه کن؟! ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ واته: ستایش بو خوا، به لکو زور به یان نازانن، تیمه دواتر باس ده کین، که: نایا لیره دا خوا ﴿لَا يَضُرُّوهُ﴾ وینه دینیتته وه بو ئینسانی بروادار و بیپروا، یان ئینسانی خوا به یه کگر و ئینسانی هاوبهش بو خوا په یدا که ر؟ یا خود وینه دینیتته وه بو نه و بت و صنه م و په رستراوانه ی که هاوبهش بو خوا دانه ره کان

ده یانپه رستن له گه ل خوادا ﷻ؟ چونکه پروونکه ره وان و تویره ره وان قورئان، هه ردووک رایه که بیان خستوونه روو.

وینه ی دووهم:

ئجنا وینه ی دووهم دینتته وه: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾، واته: هه رووها خوا وینه به کی دیکه ی هینا وه ته وه ﴿رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ﴾، واته: دوو پیاو به کیکیان لاله و توانای به سهر هیج شتیکدا نیه، باره به سهر سه ره رشتیاره که به وه وه، بو هه ر شویتیک بینیری، هیج چاکه ی له ده ست نایه ت و، هیج شتیک لى هه لئاوهری، ﴿هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، ئجنا ئایا لایکی بی توانای ده سته پاچه ی بار به سهر خاوه نه که به وه، به کسانه له گه ل که سیک دا که فرمان به دادگه ری ده کات و، له سهر رینه کی راستیشه؟! واته: هه م ئاخواتنه که ی باشرین ئاخواتنه: که فرمان کردنه به دادگه ری، هه م کرده وه که شی باشرین کرده وه به، که رویشته له سهر رینه کی راست، ئایا که سیک ئاوا، له گه ل بابیه کی ده سته پاچه ی لالی هیج له ده ست نه هاتوودا به کسان؟! بیگومان نه خیر، که واته: برواداریک له گه ل بیروایه ک، خوا به به کگریک، که سیک که ته نیا خوا ده په رستن، له گه ل که سیک دا که هاوبه ش بو خوا په بیدا ده کات، وه ک به ک نین، یاخود نه وه په رستراوانه ی که ئیوه ده یانپه رستن، که هیج نین، له به رانبه ر خوادا ﷻ، له گه ل خوادا، به کسان ناکرین.

ئجنا باسی بابه تیک زور گه وره و گرنگ ده کات، که بریتیه له وه که خوا به ته نیا خو ی په نهانی ئاسمانه کان و زهوی له لایه وه، هه ر ئه ویش بریاری هاتنی ئاخیر زمان (ساعة) ی به ده سته، ده فهرموئ: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، واته: هه رووها ته نیا هی خویبه په نهانی ئاسمانه کان و زهوی، هه ر نه وه له نهینیه کانی ئاسمان و زهوی ئاگاداره، ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمَحٍ الْبَصِيرِ﴾، واته: به کیک له نهینیه ی و په نهانه کانی ئاسمان و زهوی بریتیه له: (السَّاعَةِ) واته: نه وه کاته ی که دنیا ی تیدا کوئا دی، ئاخیر زمان، ده فهرموئ: بریاری ئاخیر زمانیش هه رووه ک چاو ترووکانتیکه، یاخود کاری ئاخیر زمان وه ک چاو ترووکانتیکه، واته: چاو ترووکان چهند خیرایه، خوا ﷻ ده توانن ئاوا به خیرایی ئه م دنیا به، ئه م گه ردوونه، کوئای پی بینن، ﴿أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾، واته: یاخود نزیک تریشه، یانی: له وه ش خیراتره، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، واته: بیگومان خوا له سهر هه موو شتیک به توانایه.

ئىنجا دەگەر تەوھ سەر باسى نىعمەتە كان، دۋاي ئەوھى ئەو بابە تانەھى نىواخن كردن: ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾، واتە: ھەر ھەھا خوا تىوھى لە سكى داىكتان دەرھىناوھ، ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾، ئەو كاتە كە خوا تىوھى لە سكى داىكتان دەرھىنا ھىچتان نەدەزانى، ﴿وَجَعَلْ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾، واتە: بەلام ابۇ ئەوھى كە شت فىربىن، خوا! بىستى و چاۋە كان و عەقلە كانى پىداون، ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، بەلكو سوپاسگوزارى بۇ خوا بكەن، واتە: زانست و زانىارى و شارەزايى بەو گوئى و چاۋ و عەقلانەتان پەيدا بكەن و، سەرھىنجام بىنە بەندەھەكى بە ئەمەگ و سوپاسگوزار بۇ خوا، ئەو زانىارىيە لە رەزامەندىي خوادا بەكارىتىن.

ئىنجا نىعمەتىكى دىكە باس دەكات: ﴿أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ﴾، واتە: ئايا سەرنجىان نەداۋەتە بالئندان كە رام و دەستەمۇو ملكەچ كراون، لە ھەواي ئاسماندا ﴿مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ﴾، جگە لە خوا ھىچ كەس نايانگىرى، كى رايگرتوون؟! بىگومان خوا بەھوى ئەو ياسايانەھە كە داىناون، كە تىمە دۋايى باسىكى تايىت دەر بارەھى بالئندان دەكەين و، چۆنىەتق فرىنجان و، جۆرە كانى بالئندە و، چۆن دەتوانن بە ھەواۋە مېنىنەھە؟ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، واتە: بىگومان لەوھدا نىشانە ھەن بۇ كۆمەلىك بىروا بىتن، نەك تەنیا نىشانە، بەلكو چەندان نىشانە ھەن، بۇ كۆمەلىك بىانەوى بىروا بىتن بە خوا ﴿يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، لە رى ناسىن و، پەپىبىردنى دروستكراۋە كانىھە، يانى: لە رى پەپىبىردنى نىشانە و بەلگە كانىھە، كە بلأوى كردوونەھە.

ئىنجا خۋاي بەخشەر باسى كۆمەلىك چاكە و نىعمەتى دىكەى خۋى دەكات: ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾، واتە: ھەر ھەھا خوا مالە كانتانى بۇ گىراون بە ماىھى تىدا پشوودان و، ئىسپراحت و نىشتەجى بوون، ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا﴾، ھەر ھەھا لە پىست و كەۋلى ئاژەلانىش مالى بۇ رەخساندوون، كە كاتى خۋى - ھەك دۋايى باسى دەكەين - لە پىست و چەرم و كەۋلى ئاژەلان، واتە: حوشتر و رەشە ۋلاخ و مەر و بزى، چادريان دروستكردوون، ديارە بە چەند شىۋەھەك دروستيان كردوون، ھەر ھەھا لەو خورى و موو و توۋكى كە لەسەر پىستە كانىانە، لەوانىش رەشمال و چادر و خىۋەتبان لى دروستكردوون.

ئىنجا خوا باسى ئەو جۆرە خانو و و مالانە دەكات كە لە پىست و چەرمى ئاژەلە كان دروست دەكرىن و دەفەرموى: ﴿تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ﴾، واتە:

سووکتان به دهسته وه دین، سووک و زهنگه لن به دهستانه وه، ئه و خانوانه هم له کاتی سه فرکردنتان و، هم له کاتی رویشنتان و، هم له کاتی نیشته جیونتان دا، واته: به ئاسانی ده توانن له گه ل خوئیانیان بهرن، ئه و مالانه: ئنجا چادره، ختیه ته، ره شماله، تاوله، که له نیو کورددا زیاتر چادر و ره شمال و ئه وانه که له موو و خوری دروستکراون، به کاردین، به لام له نیو عه ره باندا، له چه رم و پیسته که شیان خانوویان دروستکردوون، چادرو ره شمالیان دروست کردوون، وه ک دوایی باسی ده که یین، ئنجا ئه وانه سووک به دهسته وه دین، وه ک خانووی دیکه یین له قور و خشت و به ردو له که رسته کانی دیکه بن و، نه توانن له گه ل خوئیانیان بهرن، ﴿وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِئَةً إِلَى حِينٍ ۝۸﴾ ههروه ها له خوریه کانیان و، له تووکه کانیان و، له مووه کانیان، که (أصواف) کووی (صوف) ه، یانی خوری و هی مهر و به رانه، (أوبار) یش کووی (وَبَر) ه یانی: تووک و هی حوشره.

به نیرو می وه که نیره که ی (جَمَل) و مییه که ی (ناقة) یه و (بَعیر و ابل) یش بو نیرو مین، (أشعار) یش کووی (شعر) ه واته: موو، ئه میس هی بزن و نیرییه و، هه لیه ته ره شه و لآخ (گاو مانگا، که ل و گامیش) مووی هه یه، به لام مووی زیادی نیه که به که لکی برین بن، به لام چه رم و پیسته که یان به که لک دی.

ئنجا ئایا له خوریه کان و تووکه کان و مووه کانی ئاژه له کانیس خوی پهروه ردگار چی بو ره خساندوون؟! ﴿أَثْنَا﴾، واته: که لوپه ل شمه ک، ئه و شتانه ی که له خوری و تووک و مووه کانیان، دروست ده کرین، هه ندیک ده لین: (أثاث) بریتیه له و که لوپه لانه ی له نیو مآلدا به کارده هیندرین، به لام (متاع) بریتیه له وه ی که له دهره وه ی مآلیس به کاربه یتری، یاخود (متاعاً)، واته: بو گوزه راندنتان و رابواردنتان و ژیان به سه ربردنتان ﴿إِلَى حِينٍ﴾، واته: تا کو کاتیکی دیاریبیکراو، ئه مه ئاماژه یه بو ئه وه که ئه م ژیانی دنیا یه، زور کاتییه و گوریسی له بن رامه خه ن و وامه زانن مه نزلگای کو تاییه.

ئنجا دینه سه ر باسی چه ند نیعمه تیکی دیکه: ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا﴾، ههروه ها خوا له و شتانه ی بو ی دروستکردوون، سبیه ره کانی بو ره خساندوون، ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا﴾، ههروه ها له چیا به کانیس ئه شکه وت و په ناگاکانی بو ره خساندوون، ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ﴾، ههروه ها پو شاکه کانی بو ره خساندوون که له گه رما ده تانپاریزی.

ئىجا دياره له به رانبه ر گهرمادا، سه رماش هه يه، واته: له گهرما و سه رما ده تانپاريزى، ﴿وَسَرَّيْلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ﴾، ههروهها چه ندان پوڭشاكى بو ره خساندوون، كه له كاتى سه غله تىي و جهنگ و زهر لى وه شاندىناندا، ده تانپاريزى، ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ﴾، ئاوا خوا چاكه ي خوى له سه ر ئيوه ته واو ده كات، ﴿لَعَلَّكُمْ تُسَلِّمُونَ﴾ به لكو (بو خوا) ملكه چ بن.

﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾، خوا پىغه مبه رى ﷺ خاتهم ده دوينى و ده فه رموى: ئىجا نه گهر پشتيان تىكردى و لاملبيان تىكردى، بىگومان تو ته نيا گه ياندى پروون و ئاشكرات له سه ره، ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا﴾، (ئه وان) چاكه ي خوا ده ناسن دو ايش نكو و لى لى ده كه ن و دانى پىدانا هينن، ﴿وَأَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُونَ﴾، زوربه شيان ناسوپاس و سپله ن، نه كه مه به ست نه وه بى: {زوربه يان بى پروان} چونكه هه موويان بى پروا بوون، به لام زوربه يان سپله بوون و، چونكه هه ندىكيان سپله نه بوون به و واتايه كه خويان ده ناسى و ده يانزاني نه و چاكانه هى خوان و، چاكه كانيان بو لاي خوا ده گى رايه وه، دياره كه م و زور چاكه شيان به نى عمه ته كاني خوا كردوه، كه واته: هه ندىكيان جو رى ك له سوپاسگوزارى شوكرانه بژى ريان هه بووه، به لام زوربه يان سپله و ناسوپاس بو و ن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

خوا ته نیا خوئی ناوئیکی له ناسمانه وه ناردۆته خوار، که زهوی پاش مردنی، پئی ژياندۆته وه، که سائیک که هر بیستن، نه وه بۆیان ده بیته نیشانه له سه ر ته نیا پهروه ردگار تیی و په رستراوئیتی خوا:

خوا ده فرموی: ﴿وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاحْيَا بِهٖ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ﴾ (۶۵)

شیکردنه وه ی ئەم ئایه ته، له سئ برگه دا:

۱- ﴿وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، واته: خوا له سه ریوه ئاوی ناردۆته خوار، پێشتر باسمان کرد وشه ی ﴿مَاءً﴾، هه موو حاله ته کانی ئاو ده گرێته وه: به فر و ته رزه و باران و، شه ونم و ئاونگ و، هه رچی که له سه ریوه دێته خوار له ته رای، هه مووی ده گرێته وه.

۲- ﴿فَاحْيَا بِهٖ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، واته: زهوی دوا ی نه وه ی که مردووه، پئی ژياندۆته وه، وه ک گوتراوه: ئاو و ئاوه دانی، ئنجا له راستیدا دیمه نی زیندوو بوونه وه ی زهوی، به تایهت له که شی به هاردا، زۆر جوان به رجه سه ته ده بی، که ده بینی زهوی به کی قافر و دیمه کاری وشک و برینگ، دوا ی نه وه ی که باران لئی ده دا، ورده ورده گیا و گۆل و رووه ک و، پاشان دار و دره خت و، ئنجا دوا ی زینده وه ران، هه موویان سه رده ردینن و پهیدا ده بن.

۳- ﴿اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ﴾، واته: بیگومان له وه دا نیشانه یه کی جیی سه رنج و مه زن هه یه بۆ کۆمه لیک بیستن، یانی: هر په یامی خوا بیستن و گوئی رابگرن، بۆیان ده بیته نیشانه و به لگه، ئەگەر زۆریش سه رنجی لئ نه ده ن و لئی ورد نه بنه وه.

(الخطيب الإسكافي) له كتيبه كهى خووى (دُرّة التنزيل وَغُرّة التأويل) دا، ده لى: (تَوْبِيحٌ لِمَنْ أَنْكَرَ الْبَغْتِ وَأَسْتَبْعَدَ الْحَيَاةَ الثَّانِيَةَ فَكَأَنَّهُ قِيلَ لَهُ: إِنَّ ذَلِكَ قَبْلَ التَّدْبِيرِ مُقَرَّرٌ فِي أَوَّلِ الْعَقْلِ، حَتَّىٰ إِنْ مَنْ يَسْمَعُهُ يَعْرِفُ بِهِ) ^(۱).

واته: ئەمە سەرزەنشتە بۆ كەسى كە نكوولیی كردووە، لە زیندوو بوونەووە، ژيانى دوووەمى (واته: ژيانى رۆژى دوایی) بە دوور داناو، وەك ئەووەى پى گوترا بى: پىش بىر لىكردنەووە هەر لە سەرەتای عەقڵدا، ئەووە هەيە و هەر كەسى هەر بىبستى دانى پىدادىنى.

خووا ﷻ لەم سوورەتەدا، ئەووە بۆ جارى دوووەمە، باسى دابەزاندنى ئاو لە ئاسمانەووە دەكات، بەلام ئەووەى كە لە ئايەتەكانى: ژمارە (۱۰ و ۱۱) دا هات، كە لە دەرسەكانى پىشوو دا باسمان كرد، بەلگە هەتسانەووە بوو، ئەمەشيان بۆ خستنه پرووى چاكەيە، يانى: ئەويان (استدلال) بوو و، ئەمەيان (امتنان) ه، واته: مەقام و حالەتەكان دەگوپين، هەلبەتە خووا ﷻ جارى وايە دە (۱۰) كەپەتان مەبەستىك دووبارە دەكاتەووە، بەلام هەر جارە نەينىيەكى دىكەى تىدايە و، حىكمەتىكى دىكەى تىدايەو، هەرگىز دووبارەبوونەووەى بە ماناي: (دووبارەبوونەووە)، واته: كە ئەو قسەيە تەنيا دووبارە بىتەووە وەك هى پىش و سوودىكى زيادەى تىدا نەبى، لە قورئاندا، نيە، جگە لە چەند رستە و وشە و تەعبىرىك كە خووا ﷻ بە پىوستى زانيووە: ئەو رستە و وشە و تەعبىرانە، لە سوورەتەكدا، يان لە چەند سوورەتەكدا، زۆر دووبارە بكاتەووە، بۆ وىنە:

۱/ ﴿يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلٰهِ غَيْرُهُ...﴾ ^(۶۵)، واته: ئەى گەلەكەم! خووا بپەستن، جگە لەو پەرسراوىكى دىكەتان نيە، ئەمە زۆر دووبارەبووتەووە لە سوورەتى (الأعراف) دا، چەند جارێك و، لە سوورەتى (هود) يش دا، چەند جارێك.

۲/ يان: ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ ^(۱۳)، كە لە سوورەتى (الرحمن) دا سى و يەك (۳۱) جار دووبارە بووتەووە.

چونكە خووا ﷻ كۆمەلەيك لە نىعمەتەكانى خووى لە دنيا و دواړوژدا دەخاتە پروو، پاشان جند و ئىنسان دەدوینى، بۆيە (۳۱) جار ئەووە دووبارە دەكاتەووە.

۳/ يان لە سوورەتى (المزلات) دا خووا دە (۱۰) جارەن رستەيەك دووبارە دەكاتەووە، ﴿وَلِئَلَّيْمِيذٍ لِّلْمُكذِّبِينَ﴾ ^(۱۵).

۴/ یان له سووره تی (القمر) دا ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾، چوار جاران دووباره ده کاته وه، که واته: جگه له هه ندی رسته ی دیاری بکراو، که حکمه تی خوا ^{بقره} وایخواستوه، وه ک خو یان کتومت، دووباره ببنه وه، به لام ئه وه ی دیکه هه رچی له قورئاندا دووباره بوته وه، بیگومان هه مووی به شیوه به کی دیکه به وه، وه ک گوتم: هیچی ئه وه نیه که حکمه تی کی له پشته وه نه بی، هه لبه ته ئه و رسته قورئانیان هه ش که له سووره ته کانی (الرحمن) و (القمر) و (المرسلات) دا دووباره بوونه وه، له بهر ئه وه به که که ش و هه وای سووره ته که وه، باس و بابه ته کانی وایانخواستوه.

مەسەلەى دووھەم:

لە ئاژەلان و ئەو شىرە زولال و جوانەى كە لە نىوان تلت و خوتندا دیتە دەرى،
پەندىكى گەورەتان بۆ ھەيە:

خو دەفەرموى: ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُنذِرُوا مِمَّا فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ﴾ (٦٦)

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە پىنج برگەدا:

دواى باسىكى تايەت دەربارەى شىرو، پىكھاتەكانى و، سوودەكانى دەكەين:

١- ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً﴾، ھەروەھا بۆ تىوھ لە ئاژەلاندا پەندىك ھەيە، واتە: دەرس و پەندىكى گەورە ھەيە، كە بەدەيھتەر و پەروەردگارى خوتان و ئاژەلەكانى پى بناسن و، پەندىكى گەورە ھەيە كە بتانگەيەنیتە ئەو راستىيەى كە خوا ﷻ لە گەل تىوھدا چەندە بە كەرەم و لوتفە و، چەندە بە خشنە و بە خشەرە!

وشەى (الأنعام): (اسم جمع للبقره والإبل والغنم والمعز)، وشەى (الأنعام) ناوى كۆيە بۆ رەشەولاخ و حوشتر و مەر و بزى.

٢- ﴿لِّتُنذِرُوا مِمَّا فِي بُطُونِهِمْ﴾، لەوھى لە نىو سكىدايە بە تىوھى دەخۆينەو، كە بىگومان مەبەستى پى شىرەكەيە، چونكە خوا ﷻ دواى بۆخۆى پرونى دەكاتەو.

وشەى (بطون): (جمع بطن، اسم للجوف الحاوي للجهاز الهضمي وغيره)، (بطون) كۆى (بطن)ە، (بطن) واتە: سك، زگ، ورك، كە ھەر كام لە كۆئەندامى ھەرس و، كۆئەندامەكانى دىكە دەگریتەخۆ.

٣- ﴿مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ﴾، (فرت): ئەو خواردنەيە كە ھەزم كراو، لە رىخۆلەكاندا ماوھتەو، ھەر كاتىك خرايەدەر، پى دەگوترى پاشەرۆك، بە نىسبەت ئاژەلەو، ئنجا بە پى جوړى ئاژەلەكان ناوھكەى دەگوړى، بەلام بە شىوھەكى گشتى (روث)ى پى دەلین، (روث) واتە: پاشەرۆكى ئاژەل، بەلام تاكو لە نىو رىخۆلەكانى داىە (فرت)ى پى دەلین، واتە: (تلت) يان پاشەرۆكى خواردنى ھەرسكراو، ئنجا ھى رەشەولاخ، بە كوردى (پىخ)ى پى دەلین و، ھى مەر و بزى (قشپل) يان

(پشقل)ی یان (شیاکه)ی پَی ده گوتری، به نسبت حوشتریشه وه هر (قشپل) و (شیاکه)ی پَی ده گوتری، به لَام و لاخی یه کسم و گوئدریژ و نیستر و نه وانه، (ته رس)ی پَی ده گوتری.

۴- له نیوان نهو تلت و پاشماوهی ئالی هه رسکراوو، خویندا، پیتان ده خوینه وه: ﴿لَبْنَا خَالِصًا﴾ شیریکی ساغ بووه وه، شاره زایانی زمان گوتوو یانه: (خالص) وهك (صافی) وایه، بهس (صافی) نه وه یه که هه ره له نه سلدا صاف بوو بیت و، هیچی له گه لدا نه بوو بیت، به لَام (خالص) نه وه یه که شتی دیکه ی له گه لدا بوو بیت و دوایی لئی جیاکرایته وه، واته: (شوائب) و خلته ی له گه لدا بوو بیت، به لَام دوایی لئی جیاکرا بنه وه و، ساغ کرایته وه، واته: ساغکراوه.

۵- ﴿سَائِغًا لِلشَّرِبِینَ﴾ (سائغ) واته: به ئاسانی له گه روو چوو وه خوار، بو خوره وانی، (السائغ: السهل المرور في الحلق)، نه وه ی که به ئاسانی له گه روو ده چیته خوار.

پیش نه وه ی بینه سه ره باستیکی زانستی ده رباره ی شیر، با سه رنجی نه م دوو ئایه ته بدهین و پیکه وه به راوردیکیان بکهین:

أ (لیره له سووره تی (النحل) دا خوا ﴿وَلَا تَحْمِلُونَهَا﴾ ده فه رموی: ﴿سُقِّیْكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ﴾ واته: له وه ی له سکیاندا یه، به لَام راناوی تیرینه ی بو به کارهیتان: ﴿مِمَّا فِي بُطُونِهِ﴾.

ب) به لَام له سووره تی (المؤمنون) دا، ده فه رموی: ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّسُقِّیْكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنفَعٌ كَثِیْرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ ﴿۱۱﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ تَحْمِلُونَ ﴿۲۲﴾ ئنجا بوچی لیره له سووره تی (النحل) دا راناوی تیرینه به کارهاتوه و، له وی له سووره تی (المؤمنون) دا راناوی مینه !؟

(الخطیب الإسکافی) خوا پاداشتی بداته وه، له کتیبه که ی خو ی (درة التنزیل وغرة التأویل)^(۱) دا، پروون کردنه وه یه کی جوان له وباره وه ده دات، که من ده قه عه ره بییه که شی ده خوینمه وه، ده لئ: (إن الأنعام فی سورة النحل، وإن أطلق لفظ الجمع، فإن المراد به بعضها، ألا ترى أن الدر لا يكون لجمعها، وأن اللبن لبعض إناثها، فكانه قال: وإن لكم فی بعض الأنعام لعبرة نسقیکم مما فی بطونه، ولهذا ذهب من ذهب إلى أنه رد إلى النعم، لأنه يؤدي ما تؤدیه الأنعام فی المعنی، ولس كذلك ذکرها فی السورة المؤمنین، لأنه قال: ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّسُقِّیْكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنفَعٌ كَثِیْرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ ﴿۱۱﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ تَحْمِلُونَ ﴿۲۲﴾، فاخبر عن النعم التي فی أصناف النعم إناثها وذكورها، فلم یحتمل أن یراد بها فی البغض كما كان فی الأول).

منیش قسه کانی مانا ده که م به لَام به تَوَزِيك روونکردنه وهی خوْشمه وه:

واته: وشه‌ی (الأنعام) که له سووره‌تی (النحل) دا به کارهاتوه، هه‌رچه‌نده به ره‌هایی به کارهاتوه، به لَام مه‌به‌ست پتی هه‌ندیکیانه، چونکه به لَی باسی ئاژه‌لانی کردوه، به لَام دوایی باسی شیریی ئاژه‌لانی کردوه، شیریی ئاژه‌له‌کانیش له هه‌موویان دا نیه، واته: له نیره‌کانیان دا نیه و ته‌نیا له مئینه‌کانیان دایه، وه‌ک ئه‌وه‌ی خوا فه‌رموویتی: له هه‌ندیک له ئاژه‌لاند، په‌ند هه‌یه بوْ تیه، له‌وه‌ی که له سکیدا به شیر به تیه ده‌نۆشین، هه‌ر بویه هه‌ندیکیان گوتووینانه: ئه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه بوْ (نَعْم) چونکه هه‌مان وشه‌ی (أنعام) له مانادا ده‌گه‌یه‌نی، وشه‌ی (نَعْم) یش (مذکره، بویه له سووره‌تی (النحل) دا: به تیرینه (مذکر) هیناویه‌تی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌به‌ست پتی (نَعْم) ه.

به لَام له سووره‌تی (المؤمنین) دا، چونکه خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: له ئاژه‌لاند په‌ندیک هه‌یه بوْ تیه، له‌وه‌ی که له سکیندا هه‌یه، به تیه‌وه‌ی ده‌نۆشین، ئیدی باسی شیریی نه‌کردوه، (سوود گه‌لیکی زوریان تیدا به بوْ تیه‌وه، لیان ده‌خوون و، له‌سه‌ر پشتی ئه‌وان و له‌سه‌ر پشتی که‌شتیش تیه هه‌لده‌گیرین)، لیره‌دا باسی ئه‌و چا‌کانه‌ی کردوه، که له جوْره‌کانی ئاژه‌لاند هه‌یه، چ مئینه‌کانیان چ تیرینه‌کانیان، بویه ئه‌گه‌ری ئه‌وه نیه که ته‌نیا مه‌به‌ستی پتی هه‌ندیکیان بوو بی‌ت، که مئینه‌کانن و شیرمان پتی ده‌دهن%

{وه‌ک له سووره‌تی (النحل) دا هاتوه، به‌لکو مه‌به‌ستی پتی کوْی ئاژه‌له‌کانه، به تیر و مئانه‌وه، چونکه ئه‌و سوود گه‌له‌ی که باسی کردن، به تایه‌ت باره‌ه‌لگرتن له‌سه‌ر پشتیان، زیاتر بوْ حوشتری تیر، پاشان بوْ گا و که‌ل، که له هه‌ندیک شویتان شتیان له‌سه‌ر بار ده‌که‌ن، ده‌گونجی}.

پوخته‌ی قسان:

بویه خوا ﷻ له (النحل) دا، راناوی تیری به کارهیناوه، چونکه ئه‌و شیر له هه‌ندیک له ئاژه‌لاندایه، ئنجا راناوه که ده‌چیته‌وه بوْ هه‌ندیک (بعض)، که ئه‌ویش راناوی تیرینه‌ی بوْ به کارده‌هینری، به لَام له سووره‌تی (المؤمنون) دا - راناوه‌که (ها) له (بطونها) دا - بوْ هه‌مووشیان ده‌چیته‌وه‌و، هه‌مووشیان کوْ (جمع) به و راناوی مئینه‌ی بوْ به‌کاردی.

کورتە باسیک لەبارەى شیری ئازە ئەوه

بەرێزان:

بە راستی خوا ﷻ ئەو نێعمەتانەى کە بۆى خولقاندووین، جێى خۆیەتى هەموویان هەلۆهستەى زۆریان لە بەرانبەردا بکەین، بۆیە هەر کامیک لەوانە، بە تاییەتى لەم سوورپەتەى (النحل)دا، کە خوا ﷻ باسی زۆر لە نێعمەتەکانى خۆى تیدا کردووە - هەلۆهستەى لە بەرانبەردا دەکەین، وەك لە رابردوودا باسی زەیتووغان کرد، ئیستاش باسی شیر دەکەین، دیارە ماستیش هەر لقیکە لە شیر، هەر وەها پەنیریش، بەلام لێرەدا بە تاییەتى باسی شیر و ماست دەکەین، دواتر باسی خورماش دەکەین پیکهاتەکانى و سوودەکانى، دواى باسی تری دەکەین، پاشان باسی هەنگ و هەنگوین دەکەین، چونکە ئەو چاکە و نێعمەتانەى خوا عزّوجلّ جێى خۆیەتى لیکۆلینەوهى وردیان لەبارەوه بکەین، تاكو بزاین خوا ﷻ چى بۆ خولقاندووین؟ چونکە بیگومان ئیمە تاكو لەو چاکە و نێعمەتانەى خوا، وردتر بینەوه و باشتر سەرنجیان بدەین، خاوەنەکەیان باشتر دەناسین، چونکە خوا ﷻ، سێفەتە بەرزەکانى و ناوە هەرە چاکەکانى، لە لاپەرەى دروستکراوه کانییدا تەجەللا دەکەن، وەك کاتى خۆى لە شیعریکدا گوتوومە:

سروش ت ئاوتنەى تەجەللاى خواپە
باش سەرنجى بدە بزانه چى تیاپە
لە رپی کرهوه کردگار دەناسریت
سروش کریکە کردگارى خواپە

خوا پشتیوان بى له سى تەوهردا: ئەم کورتە باسە گرنگە پێشکەش دەکەین:

۱/ تەوهرى یەكەم: شیر.

۲/ تەوهرى دووهم: ماست.

۳/ تەوهرى سێیەم: چەند زانیارییهك لەبارەى ئازە ئە شیردەرەکان و بەرھەمەکەیانەوه.

تەوھرى يەكەم: شىر

يەك: پېناسە:

شىر بە عەرەبى (حَلِيب، لَبَن) و، بە ئىنگلىزى (milk) ي پېدەلېن، ئاوا پېناسە كراوھ:
(الحليب: سائل أبيض اللون أو ضارب على الإصفرار تُفَرِّزُهُ الغُدَّةُ الثديَّةُ للإناث ذوات الثدي لِتَغْذِيَةِ صِغَارِهَا)، ئەمە پېناسە يەكى سادەى لەگەل واقىعدا پىر بە پىستە.

واتە: شىر: شلەمەنىيەكى پەنگ سېپىيە، بەرەو لاي زەردىي دا دەچى، پىرژىنە مەمكىيەكانى (بۆ ئافرەت مەمك و بۆ ئازەل دەگوتىت گوان) مېنەكان دەرىدەدەن، ئەو مېنەنەى كە خاوەن گوانن بۆ خوراك پېدانى بەچكەكانى خويان.

ئىنجا شىر ماددەيەكى خوراكىي خاوەن زۆر تاييەمەندىيە، چونكە ھەموو ئەو توخمانەى كە بە سوودن بۆ جەستە، دەيانگىتە خۆى و، خواردنىكى تىر و تەواو، بە تاييەت بۆ مندالانى شىرە خۆرە و، بۆ بەچكەى ئازەلان، بەلام لە حالىكدا كە ئەو شىرە بەرھەمى داىكانىك بى، (چ بە نىسبەت مرقۇفەو و، چ بە نىسبەت ئازەلانەو) مېنەنەىك بى، كە ھەم خويان ساغ بن و، ھەم خواردنىكى تەندروسىشىيان خواردبىت.

دو: پىكھاتەكانى شىر:

ھەر كام لە: (وزە و پىرۆتىن و چەورىي و توخمە كانزاييەكان و قىتامىنەكان) كە ئەمانە ھەموويان شتى بنەپەتتىن و پىكھاتەى بنەپەتتىن لە خوراكى مرقۇفداو، لە بەچكەى ئازەلاندا، ئەوانە ھەموويان بە ئەندازەيەكى باش و ھاوسەنگ، لە شىردا ھەن، با تەماشاي ئەم خىستەيە بكەين:

كە ئەو سەرچاوەيەى لىم ھىناو، زياترى ھىناون بەلام من ئەو ھوت جۆرەم لى وەرگرتوون:

۱) شىرى مرقۇف.

۲) شىرى رەشەولاخ (واتە: مانگا).

(۳) شىرى بزن.

(۴) شىرى مەر.

(۵) شىرى گامىش.

(۶) شىرى حوشترى مَن.

(۷) شىرى ماين (واتە: ولاخە بەرزە).

يەكەم: شىرى مروّف: (شىرى ئافرەت) پىكھاتە كانى بەم شىوہ يەن: (۸۷،۵٪) ئاۋە، (۳،۷٪) چەورىيە، (۶،۳٪) لاکتوزە، (۲،۰۱٪) پىرۆتىنە، (۳۰٪) خوتىيە كانزاييە كانە.

دوۋەم: شىرى مانگا: يان رەشە ولاخ: (۸۷،۶٪) ئاۋە، (۳،۷٪) چەورىيە، (۵٪) لاکتوزە، (۳،۴٪) پىرۆتىنە، (۷،۲٪) خوتىيە كانزاييە كانە.

سىيەم: شىرى بزن: (۸۶،۷٪) ئاۋە، (۴،۷٪) چەورىيە، (۴،۷٪) لاکتوزە، (۳،۷٪) پىرۆتىنە، (۱۵٪) خوتىيە كانزاييە كانە.

چۈارەم: شىرى مەر: (۸۰،۷٪) ئاۋە، (۷،۸٪) چەورىيە، (۴،۱۷٪) لاکتوزە، (۱۰٪) پىرۆتىنە، (۹۳٪) خوتىيە كانزاييە كانە.

پىنچەم: شىرى گامىش: (۸۲،۱۶٪) ئاۋە، (۷،۵۱٪) چەورىيە، (۴،۷۷٪) لاکتوزە، (۴،۷۲٪) پىرۆتىنە، (۸،۴٪) خوتىيە كانزاييە كانە.

شەشەم: شىرى حوشتر (ناقە) مېنەھى حوشتر: (۸۷،۱۳٪) ئاۋە، (۵،۳۸٪) چەورىيە، (۵،۳۹٪) لاکتوزە، (۳،۸۷٪) پىرۆتىنە، (۷،۴٪) خوتىيە كانزاييە كانە.

حەوتەم: شىرى ماين (ولاخە بەرزە): (۹۰،۵۸٪) ئاۋە، (۱،۱۴٪) چەورىيە، (۵،۸۷٪) لاکتوزە، (۲،۵٪) پىرۆتىنە، (۳،۶٪) خوتىيە كانزاييە كانە.

سى: ئەندازەي بەرھەمى شىر:

سەرژمىرىيە كانى رېكخراۋى خواردن و كشتوكال (FAO) بۆ سالى (۲۰۰۱) زايىنى، ئاماژەي بەۋە داۋە، كە بەرھەمى جىھانىي لە شىر گەيشتوہتە: (۵۸۳،۳۰۰،۰۰۰) تەن بۆ ئەۋ سالى، كە ديارە ئەۋيش:

۱/ (۴۹۳،۸٪) ھى مانگا بووہ.

۲/ (۶۹،۲٪) ھى گامیش بووہ.

۳/ (۷،۸٪) ھى مەر بووہ.

۴/ (۱۲،۵٪) ھى بزى بووہ.

ئىچا كۆي بەرھەمى شىرى تىكرای ولاتانى عەرپەبى ھەمووی: (۱۸،۱۰۰،۰۰۰) ملیۆن تەن بووہ، كە دەكاتە (۳،۱٪) لە تىكرای بەرھەمى جىھانىسى^(۱).

تەوھرى دووھم: ماست

ئىچا با باسىكى ماستيش بکەين، ھەلبەتە خوا ﷻ بەس باسى شىرى کردوہ، بەلام دوایى شىر، زۆر بەرھەمى دیکەى لى دروست دەکرین بەتایبەت ماست و پەنیر.

یەك: پیناسە:

ماست كە بە زمانى عەرپەبىيى (لبن رائب) و (خائرىشى پىدەگوترى، ئاوا پیناسە كراوہ: (هو الحليب المتخثر أو المتجبن، بفعل نوعين من بكتريا حمض اللبن)، واتە: شىر كە مەيوە و ھەوین كراوہ، ياخود كراوہتە پەنیر، بەھۆى دوو جوړە بەكتريای ترشەلۆكى ماستەوہ.

ئىچا ماست بە كۆنترىن ئەو شتانە دەگوترى كە مروف ھەزاران سألە پەى پىدوہ، بىگومان ماست لە شىرى مانگا و، مەر و، بزى و، گامیش و، جارجارىش لە شىرى حوشتر و، مایينىش دروست دەكرى.

دوو: پىكھاتەى ماست:

ماست: كۆمەلىك لە فېتامىنە ھەرە باشەكانى گرتوونە خوئى، فېتامىنەكانى: (d,c,b,a)، ھەرۈھە ئەم پىكھاتانەشى ھەن:

(۱) رېژەى (۸۲،۵٪) ئاوە.

(۲) (۴.۴%) پىرۆتىنە.

(۳) (۶.۷%) لاکتوزە (كە شەكرى شىرى پى دەگوتى).

(۴) (۵.۷%) چەورىيە.

(۵) (۰.۴%) ترشەلۆكى شىرە.

(۶) (۰.۵%) خوتىيە ئەندامىيە كانزاييە كانە.

سى: تاييەتمەندىيەكانى ماست چىن ؟

ماست چوار تاييەتمەندىيە ھەن:

يەك: ماست ئاسانترە بۆ ھەرسكران، لەو شىرەي كە لىيى دروستكراوہ، ئەويش لەبەرئەوہى پىكھاتە ئالۆزەكانى شىرى شىكردۆتەوہ، بۆ ھەندى پىكھاتەي سادەتر، ئەوہش واىكردوہ كە لە بەھا خۇراكىيەكەي زياد بكات.

دوو: شىرە ھەويىن بووہكان، كە دەكرىنە ماست يان پەنير، لە شىر دەولەمەندترن، لە كۆمەلەي فېتامىنەكانى (B)، چونكە بەكترياي ترشەلۆكى شىر، دەبىتتە ھۆي دروستكردى ئەويش لە ماستدا ھەيە.

سى: بەكارھىناني ماست، دەبىتتە ھۆي كەمكردەوہى پىژەي ترشى (PH) لە كۆئەندامى ھەرسدا، كە ئەويش ھاوكارىي مژىنى كالىسيۆم دەكات، ھەروہا لە چالايى بەكترياي بۆگەن بوون (تَعَفُن) كەم دەكاتەوہ، چونكە ھەندىك ماددەي تىدايە كە لە شوئەوارە زيان بەخشەكانى ئەو مىكرۇبانەي كە لە نىو رىخۆلەكاندا ھەن، كەم دەكاتەوہ.

چوار: بەكارھىناني ماست:

۱ - جەستە نەرم دەكاتەوہ.

۲ - يارمەتیی دەدات بۆ ھەرسكردن.

۳ - جۆرىك لە گورج و گۆلىي پىدەبەخشى، بەتاييەت لە كەشى ھاويندا.

۴ - دەبىتتە رېنگر لەوہ كە لە نىو گەدەدا ترشان دروست بىي.

۵ - رېنگرە كە گازەكان دروست بن، كە دەبنە ھۆي ژەھراويي (تسُم) بوونى جەستە.

- ٦ - ھەروەھا بە کارھێنانی ماست نیشانەکانی پیری دوادەخات، کە لە بێھیزی و لە رەق بوونی دەمارەکان و، لە وشکیوونەوہیاندا بەرجەستە دەبێت.
- ٧ - ماست ھاوکاری دەکات بۆ تواندەوہی ئەو مەھی کە لە کۆئەندامی میزدا ھەبێت.
- ٨ - رینگاش دەگرێت لە دروست بوونی بەردی گورچیلە.
- ٩ - ھۆکارە بۆ ئەو کە ددانەکان سپی بن.
- ١٠ - ھەروەھا یارمەتی ئەو ھوش دەدات کە گورچیلە و کۆئەندامی میز و میزەرۆ، میزەکیان فرۆ بدەن دەری^(١).

تەوہری سێھەم: چەند زانیارییەکی لەبارە ئازەلە شیردەرەکان و بەرھەمەکانیانەوہ

١/ چ مانگا، چ مەر، چ بز، چ وشر، تاکو شیر دروست دەکات، دەبێ: (٣٠٠ - ٥٠٠) لیتر خوین بە کاربێنی، ئنجا (١) لیتر شیری دەستدەکووی، چونکە ئەو خواردنە کە ھەرس دەکری، دەبێتە خوین، دوایی خوینە کە جارێکی دیکە دەبێتەوہ بە شیر، واتە: بە گشتی لە (٤٠٠/١) لیتر (یەک لەسەر چوارسەدی خوین) دەبێتە شیر.

٢/ بە نەسبەت مانگاوە: (ئەو لە بارە ی باسی مانگاوە ھاتو، ئەگەرنا ئیحتیمالی ھەبێ ئەزەلە مێینەکانی دیکەش ھەر بەو شێوەیە بن)، ھەفتە یە کەمی کە گۆلک (بەچکە) ی دەبن، گوانەکانی شیر بەرھەم ناھێنن، بە لکو ماددە یەکی زەردی لێنج بەرھەم دێنن، کە جوړیک لە تالایی تێدا، کە بە عەرەبی (اللُّبَّاءُ) ی پێ دەگووتری و بە کوردی (فرۆ) ی پێ دەلێن، ئنجا ئەو ماددە یە ئەندازە یەکی زۆر لەو شانە ی تێدا ھەبێ کە بەرھەم ئستی نەخۆشی و میکروبیەکان بەو گۆلکە دەدات، ھەروەھا کۆمە لێک ماددە ی چەوری تێدا ھەبێ زۆر چر، دیسان کۆمە لێک ماددە ی پرۆتینی تێدا، تاکو بێتە خۆراکیکی چر و، ھەروەھا لە ھەمان کاتدا پارێزەریش بۆ ئەو گۆلکە لە یە کەمین قوئاغی تەمەنیدا، کە تازە وا گوانی دایکی دەمژیت، ئنجا دوای ئەو ماوہ یە، واتە: لە (٦ - ١٠) پوژ، ئنجا گوانی ئەو مانگایە دەگەرێتەوہ سەر حالەتی دروستکردنی شیری ئاسایی^(٢).

(١) الموسوعة العربية، ج ١٦، ص (٨٨٥ - ٨٨٦).

(٢) تفسیر النابلسی، ج ٥، ص (١٣٨ - ١٣٩).

۲/ ھەروھە شىر لە (۹۱٪) ئاۋە، {پېشتىر باسماں کرد که (الموسوعة العربية) به ئەندازەيە کى کەمترى ھىناۋە، لەوانەيە ئەو ھاوکۆ(مُعَدَل)ى موعەد دەلى ھەمووى لَيْك دابىتە ۋە}.

۴/ لە شىردا کۆمە لَيْك ماددەى چەور ھەن ۋ، کۆمە لَيْك ماددەى شىرىنىي ۋ، پىنج جۆرە پىرۆتىن ھەن ۋ، چەند جۆرە كانزايە ک ھەن، لە پىش ھەموويانە ۋە: کالىسيۆم ۋ فۆسفۆر، چەند جۆرە فېتامىن لَيْك ھەن، بەتايەتى (A, B, C, D)، ھەروھە چەند غاز لَيْكى تۋاۋەش ھەن، ۋە کاربۆن ۋ ئۆكسىجىن ۋ تازووت.

۵/ ئىجا زۆر جىي سەرنجە! كە: تاكە خۆراک لَيْك ئىنسان بتۋان لَيْت بە ھۆيە ۋە بژى ۋ تەنيا بە ۋى ئىكتىفا بکات، برىتە لە شىر، كە مروّف دەتۋان لَيْت ھەموو ژيانى خۆى لە سەر شىر بە سەربەرى، چونكە ھەموو جۆرە كانزايە پىويستە كان ۋ، ھەموو جۆرە ماددە بنەرەت يە كانى (پىرۆتىنىي ۋ چەورىي ۋ فېتامىنە كان ۋ كانزا ۋ شىۋە كانزايە كانى گرتوونە خۆى)، مانگايە ك بە گشتى دەتۋان لَيْ پۆژانە چل (۴۰) لىتر شىر بەرھەم بىن لَيْت، لە حال لَيْكدا كە بە چكە كەى تەنھا پىويستىي بە دوو (۲) لىتر دەكات، واتە: سى ۋ ھەشت (۳۸) لىترى زىادە بەرھەم دىن لَيْت بۆ ئىمە.

۶/ ئىجا جىي سەرسورمانە! كە ئەو ئازە لانە (مانگا ۋ مەر ۋ بزن ۋ حوشتر ۋ ماين) كات لَيْك ئالف ۋ گيا ۋ گۆل ۋ لە ۋەر دەخۆن، دوايى دەبىتە شىر، زۆر جىي سەرنجە! چ كاركەيە كە خوا ﷻ لە ۋىدا دىناۋە ؟

ھەر بۆيە شە خوا ﷻ ئاماژەى پىداۋە كە دەفەرمىۋى: ﴿مَنْ بَيْنَ فَرْثٍ وَدَمٍ﴾ واتە: لە نىۋان خوار دىن لَيْكى ھەرسكراۋ ۋ، خوئىندا، ئەو شىرە تان دەستدە كە ۋى، دوايى خوار دىنە ھەرس كراۋە كە دەبىتە خوئىن ۋ، پاشان خوئىنە كە - ۋەك گوتمان - لە ھەر چوارسەد (۴۰۰) لىتر خوئىن، لىتر لَيْكىان دەبىتە شىر، كە واتە: كارىكى زۆر دەكرى لە نىۋ جەستەى ئەو ئازە لە مېنەنەدا، تاكو شىر بۆ ئىمە بەرھەم دىت.

۷/ ئىجا ئەگەر تەماشا بکەين: ئەو شىرە نە ئەۋەيە كە پەنگى پاشەرۆكى ئازە لە كەى ھەبى، كە پەشە ياخود بۆرە، كە دوايى ۋەك رىخ ۋ قشپل ۋ شياكە، لىي جيا دەبىتە ۋە، نە پەنگى خوئىنە كە شى ھەيە، كە سوورە، بە لكو پەنگىكى سىي جوان، بە لى زەرد باۋە، بە لام زۆر جيايە ھەم لە پاشەرۆك (فرث) خوار دىنە ھەرسكراۋە كە ۋ، ھەم لە خوئىن (دَم) ھەكەش، با لە ۋبارە ۋەش ئەم فەرمائىشتەى پىغەمبەر ﷺ بىن لَيْن:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا أَكَلْتُمْ مِنْ طَعَامِ مَنْ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ، وَإِذَا سَقَيْتَنَا، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ، فَإِنَّهُ لَيْسَ شَيْءٌ يُجْزَى مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ إِلَّا اللَّبَنُ} (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۳۷۳۰، وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِي).

واتە: عەبدوڵلای کوری عەبباس خوا لە خووی و بابی رازی بۆ، دەلێ: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: یەکیک لە تێو ئەگەر خواردنێکی خوارد، با بۆ: ئەی خوایه! پێزمان بۆ تیبخەو، باشتەر لەوەمان پێدە، بەلام ئەگەر شیرێ پێدرا بیخواتەو، با بۆ: خوایه! پێزمان بۆ تیبخەو، بۆمان زیاد بکە لێ، (با نەلێ لەوە باشتەرمان پێدە)، چونکە هیچ شتێک کەلێنی خواردن و خواردنەو هەمووی ناگرێت، جگە لە شیر.

مه سه له ی سییه م:

ههروهها له میوهی درهختی خورما و میو، شهراب و بژیونکی باش وهدهست دینن، له وهشدا نیشانهیهکی مهزن ههیه بو که سانتیک که بفامن:

خوَا ﴿۶۶﴾ دَه فَرْمَوَى: ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ ﴿۶۷﴾.

شیکردنهوی ئەم ئایهته، له پینج برگه دا!

۱- ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ﴾، ههروهها له میوهکانی دارخورمایهکان.

(النخل: للواحد والجمع، والجمع: نخيل)، (نخل) بو تاک و بو کوش دی، بهلام نهگه ر بهوئی هه ر کو بکریتهوه ده ئی: (نخيل)، دیاره (نخلة) ش بو درهختی خورمایه، بهلام له جووری می، چونکه درهختی خورما، وهك هه موو پوووه کهکانی دیکه نیر و می ههیه، بهلام هی درهختی خورما، دیاره ئاشکراتره، ده بی تووی نیره که بهرنه سه ر مییه که، ئنجا بهرده گری.

۲- ﴿وَالْأَعْنَابِ﴾، ههروهها (میوه و بهری) دار ترییهکان، واته: میوهکان، (العنب: ثمرة الکرم، والکرم نفسه)، (کرم) واته: میو، که (عنب) هه م به میوهی میو دهگوتری و، هه م به خودی میوه کهش دهگوتری، (الواحدة: عنبه وجمعه: أعناب) تاکی میو (عنبه) ه و کویه کهشی (أعناب) ه.

۳- خوَا دَه فَرْمَوَى: له میوهی دارخورما و له میوهی میوهکان: ﴿نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا﴾، ئیوه ماددهیهکی سهرخوشکهرو، بژیونکی باش دروستدهکن، چ له میوهی خورما و، چ له میوهی میو، (السکر: اسم لما يكون منه السکر)، (سکر) ناوه بو ئهوهی ماددهی سهرخوشکهری لئ دروست بکریت، واته: شهراب و مهی.

۴- ﴿وَرِزْقًا حَسَنًا﴾، ههروهها بژیونکی باش، (الرزق: العطاء الجاري، النصيب، ما يصل إلى الجوف...)، (رزق) به بژیونکی بهردهوام و، به پشک و بهش دهگوتری و، بهو خوراکهش که ده چیه ئیو گه دهوه.

(۱) دواتریش (کورتیه باسک) ده کهین ده ربارهی خورما و پیکهاتهکانی و سوودهکانی و، ههروهها کورته باسک ده ربارهی میو و تری و پیکهاتهکانی و سوودهکانی، ده کهین.

بەلەم كە خوا دەفەرموئى: بژىوئىكى باش، ئەو دەواتر پرونى دەكەينەو، كە بوچى دەفەرموئى: بژىوى باش، لە بەرانبەر ماددەى سەرخۆشكەردا؟ ھەلبەتە بژىو ھەباشەكە دەگونجى زۆر شت بى، بەلەم ئەو ھى كە بو ئىمەى گەلى كورد ديارە: دۆشاو، سركەيە، ميوژە، باسووقە، سجووقە، مورەببايەو ... زۆر شتى ديكەش كە مروؤف، ھەم لە خورما، ھەم لە تىرى دروستى دەكات.

۵- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بىگومان لەو دەدا نىشانەيەكى مەزن و جىي سەرنج ھەيە، بو كۆمەلەك كە بفامن.

ھەم لە ميوە و بەرھەمى دارخورما و دارمىودا، ھەم لە شىرى ئاژەلانىدا، چونكە ئەمە بو ھەردوو كيان دەچىتەو، ديارە دەرككردنى حىكمەتى ئەو شتانەش، پىويستى بە تىفكرىن و بەكارھىتەنى عەقل دەكات، ئەگەرنا لە سەرەتاو ديار نى و دەبى تۆزى سەرنج بەدى و وردبىيەو، بو ھەم خوا ﴿يَعْقِلُونَ﴾ بى ئەمەيان (يَعْقِلُونَ) بەكارھىتاو، بەلەم بە نىسبەت دابەزاندى ئا و لە ئاسمانەو: ﴿يَسْمَعُونَ﴾ بەكارھىتاو، چونكە ھەر كە سىك ھەر تەماشا بىكات و، گوئى بگرى و، گوئى ھەلخات بو ھەي و پەيامى خوا، بە سەرەتا عەقلىيەكان دەزانى: كە خوايەكى مېرەبانى بەخىشندە و بەخىشەر، ئەو كارەى بو كردو.

بەلەم بە نىسبەت شىرى ئاژەلان و، خورما و تىرى و، ئەو بەرھەمانەى كە لەوانەو دەروست دەكرىن، مروؤف پىويستى بەو ھەيە عەقل و بىر و ھوشى خوئى تىدا بەكاربھىنى، ئنجا دەركى حىكمەت و فەلسەفەكەيان دەكات.

ھەلبەتە - وەك باسما كەرد - ، ئىمە دوايى (كورتە باسىك) دەربارەى خورما، ھەروەھا (كورتە باسىك) دەربارەى تىرى، دەكەين، بەلەم پىش ئەو، پىويستە ئەو بەزانىن كە دەفەرموئى: ﴿نَنخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا﴾: ماددەيەك كە سەرخۆشكەرە و، بژىوئىكى باشىش دروست دەكەن لە بەرھەمى دارخورما و دارمىو، ئەمە ئەو دەگەينەن، كە ئەو ماددە سەرخۆشكەرە، بژىوئىكى باش نى، چونكە بەراوردى پىكردو لەگەل ﴿وَرِزْقًا حَسَنًا﴾ كەواتە: ديارە ئەو شىيان ھەر رزقە، بەلەم رزقىكى باش نى.

ئنجا ھەندىك لە زانايان پەحمەتى خويان لىيى، لەبەر ھەستىارىيان بەرانبەر بە شەراب و ماددە سەرخۆشكەرەكان، گوتوويانە: لىرەدا خوا ﴿مەبەستى لە (سكر) ماددە سەرخۆشكەرەكان و مەي و شەراب نى، چونكە خوا ئەو ماددە سەرخۆشكەرە كە

قەدەغە ی کردو، وەك نىعمەت و چاكەيەك بۆ مروّفەكانى باس ناكات، بۆ مسوّلمانانى باس ناكات!

ئەوان وایانزانیو، ئەم قورئانە تەنیا مسوّلمانانى دواندوون، بەلام بێخەبەر لەو کە قورئانیک کە لە مەكکە دابەزیو، ئەسلەن پرووی لە بەشەرەکان کردو بە گشتی، (یا ایها الإنسان، یا بنی آدم، یا ایها الناس) پرووی لە مروّفەکان کردو، ئەسلەن پرووی لەو مروّفانە کردو، کە جارێ دەستی هیدایەتی خویان نەگەشتوووتی بۆ ئەو هی ئیمان بینن، بۆیە ئەو کاتەش بەکارهینانی شەراب و مەهی شتیکی گرنگ بوو لە ژیاناندا و، بە نىعمەتیکى گەورەیان زانیو، ئیدی خوا بۆیە دەفەرموی: ئەو ماددە سەرخۆشکەرەش لەو دوو میوویە دروست دەکەن، بەلام بۆ ئەو هی هۆشدارییان بداتى کە ئەو شتیکی باش نیە، بەراوردی پى دەکات لەگەڵ ﴿وَرَزَقًا حَسَنًا﴾، بۆیۆکی باش، کەواتە: ئەو شەرەر بۆیۆ بەلام بۆیۆکی باش نیە، ئەگەر نا بازرگانی لەسەر بوو و، بەکاریانەتیاو، تەنانەت ئەو کاتە لەسەر مسوّلمانانیش قەدەغە نەکراو، هەموومان دەزانین کە شەراب بە چوار قوناق قەدەغە کراو، دوا ئایەت کە بریاری کۆتایی دەربارە قەدەغە بوونی شەراب تیدا هاتۆتەخوار سوورەتی (المائدة) یە، کە کاتی خۆی ئیمە لە بەرگی (۴) ی ئەم تەفسیرەدا، (تەفسیری قورئانی بەرز و بە پیتز) بە درێژی باسما کردو.

بەلام گرنگ ئەوویە بزاین: مەرج نیە کە شەراب تەنیا لەو دوو میوویە دروست بکری، بۆچی؟ چونکە عیللەت و هۆکار لە قەدەغە بوونی مەهی و شەرابدا، سەرخۆشکردنە، بى هۆش بوون و سەرخۆش بوونە، بۆیە ئەو چەند فەرمايشتەي پیغەمبەر ﷺ دینین لەوبارەو:

(۱) {كُلُّ شَرَابٍ أَسْكِرَ فَهُوَ حَرَامٌ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۵۸۵، وَمُسْلِمٌ: ۲۰۰۱).

واتە: هەر خواردنەوویەك کە سەرخۆش بکات، ئەو قەدەغە یە.

(۲) {كُلُّ مُسْكِرٍ حَمْرٌ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۰۰۳).

واتە: هەموو سەرخۆشکەریک بە (خمر) دادەنری و، هەموو سەرخۆشکەریک بە قەدەغە دادەنری.

(۳) {مَا أَسْكِرَ كَثِيرُهُ، فَحَلِيلُهُ حَرَامٌ} (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۳۶۸۱، وَابْنُ مَاجَهَ: ۳۲۹۳، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۸۶۵، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ).

واتە: ھەر شتیک بە زۆرەکە ی سەرخۆش بیت، کەمەکەشی حەرام و قەدەغە یە.

ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (المائدة) دا بە درێژی باسی ئەوەمان کردووە، بۆیە لێرە دا بە ئەوەندە ئیکتیفا دەکەین، کە بزاندردی ھەرچی مروۆف سەرخۆش بکات، چ شلەمەنی بی، بخوریتەو و، چ خەست و پەیت، یان رەق بیت و، چ بۆن بی و، چ دەرزى بی و، چ دووکەل بیت، ھەموو ئەوانە ی کە مروۆف سەرخۆش دەکەن، بە قەدەغە دادەنرین.

کورتە باسیک لەبارە ی (خورما) وه

یه کهم: پیناسه:

١/ دارخورما (نخل) به کۆترین دره خنی بهردار و خاوهن میوه داده نری له دنیا دا، هه میسه سهوزهو، ته مه نی زۆره، ئنجا ئه و سه رچاوه یه ی که من لیمه وه هیناوه، (الموسوعة العربية) هه ر ده لئ: ته مه نی زۆره، به لام (د. محمد راتب النابلسي) له ته فسیره که ی خۆیدا ده لئ: شه ش هه زار (٦٠٠٠) سأل ته مه ن ده کات.

٢/ خورما به هه موو جوړه کانیه وه به ژه میکی ته واو داده نری، چونکه هه موو ئه وه ی که جه سته ی مروّف پتووستیه تی، له توخمه جوړا و جوړه کان، له نئو خورمادا هه یه.

٣/ وشه ی (النخيل) له قورئاندا (٢٦) جار هاتوه، له (٢٦) ئایه تدا و، له شازده (١٦) سووره تدا، له سی هه زار (٣٠٠٠) سأل پیش زاینه وه، زانیویانه: خورما موتوربه بکه ن، واته: تۆوی نیره که ی ببه نه سه ر مییه که ی، به تایبه ت له ولّاق میزۆپۆتامیادا، نئوان دوو پرووباره کان، که ئه وه له سه ر ئه و پارچه قورانه و ئه و پارچه خه زه فانه (الرقيمات الطينية الغزفية) که شتیان له سه ر نووسیون دۆزراوه ته وه.

٤/ ژماره ی دارخورما له جیهاندا به (١٠٥،٠٠٠،٠٠٠) دره خت مه زهنده کراوه، که (٦٢،٠٠٠،٠٠٠) له ولّاتانی عه ره بیی دان، شوینی ئه سلّی دارخورما، ولّاتانی عه ره بیی بوون.

٥/ (٣٧٪) پانتایی زه وی خورمای هه موو جیهان، له عیراقه و، له (٢٦٪) به ره مه هینانی خورمای جیهان، له عیراقه.

دوهه م: به های خوراکیی و تهنروستیی خورما (القيمة الغذائية والصحية للتمر):

١) خورما زۆر سوود ده که یه نئ بۆ چاره سه ری نه خوۆشی که م خوئینی (ئه نیمیا)، هه روه ها هاوکاره بۆ په یداکردنی حاله تی ئارامی ده روونی.

٢) خورما ده ولّه مندترین میوه یه له (سکریات) دا، به تایبه تی: فره کتۆز و گلوکۆز، که (٨،٧٪) ی خورما پیکده هینن و، زۆر به ئاسانیش هه زم ده کرین، که هه م به شیوه ی فه ریکی ده خوړی، که پئی ده گوترئ (رُطْب)، هه م به وشکیش ده خوړیت.

سۈيەم: پىكھاتەى خورماو سوودەگانى:

(۱) (۲۶،۱۳) % ئاوه.

(۲) (۸۶،۳) % ماددەى وشكە.

(۳) (۹،۱) % پړۆتینه.

(۴) (۲،۵) % چەوریه.

(۵) خورما به خەزنه و كانگا (المنجم) دانراوه، چونكه كانزای زۆرى تیدا هەن و، له هەر سەد (۱۰۰) گرام له خورما، تىكړاى ئەو پىداويستيانەى كه جهسته پىويستينى له پړۆدا، دابىنيان دەكات، واتە: له هەر سەد (۱۰۰) گرام خورمادا، ئەم ماددانه هەن:

۱ / مەگنيسیۆم (۱۵۰) میلی گرام.

۲ / مس (۲۱) میلی گرام.

۳ / كبريت (گۆگرد) (۶۵) میلی گرام.

۴ / هەروهەا نیوهى پىداويستى له ئاسن (۲) میلی گرام.

۵ / يەك له سەر چوارى پىداويستى له كالىسیۆم، كه دەكاتە (۷۰) میلی گرام.

۶ / پۆتاسیۆم (۷۹۰) میلی گرام.

جگه له توخمه گانى:

۷ / سۆدیۆم (۹) میلی گرام.

۸ / فۆسفۆر (۷۲) میلی گرام.

۹ / كلۆريد (۲۹) میلی گرام.

۱۰ / كلۆر (۳) میلی گرام.

۱۱ / سيلينيۆم (۳۰۰) میلی گرام و، جگه له وانه ش.

(۶) هەروهەا خورما به هەموو جۆره كانیهوه: فیتامینه گانى: (e, a, c, d)، تیدان، جگه له فیتامینه گانى دیکهى: (B1, B2, B3, B6)، هەروهەا بیووتینی تیدایه، كه دەبیتته هۆى به هیزکردنى جهسته له به رانبەر نه خوشییه گاندا.

(۷) له خورمادا ماددەیهك هەیه كه دەبیتته هۆى به هیزکردنى دل و، به هیزکردنى دیوارى لوهله گانى خوین.

ھەرۈھە جگە لەو پىكھاتانەى كە باسماڭ كىردىڭ:

۸) ترشەلۆكى فۆلىك و، رەنگى ئەنسۆسىيانىڭ، لە نىو پىكھاتەى خورمادا ھەن، كە ھەردووكيان دژى ئەكسەدەن، واتە: دژى ژەنگھىتئانى لولەكانى خوينىڭ و، دژى بەلغ گرتىيانىڭ.

۹) ھەرۈھە لە خورمادا ماددەيەك ھەيە، كە دژى بەكتريا و فايرۆس و كەرووھكانە و، رىگىرە لە تووش بوون بە شىرپەنجە، بەتايبەت پىكھاتەى: (13B) (بىتا دىگلوڭ) كە كۆئەندامى بەرگىرى لە جەستەدا بەھىز دەكات و، دەپپارىزى لە تىشكە زىيان بەخشەكان، بەتايبەت ئەوھى لە تەلەفۆنى مۇبايلدا ھەيە.

۱۰) ھەرۈھە خورما رىگىرى دەكات لە كلۆربوونى ددان، چۈنكە ماددەى (فلور) تىدايە و، رىگا دەگرى لە رەقبوونى دەمارەكان و، رىژەى (كۆلىستېرۆل) لە خويندا كەم دەكاتەوھ.

چوارەم: جۆرەكانى دارخورما لە دىيادا:

لە جىھان دا: (۲۵۰۰ - ۳۰۰۰) جۆرە دارخورما ھەيە، ئنجا لەو (۲۵۰۰ - ۳۰۰۰) ھ، (۲۰۰۰) جۆرى لە نىشتمانى عەرەبىيەدا ھەيە، تەنيا لە عىپراق دا (۶۰۰) لەو جۆرانە ھەيە و، (۴۰۰) جۆرى لە عەرەبىستانى سعوودىيە ھەيە و، (۴۵۰) جۆرى لە باكوورى ئەفرىقىيا و نىزىكەى (۱۰۰) جۆرىشى لە مىسر و سووداندا ھەيە^(۱).

(النايلسى) لە تەفسىرەكەى خۆيدا دەلئ: (۳۰۰۰) جۆرى دارخورما ھەيە^(۲).

(۱) الموسوعة العربية، ج ۲۰، ص (۵۳۵ - ۵۴۲).

(۲) تفسير النايلسي، ج ۵، ص (۱۳۹).

کورته باسینک له باره‌ی درهختی میو و ترێ وه

وهك پيشتریش له شیکردنه‌وه‌ی وشه‌کاندا باسمان کرد، (الأعناب) کۆی (عنب)ه، که به درهختی ترێ ده‌گوترێ و، وێرا ئه‌وه‌ی پيشی ده‌گوترێ: (الکرم) یاخود (الکرم) و (الذالية) شی پنده‌گوترێ، واته: شوڤووه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی شوڤ ده‌بیته‌وه، ئیمه له پینج برگه‌دا باسی درهختی (ترێ) یان (دارمیو) که ترێ ده‌گرێ، ده‌که‌ین:

یه‌که‌م: پیناسه:

(سُمِّي العنب عالمياً؛ مَلِكَةُ الْفَاكِهَةِ، وَتُعَدُّ تَارِيخِيًّا مِنْ أَقْدَمِ الْأَشْجَارِ الْمُنْتَشِرَةِ فِي الْحَالَةِ الْبَرِّيَّةِ عَلَى سَطْحِ الْكُرَةِ الْأَرْضِيَّةِ، مِنْذُ الْعَصْرِ الطَّبَاشِيرِيِّ، وَقَبْلَ ظَهْوَرِ الْإِنْسَانِ)^(١).

واته: ترێ له‌سه‌ر ئاستی جیهانی پێی ده‌گوترێ: پادشای میوه، له‌ رووی میژووویه‌وه یه‌کیکه له درهخته هه‌ره‌ کۆنه به‌رداره‌کان که له وشکانیدا بلأوبۆته‌وه، له‌سه‌ر گۆی زه‌وی، له‌ سه‌رده‌می ته‌باشیرییه‌وه پيش ده‌رکه‌وتنی مرۆف.

دیاره زانایانی زه‌ویناسیی (جیۆلۆجیی) که له‌ میژووی جوگرافیای ده‌کۆلنه‌وه، میژووی زه‌وییان دابه‌ش کردوه بۆ چه‌ند قۆناغێک، یه‌کیک له‌ قۆناغه‌کان پێی ده‌گوترێ: چاخێ ته‌باشیری.

دوه‌م: جوگرافیای درهختی ترێ له جیهان دا:

درهختی ترێ له سووریا (شام) هه‌روه‌ها له‌ میسر: (٥٠٠٠) سأل پيش زاین، که ئیستا سالی (٢٠١٧ز)یه، واته: (٧٠١٧) سأل له‌مه‌و پيش چینزاوه و به‌هه‌ری لیوه‌رگیراوه‌و، بابلیه‌کان و ئاشوورییه‌کانیش له (٣٠٠٠) سأل پيش زاینه‌وه، واته: (٥٠١٧) سأل له‌مه‌و پيش، خه‌لکی ئه‌و شوینانه سوودیان له‌و ڤووه‌که‌ وه‌رگرتوه‌و، په‌نگه‌ زووتریش، به‌لام دیاره ئه‌و میژووانه کاتی خۆی له‌سه‌ر هه‌ندیك شت نووسراون، له‌وه‌وه‌ دیارییان کردوون.

سێیهەم: ژمارە ی درەختی تری:

لە ساڵی (٢٠٠٣) ی زاینی دا سەرژمێری درەختی میو کراوە، بە گشتی بە سی و شەش (٣٦) ملیۆن درەخت مەزەندە کراوە، لە هەموو دنیا دا، بە شیوەیەکی نزیکەیی بەوەندەیان داناو.

چوارەم: بەهای خۆراکیی تری:

کاتی خۆی (ئبن سینا) لە کتێبە کە ی خۆی: (القانون في الطب) کە کتێبیکی زۆر ناودارە، باسی سوودەکانی تری کردووە، نامۆزگاریی کردووە، کە بۆلۆهکانی تری لە گەل نیوکه کەیدا بە کاربەتێری، ئەو هەم خۆین بە هیتز دەکات، و، هەم چالاککەرە بۆ لایەنی جینسیی مروّف.

هەر وەها خواردنی تری دەبیتە هۆکاریکی ئەرینی و باش، لە مەسەلە ی هەرسکردندا، هەر وەها کاریگەریی باشی هەیه لەسەر کۆئەندامی دەمارو، لەسەر کۆئەندامی خۆین، هەر وەها تری وا لە جگەر دەکات، باشتەر ئەرکەکانی خۆی رابپەرین، هەر وەها تری هاوکارە بۆ مێشک و کۆئەندامی هەرس و، چارەسەرە بۆ قەبزی و، بۆ دەردی (نقرس) کە دەردە پادشا (داء الملوك) یشی پێ دەئین، باشە، گوتراوە: (النقرس: مرض مُؤَلِمٌ يحدث في مفاصل القدم و في الإبهام الأكبر)، واتە: نەخۆشییەکی بە ئازارە کە لە جوومگەکانی پێدا، بە تاییەت پەنجە گەورەدا پەیدا دەبێ، لەبەرئەو هەیه کە هەندیک توخمی کانزایی و، شیوە کانزایی تیدا هەن، کە زۆر گرنگن بۆ ئەو چارەسەرانه، لەو کانزایانە ی تێیدان: (پۆتاسیۆم، کالسیۆم، سیلیۆم، کلۆر، کبریت، مەنگەنيس، ئەلەمنیۆم، ئاسن، مس، یۆد... هتد)، هەر وەها (تری) بۆ دروستکردنی ئەو دەرمانانە ی کە دژی کلۆربوونی ددانن، سوودی لێوەردەگیری.

پینجەم: پیکهاتە ی تری:

(١) (٨٠٪) ی ئاو.

(٢) (٠,٩٢٪) ی ترشە ئەمینیه کانن.

(٣) (١٪) ی چەورییە کانن.

۴) (۱،۰۳) ى رەمادە.

۵) (۱۵% - ۶۰%) شەكرەكانن وەك: گلوکۆز و فرەكتۆز و نىفۆلۆس.

۶) (۰،۵%) ى سىلىۋزە.

۷) (۱%) ى بەكتىنە.

۸) (۱۲% مىللىگرامىكى (۱۰/۲) ى فېتامىن c) يە.

۹) (۱۲/۱۰۰۰) مىللىگرامىكى فېتامىن A).

۱۰) (۱۰/۶) ى مىللىگرامىكى كۆمەلە فېتامىنەكانى: B1، B2، B3، B6 تىدايە.

مهسه له ی چواره م:

په روه ردگارت نیلهامی بو ههنگ کرد: که له چیاو درهخت و که پر، جیگا بوخوی دروست بکات، پاشان شیله ی گولان بمژی و، ههنگوینتیک به رههم بینتی که شیفای بو خه لکی تیدایه:

خوادفه رموی: ﴿ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَنْفَكِرُونَ ﴿٦٩﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایهته، له نو برکه دا:

دواتر باسیکی تایهت هه م ده رباره ی ههنگ و، هه م ده رباره ی ههنگوین ده کهین:

١- ﴿ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ ﴾، په روه ردگارت وه حیی کرد بو لای ههنگ.

وهك پيشتر باسمان کرد: وشه ی وه حیی لیردها، به مانای فیکردنی تایهت دی، به مانای نیلهام و، به مانای نه وه دی که خوا ﴿﴾ وهك غه ریزه یه که له ههنگدا دایناوه، یه کیک له زانیان گوتوویه تی: (أطلق الوحي هنا على التكوين الخفي الذي أودعه الله في طبيعة النحل).

واته: لیردها وشه ی وه حیی به کارهینزاوه بو نه و پیکهاته په نهانه ی که خوا ﴿﴾ له سروشتی ههنگدا دایناوه، واته: ههنگی وا دروستکردوه که نه و شتانه بزانی، وهك په یامی بو ناردبی وایه، به لام بوچی خوا ﴿﴾ وشه ی (وحي) به کارهینزاوه بو ههنگ؟

له بهرئه وهی - وهك له دوایشدا باسی ده کهین - ههنگ زینده وه ریکی زور سه رسوو پیه نه رهو، به سوودترین زینده وه ریشه بو مروف، که ههنگوین به رههم ده هینتی، نه وه ههنگوینه ی که دوایی باسی ده کهین، چه ندان سوودی تیدا هه ن.

٢- په روه ردگارت سروشی کرد بو ههنگ، پیی راگه یاند: ﴿ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ﴾، که له چیاهکان دا مالان دابینتی.

۳- ﴿وَمِنَ الشَّجَرِ﴾، ههروه‌ها له دره‌خته‌کان دا.

۴- ﴿وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾، ههروه‌ها لهو که‌پر و شوینه تاییه‌تیانه‌دا که مروّقه‌کان دروستیان ده‌که‌ن، (يَعْرِشُونَ) خوینزاویشه‌ته‌وه (يَعْرِشُونَ) که هه‌ردووکیان یه‌ک واتایان هه‌یه.

۵- ﴿ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾، دواپی له هه‌موو میوه‌کان بخۆ، واته: له شیله‌که‌یان بخۆ، هه‌لبه‌ته هه‌نگ پیش نه‌وه‌ی میوه‌کان دروست بن، شیله‌ی گو‌له‌کانیان ده‌مژئی، به‌لام نه‌و گولانه‌ن که دواپی ده‌بنه‌ میوه، واته: له‌و گولانه‌مژه که دواپی ده‌بنه‌ میوه، ناوای لیدیتته‌وه.

۶- ﴿فَأَسْأَلُكَ سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا﴾، رینه‌کانی په‌روه‌ردگارت بگره‌به‌ر، بو‌ت رام و ده‌سته‌مۆ کراون، ده‌لئ: (السلوك: المرور وسط الشيء من طريق ونحوه، ذُلًّا جمع ذلول، أي مُذَلَّةٌ مُسَخَّرَةٌ).

واته: (سلوك) بریتیه له‌وه‌ی که ئینسان به نیه‌پراستی شتیکدا پروات، بو‌وینه: به نیه‌پراستی ریگایه‌کدا، {واته: ريك برؤا}، برؤ به رینه‌کانی په‌روه‌ردگارتدا، نه‌و پئیانه‌ی که په‌روه‌ردگارت به حوکمی پیکهاته سروشتیه‌که‌ی خو‌ت و غه‌ریزه‌ت فیری کردوو‌ی که چو‌ن پئیان دا برؤی، {ذُلًّا} کۆی {ذلول}ه، {ذلول} واته: ملکه‌چ و ده‌سته‌مۆا، واته: به ریگاکانی په‌روه‌ردگارتدا برؤ، که بو‌تۆ ملکه‌چ و ده‌سته‌مۆ کراون و، رینه‌کانت بو‌ت‌ه‌خت و ناچوو‌غ کراون.

۷- ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ﴾، له سکیان {له سکی نه‌و هه‌نگانه}، خواردنه‌وه‌یه‌ک دیتته‌ ده‌ری، که په‌نگه‌کانی جو‌راو جو‌رن، به پئی جیاوازیی په‌نگی گو‌له‌کان که ده‌یامژئی، هه‌م تام و، هه‌م بو‌ن و، هه‌م په‌نگی نه‌و خواردنه‌وه‌یه‌ش، که مه‌به‌ستی پئی هه‌نگوینه، جو‌راو جو‌ر ده‌بی‌ت.

۸- ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ﴾، بو‌خه‌لک چاره‌سه‌ری تیدایه، زانایان گوتوو‌یانه: (تكثير الشفاء يدلُّ على أنه ليس شفاءً لكل داء)، نه‌وه که {شفاء} به نه‌ناسراوی {مُنْكَر} هاتوه و نه‌یفه‌رموه {فيه الشفاء للناس}، به‌لکو فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ﴾، چاره‌سه‌ریکی تیدایه، نه‌یفه‌رموو‌ه: چاره‌سه‌ر، به‌لکو چاره‌سه‌ریکی بو‌خه‌لکی تیدایه، نه‌مه نه‌وه ده‌گه‌یه‌نتی که هه‌نگوین به‌گشتی چاره‌سه‌ر نیه بو‌هه‌موو ده‌ردیک، به‌لکو بو‌هه‌ندیک نه‌خو‌شییان چاره‌سه‌ره.

۹- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾، بیگومان له‌وه‌دا واته: له‌وه‌دا که هه‌نگ مال دروست ده‌کات و ده‌گه‌رپی و شیله‌ی گولان ده‌مژئی و، هه‌نگوین دروست ده‌کات و، په‌نگی جو‌راو جو‌ره‌و، شیفای بو‌هه‌ندئ نه‌خو‌شیی خه‌لکی تیدایه، نیشانه‌یه‌کی مه‌زن هه‌یه بو‌کو‌مه‌لئیک که بیر بکه‌نه‌وه.

ئەمەيان: سەرنجدان لە ھەنگ و، چۆنەتی مآل دروستکردنی و، چۆنەتی ھەنگوین دروستکردنی، نەك ھەر بەو ھەندە ئىكتيفا ناکرێ کە: کەسانیک بیستن، بەلکو تەنیا بەو ھەندەش ئىكتيفا ناکرێ، کە کەسانیک: بھامان، بەلکو وێرای فامکردن، دەبێ بیریش بکەنەو و پامینن و ورد سەرنج بەدەن، چونکە بەبێ پامان و سەرنجدان و لیوردبوونەو و بیرکردنەو، ئینسان ئەو ھیکمەتەى کە لە ھەنگ و ھەنگوینە چارەسەرکەرە کەیدا ھەبە، بۆ دەرك ناکرێ.

كورتە باسیك له باره‌ی (هه‌نگ و هه‌نگوین)هوه

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: له‌باره‌ی هه‌نگه‌وه:

(میش هه‌نگوین) و (هه‌نگ)یش پێ ده‌گوتری، به‌عه‌ره‌به‌ی (نخل)، که‌ ناوی کۆیه‌وه، بو‌ (جینس)ی هه‌نگ و، تاکی (نخل)یش بریتیه‌ له‌ (نحلة)، واته‌: یه‌ك دانه‌ (میش هه‌نگوین) یه‌ك دانه‌ هه‌نگ، به‌لام به‌ کۆیان ده‌گوتری: (نخل) هه‌نگ به‌ گشتی.

تیمه‌ به‌ گشتی له‌ شارده‌ (١٦) خالدا باسی هه‌نگ ده‌که‌ین، که‌ له‌ کۆمه‌لیک سه‌رچاوه‌ ده‌یانیه‌تینین و ئاماژه‌یان پێ ده‌که‌ین:

(١) هه‌نگ یه‌که‌مین زینده‌وه‌ره‌، که‌ ده‌توانی شیله‌ی گولان به‌ژی و، خواردنیان لێ دروست بکات، له‌و شیلانه‌ی ده‌یا به‌ژی، زینده‌وه‌ریکی دیکه‌مان نیه‌، وه‌ك ئه‌و بێ، هه‌لبه‌ته‌ شه‌ربه‌تووه‌که‌ (زه‌رده‌واله‌) و زه‌رگه‌ته‌ش هه‌نگوین دروست ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌وانیش هه‌ر له‌ جینس و په‌گه‌زی هه‌نگن.

(٢) خه‌لیفی هه‌نگ که‌ به‌عه‌ره‌به‌ی (خلية)ی پێ ده‌گوتری به‌ کوردیش (خه‌لیف) و (پووره‌)ی هه‌نگ و (صندوق)ی پێ ده‌لێن، ئه‌و شوینه‌ی که‌ هه‌نگ مالی خۆی تیدا داده‌نیت، به‌ ولاتیکی سه‌ربه‌خۆ داده‌نریت، چونکه‌ سیستمیکی زۆر سه‌رسوهرینه‌ری تیدایه‌، که‌ مرو‌قه‌کان ناتوانن به‌و شیوه‌یه‌ ولاتی خۆیان به‌ریوه‌به‌رن، نه‌ك هه‌ر ناتوانن، به‌لکو ناتوانن وه‌ك هه‌نگیش بکه‌ن، یانی: نه‌ك خۆیان نه‌یان توانیوه‌ سیستمیکی وه‌ك هی هه‌نگ دا بێنن، به‌لکو نه‌یان توانیوه‌ له‌ هه‌نگیشه‌وه‌ ئه‌و سیستمه‌ فیربن، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ برواداری به‌ هه‌نگ چواندوه‌، که‌ ده‌فه‌رموی: {مَثَلُ الْمُؤْمِنِ مَثَلُ النَّخْلَةِ لَا تَأْكُلُ إِلَّا طَيِّبًا وَلَا تَضَعُ إِلَّا طَيِّبًا} (أَخْرَجَهُ ابْنُ جِبَانَ: ٢٤٧، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: حَدِيثٌ حَسَنٌ)، واته‌: وینه‌ی بروادار وه‌ك وینه‌ی هه‌نگ وایه‌، که‌ ته‌نیا شتی پاک و چاک ده‌خوات و، ته‌نیا به‌ره‌می پاک و چاکیشی هه‌یه‌.

(٣) جیی سه‌رنج ئه‌وه‌یه‌: هه‌نگ هه‌تا مال دروست نه‌کات و جی و ری و شوینیک بو‌خۆی دانه‌نیت، هه‌نگوین دروست ناکات، ئایه‌ته‌که‌ش هه‌روا ده‌گه‌به‌نتی: ﴿ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّخْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ اللَّبَالِ يَوْمًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٨﴾ ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ

دُلَّالًا، واته: پهروهردگارت سروشی کرد بۆ ههنگ و فیری کرد: که له چیاپیهکان و له درهخت و له وهی که مروّفهکان دروستی دهکن {له کهپر و شوینی تاییهت بۆ ههنگ}، مأل و شوین بۆخوت دابنئ، دواتر له بهر و شیلهی هه موو میوهکان بخۆ (همژه).

واته: دهبن پيشی شوینه که ههبن، ئنجا ههنگوینه که دروست دهبن، ئیستاش ههروایه و، ئه وهی که خوا فهرموویه تی به و شیوهیه.

(٤) ههنگ به گشتی دابهش دهبن بۆ سئ بهش، بهلام تاكو ئیستا چوار ههزارو پینجسه د (٤٥٠٠) جور له ههنگ دۆزراوه ته وه^(١)، بهلام ههنگ به گشتی دهبن به سئ بهش:

١ - نیر. ٢ - من. ٣ - بن ره گز، نیره مووک (الخنثی).

ههلبهته ئه وه ههندیك له زانایان رایان وایه، بۆ وینه (محمد الطاهر ابن عاشور) له (التحریر والتنویر)^(٢) هکهی خویدا دهلئ:

١/ فالذكور هي التي تحرس بيوتها ولذلك تكون محومة بالطيران، والدوي امام البيت، وهي تلقح الإناث لقاحاً به تلد الإناث إناثاً.

٢/ والإناث هي المسماة العاسيب، وهي أضخم جرمًا من الذكور، ولا تكون التي تلد في البيوت إلا أنثى واحدة، وهي قد تلد بدون لقاح ذكر، ولكنها في هذه الحالة لا تلد إلا ذكراً، فليس في أفراخها فائدة لإنتاج الوالدات.

٣/ وأما الخنثى فهي التي تفرز العسل، وهي العواسل، وهي أصغر جرمًا من الذكور، وهي معظم سكان بيت النحل).

واته:

١/ نیرینهکان ئهوانه ن که ئیشیان بریتیه له پاسه وانیی کردنی مألئ خویان، مألئ ههنگ، (واته: پووړه ههنگه که خهلیفه که)، بۆیه نیرینهکان هه میسه خهریکی فرین و گرمه گرم له بهردهم شوینی خویان، ئیشی نیرینهکانیش ئه وهیه له گه ل میننهکاندا جووت دهبن و، له ئه نجامی ئه وهدا میننهیان دهبن.

(١) ئه مه له کتیبی (أولین دانشگاه) له بهرگی پینج (٥) لاپه ره (٥٥) دا هاتوه که کتیبیکی فارسییه، له شته زانستییهکان دهکۆلته وه، کۆمه لیک زانا و خه لکی پسپور له بواری خویندا دایانناوه.

{مىنىش دەلىم: بەلكو ئەوانى دىكەش ھەر لەوان دەبن، كە پىيان دەگوتى: بى رەگەز}.

۲ / مېنەكان كە پىيان دەگوتى: (اليعاسيب) {كۆى (يعسوب)ە، واتە: شا ھەنگ}، جەستەيان گەورەترە لە نىرىنەكان و، تەنيا يەك مېنەش دەبى بېتتە شاھەنگ بۆ ھەنگەكان، ئنجا جارى وا ھەيە ، ئەو شاھەنگە بە بى ئەوھى كە لەگەل نىرىنەشدا جووت بى گەرا دادەنى، بەلام لەو حالەتەدا، تەنيا گەراى نىر دادەنى و، گەرايەكان سوودىكىان نابى بۆ دروستکردنى داىكەكان (شاھەنگەكان).

۳ / نىرەمووگەكان: ئەوانەى كە ھەنگوین دروست دەكەن، بى رەگەزن، پىيان دەگوتى: (العواسل) واتە: ئەوانە كە ھەنگوین دروست دەكەن و، قەبارەيان لە ھى نىرىنەكان بچووكترەو، زۆربەى دانىشتووانى مالى ھەنگ ئەوانە پىكى دەھىنن.

{دەلىم: بەلام زانايانى دىكە بەوانە دەلىن: مېنە، ديارە شاھەنگىش ھەر مېنەيە، بەلام ئەو شاي ئەو پوورە ھەنگەيە كە مالىك بۆخويان دادەنىن}.

لە (الموسوعة العربية)^(۱) دا ، ھەندى زانبارى دەربارەى بەشەكانى ھەنگ، بەمجۆرەى خوارى، ھاتوون:

{نەك جۆرەكان بەگشتى كە گوتمان (۴۵۰۰)ە، بەلكو لە نىو خوياندا}:

۱ - جۆرى يەكەم: دەلىن: (ملكة النحل: هي أكبر الأفراد حجماً وطولاً، طولها نحو (۱۸ - ۲۰) مليمتراً، تدافع عن نفسها ضد منافساتها الملكات، بأداة لسع غير مُسنَّنة تستخدمها أكثر من مرة).

واتە: شاژنى ھەنگ كە لە ھەموويان قەبارەى گەورەترە و لە ھەموويان درىژترە، درىژيەكەى لە (۱۸ - ۲۰) ميللىمەترەو، بەرگرى لە خۆى دەكات دژى شاژنە ھەنگەكانى دىكە، كە بېنە نىو مالىكەيەو، بە ئامرازىكى پىوھدان كە تىژ نىو، زياتر لە جارىك بەكارى دىنى، {وہك ھەنگى ھەنگوین دروستكەر نىە كە يەك جار پىوھ بدات بۆ خۆى دەمرى، درىشووكەكەى كە پىى پىوھ دەدات ، بەجى دەمىنى و لە ئەنجامدا دەمرى}.

۲ - جۆرى دووھم: (الشغالة: هي أصغر الأفراد يبلغ طولها نحو: (۱۴ - ۱۵) مليمتراً، يبرز من نهاية حلقات بطنها، أداة لسع (زبان) مسننة الحافة، تفقدها حين اللسع منغرسه في جسم الضحية).

واتە: ئىشكەران (شغالة) ئەوانەن كە ھەنگوین كۆدەكەنەو، قەبارەيان لە ھەموويان بچووكترە (۱۴ - ۱۵) ميللىمەتر درىژە و، لە كۆتايى سكياندا ئامرازىكى پىوھدانى تىژ ھەيە،

بەلام ھەر بۆيەكەمجار كە پىۋە دەدات ئەو درىشوو كە يەى بە جىدەمىنى، لە جەستەى ئەو دەدا كە پىى ۋە دەدات بۆ خۆشى دەمرى.

۳ - جۆرى سىيەم: (الذكر: يبلغ طول جسمه نحو: (١٦ - ١٨) مليمترا، وَقَطْرُ جسمه نحو: (٦) مليمترات، أعدادها قليلة، تقوم بتلقيح الملكات العذارى، تتخلص منها طائفة النحل في الموسم السكوني، في فصلي الخريف والشتاء).

ۋاتە: تىرىنە كە درىزى جەستەى (١٦ - ١٨) مىللىمە ترە و، تىرەى جەستەى (٦) مىللىمە ترە، {ۋاتە: ئەستورىيە كەى}، ژمارەيان كە مە و، ئىشيان ئەو يە كە لە گەل شازنە كاندا جووت دەبن، ئەوانەى كە نەپىتتەنراون و جووتبوونيان لە گەل نە كراۋە، ئەگەرنا كە يەك جار لە گەلى جووتبوو ئەو شازنە پىۋىستى بە جووتبوونى دىكە نىە و، دەتوانى چەند جارىك گە را دابنى}، ئنجا ھەنگە كان ئەو تىرىنانە لە بەين دەبن، لە كاتى كە شى پايز و زستاندا، كە ھەنگ ئىش ناكات و خەرىكى پشوو دانن، ئەو تىرىنانە لە بەين دەبن.

چونكە گەلۆر گەلۆر دەبىت ھەر خەرىكى خواردنى بن، بۆيە دەيانفەوتىنن و، لە نىو مالى ھەنگدا ھىچ كەس نابى، بى ئىش بىت و بى ئىشوكار دابنىشى، بۆيە ئەو تىرىنانە كە ئىشيان تەواۋ دەبى، دەبى ھەر بخون، بۆيە لە كۆل خويانىيان دەكەنەۋە.

(٥) ھەنگ لە سى شوئىناندا خانوو دروست دەكات:

١ - چيا. ٢ - درەخت. ٣ - خەلىف كە بە عەرەبى (خلىة) ى پىدەلن.

ئەو شوئىنەى ھەنگ مالى خۆى تىدا دادەنىت، يان لە چيايە يان لە شوئىنكى عاسىيە و لەنىو بەردىكى خاۋىن دا، يان لە نىو درەختدايە، ياخود ئەو شوئىنەى كە مروؤف بۆى دروست دەكات.

بەلام ئەۋەى جىى سەرنجدان و رامانە ئەۋەيە كە:

شىۋەى دروستكردنى ئەو خانانەى ھەنگ ھەنگوبىيان تىدەكات، دەبى ھەموويان شەشپالوو (ھسئس) بن، ۋاتە: لەسەر شىۋەى شەشگۆشە و، شەشپالوو، چونكە بە پىى سىستى ئەندازىارى دەركەوتۋە كە ئەگەر ھاتبا و خانە كان سىگۆشەيى، يان بازنەيى، يان لاكىشەيى، يان چوارگۆشەيى، بوونايە، چەند كەلنىك پەيدادەبوون و شوئىيان لى

زایه ده‌بوو، به‌لام شیوه‌ی شه‌شپالوویی، هه‌موو خانه‌کان پال ده‌ده‌نه یه‌ک، ئنجا هه‌ر که‌سێک ته‌ماشای شان‌ه‌ی هه‌نگوین بکات، زۆر جوان دیاره، که هیچ بۆشایی نابێ له نێوان خانه‌کاندا، که هه‌نگوینیان تیده‌کری.

سبحان الله! خوا ﷻ هه‌نگی فیر کردوه، که باشترین شیوه‌ی هه‌نده‌سیی هه‌لبژیری، بۆ ئه‌و خانانه‌ی که هه‌نگوینیان تی ده‌کات، به شیوه‌یه‌ک که هیچ بۆشاییه‌ک زایه نه‌بێ و هیچ شوینیکیان به فیرۆ نه‌چیت.

(۶) هه‌ر خه‌لیفتیک، هه‌ر شاره هه‌نگیک، یه‌ک شازنی تیدایه و، ئه‌گه‌ر بیت و شازنه هه‌نگیک دیکه بیت، (واته: هه‌نگیک مییه‌ی دیکه بیت) ئه‌وه‌ی دووه‌میان ده‌بێ بکوژری، چونکه باسماں کرد که شازنه‌هه‌نگ دریشووکه‌یه‌کی هه‌یه، ته‌نیا بۆ به‌رگری له‌خۆکردن به‌کاری دینێ له به‌رانبه‌ری ئه‌و شازنه هه‌نگانه‌دا که ده‌یان‌ه‌وی بینه‌ نێو ماله‌که‌یه‌وه‌و، زیاتر له جاریکیش ده‌توانیت به‌کاری بینێ. (۷) ئه‌رکی شازنه هه‌نگ بریتیه له گه‌را دانان، ئنجا هیلکه و گه‌رایه‌کانیشی نه‌ک به سه‌دان، به‌لکو به هه‌زاران و، ئه‌و شازنه هه‌نگه ده‌چت:

۱- له‌و شوینیه‌ی که پنیوسته گه‌رای نیر دابنێ، گه‌رای نیر داده‌نێ.

۲- له‌و شوینیه‌ش که پنیوسته هی ئیشکه‌ره‌کان که مینهن، یاخود بی ره‌گه‌زن، له‌وێ ئه‌وه داده‌نێ.

۳- له‌و شوینیه‌ش که پنیوسته گه‌را بۆ شازنه هه‌نگیک دیکه دابنێ، ئه‌وه داده‌نێ، واته: له هه‌ر شوینیه و گه‌رای تایبه‌تی خۆی داده‌نێ.

ئنجا ئه‌و شازنه هه‌نگه، چه‌ند هه‌نگیک دیکه هه‌ن که خزمه‌تکار و، کاره‌که‌رنی له‌گه‌لیدان و، خزمه‌تی ده‌که‌ن و خواردنی تایبه‌تی بۆ دینن، خواردنه تایبه‌تییه‌که‌شی پی‌ده‌لین: (غبار الطلع) و پینشی ده‌گوتری: خواردنی شاهانه (الغداء الملكي) که زۆر ده‌وله‌مه‌نده، به ماده‌ پرۆتینیه‌کان، پاشان شیله‌ی گولانی به‌سه‌ردا ده‌کات و، خۆشیان جوړیک له ماده‌ی به‌سه‌ردا ده‌ریژن و، له ئه‌نجامدا ده‌بیته ئه‌و خواردنی شاهانه (الغداء الملكي) ه که مه‌شه‌ووره چۆنه.

(۸) له نێو خه‌لیف و شاری هه‌نگدا، هه‌ندی‌ک هه‌نگ هه‌ن ته‌نیا ئیشیان بریتیه له پاسه‌وانیی کردن و، له ده‌رگای شاره هه‌نگه‌که ئیشکچیتی ده‌که‌ن به‌رده‌وام ده‌فرن و، هه‌ر خه‌ریکی گرمه‌ گرم، ئنجا هه‌ر هه‌نگیکیش بێ، ئه‌گه‌ر وشه‌ی نه‌ینیه‌که نه‌لێ، وه‌ک زانایانی لیکۆله‌روه بۆیان

دەرکە وتوۋە ھەنگىك لە شوئىتىكى دىكەوۋە بى، ۋە بىھوئى بچىتە نىۋو ئەۋ شارە ھەنگەوۋە، ئەگەر ئاشنا بى ۋە خەلكى ئەۋ شوئىنە بى، دەبى نەپتىيە كە بزانى ۋە بىلى، ئەگەرنا دەكوژرى.

(۹) كۆمەلىك ھەنگ ھەن، كە پاككەرەوۋە (مُنظَفَات) ن، ۋە ئىشيان بەس ئەۋەيە كە نىۋو ئەۋ شارە ھەنگە لە ھەر پىسىيەك پاك بىكەنەوۋە، ھەر ھەنگىك لەسەر شوئىتىكى پىس نىشتى ۋە پىسىيەكى پىۋە بى، يەكسەر دەكوژرى، لەلايەن ئەۋ ھەنگانەوۋە كە كارىان پاككردنەوۋەيە.

قولە نەزىلەيەك:

براىەكى ھەنگەۋانى خۆمان كە ھەنگى ھەن، بۆى گىرامەوۋە، گوتى: جارىك لە پوورە ھەنگىك دا، ھەنگۈينەكەم دەرەھىنا تەماشام كرد، لە نىۋو شانەكەدا شتىكى ھەلتوقىۋو زەق ھەيە، منىش بە چەقۆيەك كراندم، تەماشام كرد، مشكىكە ويستوۋيەتى بچىتە نىۋو خەلىفەكە، بەلام لەۋىدا تۆپىۋە، ھەنگەكانىش دەورەكەيان ھەموو بە مىۋ تەنىۋە، بە شىۋەيەك كە ئەسلەن نەك ھەر بۆن بۆ ئەۋ شوئىنە نەچوۋە، مشكەكەش بۆخۆى رەق نەبوۋە، ۋەك تەر ۋ تازە بىت ۋ مۆميا (تحنيط) يان كرد بى، خۋاى پەرۋەردگار ئەۋ توانايە پىداۋن، لەبەرئەۋەى مشكەكەيان پى دەرنەكراۋە، ئەۋان چوون دەورەيان تەنىۋە، بە مىۋ بە شىۋەيەك كە بە ھىچ جوړىك بۆنى ئەۋ مشكە بلاۋ نەبىتەوۋە بۆخۆى لەۋىدا بە بىدەنگى خىكاۋە !

(۱۰) ھەندىك ھەنگ ھەن، ئىشيان تەنيا ئەۋەيە كە ھەۋاى نىۋو شارەكەيان رادەگرن: لە زستاندا گەرمى دادىنن ۋ، لە ھاۋىندا فىتىكى دەكەنەوۋە.

(۱۱) ھەنگ زۆرباش بە رىي خۆى دەزانتەوۋە، ھەرچەندە بۆ ماۋەى چەند كىلۆمەترىك دەروات بۆ مژىنى شىلەى گولان ۋ چرۆيەكانيان.

(۱۲) يەك دلۆپە لە شىلەى گولان كە ھەنگ دەيمژى، پىۋىستى بەۋە ھەيە كە لەسەر (۵۰۰ - ۱۱۰۰) گول بىشى ۋ شىلەكەيان بىمژى ۋ، بۆ دروستكردنى (۱۰۰) گرام، ھەنگۈين، پىۋىستى بەۋە ھەيە كە لە يەك مىليون (۱,۰۰۰,۰۰۰) گول شىلە بىمژى ۋ، بۆ (۱۰۰۰) گرام، واتە: يەك كىلو ھەنگۈين، ھەنگ پىۋىستى بەۋە ھەيە كە چوارسەد ھەزار (۴۰۰) ھەزار كىلۆمەتر بىرېت ۋ بى ۋ بچى، ئنجا ئەگەر بۆ سەد (۱۰۰) گرام ھەنگۈين، پىۋىستى بە مژىنى شىلەى يەك مىليون گول ھەبى، ئەۋە بۆ يەك كىلو، پىۋىستى بە مژىنى شىلەى دە (۱۰) مىليون گول ھەيە ۋ، پىۋىستى بە برىنى ماۋەى (۴۰۰) ھەزار كىلۆمەتر ھەيە، ئنجا ھەموو بازىنى زەۋى (۴۰) ھەزار كىلۆمەترە،

كەواتە: ھەنگ بۆ ئەو ھى كىلۆيەك ھەنگۈين دروست بىكەن، دەبى ماوئەك بېرن، دە (۱۰) جاران ھىندەى بازنەى زەوى بىت لە لای ھىلى يەكسانىي (خط الإستواء) يەوہ !!

(۱۳) ھەنگ، بەتايبەتى ھەنگە مېنەكانيان، يان ھەنگە بى پەگەزەكان، ئەوانەى كە ھەنگۈين دروست دەكەن، بە جۆرىك دەفرن، كە جۆرىك لە شايى دەكەن بۆ ئەوانى دىكە، كە پىيان دەلېن: ئەو گولانە كە ئەو چوۋە بىامژى، چەند دوورن، بۆ وئەنە: ئەگەر جارىك سوورىك بداتەوہ، دەزانن كە چەندەيە، ئەگەر دوو بىت زىاتر و، ئەگەر سىش بىت زىاتر.

ئىجا وپراى ئەو ھى كە لە كىتياندا ھاتوہ، ئەو كەسانەى كە شارەزاشن دەلېن: ھەتا ھەنگ شوئەكەى دوورتر بى، زىاتر بە دەورى خۆيدا دەسوورپتەوہ و جۆرىك لە شايى دەكات.

(۱۴) خىراى ھەنگ كاتىك كە دەچى بۆ مژىنى شىلەى گولان دەورى شەست و پىنج (۶۵) كىلۆمەترە لە سەعاتىكدا، بەلام لە گەرانەوہدا دەورى سى (۳۰) كىلۆمەترە، چونكە بارى پىيە، پاشان ھەر بەرپوئەش لە رژىنىكى خۆى دەرژىنىتە سەر ئەو شىلەى گولانە، تاكو وەك چۆن شىر ھەوئى تىدەكرى و دەمەيىت، بەو شىوئەيەش ئەو گولە جۆرىك ماددەى بەسەردا دەكات، ئىجا دەبىتە ھەنگۈين، تاكو كات (وقت)ى بۆ بگەرپتەوہ، ھەر بەرپوئە ئەو پروسەيەى ھەوئىن كىردن (تخمىر)ى پىدەلېن، ئەنجامى دەدات !!

(۱۵) (مۆرىس مېتر لىنگ) كە كىتېبىكى تايبەتى ھەيە لەسەر ھەنگ و، زۆر لىكۆلېنەوہى وردى كىردوہ، دەلېن: ئەگەر ھەنگ نەبى، سەد ھەزار (۱۰۰،۰۰۰) جۆرە گول و پوۋەك، لەبەين دەچن، كە بەھۆى ھەنگەوہ كە شىلەكانيان دەمژى و لەوئوہ دەچى بۆ ئەوئى، دەپىتېنرېن و موتوربە دەبن، ئەگەرنا ئەگەر ھەنگ نەبووايە، ئەو سەد ھەزار جۆرە پوۋەك و گولە لە نىو دەچوون^(۱)، بەھۆى نەپىتېنرېنەوہ.

(۱۶) ئەگەر ھەنگ پئوہ بدات دەمرى، كە ھەرگىز لەخۇرا ئەوہ ناكات مەگەر ناچار بىكرى و، ئەو ژەھرەى كە لە ھەنگدا ھەيە، بۆ نەخۇشىيەكانى رۇماتىزم و مەلاريا و ئازارى دەمارەكان بەسوودە و، لە پئوہدانى ھەنگ وەردەگىرى، ياخود دەگونجى ژەھرەكەى بە جۆرىك لە جۆرەكان لى وەربىگرن.

(۱) ئەمە لە كىتېبى (أولین دانشگاه) بەرگى (۵) لاپەرە (۵۵) وەرگىراوہ، ئەو ھى دىكەش ھەرچى گومان، لە تەفسىرەكەى (د. محمد راتب النابلسى) لە بەرگى (۵) لە تەفسىرى ئەو ئايەتەدا، وەرمانگرتوہ.

تەوهرى دووهم: لەبارى ھەنگوینەو:

لە چوار پرگەدا باسى ھەنگوین و سوودەکانى دەكەين:

یەك: پیناسە:

(العسل مُنتَجٌ زراعي حُلُو المذاق، لَزَجٌ لَهُ رائحة مميزة عطرية، تجمعه شغالات من غدد رحيق أزهار النباتات المختلفة^(۱))، واتە: ھەنگوین بەرھەمىكى كشتوكالىيە، تامى شيرينه و لينجە و، بۆتيكى خوشى جياكەرەوہى ھەيە، ئەو ھەنگانەى كە كار دەكەن، لە شيلەى گۆلە جوړاو جوړەكان دەيمژن و دروستى دەكەن.

دوو: گرنگى خوړاكيى و تەندروستىي، ھەنگوین^(۲).

۱/ ھەنگوین بە خوړاكيى و دەرمانىكى زۆر باش بۆ مروّف دادەنرى و، گەليك سوودى ھەن، ھەم سوودى پاراستن لە نەخۆشيان و، ھەم سوودى چارەسەرى نەخۆشيان، چونكە ھەنگوین تواناي بەرھەلستىكردنى جەستە ديار دەكات بۆ دژى ژمارەيەك لە نەخۆشيبەكانى، كە تووشى كۆئەندامى ھەناسەدان دەبن و، تەنانت بۆ نەخۆشيبەكانى شەكرە و، ئەو نەخۆشيبانەش كە تووشى كۆئەندامى ھەرس دەبن و، تووشى كۆئەندامەكانى دەمار دەبن، ھەروەھا بۆ نەخۆشيبە پىستىيەكان و بۆ نەخۆشيبە ھەستىارييەكان (أمراض الحساسية)، بۆ ھەموو ئەوانە باشە^(۳).

۲/ ھەنگوین سوودى ھەيە بۆ پاراستنى ددانەكان لە كلۆر بوون.

۳) ھەروەھا ھەنگوین بە خوړاكيىكى زۆر باش دادەنرى بۆ مندالان، بە تايبەت لە حالەتى كەم خوئىيدا.

۴) ھەروەھا ھەنگوین سوودى ھەيە بۆ بىرمەندان و، وەرژشوانان، چونكە پلەى ترشى لە خوئىندا، لە خانەكانى جەستەدا، لە ئەنجامى ماندوو بووندا، كەم دەكاتەوہ.

(۱) الموسوعة العربية: ج ۱۳، ص ۱۸۴ - ۱۸۵.

(۲) الموسوعة العربية: ج ۱۳، ص ۱۸۴ - ۱۸۵.

(۳) ھەندىك لە سوودانەى دەياننوسين، جوړىك لە دووبارەبوونەوہيان تىدايە، بەلام بە باشمان زانى ھەموويان بىنين و، ھۆكارى دووبارەبوونەوہكەش ئەوہيە كە لەچەند سەرچاويەكەوہ ھىتاومانن.

۵) ھەروھە ھەنگوین زۆر بە خیرایی لە ھەستەدا ھەرس دەبیت و وزەھەکی باش بە ھەستە دەبەخشن.

۶) ھەنگوین بە ماددەھەکی خۆراکی پاککەرەوھە، دژی ھەوکردن (عفونە) و ئیلتیھابە و، دژی ئەو زیندەوھەرە بچووک و بەکتريا و کەرۋوانەشە، کە زیان بە ھەستە دەگەھەنن.

۷) ھەروھە ھەنگوین بۆ چارەسەری سووتان و، گەلیک لەو برینانەھە کە چارەسەریان بەزەحمەت دەکریت، بەکاردی.

۸) ھەروھە ھەنگوین بۆ دواخستنی پیربوونی خانەکان و، زیادبوونی توانایان بۆ پارێزگاریی کردن لە چالاکیی و گەنجایەتیان، بەسوودە.

۹) ھەنگوین یارمەتی ھەستە دەدات بۆ پاراستن لە دژی نەخۆشییەکانی شیرپەنجە (سرطان).

۱۰) ھەنگوین پێش ئەوھە بگوتری: خۆراکە، چارەسەر و دەرمانە، بەلکو بە دەرمانگەھەکی تاییەت دادەنری.

۱۱) لە ھەمووی گرنگتر: ھەنگوین شوئینیکە کە میکروپ و بەکتريا و کەرۋوھەکان تئیدا گەشە ناکەن، بەلکو لەئیویشیان دەبات.

۱۲) ھەنگوین چارەسەرە بۆ ھەموو ئەو نەخۆشییانەھە تووشی کۆئەندامی ھەرس دەبن، بەتاییەت: ئەو نەخۆشییانەھە کە دەبنە ھۆی پەیدابوونی میکروپ و، پيسبوونی گەدە و ریحۆلەکان، دیسان چارەسەرە بۆ ئەو ترشەلۆکە (حموضة) زۆرەھە کە لە ریحۆلەکان و لە کۆئەندامی ھەرسدا بەگشتی پەیدا دەبن.

۱۳) ھەنگوین چارەسەرە بۆ نەخۆشییەکانی کۆئەندامی ھەناسەدان و، نەخۆشییەکانی سییەکان و، ئەو نەخۆشییانەھە کە تووشی قورگ و گەرۋو دین، ھەروھە بۆ تەنگە نەفەسیی و پەبوو و، بۆ نەخۆشیی دلیش.

۱۴) ھەنگوین چارەسەرە بۆ نەخۆشیی کەم خوئینی.

۱۵) ھەنگوین چارەسەرە بۆ نەخۆشییەکانی جگەر و، رینگرە لە میوکردنی جگەر (تَشْمَعُ الْكَبِد) کە حالەتیکە، تووشی جگەر دەبن، سست و خاوی دەکات و، ھەنگوین بە چالاککەرێکی پلە یەك دادەنری، بۆ بەھتیزکردنی جگەر لە ئەنجامدانی ئەرکەکانی خۆی دا.

- (۱۶) ھەرچەندە ھەنگوین شىرىنە، بەلام بۇ نەخۇشى شەكرەش باشە، بەلام دەبى بە پىي خۆى بەكاربھىترى و، دەبىت پزىشكى تايبەت دىارىي بكات.
- (۱۷) ھەنگوین چارەسەرە بۇ ئەو نەخۇشىيانەى كە تووشى كۆئەندامى مىزكردن دىن و، ئەو تىكچوونانەى كە تووشى گورچىلەكان دىن.
- (۱۸) ھەنگوین چارەسەرە بۇ حالەتى بىخەوىي و ئەو نەخۇشىيانەى تووشى كۆئەندامى دەمار دىن، چونكە ھەندى ماددەى تىدان ھىمىنكەرەوھو ئارامىي بەخشن.
- (۱۹) ھەنگوین چارەسەرە بۇ نەخۇشىيەكانى چاۋ، بە تايبەت ئىلتىھابى گلئىنەى چاۋ.
- (۲۰) ھەنگوین چارەسەرە بۇ نەخۇشىيەكانى ئافرەتان^(۱).
- (۲۱) ھەنگوین چارەسەرە بۇ حالەتى قەبزىي (إمساك).
- (۲۲) ھەنگوین دەبىتە ھۆى لابرندى ماندوويەتىي و شەكەتىي جەستەيى و زەينىي.
- (۲۳) ھەنگوین پزىزەى كالىسىۆمى خوڭن بەرز دەكاتەوھ.
- (۲۴) ھەنگوین باشە بۇ لابرندى باكرندى گەدە و پىخەلۆكان.
- (۲۵) ھەنگوین بۇ نەخۇشىيە سىكچوون (إسهال) باشە.
- (۲۶) ھەنگوین بۇ چارەسەرى نەخۇشىيە ھەلامەت باشە.
- (۲۷) ھەنگوین بۇ چارەسەرى دومەل و برىنى زار و زمان، باشە كە جارجار بلۇق و زىپكەى لى پەيدادەبن.
- (۲۸) ھەنگوین بۇ چارەسەرى قلىشانى پىست باشە، كە دەبى پىي چەور بكرى.
- (۲۹) ھەنگوین شەش قىتامىنى گزنگى تىدان كە برىتىن لە: (A, B, C, D, K, I) ن^(۳).

(۱) ئەوانە ھەموويان لە تەفسىرى: (النابلسى) بەرگى (۵) لاپەرە (۱۴۳ - ۱۴۴) وەرگىراون.

(۲) تەفسىرى نمونە، بەرگى (۱۱)، لاپەرە (۳۰۲ - ۳۰۳).

سى: چەند تايپەتمەندىيەكى ھەنگۈين:

ھەنگۈين چەند تايپەتمەندىيەكى ھەن:

يەكەم: ھەنگۈين ھەرگىز تىكناچى، ھەتا ھەندىك لە مېژووزانان دەلېن: لە ھەرپەمەكانى مېسپىدا، ھەنگۈين دۆزراۋەتەۋە كە لەگەل فېرەۋنەكاندا داياناۋە، ئىستاش ماۋە، يانى: ھى سى چۈار ھەزار (۳۰۰۰ - ۴۰۰۰) سال لەمەۋپېش.

دوۋەم: ھەنگۈين نابى گەرم بىرى، چونكە ئەگەر گەرم كرا، ھەندىك لە سوۋدەكانى لەدەست دەدات. سىيەم: نابى لە قاپى كانزايدا ھەلبىگىرى.

چۈار: دوو فەرموۋدەى پېغەمبەرى كۆتايى ﷺ لەبارەى ھەنگۈينەۋە:

كۆتايى باسى ھەنگ و ھەنگۈين بەم دوو فەرمايشتەى پېغەمبەر ﷺ دىنين:

(۱) پېغەمبەر ﷺ دەفەرموى: {الشَّاءُ فِي ثَلَاثَةِ فِي سَرْطَةِ مِخْجَمٍ، أَوْ شَرْبَةِ عَسَلٍ، أَوْ كَيْتَةِ بِنَارٍ، وَأَنَا أَنْتَهَى أُمَّتِي عَنِ الْكَيْ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۶۸۰، وَمُسْلِمٌ: ۲۱۲۵، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ).

ۋاتە: چارەسەر لە سى شتاندا ھەيە: لە كەلەشاخ گرتن دا و، لە ھەنگۈينىك دا كە بخورىتەۋەو، لە سووتاندن دا، بەلام من رېگىرى لە ئۆممەتم دەكەم كە سووتاندن بەكاربېتن.

بىگومان لە سەردەمى پېغەمبەردا ﷺ ھەر ئەۋانە ھەبوون، بەلام ئەمپرو ھەمەليات ھەيە و، چەندان جۆرە چارەسەرى دىكە ھەن، بەلام پېغەمبەر ﷺ بە پىي ئەۋە كە لە پوژگارى خۇيدا ھەبوۋە، فەرموۋىتە: چارەسەرى پزىشىكى لەو سى شتانەدا ھەيە، بەلام سووتاندنى پى باش نەبوۋە.

(۲) {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: أَنَّ رَجُلًا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَخِي اسْتَطَلَّقَ بَطْنَهُ؟ فَقَالَ: (اسْقِهِ عَسَلًا)، فَسَقَاهُ عَسَلًا، ثُمَّ جَاءَهُ فَقَالَ: سَقَيْتُهُ عَسَلًا، فَمَا زَادَهُ إِلَّا اسْتَطَلَقًا، قَالَ: (ادْهَبْ فَاسْقِهِ عَسَلًا). فَذَهَبَ فَسَقَاهُ، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: فَمَا زَادَهُ إِلَّا اسْتَطَلَقًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (صَدَقَ اللَّهُ، وَكَذَّبَ بَطْنُ أَخِيكَ ادْهَبْ فَاسْقِهِ عَسَلًا)، فَسَقَاهُ فَبَرَأَ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۶۸۴، وَمُسْلِمٌ: ۲۲۱۷).

واتە: ئەبو سەئىدى خۇدرىي، دەلى: پياۋىك ھاتە لاي پىغەمبەرى خوا ﷺ گوتى: ئەي پىغەمبەرى خوا! بىرايە كم سكى دەچى، (واتە: رەوانە)، فەرموۋى: ھەنگوئىنى بدەيە، ھەنگوئىنى دايە و ھاتەو، گوتى: ھەنگوئىم دايە و، ھەر زياتر سكى دەچى، فەرموۋى: دووبارە بچۆ ھەنگوئىنى بدەيە، چۆۋە و دووبارە ھەنگوئىنى دايە و ھاتەو، گوتى: ھەنگوئىم دايە و، دووبارە زياتر سكى دەچى، پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆ جارى سىيەم فەرموۋى: خوا راستى فەرموۋە و زگى بىرايە كەت درۆ دەكات، بچۆ ھەنگوئىنى بدەيە، بۆ جارى سىيەم دووبارە چوو ھەنگوئىنى دايە، ئنجا چاك بوو).

پزىشە كەكان دەلىن: ھەندىك حالەق سىكچوون ھەن، دىۋارى گەدە ماددەيەكى لىنجى لى دەئالى، كە باش خواردن ھەرس ناكات و، دەبىتە ھۆى سىكچوون و رەوانى، ئنجا ديارە بۆ جارى يەكەم بە تەواۋىي گەدەي نەشۆردۆتەو، بۆ جارى دوۋەمىش تەواۋ نەبوۋە و، جارى سىيەم شۆردوۋىيەتەو، ئىستا دىكتۆرەكانىش ھەروا دەكەن، كە قۇناغ بەندىي دادەئىن بۆ چارەسەرەكان، مەرج نىە ئەو چارەسەرە بە يەك جار بىتتە ھۆى چارەسەرەكردن و لىبردنى ئەو نەخۆشىيە.

لە كۆتايى دا ئەم فەرمائىشتەي پىغەمبەر ﷺ دىنن، كە بەگشتى دەربارەي چارەسەر فەرموۋىيەتى:

{لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ، بَرَأَ بِأَذْنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۲۰۴، عَنْ جَابِرٍ).

واتە: ھەموو دەردىك چارەسەرى ھەيە، ھەر كاتىك ئەو چارەسەرە گەيشتە ئەو دەردە، دەردە كە لادەچى، بە مۆلەتى خوا.

كە بىگومان ئەو ھاندانى مسولمانانە و، ھاندانى مروفە كە لە بەرانبەر ھىچ نەخۆشىيەك و دەردىكدا، دەستە و ئەژنۆ دانەنىشن و، بزائن كە چارەسەر و دەرماتىكى ھەيە، ئنجا ھەرچەندە تاكو ئىستاش نەياندۆزىۋەتەو، بزائن كە ھەيە.

مهسه لهی پینجه م:

خوا مروّفه کانی دروست کردوون، پاشان ده یاغمرینتی و، هه شیانه ده گه پرتیه وه بو
حاله تی زورخرابی ته مه ن (پیری که نهفت) که سه ره نجام نه وهی زانیویه تی له بیری
ده چیتیه وه:

خوا ده فه رموی: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُوفِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلَىٰ اٰزْدِلَ الْعُمْرِ لٰكِي لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ
شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له پینچ برگه دا:

۱- ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ﴾، ههروه ها خوا، وپرای نهو چاکه و نیعمه تانه ی که باسکران: ئیوهی
وه دیهیناوه و، دروست کردوه.

بیگومان ئەمه بو بیرهینانه وهیه، که ئیمه له بیرمان نه چیتیه وه که نهو نیعمه تانه
هه موویان بو ئیمه دروست بوون و، نه گه ر ئیمه بوومان نه بووایه، نهو نیعمه تانه به
که لک ئیمه نه ده هاتن و، لیان به هره مه ند نه ده بووین، که واته: له پیشدا نیعمه تی بوون
پتی به خشرانمان، نه وه بناغه ی هه موو نیعمه ته کانه، که خوا ﴿يَقْبِضُ﴾ ئیمه ی هیناوه ته بوون.

۲- ﴿ثُمَّ يُوفِّقُكُمْ﴾، دوایش (خوا) ده تاغمرینتی: ﴿يَتَوْفَّأُكُمْ يَقْبِضُكُمْ﴾ رووحه کانتان وه رده گری و،
به ته واوی له جهسته تانیا ن جیاده کاته وه، که دیاره نیعمه تی بوون پیدران، گه وره ترین نیعمه ته،
ئنجا به هه مان شیوه نیعمه تی مرینانیش، - وه ک پیشتر ئاماژه مان پیکرد له مانا گشتیه که یدا -
ئه ویش هه ر نیعمه ته، چونکه با مروّف ته ماشا بکات:

جاری وایه که سیك زور نه خووش ده بی و، به ته مه ن داده چی، هه م خه لک لی بیزار
ده بی، هه م له خویشی بیزار ده بی، مرینان بو بابای وا نیعمه تیکی زور گه وره یه، زور
کهس هه یه، که به دل داوای له خوا ی کارزان کردوه: بیمرینتی و، رووحه ئەمانه ته که ی
لی وه ریگریته وه، وه بیته وهی ناشو کوریش بکات.

ئىجا ئه گهر به گشتيش تهماشاي مروّف بکهين له سهر زهوى: ئايا ئه گهر ئه و مروّفه وهك چىنى بيستان، جيليك نه رويشتن و، جيليكى ديكه شوينى نه گرتبايه وه و، هه موويان له سهر يهك كه لکه بوونايه، بيگومان حاله تىكى زور سهر پيدا ده بوو، كه تهحه ممول ناکري! هه لبه ته ئه گهر گريمان خوا ﷻ وای دانابايه، ئه و کاته شوينى کيشي هه لده بژارد كه جى هه مووان بيته وه، به لام گرنگ ئه وه يه له م سهر زه وييه ي ئيمه، ههر ئه وه ننده به شه رانه هه لده گري، كه پيدا ده بن، له جيلکدا و، له دوایى دا جيلکى ديكه دين و، ئه و جيله ي پيشى ورده ده رۆن، جا ئه گهر مروّف تهماشا بکات: زور به روونى ده بينى كه ده ستى خوا ﷻ له کاره کانداهيه، چ له مراندنى جيلى پيشى تاكو جيلى تازه جيان بگرنه وه، چ له مه سه له ي ئه و هاوسه نگیه ي له نى وان نى رو مى دا هه يه، هاوسه نگیه ك كه له پيدا بوونى كوران و كچان (نير و مى) دا هه يه، ئه ويش خوا هاوسه نگیه كى زور وردى تيداناوه و، وانيه ههر كور، يان ته نيا كچ له دايك بن، به لكو كوران و كچان به هاوسه نگیى دينه دنياوه.

۳- ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ رُّدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ﴾، هه شتانه ده گيردريته وه بو ته مه نى كى خراب، پيشه وا (طبري) ده لى: واته: (وَمِنْكُمْ مَّنْ يَهْرَمُ فَيَصِيرُ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ، وَهُوَ أَرْدُوهُ وَمِنْهُ: رَدَّلَ الرَّجُلُ وَقَسَلَ^(۱))، واته: هه تانه پير ده بن، تاكو ده گه ريته وه بو خرابترين ته مه ن، وهك ده گوتري: (رَدَّلَ الرَّجُلُ وَقَسَلَ) واته: ره زيل و، زه بوون و، كه نه فت بوو.

۴- ﴿لَيْكَلَى لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا﴾، ئه م (ل) ه، (لام العاقبة) يه، وهك زانايان ده لى ن، واته: سه ره نجام وای ليديته وه: هيج نه زانى دوای ئه وه ي شتى زانيوه، هيج نه زانى و، شته كانى له بير ده چنه وه، پيشه وا (طبري) ده لى: (لَيْلَى يَعْلَمَ شَيْئًا بَعْدَ عِلْمٍ كَأَن يَعْلَمَ فِي سَابِقِهِ)^(۲)، واته: تاكو ئه وه ي له كاتى گه نجيه تى و تين و تاقه تدا، ده يزاني، له كاتى پير و كه نه فتيدا، هيج نازانى و هه مووى له بير ده چيته وه، به لكو هه يه ميشكى فورمات ده بيته وه و، ناوى خيزانى و منداله كانيشى و، ناوى خوشى له بير ده چيته وه.

۵- ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾، بيگومان خوا زاناي توانايه، واته: خوا هيجى له بير ناچى و، زانياريه كه ي ناگورپى و، ئه وه ي رابردوه و، ئه وه ي دادى هه مووى ده زانى و، هه رگيز هيج شتيكيش خوا ده سه وه سان ناکات، (الطبري) ئاواى ته فسیر کردوه ره حمه ت و ره زاي خواى لى بن.

(۱) جامع البيان، ج ۱۴، ص ۱۴۶.

(۲) ج ۱۴، ص ۱۴۷.

بہراوردیکی نیوان

ثاہتہ تی (۷۰) ی (النحل) و (۵) ی (الحج)

لہ سووہتی (النحل)، لہ ثاہتہ تی (۷۰) دا دہفہ رموی: ﴿لِئَلَّا يَعْلَمَ بَعْدَ عَلْمِ شَيْئًا﴾، بہ لَام
لہ سووہتی (الحج)، لہ ثاہتہ تی (۵) دا دہفہ رموی: ﴿لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عَلْمِ شَيْئًا﴾،
ئنجا ثاہتہ تی (مِنْ) ہ بۆچی لیرہ دا زیاد کراوہ و، ہوکارہ کہی چیہہ ؟

(الخطيب الإسكافي) لہ: (دُرَّةُ التَّنْزِيلِ، وَغَرَّةُ التَّأْوِيلِ) دا^(۱)، دہ لَئِن:

(الفرق: ما ذكر في (النحل) إجمالاً لتفصيل ما ذكر في (الحج)، واته: بؤيه نهو (من)ه
لہ (بعد علم) لہ سووہتی (الحج) دا، زیاد کراوہ، چونکہ ئه وہی لہ سووہتی (النحل) دا
ہاتوہ، کورتہی ئه و درئزہ یہ کہ لہ سووہتی (الحج) دا ہاتوہ.

ہہ لبتہ تہ قسہ کہ شی زور بہ چیہہ، با تہ ماشای ثاہتہ کہی سووہتی (الحج) بکہین، خوا
ورده کاری زوری لہ ویدا باس کردوہ، بہ لَام لیرہ (النحل) بہ س دہفہ رموی: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ
ثُمَّ يُنَوِّفُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عَلْمِ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾

بہ لَام با بزائین لہ سووہتی (الحج) دا، خوا چ ورده کاریہ کی باس کردوہ، دہفہ رموی:
﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُنَوِّفُ
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عَلْمِ شَيْئًا﴾

ئنجا دوایی (الخطيب الإسكافي)، دہ لَئِن: (فذكر تفصيل الأحوال ومبادئها، فقال: من كذا
ومن كذا الإبتداء، كل حال ينتقل منه إلى غيره... فكذا حدّد أوائلها ب (من) كذلك حدّد الحال
الأخيرة المنتقلة عما قبلها ب (من) فقال: (من بعد علم)، شیکردنه وهیہ کی چہند جوانہ !!

واتە: لە سوورەتی (الحج) دا خوا ﷻ وردە کارییه کانی دروستبوونی مروّف باس دەکات،
 که من راستە مانای ئایەتە که بە کورتیی و بە پوختیی دەکەم:

واتە: ئەهی خەلکینە! ئەگەر لە دوو دڵبەدان لە زیندوو بوونەوه دا، ئەوه ئیوه مان لە گل
 دروست کردوه، (بە نەسبەت ئادەمەوه که راستەوخۆ لە گل دروست بووه)، ﴿ثُمَّ مِنْ
 نُطْفَةٍ﴾، {ئەمەش بە نەسبەت وەچە که یه وه}، دوايي له تۆ و (ئاو)، دوايي له خوێن پاره،
 پاشان لە پارچە گوشتیک بە ئەندازەي زارجوونک، ﴿مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ﴾، که شیوهي
 وەرگرتوه، یان شیوهي وەرئەگرتوه، تاكو بۆتان روون بکەینەوه، {چۆن دروست دەبن!}،
 دوايي له مندالدا ئەوهي بمانهوي نيشته جیي دەکەین و، جیگیری دەکەین، {هەشیانە
 دوايي له بار دەچن، دواي ئەوهي که جیگیری دەکەین، ئەگەر خوا بیهوي بیکاتە مروّف}
 بە شیوهي مندال و کۆرپە دەتانهیینه دەر، دوايي بۆ ئەوهي بگەنە قوناغی تاقەت و
 تین و گەنجیەتی، هەشتانە دەمری و، هەشتانە دەگیردیتەوه بۆ تەمەنیکی خراب،
 {پیری و کەنەفتی}، تاكو له دواي ئەوهي شتی زانیوه، هیچ نەزانن.

(الإسكافي) دەلن: (لیرەدا خوا) باسی وردە کاریی حالەتەکان و سەرەتاییەکان دەکات و،
 دەفەر موی: لە فلان شت دروست بوون و لە سەرەتاوه بەو حالە و پاشان بەو حالە،
 ئنجا وەك چۆن سەرەتای حالەکانی بە {له} {من} دەست پیکردوه: ﴿مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ
 نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ﴾، بە هەمان شیوه، کۆتا حالیشی که لەوانی پیشی ی
 دەگوازیتەوه ئەویشی هەر بە {من} باسکردوه.

که مروّف دەبیتە پیریکی کەنەفت، که هیچ شتیک لەوهی لە رابردوودا زانیویەتی، لە
 بیری نامینن و میشکی بە زاراوهی کۆمپیوتەریی (فۆرمات) دەبیتەوه.

لە فەرمايشتی پیغەمبەریش دا ﷺ هاتوه، لە خوا پاراوه تەوه که خوا نە یگیرتەوه بۆ
 تەمەنی خراب، که تەمەنی پیری و کەنەفتییه، ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ
 مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٦٦٧، وَمُسْلِمٌ: ٢٧٠٦،
 عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ}.

واتە: ئەهی خوايه! پەنا دینمە بەر تۆ لە تەنبەلیی و، پەنا دینمە بەر تۆ لە ترسنوکیی و،
 پەنا دینمە بەر تۆ لە پیری (پیریەکی خراب و بیدەسەلات) و، پەنا دینمە بەر تۆ لە
 رژدی و چرووکی.

ههروهها له فهرمىشتى پىغهمبهردا ﷺ هاتوه: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَالِ الْعُمْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۸۲۲، عَنْ أَبِيهِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضي الله عنه).

که مه بهست له (أَرْدَالِ الْعُمْرِ) حاله تی پیری و که نه فتیه، که ئینسان بیته بار به سهر خه لکیه وه، لیتی بیزار بن و، خووشی له خووی بیزار بی، هه رچه نده ژیان نه وه نده خووشه ویسته، هی وا هه یه ده که ویته نه و حاله تهش، دیسان هه ر پیتی خووشه که چوار روژ زیاتر بژی و، په نا ده باته بهر چهندان پزیشك و داوده رمان، له حالیکدا که ته واو بیتاقه تیش بووه! که من پیری وام بینیه: له نه وه د (۹۰) سال زیاتر بووه، که چی زور گله یی له حاللی خووی کردوه، کاتیک پیم گوتوه هه ر باشه ته مه نیکی باشت به ری کردوه، گوتویه تی: وه لآ ته مه نه که م وانیه، به لام فلان نه خووشیه وازم لینایه نی (ناره حه تی کردووم)، به لئی که مروفیش ده که ویته نه و ته مه نه وه، ته مه نیش باجی خووی هه یه و، مروف ده بی باجی له سهر بدات و، تاکو ته مه ن زیاتر بیت، باجی زیاتری ده ده ی.

مەسەلەى شەشەم:

ھەرۈھە خۋاى كارزان بڑىۋى زىاترى داۋە بە ھەندىك لە مروّفه كان، ئنجا ئەوانەى زىاترى پىداون، زىدەبىھە كە ناگىرنەۋە بۆ بەردەستە كانىان! تاكو تىيدا يە كسان بن، ئەدى چۆن ئەۋەى بۆ خۆيانىان پى شايستە نىە، بۆ خۋايان پى شايستە يە؟:

خۋا دەفەرمۋى: ﴿ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعَدْوِكَ يُجَادُونَ ﴾ (۷۱)

شىكردنەۋەى ئەم ئايەتە، لە چۋار بەرگەدا:

۱- ﴿ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ﴾، خۋا ھەندىكتانى لە بڑىۋدا بەسەر ھەندىكتاندا بەرز كردۆتەۋە، واتە: بڑىۋى زىاترى داۋە بە ھەندىكتان لە چاۋ ھەندىكتان، ھەندىكتانى دەۋلەمەتر كردەۋ، تواناى زىاترى كارو كەسابەت و مال پىكەۋەنانى پىداون.

۲- ﴿ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ ﴾ ئنجا ئەوانەى زىدەبىيان پىدراۋە، گىرەپەۋەى ئەو بڑىۋە نىن كە پىيان دراۋە، بۆ ئەوانەى كە لەبەر دەستيانن.

ئنجا ئەۋە مەبەست پىي كۆيلەكانە، يان بەردەست و خزمەتكارەكانىان، كە لەبەردەستى ئەواندا ئىش دەكەن، ھەموۋى دەگىرتەۋە، واتە: كەسە دەۋلەمەندەكان ئىمكانىيەتە زىادەكان، ناگىرنەۋە بۆ ئەو ژىر دەستانەيان كە لەوانىان زىاتر پىدراۋە.

۳- ﴿ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ﴾، تاكو سەرەنجام ھەموۋيان تىيدا يە كسان بن.

۴- ﴿ أَفَبِعَدْوِكَ يُجَادُونَ ﴾، ئايا نكوۋلىي دەكەن لە چاكەى خۋا؟

(۱) (القرطبي) دەلىن: (وهَذَا مَثَلٌ ضَرَبَ اللَّهُ لِعِبَادَةِ الْأَصْنَامِ: أَي إِذَا لَمْ يَكُنْ عِبِيدُكُمْ مَعَكُمْ سَوَاءً، فَكَيْفَ تَجْعَلُونَ عِبِيدِي مَعِي سَوَاءً؟) (۱).

واتە: ئەمە وىنەيەكە خۋا ھىتاۋىيەتەۋە بۆ بىپەرستەكان، واتە: ئەگەر ئىۋە كۆيلە و بەردەستەكان لەگەلتاندا يە كسان نەبن، چۆن بەندەكانم لەگەلم دا يە كسان دەكەن و دەيانھىنە پىزى من !؟

(۲) (مُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُورٍ)^(۱)، له تفسیره که ی خویدا ده لَن: (الْعَرَضُ مِنَ التَّمثِيلِ: تَشْنِيعٌ مَقَاتِلِهِمْ، وَاسْتَحَالَةٌ صِدْقِهَا بِحَسَبِ الْعُرْفِ، ثُمَّ زِيَادَةُ التَّشْنِيعِ بِأَنَّهُمْ رَضَوْا لِلَّهِ، مَا لَا يَرْضَوْنَ لِأَنْفُسِهِمْ).

واته: مه به ست له م وینه یه ناقولاً پيشاندانی قسه که یانه و، ده رختنی نه وه یه، که مه حاله نه و قسه یه راست بئ، به پیتی عورف و باوی خویان، دوايش زیاتر ناشیرین خستنه به رچاوی نه وه یه، که نه وه ی بؤ خویان پئ په سنده، بؤ خویان نایانه وئ، {بؤ خویان پئ په سنده که هه ندیک له دروستکراوه کان بچنه ریزی خوا، به لام بؤ خویانیان پئ په سندنیه، که نه وانیه له به رده ستیان و هک خویانیان ته ماشا بکه ن}.

ئهم ئایه ته، وه ک ئایه تی ژماره (۲۸)ه، له سووره تی (الروم)، که له وئ خوا ﷻ به ته عبیری کی دیکه هیناویه تی، ده فه رموی:

﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (۲۸)

واته: خوا وینه یه کی له خوتان بؤ هیناونه وه، {واته: بؤ ئیسپاتی نه وه که ناگونجی هاوبه ش بؤ خوا دابزئ و، دروستکراوه کانی خوا وه ک خوا ته ماشا بکری ن و، مامه له یان له گه لدا بکری}، ئایا له وانیه که له بهر ده ستانن (واته: کویله کانتان، یان به رده سته کانتان)، هیچ هاوبه شتان هه ن له وه ی که پیمانداون، ئیوه تیبدا یه کسان بن و، وه ک چؤن مه ترسیتان له خوتان هه یه مه ترسیتان له وانیش هه بئ؟ (واته: وه ک خوتان مامه له یان له گه لدا بکه ن)، ئاوا به م شیوه یه ئایه ته کامان بؤ که سانتیک که بفامن، شی ده که ینه وه.

که ده فه رموی: ﴿أَفَبِعَمَّةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾، خویزاویشه ته وه: (تَجْحَدُونَ) واته: به حاله تی (خِطَاب) و دواندن راسته و خو، نه ک دواندن نادیار، بویه وشه ی: (يَجْحَدُونَ: جَحَدَ نِعْمَةَ اللَّهِ)، واته: نکوولی له نیعمه تی خوا کرد، پیوستی به پیتیکی دیکه ناکات، که پیتی (ب) یه بؤ نه وه ی به رکار (مفعول) پئ بخوازی! {عُدِّي (يَجْحَدُونَ) بِالْبَاءِ لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى يَكْفُرُونَ، وَتَكُونُ الْبَاءُ لِتَوْكِيدِ الْفِعْلِ بِالْمَفْعُولِ مِثْلُ: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾^(۲)}.

(۱) التحرير والتنوير، ج ۱۴، ص ۲۱۵.

(۲) التحرير والتنوير: لمحمد الطاهر بن عاشور، ج ۱۴، ص (۲۱۶-۲۱۷).

واته: وشه ی (يَجْعَدُونَ) به (ب) بهرکاری پیخو از راه، تا کو مانای (یکفرون) بگریته نیتو خوئی، واته: سېله یی و ناسوپاسگوزاری ده کهن، ههروه ها ویرای ئه وه: (ب) یه که ش بو جه ختکردنه وهی په یوه ستبوونی کرداره که شه، به بهرکاره که وه، وه ک خوا ﴿تِلْكَ﴾ ده فه رموی: ﴿وَأَمْسَحُوا رُءُوسِكُمْ﴾، ده یتوانی بفه رموی: (وَأَمْسَحُوا رُءُوسِكُمْ)، واته: دهستی ته پر به سهری خو تاندا بینن، به لام بو ته ئکید کردنه وه و جه ختکردنه وهی مانای: (دهستی ته پر به سهری خو تاندا بینن)، (ب) زیاد کردوه.

تنجا که ده فه رموی: ﴿أَفِينِعْمَةَ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾، ئه و (ف) ه که چوته سهری:

(أ) ده گونجی په یوه ست بن به رسته ی: ﴿وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ﴾، واته: که خوا زیده یی رزق و بژیوی هه ندیکتانی داوه به سهر هه ندیکتانی، که چی له بهرانبه ر ئه وه شدا نکو و لیبی ده کهن له چاکه ی خوا.

(ب) ده شگونجی په یوه ست بیته وه به رسته ی: ﴿فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ﴾، واته: ئه وانه ی که زیاده یان پیدراوه، گیره ره وهی بژیوه که یان نین بو لای ئه وانه ی به رده ستیان، که واته: ئه گه ر خو تان ئه وه ناکه ن، ئه دی چو ن دروستکراوه کانی خوا دیننه ئاستی خوا، که خو تان پازی نین به شیک له بژیوه که تان بگیری نه وه بو ئه وانی دیکه، ئه دی چو ن نیعمه ته کانی خوا ده گیری نه وه بو دروستکراوه کانی خوا؟!.

مەسەلەى ھەوتەم:

ھەروەھا خۆى بەخشەر، لە خۆتان ھاوسەران و لە ھاوسەرەكانتان كوران و نەوەكانى پىداون و، لە بزىوہ خۆش و سوودبەخشەكانى پىداون، ئەدى چۆن بىروا بە باطىل دىنن و سەلەى بەرانبەر بە چاكەكانى خوا دەكەن؟ :

خوا دەفەرموى: ﴿ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ اَفِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿۷۲﴾ .

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە شە ش برگەدا:

۱- ﴿ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا ﴾، ھەروەھا خوا لە خۆتان ھاوسەرانى بۆ پەخساندوون، ئەم مەسەلەى ھەك خوا عَزَّ و جَلَّ لە سوورەتى (الروم)دا، وردتر باسى دەكات، كە دەفەرموى: ﴿ وَمِنْ اٰيَاتِهِ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لَتَسْكُنُوا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَنْفَكُرُونَ ﴿۱۱﴾ .

واتە: ھەروەھا لە نىشانەكانى خوا ئەوئەى كە لە خۆتان ھاوسەرانى بۆ گىپران و پەخساندوون، تاكو بەھوى ئەو ھاوسەرانەو ئۆخزنتان بۆ بى و، ھۆگرى بەكدى بن و، خۆشەويستى و بەزەى لە تىوانتاندا داناو، بىگومان لەوہدا نىشانە ھەن بۆ كەساتىك بىر بكەنەوہ.

بەلام لىرەدا خوا ھەر بە كورتى دەفەرموى: خوا لە خۆتان ھاوسەرى بۆ گىپران، ئنجا لىرەدا ئەگەر دوپىزاوہ كە پىاوان بوون، واتە: ئەى پىاوەكان! خوا لە خۆتان ئافرەتانى بۆ پەخساندوون كە بىنە ھاوسەرتان، بەلام ئەگەر دوپىزاوہكان ئافرەتان بن، واتە: ئەى ئافرەتەكان! خوا پىاوانى بۆ پەخساندوون كە بىنە ھاوسەرتان.

لىرەدا ھەندى لە زانايان بە تايەتى (القرطبي) كە زۆر وردبۆتەوہ لە ئايەتەكان، كە ناي چ ھوكم و ياسايەكى شەرعىيان لى وەرەگىرى ؟

مىش جارجار ھەندى شت كە بە پىويستى بزەنم، لى وەرەگرم، لە تەفسىرى ئەو ئايەتەدا كە دەفەرموى: خوا لە خۆتان ھاوسەرى بۆ پەيدا كردوون، باسى ئەوئەى

کردوه که ئایا: له مالهوه، ژن و میرد چوون مامه له بکهن و، چوون خزمهتی یه کدی بکهن؟ له وبارهوه ده لئ:

(وَلَهَذَا قَالِ عُلَمَاؤُنَا: عَلَيْهَا أَنْ تَفْرِشَ الْفِرَاشَ، وَتَطْبَخَ الْقِدْرَ، وَتَقُمَّ الدَّارَ، بِحَسَبِ حَالِهَا، وَعَادَةَ مِثْلِهَا).

واته: زانا یانمان له روانگهی ئەم ئایه ته موباره که وه گوتوو یانه:

ئافرهت (ژن) پتویسته له مالهوه جیگا و ریگا پابخات، ههروه ها نان و چیشته ساز بکات و، مال خاوین بکاته وه و گه سکی لیبدا، به پتی حال و عادهت و داب و نه ریتی وینه ی ئەو.

ههروه ها دوایی ده لئ: (وَيَعْدَمُ الرَّجُلُ زَوْجَتَهُ فِيمَا خَفَّ مِنَ الْخِدْمَةِ وَيُعِينُهَا)، واته: ههروه ها پیاویش خزمهتی ژنه که ی خوی ده کات، ئەو خزمه ته ی که بو ی گونجاو بی و، له توانیدا بی و، هاوکاری ده بی.

ئنجا له وبارهوه ئەم سن فەرمووده یه دینین:

یه که م: {عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: فَتَلْتُ فَلَائِدَ بَدَنِ النَّبِيِّ ﷺ، بِيَدَيْ} {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٣٦٩٦، وَمُسْلِمٌ: ١٣٢١}.

واته: دایکمان عایشه خوا لئی رازی بی، گوتوو یه تی: ریشمه و گه ردنبه نده کانی حوشره کانی پیغه مبه ر ﷺ که له میان ده کرین، به دهستی خو م چنیومن و رستوومن. چونکه (قتل) هه م به مانای رستنی مو و و خوری دی و، هه م به مانای چینی ش دی.

دوو ه م: {عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدٍ، سَأَلْتُ عَائِشَةَ: مَا كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَصْنَعُ فِي الْبَيْتِ؟ قَالَتْ: كَانَ يَكُونُ فِي مِهْنَةِ أَهْلِهِ، فَإِذَا سَمِعَ الْأَذَانَ خَرَجَ} {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٧٦}.

واته: ئەسوه دی کوری یه زید، ده لئ: پرسیارم له عایشه خوا لئی رازی بی کرد: ئایا پیغه مبه ر ﷺ له نیو مال و مندال دا چی ده کرد؟ گو تی: خزمه تی مال و خیزانی خوی ده کرد {ئه گه ر کاریک هه بووا یه ئەنجامی ده دا و بو ی ده کردن} و، کاتن گو یی له بانگ ده بوو، ده چوو ه دهره وه} و نو یژه که ی ده کرد.

سئی ه م: {عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَأَلَ رَجُلٌ عَائِشَةَ، هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعْمَلُ فِي بَيْتِهِ شَيْئًا؟ قَالَتْ: نَعَمْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْصِفُ نَعْلَهُ، وَيَخِيْطُ ثَوْبَهُ، وَيَعْمَلُ فِي بَيْتِهِ، كَمَا يَعْمَلُ أَحَدُكُمْ فِي بَيْتِهِ}

(أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۵۳۸۰، تعليق شعيب الأرناؤوط: حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَلَهُ إِسْنَادَانِ: الْأَوَّلُ إِسْنَادٌ صَحِيحٌ رَجَالُهُ ثِقَاتٌ رَجَالُ الشَّيْخِينَ).

واته: هیشامی کوری عوروه ده لئ: پیاویک پرسیا ری له عایشه خوا لئی رازی بی کرد: ئایا پیغهمبهری خوا ﷺ له نیومالی خوئی دا هیج ئیشیکی ده کرد؟ گوئی: به لئ، پیغهمبهری خوا ﷺ له ماله وه دا: پیلای خوئی ده دووریه وه و پینهی ده کردو، بهرگی خویشی ده دووریه وه، ئیشوکاری مالی ئه نجام ده دا، وهك چوئن به کیک له ئیوه ئیشوکاری ماله وهی خوئی ئه نجام ده دات.

۲- ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَرْزَاقِكُمْ بَنِينَ﴾، واته: ههروه ها له هاوسهره کانیشتان کوران و نهوه کانی بو پهیدا کردوون.

۳- ﴿وَحَفَدَةً﴾، وشه ی (حَفَدَةٌ: جمع حَافِدٍ، وَالْحَافِدِ أَضْلُهُ: الْمُسْرِعُ فِي الْخِدْمَةِ، وَأَطْلِقَ عَلَى ابْنِ الْإِبْنِ لِهَذَا...)، وشه ی (حَافِدٍ) که کۆیه که ی (حَفَدَةٌ) یه، که سیکه خیرایی ده کات له خزمه تداو، بو به به (نهوه) {کچ یان به کوری کور} گوتراوه (حَافِدٍ)، له بهرئه وهی له ش سووکه و تازه ده گاتی، خزمه تی نهک و باپیر و ده وروره ی ده کات، واته: خوا هه م کورانی پیداون، هه م نهوه کانیشتی پیداون.

۴- ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾، ههروه ها له بزیه خوش و به تام و به سووده کانیشتی رزقی ئیوه ی داوه، (الطَّيِّبَاتِ: صِفَةٌ لِمَوْصُوفٍ مَحْدُوفٍ: أَي رَزَقَكُمْ مِنَ الْأَرْزَاقِ الطَّيِّبَاتِ)، واته: له بزیه خوش و به تام و چاکه کان، به شی ئیوه ی داوه.

۵- ﴿أَفِإِلْبَاطِلٍ يُؤْمِنُونَ﴾، ئایا بروا به باطیل ده که ن؟ واته: بی ئه مه گ و ناسپاس ده بن به رانبهر به چاکه ی خوا؟ (الْبَاطِلُ: ضِدُّ الْحَقِّ، لِأَنَّ مَا لَا يَحِقُّ لَا يُعَدُّ بِحَقٍّ)، (باطل)، واته: شتی پووچ و بی بنه ما، پیچه وانهی هه قه، هه ق یانی: چه سپاو، ئه وه ش که نه چه سپی، به هه ق له قه له م نادری.

۶- ﴿وَبِعَمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾، به رانبهر به چاکه ی خواش، ئه وان سپله و ناسپاس ده بن؟ لیته دا مه به ست له: (كُفْرًا) (كُفْرَانًا)، سپله یی و ناسپاسیی، نهك بیپروایی (کفر)، ئنجا ئه مه وهك ئایه تی ژماره: (۶۷) ی سووره تی (العنکبوت) ه، که خوا ده فه رموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَنْحَطَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفِإِلْبَاطِلٍ يُؤْمِنُونَ وَبِعِمَّةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ ۱۷ واته: ئایا سه رنجیان نه داوه! ئیمه هه ره میکی هیمن و پر ئاساییشمان بو ره خساندوون (که مه به ست پی مه که که یه) و، خه ک له ده وریان ده رفیتزین، ئنجا ئایا بروا به باطیل ده که ن و، به رانبهر به چاکه ی خوا نا سوپاسن !؟

(الْخَطِيبِ الْإِسْكَافِي)، ده لئی: نایا بوجی له سوورهتی (النحل) دا، ده فہرموی: ﴿وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ ۷۲، بہ لآم له سوورهتی (العنكبوت) دا، تہ نیا ده فہرموی: ﴿وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ ۱۷، نہو (ہم) ہ، کہ پیئی ده گوتری: راناوی جیا کردنہ وہ (ضمیر الفصل)، بوجی له سوورهتی (النحل) دا زیاد کراوہ؟

وہ لامہ کہی جوان دینی و ده لئی:

(إِنَّ الْكَلَامَ فِي سُورَةِ النَّحْلِ قَدْ نُقِلَ عَنِ الْخِطَابِ الَّذِي يَصْلُحُ لِغَيْرِ الْكُفَّارِ إِلَى الْإِخْبَارِ عَنْهُمْ، وَهُوَ قَوْلُهُ: ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾، ثُمَّ انْتَقَلَ الْكَلَامَ عَنِ الْخِطَابِ الْعَامِ إِلَى الْإِخْبَارِ الْخَاصِّ، فَقَالَ: ﴿أَفِإِلَّا بَطِلَ يُؤْمِنُونَ﴾ ۷۲، فَأَكَّدَ الْكَلَامَ بِقَوْلِهِ: (هُم) لِنَلَا يُتَوَهَّمُ أَنَّ هَذَا الْإِخْبَارَ خِطَابٌ، وَهُوَ بِالنَّاءِ دُونَ الْيَاءِ، إِذْ لَا فَرْقَ فِي الْخَطِّ بَيْنَهُمَا، وَلَمْ يَكُنْ كَذَلِكَ الْأَمْرُ فِي سُورَةِ الْعَنْكَبُوتِ، لِأَنَّ الْإِخْبَارَ الْمُسْتَمِرَّ فِي الْآيَةِ الَّتِي قَبْلَ هَذِهِ، أَغْنَى عَمَّا يَخْصِرُهُ لِلْخَبَرِ دُونَ غَيْرِهِ، وَهُوَ قَوْلُهُ: ﴿فَإِذَا رَكبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ فَلَمَّا بَحَثْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ ۱۶ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ وَلِيَسْمَعُوا فَيَسْأَلُوا عِلْمًا وَعِلْمًا أُولَئِكَ يَكْفُرُونَ﴾ ۱۷، وَأَوَّلَمُ يَرَوْنَ أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيُحْطَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفِإِلَّا بَطِلَ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ ۱۷ (العنكبوت) (۱).

واتہ: له سوورهتی (النحل) دا، خوا ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ قسہ کہی گواستوتہ وہ له دواندنی، کہ بوجی غیری کافرہ کانیش ده گونجی، گواستوتہ وہ بوجی له ہاوالہ بارہ وہ دانیان، کہ ده فہرموی: ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾، ئەمہ شیوہی دواندنہ، دواپی له دواندنی گشتیہ وہ گواستوتہ وہ بوجی له ہاوالہ پیدان، کہ ده فہرموی: ﴿أَفِإِلَّا بَطِلَ يُؤْمِنُونَ﴾، بوجی پیوستی بہ راناوی (ہم) کردوہ، بوجی وہی و انہ زانری کہ ئەمہ ہاوالہ پیدانہش، بریتیہ له دواندن و، له جیاتی ئەوہی ﴿أَفِإِلَّا بَطِلَ يُؤْمِنُونَ﴾، و ابرانی کہ (تؤمنون) یہ، چونکہ له خہتی (مصحف) دا، کہ نووسراوہ، و ہک یہک دنووسری و، دواپی سہرو بوری بوجی کراوہ: ﴿يُؤْمِنُونَ وَ تُوْمِنُونَ﴾، لیکن جیا کراونہ وہ، بہ لآم له سوورهتی (العنكبوت) دا، چونکہ ہاوالہ پیدانہ کہ بہردہ وامہ له پیش ئەمہ نایہ تہ دا، کہ بریتیہ له ہاوالہ دان لہ بارہ وہ دان، دہ ربارہی کافرہ کان، بوجی پیوستی نہ کردوہ کہ راناوی (ہم) بہ کار بہتری، تا کو بزانی ئەوہ ہاوالہ پیدانہ،

نەك دواندن پراسته وخۆ، چونكە ئايەتەكەى سوورەتى (العنكبوت) دەفەرموئى: كاتى كە سوارى كەشتى دەبن، بە دلسۆزى لە خوا دەپارینه وەو ملكه چىي خويان بو خوا ساغ دەكەنەو، بەلام كاتىك كە دەربازيان دەكات بو وشكانىي، هاوبەش بو خوا دادەنن، با سپلەيى بكەن بەرانبەر بەوەى كە پيمان داوون و، با رابوئىرن، لەمەودوا دەزانن! ئايا سەرنجيان نەداوە كە ئيمە حەرەمىكى هيمن و ئارامان بو پەخساندوون و، خەلك لە دەورى وان دەرفىئىزى، ئايا بپروا بە باطيل دەكەن و، بەرانبەر بە چاكەى خوا سپلەن!؟

واتە: لىرەدا پروونە كە هەمووى: هەوالدانە دەربارەى كافرەكان، بەلام لە سوورەتى (النحل) دا بو ئەوەى ديار بى: كە ئەوەش هەر هەوال پيدانە، نەك دواندن، بوئە بەو پاناوەى (هۇم)، ئەو ئەگەرەى كە دواندنە، لابراوە.

مهسه لهی هه شته م:

ئهوانه ی جگه له خوا ده په رستن، هیچ شتیکیان له رۆزی له ناسمانه کان و زهوی به دهست نیه و، تواناشیان نیه، وه دهستی بینن:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (۷۳)

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له سنی برگه دا:

۱- ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، ههروهها (کافره کان) جگه له خوا، له جیاتی خوا، شتاتیک ده په رستن.

۲- ﴿مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا﴾، که هیچ جوهره بژیوتیکیان به دهست نیه، نه له ناسمانه کان و، نه له زهوی دا.

ئهم وشه ی (شئاً) ه، بۆ جه ختکردنه وهیه، که هیچ جوهره ئەندازه یهك، یان به شیک له بژیویان به دهست نیه.

ئاشکرایه که ده فهرموئ: بژیویان به دهست نیه، یانی ناتوانن بیده ن، وشه ی (من) له: ﴿مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بۆ دهست پیکردنه (من ابتداءیه) بۆ رۆزییه که، که له ناسمان و زهوییه وه دی.

وشه ی (شئاً) بۆ زیده رۆزییه له وهدا که لابراره، واته: ته نانهت شتیکه که میشیان له بژیو به دهست نیه.

۳- ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾، واته: سه ره پای ئه وهش که به دهستیان نیه، ناتوانن وه دهستی بینن، واته: نه له رابردوودا توانیوو یانهو، نه ئیستاش له ژیر دهستیان دایه و، نه له داهاتووشدا ده توانن وه دهستی بینن، که واته: ئیوه چۆن شتاتیک ده په رستن، که نه ئیستادا هیچیان به دهسته و، نه له داهاتووشدا، ئه گه ری هه یه، هیچیان بکه ویته دهست، بژیوتان بدن؟ په رستراو ده بی ئهوانه ی که ده په رستن، بیانژیهنی و، سه ره رشتییان بکات و، به هره مه ندیان بکات.

مهسه لهی نویهم:

خوا دهفه رموی: وینان بو خوا مههیننه وه، چونکه بیگومان خوا ده زانی و تیوه نازان:

خوا ﴿۷۱﴾ دهفه رموی: ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ﴿۷۱﴾.

شیگردنه وهی ئەم ئایه ته، له دوو برگه دا:

۱- ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ﴾ وینان بو خوا مههیننه وه، (الأمثال: جَمْعُ مَثَلٍ، أي: المُمَازِلُ، وَهُوَ الشَّبَهُ وَالْمُشَابِهَةُ)، (أمثال) لیره دا کوی (مَثَلٌ) ه، که به مانای: وینه (مُمَازِلٌ) و (شَبَهٌ، مُشَابِهٌ) دی، که ئەوانیش هه مان و اتایان هه یه، واته: شتیک به شتیک ده چی و، له ناستی دایه.

ئجا ئەمه دوو واتای هه ن:

أ) خوا دهفه رموی: وینان بو خوا مههیننه وه، واته: ئەو شتانهی دیکه وه ک خوا مامه له یان له گه لدا مه که ن و، ته ماشایان مه که ن.

ب) ده شگونجی که دهفه رموی: ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ﴾، مه به ست ئەوه بی، که: ئەو په رستراوانه تان به خوا مه چوینن، (ضَرْبُ الْمَثَلِ: إِسْتِعْمَالُهُ فِي تَشْبِيهِ حَالَةٍ بِحَالَةٍ وَهَيْئَةٍ بِهَيْئَةٍ، وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا، يُثْبِتُ لَهُ مِنَ الْأَوْصَافِ مَا لِلَّهِ تَعَالَى: وَيُشَبِّهُهُ بِاللَّهِ تَعَالَى).

واته: وشه ی: (ضَرْبُ الْمَثَلِ) وینه هینانه وه و په ند هینانه وه، به کارهینانی له وه دا باوه، که حاله تیک وه ک حاله تیکی دیکه، یان شیوهیه ک وه ک شیوهیه کی دیکه، ته ماشا بکری، که سیکیش که شتیک ده کاته هاوبه شی خوا، هه ندیک سیفه تانی بو ده چه سپینن، که هی خوان و، ئەو شته که ده یکاته هاوبه شی خوا، دهیشو بهینته خوا و، به خوا ی په روه ردگاری ده چوینن.

ئجا که دهفه رموی: ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ﴾، (الْقُرْطُبِيُّ) ده لئ: (أَي: لَا تَشَبَّهُوا بِهِ هَذِهِ الْجَمَادَاتِ لِأَنَّهُ وَاحِدٌ، قَادِرٌ، لَا مِثْلَ لَهُ)^(۱)، واته: ئەو بی ژیان و په رستراوانه، به خوا مه چوینن، چونکه خوا تاکه و توانایه و وینه ی نیه.

۲- ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾، واتە: بە دُنیايي خوا بە رههائي هه موو شتيك ده زانن، به لام ئيوه به رههائي ههچ شتيك نازانن، خوا هه موو شتيك ده زانن، به لام ئيوه ههچ نازانن، له چاو خوا يَعْلَمُ، كه واتە: سواري سهري خووتان مه بن و، به نه زانيي قسه مه كه ن و، به نه زانيي شت مه ليين، به لكو خوا كه به ديهينه ر و پهروه ردگاري هه موو شتيكه و، هه موو شتيك ده زانن، گوئي لیبگرن و، لتي وه ربگرن تاكو ئه و پیتان بلن: ده بی چی بپه رستن و چی بکه ن و چۆن بکه ن!؟

مہسہ لہی دہیہ م:

خوا وینہی بہ بابایہ کی کویلہی خواہندار، کہ ہیچی لہ دہست نایہت و، بابایہ کی نازادی ساماندار، کہ بہ پنهان و ناشکرا، مالہ کہی دہ بہ خشی، ہیناوتہ وہ کہ بیگومان بہ کسان نین:

خوا ﴿۷۵﴾ دہ فہرموی: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِمَّا رَزَقْنَا حَسَنًا فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿۷۵﴾

شیگردنہوی ئەم نایہتہ، لہ حہوت برگہدا:

۱- ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾، خوا وینہیہ کی ہیناوتہ وہ.

بیگومان وینہ کہی بۆ ئەوہ ہیناوتہ وہ کہ: ہاوبہش دانان بۆ خوا، زور ناقولاً و دزیو و ناشیرین بخاتہ بہرچاو و، نہ فامیی و کہودہ نیی، ہاوبہش دانہ رانیس زور جوان وینا بکات، ئنجا نایا ئەو وینہیہی ہیناوتہ وہ چییہ ؟

۲- ﴿عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾، ئەمہ جیدار (بدل) ہ بۆ (مَثَلًا)، یاخود ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾، (ضَرَبَ) مانای (جَعَلَ) ہی خراوتہ نیو، کہ ئەو کاتہش: (عَبْدًا) (مفعول) ی یہ کہ مہو، دواخراوہ و (مَثَلًا) (مفعول) ی دووہ مہ و پینشخراوہ، بہ ہەر حال خوا وینہیہ کی ہیناوتہ وہ بہ کویلہیہ ک (عَبْدًا مَمْلُوكًا) کویلہیہ کی خواہندار (لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ) ہیچ توانایہ کی نیہ، (شَبَّهَ حَالَ أَصْنَامِهِمْ فِي الْعَجْزِ عَنْ رِزْقِهِمْ ، بِحَالِ مَمْلُوكٍ)، خوا وینہی بہتہ کان و پەرستراوہ کانی ئەوان لہ دہستہ پاچہیی دا، کہ ناتوانن بزیویان بدہن، چواندووہتی و تہ شبییہ کردوہ بہ حالی کویلہیہ کی خواہندار.

ئنجا کویلہ ہەر خواہندارہ، بہ لَامِ خَوای کاربہ جتی بۆ زیاتر جہ ختگردنہ وہ دہ فہرموی: (عَبْدًا مَمْلُوكًا) کویلہیہ کی خواہندار، چونکہ جاری واش ہیہ کویلہیہ ک رای کردوہ لہ خواہنہ کہی و، لہ بہر دہستی نیہ.

یان ئەمە وەك ئەو یەكە لە شوێنێکی دیکەدا دەفەرموێ: ﴿... تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ...﴾
 ﴿البقرة، ۱۹۶﴾ هەر وەها دەفەرموێ: ﴿... لَا نَتَّخِذُوا الْإِنِّهَيْنِ...﴾ ﴿النحل، ۵۱﴾
 ﴿الإنهين﴾ هەر دووانە، بەلام (أئنین) بۆ جەختکردنەو یەكە حالەتی دووانە یەتی.

ئنجای خۆ وینە یەتیاو تەو بە کۆیلە یەکی خاوەندار، کە هیچ توانایەکی بەسەر هیچ شتێک نە.

۳- ﴿وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مَنَّا رِزْقًا حَسَنًا﴾، هەر وەها وینە یەتیاو تەو: بە کەسیکی کە لەلای خۆمانەو بەزێویکی باشمان پێداو.

۴- ﴿فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا﴾، ئنجای ئەو کەسە ساماندارە: بە پەنهانی و بە ئاشکرا، لێ دەبەخشی، واتە: لە هەموو حالاندا تەصەرپروف لەو مالهێ خۆی دا دەکات.

۵- ﴿هَلْ يَسْتَوُونَ﴾، ئایا یە کسان؟! کەسیک کۆیلە یەکی خاوەندارەو، هیچ توانایەکی نەو، کەسیک کە بەزێویکی باشمان پێداو، بە هەموو حالان، بە پەنهان و بە ئاشکرا، لێ دەبەخشی، وەك یە کەن!؟

۶- ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، ستایش بۆ خۆ، واتە: خۆ خاوەنی هەموو چاکیی و پاکیی و بەززییە کە.

۷- ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بە لکو زۆر بەیان نازانن:

أ- بۆیە دەفەرموێ: زۆر بەیان (أَكْثَرُهُمْ) چونکە هەیان بوو هەقی زانیو، بەلام دانی پێدا نەهێناو، نکوولیی لیکردو، مەبەست پێی ئەو یە، بۆیە دەفەرموێ: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ﴾، جیتی رامانە کە: خۆ ﷻ لە قورئانی خۆیدا کەم وایە حالەتی گشتاندنی بە کارهێنا بێ، مەگەر چۆن، دەنا هەلاوردنی تێدا کردو.

ب- یان لەبەر ئەو بوو فەرموویەتی: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، چونکە هەندیکیان لە داها توودا مسوڵمان دەبن، خۆ ﷻ نەبوو یەتیاو بە نەزان باسیان بکات، چونکە ئەوانە یان کە لە دواییدا کە مسوڵمان دەبن، زانیارییان پەیدا دەبێ، بەهۆی ئیمانەو، ئنجای خۆ ﷻ ئەوانی هەلاوردو، چونکە ئەوان لەو کەمینە یەن کە مسوڵمان دەبن.

کە دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مَنَّا رِزْقًا حَسَنًا﴾، حالی خۆ ﷻ چۆنراو بە حالی دەولەمەندیکی خۆشگوزەران و بە توانا، کە بەو شیو یە بزیو و یارمەتیان دەدات، کە دەولەمەندیکی بە دلی خۆی، بە پەنهان و بە ئاشکرا، مالهێ خۆی دەبەخشی، مەبەست

لەم وێنە هێنانەوێش: دەرخستنی پووچیی شیرك و حەقانیەتی خوا بە یەكگرتنە، كە هیچ کامیان گومانی تێدانیه.

بەلام ئایا مەبەست لێرەدا بەراورد (مقارنە) كردنە لە نێوان مرۆفی بروادار كە ئەهلی خوا بە یەكگرتنە، لەگەڵ مرۆفی بێبروای هاوبەش بوو خوا بریاردهردا، كە ئەهلی شیركە؟ یاخود مەبەست بەراورده لە نێوان پەرستراوه كانی ئەوان و، خوای پەروردهگادا؟ هەردوو رایەكان زانایان قسەیان لەسەر كردوون، كە دواتر تیشکی زیاتری دەخەینە سەر.

مه‌سه‌له‌ی یازده‌یه‌م:

خوا وینه‌ی دوو پیاوان دینتته‌وه: که به‌کینیان: لات و ده‌سته پاچه‌یه و، باره به‌سه‌ر
خاوه‌نه‌که‌یه‌وه و، هیچی له‌ده‌ست نایه‌ت، نه‌وی دیکه‌ش: خووشی له‌سه‌ر رتیه‌کی راسته و
فرمانیش به‌دادگه‌ریی ده‌کات:

خوا ده‌فرموئ: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ
وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم نایه‌ته، له‌حه‌وت برگه‌دا:

۱- ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾، هه‌روه‌ها خوا وینه‌یه‌کی دیکه‌شی هیناوه‌ته‌وه، هه‌ر بۆ ده‌رخستنی
حالی هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران، که له‌چ‌حالتیکی خراب و نزم و، په‌ست و، نامه‌نتیقیی دان،
هه‌روه‌ها حالی خوا به‌یه‌کگران، که له‌چ‌حاله‌تیکي سه‌ربه‌رزانه‌و مه‌نتیقیی و ناسایی و، سروشتیی
دان.

۲- ﴿رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾، خوا عزوجل دوو پیاوی به‌نموونه
هیناونه‌وه، که به‌کینیان لاله‌و توانای به‌سه‌ر هیچ شتیکدا نیه.

۳- ﴿وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ﴾، هه‌روه‌ها باریشه به‌سه‌ر سه‌ربه‌رشتیاره‌که‌یه‌وه.

۴- ﴿أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ﴾، بۆ هه‌ر شوئینیک بینیری، هیچ چاکه‌به‌کی له‌ده‌ست
نایه‌ت، (أَبْكَمُ)، واته: (أَخْرَسَ) لال، که‌سێک که‌حاله‌تی (بُكْمُ) ی هه‌یه، به‌لام له‌زگماکه‌وه، (الْكَلُّ:
العِيَالُ، وَالْجَمْعُ الْكُلُولُ كَلَّ السَّكِينُ كَلًّا: غَلَطَتْ شَفْرَتُهُ فَلَمْ يَقْطَعْ)، (كَلَّ) واته: بار به‌سه‌ر که‌سێکه‌وه‌و،
کۆبه‌که‌ی (كُلُولٌ) ه، ده‌گوتری: (كَلَّ السَّكِينُ)، چه‌قۆبه‌که، تیغه‌که‌کول بوو، واته: ده‌مه‌که‌ی تیژ
نه‌ماوه و نابری.

به‌ئس (كَلَّ) واته: که‌سێک که‌باره به‌سه‌ر خه‌نکه‌وه، وه‌ک له‌فرمایشتی پتغه‌مبه‌ر
ﷺ هاتوه، فرموویه‌تی: {مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلِوَرَثَتِهِ، وَمَنْ تَرَكَ كَلًّا فَلِإِنْسَانٍ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۲۶۸،
وَمُسْلِمٌ: ۴۲۴۶، عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

واتە: ھەر كەس و مال و ساماننىكى جېھىشت دوای خوۋى، ئەو ھە بۆ مىراگرە كانىھە تى و، كەسىكىش كە مال و مندالى بە جېھىشتو، كە بارن، بۆ بەرپوھە بردن و ژيان و گوزەران، ئەو ھە عایدى ئىمەھە.

ئەصلى وشەى (كَلَّ) لہ (نَقَلَ) ھو ھاتو، واتە: قورس، لە بەرئەھو ھى دەبىتە بار بەسەر غەيرى خوۋىھو.

وشەى (مَوْلَى): (الَّذِي يَلِي أَمْرَ غَيْرِهِ)، ئەو كەسەى كاروبارى غەيرى خوۋى بەرپوھە دەبات، كە دەفەر موۋى: ﴿وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ﴾، (أَي: هُوَ عَالَةٌ عَلَى كَافِلِهِ لَا يُدْبِرُ أَمْرَ نَفْسِهِ)، بارە بەسەر سەرپەرشتيارە كە ھو، كارى خوۋى بۆ بەرپوھە ناچى و، بۆ ھە موو شتىك چاوى لە دەستى ئەو.

۵- ﴿أَيْنَمَا يُوَجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ﴾، بۆ ھەر شوئىنىك بىنيرى و، ھەر كارىكى پىن بسپىرى، ھىچ چاكەى لە دەست نايەت و ھىچى باشى لى ھە ئناو ھرى، چونكە لالە و، ھىچىشى لە دەست نايەت.

ئەمە خوئندراوئشە تەو: ﴿أَيْنَمَا يُوجَّهُ﴾، واتە: بۆ ھەر كوئىھە بىنيرى، ئەم دوو خوئندنەھو ھەن.

ئىجا بىگومان كەسنى لە قسە تىن نەگات و، نە توانى خەلك تى بگە ھەنى، ھىچ خىرىكى پتوھە نىھو، لە حالتىك دا بىنردرى بۆ ئەملاولا، مادام نە توانى خەلك تى بگە ھەنى و، ماناى واىھە ھىچ لىك تىگە ھىشتىكى بۆ پەيدا نابى و، ناتوانى ھىچ پەيامىك بگە ھەنى و، ياخود قسە و پەيامىك بەھىتتەھو.

۶- ﴿هَلْ يَسْتَوِي هُوَ﴾، ئايا ئەو ھى كە ھالى واىھە بە كسانە.

۷- ﴿وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾، لە گەل كە سىك دا كە فەرمان دەكات بە دادگەرى.

۸- ﴿وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، ھەروھەا لەسەر رىئەكى راستىشە؟ لە بەر ئەو ھى: كە فەرمان كەردن بە دادگەرى، لە بەرزترىن جۆرى قسە كەردنە، رۆىشتىش لەسەر رىئەكى راست، لە بەرزترىن جۆرى تۈانا و ھەلسۈكە و تەكردنە، واتە: كە سىك كە باشترىن جۆرى قسە كەردنى ھە ھە، كە فەرمان كەردنە بە دادگەرى و، باشترىن جۆرى ھەلسۈكە و تەكردنىش ھە ھە، كە برىتتە لەسەر رىئە راست بوون، ئايا بە كسانە لە گەل كە سىكى لالى دەستە پاچەى بىخىرى، بار بەسەر خەلكەھو؟ بىگومان نە خىر.

ثم تعبيرهى دوايى له تفسيرى: (أُولَى مَا قِيلَ فِي آيَاتِ التَّنْزِيلِ) ^(۱) هوه، هيناومه.

نَجَا (الْقُرْطَبِيُّ) دهَلَى: (هَذَا مَثَلٌ آخَرَ، ضَرَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى لِنَفْسِهِ وَلِلْوَتْنِ) ^(۲)، واته: ئەمه وینهیه که خوا بو خوئی و، بو ئەو بت و صه نه مهی ده په رستری، هیناویه ته وه.

(الطبري) دهَلَى: (يَقُولُ تَعَالَى ذِكْرَهُ: وَشَبَّهَ لَكُمْ شَبَّهًا أَيُّهَا النَّاسُ! لِلْكَافِرِ مِنْ عِبِيدِهِ، وَالْمُؤْمِنِ بِهِ مِنْهُمْ) ^(۳).

{به پیچه وانهی ئه وه وه که (قرطبي) ده یلی، (الطبري) ده لى: خوا ناوی به رز بی، ده فه رموی: ئهی خه لکینه! خوا وینه یه کی بو هیناونه وه، بو که سیك که له به نده کانی بیروایه و، بو که سیك که پیی برواداره.

واته: بابای بروادار وه که ئه وه یه که فرمان ده کات به دادگه ریی و له سه ر پیی راسته و، بابای بیرواش وه که بابای لالی ده سه ته پاچه ی هیج له ده ست نه هاتوو یه.

(طبري) بو وینه ی یه که میان ده لى: ئەمه بو ئینسانی بروادار و ئینسانی هاوبه ش بو خوادانه ره.

نَجَا دوايى (طبري) روونی کردۆته وه، که بوچی ئه وه ی یه که میان بو بروادار و بیروایه، به لام ئه وه ی دووه میان بو خواو بت و صه نه مه کانه ؟

به لام من پیم وایه: ئەگه ر بلین: ئەم دوو وینه یه هه ر کامیان بو جیاوازی نیوان بروادار و بیرواو، خوا به یه کگرو هاوبه ش دانهره، شتیکی گونجاوه، ههروه ها ئەگه ر بشلین: هه ردووکیان، به تابه ت هی دووه میان بو به راوردی نیوان په رستراوه ساخته و پووچه کان، له گه ل په رستراوی راسته قینه دا، که ته نیا خوا ی پهروه ردگاره، ئه وه ش هه ر گونجاوه، بو هه ش زانیان تیاندا که وتوونه راجیایه وه.

(۱) المؤلف: رشيد الخطيب الموصلي، ج ۴، ص ۴۸۵.

(۲) ج ۱۰، ص ۱۲۲.

(۳) جامع البيان: ج ۱۴، ص ۱۵۴.

مەسەلەى دوازدهیه م:

خوای بالادەست رایگە یاندو، کە نەینیی ئاسمانە کان و زەوی، بەس لە لای خۆیەتی و،
هینانی ناخیر زەمان (ساعة) یش وەك چاوترووکانیک یان خیراتریشە:

خوای ﷻ دەفەر موی: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۷۷)

شیگردنەوی ئەم ئایەتە، لە چوار بەرگەدا:

۱- ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، واتە: نەینیی ئاسمانە کان و زەوی تەنیا هی خوایه،
(وَلِلَّهِ) کە پیشخراوه، وەك زۆر جارێن گوتوو مانە: هەر کاتی کە (جارو مجرور) پیشخران: کورت
هەلینان (حصر) دەگە یەن، واتە: نەینیی ئاسمانە کان و زەوی تەنیا لە لای خوایه ﷻ.

(الغَيْبُ: مَصْدَرٌ مَعْنَى اسْمِ الْفَاعِلِ، أَي: الْأَشْيَاءِ الْغَائِبَةِ)، (غَيْب) لێرەدا چاوگە بە مانای
(اسم الفاعل) ه، واتە: ئەو شتانەى کە پەنھانن و ونن.

۲- ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ﴾، هەر وەها کاری (السَّاعَةِ) واتە: ناخیر زەمان،
ئەو کاتەى کە دنیای تیدا کۆتایی دێ، تەنیا وەك چاوترووکانیکە، (لَمْحِ الْبَصَرِ: كُنْظَرَةٌ مِنَ الْبَصَرِ،
اللَّمْحُ: النَّظْرُ بِسُرْعَةٍ، يُقَالُ: لَمَحَهُ لَمْحًا وَلَمَحَانًا)، (لَمْحِ الْبَصَرِ) واتە: چاوترووکان، بریتیه لە روانینیکی
چاو، یاخود بریتیه لەو کە ئینسان بە خیرایی سەرنجی شتیک بەدات، دەگوتری: (لَمَحَهُ لَمْحًا
وَلَمَحَانًا)، سەرنجی دا ئیمە بە کوردیی دەلین: چاوترووکان.

(السَّاعَةُ: عَلِمٌ بِالغَلْبَةِ عَلَى وَقْتِ فَنَاءِ الْعَالَمِ)، واتە: (ساعة) ناویکە بو لە بەینچوونی ئەم
جیهانە و، کۆتایی پێهاتنی ئەم دنیایە.

بۆیە من (ساعة) م، لە زۆر بەی شوینە کان دا بە ناخیر زەمان و کۆتایی هاتنی ئەم ژبانی
دنیایە لێکداو تەو، هەندیکیشان لێرەدا (الساعة) یان بە مانای قیامەت لێکداو تەو،
واتە: هەلسانەو و زیندوو بوونەو.

لە قورئانیش دا بە گشتی بە سنی واتایان بە کارهاتو:

(۱) ناخیرزه مان.

(۲) هه لسانه وه و زیندوو کرانه وه (قیامة).

(۳) رۆژی دواپی به هه ردوو ک قوناغی (ناخیرزه مان) و (هه لسانه وه) وه.

۳- ﴿أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾، (أَوْ: للإضْرَابِ الْإِنْتِقَالِي، أَي: أَسْرَعُ حُضُولًا) واته: خیراتریش په یداده بی له چاوترووکان، یاخود (أَوْ الْقُرْبُ الْمَكَانِيُّ كِنَايَةٌ عَنْ كَوْنِهِ فِي الْمَقْدُورِيَةِ مِثْلَ الشَّيْءِ الْقَرِيبِ).

یاخود که ده فه رموی: ﴿أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾، نیزی کتره، ئەمه کینایه یه بو ئەوه که له توانا به سه رداشکان دا، وه ک شتیکی نیزی که وه، شتی نزیکیش به ئاسانی دهستی ده گه یه نیه.

لیره دا ده لی: (أَوْ هُوَ أَقْرَبُ أَي الْمُسَبَّهُ أَقْوَى مِنَ الْمُسَبَّهِ بِهِ، فَلَا يُوجَدُ مَا يُشْبِهُهَا فِي سُرْعَةِ حُضُولِهَا) واته: ویچوینراو، له وشته ی که پی ده چوینری، به هیزتره وه هیج شتیکی نیه پی بی له خیرا په یدابون دا.

واته هاتنی (الساعة)، وه ک چاوترووکانیکه، یاخود له چاوترووکانیش خیراتره، دیاره چاوترووکان: پیچوینراو (مُسَبَّهُ بِهِ) یه که یه وه، (الساعة) پیچوو، (مُسَبَّهُ) ه که یه، که ده فه رموی: ﴿أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ واته: (مُسَبَّهُ) که ئەوه ی ده ته وه بی به شتیکی بیچوینی، بوخوی له وشته ی که پی ده چوینری، به هیزتره، مانای وایه هیج شتیکی نیه هینده خیرا بی، چونکه: مادام له چاوترووکانیک خیراتر بی، که واته: هیج شتیکی نیه وه ک (ساعة) به خیرایی بی و، هه ر کاتی خوا ﴿و﴾ ویستی بیهینی ده یهینی.

۴- ﴿إِنَّكَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ واته: به دلنایی خوا به توانایه له سه ره موو شتیکی، له زانیی په نهان و کاروباری دوا رۆژ و هینانی ئاخر زه مان، که بو ئەه نجامدانی هه ر کاریکی ئەه صلەن پیویستی به کات نیه.

مەسەلەى سېزدەيەم:

خوۋا ﷻ رايىدەگە يەنى كە كاتى مەروڧە كانى لە سكى دايكانيان دەرھىناون، ھىچيان نەزانيو، بەلام بەھۆى چاۋو گوۋى و عەقلەو، پىرى وەدەستھىتاني زانيارىى بو تەخت و ھەموار كىردوون:

خوۋا ﷻ دەفەرموۋى: ﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْاَبْصَرَ وَالْاَفْعِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ﴾

شىكىردنەھۆى ئەم ئايەتە، لە چوار بىرگەدا:

۱- ﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ﴾، ئەم (و)ە، بادەرەو (عاطفە)يەو ئەو قسانەى كە دىن دەيانگىرئىتەو، باياندەداتەو بو سەر ئەوانەى پىشى باسكراون، واتە: (ھەرۋەھا)، وەك چۆن خوۋا ﷻ ئەو چاكەو نىعمەتانەى كە رابردن لەگەل ئىوھىدا كىردوون و، بەسەر ئىوھىدا رىشتوون، نىعمەتتىكى دىكەشى ئەوھى: كە ئىوھى لە سكى دايكتان دەرھىناو.

(بُطُونُ) كۆى (بطن)ە، (بطن): بە كوردىي دەلىين: (سك) يان (زگ) يان (ورگ)، دەلىن: (البطن: مَا بَيْنَ ضُلُوعِ الصُّدْرِ إِلَى الْعَانَةِ، وَفِيهِ الْأَمْعَاءُ وَالْمَعِدَةُ وَالْكَبِدُ وَالرَّحْمُ)، واتە: (بطن): لە پەراسوۋە كانى سىنەو تاكو دەگاتە مىزندان، كە رىخۆلەكان و گەدەو جگەرۋ، (بەنسبەت ئافرەتەو) مندالدايشى، گرتوونە نىو خۆى.

(أُمَّهَات)يش كۆى (أم)ە، يانى: دايك، ھەلبەتە مندال و كۆرپە لە ھەموو سكەكەدا نى، بەلكو لە نىو مندالدايە، كە مندالدايش لە نىو سك دايە.

۲- ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾، كاتىك خوۋا ئىوھى دەرھىناو ھىچتان نەدەزاني، واتە: بە كىردەو ھىچتان نەدەزاني، نەك لە تواناناندا نەبى ھىچ فېر بىن، (أَي: لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا بِالْفِعْلِ لَا بِالْقُوَّةِ).

۳- ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْاَبْصَرَ وَالْاَفْعِدَةَ﴾، بىستىن و چاۋەكان و عەقلەكانى بو ئىوھى دانان، بو ئىوھى پەيدا كىردوون و، بە ئىوھى داۋن.

(سَمْع) لە قورئاندا ھەمىشە بەتاك ھاتو، چونكە (سَمْع) واتە: بىستىن، چاۋگە (مصدر)ە، بەلام (أَبْصَرَ) كە كۆى (بصر)ە: چاۋ، ھەمىشە بە كۆ ھاتو.

هەلبەتە جاری واش هەیه بە تاک هاتو، وهك: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (۳۶) الإسراء، (واتە: بیگومان بیستن و دیتن و عهقل)، هەر کام: له مانە لیتی دەپرسیتەوه، بەلام بە زۆری (بصر) بە کۆ هاتو، (أبصار) یش کۆی (بصر) ه، واتە: چاو، یان دیتن، (أفئدة) هەش کۆی (فؤاد) ه، که زۆر له زانیان دەلین: بە مانای (دل) دی، بەلام من وای تیدەگەم که زیاتر (أفئدة) که بە (فؤاد) کۆدەکریتەوه، بە مانای عهقل دی و، جار جاریش بە مانای (دل) دی، که پیم وایه پیشتەر قسه مان لیکردوهو، ئیستا دەرەقی ئەوه مان نیه، ئەگەرنا هەر تەماشای وشە (أفئدة) و (فؤاد) بکهین که له قورنندا هاتوون، دەزانین که زیاتر مانای عهقل دەگەینن^(۱).

ئنجای ئیستا زانیانی هاوچەرخ دەلین: بەلێ ئینسان بەهۆی میشکەوه، بەهۆی دەماغهوه، که ئامرازی رووحه، بۆ دەرککردنی شتەکان و، ئامرازی عهقله، له شت تیدەگات و، زانیاریه کان هەموویان په یوه ندیان به و یوه هیه، بەلام: دلێش جوریک له په یوه ندیی هیه به زانیی شتەکانهوه، هەرچەنده تا ئیستا زۆر شتی مرووف روون نهبۆتهوهو، ئەوهش به کیکه له و شتانهی که تا ئیستا روون نهبۆتهوه، ئەگەرنا مەرج نیه زانیی شتەکان، هەمووی تەنیا په یوه ندیی به میشکەوه هەبێ، بەلکو به شیکیشی په یوه ندیی به دلەوه هیه.

۴- ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، بەلکو سوپاسگوزاری بکهن، واتە: بەلکو سوپاسگوزاری بکهن لهسەر ئەوه که هیچتان نه دەزانی، بەلام خوا ﷻ له رێی پینج ههسته کان و، له رێی عهقلهوه، زه مینهی ئەوهی بۆ ره خساندوون که زانیاری، وه دهست پین و، شت فیربن.

(۱) له کتیبی دووه می {موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله} دا، به درێژی باسی ئەو مهسه له به مان کردوه.

كورتە باسیك لەبارەى چۆنیەتى پەیدا بوونی زانستەوه^(۱)

لێرەدا كورتە باسیك لەبارەى چۆنیەتى پەیدا بوونی زانستەوه دەكەین، بەلام زۆر بە كورتیی و، لەبەر رۆشنایی ئەم ئایەتە موبارەكەدا، ئایەتى (۷۸) ی (النحل) و دەلیین:

یەكەم: بێگومان سەرەتای دەستگیربوونی مروّف، لە زانیاری و، زانست و فیربوون، لە رێی پینج هەستەكانەوهیە: دیتن، بیستن، تامکردن، بۆنکردن، دەست لێكوتان، یانی: (البَصْرُ، وَالسَّمْعُ، وَالذُّوقُ، وَالشَّمُّ، وَاللَّمْسُ)، لە رێی ئەو پینج هەستانەوه، زانیاری تاك تاك كۆ دەكەینەوه:

(۱) لە رێی چاوهوه، لە رێی دیتنەوه، دیمەنەكان و بیندراوهكان (المُبَصَّرَات، المَرِيَّات)، كە دەبیندرین، چاوی كۆیان دەكاتەوه، هەلبەتە عەقلە چاوی بەكاردێت و، كەسیك كە عەقلەكەى باش ئیش نەكات، چاوی هەزاران دیمەن ببینت، بایى فلسیكە.

(۲) لە رێی گوێوه، لە رێی بیستنەوه، بیستراوهكان (المَسْمُوعَات) دەنگەكان كۆدەكرێنەوه.

(۳) لە رێی زار (زمان) هوه چێژراوهكان، تامەكان (المَذُوقَات).

(۴) لە رێی لووتەوه بۆنكراوهكان، (المَشْمُومَات).

(۵) لە رێی دەست و لە رێی پێستەوهش دەستلێدراوهكان (المَلْمُوسَات) و هەست پێكراوهكان بە پێست، ئەوه هەنگاوی یەكەمی بەدەست هێنانی زانیاری و زانست و دەرککردنی دەوروبەرە، لە لایەن مروّفەوه.

دووهم: ئنجا دواى عەقل ئەو زانراوان (المَعْلُومَات) هەى كە لە رێی پینج هەستەكانەوه كۆی كردوونەوه، كە ئەوانە پێیان دەگوترت: ویناكاراوهكان (التَّصَوُّرَات)، یانی: كە مروّف دیمەنى خۆرى بىنى، دواى شێوهى خۆر (وینەى خۆر) لە مێشكى دا دروست دەبێ، ئیدی كە گوترا: خۆر، یەكسەر عەقل دەركى دەكات، خۆر یانى چى؟ با هەمیشە خۆرىش نەبىنى، هەر وهه بەنسبەت دەنگەكان و، بۆنەكان و، تامەكان و، دەست لێكوتراوهكانیشەوه، بە هەمان شێوه لە مێشكدا كۆدەكرێنەوه، مێشك وەك زەخیرەیهك لەلای خۆی بەكارىان دێت، ئەوهش قۆناغى دووهم.

(۱) بۆ نووسینی وێرای بێركردنەوهى خۆم، لە چەند سەرچاوه بەكیش سوودمەند بووم.

سینه م: قوناغی کی دیکه ی زانست نه وه یه: ئنجا عقل دینتی نه و زانراوانه، هه ندیکیان له گه ل هه ندیکیان پیکه وه به راورد ده کات، که نه وه ش پیتی ده گوتری: به راستدانراوه کان (التصدیقات)، ئنجا نه م به راستدانراوانه (تصدیقات) یش ده بنه وه به دوو به ش:

یه ک: به لگه نه ویسته کان (البدیہیات)، وه ک نه وه که:

۱ / {هه موو له به شیکی گه ورتنه} (الکل اکبر من جزئه).

۲ / {دوو شتی به یه که وه نا کوک، له هه موو روویکه وه، پیکه وه کو نابنه وه} (استحالة اجتماع النقیضین).

واته: ناگونجی شتی هه بی و نه شبی، جوانیش بی و ناشیرینیش بی، له هه موو روویه که وه، نه ک به دوو سنی ئیعتیباری جیا جیا، که عقل پیوستی به به لگه هیتانه وه ناکات، بو نه وه ی راستی نه وانه ی بو ده ربکه وی، بو وینه: {هه موو په یدا بوویک په یدا که ریکی هه یه}، {هه موو ریخراویک ریخه ریکی هه یه}، {هه موو له به شه که ی گه ورتنه}، ... هتد.

دوو: وه ده ست هینراوه کان (الکسیات) یا خود (النظریات)، نه ویش نه وه یه که عقل دینتی هه ندیک له و شتانه ی که زانیوونی، له گه ل نه وانه ی دیکه دا، پیکه وه به راوردیان ده کات، بو وینه:

أ / جهسته (جسم) چیه ؟

ب / ماده چیه ؟

ج / په یدا بوو چیه ؟

دینتی جهسته، یا خود ماده له گه ل په یدا کراودا، پیکه وه به راورد ده کات، که واته: جهسته ده بیت په یدا بکری، یانی: جهسته، یان ماده بوخوی نیه، بوونه که ی، زاتی نیه و، ده بی په یدا بکری، ئنجا دوایی عقل به پشت به ستن به یه کی له به لگه نه ویسته کان، که بریتیه له وه ی: {هه موو په یدا بوویک په یدا که ریکی هه یه}، عقل ده گاته نه وه که نه و جیسمه، نه و ماده یه، نه و روا له تانه که په یدا کراون، به پیتی قانونی که له عقل دا هه یه، که پیتی ده گوتری: یاسای هوکاری، یانی: {هه موو په یدا کراویک په یدا که ریکی هه یه} و، یاسای ریک و پیکی، یانی: {ریخه ریکی به پیوستی به ریخه ریکی هه یه}، ده لی: که واته نه و مادانه، نه و روا له تانه، پیوستیان به په یدا که ریک و ریخه ریک هه یه،

که خواجه رحمه الله، واته: عقل دینى به راورد ده کات له نىوان سيفه تی جهسته و، سيفه تی ماددهو، وه سفی په یدابووندا و، لیکیان ده دات و سه ره نجام: ده گاته نه نجامیک.

دیاره زانیارییه به راستزانراوه کان (التَّصْدِيقَات) که له جوړی وه ده سته یزراوه کان (کسییات) و (نظریات)ن، به هوئی به لگه نه ویسته کان (البدیهیات)ه وه نه بی، به ته ئکید بوئی په یدانابن، به لام به لگه نه ویسته کانیش کاتیک بو مروؤف په یدا ده بن، که ویناکراوه کان له می شکدا هه بن، ویناکراوه کانیش بیگومان له ری پینج هه سته کانه وه په یدا ده بن.

که واته: پینج هه سته کان بناغه ی په یدابوونی زانستن و، بناغه ی شت زانینن بو مروؤف، هه ره بویه ش خوا رحمه الله که باسی مروؤقان ده کات، ده فه رموی: ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾ کاتیک که خوا نیه ی له سکی دایکتان، ده ره ینا، هیچتان نه ده زانی، نه دی دواپی چون زانیاریان بو په یدا بوو؟ ﴿وَجَعَلْ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ دواپی بیستن و چاوه کان و عقله کان پیدان، بو نه وه ی سوپاسگوزار بن، واته: به هوئی به کاره ینانی نه وه سته وه رانه و عقله وه، زانیاریی وه ده ست بینن و، دواپی نه وه که زانیاریتان وه ده ست هینا، له سه ره نه و نیعمه تی وه ده سته ینانی زانیارییه، به هوئی نه و نامرازانه وه، که خوا رحمه الله بوئی ره خساندوون، سوپاسگوزاریی بو خوا نه نجام بدهن.

مه‌سه‌له‌ی چوارده‌یه‌م:

خوا سهرنجی خه‌لک راده‌کیشی بۆ ديارده‌ی رامکردنی بالندان، له‌هه‌وای ئاسماندا، که جگه‌ له‌ خۆی هه‌یچ که‌س نایانگری و، له‌مه‌شدا نیشانه‌ هه‌ن بۆ کۆمه‌لیک بیان‌ه‌وی بپروا بینن:

خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿الْمَيْرُوا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (۷۸)

شیکردنه‌وی ئه‌م ئایه‌ته، له‌ چوار برگه‌دا:

۱- ﴿الْمَيْرُوا إِلَى الطَّيْرِ﴾، ئایا سهرنجی بالنده‌یان نه‌داوه؟ وشه‌ی (الطَّيْرِ) ناوی کۆیه و بۆ جینسه، تا که‌ی بریتیه: له‌ (طَائِر) یه‌ک بالنده، (طَائِر) یانی: بالنده به‌ گشتی، که هه‌م بۆ تاکیش به‌کار دی، بۆ کۆش به‌کار دی، ئایا نه‌یانروانیوه‌ته بالنده؟ سهرنجیان نه‌داوه؟

ئنجا وه‌ک بيشتر گوتوو مانه: وشه‌ی (يَرَى)، و (يَرَوُا) یان (رَأَى)، بۆخۆی به‌رکار ده‌خوازی، وه‌ک (رَأَى مُحَمَّدٌ الشَّجَرَةَ)، واته: موحه‌مه‌د دره‌خته‌که‌ی بینى، به‌لام که به‌ (إلى) ته‌عه‌ددا ده‌کات، بۆ (مَفْعُول) و به‌رکار ده‌خوازی، ئه‌وه مانای سهرنج لیدان و لیوردبوونه‌وه ده‌گریته نپوخۆی.

واته: وپرای بینین، سهرنج لیدان و تپوه‌پامانیش ده‌گریته نپوخۆی، به‌هۆی پیتی (إلى) هوه که به‌رکاری پتی ده‌خوازی، ئایا ته‌ماشایان نه‌کردوه و وردنه‌بوونه‌وه و تپوه‌پانه‌مان، له‌ بالندان؟

۲- ﴿مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ﴾، له‌ هه‌وای ئاسمانی، له‌ هه‌وای سه‌ریدا رامکراون، ملیان پتی که‌چکراوه، ده‌سته‌مۆ کراون، (الْجَوُّ: الْفَضَاءُ الَّذِي بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ)، ئه‌و فه‌زاو بۆشاییه‌ی ئه‌و هه‌وایه‌ی که له‌ نپوان ئاسمان و زه‌ویدایه‌ پیتی ده‌گوتری: (جَوُّ).

۳- ﴿مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ﴾، جگه‌ له‌ خوا که‌س ئه‌و بالنده‌ ناگری، کتی ده‌یانگری؟ بپگومان خوا، خوا راسته‌وخۆ ﷺ بۆخۆی ده‌یانگری؟ نه‌خیر به‌لکو به‌هۆی ئه‌و یاسایانه‌وه که بۆی داناون، به‌پیتی ئه‌و یاسایانه‌وه که خوا دایاناون، به‌ پیتی ئه‌و تابه‌مه‌ندیانه‌ی، که له‌ بالنداندا دایاناون، ئه‌و بالندانه‌ ده‌توانن به‌ هه‌واوه مپینه‌وه‌و بفرن.

(الإمساك: الشد من التفلت)، (إمساك): بریتیه: له توند گرتنی شتیك نه هیلی بروت،
﴿ مَا يُمَسِّكُهُنَّ ﴾، واته: هیچ که سیک رایانناگری به ههواوه، جگه له خوا ﴿ مَا يُمَسِّكُهُنَّ ﴾.

۴- ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾، بیگومان له وهدا (واته: له دیاردهی فرینی بالندان و پهله وهران دا به ئاسمانه وه)، نیشانه هه ن بۆ کۆمه لیک بروا بینن.

واته: که سیک که بیهوی بروا بینن، هه سه رنجی بالندان بدات، زۆر نیشانه و به لگهی پهروه ردگاریتی خواو، خواوه نداریتی خوا، پاشان ته نیا په رستراویتی خوا له دیاردهی بالندان و فرین و هاتن و چوونیان به ئاسماندا، زۆر نیشانه و به لگهی ده ست ده که ون، به لام که سیک که نه یهوی بروا بینن، وه که گوتراوه: (که سیک به زۆری بینیری بۆ مازووان، له دارێ هه لئاروانن)، واته: ته ماشا ناکات و دیته وه به دهستی خالی و، ده لئ: دره خته کان هیچیان پیوه نه بوو، چونکه نه یویستوه مازووان بکات، یان ده لئ: (ئه گهر دز دز بئ، تاریکه شه و زۆرن).

ئهم مه سه له ی باسی بالندان له ئایه تی ژماره (۱۹) ی سووره تی: (المک) یش دا هاتوه، به ته عبیریکی دیکه، خوا ده فه رموی: ﴿ أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتْ وَبَقِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴾.

واته: ئایا سه رنجی بالندان نه داوه له سه روویانه وه؟ کاتیک که بالیان پان راده خه ن و، بالیش دیننه وه یه ک، {کاتیک بال لیک ده ده ن}، که نه وه ده گونجی ئامازه بی بۆ نه وه: که بالنده به گشتی دوو جوړه فرینیان هه یه، یا خود ئامازه یه بۆ هه ردوو حاله ته که ی که: بالنده جاری وا هه یه بال لیکه دا و، جاری واش هه یه بال راده گری، به هه واوه راده وه ستی، ﴿ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ﴾، بیجگه له خوا ی خواهن به زه یی هیچ که سی دیکه نایانگری، به هو ی نه و یاسایانه وه و نه و تایه ته ندیانه وه که خوا به بالندان دا ون، ده توانن به هه واوه میننه وه، ﴿ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴾، بیگومان خوا بینه ری هه موو شتیکه.

ئنجا: ﴿ أَلَمْ يَرَوْا ﴾، یان له سووره تی: (المک) دا: ﴿ أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ ﴾، ده لئ: (الرؤیة بصریة وفعلاً يتعدى بنفسه فتعديته ب (إلى) لتضمن الفعل معنى: ينظروا، يتأملوا)، واته: لیره دا مه به ست له (رؤیة) بینینی چاوه، {چونکه جاری واش هه یه مه به ست پتی بینینی عه قله، به لام لیره مه به ست بینینی چاوه}، ئنجا (رأى) کرداره که ی بوخوی به رکار (مفعول) ده خوازی، به بی نه وه ی یارمه تی وه رگری له پیتیکی دیکه، به لام لیره دا که به (إلى) به رکار (مفعول) ی خواستوه، مانای سه رنج لندان و بیر لیکردنه وه ی خراوه ته نیو.

﴿الْمَرِيَّوْنَ﴾، خونِ تراویشه ته وه: (أَلَمْ تَرَوْا)، ئایا سهرنجتان نه داوه؟ نه و پرسیارکردنه ش لیره دا پرسیارکردنیکی نکو و لیلیکه رانه یه و، مانای لابردن (نفي) ده گه یه نی، یانی: نه وانه دیاره بالندان نابینن؟ ﴿الْمَرِيَّوْنَ إِلَى الطَّيْرِ﴾، ئایا بالنده یان نه بینون؟ به سهرنج لیدانه وه له هه وای ئاسماندا، واته: نه و بیننه یان نه بینوه، که عه قلی له گه لدا بی و، بیرکردنه وه و سهرنجدانی له گه ل دابی، چونکه نه و جوړه بیننه ی که هیچ نه نجامگیرییه کی له دواوه نه بی، له حوکی نه بینن دایه.

كورتە باسیك له باره‌ی بالندان (طین)هوه

لێره‌دا كورتە باسیك ده‌كه‌ین له‌باره‌ی بالندانه‌وه، چونكه جگه له‌و ئایه‌ته‌ی ژماره (۱۹)ه‌ی سوورەتی: (المَلِك)، له‌ شوێنی دیکه‌ش دا خوا ﷻ باسی بالندان ده‌كات، كورتە باسه‌كه‌شمان له‌ هه‌وت (۷) برگان دا ده‌خه‌ینه‌روو، كه‌ دیاره‌ هه‌موویشم له‌: (الْمَوْسُوْعَة العَرَبِيَّة) ^(۱) وه‌رگرتوه‌و، من ته‌نیا خولاصه‌و كورتە‌یه‌کی دێنم:

(۱) پیناسه‌ی بالندان:

بالنده‌كان به‌گشتی له‌ جوۆری بېرپه‌یه‌كان (فقاریات)ن، ئه‌و جوۆره‌ ژياندارانه‌ی كه‌ پینان ده‌گوتری: بېرپه‌یه‌كان (فقاریات)، بېرپه‌ی پشت و هه‌یکه‌لی په‌یکه‌ری ئیسقانیان هه‌یه، هه‌روه‌ها بالنده‌كان له‌ جوۆری خوێن گه‌رمه‌كانن، كه‌ پله‌ی گه‌رمیی جه‌سته‌یان: (۳۸ - ۴۴)ی سه‌ده‌یه‌ و، جه‌سته‌ی بالندان به‌ په‌ر و تووك داپۆشراوه‌و، ده‌توانن بفرن، جگه‌ له‌ هه‌ندیکیان وه‌ك (بطریق) و حوشتمه‌ل (نعامة)، ئنجا له‌ زۆر پوووه‌و بالنده‌كان وه‌ك خشۆكه‌كان ده‌چن، له‌ زۆر سیفه‌تیاندا، بۆ وینه‌: كه‌ به‌ هیلکه‌ زاوژی ده‌كه‌ن و، به‌و شتیه‌یه‌ به‌چكه‌یان ده‌بن، پاشان كۆئه‌ندامه‌كانی نیو جه‌سته‌یان و، ئه‌وه‌ كه‌ رژیـن (عُدَّة) له‌ پێستیاندا نه‌یه، جگه‌ له‌ رژیـنی كلك، كه‌ ئه‌ویش بۆ هه‌موویان نا، بۆیه‌ له‌ زۆر پوووه‌و، ده‌شوبه‌ینه‌ خشۆكه‌كان.

(۲) ته‌وك، یان په‌ر (الرَّيش):

ئه‌وه‌ی زۆر شتیکی دیاره‌و ئیمتیازیکی گه‌وره‌و گرنگی بالنده‌یه، بریتییه‌ له‌و تووك و په‌ره، كه‌ هه‌یه‌تی، بۆیه‌ ده‌بی توۆزیک قسه‌ی له‌باره‌وه‌ بکه‌ین:

۱/ بالنده‌كان جه‌سته‌یان به‌ تووك، یان به‌ په‌ر داپۆشراوه‌و، ئه‌و په‌رانه، یان ئه‌و تووكه، كه‌ له‌سه‌ر جه‌سته‌یان، زۆر به‌هێزه‌و، زۆریش نه‌رمه‌و كیشیشی زۆر كه‌مه، ئنجا ئه‌و په‌رو تووكه، بۆ بالندان له‌ زۆر شتان له‌ ده‌یانپاریزی وه‌ك: سه‌رماو گه‌رما، هه‌روه‌ها یارمه‌تیشیان ده‌دا بۆ فرین و، بالنده‌ به‌بی تووك و په‌ر ناتوانن بفری.

۲ / جۆرەكانى پەر، يان تووك:

۱ - ئەو پەر تووكەى كه له دەرەو دەبىنرئى و، بەسەر جەستەى بآئندەوہە.

۲ - ئەو وردە تووكانى كه له ژېر تووك و پەرە سەرەككەوہەن.

۳ - جۆرىكى دىكە، كه لەویش وردترە.

۴ - ئەو پەرە درېژانەى كه پىيان دەفپئى، كه پىيان دەگوتئى: پەرى قەلەمى، كه هەم لەسەر كلكى هەن و، لەسەر بالەكانى هەن، كه هەرەك ئەو پەر و تووكەى، كه كۆى جەستەى بآئندە دادەپۆشئى، بەلام بەهتترە درېژترن و هەموومان دەزانين چۆن!

۳ / گۆرىنى پەر تووكەكان:

بآئندە هەموو سالىك جارېك پەر تووكەكانى خۆى دەگۆپئى، خواى زاناو شارەزا واىكردوہ، كه وەك چۆن (مار) كاژ، توېخ دادەنئى، ئەوانىش پەر تووكەكەى خۆيان دەگۆرن، بەلكو هەيانە سالى دوو جارەن ئەو پەر تووكەى خۆى دەگۆپئى و، پەرى نوئى و تووكى تازەى لئى دەروئتەوہ.

۴ / پاككردنەوہى پەر تووكەكان:

حالەتتىكى دىكە كه بآئندە هەيەتى بەنسەت پەر تووكەكەىوہ، ئەوہەى كه: بآئندەكان گرنىگى زۆر دەدەن بە پەر تووكى خۆيان و، بەردەوام پاكى دەكەنەوہو، بە زەيتىك كه له غوددەىەك داىە لەلای كلكىان، جۆرىك لە رژنى تىدا هەيە، ئەو تووكەى خۆيانى پئى چەور دەكەن، ئەگەر تەماشائى بآئندە بكەين: جارجار سەرىك دەباتەوہ بۆ پشەتەوہى خۆى بۆ لای كلكى، دواى دەندووك بە پەر تووكەكانى خۆى دادئى، ئەوہ پەر تووكەكەى خۆى چەور دەكات و پاكى دەكاتەوہ.

(۳) چۆنەتتى مىكانىزمى فرىنى بآئندان ؟

بآئندەكان بە گشتى، دوو جۆرە فرىنىان هەيە:

أ / فرىنىكىان كه راستەوخۆىە، كه پئى دەگوتئى: خلىسكانى چارۆگەى (الإنزلاقى الشراعى): ئەوہ سادەترىن جۆرى فرىنە، ئەویش ئەوہەى كه بەبئى ئەوہى بآلكان لئىك بدات، رېك لەسەرپرا دئتە خوارەوہ، وەك باشو و و باز و ئەوانە، كه بە زۆرى بەو شئوہە دەفپن، هەلبەتە هەموو

بەلندە يەكش ناتوانى بەو شىۋە يە بفرى، بەلام ھەندىكىشيان بە ھەردوو جۆرەكە دەتوانن بفرن، بەس ھەندىكىان ئەو جۆرەيان زياترە.

ب/ برىتە لە فرىنى بە بال لىكدان، كە ئەوئش مىكانىزمىكى زۆر ئالۆزى ھەيە، كە بەھۆى بال لىكدانەوھە، ۋەك ئايەتەكە ئاماژەى بە ھەردوووك جۆرەكە كردوھ: ﴿صَفْنَتٍ وَيَقِضْنَ﴾، واتە: بالەكانيان دىننەوھە يەك و پانىان رادەخەن، ھەلبەتە ئەگەر سەرنجى پەيكەرى ئىسكى بالندە بدەين ئەوانەيان دەفرن، دەبىنن: لە نىو پەيكەرى ئىسكىيەكەيان دا، لە نىو ئىسكەكانيان دا بۆشايى ھەيە، ھەوای تىدايە، بۆ ئەوھى كىشيان سووك بى، بەلام ھاوكات: ئىسكى بالندە زۆر پتەوھ، پاشان ماسوولكەكانى سىنەيان زۆر بە قووھتەو، ھەناسەدانيان زۆر رىك وپىكە.

ئىجا ھەناسەدان و فرىنيان ھەموويان لەگەل پروسەى ھەرسكردن و، سوورى خوين و، پاشەپۆك لە خو فرىدان و، شىۋەى بالەكانيان ھەموويان پىكەوھ گونجاون، ھەر بالندەيەك ئەو شتانەى پىكەوھ گونجاون، ئىجا ئىسقىنى بالندە وپراى ئەوھ كە بۆشن، زۆرىش دەولەمەندە بە ھەموو جۆرە خويەكان و كالسىوم، بەتايەت ئەوھش وادەكات كە ھەم بەھىز بى و، ھەم سووك بى، لە يەك كاتدا.

۴) جۆرەكانى بالندە بەپىيى ژىنگەكان:

بەپىيى ئەو ژىنگەو شوئنانەى كە بالندەكان تىياندا دەژىن، دابەش دەكرىن بۆ شەش (۶) جۆرى بنەرەتى:

يەكەم: بالندە درەختىيەكان (طَبُورٌ شَجَرِيَّةٌ)، كە بە زۆرى لەسەر دارو درەخت و ئەوانە، ھىلانەو دروست دەكەن و ژيانيان بەزۆرى لەسەر درەختەكانە.

دووھم: بالندە زەمىنىيە درەختىيەكان (طَبُورٌ أَرْضِيَّةٌ شَجَرِيَّةٌ)، كە ھەم لەسەر درەخت و، ھەم لەسەر زەوئش، ھىلانەو مال بۆخۇبان دادەنن.

سىيەم: بالندە زەمىنىيەكان (طَبُورٌ أَرْضِيَّةٌ) كە بەزۆرى ھىلانەى خوئى لەسەر زەوى دادەنن.

چارەم: بالندە نىزىك ئاوييەكان (طَبُورٌ قُرْبَ مَائِيَّةٌ)، يان: كەنار ئاوييەكان، كە ھىلكەكانى لە دەرەوھى كەنارى روبرو دەريا دادەنن، بەلام ژيانەكەى بە زۆرى لە نىو ئا دايە.

پىنجەم: بالندە ئاوييەكان (طَبُورٌ مَائِيَّةٌ)، كە بە زۆرى ژيانيان لەنىو ئا دايەو، ھىلانەشيان ھەر لە نىو ئا دايە.

شەشەم: بالئندە ھەوايىھەكان، (الطُّيُورِ الَّتِي تَصْطَادُ فِي الْجَوِّ)، ئەوانەى بە زۆرىي لە ھەوادا ژيان بەسەر دەبەن و، خۆراكى خۆيان لە ھەوادا دابىن دەكەن، ئىنجا ئەو نىچىرە: بالئندەى لە خۆيان بچووكترە، پەپوولە و كوللە و مېش و مەگەزە، زىندەوەرەكانى دىكەن، راويان دەكەن، بە زۆرىي خۆراكى خۆيان لە ھەوادا دابىن دەكەن.

5) كۆچى بالئندەكان:

كۆچكردن و سەفەر و ھاتن و چوونى بالئندەكان، پەلەوەرەكان، لە پرووى جموجوۆل و ھاتن و چوونىيەنەو دەبن بە سى (۳) كۆمەل:

يەكەم: ئەو بالئندانەى كە نىشتەجىن لە شوئىتىكى ديارىبىكراودا (ناجوولئىن).

دووھەم: ئەو بالئندانەى كە دەجوولئىن، بەلام بە شىوئەيەكى سنووردار.

سىيەم: ئەو بالئندانەى كە كۆچ دەكەن، (سالانە كۆچ دەكەن) گەرمىن و كوئىستان دەكەن، يان لە شوئىتىكەو دەچن بۆ شوئىتىكى دىكە، جارى وا ھەيە لە قارەيەكەو دەچن بۆ قارەيەكى دى و، ھەزاران كىلۆمەتر دەبرن.

6) پرسىيارىك: ئايا چۆن بالئندەكان بە شوئىنى خۆيان دەزاننەو؟

ئايا ئەو بالئندانەى سەفەر دەكەن، بە تايەق ئەوانەى گەرمىان و كوئىستان دەكەن، بۆ وئىنە: (حاجى لەق لەق) كە ئىمە لەتىو كوردەوارىدا دەزانىن، ھەرۈھە (قاز و قورىنگ) و ئەو بالئندانەى دىكە كە دەزانىن لە بەھاراندا سەفەر دەكەن و لە پايزاندا دىنەو، چۆن بە شوئىنى خۆيان دەزاننەو و چۆن رى دەردەكەن، كە ھى وايان ھەيە نەك سەدان، بگرە ھەزاران كىلۆمەتر رى دەبرى؟!

ھەتا ئىستا زانايان لەوبارەو ھەوت (۷) بىردۆزەيان خستوونە پروو، بەلام ھىچيان وانىن كە دلىياكەر بن، كە فلان بالئندەيە بەھۆى ئەوئەو بە شوئىنى خۆى دەزانئىتەو، چونكە زۆر جىى سەرنجە كە ھەزاران كىلۆمەتر دەروۆن و، ھەندى لەو بالئندانە لە ولاتىكەو دەچن، بۆ ولاتىكى دى، بۆ وئىنە لە ھىلى يەكسانىيەو، لە خوار ھىلى يەكسانىيە، لە ئەفرىقىاوە دىن بۆ ئاسيا دەچن، بۆ سەرووى ئاسيا، ھەزاران كىلۆمەتر دەبرن:

۱/ يەكتى لە بىردۆزە كان دەلتى: بالئندە كان پشت دەبەستن بە تىشكى خۆر و، پرووناكى ئەستىرە كان، لە فرىنيان دا.

۲/ بىردۆزە يەكى دىكە دەلتى: بەھۆى بەرزى و نزمىيە جوگرافىيە كانەو، وەك زنجىرە چىكان و، كەنار دەريكان و رووبارە كان، بەرئىيە دەزاننەو.

۳/ بىردۆزە يەكى دىكە دەلتى: لە رىئى ھەستى بۆنكردەنەو، رىئى دەردە كەن.

۴/ بىردۆزە ي چوارەم دەلتى: بەھۆى تىشكى ژىر سوور، ياخود شەپۆلە سەروو دەنگىيە كانەو بە بالئندە كان بە جى و رىئى خۆيان دەزاننەو.

۵/ بىردۆزە ي پىنجەم دەلتى: بەھۆى ھۆكارە كەشىيە كانەو (العوامل الجوىة)، بۆ وئىنە: ئاراستە ي، ھەرۈھە فشارى ھەوا، پىئى دەزاننەو.

۶/ بىردۆزە ي شەشەم دەلتى: بەھۆى ئەوۈو كە شۆئنە كەيان لەبىر دەمىنى و لە زاكىرە ياندا دەپيارىزن و، بە رىئە كەو پىئەو ھاھاتوون، بۆيە پىئى دەزاننەو.

۷/ بىردۆزە ي ھەوتەم دەلتى: بالئندە كۆچكەرە كان، قىبلە نومايە كى موگناتىسىيان ھەيە لە تۆرى چاويان دا، بەھۆى ئەوۈو رىئى دەردە كەن.

ئەو ھەوت بىردۆزانە ھەموويان ھەن، بەلام ھىچيان وا نىن كە تەواو دئىياكەر بن، دەشگونجى بە ھەموو ئەوانەو ھەندى شتى دىكەش، كە جارى زانست پىئى نەگە يشتە، ئەو بالئندانە بەو رىئى و بان و شوئىنى ھا توجۆى خۆيان بزائنەو.

(۷) گەشە سەندى بالئندە كان:

زانايانى بوارى، پەلەو ھەرناسىيى و بالئندە ناسىيى، دەلتىن: كاتى خۆى بالئندە كان لە خشۆكە كانەو ھا تون، نىكە ي سەدو پەنجا مىليۇن (۱۵۰،۰۰۰،۰۰۰) سالى لەمە و پىئىش دواى ئەو ھى كە گواندارە كان يان مەمكدارە كان (الثدييات) جورا و جورى (تنوع) لە تىودا پەيدا بوو، بالئندە كان لە وئىو ھا تون! ھەلبەتە بۆ خواى پەروەردگار ئاسانە، ھەموو ئەو زىندە ھەرانە ي بردىتەو ھەن (ئەمىيا)، ژياندارى يەك خانە يى و، لە وئىرا ھا تىن، بەلام دىسان ئەو ھەن بىردۆزە يە كە، ھەرۈھە بۆ خواى پەروەردگار يىش ئاسانە كە ھەركام لەو: پەلەو ھەن و زىندە ھەن و ئاژەل و درندەو ژياندارانە ي كە لەسەر زەوى

دروستی کردوون، ھەركامىكىيانى سەربەخۆ دروست كىردى، بەلام بە تەئكىد ئەگەر ئەو ژياندارانە لە يەكديەو ھاتىن، ۋەك بىردۆزەكەى (داروين) دەلىن: كە ئىستا بوو بە ئەفسانە، بە تەئكىد مروّف ھىچ پەيوەندى نى، بەو ۋەو، ھىچ پەيوەست نى بە ۋە ئاژەل و دروستكراوانەى دىكەو، چونكە مروّف يەك تايەمەندى زۆر گەورەى ھەيە، جگە لەو ھى كە عەقلى ھەيە ۋە قسەى ھەيە، كە ھەندىكىان بۆ پىناسەكەى گوتوويانە: (حَيَوَانٌ نَاطِقٌ) (أَوْ حَيَوَانٌ عَاقِلٌ) گياندارىكى گۆيايە، ياخود ژياندارىكى عاقلە، ھەروەھا ھەندىكىان گوتوويانە: (حَيَوَانٌ صَاحِكٌ وَبَاكٍ) ژياندارىكە پىدەكەنى و، دەگرى! بەلام ھەموو ئەوانە بىگومان شوئىنەوارى رووحن، نا لە حەقىقەتدا مروّف بە رووحن لە ژياندارانى دىكە جىابۆتەو، ئەوانى دىكە ھەموويان ژيانىان ھەيە، حەياتيان تىدايە، بەلام تاكە دروستكراوئىكى خوا كە بەھرمەند بووبى لە رووحن، مروّفە^(۱)، كە خواى پەروەردگار دەفەرموئى: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي...﴾ (الحجر، ۲۱) دەر بارەى رووحيش دەفەرموئى: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي...﴾ (الإسراء، ۸۵) كە رووحن لە جىھانى فەرمان (عالم الأمر)، لە جىھانى خەلق نى، تاكو ئىمە بتوانىن بە پىنچ ھەستەكان مامەلەى لەگەندا بكەين، ئىجا دەزانىن كە جىھانى خەلق پلە پلە دروست دەبى، بەلام رووحن جۆرە دروستكراوئىكى تايەتى خوايەو، ۋا پىدەچى رىك بە فەرمانى راستەوخۆى خواى بەرزو مەزن دروست بوو بى.

۸) جۆرەكانى بالندە:

زانايانى پەلەو ھەرناس و بالندەناس دەلىن: ئىستا جۆرەكانى بالندە، لەم قوناغەى ئىستاي ژيانى بەشەردا، بە نو ھەزار (۹۰۰۰) جۆر مەزەندە دەكرى، بەلام ئەو بالندانەش كە فەوتاون، ئەويش بە ھەشت سەد (۸۰۰) جۆر مەزەندە دەكرىن، دەلىن: ھەشت سەد (۸۰۰) جۆر لە بالندان ھەبوون، بەلام فەوتاون.

(۱) ۋاپىدەچى فرىشتە (ملائكة) و جند (جِنّ) يش رووحيان ھەبى، بەلام ھىچ بەلگەيەكم - تا ئىستا - پى شك نايەت، جگە لەو ھى ھەردوو كيان جەستەكەيان لە جۆرىك تىشك (نور - نار) دروستبوو ۋ، مروّفىش جەستەكەى لە قور (طين) دروست بوو.

مەسەلەى پازدەيەم:

خو ماڵە کانتانى گىپاون بە ماىەى نىشتە جىبوون و ئوخژن و، لە پىستى ئاژەلان
مالانىكى سووکبارى کاتى سەفەر و نىشتە جىبوونانى بۆ رەخساندوون و، لە خورىى و تووک
و موویان، کە لوپەل و شمە کىكى بۆ رەخساندوون، تاکو ماوہ يەك:

خو ﷻ دەفەر موى: ﴿ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ
بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ وَمِنْ اَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا اِنَّآ
وَمَتَّعًا اِلَىٰ حِينٍ ﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتە، لە چوار بىرگەدا:

۱- ﴿ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا ﴾، ھەر وہا خوا ﷻ لە ماڵە کانتاندا ماىەى
سوکنایى و ئىسراحت و ئوخژنى بۆ رەخساندوون.

خو پىزراویشە تەوہ: (بىوت)، واتە: ھەم بە (بۆر) (بىوت)، ھەم بە (زىر) (بىوت)، کە
بە تەئکىد لىرەدا مەبەست لەو مالانە کە ماىەى سوکنایى و، ئوخژنن، ئەوانەن کە لە
کە لوپەل و، لە کەرەستەى وەك بەرد و قور و گەچ و ئەوانە دروست دەکرىن.

۲- ﴿ وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا ﴾، وپىراى ئەو مالانە کە لە شارەکان و، دىيەکان دا بۆى
رەخساندوون، بەو کەرەستانەى کە لە بەردەستان دان، بە ھەمان شىوہ: مالانىکىش کە ماىەى
تىدا ئىسراحتە تکردن و ئوخژنتانن، لە پىست و کەولى ئاژەلانىش: حوشتر و رەشە ولآخ و مەر و
بزن، دروست دەکەن و خوا بۆى رەخساندوون.

(جۇرد) کە کۆى (جلد)ە، واتە: پىست، يان کەول، کە: برىتيە لەو پىستەى دەباغ
دەکرى و، خورىى و، موو و، تووکە کەى لى دەکرىتەوہ.

ھەندىکىش گوتوو يانە: مەبەست ئەوہ يە کە: لەو خورىى و تووک و مووہى، لەسەر
پىستە کە يانە، ئەو مالانە دروست دەکەن، وەك رەشمال و چادر و خىوہت.

ھەلبەتە ھەردوو کىشيان لە يەك کاتدا دەگونجى مەبەست بن و، ھەندىکيان - لەو
مالانە - ھەر لە خودى پىستەکانيان دروست دەکرىن، ھەندىکىش لەو خورىى تووک و

مووهى كه له پيسته كانيان ده كرتنهوه، كه به عه په بهى هه نديك جوريان (خيمة، قبة، خبيء) يان پى ده لىن، كه (خَيْمَة) به (خيام) و، (خَبِيء) به (أَخِيَّة)، و (قُبَّة) به (قَبَاب) كۆ ده كرتنهوه كه ئيمه به كوردى چادر و په شمال و تاو و ختوه تيان پى ده لىن، ئنجا چ له موو و تووك و خوريبه كه يان دروست بكرىن، چ له خودى پيسته كه يان كه له نيو كورده وارىي ئيمه دا عاده ت نه بووه له پيسته كه يان چادر و په شمال و تاو و دروست بكرىن، به لام له نيو عه په ب دا، ئه وه بووه، ئيستاش هه يه.

۳- ﴿تَسْتَخْفُونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ﴾، ههم رۆزى سه فه ركردنتان (هاتن و چوونتان) و، ههم رۆزى نيشته جييونتان (بو كاتى نيشته جييونتان) ئه و مالانه كه له پيست و كهو و تووك و موو و خورى ئه و ناژه لانه دروستيان ده كه ن، سووك به ده ستانه وه دىن.

(تَسْتَخْفُونَهَا) يانى: (تَجِدُونَهَا خَفِيَّةً) سووكبارن، سووك و زهنگه لىن، سووك به ده ستانه وه دىن، (ظَعْن) كه خوترا و يشه ته وه: (ظَعْن)، (ظَعْن، ظَعْن) كه به ماناي سه فه رو رويشتن، دى، (إقامة) ش يانى: نيشته جييون.

۴- ﴿وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأُوبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِئَةً إِلَى حِينٍ﴾، ههروه ها له خوريبه كانيان و، له تووكه كانيان و، له مووه كانيان، كۆمه لىك كه لوپه ل دروست ده كه ن و، كۆمه لىك پيداويستى تاكو كاتىكى ديارىبىكراو.

(الْأَثَاثُ: إِسْمٌ جَمْعٌ لِلْأَشْيَاءِ الَّتِي تُفْرَشُ فِي الْبُيُوتِ مِنْ وَسَائِدٍ وَبُسْطٍ وَزَرَائِي، وَالْمَتَاعُ أَعْمٌ مِنْ أَثَاثٍ، وَلَا يَخْتَصُّ بِالْبَيْتِ).

واته: (أَثَاثٍ) برىتبه له و شتانه ي كه له مالدا راده خرىن و، داده نرىن، وهك: بالنج و، به په و، سه رىن و... هتد، كه له خورى و له تووك و موو دروست ده كرتن ((أصواف) كۆى (صوف) ه، خورى، كه هى مه ر و به رانه، (أوبار) كۆى (وَبْر) ه، واته: تووك، كه هى حوشتره، به نىرو مئ وه: (جَمَل، نَاقَة)، (أشعار) يش كه كۆى (شعر) ه، موو، كه هى بزى و نىرى به، به لام په شه و لاخ (گا و مانگا و كه ل و گاميش) هه ر پيسته كه يان سوودى لى ده بىنرى، ئه گه رنا ئه وه نده ي موويان پيوه نيه لى بى بكرىته وه.

به لام چه مكى وشه ي (مَتَاع) فراوانتره له هى (أثاث) ئه و كه لوپه لانه ي كه له مالدا هه بن، به لكو هه ندى شتى ديكه ش ده گرىته وه كه له ده ره وه ي مالىش سووديان لى وه رده گىرى، كه له خورى و تووك و، مووى ئه و ناژه لانه دروستيان ده كه ن، وهك تىر و

جهوأل و گوریس و كه ژوو و به پهو، فه رش و هه موو نهو كه لوپه لانه ی دیکه، كه له ژیانی كوچه ریی و، له ژیانی خه لکی ده شته کیی و بیاباننشین و خنله کیی و، خه لکی ناژه لداردا به کارده هیتیرین.

له باره ی پیست (پیستی ناژه لان) هوه، نهو دوو فه رمووده یه دینین:

فه رمووده ی یه كه م: {إِنَّمَا إِهَابٌ دُبِغٌ فَقَدْ طَهَّرَ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ : ۳۶۶).

واته: هه ر پیستیک ده باغ کرابی، پاك بوته وه، واته: با نهو ناژه له مرداریش بوو بی، كه پیسته كه ی ده باغ کرا، پاك ده بیته وه، نه گه رنا مادام سه رببری، پیسته كه ی هه ر به پاك داده نری، له رووی شه رعییه وه، به لام له رووی پزیشکیی و ته ندروستییه وه، نه گه ر بوئی لیبی، یاخود زیانیکی هه بن نه وه شتیکی دیکه یه.

فه رمووده ی دوو م: {لَا تَنْتَفِعُوا مِنَ الْمَيْتَةِ بِإِهَابٍ وَلَا عَصَبٍ} (أَخْرَجَهُ الطيالسي: ۱۲۹۳، وَأَخْمَد: ۱۸۸۰۴، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ۳۳۸۸۶، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۷۳۹، وَقَالَ: حَسَنٌ، وَالنَّسَائِيُّ: ۴۲۴۹، وَصَحَّحَهُ الألباني).

واته: له هیچ شتیکی مرداره وه بوو به هره مه ند مه بن، نه پیست نه ده مار.

هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: نهو دوو فه رمایسته تیکده گیرین.

به لام مانایه كه ی ئاویه، له هیچ شتیکی مرداره وه بوو به هره مه ند مه بن، گوشته كه ی نه وه هیچ، به لام بو پیسته كه ی، واته: پیش نه وه ی ده باغی بکه ن، لیی به هره مه ند مه بن، به لام نه گه ر ده باغ کرا، بیگومان دوای ده باغ پاك ده بیته وه.

مهسه لهی سازده بهم:

ههروهها خوا ﷻ له دروستکراوه کان دا سیبه ر و له چیا به کاند، په ناگاو مه نوای بو مروّ فان ره خساندوون و، پو شاکای پاریزه ره له سه رما و گه رما و، له زه بری جه نگی شی بو ره خساندوون، ناوا چاکه ی خو ی له سه ر ته واو کردوون، تا کو ملکه چی بن:

خو ﷻ ده فه رموی: ﴿ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابٍ مِّنْ سَرَابٍ مَّحْمُومًا غَلِيظًا وَسَرَابٍ مِّنْ اَنْهَارٍ يَّسْرًا وَاللّٰهُ لِيَخْلُقَ مَا يَشَاءُ وَهُوَ عَلِيمٌ ذَكِيٌّ ۝۸۱﴾

شیکردنه وی ئه م ئایه ته، له شه ش برگه دا:

۱- ﴿ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا ﴾، ههروهها خوا له وهی که دروستی کردوه له دیارده ماددیه کان، سیبه ری بو ره خساندوون.

لیره دا خوا ﷻ دوو وشه ی به کاره یناون: (جَعَلَ) و (خَلَقَ)، ﴿ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا ﴾، به نسبه ت سیبه ره وه (جَعَلَ) ی به کاره یناوه، به لام بو شته کان که دروستی کردوون (خَلَقَ) ی به کاره یناوه، چونکه: شته کان په یدا کراون، به لام سیبه ره کان پیوستی یان به په یدا کردن نیه، سیبه ر شتیک نیه په یدا کرابی، به لکو له ئه نجامی نه مانی پرووناکیی دا، سیبه ر په یدا ده بی، واته: کاتیک خو ر هه لدی له خو ره له اته وه، ئه گه ر به ره و قیبله بوه ستی، یه کسه ر لای راستت ده بیته سیبه ر، له به ر نه وه ی تیشکی خو ر نایگاتی، چونکه دوا یی که خو ر ورده ورده خو ر دیته نیوه راستی ئاسمان، ئه و سیبه ره نامینی، که له لای راست بووه، به لکو ئنجا ورده ورده، که خو ر ده که ویته لای خو رئاوا به ره و ئاوا بوون ده چی، ئنجا سیبه ر له لای چه په وه په یدا ده بی.

که واته: له راستییدا سیبه ر شتیک نیه په یدا کرابی، به لکو له ئه نجامی نه مانی تیشکدا، نه مانی پرووناکیی دا، په یدا ده بی، بویه: (جَعَلَ)، واته: خوا سیبه ره کانی بو گیراون، له و شتانه ی که دروستی کردوون، (الظَّلَال: جَمْعُ ظَلٍّ، وَهُوَ كُلُّ مَا يُسْتَضَلُّ بِهِ مِنَ الْجَبَلِ وَالْبَيْتِ وَالشَّجَرِ)، واته: (ظِلَال) کو ی (ظَلٍّ) ه، (ظَلٍّ) یش هه ر شتیکه که به سیبه ر له قه له م دابزنی و خه لک بچپته بنی {بو خو په نهان کردن له شتیک خورو هه تاو} له چیاو مال و، دار و دره خت و... هتد.

۲- ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا﴾، ھەروھە خوا لە چیاھەکانیش پەناگای بۆ رەخساندوون، ئەشكەوت و چال و چۆل و شویناتیک کە ھەشارگە بن و خۆیان تیدا پەنھان بکەن.

(أَكْنَان: جَمْعُ كِنٍ، فِعْلٌ مَعْنَى مَفْعُول، أَي: مَكْنُونٍ فِيهِ: الْغَيْرَانُ وَالْكُهُوفُ، غَارُ حِرَاءٍ وَغَارُ ثُورٍ)، (أَكْنَان) كَوَى (كِنٌ) ه، (كِنٌ) لەسەر كیشی (فِعْل) ه، بەلام بە مانای (مفعول) ه، واتە: ئەو شوینەى كە شتى تیدا شیردراوھەتەوھە ھەشار دراوھ، كە مەبەست پینی ئەشكەوتەكان و پەناگاكان و نەدیوھەكان و ئەنواپەكانن، لە چیاھەكاندا، وەك لە سیرپەدا ھاتوھ: ئەشكەوتی حیراء (غَارُ حِرَاءٍ)، ئەو ئەشكەوتەى كە پێخەمبەر ﷺ پێش ئەوھى خوا بە پێخەمبەر ھەلیبژیری و، وەحیی بۆ بنیری، خواپەستی تیدا دەکرد} و، ئەشكەوتی ئەور (غَارُ ثُورٍ)، ئەو ئەشكەوتەو ھەشارگەھەى كە پێخەمبەر ﷺ، لەگەل ئەبووبەكری صیددیقى ھاوھەلیدا، خوا لیتی رازی بئی، سئی شەوو سئی رۆژان خۆیان تیدا پەنادا، لە كاتكدا كە كوچیان كرد بۆ مەدینە لە ترسی كافرەكان).

۳- ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَبِيلَ تَقِيَكُمُ الْحَرَّ﴾، ھەروھە خوا چەند پۆشاكیكى بۆ گێراون كە دەتانپاریزن لە گەرما.

(سَرَبِيلُ): (جَمْعُ سَرَبَالٍ، وَ السَّرَبَالُ: هُوَ الْقَمِيصُ مِنْ أَي نَوْعٍ كَانَ، أَوْ الشُّعَارُ تَحْتَ الدُّنَا)، (سَرَبَال) بریتیه: لە كراس لە ھەر جوړیک بئی، ئنجا (قَمِيص) كراس ئەوھەى كە سەر تا پیا بئی، یاخود لە پشتین بەرھەو ژووری ئینسان داپۆشئ، ھەروھە بە ژێركراسیش دەگوترئ، (سَرَوَال) یش ئەوھەى كە لە پشتین بەرھەو ژێرى داپۆشئ، بەلام جاری واش ھەى كە (سَرَبَال) - ئەگەر قەمیس تەنیا لە پشتین بەرھەو سەر بگرتەوھ - ئەو كات ھەموو جەستەى ئینسان دەگرتەوھ، چونكە خوا دەفەرموئ: ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَبِيلَ تَقِيَكُمُ الْحَرَّ﴾، پۆشاكیك كە لە گەرما دەتانپاریزئ، ئنجا لە گەرما بیانپاریزئ، دەبئ ھەموو جەستەیان داگری.

۴- ﴿وَسَرَبِيلَ تَقِيَكُمُ بَأْسَكُمْ﴾، ھەروھە (خوا) جوړە پۆشاكانیکیشی بۆ رەخساندوون، كە لە كاتی نارهتەتیی و شەر و جەنگدا، دەتانپاریزئ، كە ئەویش مەبەست پینی زری بوو، یاخود ئەو جوړە پۆشاكانەى ئیستا، كە گوللە نەبەرن و لەبەر دەكرین، خواى پەرورەدگار ئەوانەشى بۆ رەخساندوون.

وشه‌ی (بأس) لیره‌دا به مانای جه‌نگ دئی، به‌لام له نه‌سل دا به مانای ناره‌حه‌تی و سه‌ختی دئی، نجا جه‌نگیش له‌به‌ر نه‌وه‌ی ناره‌حه‌تی و سه‌ختی تیدا هه‌یه و، خه‌لکه‌که زه‌بر له یه‌کدی ده‌وه‌شین، واته: له زه‌بر وه‌شانندی کاتی جه‌نگ، ده‌تانپاریزی.

۵- ﴿كَذَلِكَ يُبْرِئُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ﴾، ناوا به‌و شیوه‌یه خوا چاکه‌ی خوی له‌سه‌ر ئیوه ته‌واو ده‌کات، نه‌مه خویندراویشه‌ته‌وه: ﴿كَذَلِكَ تَتِمُّ نِعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ﴾، ناوا چاکه‌ی خوا له‌سه‌ر ئیوه ته‌واو ده‌بن.

۶- ﴿لَعَلَّكُمْ تَسْلُمُونَ﴾، به‌لکو ملکه‌چ بن، خویندراویشه‌ته‌وه: ﴿لَعَلَّكُمْ تَسْلُمُونَ﴾، که نه‌مه خویندنه‌وه‌ی: (عکرمة وابن عباس)ه، خوا لیان رازی بن، واته: به‌لکو سه‌لامه‌ت بن، واته: تا‌کو به‌هوی نه‌و نیعمه‌تانه‌ی خواوه، سه‌لامه‌ت بن، له سه‌رماو له گه‌رماو، له کاتی جه‌نگیش دا، سه‌لامه‌ت ده‌بن له زه‌بری دوژمان.

۱ / (القرطبي) پرسیاریکی وروژاندوه له ته‌فسیره‌که‌ی خوی دا^(۱)، ده‌لن: (إِنْ قَالَ قَائِلٌ: كَيْفَ قَالَ: وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا، وَلَمْ يَذْكُرِ السُّهْلَ؟ وَقَالَ: تَقِيكُمْ الْحَرَّ، وَلَمْ يَذْكُرِ الْبَرْدَ؟ فَالْجَوَابُ: أَنَّ الْقَوْمَ كَانُوا أَصْحَابَ جِبَالٍ، وَلَمْ يَكُونُوا أَصْحَابَ سُهْلٍ، وَكَانُوا أَهْلَ حَرٍّ، وَلَمْ يَكُونُوا أَهْلَ بَرْدٍ، فَذَكَرَ لَهُمْ نِعْمَةَ الَّتِي تَخْتَصُّ بِهِمْ، كَمَا خَصَّهُمْ بِذِكْرِ الصُّوفِ وَغَيْرِهِ، وَلَمْ يَذْكُرِ الْقَطْنَ وَالْكُتَانَ وَذَكَرَ الْمَطَرَ وَالْبَرْدَ، وَمَا يَذْكُرُ الثَّلْجَ، فَإِنَّهُ لَمْ يَكُنْ يَبْلَاغِهِمْ).

واته: نه‌گه‌ر قسه‌که‌ریک بلن: چۆن خوا ﷻ باسی کردوه که له چیاکاندا په‌نا‌گا‌و نه‌شکه‌وتی بۆ ره‌خساندوون، به‌لام باسی ده‌شتی نه‌کردوه؟ هه‌روه‌ها باسی نه‌وه‌ی کردوه که له سه‌رما ده‌تانپاریزی، به‌لام باسی پاریزران له سه‌رما‌ی نه‌کردوه؟

وه‌لامه‌که‌ی نه‌وه‌یه: که نه‌و دوینراوانه‌ی یه‌که‌مجار قورئانیان بۆ دابه‌زینراوه، خواوه‌نی چیا بوون و، که‌مه‌تر له پی ده‌شته‌کان ژیاون، هه‌روه‌ها ژینگه‌که‌یان، شوینی گه‌رما بووه‌و، شوینی سه‌رما نه‌بووه، تا‌کو باسی بکات له سه‌رما بیانپاریزی، بۆیه نه‌و چاکانه‌ی خوی بۆ باسکردوون، که تابه‌تن به‌وانه‌وه، هه‌روه‌ک چۆن باسی خوری و موو و تووکی کردوه، به‌لام باسی که‌رسته‌کانی دیکه‌ی نه‌کردوه، وه‌ک لۆکه‌و که‌تان، هه‌روه‌ها باسی باران و ته‌رزه‌ی کردوه، به‌لام باسی به‌فری نه‌کردوه، چونکه له ولاتی نه‌وان نه‌بووه.

نجا له‌وباره‌وه قسه‌یه‌ک له (ابن عباس)وه ده‌ینن، که گوتوو‌یه‌تی: (الثَّلْجُ شَيْءٌ أبيضٌ يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا رَأَيْتُهُ قَطُّ)، واته: عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌باس خوا له خوی و بابی رازی بن، گوتوو‌یه‌تی: (ثلج) شتیکی سپیه له ئاسمانه‌وه دپته‌ خوار، به‌لام هه‌رگیز نه‌مبینیه‌وه.

خوﺍ ﷻ ﻟﻪ ﻗﻮﺭﻧﺎﻧﺪﺍ ﺑﺎﺳﻰ: ﺑﺎﺭﺍﻥ (ﻭﺩﻕ) ﻭ، (ﻣﻄﺮ) ﻱ ﻛﺮﺩﻭﻩﻭ، ﺑﺎﺳﻰ ﺗﻪﺭﺯﻩ (ﺑﺮﺩ) ﻱﺷﻰ ﻛﺮﺩﻭﻩ، ﻟﻪ ﺳﻮﻭﺭﻩﺗﻰ: (ﺍﻧﻨﻮﺭ) ﺩﺍ، ﺑﻪﻻﻡ ﺑﺎﺳﻰ (ﺗﻠﺠ) ﻱ ﻧﻪ ﻛﺮﺩﻭﻩ، ﻟﻪ ﺑﻪﺭﺋﻪﻭﻩﻱ ﻟﻪ ﻭﻻﺗﻰ ﺋﻪﻭﺍﻧﺪﺍ ﻧﻪﺑﻮﻭﻩ.

ﺋﻪﻣﻤﻪ ﺩﻩﮔﻮﻧﺠﻰ ﻭﻩﻙ (ﺍﻟﻘﺮﻃﺒﻲ) ﺩﻩﻟﺘﻰ: ﻭﺍﺑﻨﻰ ﻭ ﻟﻪﺑﻪﺭ ﺋﻪﻭﻩ ﺑﻨﻰ، ﺧﻮﺍ ﷻ ﺭﻩﭼﺎﻭﻱ ﺣﺎﻝ ﻭﺍﻗﻴﻌﻰ ﺋﻪﻭﺍﻧﻰ ﻛﺮﺩﻭﻩ، ﭼﻮﻧﻜﻪ ﺋﻪﮔﻪﺭ ﺑﺎﺳﻰ (ﺗﻠﺠ) ﻱ ﻛﺮﺩﺑﺎﻳﻪ، ﺑﯚﻳﺎﻥ ﺟﯚﺗﻰ ﭘﺮﺳﻴﺎﺭ ﺩﻩﺑﻮﻭ، (ﺗﻠﺠ) ﭼﻴﻪ؟ ﻫﻪﺭﻭﻩﻫﺎ ﺋﻪﮔﻪﺭ ﺑﺎﺳﻰ ﺋﻪﻭﻩﻱ ﻛﺮﺩﺑﺎﻳﻪ ﻛﻪ ﺧﻮﺍ ﻟﻪ ﺳﻪﺭﻣﺎ ﺩﻩﺗﺎﻧﭙﺎﺭﯨﺰﯨﺘﻰ، ﺑﯚﻳﺎﻥ ﺟﯚﺗﻰ ﭘﺮﺳﻴﺎﺭ ﺩﻩﺑﻮﻭ، ﻛﻮﺍ ﺧﯚ ﺳﻪﺭﻣﺎﻣﺎﻥ ﻧﻴﻪ، ﺗﺎﻛﻮ ﻟﻪ ﺳﻪﺭﻣﺎ ﺑﻤﺎﻧﭙﺎﺭﯨﺰﯨﺘﻰ؟

ﻫﻪﺭﭼﻪﻧﺪﻩ ﺑﯚﮔﻮﻣﺎﻥ ﺋﻪﻭ ﺷﻮﻳﻨﺎﻧﻪﺵ ﺑﻪﺷﻰ ﺧﯚﻳﺎﻥ ﺳﻪﺭﻣﺎﻳﺎﻥ ﻟﻰ ﻫﻪﻳﻪ، ﺑﻪﻻﻡ ﺑﻪ ﻫﻪﺭﺣﺎﻝ ﺋﻪﻣﻤﻪ ﻭﻩﻻﻣﻴﻜﻪ.

۲ / ﻭﻩﻻﻣﻴﻜﻰ ﺩﯨﻜﻪ ﺋﻪﻭﻩﻳﻪ: ﻛﻪ ﺧﻮﺍ ﷻ ﻛﺎﺗﺘﯩﻚ ﻟﻪ ﺩﻭﻭ ﺷﺘﻰ ﺩﺯﻭ ﭘﯚﭼﻪﻭﺍﻧﻪ، ﻳﻪﻛﯩﻜﻴﺎﻥ ﺑﺎﺱ ﺩﻩﻛﺎﺕ، ﺋﻪﻭﻳﺪﯨﻜﻪﺷﻰ ﻣﻪﺑﻪﺳﺘﻪ، ﺑﯚ ﻭﻳﻨﻪ:

ﻟﯧﺮﻩﺩﺍ ﻛﻪ ﺩﻩﻓﻪﺭﻣﻮﻱ: ﴿سَرَّيْلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ﴾ ﻭﺍﺗﻪ: ﻟﻪ ﮔﻪﺭﻣﺎ ﺩﻩﺗﺎﻧﭙﺎﺭﯨﺰﯨﺘﻰ، ﻫﻪﺭﻭﻩﻫﺎ ﻟﻪ ﺳﻪﺭﻣﺎﺵ، ﻳﺎﻥ: ﻛﻪ ﺩﻩﻓﻪﺭﻣﻮﻱ: ﴿وَسَرَّيْلَ تَقِيكُمْ بِأَسْكُمْ﴾ ﻟﻪ ﻛﺎﺗﻰ ﺟﻪﻧﮕ ﺩﺍ ﺩﻩﺗﺎﻧﭙﺎﺭﯨﺰﯨﺘﻰ، ﻳﺎﻧﻰ: ﻟﻪ ﻛﺎﺗﻰ ﺷﯧﻨﻪﻳﯩﺸﺪﺍ ﻫﻪﺭ ﺩﺍﺗﺎﻧﺪﻩﭘﯚﺷﻰ ﻭ ﻟﯧﺘﻰ ﺑﻪﻫﺮﻩﻣﻪﻧﺪ ﺩﻩﺑﻦ، ﻟﻪﻭﺑﺎﺭﻩﻭﻩﺵ ﺷﻴﻌﺮﯨﻜﻴﺎﻥ ﻫﯧﻨﺎﻭﻩ، ﺩﻩﻟﺘﻰ:

وَمَا أَدْرِي إِذَا يَمُمْتُ أَرْضًا أُرِيدُ الْخَيْرَ أَيُّهُمَا يَلِينِي
الْخَيْرُ الَّذِي أَنَا أَبْتِغِيهِ أَمْ الشَّرُّ الَّذِي هُوَ يَبْتِغِينِي؟

ﺩﻩﻟﺘﻰ:

ﺋﻪﮔﻪﺭ ﺭﻭﻭﻣﻜﺮﺩﻩ ﺳﻪﺭ ﺯﻩﻣﯩﻨﯩﻨﯩﻚ ﺑﻪﻫﻴﻮﺍﻱ ﭼﺎﻛﻪ، ﻧﺎﺯﺍﻧﻢ ﻛﺎﻡ ﻟﻪ ﺩﻭﻭﻩﻛﺎﻥ ﺩﯨﻰ ﺑﯚ ﻻﻡ !

(ﺟﺎﺭﯨﻰ ﺑﺎﺳﻰ ﺷﻪﺭﭘﻮ ﺧﺮﺍﭘﻪﻱ ﻫﻪﺭ ﻧﻪ ﻛﺮﺩﻭﻩ، ﺑﻪﻻﻡ ﻳﻪ ﻛﺴﻪﺭ ﺩﻩﻟﺘﻰ:)

ﺋﺎﻳﺎ ﺋﻪﻭ ﭼﺎﻛﻪﻳﻪﻱ ﻛﻪ ﻣﻦ ﺩﻩﻳﺨﻮﺍﺯﻡ ﻳﺎﻥ ﺋﻪﻭ ﺧﺮﺍﭘﻪﻳﻪﻱ ﻛﻪ ﺋﻪﻭ ﺑﻪ ﺩﻭﺍﻱ ﻣﻦ ﺩﺍﺩﯨ

ﻭﺍﺗﻪ: ﻳﻪ ﻛﺴﻪﺭ ﻛﻪ ﺑﺎﺳﻰ ﺧﯧﺮ ﺩﻩﻛﺮﯨﻰ، ﺷﻪﺭﯨﺶ ﺩﯨﺘﻪ ﺯﻩﻳﻨﻪﻭﻩ، ﻫﻪﺭﻭﻩﻫﺎ ﻛﻪ ﺑﺎﺳﻰ ﮔﻪﺭﻣﺎ ﺩﻩﻛﺮﯨﻰ، ﺳﻪﺭﻣﺎﺵ ﺩﯨﺘﻪ ﺯﻩﻳﻨﻪﻭﻩ، ﺩﯨﺴﺎﻥ ﻛﻪ ﺑﺎﺳﻰ ﻛﺎﺗﻰ ﺟﻪﻧﮕ ﺩﻩﻛﺮﯨﻰ، ﻛﺎﺗﻰ ﺋﺎﺷﺘﯩﺸﻰ ﺩﯨﺘﻪ ﺯﻩﻳﻨﻪﻭﻩ، ﺋﻪﻭﻩﺵ ﻭﻩﻻﻣﻴﻜﻰ ﺩﯨﻜﻪﻱ ﺩﻭﻭﻩﻡ.

۳ / وه لأمیکی دیکه ئه وه یه: له بهر ئه وه ی که به رهه لستی مرووف له بهرانه ر گهرمادا که متره، وهك له سه رما، چونکه جهسته خوا ﷻ وای خو لقاندوه، خو ی خو ی گهرم ده کاته وه، کونه کانی ده گری و، می شک رینمایی ده دا، که جهسته له بهرانه ر سه رمادا، به رهه لستی بکات و، خو ی گهرم بکاته وه.

به لام من ئه و وه لامه م به دل نیه، چونکه جهسته، خوا ﷻ وای خو لقاندوه له کاتی گهرما شدا به بی ئه وه ی که مرووف بیرى لى بکاته وه، یه کسه ر می شک فه رمان ده کات، کونه کانی پیست بکری نه وه، ئاره ق ده ربدری و، ئه و گهرمایه ی که له تیو جهسته دا هه یه، ورده ورده بچیته ده ری، بو ئه وه ی جهسته هاوسه نگ بیته وه، له گه ل ئه و گهرمایه دا که له ده ره وه ی جهسته هه یه.

۴ / منیش ده لیم: زور ناساییه خوا ﷻ لیره دا زیاتر خه لکی ده شته کی و بیابانشینی دواندبی، له م سى چوار ئایه ته دا، ئنجا با ئه و سى چوار ئایه ته تایبه ت بن به خه لکی ده شته کی و بیابانشینه وه، که له هه موو دنیا دا ئه و جو ره خه لکانه هه ن، ته نیا له تیو گه لی عه رب دا ئه و جو ره که سانه نین!

ئنجا سبحان الله! زور له تو یژه ره وانی قورئان له سو نگی ئه وه وه که له ناوچه ی عه ره بستان بوون، یان هه ر زیاتر وهك ئه وان بیریان کردۆته وه، وایانزانیوه که ئه و جو ره خه لکه، یان ئه و جو ره که لوپه له، یان ئه و جو ره ئازه لانه، هه ر له وى هه ن، به لام ئه وه له (هیند) یش هه یه، له (چین) یش هه یه، له (ئه فریقا) ش هه یه، له وپه ری دنیا ش هه یه، له وپه ری دیکه شی هه یه.

که واته: خوا ﷻ له م چه ند ئایه ته دا، ده گونجی که ته نیا ئه و جو ره خه لکه ی دواندبی که له بیابانشین و ده شته کی و ره وه ندن و، ژیانان له گه ل ئازه لان دایه، له سه ر که ولى ئازه لانن و، لییان به هه ره مه ند ده بن، ده گونجی خوا ﷻ به تایبه ت ئه وانی دواندبی، که نهك هه ر عه رب، به لکو هه موو ئه و گه ل و نه ته وانیه ی که له و خاله دا، له گه ل عه ره باندا هاوبه شن.

به لام وه لامه کانی دیکه ش هه ر رییان تیده چی، که خوا ﷻ هه ر باسی گهرمای کردوه، سه رماش له بهرانه ری دا و، باسی هه ندی شتی کردوه، شته کانی دیکه ش، یه کسه ر دینه زه یینه وه.

مەسەلەى حەقدەيەم:

خو **﴿﴾** بە پىغەمبەرى خۆى **﴿﴾** راىگە ياندوۋە: كە ئەگەر كافرە كان لامل بوون، ئەو ە تۆ بەس گە ياندنى پروونى پەيامى خوات لەسەرە، نەك ەيتانە سەررپيان:

خو **﴿﴾** دەفەرموى: **﴿﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿۸۲﴾**.

شىكردنەو ەى ئەم ئايەتە، لە دوو برگەدا:

۱- **﴿﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا ﴿﴾**، ئنجا ئەگەر پشتيان ەئکرد، پشتيان تىكردى و پرويان ەرگىرا.

(التَّوَلَّى: الإِعْرَاضُ) روو ەرگىران، (أَي: فَلَا تَقْصِرَ لَدَيْكَ، وَلَا مُؤَاخَذَةً عَلَيْكَ)، واتە: ەىچ كەمتەرخەمىي لە تۆو ەنەو، ەىچ لىپرسىنەو ەو سزات لەسەر نە.

۲- **﴿﴾ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿﴾** بىگومان تۆ تەنيا گە ياندنى پروون و ئاشكرات لەسەرە، ياخود گە ياندنى پروونكەرەو ەو ئاشكراكەرت لەسەرە.

شايانى باسە: وشەى: (بلاغ) سى واتاى ەن:

يەكەم: برىتيە لە گەيشتن، گەيشتن بە ئەو پەرى ئامانج و، كۆتاييەكەى.

دوو ەم: واتە: (تَبْلِيغُ)، واتە: راگە ياندن، **﴿﴾ هَذَا بَلْغٌ لِلنَّاسِ ﴿۵۲﴾** **﴿﴾** براھىم، ئەمە گە ياندن و راگە ياندنە بو خەلك.

سىيەم: (البلاغُ)، يانى: (الكفاية)، واتە: شتىك بەس بى بو شتىك و كافى بى بوى، **﴿﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلْغًا لِقَوْمٍ عَكِيدٍ ﴿۱۰۶﴾** **﴿﴾** الأنبياء، واتە: لەمەدا كىفايەت و بەس بوون ەيە، بو كۆمەئىك كە بەندايەتییى بو خوا **﴿﴾** بكن.

مهسه لهی ههژدهیه م و کو تایی:

خوا رایگه یاندوه: که بیروایه کان چاکه ی خوا ده زانن، به لام نکوولی لی ده که ن و،
زۆربه یان سڤله و ناسو پاسن:

خوا عز و جل ده فه رموی: ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ تَتَّبِعُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ
الْكَافِرُونَ﴾ (۸۳)

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له سنی برگه دا:

۱- ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ (ئه وان) چاکه ی خوا ده زانن، واته: ده زانن که له خواوه یه و، خوا
ئه و نيعمه تانه ی بۆ ره خساندوون.

۲- ﴿تَتَّبِعُونَهَا﴾ (ئه وایش نکوولی لیده که ن، (تتبع) ئەمه بۆ ریزبه ندیی
پله پله پله یه، یانی: (التتبع الرتبی)، یانی: له گه ل ئه وه ش دا که چاکه کانی خوا ده زانن، که چی
ده چن نکوولی یان لیده که ن.

﴿الإنكار: ضد العرفان، أنكرت كذا، ونكرته، وأصله: أن يرد على القلب، ما لا يتصوره وذلك ضرب
من الجهل: ﴿فلمآراء أيدبهم لا تصل إليه نكرهم﴾ (هود، ﴿فدخلوا عليه فعرفهم
وهم لم ينكروا﴾ (۵۸) ﴿يوسف، ولا يستعمل فيما ينكر باللسان، و سبب الإنكار باللسان هو
الإنكار بالقلب، ولكن ربما ينكر اللسان الشيء، وصورته في القلب حاصلة، ويكون في ذلك كاذباً،
وعلى ذلك قوله تعالى: ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ تَتَّبِعُونَهَا﴾ (النحل، ﴿أمر لم يعرفوا
رسولهم فهم لم ينكروا﴾ (۶۶) ﴿المؤمنون، ﴿فأى آيات الله تنكرون﴾ (۸۱) ﴿غافر﴾.

واته: (إنكار)، یانی: نه زانین، نه ناسین، پیچه وان ه ی عیرفانه، عیرفان، واته: زانین و
ناسین، (أنكرت كذا ونكرته)، واته: ئەو شته م نه ناسی، یان نه مزانی، ئەمیش له ئەصلدا
ئه وه یه که شتیک به سه ر دل و عه قلی مروف دابن، که وینای ناکات، که ئەوه جوړیکه
له نه زانین، وه ک ده فه رموی: ﴿فلمآراء أيدبهم لا تصل إليه نكرهم﴾ (هود، واته:
کاتیک ئیبراهیم عليه السلام دهستی فریشته کانی بینیی بۆ خواردنه که نه ده چوو، به ناموی
هاتنه بهرچاو: نه ناسراو.

یان به نسبت (یوسف) هوه عَلَيْهِ که برایشه کانی ده چن بو لای: ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَّفَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ مُنْكَرُونَ﴾ ۵۸ یوسف، برایشه کان لیتی وه ژورور که وتن، ئه وه ناسینی، به لام ئه وان بو وی نه ناس بوون، نه یان ناسی، که واته: (عَرَّفَهُمْ) واته: ئه وه پیمان ناشنا بوو، به لام ﴿وَهُمْ لَهُمْ مُنْكَرُونَ﴾ ۵۸ یوسف، ئه وان نا ناشنا بوون به وی، واته: نه یان ناسی.

جاری وا هه یه وشه ی (إنكار)، یان (أنكرت) یان (نكرت)، به کارده هینری، بو شتیک که به زمان نکوولی لیده کری، هوکاری ئه وه ش که زمان نکوولی له شتیک ده کات، له به رته وه ی به دل نکوولی لیده کات و، به دل نایناسی، پیی ناشنا نیه، به زمانیش نکوولی لیده کات، به لام جاری واش هه یه، زمان نکوولی له شتیک ده کات، که وینه که ی له دل و له عقل دا هه یه، له وه حاله ته دا ئه وه که سه به دروزن داده نری، وه ک خوی به رز ده فه رموی: ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا﴾ چاکه ی خوا ده ناسن، به لام دوی نکوولی لیده کهن، که ئه مه له وه جوړه یانه، واته: به عقل و دل ده زانن: ئه وه چاکه ی خوی، به لام به زمان نکوولی لیده کهن و دانی پیدانه یتن.

هه روه ها که له سووره تی: (المؤمنون) دا ده فه رموی: ﴿أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُمْ مُنْكَرُونَ﴾ ۶۱، ئایا ره وانه کراوه که یان ناسن بو یه نکوولی لی ده کهن؟ واته: به دل ده یناسن، چونکه ئه مه همزه (أ) یه، همزه ی ئیستیفهامی ئینکاریه، واته: ده یناسن، که ئه وه پیغه مبه ری خوی عَلَيْهِ به لام به زمان نکوولی لیده کهن و دانی پیدانه یتن.

هه روه ها له سووره تی (غافر) دا که ده فه رموی: ﴿فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ﴾ ۸۱، کام له نیشانه کانی خوا نکوولی لیده کهن، واته: هه موویان ده زانن به عقل و دلتان، به لام به زمان نکوولی یان لی ده کهن و، دانیان پیدانه یتن.

۳- ﴿وَكَثُرُهُمُ الْكٰفِرُونَ﴾، زوربه یان کفرن، زوربه ی مانا لیکده ره وانی قورئان، وشه ی (الْكَافِرُونَ) یان لیره دا، به (بیبروایان) لیکدا وه ته وه و (کفر) یان (کفر الاعتقاد) مانا کرده، بو یه گوتوویانه: ئه وانه هه موویان کافر بوون، ئه دی بوچی فه رمویه تی: زوربه یان ؟

چهند وه لامیکیان دا ونه وه:

۱/ هه ندیکیان گوتوویانه: (أكثر) لیره دا مانای (جميع) ه، یانی: (جميعهم کافرون)، که ئه وه وه لامیکی بیته زه، چونکه خوا ده یوانی بفرموی: (وَكُلُّهُمْ كٰفِرُونَ)، یان (جميعهم کافرون)، به لام که ده فه رموی: (أكثرهم) دياره (أكثرهم) له (كلهم) و (جميعهم) جیابه.

۲/ هەندیکیان گوتووایانە: بۆیە فەرموویەتی: (أَكْثَرُهُمْ)، (لَأَنْ فِيهِمْ مَنْ يُؤْمِنُ). چونکە تێیاندا هەبە، دواوی برۆا دیتن.

ئەمە پێی تێدەچن.

۳/ گوتووایانە: (أَكْثَرُهُمْ: لَأَنَّ مِنْهُمْ مَنْ لَمْ تَبْلُغْهُ الدَّعْوَةُ فَيُنْكِرَهَا كَيْ يُعْتَبَرَ كَافِرًا: أَي سَاتِرًا لِلْحَقِّ)، واتە: بۆیە فەرموویەتی: زۆربەیان چونکە هەیانبوو، بانگەوازی پێ نهگەیشتووە تاكو نكوولیی لئ بكات و، بەهۆی ئەووە بە (كافر) دابزی، چونکە (کافر، ساتر) واتە: هەقی پێگەیشتووە، بەلام دایپۆشیووە.

۴/ وهلامێکی دیکه که هی (محمد حسین الطباطبائی) به، له تهفسیری (المیزان) دا ده لئ: ﴿وَأَكْثَرُهُمْ الْكٰفِرُونَ﴾، (أَي كَامِلُونَ فِي الْكُفْرِ)، زۆربەیان تهواویان کردووە له کوفردا، یانی: کافری تهواون.

۵/ (الشعراوي) له (خواطر)^(۱) دا، ده لئ: (هَذَا أُسْلُوبٌ قُرْآنِيٌّ لِصِيَانَةِ الْإِحْتِمَالِ وَالْإِحْتِيَاظِ لِلِقَلَّةِ الَّتِي تُفَكَّرُ فِي الْإِسْلَامِ... وَكَذَلِكَ مُرَاعَاةٌ لِهَوْلَاءِ الَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا حَدَّ التَّكْلِيفِ مِنْ أُنْبَاءِ الْكُفَّارِ)، ئەووەش وهلامێکی به جێیه.

واتە: ئەمە شیوازیکی قورئانییە بۆ پارێزگاریی لیکردنی (ئەگەر) و، بۆ دووربینیی بۆ ئەو که مینەبەیی که مسوولمان نین، بەلام بیردەکنه وه له ئیسلام، ههروهها بۆ ره چاوکردن و له بهرچاوگرنتی ئەوانەیی له پۆله کانی کافره کان، نهگەیشتوونه راددهی بالغ بوون، تاكو به کافر له قه له م بدرین و، جاری ته کلیفی شه رعیی پرووی تن نه کردوون.

۶/ به لام من وای تێدەگەم که: لێره دا (کفر) مه به ست پێی کوفری ئیعتقادیی نیه، چونکه سیاقه که وه هه موو ئایه ته کان باسی چاکه وه نیعمه ته کانی خوا ده که ن و، هه ر ئەم ئایه ته ش: ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ تَرْتُكُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُونَ﴾، باس باسی برۆا به خوا نه هیتان و ئیعتقاد نه بوون به خوا وه وانە نیه، به لکو باس باسی نیعمه ته کانی خوا به، واتە: چاکه کانی خوا ده ناسن، به لام نكوولییان لئده که ن و، زۆربەیان سپه لن، ناسوپاسن.

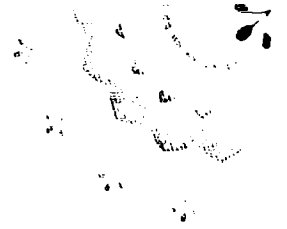
که واتە: لێره دا مه به ست له کوفر، کوفراپی نیعمه ته، نه ک کوفری ئیعتقادیی، ئنجا ئایا مه به ست له وه چیه؟ مه به ست ئەو هیه که هه ندیک له کافره کان به لئ: هه موویان بیبرۆا بوون، نه ک ته نیا زۆربەیان، به لام هه موویان سپه له و ناسوپاس و بئ ئەم هه گ نه بوون، هه یانبوو هه چاکه کانی خوا ی مه ره بان و چاکه کاری له بهرچاو بوون، واتە: سپه له و ناسوپاس نه بووه، ئنجا جاری وایه که سیک کافره، به لام سیفه تیکی باشی تێدایه، یانی: هه ندیکیان

(۱) بهرگی (۱۳)، لاپه ره: (۸۱۳۸ - ۸۱۳۹) دا.

شوکرانە بژیر بوون و، سوپاسی خوایان کردوه، ئەو چاکه و نێعمه تانهیان له خوا زانیوه و، تا راددهیهک به شوکری ئەو نێعمه تانه ههلساون، بۆ وینە: سه خاوه تیان کردوه، یارمه تیی خه لکیان داوه، وهک (حاتم الطائی) و هه ندیک له پیاوانی دیکه که له نێو عه ره ب دا بوون، هه یانبوو هه چهن دان کچ، که بابیان به ته ما بوون، زینده به چالیان بکه ن، گوتوو یه تی: بینه ئەو کچه بده به من، به ختیوی ده که م، که گه وه ره بوو ده تده مه وه !

که واته: ﴿وَأَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُونَ﴾، یانی: زۆر به یان سپله و ناسوپاسن، به لام هه ندیکیشیان تیدان که شوکری نێعمه تی خوا ده که ن، ئەو وه لامه که مه رج نیه هه ر من گوتبیتم، به لام له ته فسیره کان دا نه مبینی، ئەم وه لامه م پتی به هیتزه، هه لبه ته: ئەوانی دیکه ش وهک گوتم: زۆر به یان پریان تیده چی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ



دەرسى دەوتەم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان نایه‌ته کانی (۸۴ - ۸۹)، واته: شهش (۶) نایه‌ت ده‌گریته خوئی و، لهو شهش نایه‌ته‌دا، خوا ﷺ باسی سهره‌نجامی شوومی بییرواو هاوبه‌ش دانه‌ران ده‌کات، له پوژی دوایی دا، که چۆن په‌شیمان ده‌بنه‌وهو، په‌ستراره‌کانیان لی بزر ده‌بن و، ملکه‌چیسی بو خوا دهرده‌برن و، له نیتو خویناندا، ده‌که‌ونه ده‌مه‌قالتی و قسه به یه‌کدی گوتن و، سه‌رکونه‌ی یه‌کدی کردن.

له کوتایی دا خوا ﷺ رایده‌گه‌یه‌نتی: که کتیبکی بو پیغهمبه‌ری کوتایی موحه‌ممه‌د ﷺ ناردوه، کتیبکی بو دابه‌زاندوه، که رۆشنکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتیک و، رینمایی و به‌زه‌یی و موژده‌یه بو مسولمانان، روونکردنه‌وه‌ی هه‌موو شتیک، واته: هه‌موو شتیک وه‌ک به‌رنامه‌ی ژیان و گوزه‌رانی مروّف، که په‌کی له‌سه‌ر وه‌حیی بکه‌وئی: روونی ده‌کاته‌وه.

﴿ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوْمَ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ ﴾

مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان

{هەر وهه‌ها ئه‌و پوژّه (پوژژیکى زۆر مه‌زنه)، که له ئیو هه‌ر کۆمه‌لیکدا شایه‌دیک دینین (شایه‌دییان له‌سه‌ر بدات)، ئنجا ئه‌وانه‌ی سته‌میان کرد بوو، مۆله‌تیان نادری (هیچ بلین) و، داواشیان لی ناکری داواى لیبوردن بکه‌ن (و خوا پازى بکه‌ن) ۸۴ هه‌ر کاتیش ئه‌وانه‌ی سته‌میان کردوه، سزاو ئازاریان بینى، نه‌ له‌سه‌ریان سووک ده‌کری و، نه‌ مۆله‌تیشیان ده‌دری و دوا‌ده‌خرین ۸۵ هه‌روه‌ها کاتیک ئه‌وانه‌ی هاوبه‌شیان (بو‌خوا) داناوه، هاوبه‌شه‌کانیان دیتن، ده‌لین: په‌روه‌ردگارمان! ئه‌وانه‌ ئه‌و هاوبه‌شانه‌مان بوون که له‌ جیاتی تو لییان ده‌پارینه‌وه، ئه‌وانیش (هاوبه‌شه‌کان وه‌لامیان دانه‌وه‌و) قسه‌که‌یان بو فریدانه‌وه (و گوتیان): بیگومان ئیوه‌ درۆکارن ۸۶ له‌و پوژّه‌دا (هه‌موویان) مل که‌چیان بو‌خوا ده‌برى و، ئه‌وه‌ی هه‌لیانده‌به‌ست (له‌ هاوبه‌شان بو‌خوا) لییان ون بوون ۸۷ ئه‌وانه‌ی بیپروا بوون و، خه‌لکیان له‌پری خوا لادا، سزا له‌سه‌ر سزا بۆیان زیده‌ ده‌که‌ین، به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که‌ تیکدانیان له‌ زه‌ویدا ده‌کرد ۸۸ ئه‌و پوژّه‌ش (پوژژیکى بی‌زه‌زایه) که‌ له‌ هه‌ر کۆمه‌لیک له‌ خۆیان شایه‌دیکیان به‌سه‌ره‌وه‌ دینین، تو‌ش (ئه‌ی موحه‌مه‌د!) به‌ شایه‌د به‌سه‌ر ئه‌وانه‌وه‌ (که‌ تو‌ بو‌ لایان په‌وانکراوی) دینین، کتیبیشمان دابه‌زاندۆته‌ سه‌رت، پروونکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتیکه‌، (که‌ پیوستی به‌ پروونکردنه‌وه‌ی خوا هه‌بی) و، پینمایى و به‌زه‌یى و موژده‌یه‌ بو‌گه‌ردنکه‌چان (بو‌خوا) ۸۹}.

نشیکردنه وهی هه ندیک له ونشه کان

(بَعَثُ): واته: ده بئیرین، یان زیندوووی ده که یه وه، (أَصْلُ الْبَعَثِ: إِثَارَةُ الشَّيْنِ وَتَوَجِيهُهُ، وَيَخْتَلِفُ الْبَعَثُ بِحَسَبِ اخْتِلَافِ مَا عَلِقَ بِهِ: بَعَثَ الْبَعِيرَ، بَعَثَ اللَّهُ الْمَوْتَى..)، وشه ی (بَعَثَ) له ریشه دا پهیدا کردنی شتیک و ئاراسته کردنی شتیکه و، به پیتی ئه وهی پیه وه په یوه ست ده بی، مانا که ی ده گوژی، (بَعَثَ الْبَعِيرَ)، واته: حوشره که ی هه لساند، به لام (بَعَثَ اللَّهُ الْمَوْتَى)، خوا مردوو که ی زیندوو کرده وه، که لیره مه به ست له ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ﴾، واته: ئه و رۆژه ی که دوا ی مردنیان، زیندوو یان ده که یه وه، هه لیان ده سئیننه وه.

(وَلَا هُمْ يُسْتَعْبُونَ): (عَتَبَ): هه ر شوئیکه، که که سئیک بیه وی له سه ری دابنیشی و، به رز بی له بنی دا، بویه (عَتَبَ الْبَابَ)، واته: شیپانه ی ده رگا، ئه و کۆسپه ی پیش ده رگا، (إِسْتَعْتَبَ: طَلَبَ الْإِعْتَابَ)، داوا ی (إِعْتَابَ) ی کرد، (وَالْإِعْتَابُ: إِزَالَةُ الشَّكْوَى وَالْإِعْتَابَ)، (إِعْتَابَ)، بریتیه: له لابر دنی سکالو لابر دنی (عَتَابَ) و، (عُتِبَ) ش ناوه له (إِعْتَابَ)، (عُتِبَ)، واته: رازیکردن، ئنجا (وَلَا هُمْ يُسْتَعْبُونَ)، واته: داوا یان لی ناکری، داوا ی لی یوردن بکه ن، یان داوا یان لی ناکری که خوا رازی بکه ن و، عوزری بو بیننه وه و داوا ی لی یوردنی لی بکه ن و، خوا رازی بکه ن، چونکه قیامت شوئینی ئه وه نیه.

(فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ): واته: قسه یان بو فریدان، (أَلْقَيْتُ الشَّيْءَ: طَرَحْتُهُ، وَأَلْقَيْتُ إِلَيْهِ الْقَوْلَ: أُبْلَغْتُهُ، وَأَلْقَيْتُ عَلَيْهِ: أَمَلَيْتُ عَلَيْهِ)، (أَلْقَيْتُ الشَّيْءَ)، واته: شته که م فریدا، هاویشتم، (وَأَلْقَيْتُ إِلَيْهِ الْقَوْلَ)، واته: قسه که م گه یانندی، به لام (وَأَلْقَيْتُ عَلَيْهِ)، واته: به سه رم دا خوئنده وه.

(السَّلَامُ): (سَلِمٌ، وَسَلِمٌ، سَلِمَ) هه رسیکیان به مانای صولح و ناشته وایی و ته بایی و ملکه چیی دین، به (مُدْغَر) دین و، به (مُؤَنَّث) یش.

(بَيِّنًا): واته: روونکردنه وه، (بَيِّنَ الشَّيْءَ، تَبَيَّنًا وَتَبَيَّنَا: أَوْضَحَهُ تَوْضِيحًا)، (بَيِّنًا): یانی: (بیان)، روونکردنه وه، به لام دیاره مانا که ی به هیزتره له (بیان)، واته: روونکردنه وه یه کی باش، یان روونکردنه وه یه که به توخی.

مانای گشتی نایه تهاکان

خوا ﴿۱۰۰﴾ لهه شهش نایه ته دا وهك له پیناسه كه یاندا گوتمان: باسی سه ره نجامی شوومی بیبروایان دهكات لهه رۆژی دوایی دا، كه چۆن خوا ﴿۱۰۱﴾ شایه دانیان به سه ره وه دینی و، چۆن پریان نادری كه نه داوای لیبوردن له خوا بکهن، نه قسه یهك بکهن، نه خوا رازی بکهن و، پاشان له نیو خویمان دا، چۆن ده كه ونه مشتومرو گلهیی و بناشت له یه كدی كردن.

خوا ده فه رموی: ﴿۱۰۲﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ﴿۱۰۳﴾، ئەو رۆژه كه له هه موو كۆمه لگایهك، له هه موو كۆمه له خه لكیك، شایه دیکیان به سه ره وه دینین، واته: ئەو رۆژه رۆژی كه وه ره به، یاخود یادی ئەو رۆژه بکه وه، ئەو رۆژه بینه به رچاوی خۆت، كه له هه ر كۆمه لگایهك شایه دیکیان به سه ره وه دینین، كه وهك دوایی له مه سه له گرنگه كاندا، باسی ده كه یین، مه به ست لهو شایه دانه، پیغه مبه رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ده شگونجی له دوای پیغه مبه ران، مه به ست میراتگرانی پیغه مبه رانیش بن، هه ر كه سیك كه له نیو كۆمه لگاو ئۆمه تهك دا، به لگهی خویان له سه ر ته واو بكات و په یامی خویان پی رابگه به نی، له رۆژی دوایشدا له سه ریان ده بیته شایه د، ﴿۱۰۴﴾ ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ﴿۱۰۵﴾، پاشان ئەوانه ی كه بیبرو بوون، مۆله تیان نادری، مۆله تیان به چی نادری؟ یانی: مۆله تیان نادری قسه بکهن، مۆله تیان نادری داوای لیبوردن بکهن، مۆله تیان نادری به رگری له خۆ بکهن و، قسه ی بیجی بکهن، ﴿۱۰۶﴾ وَلَا هُمْ يُسْتَعْبَدُونَ ﴿۱۰۷﴾، هه ره ها داواشیان لی ناکری: داوای لیبوردن بکهن و، خوا رازی بکهن و، پۆزش بو خوا بیننه وه ﴿۱۰۸﴾.

﴿۱۰۹﴾ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ ﴿۱۱۰﴾، هه ره ها کاتیک ئەوانه ی سه ته میان کردوه، سزایان بینن، ئازاری خویان بینن، ﴿۱۱۱﴾ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۱۱۲﴾، نه له سه ریان سووك ده کری و، نه مۆله تیش ده درین، چاوه پروانیان ناکری و، دوا ناخرین.

كه مه به ست له: (الْعَذَابُ)، لیره دا زیاتر وا پیده چی سزای رۆژی دوایی، (دۆزه خ بی)، ده شگونجی سزاو به لایهك بی، كه خوا ده بیتری بو له به یبیردی كۆمه لگاكان، یاخود مه به ست پی سزای سه ره مه رگ بی، بو هه ر مروقیك كه له سه ر كوفر و زولم و خراپه ده مری.

﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ﴾، کاتیک نه‌وانه‌ی هاوبه‌شیان داناو، هاوبه‌شه‌کانی خوین ده‌بینن، له‌ پوژی دوا‌ییدا، ﴿قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ﴾، کاتیک ده‌یان‌بینن، چی ده‌ئین؟ خوا به‌ کرداری رابردوو هیناوبه‌تی، هه‌رچه‌نده جاری‌ئو قیامه‌ته نه‌هاتوه، به‌لام چونکه بو خوا ﷻ ئاسانه و هه‌موو شتیکی له‌به‌رده‌ستی خوادایه‌و، هیچ شتیکی له‌به‌ر عاسی نابی، بویه: وه‌ک هاتبی و تپه‌ریبی، گوتیان: په‌روه‌ردگارمان! نا نه‌وانه‌ئو هاوبه‌شانه‌مان بوون که له‌ جیاتی تو، له‌ خوار تووه‌ لییان ده‌پارینه‌وه، ﴿فَالْقَوْمَ إِلَيْهِمُ الْقَوْلُ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ﴾، که‌چی هاوبه‌شه‌کانیان قسه‌یان بو فریدانه‌وه، گوتیان: بیگومان تیوه‌ درو کارن، دروژنن، واته: تیوه‌ ئیمه‌تان نه‌ده‌په‌رست.

﴿وَالْقَوْمَ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ﴾، هه‌روه‌ها له‌و پوژه‌دا، ملکه‌چییان بو خوا فریدا، ملکه‌چییان بو خوا خسته‌پوو، وه‌ک چون که‌ستیک له‌ به‌ران‌به‌ر دوژمنه‌که‌یدا، ته‌سلیم ده‌بی و چه‌که‌که‌ی بو فری‌ی ده‌دا، نه‌وانیش ئاوا ته‌سلیم بوون، خوین به‌ده‌سته‌وه‌دا، ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾، نه‌وه‌ش که‌ هه‌لیان ده‌به‌ست، لییان ونبوو، لییان بزربوو، بیسه‌ر و شوین بوو، ئایا نه‌وه‌ی هه‌لیانده‌به‌ست چی بوو؟ بریتی بوو له‌ هاوبه‌ش بو خوا دانان، چونکه خوا ﷻ نه‌ له‌ دنیا و نه‌ له‌ دوا‌پوژدا، هاوبه‌شی نیه (هه‌ر خوا‌خوایه، نه‌وی دیکه‌هه‌مووی کاو‌بایه)، بویه نه‌وانه‌به‌دوای وه‌هم و گومان که‌وتبوون، شه‌یتان فیلی لیکرد بوون و، چوو بووه‌زه‌ینانه‌وه، که‌ نه‌وانه‌هاوبه‌شی‌خوان، به‌لام موسته‌حیله‌خوا ﷻ هاوبه‌شی هه‌بی، له‌ نیتو دروستکراوه‌کانی دا، که‌خوی دروستی کردوون! ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾، نه‌وانه‌ی بیپروا بوون و، خه‌لکیشیان له‌ ری‌ی خوا لاداو، سزا له‌سه‌ر سزایان بو زیاد ده‌که‌ین، به‌هوی‌ئو خراپه‌کاریه‌وه که‌ ده‌یانکرد، به‌هوی‌ئو تیکدانه‌وه، که‌ ده‌یانکرد، به‌وه‌نده‌ئیکتیفایان نه‌کرد بوو که‌ خوین له‌ری‌ی خوا لابده‌ن، خه‌لکیشیان له‌ ری‌ی خوا لاده‌دا، بویه خوا ﷻ له‌ سه‌رووی سزای خوینانه‌وه، سزای دیکه‌شیان بو زیاد ده‌کات.

له‌ کوتایی دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾، ئه‌و پوژه‌ش که‌ له‌ هه‌ر کومه‌لگایه‌ک له‌ خوین شایه‌دیکیان به‌سه‌ره‌وه ده‌گرین، ئه‌و پوژه‌پوژیکی مه‌زنه، یاخود یادی ئه‌و پوژه‌بکه‌وه، به‌هینه‌به‌رچاوی خوت، ﴿وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ﴾، هه‌روه‌ها ئه‌و پوژه‌که‌ تو‌شمان هینا شایه‌دی، به‌سه‌ر نه‌مانه‌وه،

(ئەوانەى كە پىغەمبەرى خوا (موحه مەد) ﷺ بۆيان پەوانە كراوه)، كە ھەم كافرەكانى رۆژگارى خۆى و، ھەم ھەموو بەشەر تاكو تاكو مرۆقتىك لەسەر زەوى مابى، ئەوانە ھەموويان ئەو خەلكەن كە پىغەمبەر ﷺ بەسەريانەوہ دەبىتە شايدە.

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾، كىتەبىشمان دابەزاندۆتە سەر تو، روونكەرەوہى ھەموو شىتەكە، زۆر چاكي روون دەكاتەوہ.

يەكەيك بۆى ھەيە بلى: كوا خوا ﷻ لە قورئان دا بۆى باس نەكردووین: چۆن كۆمپىۆتەر دروست بكەين؟ چۆن فرۆكە دروست بكەين؟ چۆن: رۆكىت دروست بكەين؟ بۆيە وەك دوایى باسى دەكەين لە مەسەلە گىرنگەكاندا، واتە: ھەموو شىتەك كە پىويستى بە روونكردنەوہى خوا ھەبى، بەلام ئەوہى لە مەوداى عەقلى خۆتاندايەو، خۆتان دەتوانن دەرکى بكەن، خوا بە پىويستى نەزانیوہ ئەوہ روون بكاتەوہ، بەلكو شىتەك كە لە مەوداى عەقلى بەشەر بەدەر بى و، مرۆف خۆى فيكرى پى نەشى، خوا ئەو شتانەتان بۆ روون دەكاتەوہ.

﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُسْلِمِينَ﴾، ھەروەھا (قورئان) رىنمايى و بەزەيەو، موژدەشە، بۆ بوخوا ملكەچان، بۆ ئەوانەى گەردنكەچى خوان.

مەسەلە گىرنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

لە رۆژى دوايى دا، خوا ھەر كۆمەلگايەك شاھىدەدىكى لەسەر راست دەكاتەو، پاشان مۆلەت نادىرتە بىپروايەكان، قسە بگەن و داواى لىبوردن بگەن و، داواشان لى ناكىرى: لۆمەو رەخەنى خوا لەسەر خۇيان لابەرن و، خوا لە خۇيان رازى بگەن:

خوا دەفەرموى: ﴿ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴾ (۸۱)

شىكىردنەوھى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

۱- ﴿ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ﴾، ئەو رۆژە كە لە ھەر كۆمەلگايەك شاھىدەك دىنين، شاھىدەدىكىان بۆ دەتيرىن، {رۆژىكى مەزن و دژوارە}.

ئەمە لە چەند شوئىتىكى قورئاندا ھاتو، بۆ وئە:

أ) لە سوورەتى (يونس)دا، دەفەرموى: ﴿ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾ (۱۷)

واتە: بۆ ھەر كۆمەلگايەك رەوانەكراوىك ھەيە، ئنجا كاتىك كە رەوانەكراوھەكەيان دى، دادوھەرييان لە نىواندا دەكرى، {مەبەستى پى رۆژى دوايە}، بەبى ئەوھى ستەميان لى بكرى.

كەواتە: مەبەست لە (شھىد)ىش، ئەو پىغەمبەرەيانە، كە بۇيان رەوانەكراوھە، ئەوھ بەسەريانەوھ دەبىتە چاودىرو شاھەد.

ب) ھەرۈھەا لە سوورەتى (النساء)دا، خوا دەفەرموى: ﴿ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَتُولَاءٍ شَهِيدًا ﴾ (۴۱) ﴿ يَوْمَ يَذُوبُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ نَسَوُا فِيهِمُ الْأَرْضَ وَلَا يَكْفُرُونَ اللَّهُ حَدِيثًا ﴾ (۴۲)

واته: چۆن دەبی کاتیک که له هەر کۆمه‌لگایه‌ک شایه‌دیک دینین و، تۆشمان به‌سه‌ر ئەوانه‌وه به‌شایه‌د گرت؟ ئەو رۆژه ئەوانه‌ی که بێپروا بوون و سه‌رپێچییان له پێغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه، خۆزگه ده‌خوازن که له‌گه‌ڵ خاکدا به‌کسان بن و، له‌و رۆژه‌دا هیچ قسه‌یه‌ک له‌ خوا په‌نه‌ان ناکهن.

۲- ﴿ثُمَّ لَا يُؤْذُنُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، دوا‌ی مۆله‌ت نادری به‌وانه‌ی بێپروان.

له سوورەتی (المرسلات) دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾ ۳۵ ﴿وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَدِرُونَ﴾ ۳۶، واته: که لێره‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەمه له سوورەتی: (المرسلات) دا روونکراوه‌ته‌وه، مۆله‌تی چییان نادری؟ که ده‌فه‌رموی: ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾ ۳۵، ئەمه رۆژیکه که قسه‌ی تیدا ناکهن، ئاخاوتنی تیدا ناکهن، تیدا نادوین، ﴿وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَدِرُونَ﴾ ۳۶، مۆله‌تیشیان نادری، داوا‌ی لیبوردن بکه‌ن و، پۆزش بو خوا بێنه‌وه.

قورئان هه‌ندیکی هه‌ندیکی ته‌فسیر ده‌کات.

۳- ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾، ئەمه تۆزیک پێویستی به‌ ورده‌کاری هه‌یه، راسته مانایه‌که‌ی ئەوه‌یه: داوا‌یان لێ ناکری، داوا‌ی لیبوردن له خوا بکه‌ن، داوا‌یان لێ ناکری، خوا له‌ خویان رازی بکه‌ن.

بۆ روونکردنه‌وه‌ی چه‌مک و واتای ئەم رسته‌یه، قسه‌ی چوار له‌ زانایان دینین:

۱- (أَي لَا يُطَلَّبُ مِنْهُمْ الْعُتْبَى)، واته: داوا‌یان لێناکری خوا رازی بکه‌ن، ده‌لی: (الْعُتْبَى: إِزَالَةُ عَثَبٍ رَبِّهِمْ وَعَظْبِيهِ)، (عُتْبَى) بریتیه له لابردنی گله‌یی و تووره‌یی خوا، (وَالْعُتْبَى: الرِّضَا، وَهُوَ الرُّجُوعُ عَنِ الْإِسَاءَةِ إِلَى مَا يُرْضِي الْعَاتِبَ، يُقَالُ: إِسْتَعْتَبَهُ: أَعْطَاهُ الْعُتْبَى بِالرُّجُوعِ إِلَى مَسْرَتِهِ، وَالْعُتْبُ: لَوْمَةُ الرَّجُلِ عَلَى إِسَاءَةٍ كَانَتْ لَهُ إِثْمًا، وَالْمَرْءُ إِذَا يَطْلُبُ الْعِتَابَ مِنْ خَصْمِهِ، لِيُزِيلَ مَا فِي نَفْسِهِ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْجِدَةِ وَالْعَظْبِ، وَيَرْجِعُ إِلَى الرِّضَا عَنْهُ، فَإِذَا لَمْ يَطْلُبِ الْعِتَابَ مِنْهُ، دَلَّ ذَلِكَ عَلَى أَنَّهُ تَابَتْ عَلَى غَضْبِهِ عَلَيْهِ)^(۱).

واته: (عُتْبَى) یان لێ داوا ناکری، یانی: لابردنی گله‌یی و تووره‌یی خوا، (عُتْبَى): بریتیه له په‌زنامه‌ندی، ئەویش ئەوه‌یه که که‌سیک خراپه‌ی کردوه، بگه‌رپه‌ته‌وه‌و کاریک بکات: ئەوه‌ی گله‌یی لێ هه‌بووه و په‌خنه‌ی لێ هه‌بووه، لێ تووره‌بووه، لێ رازی بی، ده‌گوتری: (إِسْتَعْتَبَهُ)، واته: (عُتْبَى) ی پێدا، به‌وه که تائیتساکه‌ لێ تووره‌بووه، له‌مه‌ودوا

لئی پازی بئی، (عَتَب): بریتیه لهوه تو لومه ی پیاویک بکه ی، که خراپه ی له گه ل تو دا کردوه، ئنجا مروّف که داوا له به رانبه ره که ی ده کات، که نا کوکیی له گه لیدا هه یه، که لومه ی لئ بکات و پئی ده لئ: گله ییم لئ بکه، لومه م بکه، تا کو ئه و تووره یی و له دلگرتنه ی که چوته دلئ، له به رانبه ریدا لابیجئ و، سه ره نجام لئی پازی بئی، به لام نه گه ر که سیّک داوا نه کات، له که سیّک که لئی تووره بووه، پئی بلئ: لومه م بکه و، ره خنه م لئ بگره و قسم پئ بلئ، نه گه ر داوا ی لئ نه کات، مانای وایه به رانبه ره که ی چه سپاوه له سه ر تووره یی و گله ییه که ی خو ی.

۲ / (الشعراوی) ده لئ: (يُسْتَعْتَبُونَ: مَادَّةٌ اسْتَعْتَبَ مِنَ الْعِتَابِ وَالْعِتَابُ مَا خُوذَ مِنَ الْعَتَبِ وَأَصْلُهُ الْغَضَبُ وَالْمَوْجِدَةُ، تَجِدُهَا عَلَى شَخِصٍ آخَرَ صَدَرَ مِنْهُ نَحْوُكَ، مَا لَمْ يَكُنْ مُتَوَقِّعًا مِنْهُ، فَإِنْ اسْتَقَرَّ الْعَتَبُ فِي النَّفْسِ، فَأَنْتَ إِذَا أَنْ تَعْتَبَ عَلَى مَنْ أَسَاءَ إِلَيْكَ وَتَوَضَّحَ لَهُ مَا أَغْضَبَكَ، فَرُبَّمَا كَانَ لَهُ عُذْرٌ، أَوْ أَسَاءَ عَنْ غَيْرِ قَصْدٍ مِنْهُ، فَإِنْ أَوْضَحَ لَكَ الْمَسْأَلَةَ وَأَرْضَاكَ وَأَذْهَبَ غَضَبَكَ، فَقَدْ أَعْتَبَكَ فَتَقُولُ: عَتَبَ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ فَأَعْتَبْتَهُ، أَي أزال عَتَبَهُ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾، أَي: لَا يَطْلُبُ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَنْ يَرْجِعُوا عَمَّا أَوْجَبَ الْعَتَبَ، وَهُوَ كُفْرُهُمْ، فَلَمْ يَعُدْ هُنَاكَ وَقْتُ لِعِتَابِ، لِأَنَّ الْأَجْرَةَ دَارُ حِسَابٍ وَلَيْسَ دَارَ عَمَلٍ وَتَوْبَةٍ﴾^(۱).

ده لئ: (يُسْتَعْتَبُونَ) له مادده ی (إِسْتَعْتَبَ) هوه هاتوه، که ئه ویش له (عِتَاب) هوه (عِتَاب) یش له (عَتَب) هوه هاتوه، یانی: لومه کردن، ئه ویش بریتیه له تووره بوون و له دلگرتنیک که ده چیته دلئ به رانبه ر به که سیّکی دیکه، شتیک له وه وه ده رچوو به رانبه ر به تو، که لیت چاوه پروان نه کردوه، ئنجا هه ر کاتیک گله یی له دلدا جیگیر بوو، تو یان ئه وه تا گله یی ده که ی له وه که سه که خراپه ی له گه ل تو کردوه و، بوی روون ده که یه وه، ئه وه ی که تو ی تووره کردوه، که ره نگه عوزرت بو بینتیه وه، یا خود له وانه یه به بئ ئه وه ی بیه وی، خراپه ی له گه ل تو کرد بئ، ئنجا نه گه ر ئه ویش بوی پروونکر دیه وه، تو ی پازی کرد، تووره یی تو ی لابر د (فَقَدْ أَعْتَبَكَ)، ئه وه عیتابه که ی تو ی لابر دوه، ده گو ترئ: (عَتَبَ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ، فَأَعْتَبْتَهُ، أَي أزال عَتَبَهُ)، فلانکه س گله یی له فلانکه س کرد، ئه ویش گله ییه که ی لابر د.

که واته ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾، واته: هیچ که سیّک داوا یان لئ ناکات، که ئه وه ی مایه ی گله یی لیکرانیان بووه، که کوفره که یانه، لابیجئ، چونکه له وه کاته دا مه جالی گله یی کردن نه ماوه، له به رئه وه ی روژی دوایی شوینی لیپرسینه وه و سزایه و، شوینی کردار و گه رانه وه نیه.

۱/۳ ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ (لا تَطْلُبُ مِنْهُمْ الْعُتْبَىٰ بِمَعْنَى: لَا يُكَلِّفُونَ أَنْ يُرْضُوا رَبَّهُمْ)^(۱)، قسہی (الشَّنْقِيطِي) یہو، بہ دوو شیوہ ہیناویہ تی دہ لئی:

یہ کہ م: (لَا يُسْتَعْتَبُونَ)، واتہ: (عُتْبَىٰ) یان لئی داوا ناکری، واتہ: داوایان لئناکری پھروہ ردگاریان رازی بکہن.

دووہ م: ہہروہا گوتوویہ تی: (لا يُعْتَبُونَ بِمَعْنَى: لَا يُزَالُ عَنْهُمْ الْعَتْبُ، وَيُعْطُونَ الْعُتْبَىٰ وَهِيَ الرِّضَا)، واتہ: گلہ بیہ ک کہ لہ سہریانہ، لاناچی کہ سہرہ نجام عوتبایان پی بدری، کہ بریتہ: لہ رہ زامہ ندیی.

۱/۴ (محمد الطاهر بن عاشور) یش دہ لئی: (الِاسْتِعْتَابُ: أَسْلُهُ طَلَبُ الْعُتْبَىٰ، وَالْعُتْبَىٰ: الرِّضَىٰ بَعْدَ الْغَضَبِ)^(۲)، (إِسْتِعْتَابُ): بریتہ لہ داواکردنی (عتبی)، (عتبی) ش واتہ: رازیبوونی دواى تووپہ بوون.

کہ واتہ: ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ داوایان لئناکری کہ خوا رازی بکہن و، گلہ یی خوا لہ سہر خویان لابہرن.

(۱) (أضواء البيان) ج ۲، ص ۴۲۳، للشنقيطي.

(۲) (التحرير والتنوير) ج ۱۴، ص ۱۴۴.

مهسه لهی دووهم:

له پوژی دوایی دا کاتیک کافره سته مکاره کان سزای خوا ده بینن، نه له سهریان سووک ده کری و نه مؤله تیشیان ده درئ:

خوَا ۱۰۸ دَه فَرَمَوَى: ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾

۸۵

شیگردنه وهی ئەم ئایه ته، له سئ برگه دا:

۱- ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ﴾، کاتیک ئەوانه ی سته میان کردوه سزاو نازاری خوا ده بینن، لیره دا نه یه فرمووه: (وَإِذَا رَأَوْا)، چونکه پیشتر قسه له هاوبهش بو خوا دانهره کان کراوه و، به سیاق ده زانری که مه بهست پی ئەوانه، به لام بویه لیره دا ده رخست (إظهار) خراوته شوین به کارهینانی راناو و شاردنه وه (إضمار)، تاکو ئەو سیفه تانه ی که ئەوانه ئەو هاوبهش بو خوا دانهرانه، له خوینانیدا هیناونه دی، ده ربخرین، تاکو بزانی که وپرای ئەوهی هاوبهش بو خوا دانهرن، ئەهلی سته م (ظلم) یشن، ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ﴾، ئەوانه ی که سته میان کردوه، کاتیک که سزاو نازاری خویان بینن.

که ده گونجی مه بهست له (الْعَذَابَ)، سزای دواپوژی بن، که سزای دۆزه خه.

ده شگونجی مه بهست پی سزای دنیایی بن، یانی: کاتیک سزای خوا دی، به لای خوا دی، بو له بهینچوونیان، یاخود سزای کاتی سه ره مه رگ دی، به لام زیاتر واپنده چی مه بهست پی سزای دۆزه خ بن، (ئه لیف و لامی) سه ر (الْعَذَابَ) یش، که بو ناساندن و (تعریف) ه، بو (عهد) بن، یانی: کاتیک سزایه که یان بینن، واته: ئەو سزایه ی که ده زانری کامه یه که سزای دۆزه خه.

۲- ﴿فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ﴾، واته: هه رچه ند داوا بکه ن له سهریان سووک بکری، له سهریان سووک ناکری، مه بهست ئەوه یه، یانی: سزایه که یان له سه ر سووک ناکری.

۳- ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾، ههروه ها چاوه روانیشیان ناکری، یان مؤله تیان نادری، یاخود دوا ناخرین، دواناخرین: (أَي: لَا يُؤَخَّرُ إِفْحَامُهُمْ فِيهِ)، خستنه نیویان بو ئەو سزایه ی خوا، دواناخری، به لکو یه کسه ر ده خرینه نیو سزای خوی دادگه ره وه، به بن دواخران.

مەسەلەى سىيەم:

ھاوبەش بۇ خوا دانەر و بە ھاوبەش دانراوہکان لە رۆژى دوایى دا، دەبیتە مشتومر و دەمەقالتیان و، سەرەنجامیش ھەموویان تەسلىمى خوا دەبن و، ئەوہى ھەلیان دەبەست، لتیان بزر دەبن، کە مەبەست پىتى ئەو شتانەىە کە کردوویاننە ھاوبەشى خوا ﷻ:

خوا دەفەرموی: ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوْلُ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾﴾:

شیکردنەوہى ئەم دوو ئایەتە، لە شەش برگەدا:

۱- ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ﴾، کاتیک ئەوانەى ھاوبەشیان داناوہ، ھاوبەشەکانى خویانیان بینن.

یەکیک بۆى ھەیە بلى: ئەوانە کوا ھاوبەشى خوا بوون؟ دەلتین: ئەمە دوو واتای ھەیە:

یەکەم: ئەوانەى کە بەپىتى ئیعتیقادى ئەوان و بە بۆچوونى ئەوان، ھاوبەشى خوا بوون، ئەوانەیان بینى.

دووہم: یاخود لیرەدا وشەى (شُرکاء) یەکسەر بۆتە نازناوى بت و صەنەمانیان و، مانای ھاوبەشى خوا بوونى لى لابراوہ، وەك گىرپراوہتەوہ: جارێک ھۆزێک بەسەر ھۆزێک دادەدەن، ئنجا ئەو سەرۆک ھۆزەى کە بەسەر ھۆزەکەى دیکەیان داداوە، دەلى: فلان کەسیشم کوشت لە ھۆزى بەرانبەر، دیارە مەجلیستیکى فراوان دەبن و، ئەو کەسەش لە مەجلیسەکەدا دەبن، (بەلام وایپدەچى نەیناسیین)، دەلى: (مَهْلًا أبا نُورٍ قَتِيلِكَ يَسْمَعُ)، واتە: ئەبوو ئەور لەسەرەخۆبە، کوژراوہکەت دەبیستى، واتە: ئەوہى کە بە خەيالى خۆت کوشتووتە، گوێی لىیە و زیندووہ، یانى: ئەوہى کە بە حیسابى تۆ کوژراوہ، ئەگەرنا لە حەقیقەتدا کوژراو نى، ئنجا (شُرکاءَهُمْ) واتە: ئەوہى بە بۆچوونى ئەوان ھاوبەش بوون بۆ خوا.

ئنجا کاتیک ھاوبەش دانەرەکان ھاوبەشەکانى خویان دەبینن، چى دەلتین؟

۲- ﴿قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ﴾، گوتيان: پەروەردگارمان! ئاتەو ھاوبەشانە بوون كە ئىمە لە جىياتى تۆ لىيان دەپاراینه وەو، دەمانپەرستى، ئاتەوانە بوون كە ئىمە كەردبوومانن بە ھاوبەشى تۆو، لە جىياتى تۆو، لە خوار تۆو، لىيان دەپاراینه وە.

لىرەدا ئەگەر مەبەست پىيى بت و صەنەمە كان بى، دەلى: (الجمع في اسم الإشارة، وأسم الموصول، جمع العقلاء، جرياً على اعتقادهم)، ﴿هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ﴾، ھەم ناوى ئاماژەكە، (ھۆلە) ھەم ناوى (موصول) (الذین)، ھەردووكان بۆ كۆمەلە عاقلتيكن كە خاوەنى ھەست و ئىرادە بن، ئنجا بۆيە ئەو ھەست بۆ بت و صەنەمە كان بەكارھىنراو، ھەرچەندە بت و صەنەمە كانىان دارو بەردو پەيكەرى بى گيان و بى شعور بوون، چونكە:

۱/ بە پىيى ئىعتىقادى ئەوان كە پىيان وابوو، ئەو بت و صەنەمانە ھەستيان ھەيە و، تواناى دەركردنىان ھەيە و، بە پىيى عەقلى ئەوان، ناو لەو پەرستراوانە نراو، بەگۆرەى عەقل و عەقىدەى خۆيان دويىنراون.

۲/ دەشگونجى مەبەست لە: ﴿هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ﴾، بت و صەنەمە كان نەبن و، ئەو بتەوانانە (سَدَنَة)^(۱) بن كە خزمەتى بت و صەنەمە كانىان كەردو، ھەر بتيكن كە سىكى ھەبوو خزمەتى كەردو، لەپشت بتەكەو قەسى كەردو، گوتوويەتى: ئاواو ئاوا دەلى.

۳/ ياخود مەبەست ھەموو ئەو كەسانەيە لە شەيتانە كان و لە مروّفە لە خوا ياخيە كان، كە لە جىياتى خوا دەپەرستىن.

۴/ ياخود مەبەست پىيى ھەموويان بى، ئنجا خاوەن عەقل و شعورە كان، زال كرابن بەسەر بى ژيان و بى شعورە كان دا، بەسەر بت و صەنەمە كاندا.

۳- ﴿فَالْقَوْلُ إِلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾، ئەو ھاوبەشانەيان كە لە خەيالى ئەواندا ھاوبەشى خوا بوون، ئەو پەرستراوانەيان: قەسيان بۆ فريدان، واتە: ئەو قەسيە، خوا فريدى داوھتە سەر زمانى بت و صەنەمە كان، يان لە زارىان كەوتە خوارى و، قەسەكان بۆ ھاويشتنەو.

۴- ﴿إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ﴾، گوتيان: بىگومان ئىوھ درۆزن، ئىوھ درۆكارن، واتە: ئىوھ لە ئىمە نەپاراونەو و ئىمەتان نەپەرستو.

(۱) (سَدَنَة) كۆي (سادن) ھ واتە: خزمەتچى و سەرپەرشتىارى بت و صەنەم.

۵- ﴿وَالْقَوَا إِلَى اللَّهِ يُومَدُ السَّلَامُ﴾، لهو روژه دا ملکه چیمان بو خوا فریدا، ملکه چیمان بو خوا دهرخست، وشه ی (ألقی) لیره دا: (تَشْبِيهٌ بِحَالِ الْمُحَارِبِ الَّذِي يُلْقِي سِلَاحَهُ بَيْنَ يَدَيْ غَالِبِهِ)، حالیان به حالی جه نگاوه ریک چونراوه، که له به ردهم که سیکدا که به سه ریدا زال بووه، تیکی شکانده، چه که که ی بو فری ده داو، ته سلیمی ده بی و، خوی به دهسته وه ده دات.

واته: لهو روژه دا خویمان به ده ست خواوه داو، بو خوا ملکه چبوون، هم په رستاره کان، هم په رستاره کان.

۶- ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾، نه وهش که هه لیان ده به ست، لیان ون بوو. (نه وهی هه لیان ده به ست):

(أ) ده گونجی مه به ست نه وه بن: هاوبهش بو خوا هه لبه ستنه که یان لی ون بوو.

(ب) یاخود نه وانهی که درویان بو هه لده به ستن، که نه وانه په رستراوی خوان، نه وانه یان لی ون بوو، واته: نه وانهی که به درو به په رستراویان دانا بوون، نه وانه یان لی ون بوو.

(ضَلَّ: أَي غَابَ، ضَاعَ) ونبوو، زایه بوو.

(ج) ﴿مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾، له نه سل دا ناوايه: (مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ)، نه وهی که هه لیان ده به ست، واته: نه وهی بو بته کانیان هه لیان ده به ست، له خه سلته و کارو کرده وهی نه فسانه یی که گوايه: ده بیستن و ده زانن و شیفايان ده دن و، سه ریان ده خه ن... هتد.

دوو فهرمووده یه له وباره وه:

۱/ فهرمووده یه که م: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ نَاسًا قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَلْ نَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (هَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ؟) قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: (هَلْ تُضَارُونَ فِي الشَّمْسِ نَيْسَ دُونَهَا سَحَابٍ)، قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: (فَأَنْتُمْ تَرَوْنَهُ كَذَلِكَ، يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَقُولُ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ شَيْئاً فَلْيَتَّبِعْهُ، فَيَتَّبِعُ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ الشَّمْسَ الشَّمْسَ، وَيَتَّبِعُ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ الْقَمَرَ، وَيَتَّبِعُ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ الطَّوَاغِيَّتِ الطَّوَاغِيَّتِ...) } (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۵۷۳، ۷۴۳۷، وَمُسْلِمٌ: ۴۵۰، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ).

واته: نه بوو هوپه رپه ﷺ، ده لی: خه لکیک له پیغه مبه ری خویان ﷺ پرسى: نه ی پیغه مبه ری خوا! نایا له روژی قیامه تدا په روه ردگارمان ده بنین؟ پیغه مبه ری خوا ﷺ

فەرموۋى: ئايا لە شەۋى بەدردا، (واتە: كە مانگ دەگاتە پازدەو جىخونكە دەكات)، زىانتان پى دەگات لە دىتنى مانگدا؟ گوتيان: نا ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ، فەرموۋى: ئەدى خۆر كە هىچ پەردەى لەبەر نەبى، (واتە: هەور نەبى و تەمومژ نەبى و، تۆز و خۆل نەبى)، زىانتان پى دەگات لە دىتنى خۆردا؟ (واتە: زۆر بە پوونى و بە چاكى نايىنن؟) گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ هىچ زىانمان پى ناگات و بە چاكى دەبىنن، فەرموۋى: ئىۋەش پەروەردگارتان ئاۋا دەبىنن، (ۋەك خۆر لە رۆژى داۋ، ۋەك مانگ، لە چۈاردەو پازدەى دا)، خوا لە رۆژى ھەلسانەۋەدا خەلك كۆدەكاتەۋە، دەفەرموۋى: ھەر كەسك ھەر شتىكى پەرستەۋ، با شوۋنى بکەۋى، ئنجا ئەۋەى خۆرى پەرستەۋ شوۋن خۆر دەكەۋى و، ئەۋەى مانگى پەرستەۋ شوۋن مانگ دەكەۋى و، ئەۋەى طاغووتەكانى پەرستوون، شوۋن طاغووتەكان دەكەۋى.

۲ / فەرموۋدەى دوۋەم: لەۋبارەۋە ئەم فەرموۋدەيەش ھەيە، كە درىژەى ھەيە و دوايى لە درىژەى فەرمایشتە كەدا ھاتو: {فَيَتَمَثَّلُ لِصَاحِبِ الصُّلَيْبِ صَلِيْبُهُ، وَلِصَاحِبِ الصُّورِ صُوْرُهُ، وَلِصَاحِبِ النَّارِ نَارُهُ، فَيَتَّبِعُونَ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۵۵۷، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ الْجَامِعِ»: ۸۰۲۵).

واتە: پىغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى: بۆ كەسك كە خاچى پەرستەۋ (نەصرانىيەكان)، خاچەكەى بۆ وينا دەكرى (بۆ بەرجەستە دەكرى) و، بۆ كەسك كە پەيكەرىكى پەرستەۋ پەيكەرەكەى (ۋىنەكەى) بۆ بەرجەستە دەكرى و، بۆ كەسك كە ئاگرى پەرستەۋ ئاگرەكەى بۆ وينا دەكرى و، ھەر كامىك لەۋانە شوۋن ئەۋە دەكەۋى كە پەرستوۋيەتى.

مهسه لهی چواره م:

ئهوانه‌ی بیپروا بوون و، خه لکیان له ریی خوا لاداوه، به هوی تیکدان و خرابه کاریانه وه، له سهرووی سزای خویناوه، سزای دیکه‌شیان بو ده خریتته سر:

خو ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾

شیکردنه‌هی ئهم ئایه‌ته، له چوار برگه‌دا:

۱- ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، واته: ئهوانه‌ی بیپروا بوون.

لیره‌دا (الَّذِينَ) (ال) ئه‌لیف و لامه‌که‌ی، بو ناساندنی جینسه، واته: تیکرای ئهوانه‌ی که بیپروا بوون.

۲- ﴿وَكَذَّبُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، خه لکیشیان له ریی خوا لاداوه، یانی: ئه و ریه‌ی که خه‌لک لیه‌وه ده‌گاته ره‌زامه‌ندی خوا.

لیره‌دا (كَذَّبُوا) دوو واتای هه‌ن:

(۱) به مانای: (كَرَّفُوا) یان (مَتَعُوا) هاتوه، خه لکیان لاداوه، یان رتگریان له خه‌لک کردوه، له وه که شوین ریی خوا بکه‌وی.

(ب) ده‌شگونجی (صَدَّ) به مانا (مَتَعَدِي) به‌که‌ی نه‌بی، (صَدَّ) مانای خه‌لکی لادا، به‌لکو به مانای (لازم) که‌ی بی، (صَدُّوا)، یانی: (إِمْتَنَعُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) خوین لایانداوه له ریی خوا، چونکه (صَدَّ) هه‌م به حاله‌تی لازیم هاتوه، (صَدَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، واته: لایدا له ریی خوا، هه‌م به مانا موته‌عه‌ددیی، (صَدَّ غَيْرُهُ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، یانی: خه‌لکی له‌ریی خوا لادا.

۲- ﴿زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ﴾، له سهرووی سزاوه، سزای دیکه‌مان بو زیاد کردن، واته: له سهرووی سزایه‌ک که خوین شایسته‌ی بوون، سزای دیکه‌شیان بو ده‌خه‌ینه سر، بوین دوو قات ده‌که‌ینه‌وه، یان بوین چه‌ند به‌رانبه‌ر ده‌که‌ینه‌وه، بوچی؟ ﴿بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾، به‌هوی ئه‌وه‌وه که خرابه‌کاریان ده‌کرد، واته: هه‌م سزای گونا‌هی خوین ده‌درین، هه‌م سزای گونا‌هی ئه‌وانه‌ش که له رییان لاداوه و سه‌ریان لی شیواندوون.

که دهفه رموی: ﴿فَوْقَ الْعَذَابِ﴾، دیاره (أل) ئەلیف و لامی سەر (الْعَذَابِ)، بۆ ناساندن (تعریف) هه مه به ست پیتی (عهد) ه، یانی ئەو سزایه ی که باسکردنی پیشتر رابردوه، چونکه پیشتر خوا دهفه رموی: ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ﴾، ئەوانه ی که سته میان کردوه، کاتیک سزایه که یان بینی، (ئەو سزایه ی که دهزانری چیه)، پیشتریش باسمان کردوو ه که (أل) ی (عهد) له به رانه ر (که) یه له زمانی کوردیی دا که واته (الْعَذَابِ) یانی: سزاکه.

که واته: ﴿فَوْقَ الْعَذَابِ﴾، یانی: سزای دیکه یان بۆ زیاد ده کری، له سه رووی ئەو سزایه وه که هی خۆیان بووه، به تاییهت، ئنجا بۆیه ش دهفه رموی: ﴿رَدْنَهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ﴾، ده لئ: (لَأَنَّ عَذَابَ صَدِهِمُ النَّاسِ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ، لَا يَخْطُرُ بِالْبَالِ، فَكَانَ مَجْهُولًا فَنَاسَبَهُ التَّنْكِيرُ)، سزای خه لک لادانیان له ریتی خوا، له خه یالیان دا نه بووه، له سه ر ئەوه سزا بدرین، بۆیه بۆ ئەوان شتیکی نامۆ و نه زانراو بووه، بۆیه به نه ناسراو (نکرة) هیتاویه تی. که واته: نابیی و ابزانری، ئەو ئایه ته له گه ل ئایه تی: ﴿... وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۱﴾﴾ (الأنعام)، دا تیکده گیرئی! چونکه لادانی خه لکیش له ریتی خوا هه ر کرده وه ی خراب (سینة) ی خۆیانه و له سه ری سزا ده درین.

۴- ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُدُونَ﴾، به هۆی ئەوه وه که خراپه کاریان ده کرد، یا خود به هۆی ئەوه وه که تیکدانیان ده کرد: (أَيُإِسَادُ الرَّاغِبِينَ فِي الْإِسْلَامِ)، به هۆی ئەوه وه که که سانیک ئاره زوومه ند بوون بۆ ئیسلام، له رییان لاده دان، به هۆی ئەوه وه ئەو سزا زیاده یان بۆ ده خریتته سه ر.

وهک له سیره دا هاتوه:

(أ) که ئەبو زه ری غیفاریی خوا لئی رازی بی، کاتیک مسولمان ده بی، - که به سه رهاته که ی به ته فصیل باسکراوه و پیشتر ئامازه به کمان پیدای له سه حیخی بوخارییدا هاتوه -، دوا ی ئەوه که هاوبه ش بۆ خوا دانه ره کان پیتی ده زانن، زۆر ئەزه تی ده ده ن و ناره حه تی ده که ن، که ده زانن مسولمان بووه، بۆئه وه ی هه لیکتر نه وه، هه تا دوا یی به کیک دی، هه ره شه ده کات، هۆشدارییان ده دات، ده لئ: ئیوه چۆن وا له و کابرایه ده که ن! ئەدی نازانن هۆزی غیفار دوا یی ده توانن ریتی کاروانتان لئ بگرن و بازرگانییان لئ قه ده غه بکه ن؟ ئەو جار لئی ده گه رین.

(ب) هه ره ها (عامر بن طفیل الدوسی) که ده یه وی بچی بۆ مه ککه، ئنجا ئایا هه ر بۆ خوا په رستیی خۆی ده چی، به پیتی ئایینی خۆیان، یا خود بۆ ئەوه ی که بزانی پیغه مبه ر (محمد) ﷺ کیه؟ قوره ییشیه کانیش زۆر ده یترسینن له پیغه مبه ر ﷺ، که هه لئه خه له تی و ئاگای له خۆی بی!

(۱) واته: هه رکه س خراپه یه ک بیتئ (له رۆژی دوا یی دا) ته نیا وهک خراپه که ی سزا ده درئ و، ئەوان سته میان لئ نا کری.

ج) ھەر وہا ھەمان ھەولیان لە گەڵ (الأعشى) شدا، داوھە کە شاعیرێک بوو، ئنجا بە ھۆی ئەو تێکدانە وە کە کردووین، خەڵکیان لە رێی خوا لاداو، خراپە کارییان کردو، بۆیە سزایان بۆ زیاد دەکری.

مەسەلەى پێنجەم و کۆتایى:

خوا رایگە یاندو: کە ئەو رۆژەى بۆ سەر ھەر کۆمەلگایەك شایەدێك دینى، کە رۆژى دواى، پێغەمبەر موحەممەدیش ﷺ بە شایەد دەگرى لەسەر کافرانی رۆژگارى خۆى و، کتیبیکیش کە دایبە زاندۆتە سەرى، روونکەرەوھى ھەموو شتێک و پرنمایى و بەزەبى و موژدەبە بۆ ملکہە چان بۆ خوا:

خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

شیکردنەوھى ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

۱- ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ﴾، ئەو رۆژە کە لە ھەر کۆمەلگایەك خۆیان شایەدێکیان بەسەرەو دەگرین.

ئەو رستەبە بۆیە دووبارە بۆتەوھە کە پێشتریش فەرمووی: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، بۆ ئەوھى ئەو رستەبەى دیکەى لەسەر بنیات بنی، کە دەفەرموی: ﴿وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ﴾، تۆشمان وەك شایەد ھینا لەسەر ئەمانە، (لەسەر ئەو خەڵکەى رۆژگارى خۆت).

ئنجا کە دەفەرموی: ﴿شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ﴾، لە ھەر کۆمەلگایەك شایەدێك دینین لە خودى خۆیان، کەواتە: مادام لە خۆیان بن، بواری تانەدانیان نیە، لە شایەدبیدانەکەى، چونکە لە خۆیانە، خەڵکیکی بێگانە نیە، بلین: غەرەزى ھەبەو دۆزمنایە تیمان دەکات، ھەر ھى خۆیانە، کە بێگومان (شەھید) بە پلەى بەکەم مەبەست پێى پێغەمبەرانە، وەك پێشتریش باسمانکرد.

۲- ﴿وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ﴾، ههروههها تۆشمان وهك شایهد هینا بهسهه نهمانهوه، بهسهه نهو خه لکه وهه (خه لکی پوژگاری خوئی)، ئنجا نهوه نهو راستیه له سووره تی: (النساء) دا، روونتر هاتوه و لهوئی، ته فصیلی زیاتری دراوه تی، که ده فه رموئی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (۴۱) یومید یوڈ الذین کفروا وعصوا الرسول لوئسوی بهم الارض ولا یکنمون الله حدیثا (۴۲).

واته: چی ده بن، چ ده قه ومی، چند جیی سه رنجه! کاتیک که له ههه کومه لگایه که شایه دیکیان بهسهه وهه ده گرین، تۆشمان وهك شایهد هینا بهسهه نهمانهوه، لهو پوژده دا نه وانهی که بیروا بوون و سه ریچییان له پیغه مبههه کردوه، به ئاوات ده خوازن، خوژگه ده خوازن، که له گهل خاکدا یه کسان بن، له گهل زه ویدا تهخت بن و، هیچ قسه یه کیش له خوا (۴۳) ناشارنه وهه، هه موو شتیکیان ده که ویته گوړی.

وهك خوا فه رمو یه تی: ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾ (۹) الطارق، نهو پوژهی که نهینیه کان ئاشکرا ده بن.

۳- ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾، کتیبیشمان دابه زاندوته سهه تۆ روونکردنه وهه یه بو هه موو شتیک.

(کُلُّ شَيْءٍ: یفید العُموم لیکن عُمومٌ عُرْفِيٌّ فِي دَائِرَةِ خَاصَّةٍ)، (کُلُّ شَيْءٍ) هه موو شتیک، واتایه که ی گشتیه، به لام واتایه کی گشتی به پیی باو و له بازنه یه کی دیارییکراودا.

واته: روونکهره وهه بو هه موو شتیک که ئیوه پیوستیتان پیی بی و، په کی لهسهه روونکردنه وهی وه حیی و په یامی خوای پهروه دگار که وتبی، به لام شتیک که خوئان ده ری بکه ن و، له مهودای عه قلتاندا بی، وه حیی خوای زاناو توانا نه هاتوه نهو شتانه روون بکاته وهه، که مروف بوخوی ده توانی ده رکیان بکات و، عه قلی پییان ده شکئی.

۴- ﴿وَهُدَىٰ وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِّلْمُسْلِمِينَ﴾، لهم ئایه ته دا قورئان به چوار وه سف پیناسه کراوه: یه که م: ﴿تَبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾، روونکهره وهه بو هه موو شتیک {که پیوستی به روونکردنه وهه بی له لایه ن خواوه}.

دووهم: ﴿وَهُدَىٰ﴾، رینماییه، راسته ریکه ره، یانی: وهك حاله تی تیوری (نظری) روونکهره وهه یه، وهك حاله تی کرده یی: ری پیشانده رو راسته ری که ره.

سىيەم: ﴿وَرَحْمَةً﴾، سەرەنجامە كەشى ھۆكۈرى دابەزىنى بەزەبى خۇايە.

چوارم: ﴿وَبِشْرَى﴾، ھەرۈھە موژدەو دلخۇشيشە، بەلام بۇ مسولمانان، ملکہ چان بۇ خوا، ئەوانەى كە بۇ خوا تەسليم و گەردنكە چن، كە لىرەدا مەبەست پىي مسولمانان نىە، بە چەمكە باوہكەى كە ئومەتى پىغەمبەرن ﷺ بەلكو يانى: كەسانىك كە بۇ خوا ملکہ چ دەبن، ئنجا بۇيەش ناو لە شوئىنكەتووانى پىغەمبەرى خاتەم نراوہ (مُسْلِمِينَ، مُسْلِمُونَ)، لەبەرئەوہى بۇ خوا ملکہ چن.

كەواتە: وەك رىزبەندىيەكى لۆژىكىي ئەگەر تەماشى قورئان بكەين:

(۱) روونكەرەوہىە.

(۲) ئەو روونكردنەوہىە دوایى دەبىتە ھۆى رى پىشاندان.

(۳) ئەو رى پىشاندانەش دەبىتە ھۆى ئەوہ كە رەحمەتى خوا دابەزى بۇ سەر ئەو كەسانەى بەدوای رىنمايى خوا كەوتوون.

(۴) سەرەنجام ئەویش دەبىتە ھۆى شادمانىي و دلخۇشىي و موژدەى بەھەشت و رەزامەندىي خوا، پىدران.

كورتە بەسەرھاتىك: كاتى خۆى كە شىخ (محمد عبده) لە فەرەنسا دوورخراوہ (نفي) دەبى، ماوہىەك، لەگەل (جمال الدين الأفغانى) دا رەحمەتى خۇايان لىيى لەوئى بوون بە دوورخراوہىي، ئنجا رۆژىك رۆژھەلاتناسىكى ئەوروپىي لىي دەپرسى، ئىوہ دەلئىن: قورئان ھەموو شتىكى تىدايە و، خوا دەفەرموئى: ﴿تَبَيَّنَّا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾، باشە من پرسىارت لى دەكەم؟ ئايا ئىردەبىك گەنم چەند نانى تىدايە؟ [ئىردەب: بىست و چوار (۲۴) ربە (صاع) يەو، ھەر صاعىكىش چوار مستە، ماناى واىە چوار (۴) جارانى بىست و چوارى بكە، (۲۴X۴ = ۹۶) مست، ئىردەبىك گەنم (۹۶) مستە، يانى: دەورى سەد (۱۰۰) كىلو} مادام قورئان ھەموو شتىكى تىدايە، كوا قورئان لە كوئىدا باسى كردوہ كە ئىردەبىك گەنم چەند نانى تىدان؟ شىخ محمد عەبەدە دەلئى: لە نانەوا دەپرسىن، ئەویش دەلئى: ئەدى نالئىن قورئان ھەموو شتىكى روون كردۆتەوہ؟ دەلئى: بەلئى راستە ئەوہشى روونكردۆتەوہ، چونكە قورئان دەفەرموئى: ﴿فَسْئَلُوا أَهْلَ الْأَلْدِكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (النحل، ئەگەر نازانن لە شارەزايان پىرسن، باباى نانەوا شارەزاي ئەوہىە كە ئەوہندە گەمە، چەند نانى تىدايە؟ ئىمەش بەپىي رىنمايى قورئان، رەفتار دەكەين لىرەش قورئان رىنمايىمان دەكات كە لە ھەر بواريكدا، لە پسپوران و شارەزايانى ئەو بوارە پىرسىن !

دەرسى ھەشتەم

پیناسہی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان نایه ته کانی: (۹۰ - ۹۷) ده گریته وه، واته: ههشت نایهت، ته وه ری سه ره کیی نهم ههشت نایه ته، فرمان کردنی خوی به رزی مه زنه، به داد گه ری و چاکه کاری و، به خشین به نیزیکان و خو پاراستن له خراپه و تاوان و ده ستریزی، نهمه له نایه تی ژماره: (۹۰) دا هاتوه.

دوایی له هوت (۷) نایه ته که ی دیکه دا، خوا ^{۱۰} فرمان ده کات به وه فاداری به به لاین و په یمان و، پاراستنی و، نه شکاندنی به لاین و په یمانه کان، به هیچ بیان و و پاساوتیک.

دوایی باسی پاداشتی به رزی خوا کراوه بو که سانتیک که به لاین و په یمانه کانیان ده پاریزن و، سوینده کانیان ده پاریزن و نایانشکینن.

سه ره نجام: راگه یاندنی نه و راستیه که نیمان و کرداری باش، که له پیشه وه ی کرداری باش، بریتیه له وه فاداری به به لاین و په یمان، به لاین و په یمانیک که به خوا ده دری و، به خه لک ده دری، به لاین نیمان و کرداری باش، مایه ی به خته وه ری دنیاو، هوکاری سه رفرازی دواروژن، بو پیاوان و نافرته تان، واته: بو هه ردوو په گه زی تیرو می.

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۱۰﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا
الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۱﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَفَقَتْ غَزَاهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ
أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۗ وَلِيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ
فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿۱۲﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۳﴾ وَلَا تَنْجِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمُ بَعْدَ

ثُبُوتَهَا وَتَدْوُقُوا السُّوءَ يَمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

مانای دهقا و دهقی ثابتهکان

{به دنیایی خوا فرمان دهکات به (نهجمادانی) دادگه‌ریی و، چاکه کاریی و به‌خشین، به‌خاوهن نیزیکایه‌تییان (به‌خزمان) و، پرتگریی له: ههر قسه و کرداریکی دزیوو بیزراو و، ههر قسه و کرداریکی نامو و خراپ و، سنوور شکینی، دهکات، ناموژگاریتتان دهکات به‌لکو بیته‌وه بیرتان (په‌ند وه‌ریگرن) ﴿٩٥﴾ هه‌روه‌ها (خوا فرمانتان پی دهکات) که ههر کات په‌یمانتان دا، په‌یمانی خوا جیبه‌جی بکه‌ن و، سوینده‌کانتان پاش جه‌خت له‌سه‌ر کرانه‌وه و پته‌وکرانیان، هه‌لمه‌وه‌شینه‌وه، له‌حالی‌کدا که خواتان به‌سه‌ره‌وه کردوته‌چاودیر، بیگومان خوا ده‌زانی چی ده‌که‌ن! ﴿٩٦﴾ هه‌روه‌ها وه‌ک‌ئو ئه‌و ئافره‌ته مه‌بن که چنراوو ریسه‌که‌ی خوئی دوا پته‌وکردنی، هه‌لوه‌شاندوته‌وه و پس‌پسی کردوه، (با‌حالتان وانه‌بن) که (په‌یمان و) سوینده‌کانتان له‌به‌ینی خو‌تاند، بکه‌نه‌مایه‌ی ناپاکیی و موخه‌ننه‌تی، به‌هوئی ئه‌وه‌وه که کومه‌لیک (که ده‌ویستری په‌یمانان بو هه‌لوه‌شینه‌ته‌وه) له‌کومه‌لیک (که هاوپه‌یمانتان) زیاترن! به‌دنیایی خوا به‌هوئی ئه‌وه‌وه، تاقیتان ده‌کاته‌وه، مسوگه‌ر روژی قیامه‌تیش ئه‌وه‌تان بو روونده‌کاته‌وه، که تییدا ده‌که‌ونه راجیایی و ناکوکییه‌وه ﴿٩٧﴾ خواش ئه‌گه‌ر ویستبای (تاقیتان نه‌کاته‌وه) ده‌یکردنه یه‌ک کومه‌ل (ی کوک له‌سه‌ر هه‌ق و راستیی)، به‌لام ههر که‌سیکی بوئی (به‌و ویسته‌نازاده‌ی پییداوه) گومرای ده‌کات و، ههر که‌سیکیشی بوئی، ده‌یخاته‌سه‌ر راسته‌ری و، بیگومانیش له‌وه‌ی ده‌تانکرد (له‌ژیانی دنیا‌دا) لی‌تان ده‌پرس‌رته‌وه ﴿٩٨﴾ هه‌روه‌ها (په‌یمان و) سوینده‌کانتان مه‌که‌نه‌مایه‌ی موخه‌ننه‌تی نیوانتان، که سه‌ره‌نجام پیته‌ک دوا چه‌سپانی، بخلیسیکی (بو نیو باتلاگی ناپاکیی) و به‌هوئی (خه‌لک) لادانتان له‌پتی خواوه (سزای) خراپه‌بچیژن و نازاریکی مه‌زنتان هه‌بن! ﴿٩٩﴾ هه‌روه‌ها به‌په‌یمانی خوا، نرخیکی که‌م، مه‌کرن، بیگومان ئه‌گه‌ر

بزنانن ئەو پاداشتهی له لای خوییه، بۆ ئیوه باشته، (له سوودیکی دنیایی که به پهیمان شکینیی دهستی دهخن) ﴿٩٥﴾ ئەوهی له لاتانه (هەر چییهک و هەرچهند بی) ته واو ده بی و نامینن و، ئەوهی له لای خوییه، له بن نه هاتوویه و، مسۆگەر پاداشتی ئەوانه ی خویان راگرتوه {له سه ر جاده ی شه ر یعه ت} به پیتی باشته یان کرده و یان ده ده ی نه وه ﴿٩٦﴾ هەر که س کرده وه ی باش بکات و بر و اد ار بـ، له نیر یان مـ، به ژیا نیکی پاک و چاک ده یژیه نین و، به پیتی باشته یان کرده وه شیان، پاداشتیان ده ده ی نه وه ﴿٩٧﴾.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(العَدْل): وشه ی (عَدْل) و (عَدَالَة) تيمه به داد دادگه ری، مانای ده که ی ن، (العَدَالَة وَالمُعَادَلَة: لَفْظٌ يَفْتَضِي مَعْنَى المِساوَاةِ، وَالْعَدْلُ وَالْعِدْلُ يَتَقَارَبَانِ، لَكِنَّ العَدْلَ يُسْتَعْمَلُ فِيمَا يُدْرِكُ بِالْبَصِيرَةِ، كالأحكامِ، وَالْعِدْلُ فِيمَا يُدْرِكُ بِالْحَاسَةِ، كالموزوناتِ وَالْمَعْدُودَاتِ وَالْمِكْيَلَاتِ).

وشه ی (عَدَالَة) و (مُعَادَلَة) وشه یه که مانای یه کسانیی ده خوازۆی و، وشه ی (عَدْل) و (عِدْل) مانایان لیک نزیکه، به لَام (عَدْل) بۆ ئەو شتانه یه که به عه قـل ده زاندرین، وه ک یاساکان، به لَام (عِدْل) بۆ شتیکه که به هه ست بزاندری، چونکه (عِدْل) واته: لبار، وه ک کیشراوه کان و ژمیردراوه کان و پیوراوه کان، {ئه و شتانه ی که ده کیشریـن و ده ژمیردریـن و ده پیوریـن}، ده لـین: ئا ئەوه به رانه ری ئەوه یه، (هَذَا عِدْلٌ هَذَا)، ئنجا بار که ده خریته سه ر پشتی و لـاخ، ده گوتری: (عِدْلِي الحِمْل)، هه ردووک لا باره که، (حِمْل)، واته: بار، (عِدْلان)، واته: دوو لا باره که.

(الْفَحْشَاءُ): (الفُحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ: مَا عَظُمَ قُبْحُهُ مِنَ الأَفْعَالِ وَالأَقْوَالِ)، هەر کام له وشه کانی (فُحْشٌ، فَحْشَاءٌ، فَاحِشَةٌ)، بریتین له و کرده وه و قسانه ی که زۆر ناقۆلۆ دزیوو ناشیرین بن، هه ندیکیشیان گو توویانه: بریتیه له و گونا هانه ی په یوه ندییان به لایه نی جنسییه وه هه بی.

(مُنْكَرٍ): (كُلُّ فِعْلٍ تَحْكُمُ الْعُقُولُ الصَّحِيحَةَ بِقُبْحِهِ، أَوْ تَتَوَقَّفُ فِي اسْتِقْبَاحِهِ وَاسْتِحْسَانِهِ الْعُقُولُ، فَتَحْكُمُ بِقُبْحِهِ الشَّرِيعَةُ).

(مُنْكَرٍ): هەر قسه یه که، که عه قـله راسته کان حوکم ده که ن، به وه که شتیکی خراپه و ناشیرینه، یاخود عه قـله کان ده وه ستن و بریار ناده ن له باره ی ناشیرین بوون، یاخود

چاك بوونیه‌وه، به‌لام شه‌ریعت دئی، بریاری ناشیرین بوونی بو ده‌دات، اهه‌لبه‌ته نه‌و گوتوویه‌تی: (كُلْ فِعْلٍ)، به‌لام (مُنْكَر) یش، هه‌م قسه‌و هه‌م کرده‌وه ده‌گریته‌وه، واته: قسه‌و کرده‌وه‌ی خراب.}

(وَالْبَغْيُ): (البغی: طَلَبُ تَجَاوُزِ الْإِقْتِصَادِ فِيمَا يُتَحَرَّى، تَجَاوُزُهُ أَمْ لَمْ يَتَجَاوَزْهُ)، (بغی): بریتیه له خه‌فتان له تیپه‌راندن له حاله‌تی میانجیی، له شتیکدا که ده‌ویستری لی تیپه‌ریتری، ئنجا لی تیپه‌ری یان لی تیپه‌ری، واته: زیده‌پرویی.

له راستییدا (بغی) دوایی به‌مانای ده‌ستدریژی و، سته‌م و، سنوورشکینی و، ماف پی‌شیلکردنی به‌رانبه‌ر، هاتوه.

(نَقَضَتْ غَزْلَهَا): (النقض: إِنْثَارُ الْعَقْدِ مِنَ الْبِنَاءِ وَالْحَبْلِ وَالْعَقْدِ، وَهُوَ ضِدُّ الْإِبْرَامِ)، (نقض): بریتیه له هه‌لوه‌شاننده‌وه‌ی شتیک که پیکه‌وه به‌سترابی (گری درابتی)، ئنجا خانوو بی، یاخود گوریسینک بی، په‌تیک بی، یاخود ملوانکه‌یه‌ک بی و، (نقض) پیچه‌وانه‌ی (إبرام) ه، (إبرام) واته: قایم کردن و، گریدان، (نقض) یش، واته: هه‌لوه‌شاننده‌وه.

(أَنْكَثًا): (أَنْكَاثٌ: جَمْعُ نَكْثٍ، كَالنَّقْضِ، وَنَكْثُ الْأَكْسِيَةِ وَالْعَزَلُ، أَي: قَرِيبٌ مِنَ النَّقْضِ وَاسْتَعْبِرَ لِنَقْضِ الْعَهْدِ)، (أنکاث): کوی (نکث) ه، (نکث)، وه‌ک (نقض) وایه، (نقض) واته: هه‌لوه‌شاهه، یان هه‌لوه‌شاننده‌وه، (نکث) یش به‌ه‌مان شیوه، کاتیک پو‌شاکیک، یاخود ریسینک هه‌لده‌وه‌شیزیته‌وه‌و شیده‌گریته‌وه، نزیکه له مانای (نقض) و هه‌لوه‌شاننده‌وه‌وه، بویه وشه‌ی (نکث)، یاخود (نقض) خوازراوه‌ته‌وه بو‌شکاندنن په‌یمان، هه‌لوه‌شاننده‌وه‌ی په‌یمان، دیاره (أكسيّة) کوی (کساء) ه، واته: پو‌شاکه‌کان، (عزل) یش واته: رستراو، چنراو.

(دَخَلًا): (الدَّخْلُ: كِنَايَةٌ عَنِ الْفَسَادِ وَالْعَدَاوَةِ الْمُسْتَبْطِنَةِ كَالدَّغْلِ، دَخَلَ: أَمْرُهُ دَخَلَ: فَسَدَ، دَخَلَ فَلَانَ فَهُوَ مَدْخُولٌ: كِنَايَةٌ عَنِ بَلَاءِهِ فِي عَقْلِهِ وَفَسَادٍ فِي أَصْلِهِ).

وشه‌ی (دخَلَ) کینایه‌یه بو‌خرابه‌کاری، واته: له په‌نارا، نه‌و واتایه ده‌گه‌یه‌نی و، بو‌دوژمنایه‌تییه‌کی په‌نهانکراو، ئنجا (دَخَلَ) وه‌ک ده‌غله‌ وایه، یانی: واتایان له یه‌ک نزیکه، ده‌گوتری: (دَخَلَ: أَمْرُهُ دَخَلَ، أَي: فَسَدَ)، ئیشه‌که‌ی خراب بوو، تیکچووو، دیسان ده‌گوتری: (دَخَلَ فَلَانَ فَهُوَ مَدْخُولٌ: كِنَايَةٌ عَنِ بَلَاءِهِ فِي عَقْلِهِ وَفَسَادٍ فِي أَصْلِهِ)، کینایه‌یه که که‌سینک عه‌قلی ته‌واو نه‌بی، یاخود بناغه‌و ریشه‌که‌ی ته‌واو نه‌بی، یانی: په‌روه‌رده‌که‌ی ته‌واو نه‌بی، (سروشته‌که‌ی ته‌واو نه‌بی)، له کورده‌واریی خو‌ماندا هه‌ندی وشه به‌کاردینین بو‌وینه: فلانکه‌س ته‌خته‌ی نوقصانه.

(أَرَبِيَّ): يانی: (أَزِيدُ)، (أَزْبِي عَلَى الْحِصَّةِ: زَادَهُ)، (أَرَبِيَّ): یانی زیاتر، (أَزْبِي عَلَى الْحِصَّةِ)، لهو به‌شهی دانراوه، لیتی زیاد کرد.

(فَزَلَّ قَدَمُ): پییه‌ک دواى نه‌وهی که چه‌سپاوه، بخلیسکی، لابیجی له شوینی چه‌سپاوی خوئی، ده‌لی: (زَلَّ عَنِ مَكَانِهِ: تَنَحَّى، وَالْمَزَلَّةُ: الْمَكَانُ الدَّحْضُ)، (زَلَّ عَنِ مَكَانِهِ) واته: له شوینه‌که‌ی خوئی لاجوو، (المزلة) به شوینیکی لووس ده‌گوتری که پیی لی بخلیسکی.

(يَنْفَدُ): (نَفِدَ، يَنْفَدُ: فَنِيَ وَانْقَطَعَ، وَأَنْفَدْتُهُ: أَفْنَيْتُهُ)، (نَفِدَ، يَنْفَدُ)، واته: نهو شته ته‌واو بوو، برا، کو‌تایی هات، (وَأَنْفَدْتُهُ)، یانی: خه‌لاس‌م کرد، ته‌واوم کرد.

(حَيَوَةٌ طَيِّبَةٌ): واته: ژیانیکی به‌خته‌وهر، یان ژیانیکی پاک و چاک، ده‌گوتری: (طَابَ الشَّيْءُ يَطْيِبُ طَيِّبًا: إِذَا كَانَ لَدِيدًا، أَوْ خَلَالًا فَهُوَ طَيِّبٌ، طَابَتْ نَفْسُهُ: إِنْبَسَطَتْ وَأَنْشَرَحَتْ)، (طَابَ شَيْءٌ يَطْيِبُ طَيِّبًا)، شته‌که خوش بوو، خوش ده‌بی، خوش بوون، نه‌گه‌ر به‌تام بی، یاخود حه‌لال بی، نه‌وه پیی ده‌گوتری: (طَيِّبٌ)، (طَابَتْ نَفْسُهُ)، واته: دلی خوش بوو، شادمان بوو.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

نه‌وهی له‌م ده‌رس‌دا ده‌خریته‌ پروو، باسیکی تازه‌یه له‌م سووره‌ته‌دا، چونکه ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیی نه‌م حه‌وت (۷) نایه‌ته: باسی دادگه‌ریی و، پابه‌ندیی به‌به‌لین و په‌یمان، پاشان پاداشتی خاوه‌ن به‌لینان و، وه‌فاداران به‌ په‌یمان و، سزای بی به‌لینان و په‌یمان شکیتان، به‌هه‌ر بیانوو و پاساویک بی، باسی نه‌وه‌یه، که نه‌مه‌بابه‌تیکی تازه‌یه، به‌لی له سووره‌ته مه‌ککه‌یه‌کاندا که‌م و زور باسی دادگه‌ریی کراوه، به‌لام تیره‌یه‌که‌م شوینه که له‌هه‌موو قورناتی مه‌ککه‌ییدا، به‌و خه‌ست و خو‌لییه، به‌و تو‌خییه، باسی به‌لین و په‌یمان بکری و، گرنگیی پابه‌ندیی به‌به‌لین و په‌یمان‌وه، بخریته‌پروو.

سه‌ره‌تا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، بی‌گومان خوا فه‌رمانتان پیی ده‌کات به‌دادگه‌ریی و، چاکه‌کاریی و، به‌به‌خشین به‌نیزیکان (به‌وانه‌ی که خاوه‌نی نزیکایه‌تیین)، واته: خزمان و، خه‌لک قه‌ده‌غه ده‌کات له (الْفَحْشَاءِ)، واته: قسه‌و کرداری ناقوللو ناشیرن و دزیو، (وَالْمُنْكَرِ) قسه‌و کرداری خراب و

ناپه‌سند، (وَأَلْبَغِي) له ده‌ستدریژی و سنوور به‌زینی و، ماف پیش‌تیلکردنی به‌رانبه‌ره‌کان، ﴿يُعْظِكُمْ لَعْنَكُمْ تَذَكُّرُونَ﴾، خوا ناموژگاریتتان ده‌کات به‌لکو وه‌بیرتان بیته‌وه، یان به‌لکو بیربکه‌نه‌وه، بیرکردنه‌وه‌یه‌ک که بتانگه‌یه‌نتی به‌په‌ند وه‌رگرتن و، به‌هره وه‌رگرتن له‌و بیرکردنه‌وه‌یه‌ی خوٚتان، ئەم ئایه‌ته وه‌ک دوایی له مه‌سه‌له گرنگه‌کاندا باسی ده‌که‌ین، گرنگیه‌کی تایه‌تی هه‌یه، له قورنانداندا و، له ئیسلامدا، بۆیه هاوه‌لان و، زانایان زۆر قسه‌یان له‌سه‌ر کردوه و، ئیمه‌ش ئەوه‌نده‌ی که له‌گه‌ل سروشتی ئەم ته‌فسیره‌دا بگونجی، قسه له‌سه‌ر ئەو ئایه‌ته موباره‌که ده‌که‌ین، چونکه خوا ﴿لَعْنَكُمْ﴾ له‌م ئایه‌ته‌دا، سنی شتان فرمان پی ده‌کات و، سنی شتانیس قه‌ده‌غه ده‌کات، ئەو سنی شته‌ی فرمانیان پی ده‌کات:

۱/ دادگه‌ریی.

۲/ چاکه‌کاریی.

۳/ به‌خشین به‌خزمان.

ئەو شتانه‌ش که قه‌ده‌غه‌یان ده‌کات: -

(۱) (الْفَحْشَاءُ)، واته: کردار و قسه‌ی ناقوٚلاو ناشیرین.

(۲) (وَالْمُنْكَرِ)، واته: کردار و قسه‌ی ناپه‌سند و خراپ و زیانبه‌خش.

(۳) (وَأَلْبَغِي) ده‌ستدریژی و سنوور شکینی.

دواییش خوای کارزان، ئەمه به‌ناموژگاریی خوٚی داده‌نتی، (يُعْظِكُمْ) واته: ئەوه‌ی که پی‌ی فەرموون ئەو سنی فرمانه و، ئەو سنی قه‌ده‌غه‌یه، ئەوه ناموژگاریی خوایه، ﴿لَعْنَكُمْ تَذَكُّرُونَ﴾، به‌لکو په‌ند وه‌ربرگرن، به‌لکو بیر بکه‌نه‌وه.

ئنجادێته‌سه‌ر باسی به‌ئین و په‌یمان بردنه‌سه‌ر، ده‌فهرموٚی: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾، هه‌ر کاتێ په‌یمانتان دا، وه‌فاداربن به‌په‌یمانی خواوه، په‌یمانی خوا جێبه‌جێ بکه‌ن، (وفاء) واته: جێبه‌جێکردنی شتیک به‌ته‌واویی، (أوفوا) واته: به‌ته‌واویی په‌یمانی خوا جێبه‌جێ بکه‌ن، باش پابه‌ند بن پێیه‌وه، بۆیه‌ش ده‌فهرموٚی: ﴿بِعَهْدِ اللَّهِ﴾، هه‌رچه‌نده په‌یمانکه له‌نیوان مروٚقه‌کان خوٚشیان دابن، چونکه به‌ناوی خواوه ئەو په‌یمانانه، ته‌واو ده‌کرین، سویندیان له‌سه‌ر ده‌خوری، خوا ده‌کرێ به‌شایه‌د، یاخود له‌به‌رئه‌وه‌ی: ﴿خَوَاتِمًا﴾ وه‌فا کردن به‌ئین و په‌یمانی، به‌یه‌کن له‌به‌ها به‌رزه‌کان

داناوه، له هه‌موو شه‌ریعه‌ته‌کافی خۆیدا، بۆیه ئه‌و په‌یمان‌ه پآل ده‌داته لای خوا، ئه‌گه‌رنا هه‌موو شتی‌ک هه‌ر هی خوایه، به‌لام ئه‌وه جوړیک له ته‌شریفه بو به‌لین و په‌یمان، یانی: ئه‌و به‌لین و په‌یمان‌ه‌ی که په‌یوه‌سته به‌خواوه‌و، خوا بایه‌خیکی تایبه‌تی پیداه‌و، پیه‌وه‌و پابه‌ندو وه‌فادار بن.

﴿وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾، سوینده‌کان دوا‌ی ئه‌وه‌ی جه‌ختیان له‌سه‌ر کراوه‌ته‌وه، هه‌لمه‌وه‌شینه‌وه.

ئهم‌جاره وشه‌ی (الْأَيْمَانَ) به‌کار‌دینن له جیاتی به‌لین و په‌یمان، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر به‌لین و په‌یمانیک که ده‌دری، سویندی له‌سه‌ر ده‌خوری و، به‌سویند جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌کریته‌وه‌و داکۆکی له‌سه‌ر ده‌کری.

که‌واته: که ده‌فه‌رموی: سوینده‌کانتان هه‌لمه‌وه‌شینه‌وه، واته: ئه‌و په‌یمان‌ه‌ی که سویندتان له‌سه‌ر خوار‌دوون، دوا‌ی ئه‌وه‌ی جه‌ختان لای کردوونه‌وه ﴿وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَيْفًا﴾، له‌حالی‌کدا که خواتان به‌سه‌ر خۆتانه‌وه کردوه به‌چاودیر، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾، بی‌گومان خوا ده‌زانی چی ده‌که‌ن، چ به‌ناشکرا، چ به‌په‌نه‌ان، وریا بن!

ئنجای خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ ئه‌وه‌ی پێش‌امان بدات که په‌یمان شکاندن و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی به‌لین، چه‌ند شتی‌کی خراب و، قیزی‌ونه! به‌مجۆره بو‌مان وینا ده‌کات: ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَّضَتْ غَزْلَهُمْ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا﴾، وه‌ک ئه‌و ژنه‌مه‌بن که ریسه‌که‌ی خۆی ده‌کرده‌وه به‌خوری و هه‌لیده‌وه‌شاندوه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی زۆر به‌مه‌حکه‌می ده‌پرست و ده‌یه‌و‌نیه‌وه!

(عَزَل) یانی: چ‌نراو، (مِعْزَل) یش ته‌شیه‌ی که خوری و مووی پی ده‌پر‌سری، پی ده‌هۆن‌ریته‌وه‌و، ده‌چ‌نری، ﴿مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ﴾، واته: دوا‌ی ئه‌وه‌ی که زۆر چاک چ‌نراوه‌و، پر‌سراوه‌و، توندو په‌یت کراوه، ریسه‌که‌ی خۆتان مه‌که‌نه‌وه به‌خوری، (أَنْكَا): (أَنْكَاث) کۆی (نِگْث)ه، واته: ئه‌و شته‌ی که چ‌نیوتانه‌و پرستوتانه‌و پس پی مه‌که‌ن، له‌کوردیدا ریسیک که ده‌کریته‌وه به‌خوری و، ده‌ش‌کریته‌وه، یاخود په‌تیک که دوا‌ی هۆن‌را‌نه‌وه‌ی هه‌لده‌وه‌ش‌یت‌ریته‌وه، ده‌گوتری: پس پی کرد، واته: به‌ش به‌شی کردو پساندی.

﴿لَتَتَّخِذُوا مِنكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ﴾، له حالیکدا ٲیوه پهیمان هه لده وه شیننه وه، که پهیمان هه کانی خوٲان له بهینی خوٲاندا ده که نه هوکاري موخه ننه ٲی و ناپاکیی و ٲیل و فرهج له دژی په کدی، ﴿أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِّنْ أُمَّةٍ﴾، ٲنجا له نه نجامی نه وه دا که پهیمان هه لده وه شیننه وه: پهیمان و سوٲنده کانی که خواردووتن، له بهینی خوٲاندا ده که نه زه مینه سازیی بو موخه ننه ٲی و ناپاکیی و ٲیل و فرهج له دژی په کدی، له سوٲنگه ی نه وه وه که کوٲمه ٲیک زیاتره له کوٲمه ٲیک، واته: نه و کوٲمه له ی که ده تانه وی پهیمانی تازه ی له گه ل بهستن، له و کوٲمه له زیاترن که ٲیشتر پهیمانتان له گه ل بهستون! به لآم مه چن په کسهر پهیمان له گه ل نه وه ی ٲیشٲی هه لمه وه شیننه وه، نه وانی دیکه یان له جی دانٲین، ههر له بهر نه وه ی له وان زیاترن، ﴿إِنَّمَا يَلْبُوكُمُ اللَّهُ بِهِ﴾، بیگومان خوا به وه تاٲیتان ده کاته وه، که ٲایا له بهر بهر ژه وه ندیی ه کی دنیایی (میکیا ٲیلیانه) به ٲین و پهیمان ه ٲیشوو ه که تان ده شکینن، له بهر نه وه ی چاوتان له وه یه که له گه ل لابه ٲٲکی به هیژتردا، که ژماره یان زیاتره، پهیمان بهستن؟ خوا به وه تاٲیتان ده کاته وه، ﴿وَلَيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾، له روژی دوایشدا له روژی هه لسانه وه دا، بیگومان نه وه تان بو روون ده کاته وه که ٲییدا که وتوونه راجیایی و کیشو و مشتومره وه، واته: نه وی شوٲنی ته صفیه حساب و شوٲنی (کا و دان) له یه ک جیا کردنه وه یه، ٲیوه له دنیا دا نه و جوړه ته صفیه حسابانه به یه که وه مه که ن، ٲابه ند بن به به ٲین و پهیمانی ٲیوانتانه وه.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾، نه گهر خواش ویستبای ده یکردن به یه ک کوٲمه ل، که هه مووتان کوٲمه ٲٲکی خوا په رست بن، له سه ر ٲٲی هه ق و لانه دهن، ﴿وَلَكِن يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾، به لآم خوا ههر که سیٲکی بوٲی، له ٲٲی لاده دات و سه ر که ردانی ده کات و گوٲرای ده کات، ههروه ها ههر که سیٲکیشی بوٲی ده یخاته سه ر ٲٲی راست.

ٲیره دا نه و (هدایه) ه، که له: (ٲه دی) دا هه یه، به مانای ٲٲی پٲشان دان نیه، چونکه خوا ویستوو یه ٲی و ٲٲی پٲشانی هه موو خه لک داوه، به لکو به مانای خسته نه سه ر ٲٲیه، ههروه ها (یُضِلُّ) ش به مانای نه وه نیه، که خوا ٲٲیان پٲشان نه دات، خوا ٲٲی پٲشانی هه موو لایه ک داوه، به لکو (یُضِلُّ) واته: بی به شی ده کات له وه ی که ٲٲگای راست بگری، ههر که سیٲک که خوا بیه وی، به لآم به ویستی نازادانه ی خوٲی، بیبه شی ده کات له وه ی که ٲٲگای راست بگری، ههروه ک نه ویدیکه ش: خوا به ویستی نازادانه ی خوٲی، به هره مه ندی ده کات، له و ٲٲیه راسته ی که پٲشانی داوه، که بیگریته بهر، ﴿وَلَتَسْتَلْنَ عَمَّا

كُثِرَ تَعْمَلُونَ ﴿۳۶۹﴾، به دنیاییه وه (سویند به خوا) له وهی که ده تانکرد له دنیادا، لیتان ده پرسرته وه.

﴿وَلَا تَنَحَّضُوا مِنْكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ﴾، دووباره ی ده کاته وه: سوینده کانتان له بهینی خوئاندا مه که نه مایه ی موخه نه تیی و فیل و فره ج و به کدی هه لئه له تاندن، ﴿فَنَزَلَ قَدَمُ بَعْدُ بُرُوتَهَا﴾، که له نه نجامی نه وه دا: پییه کی چه سپاو، بخلیسکتی، لیره دا خوا په یمان شکتینی ئاوا وینا کردوه: که سیک له شوینیکی مه حکم پی داناوه، که چی هه هینده ده زانئ، پی ده خلیسکتی، که سیکیش که پابه نده به به لئین و په یمانی خویه وه، وه که سیکه پی مه حکم کردبی و، په یمان شکانده که ش وه ک پی خلیسکانتیکه که که سیک ره ته لیک ده بات ده خلیسکتی و، له شوینیکی به رز ده که ویته خوار، یان ده که ویته نیو باتلاغیکه وه.

﴿وَتَذَرُوا السُّوءَ يَمَّا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، هه روه ها سه ره نجام: خراپه بچیزن به هوی نه وه وه که خه لکتان له ری خوا لاداو، یان بوخوتان لاتاندوه له ری خوا، ﴿وَتَذَرُوا السُّوءَ﴾، واته: (تَذَرُوا الْعَذَابَ السُّوءَ)، یان (عِقَابَ السُّوءِ)، سزای خراب بچیزن، یا خود توله ی خراب بچیزن، به هوی نه وه وه که له ریتان لاداو (له ری خوا)، یا خود خه لکتان له ری خوا لاداو، چونکه په یمان شکتینی و بی به لئینی، ده بیته هوی نه وه، که خه لک متمانه ی نه بی به نیسلام و، نیسلامی له پیش چاو بیبزی، هه روه که نه و گروویه په رگیرانه ی که له م روژگاره دا پهیدا بوون، شتی واده که ن، ریک پیچه وانه ی نیسلامه، ریک له گه ل سروشتی نیسلامدا تیکده گیری، له گه ل په یامی پیغه مبه ردا ﴿تتکده گیری، ئیدی سه ره نجام: بو خه لکیکی ساده ی نه زانی نه شاره زای ناشئ، ده بیته په رده یه که که رووی راسته قینه ی نیسلامی له پیش چاو بشیوی، یا خود نیسلام هه ر نه ناسئ، یا خود به پیچه وانه ی سروشتی خویه وه، نیسلام بناسئ.

نیسلامیک که بو ره حمه ت هاتوه، پی وابتی مایه ی زه حمه ته، نیسلامیک که بو به خته روه رکردنی خه لک هاتوه، پی وابتی مایه ی به دبه خت کردنیانه، نیسلامیک که بو ئاوه دانیی هاتوه، پی وابتی که نیسلام مایه ی مال ویرانییه، چونکه شوینه واری نه و گروویه په رگیرانه به تاییه تی نه و (داعش) هی که ملوژمه، پیش هه موو که س بو مسولمانان و بو نیسلام، وه که ده بینین له هه ر شوینیک ده سه لاتیان بوو، به تایه ت له سووریاو عیراقد، وه که چون ده لئین: کونده په پوو له هه ر شوینیک بخوینئ، کاول ده بی، نه وانه بیان بچیته

هەر شوئیتک کاول ده بی، خوئیتیکی زۆر ده پریژن و، ولاته کهش کاول ده کهن و، خه لکه که تووشی سه غله تیی و ناره چه تیه کی زۆر ده کهن، ئنجا به ناوی ئیسلامیشه وه ده یکه ن، که کرده وه کانیشیان پیچه وانه ی ئیسلامن، پیچه وانه ی ئه و هیدایه ته یه که خوا ﷻ به پیغه مبه ری خاته مدا نار دوو یه تی، بۆ نه وه ی هه موو مرو فایه تیی پی به خته وه ر بکات، به لام ئه وان پیشی به لان بۆ ئیسلام و مسو لمانان، ئنجا دوایی به لان بۆ خه لکی دیکه ی جیا له مسو لمانان، ئه گه رنا سه دا نه وه دی ئه وه ی که به ده ستی (داعش) له به ین چوو له عیراق و له سووریا، مسو لمانانن، ئنجا ئه گه ر له په نای مسو لمانانیشدا که که سیکی مه سیحیی، یان ئیزیدی، ئه وان هه ش تووشی زیان و زه ره ر بوون، به لام به لایه که زیاتر بۆ ئیسلام و ئه هلی ئیسلامه، ئنجا بیگومان خوا ده فه رموی: به هو ی بی په یمانیی و به لاین شکینیه وه خه لک له رتی خوا لاده دن، که ئه وه وایه وه هه ر موماره سه یه کی هه له به ناوی دینه وه بکری، ده بیته هو ی ناشیرینکردنی رووی گه شی ئیسلام له به ر چاوی خه لک، هه لبه ته خه لکیک که خو یان شاره زای ئیسلام نین، ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سه ره نجام سزایه کی مه زنیشتان بۆ ده بی.

﴿وَلَا تَشْتُرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾، دووباره ی ده کاته وه، ده فه رموی: به نرخیتی که م، په یمانی خوا مه کرن، واته: په یمانی خوا وه ک کالایه ک مامه له پی مه کهن، که له به رانه ریدا نرخیتی که م وه ربگرن، ﴿إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، بیگومان نه وه ی که له لای خوا یه، باشتره بۆ ئیوه ئه گه ر بزنان، ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾، نه وه ی له لاتانه ته واو ده بی و ده بری، هه رچی بی، ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾، به لام نه وه ی له لای خوا یه، که به هه شتی خوا یه، په زامه ندیی خوا یه، به خششی خوا یه، له روژی دوایی دا، ده مینتته وه و، له بن نایه ت، ﴿وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به دلناییه وه هه ش پاداشتی ئه وان هه ی که خو یان راگرتوه (له سه ر جاده ی شه ر یه ت)، پاداشته که یان ده ده ی نه وه، به پیی باشترینی نه وه ی که ده یانکرد، واته: باشترینی کرده وه کانیان بۆ ده که ی نه پیوه ر بۆ پاداشت دانه وه یان.

له کو تایی دا خوا ی په ره ره دگار ده فه رموی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾، هه ر که سیک کرده وه ی باش بکات له تیر یان مئ و، پرواداریش بی، به دلناییی به ژیانیتی پاک و چاک و به خته وه رانه ده یژیه نین، واته: له دنیا دا، ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به دلناییه وه هه ش

له دواړو ژبیس دا پاداشتیان ده دینه وه، به پیتی باشتیرینی نه وه ی نه جامیان ده دا، به پیتی باشتیرینی کرده وه کانیان.

که واته: ئیمان و کرده وه ی باش، مایه ی به خته وه ریی و، مایه ی سهر فزایی و، مایه ی ژیانیک ی پاک و چاک و، پر به خته وه ریی، له دنیا دا، که به ته نکید مه به ست پیتی نه و حاله ته ئیمانیه یه، که له دل و دهر ووندا جیگیر ده بی، که ئینسان به رچاوی پروونه، به پاکیی ده ژی، به راستی ده ژی، به ساغیی ده ژی، له گه ل خواو له گه ل خه لک دا، هه ست به به خته وه ریی ده کات و، هه ست به دلخوشیی ده کات و، هه ست به سهر فزایی و سهر به رزیی ده کات له لای خواو خه لک، نه وه ش ده بیته هوی نه وه که هه ست به کامه رانیی و شادمانیی بکات.

له دواړو ژبیس دا به پیتی باشتیرینی کرده وه یان پاداشتیان ده داته وه، خوا ی په روه ردگار له و که سانه مان بگیری، به لوتف و که په می خوی.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

بئگومان خوا فهرمان ده کات به دادگه ریی و چاکه کاری و به خشین به خزم و نیزیگان و،
رئگری له قسه و کرداری دزیوو ناشیرین و کاری خراپ و، سنوور شکینی ده کات:

خوا ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ
الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له جهوت برکه دا:

۱- ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾، به دنیایی، به جه ختکردنه وه وه، خوا فهرمان ده کات به دادگه ریی،
ئجا ئایا نه و دادگه ریه ی خوا فهرمانی پی ده کات، زانایان چۆنیان شی کردۆته وه ؟

(الْعَدْلُ: الْقَضُ فِي الْأُمُورِ، وَهُوَ خِلَافُ الْجَوْرِ، عَدْلُهُ: سَوِيَّتُهُ، وَالْعَدْلُ: الْإِنصَافُ، وَهُوَ إِعْطَاءُ
الْمَرْءِ مَا لَهُ، وَأَخَذُ مَا عَلَيْهِ).

واته: (عَدْل) بریتیه له ئیوه نجیی بوون له کاروباره کاند و، پیچه وانه ی لادان (جور)ه،
{(جور) واته: لادان، به لام (عَدْل) یانی: ریک پۆیشتن، ریک بوون}، (عَدْلُهُ سَوِيَّتُهُ)، (عَدْلُهُ)،
واته: یه کسانم کرد، ریکم کرد، ته ختم کرد، {زه وییه که به رزی و نزمیی هه بی،
ده گوتری: (عَدْلُهَا)، زه وییه کهم ریکخست و به رزو نزمیم تیدا نه هیشت}، ههروه ها
(عَدْل) به ئینصاف لیک دراوه ته وه، ئینصاف نه وه یه تو مافی خۆت وه ربگری و مافی
نه وانه ی دیکه ش بسه لمینی و، نه گهر به ده ستت بی بۆیان دابین بکه ی.

ههروه ها (عَدْل) ئاواش پیناسه کراوه: بریتیه له وه ی هه ر که سه نه وه ی که له سه ریه تی
بیدات و، نه وه ی که مافی هتی، وه ربگری.

هه لبه ته ده گونجی زیاتریش له وباره وه قسه بکری، به لام ئیمه ئیستا به کورتی قسه
ده که ی.

۲- ﴿وَإِلْحْسِنٍ﴾، ههروه‌ها خوا فرمان ده‌کات به چاکه‌کاری.

(الْحَسَنُ: مَا كَانَ مَحْبُوبًا عِنْدَ الْمُعَامِلِ بِهِ، وَلَمْ يَكُنْ لَازِمًا لِفَاعِلِهِ، وَالْإِحْسَانُ: هُوَ مُعَامَلَةٌ بِالْحُسْنَى مِمَّنْ لَا يَلْزُمُهُ إِلَى مَنْ هُوَ أَهْلُهَا).

وشه‌ی (حَسَن) واته: هه‌ر شتی‌که که به چاک داب‌تری، له‌لای که‌سی‌ک که مامه‌له ده‌کات له‌گه‌ل که‌سی‌ک‌دا، له‌سه‌ر بکه‌ره‌که‌شی پی‌ویست نه‌بی، نه‌وه پی‌ی ده‌گوت‌ری: (حَسَن).
(إِحْسَان) یانی: نه‌نجامدانی شتی باش، نه‌نجامدانی نه‌و باشه‌ی که باس‌مان کرد، نه‌ویش نه‌وه‌یه که به جو‌ری‌ک مامه‌له بکه‌ی له‌گه‌ل که‌سی‌ک‌دا که شایسته‌یه‌تی، به کام جو‌ره باش‌تره، ناوا مامه‌له‌ی له‌گه‌ل داب‌که‌ی، (الأحسان) زی‌اتر لایه‌نی مه‌عنه‌وی‌ی ده‌گر‌ی‌ته‌وه.

۳- ﴿وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَى﴾، ههروه‌ها به‌خشین به‌نیزیکان، یان به‌خزمان، که بی‌گومان مه‌به‌ست پی‌ی به‌خشین‌ی سه‌روه‌ت و سامانه، هاوکاری‌ی ماد‌دی‌ه، ﴿ذِي الْقُرْبَى﴾ (ذی) و (ذو) یانی: خاوه‌ن، (الْقُرْبَى) یانی: نیزیکایه‌تی‌ی و خزما‌یه‌تی‌ی، که‌واته: یانی: (صَاحِبِ الْقَرَابَةِ)، که‌سی‌ک که بابای به‌خشه‌ر له‌گه‌ل‌یدا خزم بی و نزی‌ک بی.

له‌چه‌ند شو‌ینی‌کی دیکه‌ش خوی‌ی به‌خشه‌ر باسی به‌خشین به‌خزمانی کرد‌وه، بو‌ وینه:

أ / له‌ سو‌وره‌تی (الإسراء) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَاتَ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقًّا...﴾ (۶۱) الإسراء، واته: هه‌روه‌ها مافی خزم بده، مافه‌که‌ی پی‌ی بده.

ب) هه‌روه‌ها له‌ سو‌وره‌تی (الروم) دا ده‌فه‌رموی: ﴿فَمَاتَ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقًّا...﴾ (۲۸) ، واته: مافه‌که بده به‌ که‌سی‌ک که خزمو و نزی‌که‌و، خاوه‌نی خزما‌یه‌تی‌یه له‌گه‌لت دا.

۴- ﴿وَيَسْأَلُ عَنِ الْفَحْشَاءِ﴾، وه‌ک چو‌ن خوا فرمان ده‌کات به‌و سی‌یانه، به‌ داد‌گه‌ری‌ی و، به چاکه‌کاری‌ی و، به‌ پی‌دان و به‌خشین به‌خزمان، نه‌م سی‌ شتانه‌ش قه‌ده‌غه ده‌کات: (الْفَحْشَاءِ)، (وَالْمُنْكَرِ)، (وَالْبَغْيِ).

(الْفَحْشَاءُ: إِسْمٌ جَامِعٌ لِكُلِّ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ تَسْتَفْظِعُهُ النَّفْسُ لِفَسَادِهِ)، (فَحْشَاءُ) ناوی‌کی کو‌که‌روه‌یه، بو‌هه‌ر قسه‌و کرده‌ویه‌ک که نه‌فسه‌کان پی‌یان شتی‌کی ناقو‌لاو خراب و دزی‌وه، له‌به‌ر خرابی‌ی.

۵- ﴿وَالْمُنْكَرِ﴾، (الْمُنْكَرُ: هُوَ مَا تَسْتَنْكِرُهُ النَّفْسُ الْمُعْتَدِلَةُ، وَتَكْرَهُهُ الشَّرِيعَةُ، مِنْ فِعْلٍ أَوْ قَوْلٍ)، (مُنْكَر) یش هه‌ر شتی‌که که نه‌فسه‌هاوسه‌نگه‌کان و، شه‌ریعت به‌خرابی‌ی بزانی، له‌ قسه‌یان کرده‌وه.

۶- ﴿وَالْبَغْيِ﴾ (البغی: هُوَ الإِغْتَدَاءُ فِي المَعَامَلَةِ)، بریتیه له سنوور شکینیی، سنوور به زینیی {ده ستریزیی به هه موو شیوه کانیه وه} له هه لسوکه وت دا.

۷- ﴿بِعِظْمِكُمْ لِعِظْمِكُمْ تَذَكُّرًا﴾، خوا ئاموژگار بیتان ده کات، به لکو بیته وه بیرتان، به لکو چاو به خو تاندا بگنینه وه، (التذکر: مُرَاجَعَةُ المَنْسِي المَغْفُولِ عَنْهُ)، (تذکر) بریتیه له چاو پیداکیرانه وهی شتی که له بیر کراوه و ناگات لیپراوه، وه بیر خوئی بینیه وه.

کورته باسیک: چوار سهرنج له بارهی ئەم ئایه ته وه: (النمل: ۹۰):

سهرنجی یه که م: گرنگی و گه وره یی ئەم ئایه ته:

۱- له عه بدوللای کوری مه سعوده وه خوا لئی رازی بی گپردراوه ته وه گوتوویه تی: (هذه أجمع آية في القرآن لخير مماثل، ولشر مما يجتنب)^(۱).

واته: ئەم ئایه ته کۆکه ره وه ترین ئایه تی قورئانه، بو ههر چاکه یه ک که ئەنجام بدری و، ههر خراپه یه ک که دووری لی بکری.

ههروه ها (القطبي) یش له ته فسیره که ی خویدا^(۲) هه مان ده قی هیناوه.

۲- ههروه ها ههر له عه بدوللای کوری مه سعوده وه خوا لئی رازی بی، وه ک ته فسیری (المراغي)، که ههر به ناوی خاوه نه که یه وه یه تی، ده لی:

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ ؓ أَنَّهُ قَالَ: أَعْظَمُ آيَةٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ (۳۵۰) وَالْبَقَرَةَ، وَأَجْمَعُ آيَةٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ لِلْخَيْرِ وَالشَّرِّ، الْآيَةُ الَّتِي فِي النُّحْلِ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾، وَأَكْثَرُ آيَةٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَفْوِيضًا: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ (۴) وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ... (۳) الطَّلَاقَ، وَأَشَدُّ آيَةٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ رَجَاءً: ﴿قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ...﴾ (۵۳) الزمرا^(۷).

(۱) جامع البيان للطبري، ج ۱۴، ص ۱۶۹، رقم: ۲۱۷۹۹.

(۲) الجامع لأحكام القرآن، ج ۱۰، ص ۱۳۶.

(۳) ج ۵، ص ۱۳۰. ئەمە پالی داووته لای سه حیجی بوخاریی و ئینو لمونزیرو ئینو لجه ریری ته به ریی و حاکیم و به یه قیی، به لام من له ته فسیری (الطبري) دا ته نیا نه و قسه یه ده رباره ی ئایه ته که ی سووره تی: (النحل) ه، بینیم که له عه بدوللای کوری مه سعوده وه خوا لئی رازی بی هیناویه تی، رهنگه له سه رچاوه کانی دیکه دا، له باره ی ههر (۴) چوار ئایه ته که وه، قسه که ی عه بدوللای کوری مه سعود، خوا لئی رازی بی، هاتین.

واته: عهبدوللای کوری مهسعوود خوا لئی رازی بی گوتوویه تی: مهزنترین و گهورهترین
 نایهت له کتیبی خوادا: ﴿ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ... ﴿۲۵۵﴾ ه، نهوه له صهحیحی
 بوخاریشدا هاتوه، که پیغهمبر ﷺ به گهورهترین نایهتی ناوانوه، کوکه ره وهترین نایهتیش
 بو چاکه و خرابه نه و نایهتهی سوورهتی (النحل) ه: ﴿ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ
 وَ اِيتَايَ ذِي الْقُرْبٰى ... ﴾ ههروهها نایهتیک که له هه موو نایهتاندان زیاتر کاری خو به
 خوا سپاردنی تیدایه، نه و نایهتهیه: ﴿ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهٗ مَخْرَجًا ﴿۲﴾ ﴾، که له سوورتی
 (الطلاق) دایه، واته: هه که سیک پاریز له خوا بکات، خوا دهرووی لی ده کاته وه، ههروهها
 نایهتیک که نومید به خسترن نایهته له کتیبی خوادا، نایهته که ی سوورهتی (الزمر) ه، ﴿ قُلْ
 يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ ... ﴿۵۳﴾ ۵۳

سه رنجی دووهم: دانرانی نه نایهته (النحل: ۹۰) له لایهن (عمر بن عبدالعزیز) وه له شوینی
 جنیو گوتران به (علي بن أبي طالب) له سه ر دووانگه:

نه مه (جمال الدین القاسمی) و، تهفسیره کانی دیکه ش، که م و زور باسیان کردوه، (جمال
 الدین القاسمی) له (محاسن التأویل) دا^(۱)، ده لی: (كَانَ بَنُو اُمِيَّةٍ يَسُبُّونَ عَلِيًّا عَلٰى الْمَنَابِرِ، فَلَمَّا
 اَلَّ اَمْرًا اِلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيْزِ، وَضَعَ هَذِهِ الْاٰيَةَ مَكَانَ السَّبِّ).

واته: به نو ئومه ییه عاده تیان وابوو له سه ر مینه ران، قسه یان به عهلی کوری ئه بی
 تالیب (خوا لئی رازی بی) ده گوت، کاتیک که کاری حوکمرانیی که وته دهستی عومه ری
 کوری عهبدولعه زیز خوا لئی رازی بی، نه م نایهته موباره که ی له شوینی قسه گوتن و
 جنیودان به عهلی کوری ئه بی تالیب خوا لئی رازی بی دانا، (که حوکمرانه سته مکاره کانی
 به نو ئومه ییه، نه وه یان کرد بوو به عاده تیکی خراب).

ئجلا له (محاسن التأویل) دا ده لی: به لام نه و جنیودانه له سه رده می موعاویه وه
 نه بووه، به لام له هه ندی سه رچاواندا ده لی: موعاویه شته که ی داهیناوه، که نه گه ر
 وابی، نه وه یه کیک بووه له هه له کانی و، هه له ی دیکه شی بوون و، نه وه ش یه کبی بووه له
 هه له کانی، به لام بیگومان وه ک چۆن هه له ی هه بوون، چاکه شی هه بوون، خوا لئی خو ش
 بی له وانده دا که نه بیی کاوه و، پاداشتی شی بداته وه له سه ر چاکه کانی.

چونکه گرفتی شیعان له گه ل موعاویه و، له گه ل هه ندی له هاوه لان دا، نه وه یه که
 هه ر ته ماشای خاله ره شه کانیان ده کهن، هه ر ته ماشای هه له وه که م و کوریه کانیان

دەكەن، كە رەنگە ھەندى شتیشيان ھەلەو كەم و كورپىش نەبى، بەلام بە چاوى ئەوان ھەلەو كەم و كورپى بى، ئنجا بىگومان ھاوہلانىش بەشەر بوون، پارىزراو نەبوون لە ھەلە، ئەگەرنا دەيانبەينە رىزى پىغەمبەر ﷺ، بەلام ئىنصاف وا دەخووزى، وەك گوتراوہ: (مِنْ فَضَائِلِ الرِّجَالِ أَنْ تُعَدَّ مَعَانِيَهُمْ)، گەرەيە بو پياوان و پاىە بەرزىە بو پياوان، كە عەبەكانيان بزمىردرىن.

واتە: ھاوہلە، يان ھەر كەسىك ھەيە، بلىى ئەو كەم و كورپىەى بوو، ئەوہشى بوو، ئەوہشى بوو، مادام بزمىردرىن و سنووردار بن و، لە بەرانبەر ئەو ھەلەو كەم و كورپىە سنووردارانەدا، چاكەى زورىشى ھەبن، ئەوہ بويان بە فەزىلەت دادەندرى، بە پىگەى بەرز، نەك بە ناتەواوىى، بەلام تو بىنى وەك مېشە رەشە تەنيا عەيب و كەم و كورپىەكان بىنى، يان ئەو شتانەى كە تو بە عەيب و كەم و كورپىان دەزانى، ئەوہ پىچەوانەى دادگەرى و ئىنصافە، ئنجا لەگەل ھاوہلاندا ئاوا مامەلە بكەى، يان لەگەل ھەر كەسىكى دىكەدا، ھەرەوايە.

سەرنجى سىيەم: زىدە روونكردنەوہى واتاى:

۱- الإحسان.

۲- إيتاء ذي القربى.

۳- الفحشاء.

۴- المنكر.

۵- البغي:

بەرىزان:

لە سۆنگەى ئەوہوہ كە ئەم ئايەتە بەپىزە دادگەرىى (عدل) كردوہ بە سەرپشتەى خوئى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾، ئىمە پىشترو لە سەرەتاوہ تىشكى باشمان خستە سەرچەمك و واتايەكەى، بوئە لىرە دووبارەى ناكەينەوہ، بەلام سەرو تىشك دەخەينە سەر پىنج وشەكەى دىكەى ئەم ئايەتە:

(۱) الإحسان.

(۲) إيتاء ذي القربى.

۳) الفحشاء.

۴) المنکر.

۵) البغی.

۱- الإحسان: (الإحسانُ: مَصَدَرٌ أَحْسَنُ يُحْسِنُ إِحْسَانًا، لَهُ مَعْنَيَانِ أَحَدُهُمَا: مُتَعَدِّ بِنَفْسِهِ، أَحْسَنْتُ كَذَا، أَي: حَسَنْتُهُ وَكَمَلْتُهُ، وَهُوَ مَنْقُولٌ بِالْهَمْزَةِ مِنْ: حَسَنَ الشَّيْءِ، وَثَانِيَهُمَا: مُتَعَدِّ بِحَرْفِ جَرٍّ: أَحْسَنْتُ إِلَى فُلَانٍ، أَي: أَوْصَلْتُ إِلَيْهِ مَا يَنْتَفِعُ بِهِ).

واته: (إحسان) چاوگی (أَحْسَنَ يُحْسِنُ إِحْسَانًا)ه، لهو (فعل)هوه هاتوه، دوو واتای ههن: یه کیکیان: بوخوی تپه ر ده کات بو به رکار (مفعول به)، ده گوتری: (أَحْسَنْتُ كَذَا)، نهو شته م چاک کرد، یانی: چاکم کردو، ته واوم کرد، که له نه سلدا به ههمزه (أ) له (حَسَنَ الشَّيْءِ)، وه هاتوه، نهو شته چاک بوو، جوان بوو، ریک بوو، به لام که ده لئی: (أَحْسَنْتُ هَذَا الشَّيْءِ)، واته: من چاکم کردو، ریکم کرد، واته: به ههمزه بوخوی به رکار (مفعول به) ده خوازی.

مانای دووه می: نه وه یه که به پیتی ژیردار که ر (حرف جر) به رکار ده خوازی، وه ک: (أَحْسَنْتُ إِلَى فُلَانٍ)، چاکم له گهل فلانکه سدا کرد، واته: شتیکم پیگه یاند که لئی به هره مه ند ده بی.

پوخته می مه به ست: (فَالْإِحْسَانُ: هُوَ إِتْقَانُ الْعَمَلِ وَإِجَادَتُهُ، وَإِيصَالُ النِّعَمِ لِلْآخِرِينَ وَإِقَادَتِهِمْ)، (إحسان): بریتیه له وهی کاریک له خودی خویدا به چاکی بکری و به ریکی نه نجام بدری، نه وه واتایه کی.

واتایه کی دیکه می: یانی: سوود گه یاندن به وان دیکه و، به هره مه ند کردنیان.

۲- البغی: که خوا ده فه رموی: ﴿وَيَسْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ﴾، با له و باره وه نهو دوو فه رمووده یه بی نین:

أ - پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: {لَا ذَنْبَ أَسْرَعَ عُقُوبَةَ مِنَ الْبَغْيِ} (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٤٩٠٢، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٢٥١١، وَابْنُ مَاجَةَ: ٤٢١١ وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ الْجَامِعِ»: ٥٧٠٤).

واته: هیچ گوناهیك سزای خیراتر نیه له (بغی) واته: سنورر شکنیی و سته مکردن و ماف پیشیلکردنی نه وان دیکه.

ب - (مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ يُعْجَلَ اللَّهُ تَعَالَى لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، مَعَ مَا يَدَّخِرُهُ لَهُ فِي الْآخِرَةِ، مِنَ الْبَغْيِ وَقَطِيعَةِ الرَّحِيمِ) (صَحْحُهُ الْأَلْبَانِي فِي «صَحِيحِ الْجَامِعِ»: ۵۷۰۴).

واته: هیچ گوناختیک شایسته تر نیه له وه که خوای بهرز سزای دنیایی بو پیش بخت، وپرای نهو سزایه ی که له دواروژدا بو ی هه لده گری، له ده ستریزیی و سنوورشکینی و، پچراندنی په یوه ندیی خزمایه تی.

۳- إِيْتَاءُ ذِي الْقُرْبَى: له وباره شه وه نه م فه رموده یه دینین:

{إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْخَلْقَ حَتَّى إِذَا فَرَعَ مِنْهُمْ قَامَتِ الرَّحْمُ، فَقَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ الْقَطِيعَةِ، قَالَ: نَعَمْ، أَمَا تَرْضَيْنِ أَنْ أَصِلَ مِنْ وَصْلِكَ، وَأَقْطَعَ مِنْ قَطْعِكَ؟ قَالَتْ: بَلَى، قَالَ: فَذَلِكَ لِكَ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۸۳۰، وَمُسْلِمٌ: ۲۵۵۴).

پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: دوا ی نه وه ی خوا ی به رزی مه زن دروستکرا وه کانی دروستکردنی، ته وای کردن، خزمایه تی، هه لسا گوئی: من لیتره په نا به تو دینم، له وه که بیچریندریم، خوا فه رموی: به لی: {نهو مافه به تو ده ده م}، ئایا رازی نابی که هه ر که سیك تو ی گه یاند، بیگه یه نم و، هه ر که سیك تو ی پچراند، بیچرینم؟ خزمایه تی ش گوئی: با، خواش ﷺ فه رموی: تو نهو مافه ت هه یه {که هه ر که سیك خزمایه تی پچراند، خوا به زه یی خو ی لی بیچرینتی و، هه ر که سیك خزمایه تی گه یاند، خواش به زه یی خو ی پی بگه یه نی}.

۳و۴- (الفحشاء) و (المنکر): نه م دوو وشه یه مانایان زور لیك نزیکه، به لام من وای تیده گه م که وشه ی (فحشاء) زیاتر سه رنجی ناشرینی و دزیوییه که ی ده درئی، واته: هه موو نهو کرده وه و قسانه ی که ناقولان و ناشیرین و دزیوو و قیزه ونن، (منکر) یش هه موو نهو کرده وه و قسانه ن، که سه رنجی لایه نه خرابییه که یان و زیانه که یان ده درئی، هه ی (فحشاء) سه رنجی نه وه ده درئی، که له خودی خو یاندا ناشیرین و ناقولوو قیزه ونن، به لام (منکر) سه رنجی زیان و خرابییه که یان ده درئی بو کومه لگا.

هه ندیک له زانایان گوتوویانه:

أ - (الْفَحْشَاءُ: يُعْبَرُ عَنِ الْإِنْحِرَافِ فِي مَجَالِ الْقُوَّةِ الشَّهْوَانِيَّةِ)، وشه ی (فحشاء) ته عبیر ده کات له لادان له بواری هیزی نارزه وو و، لایه نی جینسی دا.

ب - (الْمُنْكَرُ: يُعْبَرُ عَنِ الْإِنْحِرَافِ فِي مَجَالِ الْقُوَّةِ الْعَقْلِيَّةِ)، وشه ی (منکر) ته عبیر ده کات له و گوناوه هه لانه ی، که مرو ف له رووی عه قلییه وه، تووشی لادان ده بی.

ج - (البغیة: يُعَبَّرُ عَنِ الْإِنْجِرَافِ فِي مَجَالِ الْقُوَّةِ الْغَضَبِيَّةِ): وشەى (بَغْيِي) تەعبیر دەکات لە و گوناھانەى کە لە بواری ھیزی توورەیی دا روو دەدەن، ئەو ھیزی خوا لە مروّفدا دایناو، کە بەرگریی پێ لە خۆی بکات.

سەرنجی چوارەم: لە کۆتایی تووژینەووەمان دا، لەبارەى ئەم ئایەتە (النحل - ۹۰ -) وە، دەتین: ئەم ئایەتە خوا لە سەرەتاکە یەو و شەى (إِنَّ) ی ھیتاوە، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ...﴾، یانی: بێگومان، بە جەختکردنەو خوا فەرمان دەکات بەو سێ شتانەو، پێگريش دەکات لەو سێ شتانەى دیکە، فەرمان دەکات بە:

۱) دادگەری (عدل)، کە وادەکات ولات بو ھەموو لایەک فراوان بێ، لەسەر ئاستی ھوکمرانان و کۆمەلگا، لەسەر ئاستی مأل و خێزان، وا دەکات ھەموو لایەک خۆشووودو شادمان بن، لەسەر ئاستی مروّف خۆی کە ئینسان ئەگەر دادگەر بوو لەگەل خۆیدا، وا دەبێ: حەقی جەستەى بدات، حەقی رووحى بدات، ئاگای لە عەقلی بێ، ئاگای لە عاٹیفەى بێ، ئاگای لە مافی خوا بێ، ئاگای لە مافی خەلک بێ، ئاگای لە پووالەت و دیوی دەرەوہى خۆی بێ، ئاگای لە دیوی پەنھانى خۆی بێ، ئاگای لە دنیای خۆی بێ، ئاگای لە دواوژى خۆی بێ، دادگەری (عدل) لەسەر ئاستی تاک و، لەسەر ئاستی خێزان و، لەسەر ئاستی کۆمەلایەتیی و، لەسەر ئاستی ھوکمرانیی، پێویستە.

۲) پاشان چاکەکاری (إحسان)، قوونایکە لە دادگەری بەولاووتر، جاری وایە ھەندى کەس بە عەدل مافەکەى ناکەوێ، بەلام تۆ دەبێ بە چاکە لەگەل کردن (إحسان) مامەلەى لەگەل دا بکەى، بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾، یانی: نابێ ئینسان لە دادگەری بچیتە خوار، بەلام دەبێ ھەولیش بدات بەرەو ئیحسان و چاکەکاریش بچێ، بەپیتی دادگەری ئەو مافەکەتە، بەلام بەپیتی چاکەکاری (إحسان) ئەو شت بو دەخەمە سەر، یاخود ئەگەر بە دادگەری مامەلەت لەگەلدا بکەم، مافەکەت ناکەوێ، لەبەرئەوہى تۆ خاوەن حەق نی، بەلام بە چاکەکاری مامەلەت لەگەلدا دەکەم، مەرج نیە ئینسان تەنیا بە دادگەری ئیکتیفا بکات، نابێ لە دادگەری بچیتە خوار، چونکە لە دادگەری بچیتە خوار، دەچیتە نیو ستەم و جەورەو، بەلام دەبێ ھەول بدات لە دادگەریش بە پشتەووتر بچێ کە (چاکەکاری)یە.

۳) ئنجا (وإيتاء ذي القربى)، بەخشین بە نزیکان (إيتاء ذي القربى) جوړیکە لە چاکەکاری، بەلام جوړیکى زور چاکە، چونکە خزمان زیاتر چاوەروانیان ھەبە لە مروّف، بۆیە پێویستە ھاوکاریان بێ و، دەستبارگریان بێ.

به نسبت نه و سیاننه شه وه، که ریگریان لیکراوه:

۱/ (الفحشاء): هه ر قسه و کرده وه و په فتاریکی ناشیرین و قیزه ون و دزیوه، که خه لک به شتیکی خراپی داده نین، به شتیکی به دفته رو نابه رچاو ته ماشای ده که ن، بویه ده بی ئینسان خوی لی دوور بگری.

۲/ (المنکر) هه ر شتیکی له قسه و کرده وه که ناپه سند بی و، عه قل به ناپه سندی بزانی و، زیانی هه بی بو خه لک.

۳/ (البغی) یش بریتیه له سنوور شکینیی و سنوور به زینیی و، پیشیلکردنی مافه کانی نه وانی دیکه.

دوایی خوا ده فهرموئی: ﴿يَعْظُمُ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، که واته: نه مه ناموژگاریی خوای په روه ردگاره بو مروقه کان و، نه گه ر نه و ناموژگارییه ی خوا وه ریگرن، ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، حاله قی (تذکر) واته: چاو به خودا گپرانه وه و، به خودا چوونه وه، که له نه نجام دا، راستیه کانیان ده که ویته وه بیر و په ند وه رده گرن.

خوا له وه که سانه مان بگیری که ناموژگارییه کانی خوا که له م نایه ته موباره که دا هاتوون و، له هه موو قورئاندا هاتوون، به باشتین شیوه وه ربگرین و، لیشیان به هرهمه ند بین.

مہسہ لہی دووہم:

خوا فہرمان بہ وہ فاداریی بہ بہ لَین و پھیمان دہکات و، ہہ لُوہ شانندنہ وہی قہدہ غہ دہکات و، بابای پھیمان شکین، بہ ژتیک دہ چوئنی، کہ ریسہ کہی دہ کاتہ وہ خوری و رایدہ گہ بہ نی کہ نابی بہ ہیچ بیانویہ ک پھیمان بشکینری و، لہ قیامہ تیش دا کیشہ کانیان بؤ روون دہ کاتہ وہو، نہ گہر ویستبائی، دہ یکردنہ یہ ک کومہ ل و دوایش لیان دہ پرستہ وہ:

خوَا ﴿۱۱﴾ دہ فہرموی: ﴿۱۱﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۱﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيَبِئْنَ لَكُمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿۱۲﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۳﴾

شیکردنہ وہی ئەم ئایہ تانہ، لہ چوارده برگہ دا:

۱- ﴿۱۱﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ، پھیمانی خواش جیہہ جی بکہن ہہر کاتیک پھیمان تاندا، ہہر چہ ندہ خوا لیرہ دا بہ گشتی فہرموویہ تی، بہ لام دوایی بومان دہردہ کہوی کہ مہ بہ ست پیی ئەو پھیمانانہ یہ، کہ مروفہ کان، (تاکہ کان)، یان تویرہ کانی کومہ لگا، یان کومہ لگا جیاوازہ کان لہ بہینی خویندا دہ یاندہن، ئەو پھیمانانہ ی کہ پیکہ وہ دہ یانبہ ستن، بہ لام بوچی پھیمانہ کہ پالڈراوہ تہ لای خوا؟ دہ لئ: (إِضَافَةُ الْعَهْدِ إِلَى اللَّهِ، لِأَنَّ الْعَهْدَ يَتَمُّ بِاسْمِ اللَّهِ تَعَالَى)، بویہ پھیمانہ کہ پالڈراوہ تہ لای خوا، چونکہ بہ ناوی خواوہ ﴿۱۱﴾ ئەو پھیمانہ دہ بہ ستری و، ئەو بہ لَینہ دہدری.

ہوکاریکی دیکہ ی ئەوہ یہ {بویہ (بہ لَین و پھیمان) پالڈراوہ تہ لای خوا ﴿۱۱﴾}، چونکہ ہہموو ئەو شتانہ ی کہ باشن، ہہموو بہ ہا بہ رزہ کان خوای پہرورہ دگار فہرمانی پیکردوون، بویہ خوا وہ فاداریی و جیہہ جیکردنی بہ لَین و پھیمان بہ ہی خوئی دہ زانی، چونکہ ہہموو چاکہ کان لہ خواوہن: خوا ﴿۱۱﴾ نہ ہی لہ ہہموو خراپہ کان کردوہو، فہرمانی بہ ہہموو چاکہ کان کردوہ.

۲- ﴿وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾، سوئنده كان هه لمه وه شیننه وه، دواى پته وكرديان، ده لئ: (النَّقْضُ: إِبْطَالُ الْمَخْلُوفِ عَلَيْهِ، لِإِبْطَالِ الْقَسَمِ، فَجَعَلَ إِبْطَالَ الْمَخْلُوفِ عَلَيْهِ إِبْطَالَ لِقَسَمِ).

{(الْأَيْمَانَ) كَوَى (بِئْمَانِ) ه، يانى: سوئند، (الْأَيْمَانَ) سوئنده كان، ﴿بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾، (التَّوْكِيدُ: التَّوْبِيغُ)، پته وكردن، ده لئ: (هَذَا لُغَةُ الْحِجَازِ، وَأَهْلُ نَجْدٍ: يَقُولُونَ أَكْدَ يُؤَكِّدُ تَأْكِيدًا).

به لام نه هلى حيجاز كاتى خوئى له هجه كه يان و ابووه گوتوو يانه: (وَكَّدَ، يُوكِّدُ، تَوَكَّدَ)، كه هه ر يه ك و اتايان هه يه، واته: سوئنده كان دواى نه وهى داتاهه زران دوون مه حكه متان كردوون هه لئان مه وه شيننه وه، واته: لئره دا هه لوه شاننده وه كه بو نه و شته يه كه سوئندى له سه ر خوراوه و، په يمانى له سه ر دراوه، نه ك خودى سوئنده كه، به لام خوا ﴿﴾ نه و شته ي كه په يمانه كه ي له سه ر دراوه و سوئنده كه ي له سه ر خوراوه: (مَخْلُوفٍ عَلَيْهِ) هه لوه شاننده وه كه ي به ستوته وه به وه وه، چونكه سوئنده كه له سه ر نه و خوراوه، واته: كه سيك كه به لئنيك به كه سيك ده دات و سوئنديش ده خوات، خوا ده فه رموى: سوئنده كه هه لمه وه شيننه وه، واته: نه و شته ي سوئنده كه تان له سه ر خواردوه نه وه هه لمه وه شيننه وه، به لام پالى داوه ته لاي سوئنده كه.

۳- ﴿وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كِفَالًا﴾، له حالئكدا كه خواتان به سه ر خوئانه وه كردوته چاودئير و شا به د، نه و سوئندانه ي، يان نه و په يمانانه ي، خواتان به سه ره وه كردوونه كه فيل و شا به دو و چاودئير، هه لئامه وه شيننه وه.

۴- ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾، بيگومان خوا ده زانئ چى ده كه ن، واته: چاودئيرى خوا به سه ر خوئانه وه بيبن و، بزنان كه نه گه ر حيله شه رعئكتان دؤزيبه وه، فيل و فه ره جيكتان دؤزيبه وه بو خو لئ ده ربازكردنى په يمانه كه تان و، قوئرت و پئيجيكتان كرد، خوا هه موو شتيك ده زانئ، په نهان و ناشكرا.

۵- ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا﴾، خوا ﴿﴾ بو قيزه ونيسى و ناشيرينى خسته نه رووى په يمان شكينى، وينه يه كى بو دينته وه، چونكه خوا ﴿﴾ عاده تى وايه له قورئاندا بو ده رخشنى مانايه كان، وينه دينته وه، بو نه وهى كه له شيوه ي وينه يه كدا به ره سه ته ي بكات، نه و كاته به عه قل و چاو و گوئى و خه يال و... هتد تيوه ي راده مئنين و باشر تئيده گه ين، ده فه رموى: وه ك نه و ژنه مه بن كه ريسه كه ي خوئى ده كرده وه خورى، دواى نه وهى كه چنبيووى و رستبووى.

(عَزَل) واتە: ریس، شتیک که چنراوه و هونراوه تەوہ، ﴿مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ﴾ واتە: دواى ئەوہى که چاک هونراوه و مەحکەم کراوه، چونکە پيشى: ئنجا خورپە، موویە، تووکە، پيشى پس پەسە، پچر پچرە، بەلام دوايى بەهوى هونران و چرانەوہ، مەحکەم دەبى.

(أُنْكَاثٌ: جَمْعُ نَكْثٍ مَغْنَى: مَنكُوثٌ، أَي: مَنقُوضٌ وَنَظِيرُهُ: نِقْضٌ وَأَنْقَاضٌ)، (أُنْكَاثٌ): كَوَى (نَكْثٌ) ه، (نَكْثٌ) بە مانای (مَنكُوثٌ)، واتە: هەلۆه شیندراوه، وهك (نِقْضٌ) بە مانای (مَنقُوضٌ)، که (نِقْضٌ) بە (أَنْقَاضٌ) كَو دەرکرتەوہ، بەلام بە مانای (مَنقُوضٌ) ه، واتە: هەلۆه شیتراوه، بەلام دیارە (نَكْثٌ) بۆ شتى چنراوو هونراو بە کاردى، بەلام (نِقْضٌ) زیاتر بۆ دەرر دیوار (نَقْضُ الْجِدَارِ) یان بۆ پەیمان و بەلین، بە کاردى.

زانایان باسیان کردوہ، که ئافرەتیکى دیاریکراو بووہ لە مەککە ناوی: (رِبْطَةُ بِنْتِ التَّمِيمِيَّةِ كَانَتْ خَرَقَاءً مُخْتَلَّةَ الْعَقْلِ) ناوی (رِبْطَةُ) بووہ کچی تەمیمیە، ئافرەتیکى لە رووی هوش و گۆشەوہ، تەواو نەبووہ، (گیل بووہ)، گوتراوہ: خووی و چەند کەنیزە کیکى هەبوون، بە تەشى گەورە ئەگەر خورپى بووہ، ئەگەر موو بووہ، ئەگەر تووک بووہ، دەیانرست، لە بەیانى را تاكو ئیوارى، لە ئیوارى دا دەیگوت: وەرن هەلیوہ شیننەوہ!! لە بەرئەوہى عەقلە کەى تەواو نەبووہ، ئنجا خوا دەفەرموى: ئەوانەى کە پەیمان هەلۆه شیننەوہ، وهك ئەو ژنە گیل و، کەودەنە، یان ژنە شیتە، وان، کە پيسە کەى خووی دەکردهوہ بە خورپى، واتە: ئیوہش پيسى پەیمانە کانتان کە چنیوتانەو هونیوتانەتەوہ، مەیکەنەوہ بە خورپى و، پس پسى مەکەن.

٦- ﴿لَتَخَذُوبَ أَيْمَنِكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ﴾، کە سویندە کانتان بکەنە ماىە فىل و فەرەج و موخەنەتیبى لە بەینى خوتاندا، واتە: کارىکى وا مەکەن.

(دَخَلَ: الدَّخَلَ: الفَسَادُ، وَالْعَيْبُ، والدَّاءُ، والرَّيْبَةُ، وَالغَدِيعةُ، وَالْخِيَانَةُ) وشەى (دَخَلَ) یان بە چەند واتایەك هیناوه، خووی (دَخَلَ) بریتیه لەوہى شتیکى نامۆرە گەل شتیکى دیکە بکەوئى، لە خووی نەبى رەگەلى بکەوئى، بچیتە ئیوى و، تیکیدات، بۆ وینە: ئەگەر خواردنیکى پاک و چاکت هەیه، شتیکى پيسى رەگەل بکەوئى، یاخود خواردنیکت هەیه: جوړه خواردنیکى دیکەى رەگەل بکەوئى، تامە کەى بگورئى و تیکیدات.

ئنجا خوا ﴿﴾ دەفەرموى: پەیمانە کانتان مەکەنە هۆکارى شتیکى خراب، کە بیخەنە ئیو پەیوہندیە کانی نیتوانتەوہ، با پەیوہندیە کانتان تیکنە چن، بەهوى ئەو پەیمان و سویندانەوہ، کە پیمانەوہ وەفادارین، بەلکو لە ژیر پەردەى ئەو پەیمان و بەلینانەدا،

ناپاکی و موخنه تی له گه ل یه کدیدا ده کهن، که واته: ﴿دَخَلْنَا بَيْنَكُمْ﴾ (أَي: سَبَبَ فُسَادِ بَيْنَكُمْ)، هۆی تیکچوونی به ینتان.

۷- ﴿أَنْ تَكُونَ أُمَّةً هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ﴾، به هۆی ئه وه وه به بیانوی ئه وه، یان به پالنه ری ئه وه، سویندو په یمانه کانتان بکه نه هۆکاری قیل و فره ج له گه ل یه کدیدا، موخنه تی له گه ل یه کدی دا، که کۆمه لیک له کۆمه لیک زیاترن، واته: ئه و کۆمه له ی که ده تانه وی په یمانیان له گه ل بیه ستن، له و کۆمه له که په یمانتان له گه ل یاندا هه بووه، زیاترین و پیتان و ابن: ئه وان زیاتر به که لکتان دین، مه چن یه کسه ر په یمان له گه ل ئه وان هه لوه شیننه وه، به بی ناگادار کردنه وه یان، له گه ل ئه وان دیکه دا په یمان بیه ستن، به لکو وه فادارو پابه ند به به لئین و په یمانی خۆتانه وه و، چاوپۆشی له و به رژه وه ندیه بکه ن، ئه گه ر گریمان به رژه وه ندیش ب، به لام زیاتیکی گه وه ری مه عنه وی له خۆتان ده دن، به هۆی ئه وه وه که به لئین و په یمان له گه ل خه لکیکی دیکه دا هه لده وه شیننه وه.

وشه ی (أَرْبَىٰ)، (أَي أَزِيدَ، إِسْمٌ تَفْضِيلٍ مِنَ الرُّبُوبِ بوزن العلو، أي: زیاده)، وشه ی (أَرْبَىٰ) یانی: زیاتر، ناوی (تَفْضِيل) ه له (رُبُو) له سه ر کیشی (علو) یانی: زنده یی، تیمه دواتر له پیشه وا (الطبری) ره حمه ق خوی لی ب، ده قیک دئین، زیاتر ئه و چه مکه مان بو روون ده کاته وه، به لام به کورتی مه به ست ئه وه یه که کاتی خوی هه ندی له هۆزه عه ره به کان په یمانیان به ستوه له گه ل کۆمه لیک دا، دواپی ته ماشایان کرده، هۆزیکی دیکه زیاتر بوون، یه کسه ر به بی ئه وه ی ئه و هۆزه که په یمان و به لئینان له گه ل یان دا بووه، ناگاداریان بکه نه وه، چوون په یمانیکی دیکه یان له گه ل ئه وان به ستوه له دژی ئه وان دیکه و، پیمان و ابووه مادام به رژه وه ندیان وا دابین ب، ئاسایه که پابه ند نه بن به به لئینه کانیانه وه !! ئه وه عاده تیکی نه قامی بووه، له سه رده می پیش ئیسلام داو، خوی دادگه ر ئه و کۆمه لگایه ی ورده ورده به ره و ئیسلام هیناوه، هه ر ئه وه نه بووه بلن: برپا به خوا بینن و، برپا به رۆژی دواپی بینن و، برپا به پیغه مبه ر بینن ﴿﴾ و ته وا! به لکو هاوکات له گه ل ئه وه دا: کاریکی کرده که: ئه و به ها مروییه مه زن و گه ورانه ش له ئیواندا بچه سپین و، ئه و عاده ت و نه ریت و به ها رزیو و به که لک نه ها تووانه ی که له ئیوشیاندا بوون، {که یه کیک له وانه په یمان شکینی بووه}، له ئیواندا بزار بکات و لایان به ری.

۸- ﴿إِنَّمَا يَلُوكُمُ اللَّهُ يَهُ﴾، بیگومان خوا به وه تاقیتان ده کاته وه، واته: که کۆمه لیک دیکه هه ن، زیاتر له وان دیکه ی که په یمانتان له گه ل یان دا هه یه، خوا به وه تاقیتان ده کاته وه: ئایا ئیوه پابه ندی به په یمانه وه زال ده کهن، به سه ر به رژه وه ندیه ک دا که دیته به رچاوتان؟ یا خود له پینا و دابین کردنی به رژه وه ندی خۆتاندا، گوئی ناده نه به ها به رزه کان و، گوئی ناده نه به لئین و په یمان !؟

۱۰۹- ﴿وَلَيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾، به دنیاییه وهش و سوئند به خوا، له رۆژی هه ئسانه وه دا، نه وهی که ئیستا تیدا ده که ونه راجیایی و ناکوکییه وه، خوا بۆتان روون ده کاته وه، واته: نه وهی که ئیستا ده یکه ن به پاساوی موخه ننه تی و، په یمان شکینی له نیوان خوئاندا، یاخود کۆی نه و شتانه ی که تیان دا ده که ونه راجیایی، خوا ی دادوهر، بۆتان روون ده کاته وه.

۱۱- ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾، نه گهر خوا ویستبایی ده یکردن به یه کۆمه ل، واته: یه ک جۆر، که هه مووتان له سه ر ری راست بن.

۱۲ و ۱۳- ﴿وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، به لām (خوا) ههر که سیکی بوئی، گومرای ده کات و، ههر که سیکی بوئی، ده یخاته سه ر راسته ری.

هه لبه ته خوا که خه لک گومرا ده کات، له گۆتره نیه و، که راسته ریشیایان ده کات، ههر له گۆتره نیه، به لکو به پیی ویستی کار به جیانه و دادگهرنه ی خویه تی، که نه ویش له میانی یاساکانی دا، جیبه جی ده بی، خوا چه ند یاسایه کی داناون، له ژبانی به شه ردا، که ههر که سیکی به و شیوه یه بکات و، به و شیوه یه به ره و خوا بچی، خوا راسته ری ده کات و، ههر که سیکی نه و کرده وانه نه نجام بدات و، به و شیوه یه ره فتار بکات و، به و شیوه یه بیر بکاته وه، گومرای ده کات، به پیی نه و یاسایانه ی که له ژبانی به شه ردا دایناون، گرنگ نه وه یه بزاند ری که (یه دی) لیره دا به مانای رینمایی کردن نیه، چونکه خوا ویستوو یه تی و، خه لکی هه مووی رینمایی کرده و، به لکو: ﴿یهدی﴾، واته: ده یخاته سه ر راسته ری، دوا ی نه وهی که ری پشان داوه، ههر که سیکی به وهی، که که سانی شایسته ن، خوا ده یانخاته سه ر راسته ری.

۱۴- ﴿وَلَسْتَغْلَنَ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، به دنیاییه وهش له وهی که ده تانکرد لیتان ده پرسرته وه، ئنجا: که لیتان بپرسی، مانای وایه، سزاو پاداشیستان ده بی.

پیشه وا (الطبری) له باره ی نه م ئایه تانه وه ده لی: (وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ أَنْ يُقَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَمَرَ فِي هَذِهِ الْآيَةِ عِبَادَةَ بِالْوَقْفِ بَعْهُدِهِ الَّتِي يَجْعَلُونَهَا عَلَى أَنْفُسِهِمْ، وَنَهَاهُمْ عَنِ نَقْضِ الْأَيْمَانِ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لِأَخْرِيْنَ، بَعْفُودِ تَكُونُ بَيْنَهُمْ بِحَقِّ، مِمَّا لَا يَكْرَهُهُ اللَّهُ، وَجَائِزٌ أَنْ تَكُونَ نَزَلَتْ فِي الَّذِينَ بَانَعُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بِتَهْيِيمِ عَنْ نَقْضِ بِنَعْتِهِمْ حَدْرًا مِنْ قِلَّةِ عَدَدِ الْمُسْلِمِينَ وَكَثْرَةِ عَدَدِ الْمُشْرِكِينَ، وَأَنْ تَكُونَ نَزَلَتْ فِي الَّذِينَ أَرَادُوا الْإِنْتِقَالَ بِحِلْفِهِمْ عَنْ حُلْفَانِهِمْ، لِقِلَّةِ عَدَدِهِمْ فِي آخِرِينَ

لِكثْرَةِ عَدَدِهِمْ، وَجَائِزٌ أَنْ تَكُونَ فِي غَيْرِ ذَلِكَ، وَلَا حَبْرٌ تَثْبُتُ بِهِ الْحُجَّةُ أَنَّهَا نَزَلَتْ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ دُونَ شَيْءٍ، وَلَا دِلَالَةٌ فِي كِتَابٍ، وَلَا حُجَّةٌ عَقْلِيَّةٌ، أَيْ ذَلِكَ عُنِيَ بِهَا...^(۱).

واته: قسه‌ی راست نه‌وه‌یه که بگوتری: خوای به‌رز لهم نایه‌ته‌دا {نایه‌تی (۹۱)}
 فه‌رمانی به به‌نده‌کانی کردوه، که به‌لینه‌کانیان جیبه‌جی بکه‌ن، نه‌و به‌لینانه‌ی که له‌سه‌ر
 خو‌یانیان پیویست ده‌که‌ن و، لئی قه‌ده‌غه کردوون که نه‌و سو‌یند و په‌یمانانه، دوا‌ی
 نه‌وه‌ی مه‌حکه‌میان کردوون، به‌لین و په‌یمانان به‌ نه‌وانی دیکه داوه، به‌هو‌ی نه‌و
 گریبه‌ستانه‌وه که له‌به‌نریان دا هه‌ن، به‌ شیوه‌به‌کی هه‌ق که خوا پی‌ی ناخو‌ش نیه {بو
 شتی‌ک په‌یمانان پیکه‌وه داوه}، نه‌هی لی‌کردوه که نه‌و په‌یمانانه بشکینن.

ئج‌ا ده‌گونجی نه‌مه له‌باره‌ی که‌ساتیکه‌وه هاتبیته‌ خوار که په‌یمانان به‌ پی‌غه‌مبه‌ری
 خوا داوه ﷺ، (واته: که مسو‌لمان بوون، به‌لین و په‌یمانیشیان پید‌اوه)، خوا نه‌هی
 لی‌کردوون که نه‌و به‌یعه‌ت و په‌یمانانه هه‌لبوه‌شینه‌وه، له‌ ترسی نه‌وه‌ی که ژماره‌ی
 مسو‌لمانان که‌مه و ژماره‌ی هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ران، زوره‌.

ده‌شگونجی له‌باره‌ی نه‌وانه‌وه هاتبیته‌ خوار، که ویستوو‌یانه په‌یمانانه‌کیان
 له‌ هاوبه‌یمانانه‌کیان‌ه‌وه {له‌به‌رته‌وه‌ی ژماره‌یان که‌مه}، بگوازنه‌وه بو‌ که‌سانی دیکه،
 له‌به‌رته‌وه‌ی ژماره‌یان زوره‌، که دژی نه‌و هاوبه‌یمانانه‌یان بوون.

هه‌روه‌ها ده‌شگونجی مه‌به‌ست پی‌ غه‌یری نه‌وه‌ش بی، به‌لام هیچ هه‌والیک نیه،
 (واته: فه‌رمایشتی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) به‌لگه‌ی پی‌ بچه‌سپی که له‌باره‌ی یه‌کی‌ک له‌وانه‌وه
 هاتوته‌ خواری، هه‌روه‌ها قورئانیش نه‌وه ناگه‌یه‌نی و، به‌لگه‌یه‌کی عه‌قلیش له‌وباره‌وه
 نیه، که کام له‌وانه مه‌به‌سته.

که‌واته: چه‌مک و واتای نایه‌ته‌که ده‌بی به‌ گشتی و فراوانی به‌یترتیه‌وه، که نه‌مه
 عاده‌تی (الطبری) یه‌ره‌حمه‌تی خوای لی بی، که عاده‌تیکی زور چاکه و زور راسته، هه‌میشه
 چه‌مک و واتای نایه‌ته‌کان به‌ فراوانی ده‌هیلتیه‌وه و، نایانبه‌ستیتیه‌وه به‌ شتی سنوورداره‌وه.

مهسه له ی سئیه م:

جاریکی دیکهش خوی کارزان، باسی ناره وایی په یمان شکینی و موخه ننه تیی ده کات و پاید هگه یه نن: که نه و ره فتاره مایه ی خلیسکانی مروقه به ره و زه لکاوی خیانه ت و تاوان و، هوکاری لادانی خه لکه له ری خوا، (ئیسلامیان له پیش چاوا ناشیرین ده کات)، پاشان نه و جوړه ره فتاره به گوړینه وهی په یمانی خوا به نرخیکی کهم داده نن و، نه وهش پروون ده کاته وه: که سامانی دنیا هر به شی برانه، به لام پاداشتی لای خوا ده مینیتته وه و، خو پراگرنیش له سهر وه فاداریی به به ئین و په یمان، باشتیرین پاداشتیان هه یه.

خوا ﴿۹۱﴾ ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَنَحَّذُوا أَيْمَنَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَزَلَ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۹۱﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹۲﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۳﴾﴾

شیکردنه وهی نه م ئایه تانه، له دوازه برگه دا:

۱- ﴿وَلَا تَنَحَّذُوا أَيْمَنَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ﴾، واته: سوئنده کانتان له نیوان خو تاندا، مه که نه هوکاری موخه ننه تیی و ناپاکی و فیل و فهرج له گه ل به کدی.

(دَخَلًا): (أَي: فَسَادًا وَخَدِيْعَةً)، وه ک پیشتریش باسمان کرد، واته: له په نای نه و سوئنده نه دا، که له سهر په یمانه به ستراره کان خوار دووتانن و، نه و په یمانه هی که به هوئ سوئنده وه، مه حکه متان کردوون، له ژیر په رده ی نه و په یمانه نه دا، مه چن، فیل و ناپاکی و موخه ننه تیی له گه ل به کدی بکن، به هوئ سوئنده کانتان و به هوئ په یمانه کانتانه وه، پاشقول له به کدی مه گرن و، فیل له به کدی مه کهن و، موخه ننه تیی به رانه بر به به کدی مه کهن.

۲- ﴿فَزَلَ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا﴾، نه گهر وا بکن: پینه ک که چه سپاوه ده خلیسکن، یان له نه نجامی نه وه دا: پینه ک که چه سپاوه بخلیسکن، ده گوئری: (زَلَّتْ قَدَمُهُ، يَزُلْ زَلًّا وَ زَلُّوا: أَي زَلَّتْ، وَ زَلَّ فِي رَأْيِهِ: أَخْطَأَ)، که سیک پی داده نن، دیاره پی مه حکه ده کات، ده گوئری: (زَلَّتْ قَدَمُهُ)، نه گهر پی

خلیسکا ههروهها (زَلَقَتْ)، خلیسکا، ههروهك ئەمه بو بیروراش به کاردی، ئینسان له رایه کدا بهههلهدا بچوو بن، دهگوتری: (زَلَّ فِي رَأْيِهِ أَي: أَخْطَأً)، واته: نهییكا.

(الثُّبُوتُ: مَصْدَرٌ ثَبَّتَ كَالثُّبَاتِ)، (ثُبُوت) وهك (ثَبَات) ههردووکیان چاوگی (ثَبَّتَ)ن، (ثَبَّتْ، يَثْبُتُ، ثُبُوتًا، وَثَبَاتًا)، (ثُبُوت) واته: چه سپاوی، دامه زراوی، لیرهدا خوا بِحَالِهِ به لاین و پهیمانیک که له له نیتوان خه لکدا ده دری، چواندوو بهتی به که سیک که پتی داده نیتوان له شویتیک و پتی ده چه سپینتی، ههروهها که سیک که پهیمان که ده شکینتی، وهك ئەو پییه چه سپاوه بخلیسکی، وای ته شیبه کردوه، واته: له ئەنجامی ئەوهدا که ئیوه بههوی سوینده کانتانه وه، فیل له یه کدی ده کهن و، پاشقول له یه کدی ده گرن، ئەوه وهك ئەو حاله ته وایه، که له شویتیک پیتان دانا بن، به لام دواپی پیتان بخلیسکی!

۳- ﴿وَتَذُقُوا أَلْسُوَ﴾، که سه ره نجام بههوی ئەوه وه، که خه لکتان له ریتی خوا لاداو، سزای خراب بچیتن، {ههروهها نازاریکی مه زنیشتان هه بن، له رۆژی دواپی دا}، وهك دواپی باس ده کری ﴿وَتَذُقُوا أَلْسُوَ﴾، (الدُّوْقُ: مُسْتَعَارٌ لِلْإِحْسَاسِ الْقَوِي، وَالسُّوءُ: مَا يُؤْلِمُ)، (ذُوقُ): چیتن، خوازراوه ته وه بو ههست کردنیک بههیزو، وشه ی (سوء) هه رشتیکه، ئیش بگه یه نیت به مروف.

۴- ﴿بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئەمه:

أ - ده گونجی له (صَدَدْتُمْ) ی (قَاصِر) یان (لازم) بن، یانی: (بِمَا أَعْرَضْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، یان (بِمَا انْحَرَفْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) بههوی ئەوه وه که له ریتی خوا لاتاندوه، چونکه پهیمان شکینیی بریتیه له لادان له ریتی خوا، ههروهك وهفاداری بریتیه له پابه ندیی به ریتی خواوه، به لیت ریتی خوا هه مووی وهفایه و، پیچه وانیه ریتی خوایه، مروف بن وهفا بن و، پهیمان شکین و، بن به لاین بن.

ب - ده شگونجی: ﴿صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، له (صَدَّ) ی تیپه ر (مُتَعَدِّي) بن، (أَي: مَنَعْتُمْ النَّاسَ عَنْ دِينِ اللَّهِ)، واته: خه لکتان له دینی خوا گپراوه ته وه، چونکه له ئەنجامی ئەوهدا که کۆمه لیک مسولمان بن به لاین و بن پهیمان ده بن، خه لک ئەو ئاین و بهرنامه ی خوایه، که ئەوان بانگه شه ده کهن: شویتیکه وتوونی، له بهر چاویان ده که ویت، ده لاین: دیاره ئیسلام په پره وان و شویتیکه وتووانی خۆی، رتی لیناگری که موخه ننه تی و ناپاکی بکه ن و، بن به لاینیی و بن پهیمانیی بکه ن! سه ره نجام خه لک ئەو ئاینه ی له بهر چاو ده که ویت، که به و شیوه یه مومارسه ده کری.

۵- ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ههروهها نازاریکی مه زنیشتان ده بن، واته: له رۆژی دواپی دا.

که‌واته: ﴿وَنَذُرُوا السُّوءَ﴾، واته: هەر له دنیادا سزای خراب ده‌چێژن، که بریتیه له‌وه‌ی: که‌سانی بئ به‌لێن و بئ په‌یمان، خه‌لك متمانه‌یان پئ ناکات و، له‌که‌دار و ناشیرین ده‌بن، هه‌روه‌ها زۆر جار تووشی ئه‌وه‌ش ده‌بن، ئه‌وانه‌ی که په‌یمان‌یان له‌گه‌ڵ شکاندوون، تو‌له‌یان لئ بکه‌نه‌وه‌و، سزایان بده‌ن و، خرابه‌یان به‌سه‌ر بێن.

6- ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ هه‌روه‌ها به‌ نرخێکی که‌م به‌ په‌یمانی خوا مه‌کرن، ده‌لئ: (الثَّمَنُ: الْعِوَضُ الَّذِي يَأْخُذُهُ الْمَعَاوِضُ)، (ثَمَنٌ) ئه‌و قه‌ره‌بووه‌یه بابایه‌ک، که شتیک ده‌دا له به‌رانبه‌ریدا وه‌ریده‌گرئ، واته: به‌لێن و په‌یمانی خوا مه‌شکینن، که له به‌رانبه‌ریدا نرخێکی که‌م وه‌ربگرن، نرخه که‌مه‌که‌ش بریتیه له‌و به‌رژه‌وه‌ندییه دنیاویه که دا‌بینی ده‌که‌ن.

7- ﴿إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ حَيْرٌ لَّكُمْ﴾ بێگومان ئه‌وه‌ی له‌لای خوایه، بو‌ ئیوه چاک‌تره.

ئهو (إِنَّمَا) یه هه‌رچه‌نده به‌ سه‌ریه‌که‌وه‌و نووسراوه، له ئیملا‌ی موصه‌ف دا، به‌لام دوو وشه‌یه: (إِنْ + مَا) عِنْدَ اللَّهِ، بێگومان ئه‌وه‌ی که له‌لای خوایه، ده‌لئ: (كُتِبَتْ مُصَلَّةٌ مُرَاعَاةً لِلنُّطْقِ، وَإِلَّا فَحَقُّهَا الْفُضْلُ)، بو‌یه به‌سه‌ر یه‌که‌وه نووسراوه، چونکه‌ وا ده‌بیژرئ، وا گو‌ ده‌کرئ، ده‌گوترئ: (إِنَّمَا)، که لیره‌دا (مَا) ده‌بیته (مَوْضُولَةٌ) ه، یانی: (إِنْ الَّذِي عِنْدَ اللَّهِ)، ئه‌وه‌ی که له‌لای خوایه، که پاداشتی خوایه‌و، په‌زامه‌ندی خوایه، باش‌تره بو‌ ئیوه له‌و تو‌ژه به‌رژه‌وه‌ندییه وه‌همیه، یاخود له‌و به‌رژه‌وه‌ندییه راسته‌قینه ناشه‌رعییه که به‌هوی په‌یمان شکینیه‌وه، دا‌بینی ده‌که‌ن.

8- ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه زانیاتان یانی: ئه‌گه‌ر بزائن هه‌رگیز پاداشتی خوا و په‌زامه‌ندی خوا، ئه‌وه‌ی له‌لای خوایه، نایگۆرنه‌وه به‌ نرخ و به‌هایه‌کی که‌م، که له به‌رانبه‌ر په‌یمان شکینی دا، یانی: ده‌ستکه‌وتیکی که‌م، که به‌هوی په‌یمان‌شکینیه‌وه ده‌ستگیرتان ده‌بن.

دوایش خوا زیاتر ئه‌وه روون ده‌کاته‌وه.

9- ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ﴾ ئه‌وه‌ی له‌لای ئیویه ده‌برئ، کو‌تایی دئ، ده‌لئ: (نَفَدَ: فَنِيَ، وَانْقَضَى، نَفَدَ الشَّيْءُ يَنْفَدُ، نَفَادًا، وَنُقُودًا، ذَهَبَ وَفَنِيَ)، ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ﴾ (نَفَدَ الشَّيْءُ) شته‌که پر‌او نه‌ماو کو‌تایی هات، {يَنْفَدُ} کو‌تایی دئ. (نَفَادٌ وَنَفَدٌ وَنُقُودٌ) چاوگ (مصدرن).

10- ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ به‌لام ئه‌وه‌ی له‌لای خوایه، ماوه‌یه، هه‌ر ده‌مینی، به‌رده‌وامه، نابرئ.

۱۱- ﴿وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ﴾، به دنیاییه وهش نهوانه ی که خوْیان راگرتوه، پاداشتی خوْیانان دهدهینه وه، لهسه ر نه وه که خوْیان راگرتوه لهسه ر وه فاداری بی به به لَیْن و په یمان.

نجا ئایا به چی پاداشتیان ده داته وه ؟

۱۲- ﴿بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به پیتی باشتینی نه وه که ده یانکرد.

وشه ی ﴿وَلَنَجْزِيَنَ﴾ خوندر اویشه ته وه: (لَنَجْزِيَنَ)، یانی: خوا پاداشت ده داته وه، هی نهوانه ی که خوْیان راگرتوه لهسه ر پابه ندیی به په یمانه وه، به پیتی باشتینی کرده وه یان، وشه ی (أَجْرَهُمْ): (مَنْصُوبٌ عَلَى الْمَفْعُولِیَةِ الثَّانِيَةِ لِ (نَجْزِيَنَ) بِتَضْمِينٍ مَعْنَى الْإِعْطَاءِ الْمُتَعَدِّي إِلَى مَفْعُولَيْنِ)، (جَزَاءُ أَجْرَةٍ)، ته نیا یه ک به رکار (مفعول) ی ده وی، به لام لیره دا: ﴿وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ﴾، (أَجْرَهُمْ) (مَنْصُوبٌ هـ، که بۆته به رکاری دووهم (مفعول به الثاني)، بۆ کردار (فعل) ی (نَجْزِيَنَ)، له به رنه وه ی مانای (پیدان) ی خراوته ته نیو: (أَعْطَى مُحَمَّدًا أَجْرَهُ)، پاداشته که ی موحه ممه دی دایه وه، دوو به رکار (مفعول) ی ده وی، به لام (جَزَى مُحَمَّدًا)، پاداشتی موحه ممه دی دایه وه، هه ریه ک به رکار (مفعول) ی ده وی، به لام لیره دا (نَجْزِيَنَ)، یاخود (يَجْزِيَنَ)، مانای به خشینی خراوته ته نیو، بۆیه دوو به رکار (مفعول به ی) ی، ویستوون، یه که میان (الذین) و دووهم میان (أَجْرَهُمْ).

کورته باسیک له‌باره‌ی گرنگی‌ی وه‌فاداری‌ی به‌پیمان و خرابی‌ی پیمان‌شکاندنه‌وه

به‌ریزان!

ئه‌م کورته باسه له دوو برگه‌دا ده‌خه‌ینه‌ روو:

برگه‌ی یه‌که‌م: پینج تیشکی قورئانی له‌سه‌ر: وه‌فاداری‌ی و خرابی‌ی بی‌پیمانی‌ی

۱ / ﴿وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾:

پیشه‌وا (الطَّبْرِي) ده‌لن: ﴿يَقُولُ تَعَالَى ذِكْرُهُ: وَلَيُنَبِّئَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَبَرُوا عَلَىٰ طَاعَتِهِمْ إِيَّاهُ، فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ، فَوَابَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ صَبْرِهِمْ عَلَيْهَا، وَمُسَارَعَتِهِمْ فِي رِضَاؤِهَا، بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ مِنَ الْأَعْمَالِ دُونَ أَسْوئِهَا، وَلَيَغْفِرَنَّ اللَّهُ لَهُمْ سَيِّئَاتِهَا بِفَضْلِهِ﴾^(۱).

واته: خوا ناوی به‌رز بی، ده‌فه‌رموی: ئه‌وانه‌ی که خویان پاگرتوه له‌سه‌ر فه‌رمانبه‌ری بو‌خوا، له‌خوشی و له‌ناخوشی دا، پاداشتیان ده‌داته‌وه له‌روژی قیامه‌تدا، به‌هوی خوراگریان له‌سه‌ر طاعه‌تی خوا، به‌هوی خیرایی کردنیان بو‌پازیبکردنی خوا، به‌باشترینی ئه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌یانکرد، نه‌که به‌پیتی خرابترینیان، {به‌لکو باشترینی کرده‌وه‌کانیان ده‌کرینه‌ پیوه‌ر (ته‌رازوو)}، هه‌روه‌ها خراپه‌که‌شیان به‌به‌خششی خوی، لن ده‌سپریته‌وه.

۲ / ﴿فَنَزَلَ قَدَمٌ بَعْدَ ثَوْتِهَا﴾:

وشه‌ی (قَدَمٌ) یانی: پتی، (نَزَلَ) یانی: ده‌خلیسکی، ﴿بَعْدَ ثَوْتِهَا﴾، دوا‌ی چه‌سپانی، لیره‌دا حاله‌تی په‌یمان‌شکینی، چوینراوه به‌حاله‌تی که‌سیک که به‌پتی چه‌سپاوی به‌ریه‌کدا ده‌پروات، مه‌حکه‌م پیتی خوی داده‌نی، به‌لام له‌ناکاوه‌ده‌خلیسکی و ده‌که‌وی، هه‌ر بویه‌ش وشه‌ی (قَدَمٌ) پتی، به‌تاکیی هاتوه، چونکه مه‌به‌ست پیه‌کی دیاریکراو، یان چه‌ند

پیه که نیه، به لکو مه به ست ته شبیه کردنی بابای په یمان شکتیه، به که سیک که پیشی پی مه حکم داده نی، به لام له ناکاو ده خلیسکن، نه ویش به هوئی په یمان شکانده که یه وه، که وه که نه وه وایه، خلیسکابته نیو باتلاغی موخه ننه تیی و ناپاکیی، نه مه وه که نه ته عبیره یه که له زمانی عه ره بی دا ده لی: یه کیک به کومه لیک ده لی:

(مَالِي أَرْأَكُم تَقْدُمُونَ رَجُلًا، وَتَوْخَرُونَ أُخْرَى؟ مَثِيلًا حَالَهُمْ بِحَالِ الْمُتَرَدِّدِ فِي الْمَشْيِ إِلَى شَيْءٍ).

واته: نه وه چیه هه ر پیه که دیننه پیشی و پیه که ده به نه وه دوايه؟ که بیگومان مه به ست نه وه نیه، له و کاته دا نه وان پیه که ییننه پیشی و پیه که به نه دواوه، به لکو حالیان ده شو به یتنی به حالی که سیکه وه که دوو دل له رویشته: ا به ره و شتیک، حاله که یان به وه ده شو به یتنی، نه گه رنا کومه لیک خه لک پیکه وه دانیشتن، نه و ته عبیره بویان نه گونجاوه، به لام مه به ست نه وه یه: حالتان وه که حالی نه و که سه وایه که له کاتی رویشتنی دا، دل له دل ده دات، دوو دل، آیا بروات یان نه روات؟ بویه جاریک ده چیته پیش و، جاریک دیته وه دواوه.

۳ / دیاره نه م نایه تانه هه موویان بو جه ختکردنه وه له سه ر: (پاراستنی به لاین و په یمان) هاتوون، هه روه ها پاریزگاریی کردن له و سویندانه ی که به لاین و په یمانه کانیاں پی مه حکم کراون، که یه کیک له و به لاین و په یمانانه، نه وه بووه، که مسولمانان به پیغه مبه ری خویان ﷺ ده دا که کاتیک یه کیک مسولمان ده بوو، به لیتنی به پیغه مبه ر ﷺ ده دا به یعه تی پی ده دا، هه ر له قوناغی مه ککه ش دا هه ر و ابووه، پیش قوناغی مه دینه ش، چونکه: هه ر دووک په یمانی یه که م و دووه میش که له عه قه به له خزمه ت پیغه مبه ردا ﷺ به ستران، له لایه ن نوینه رانی (یثرب) وه که جاریکیان دوازه (۱۲) که س و، جاریکیان هه فتا و پینج (۷۵) که س بوون، هه فتا و سی (۷۳) بیاوو، دوو (۲) نافرته بوون، نه و دوو په یمانه ش هه ر له مه ککه به ستران.

۴ / وشه ی (السوء)، که ده فه رموی: ﴿وَتَذُقُوا السُّوءَ﴾ ده لی: (كُلُّ مَا يَغْمُ الْإِنْسَانَ، وَكُلُّ مَا يَقْبُحُ، وَاسْمٌ جَامِعٌ لِلْأَفَاتِ)، وشه ی (سوء)، هه ر شتیکه که نینسان ناره حه ت بکات و، هه ر شتیکه که ناشیرین بی، هه روه ها ناویکی کوکه ره وه یه بو هه موو نه هاهمه تیه کان و تیکرای خراپه کان.

۵ / نجا لیره دا که خوا ده فه رموی: ﴿وَلَا تَنَحِّدُوا أَيْمَنَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ﴾ دواپی سی شت داده نی، واته: سی ده رهاویشته ی خراپ، سی شوینه واری خراپ:

یه که م: ﴿فَنَزَلَ قَدَمٌ بَعْدَ بُوتِهَا﴾.

دووه م: ﴿وَتَذَرُوا السَّوَاءَ يَمَّا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾

سییه م: ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، واته: له ئه نجامی ئه وه دا که سیک، به لئین و په یمانه که ی خوی ناپاکی بخاته نیو و، موخه ننه تی په گه ل بخات و، له په نای به لئین و په یماندا، فیل و فره ج و پاشقول گرتن، بکاته پیشه، به رانه به و که سانه ی که په یمانی له گه ل به ستوون، سی شوینه واری خراپ دینه دی، له ئه نجامی ئه و په فتاره ی دا:

یه ک: پتی ده خلیسکیتته نیو باتلاغی گوناو تاوان و موخه ننه تی و ناپاکیه وه.

دوو: خراپه ده چیژی، یا خود سزای خراپه ده چیژی، به وه ی که خه لکی له ری خوا دا لاداو، که ری خوا بریتیه له وه فاو، لادانه له ری خوا، که پیچه وانیه وه فا بی.

ئجا ری خواو شه ریه ته که ی که فرمان ده کات به وه فاداری و، به به لئین و په یمان بردنه سهر، به لام که سیک مسولمان بی، که چی له بن په رده ی ئیسلامدا، بی به لئینی و بی په یمانی بکات، ئه وه خه لک له و ئیسلامه لاده دات و، ئیسلام له به رچاوی خه لک ده خات.

سی: ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی مه زنیستان ده بی، که به ته ئکید مه به ست پتی سزای دواړوژه.

چونکه وه ک گوتمان: ئه و به لئین و په یمان شکانده، درو کردن و بی په یمانیه له خزمه ت خوا دا، چونکه خوا هر له سهره تاوه فره موویه تی: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ وه فاداربن، به په یمانی خوا، هه رکات په یمانتان دا.

لیره دا خوا په یمانه که ی به هی خوی زانیوه، چونکه خوا له گه ل هه موو شتیکی چاک دایه و، شه ریه تی خوا له گه ل هه موو شتیکی باش و، له گه ل هه موو سیفه تیکی به رزو جوان دایه، له گه ل هه موو به هایه کی به رز دایه، که به ته ئکید به لئین و په یمان بردنه سهر و، وه فادار بوون به په یمان، یه کیکه له و به ها به رزانه ی شه ریه تی خوا، ئه و هه موو دا کوکیه ی له سهر ده کات و، له زور جی دیکه دا خوا ی په روه ردگار باسی ئه و مه سه له یه ی کرده له قورئاندا، به لام له هیچ شوینیک به قه ده ر ئه م چند ثابته ی سووره تی (النحل) دا کوکی له سهر نه کراوه ته وه و، پیگه و به های وه فاداری به به لئین و په یمانه وه ئاوا ورد نه خراوه ته روو.

برگهی دووهم: چەند دەقیکی پەيوەندیداری سوننەت لەبارەى پابەندیی بە بەلین و پەیمانەو

(۱) پیغەمبەر ﷺ دەفرموی: {لَا حِلْفَ فِي الْإِسْلَامِ، وَأَيُّمَا حِلْفٍ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ لَمْ يَزِدْهُ الْإِسْلَامُ إِلَّا شِدَّةً} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۶۸۰۷، وَمُسْلِمٌ: ۲۵۳۰، وَأَبُو دَاوُدَ: ۲۹۲۵، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكَبْرَى): ۶۴۱۸، وَأَبْنُ حِبَانَ: ۴۳۷۱).

واتە: لە ئیسلامدا هیچ پەیمان بەستنیك نیەو، هەر پەیمانیک لە سەردەمی نەفامیی دا بوو بئ، ئیسلام هەر پتەوتری کردو.

زانایان لێرەدا مشتومڕیکیان بوو، چونکە:

أ - پیغەمبەر ﷺ مسوڵمانان بەیعتیان پێداو.

ب - پاشان پەیمانی بەستو لەگەڵ قورەیشدا لە حودەیبییە.

ج - پەیمانی بەستو لەگەڵ ھۆزی خووزاعە.

د - پاشان پەیمانی بەستو لەگەڵ (بَنُو ضَمْرَةَ) داو، ئەو ھەمووی چەسپاو !!

لێکۆلەرەو ھو ساغکەرەوان گوتووینانە: لێرەدا مەبەست لەو ھە: هیچ پەیمان بەستنیك لە ئیسلامدا نیە، واتە: پەیمان بەستنیك کە پێچەوانەى ئیسلام بئ، یاخود بە زیانی ئیسلام بئ و بەلین و پەیمانیکى ناشەرعی بئ، ئەگەرنا هەر پەیمانیک لە سەردەمی نەفامیی دا بوو بئ، مادام پەیمانیکى شەرعی بوو بئ و، بۆ ئامانجیکى باش بوو بئ، ئیسلام هەر مەحکەمی دەکات و، ئەو پەیمانانەى بۆ شتی باش بەستراون، لە سەردەمی نەفامیشدا، ئیسلام ھەڵیانناو شینیتەو، مادام ئیوەرۆکە کەیان ناشەرعی نەبئ.

(۲) پیغەمبەر ﷺ دەفرموی: {لَقَدْ شَهِدْتُ فِي دَارِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جُدْعَانَ حِلْفًا مَا أَحْبُّ أَنْ لِي بِهِ حُمْرُ النَّعَمِ، وَلَوْ أَدْعَى بِهِ فِي الْإِسْلَامِ لَأَجَبْتُ} (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (الْكَبْرَى): ۱۳۴۶۱، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ).

واتە: لە مالى عەبدوڵلای کوری جودعاندا ئامادەى پەیمانیک بووم، ھەز ناکەم لە قەرەبووی ئەو پەیمانەدا، حوشتری سوورم ھەبئ، (واتە: پەیمانە کە ھەلبوە شینمەو ھوشتری^(۱) سوورو سپییم لە بەران بەردا بدەنئ)، ئەگەر لە ئیسلامیش دا بۆ پەیمانیکى ئاوا بانگ بکریم، وەلام دەدەمەو.

(۱) حوشتری سوور (حُمْرُ النَّعَمِ) سامانیکى زۆر بەقیمەت بوو.

که واتە ئەووە دە فەرموئ: {لَا حِلْفَ فِي الْإِسْلَامِ}، واتە: پەیمانێک کە بۆ ناھە قیسی و ناھەرعیی و ستەم، لە خەلکی دیکە بێ و، بۆ ئامانجێکی خراپ بێ.

۳) پێغەمبەر ﷺ دە فەرموئ: {انْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا، أَوْ مَظْلُومًا قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَذَا نَصْرُهُ مَظْلُومًا، فَكَيْفَ نَنْصُرُهُ ظَالِمًا؟ قَالَ: مَنَعَهُ مِنَ الظُّلْمِ} {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۳۱۰۱، وَابْنُ خَرَّابٍ: ۲۴۴۴، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۲۵۵}.

واتە: بڕایە کەت سەر بخە! ستەمکار بێ، یان ستەم لیکراو، گوتیان: ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ! ئەووە ئەگەر ستەم لیکراو بێ سەریدەخەین و پستی دەگڕین، بەلام ئەگەر ستەمکار بێ، چۆن سەربێخەین؟ فەرمووی: دەستی بگرن لە ستەم کردن.

۴) پێغەمبەر ﷺ دە فەرموئ: {إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ، أَوْشَكَ أَنْ يَعْتَمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ مِنْهُ} {أَخْرَجَهُ الْحَمِيدِيُّ: ۳، وَأَبُو دَاوُدَ: ۴۳۳۸، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۱۶۸، وَقَالَ: صَحِيحٌ، وَابْنُ مَاجَهَ: ۴۰۰۵، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ}.

واتە: خەلک کاتێ ستەمکاریان بینی و دەستیان نەگرت، نزیکە خوا لەلایەن خۆیەووە، سزایەکی گشتیان بۆ بنێرێ.

۵) دەربارە پەیمان شکینی، ئەم فەرماشته هەیه: {عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ الْغَادِرَ يُنْصَبُ لَهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَيْقَالَ: هَذِهِ غَدْرَةُ فُلَانٍ} (رواه البخاري: ۶۱۷۸ و مسلم: ۱۷۳۵، و أبوداود: ۲۷۵۶، و الترمذي: ۱۵۸۱).

ئیننو عومەر خوا لە خۆی و بابی رازی بێ دەلێ: پێغەمبەر دە فەرموئ ﷺ: لە رۆژی هەڵسانەووە (رۆژی قیامت)دا، ئالایەک دەچەقێرێ، لە پاش هەر کە سێکەووە کە پەیمانی شکاند بێ و، بێ بەلێن بوو بێ، دەگوترێ: ئەووە پەیمان شکاندن و ناپاکیی فلان کەسە.

یانئ: بۆ ئەووەی هەموو خەلک تێی بگات و، لەوێ ئابرووی بچێ، کە ئەووە بۆخۆی سزایەکی مەعنەویی و، ئەدەبیی زۆر خراپە، کە بابای ناپاک و موخەننەت و پەیمان شکیان، پێی سزا دەدرێ.

مهسه لهی چواره م و کۆتایی:

خوا رایگه یاندوه که: هه ر که سیک برودار بی و کرده وهی باش بکات له نیر و می، به ژیانیکی پاک و چاک ده یژیه نی له دنیا دا و، له دواروژیشدا به پیی باشتین کرده وهیان پاداشتیان ده داته وه:

خوا ده فه رموی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةًۢ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷)

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له سئ برگه دا:

۱- ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾، هه ر که سیک کرده وهی باش بکات له نیر و می و بروداریش بی، یانی: به بی جیاوازیی ره گه ز.

۲- ﴿فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾، به دلناییه وه به ژیانیکی پاک و چاک (طیب) ده یژیه نین، (الطیب: مَا يَطِيبُ وَيُحْسِنُ، وَضِدُّهُ الْخَبِيثُ وَالسَّيِّءُ)، (طیب) شتی که که خوش بی و، چاک بی، به تام و به چیژ بی، ریک بی، پیچه وانه که شی بریتیه له (خبیث) واته: زیانبه خش و پیس و خراپ و ناریک.

۳- ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، پاداشته که شیان ده دینه وه به پیی باشتینی کرده وه کانیان، که ده یانکردن، که واته: ئیمان و کرده وهی باش، چی بو مروّف به ره هم ده هینن، بو تاک و بو کومه لگا؟

یه که م: ژیانیکی دنیایی باش و، ریک و پیک و به خته وه رانه و چاک و پاک.

دووهم: باشتین پاداشتی روژی دواپی.

(جمال الدین القاسمی) له ته فسیره که ی خویدا^(۱)، پیناسه یه کی جوانی (الحیاء الطیبة) ده کات، ده لی: (وَعِنْدِي أَنَّ الْحَيٰوةَ الطَّيِّبَةَ، هِيَ الْحَيٰوةُ الَّتِي فِيهَا تَلُجُّ الصُّدُورُ بِلَذَّةِ الْيَقِينِ، وَخَلَاوَةِ الْإِيْمَانِ، وَالرَّغْبَةِ فِي الْمَوْعُودِ، وَالرِّضَا بِالْقَضَاءِ، وَعِتْقِ الرُّوحِ مِمَّا كَانُوا يُسْتَعْبَدُونَ لَهُ، وَالْإِسْتِكَاةَ إِلَى مَعْبُودٍ وَاحِدٍ، وَالتَّنَوُّرُ بِسِرِّ الْوُجُودِ الَّذِي قَامَ بِهِ، وَغَيْرُ ذَلِكَ).

واتە: (الْحَيَاةُ طَيِّبَةً) بىرىتتە لەو ژيانەى كە ئىنسان دَل و سىنەى فَيُنَك دەبىتتە، بە چىژى يەقىن و، شىرىنايەتتى ئىمان و، بە ئارەزوومەند بوون بەوھى كە خوا بەئىنى پىداوھو، بە پازى بوون بە بىرىارى خواو بە نەخشەى خوا، ھەرۈھە بەوھى كە رووح ئازاد دەبى، لەوھى كە (خەلكى بى ئىمان) بۆى دەبوونە كۆيلەو، بەوھى كە خۆى دادەبىرى بەلای يەك پەرستراودا، تەنیا لەو دەپارپىتتە، تەنیا بۆ ئو ملەكەچ دەبى، ھەرۈھە بە روۋشبوونەوھى بە نەپتىنى بوون، كە گەردوونى پىتوھ پراوھستاوھو، بە جگە لەوھش كە باسكرا.

{نەپتىنى بوون: بىرىتتە لە خواھندارىتتى و، تەنیا پەرۈھردگارىتتى و تەنیا بەدېھىتتەرايەتتى و، تەنیا پەرستراووتتى خوا لە بووندا} (۱).

مەبەستى ئەوھىيە كە ئەو (الْحَيَاةُ الطَّيِّبَةُ)، ﴿فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾، با كەس وانەزانتى كە: ژيانىكى دەبى: بى خەم و بى گرفت و بى ناپرەھەتتى و بى دەردەسەرى، ياخود ژيانىكى دەبى پىر عەيش و نۆش و گوزەرانى خۆش، نەخىر مەبەست ئەوھىيە، چونكە ئەصلەن خوا ﷻ مەتاعى دنيا و لايەنە ماددىيەكەى دنياى پىر ھىچ نىيە، بەلكو مەبەست لەو ژيانەى كە خوا بە (طَيِّبَةً)، ناوى دەبات، زياتر پەيوھندىيە بە لايەنى دەروونىي و ئىمانىي و، بەھا بەرزەكان و، بۆ خوا ژيان و، پەيوھست بوون بە خواوھو، بەندايەتتى بۆ خوا كردن و، پشت بە خوا بەستى و، دلخۆش بوون بە پاداشتى خواوھو، ھەيەو، ئەو لايەنە دەگىرتتە، قسەكەشى جوانەو ھەر وايە.

ئەگەرنا كەسىك بۆى ھەبوو بلى: ئەوھى سەدان و ھەزاران و بگرە مليۇنان مسولمان ھەن، ئىمان و كىردەوھى باشىشيان ھەيە، بەلام لە كولەمەرگىيدا دەژىن، لە غەم و ناسۆرو ناپرەھەتتىدا دەژىن، لە زىندانداو لە دەربەدەرىيى دا دەژىن!

كە ئەوھى راستە، بەلام دەگونجى مرووف لە زىندانىش دابى، يان دەربەدەرىش بى، ھەرۈھە ھەزارو نەدارىش بى، بەلام دللىكى ئاسوودەو مورتاحى ھەبى، دلخۆش و شادمان بى، بەوھى كە لە دنيادا بە جورىك دەژى، جورىكى پاك، گوناھبارى لاي خوا نىيە، عەبىدارى لاي خەلك نىيە، دللى بە پىرى خۆى خۆشە، دلنبايەو بەرچاۋ پروونە، (ئەوھى پاكە، بىياكە)، (ئەوھى پەرىزى پاكە، بەرچاۋى پرووناكە)، بىگومان ئا ئەوانەشن كە جىگەى گىنگىي پىدانى خواى پەرۈھردگارن و، ئەوھش كە لىتى بوھشەتتەوھى خوا بە (طَيِّبَةً) نى ناوبەرى، تەنیا ئەو جورە ژيانەيە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دەرسى نۆپەم ✱

بیّناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له هه‌شت (۸) نایه‌ت پینکدی ، نایه‌ته‌کانی: (۹۸ - ۱۰۵)، ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیشی باسی قورنانه ، خویندنی قورنن ، سه‌رچاوه‌ی لیوه‌هاتنی قورنن ، (که خوایه) نامنجی دابه‌زینانی قورنن ، پاشان به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی تۆمه‌تی نه‌یارانی و ، سزای چاوه‌روانکراویان له دنیاو له دواروژدا.

﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَلْنَا ءَايَةً مَّكَاتٍ ءَايَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُزَلَّفُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبُكُمْ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٠٥﴾ ۞

مانای دهقا و دهقی نایه تهکان

{ئنجا (مادام قورئان روونکهرهوهی هه موو شتیکه)، هه ر کات ویستت قورئان بخوئنی، په نا به خوا بگره له شهیتانی ده رکراو ﴿۹۸﴾ به دلنایایی نهو دهسته لاقی به سه ر نهوانه دا نیه، که پروایان هیناوه و پشتیان به پهروه ردگاریان ده به ستن ﴿۹۹﴾ به لکو به س توانای به سه ر نهوانه دا هه یه و، پینان ده ویرتی که دوستانه تی ده کهن و، به هوئه وه هاوبه شدانه رن (بو خوا) ﴿۱۰۰﴾ هه ر کاتیکیش نایه تیکمان له جیتی نایه تیک دانا - هه ر خواش زاناتره به وهی دایده به زینتی - (بیروایه کان)، ده لئین: بیگومان تو (نهی موحه مه دا!) هه لبه سته ری (قورئانی به ناوی خواوه)، به لکو (گرفتیان نه وه یه) زور به یان نازانن (ئه گهرنا تو هه لبه سته ری قورئان نی)، ﴿۱۰۱﴾ بلتی: گیانی پاک (جیریل) له پهروه ردگارته وه به هه ق دایبه زاندوه، تا کو نهوانه ی پروایان هیناوه (به هوئه وه) چه سپاویان بکات (له دینداریاندا)، ههروه ها رینماییی و موژده یه بو ملکه چان (بو خوا) ﴿۱۰۲﴾ به دلنایایش ده زانین که ده لئین: مسوگهر (قورئان) به شه ریک فیری (موحه ممه دی) ده کات، به لام زمانی نهو که سه ی به لادانه وه ناماژه ی پی ده کهن، عه جه مییه، که چی نه م قورئانه، به زمانی کی عه ره بییی روشنه! ﴿۱۰۳﴾ بیگومان نهوانه ی پروا به نایه ته کانی خوا ناهینن، خوا راسته رپیان ناکات و، نازاریکی به ئیشیان هه یه (له روژی دوایدا) ﴿۱۰۴﴾ ته نیا نهوانه ی پروا به نایه ته کانی خوا ناهینن، درو هه لده به ستن، (که گوايه قورئان خوا داینه به زاندوه!) و، هه ر نهوانه شن دروژناتی ته واو ﴿۱۰۵﴾.

نشیگردنه وهی هه ندیک له ونشه کان

(فَأَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ): واته: په نا به خوا بگره، په نا بهره بهر خوا، (الْعَوْدُ: الإِلْتِجَاءُ إِلَى الْغَيْرِ، وَالتَّعَلُّقُ بِهِ، عَادَ فُلَانٌ بِفُلَانٍ، عَوْدُهُ: وَقَاهُ، وَالْعَوْدَةُ: مَا يُعَادُ بِهِ مِنَ الشَّيْءِ)، وشه ی (عَوْدُ): بریتیه له په نا بردن بۆ به کیکی دیکه و، پیوه په یوه ست بوونی، ده گوتری: (عَادَ فُلَانٌ بِفُلَانٍ) واته: فلان کهس په نای برده بهر فلان کهس، ههروه ها ده گوتری: (عَوْدُهُ: وَقَاهُ) واته: پاراستی، (عَوْدَةُ): یانی: دو عایه ک، که سیتی پی بیاریزری له خراپه یه ک.

(الرَّجِيمُ): (الرَّجَامُ: الْحِجَارَةُ، وَالرُّجْمُ: الرَّمْيُ بِالْحِجَارَةِ، رُجِمَ: فَهُوَ مَرْجُومٌ، وَالرَّجِيمُ: الْمَطْرُودُ)، (رِجَامُ): بهرد، یان ورده بهرد (رَجْمُ): بریتیه له وه که سیک بهردی بۆ بهاویشترین، ده گوتری: (رُجِمَ: فَهُوَ مَرْجُومٌ)، بهردباران کرا، نهو بهردباران کراوه، (وَالرَّجِيمُ: الْمَطْرُودُ)، ههروه ها وپرای نه وه که (الرَّجِيمِ): مانای بهردباران کراو، ده گه یه نن، به مانای ده رکرایی و دوورخراوه ییش دی.

(سُلْطَنٌ): (السَّلَاطَةُ: التَّمَكُّنُ مِنَ الْقَهْرِ، وَالسُّلْطَانُ، يُقَالُ: فِي السَّلَاطَةِ)، (سَلَاطَةُ): بریتیه له وه که که سیک مل به که سیک که چ بکات، (سُلْطَانٌ) یش له وه وه هاتوه، یانی: دهسته لات، جاری وایه (سُلْطَانٌ) به دهسته لاتی مه عنه ویی ده گوتری، که به لگه یه، وه ک خوا ده فهرموئی: ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ (۲۳) النجم، واته: خوا هیچ به لگه ی له سه ر دان به زاندوون، چونکه به لگه دهسته لاتی هه یه به سه ر عقل و دلی مرو فدا، جاری واشه (سُلْطَنٌ) واته: ده ستر ویشتوووی به گشتی.

(يَتَوَلَّوْنَهُ): واته: سه ر به و ده بن، له گه لیدا ده بن، به قسه ی ده کهن، (تَوَلَّى: إِذَا عُدِّي بِنَفْسِهِ اقْتَضَى مَعْنَى الْوَالِيَةِ)، (تَوَلَّى): نه گه ر بۆ خووی تبه ر (تَعَدَّى) بکات بۆ به رکار (مَفْعُولُ بِهِ) مانای سه ر په رشتیی کردن ده خوازی، که واته: (تَوَلَّوْنَهُ): یانی: (يُطِيعُونَهُ)، به قسه ی ده کهن، په پره ویی لیده کهن، فه رمان به ریی بۆ ده کهن.

(رُوحُ الْقُدْسِ): (التَّقْدِيسُ: التَّطْهِيرُ، رُوحُ الْقُدْسِ: جِبْرِيلُ لِأَنَّهُ يَنْزِلُ بِالْقُدْسِ مِنَ اللَّهِ، أَي: مَا يُطَهِّرُ بِهِ نَفْسَنَا، مِنَ الْقُرْآنِ وَالْحِكْمَةِ وَالْفَيْضِ الْإِلَهِيِّ)، (تقدیس)، یانی: پاک کردن وه، (رُوحُ الْقُدْسِ): ناوه بۆ (جبریل) یانی: گیانی پاک که ره وه، چونکه له لایه ن خوا وه قودس

داده به زینتی، واته: شتیک که نه فسه کانی تیمه ی پی پاکده کاته وه له قورئان و حکمهت و به خششی خوابی.

(يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ): واته: به لادانه وه ئاماژه ی پیده کهن، (اللَّحْدُ: حُفْرَةٌ مَائِلَةٌ عَنِ الْوَسْطِ)، (لَحْد) به کوردیی (لا گوږ) ی پی ده لئین، ئه ویش ئه وه یه که گوږه که به لایه کی دا هه لبقه نری و جه نازه که بخریته ویوه، چالیکه له نیوه پراستی وه، لاده دری به لایه کیاندا، ده گوتری: (لَحْدَ الْقَبْرِ: حَفْرُهُ وَكَذَا أَلْحَدُهُ، وَلَحَدَ بِلِسَانِهِ: مَالَ، وَأَلْحَدَ فُلَانٌ: مَالَ عَنِ الْحَقِّ)، وهك گوتمان: (لَحْدَ الْقَبْرِ)، واته: قه بره که ی به لا گوږ هه لقه ند، ههروه ها (أَلْحَدَ الْقَبْرِ)، یانی: قه بره که ی هه لقه ند به لا گوږ، (لَحْدَ بِلِسَانِهِ، وَأَلْحَدَ)، واته: له هه قی لادا، زمانی ناهه قی گوت.

(أَعْجَمِيٌّ): (العُجْمَةُ: خِلَافُ الْإِبَانَةِ، وَالْإِعْجَامُ: الْإِبْهَامُ، وَالْعَجْمُ، خِلَافُ الْعَرَبِ، وَالْعَجْمِيٌّ: الْمَنْسُوبُ إِلَى الْعَجْمِ، وَالْأَعْجَمُ: مَنْ كَانَ فِي لِسَانِهِ عُجْمَةٌ عَرَبِيًّا، كَانَ أَوْ غَيْرَ عَرَبِيٍّ).

(عُجْمَةٌ)، پیچه وانه ی (إبَانَةٌ) یه، (إبَانَةٌ)، یانی: رۆشنیی، (عُجْمَةٌ)، واته: نارۆشنیی، (إِعْجَامُ)، واته: نارۆشنیی، عه جه میس پیچه وانه ی عه ره به، (عَجْمِيٌّ)، که سیکه پال بدریته لای عه جه م، (أَعْجَمُ) یش که سیکه که زمانی نارۆشنیی تیدابی، ئنجا خو ی عه ره ب بی، یان غه یری عه ره ب.

شایانی باسه: هه ر وشه ی عه ره ب، یانی: که سیک که زمانی رۆشن بی، چونکه گه لی عه ره ب زمانی خو یان پی رۆشن بووه و هی عه جه میس، چونکه تیی نه گه یشتوون پیان نارۆشن بووه، دیاره عه جه میس واته: غه یری عه ره بیش، هه ر که سیک که شاره زای زمانی عه ره بی نیه، ئه و زمانه یان پی نارۆشنه و زمانی خو یان پی رۆشنه، بابایه کی کورد، کوردیه که ی خو ی، پی رۆشنه و، زمانی عه ره بی پی عه جه مییه، یانی: پی نا رۆشنه، ههروه ها فارسیک و ئینگلیزیک و تورکیک، یانی: ئه وه شتیک ریژه ییه، گرنگ ئه وه یه: عه ره ب زمانی غه یری خو یان به عه جه میی ناوانوه، له بهر ئه وه ی که تیی نه گه یشتوون و بو ئه وان نارۆشن بووه.

هوی هاتنه خواروهی نایه تهاکان

بو هوی هاتنه خواروی نهو نایه ته که ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾﴾

نهم گپراوهیه هاتوه:

{عَنْ عُثَيْبِ بْنِ مُسْلِمٍ الْحَضْرَمِيِّ، قَالَ: كَانَ لَنَا غُلَامَانِ نَضْرَانِيَانِ مِنْ أَهْلِ عَيْنِ التَّمْرِ، يُسَمَّى أَحَدُهُمَا: يَسَارٌ، وَالْأُخْرَى: جَبْرٌ، وَكَانَ يَقْرَأُ كِتَاباً لَهُمَا، فَرُبَّمَا مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَامَ عَلَيْهِمَا، فَقَالَ: الْمَشْرِكُونَ: إِنَّمَا يَتَعَلَّمُ مُحَمَّدٌ مِنْهُمَا! فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَذِهِ الْآيَةَ:

﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾﴾^(١)

واته: عوبهیدی کوری موسلیمی حه ضرهمیی، ده لئ: ئیمه دوو کویلهی نه صرانییمان هه بوون، خه لکی (عین التمر) بوون، به کتیکیان ناوی به سار بوو، نهوی دیکه ناوی جه بر بوو، کتیبیکیان هه بوو ده یانخوئنده وه، {ده بن کتیبی ئاینیی خویان بوو بن}، ئنجا جاری وا هه بوو، پیغهمبه ری خوا ﷺ به لایاندا رت ده بوو، {له لایان راده وه ستاو، قسهی له گه لدا ده کردن، که به ته نکید بانگی کردوون بو ئیسلام}، هاوبه ش بو خوا دانهره کان گوتیان: موحه ممد ﷺ له وانه وه فیر ده بن! خوای زالی پایه به رزیش نهم نایه ته موباره کهی دابه زاند: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾﴾

(١) أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ج ١٤، ص ١٢٠، وَالْوَاحِدِيُّ: فِي أَسْبَابِ النُّزُولِ: ص ١٩٠، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي شِعْبِ الْإِيمَانِ: ١٣٨، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ، وَأَيْضاً لِبَابِ التَّقْوَلِ: ص ١٣٤.

هه ردوو نووسه ری (الإستيعاب في بيان الأسباب)، له به رگی (٢) لاپه ره (١٢٢)، گوتوو یانه: (قلنا: وَسَنَدُهُ صَحِيحٌ، وَصَحَّحَهُ الْحَافِظُ فِي الْإِصَابَةِ)، ده لئین: سه نه ده کهی راسته وه، (الحافظ ابن حجر) له کتیبی: (الإصابة) دا که ده رباره ی هاوه لآن نووسیویه تی، به راستی داناوه.

مانای گشتی نایه تهاکان

خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ روو ده کاته پیغه مبهری خاتهم سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ و، له م هه شت (٨) نایه تها دا، که هه موویان ده رباره ی قورئان ده دوین: ده یدوین، ئەم (ف) ی سەر، (فَإِذَا)، هه ندیک ده لئین: (فاء الإستثنائية) یه، یانی: بو ده ستیکردنه، به لام زوربه یان ده لئین: نا، به لکو ئەم (ف) یه، ئەو قسه یه ی که دئی، په یوه سستی ده کاته وه، به و نایه تها موباره که وه، که فهرمووی: وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ، په یوه سستی ده کاته وه به ویوه، واته: مادام قورئانمان بو تو دابه زاندوه، پروونکه ره وه یه بو هه موو شتیک و، رینمایه و، مایه ی به زه یی خوا و موژده و دلخوشیه، بو ملکه چان بو خوا، که واته: قورئانیک وابی، فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَذَكَرْكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، هه ر کاتیک قورئانت خویند! په نا به خوا بگره له شه یانی نه فرینلیکراوو دوورخراوه له به زه یی خوا، واته: هه ر کاتیک ویستت قورئان بخوینسی، په نا به خوا بگره، نه ک قورئانه که بخوینسی، ئنجا بلئی: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وه ک دوایی له مه سه له گرنگه کاندا باس ده که یین، که هه ندیک له زانایان گو تو ویانه: مه به ست پیی ئەوه یه، به لام به ته نکید وانیه، به لکو: فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَذَكَرْكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، یانی: هه ر کاتیک ویستت قورئان بخوینسی، فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، په نا به خوا بگره له شه یانی ده رکر اوو دوورخراوه له ره حمه ق خواو، بلئی:

١- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ .

٢- یان بلئی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ).

٣- یان بلئی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمِّهِ وَنَفْسِهِ وَنَفْسِهِ)، به چه ند شیوه یه ک هاتوه، وه ک دوایی باسی ده که یین، ئەمه بوچی؟ بو ئەوه ی که تو قورئان ده خوینسی و فهرمایشتی خوا ده خوینسی، به دلئیک پاک و، به ناگا له خو بوونئیک چاک و به هوشیاریه وه، بیخوینسی، چونکه شه یتان ئیشی ئەوه یه: کاری خیر له مروفی مسولمان تیکبدات، ئنجا تو بینه، قه لغانیک له سه ر سه ری خو ت هه لگره، بو ئەوه ی وه سه وه سو خوتخوته ی خراپی شه ی تانت لی دووربخاته وه، له کاتیکدا که تو خه ریک ئه و کاره گه وره و گرنگه ی، که بریتیه له خویندنه وه ی قورئان.

﴿ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾، به دنیایی نهُو دهسه لاتی به سهر نه وانهدا، نیه که بروایان هیناوهو، تنیا پشتیش به پهروه ردگاربان ده به ستی.

نهُو جوړه که سانه شهیتان پیمان ناویرئ و، پهروه ستیان نایهت و له به رانبه ریاندا دهسته پاچهیه، که واته: توش په نا به خوا بگره، هه لبه ته که سیکیش په نا به خوا ده گری و، که سیکیش قورئان ده خوئنی، که ئیمانی به خوا بی و، پشتی به خوا قایم بی، که سیکیش وابی، شهیتان زه فهری پینابات و، پیی ناویرئ، نه دی شهیتان به کی دهویرئ و به سهر کیدا زال ده بی؟ ﴿ إِنَّمَا سُلْطَنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴾، بیگومان نهُو (شهیتان) تنیا دهسته لاتی به سهر نه وانهدا هه یه، که به قسه ی ده کهن و، فه رمانبه ریی و گوپرایه لیبی بو ده کهن و، شوئنی ده کهن و، ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴾، ههروه ها نه وانهی که به هوئ نه وه وه، هاوبه ش دانهرن بو خوا ﴿ وَآتَاهُ: به هوئ شهیتانوه بوونه هاوبه شدانهر، بوونه هاوبه شدانهر بو خوا ﴿

﴿ وَإِذَا بَدَلْنَا ءَايَةً مَّكَانَ ءَايَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُزِيلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ ﴾، ههروه ها کاتیک نایه تیک له شوئنی نایه تیک دابنئین، خواش زاناره به وهی که دایده به زئنی، (کافره کان) ده لئین: بیگومان تو هه ر قسه هه لبه ستهری به ناوی خواوه، واته: تو هه لبه ستهری نهُم قورئانه ی به ناوی خواوه!

هه لبه ته هاوبه ش بو خوا دانهره کان واده لئین: دواتریش زیاتر روونی ده که ینه وه که مه به ست له دانانی نایه تیک له شوئنی نایه تیک، مه رج نیه به مانای نه سخ بی و، وه ک هه موو ته فسیره کان، هه ر باسی نه سخیان کردوه، به لام لیره دا باسی نه سخ نیه، نایه تیک له شوئنی نایه تیک دانران، عه بدوللای کوری عه باس خوا له خوئ و بابی رازی بی، جوانی روونکردو ته وه، واته: نایه تیک دی، باسی توندیی ده کات، نایه تیک دیکه باسی نه رمیی ده کات، نایه تیک باسی لپرسینه وه ده کات، نایه تیک ده فه رموی: پرسیاربان لئنا کرئ، نایه تیک دیکه ده لئ: لئیان ده پرسرئ، نایه تیک باسی مه سه له یه ک ده کات، نایه تیک دیکه دی به پوآلهت له گه ل نه ودا تیکده گیری، بو یه هاوبه ش بو خوا دانهره کان که به سه رکئیلانه ته ماشای قورئانیان کردوه، ته ماشای نایه ته کانیان کردوه، گو توویانه: نهُو کابرایه (موحه ممه د) هه ر روژه قسه یه ک ده کات! که واته: خوئ هه لیده به ستی!

مه به ستیان پيی ئه وه بووه، نهك ئه وه كه كه نه سخ هه بي، چونكه له قوناغی مهككه دا ته نانهت به پرای ئه وان ههش كه نه سخ هه يه له قورئاندا ههچ ئايه تيک نه سخ نه بوته وهو، ئه م سووږه تهش، سووږه تيکی مهككه يه، بويه ههچ باسی نه سخ له ئارادا نيه، په زاو په حمه تي خوا له زانايان بي، هه نديکيان زورباش سه رنجی ئه وه يان نه داوه، كه ئاخړ ئه م سووږه ته مهككه يه وه، نه سخ ئه صلنن ئه گهر هه شبی له حوكمه شه رعيبه كاندا هه يه، لهو ئايه تانه دا هه يه، كه حوكمه شه رعيبه كانيان تيدان، كه ئايه ته كانی سووږه ته مهدينه يه كانن! كه من پيموايه: نه سخ له قورئاندا هه ر نيه، به لام دياره له فه رمايشتی پيغه مه ردا ﷺ هه يه شتيکی فه رموو، دوايي لای بر دوه، هه روه ها له قورئاندا هه يه، كه شتيک له سونه تدا هه بووه و خوا لاي بر دوه وه نه سخی كر دوته وه، وهك مه سه له ی گوږيني رووگه (قبلة) له (بيت المقدس) هوه بو (مزگه وتی حه رام) له مهككه، به لام ئه وه كه: له قورئاندا ئايه تيک هه بي، خوا شتيکی فه رموو بي، دوايي لاي بر دي و، ئايه ته كهش مابي، شتی وا له قورئاندا نيه، وهك تاكو ئيستتا هيتاومانه، ههچ ئايه تيکمان لى عاسى نه بووه كه بلين: ئه و ئايه ته ئيشی پيناكړی و مه نسووخه! به هه ر حال ئيمه له سووږه تي (البقرة) دا به ته فصیل باسی ئه و مه سه له يه مان كر دوه.

دوايي خوا ده فه رموی: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لكو زوربه يان نازانن، واته: زوربه يان نازانن كه خوا شتيک ده فه رموی، دوايي شتيکی ديکه ده فه رموی، كه به په روالهت تيکده گيرين، تيکنا گيرين، به لام ئه وه به دوو ئيعتباری جيان، يا خود ئه وه پله پله يه، يا خود ئه وه له روويکه وه يه وه، ئه وى ديکه له روويکی ديکه وه يه.

﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ بلن: ﴿رُوحُ الْقُدُسِ﴾ واته: بلن: جي ريل له په روه ردگارته وه به هه ق دا يه زاننده، يانی: به هه ق هاتوه وه، به ناهه ق نه هاتوه، يا خود كه هاتوه هه قى له نيو خو يه وه گرتوه، ﴿لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾ بو ئه وه ی ئه وان هه ي برويان هيتاوه، دامه زراو و چه سپاويان بکات، له سه ر ئه و راسته شه قامه ی خوا، هه روه ها رينمايي و شادمانی و دلخوشيشه، بو ملکه چان، ئه وان هه ی كه بو خوا ملکه چ ده بن.

﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ﴾ به دنيايي ئيمه ده زانين كه ئه وان هه يين: مروفتيک فيری ده كات، به شه ريک فيری ده كات، ﴿لَسَاتُ الَّذِي يُلْحَدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِي﴾ به لام زمانى ئه و كه سه ی به لادانه وه ئاماژه ی پيده كه ن {كه

گوایه توّی فیر کردوه} نه عجه میه، واته: زمانیکی نارۆشنه، به نسبت ئیوهی عه‌ره‌به‌وه، ﴿وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾، به لّام ئەم (قورئان)ه، به زمانیکی عه‌ره‌بیی روّشنه (لِسَانٌ) لیره‌دا به مانای لوّغه‌ته (لغه) به زمانیکی عه‌ره‌بی روّشنه، ئنجا که سیک که خوئی زمانی عه‌ره‌بی نه‌زانی، چۆن ده‌توانی به زمانیکی عه‌ره‌بی روّشن قورئان فیری موحه‌ممهد ﴿بَكَاتِ؟!﴾

له کوّتایی دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، به دنیایی نه‌وانه‌ی پروایان به ئایه‌ته‌کانی خوا نیه، خوا راسته‌پریان ناکات، نایانخاته‌سه‌ر ریّی راست و، نازاریکی به ئیشیان بوّ هیه.

واته: هه‌ر که سیکت بینی، که خوا راسته‌ریّی نه‌کرد بوو، ئەوه به‌هوئی نه‌وه‌وه‌یه که پروای به ئایه‌ته‌کانی خوا نه‌بووه، یانی: هه‌ر له ریّوه‌بریاری داوه‌پروا به ئایه‌ته‌کانی خوا نه‌کات، بوّ‌ه‌ش خوا ﴿بَكَاتِ﴾ خوا نایخاته‌سه‌ر ریّی راست، لیره‌شدا (هدی) له ﴿لَا يَهْدِيهِمُ﴾ دا، به مانای رینمایی کردن نیه، چونکه خوا رینمایی هه‌موو که‌سی کردوه، به چاک و خرابه‌وه، ریّی بوّ هه‌مووان روّشن کردۆته‌وه، به لّام بیگومان هه‌موو که‌س ناخاته‌سه‌ر راسته‌ریّی، که سیک که دوای نه‌وه‌ی خوا ریّیه‌که‌ی بوّ روّشن کردۆته‌وه و پیشانی داوه‌به‌لّام ئەو نایه‌ت ریّی خوا بگری، بیگومان خوا ﴿بَكَاتِ﴾ به شایسته‌ی نه‌وه‌ی نازانی هیدایه‌تی بدات، (هیدایه‌تی تاییه‌ت)، هیدایه‌ته‌گشتیه‌که‌ی داوه (ریّی بوّ روّشن کردۆته‌وه)، به لّام به شایسته‌ی نه‌وه‌ی نازانی که هیدایه‌تی تاییه‌تی بدات و، بیخاته‌سه‌ر راسته‌شه‌قامی خوئی.

﴿إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰذِبُونَ﴾ بیگومان هه‌ر نه‌وانه‌ درۆ هه‌لده‌به‌ستن، که پروایان به ئایه‌ته‌کانی خوا نیه و، ته‌نیا نه‌وانه‌ش درۆ‌زنانن، واته: ته‌نیا نه‌وانه‌ به‌ ناوی خواوه‌ درۆ هه‌لده‌به‌ستن، که پروایان به ئایه‌ته‌کانی خوا نیه.

که‌واته موحه‌ممهدیک ﴿بَكَاتِ﴾ که له لووتکه‌ی به‌رزی هه‌موو ره‌وشت و ئاکاریکی په‌سندو جوان دایه، لیتی ناوه‌شیته‌وه: درۆ به‌ ناوی خواوه‌هه‌لده‌به‌ستن و، نه‌وانه‌ی که درۆ به‌ناوی خواوه‌هه‌لده‌به‌ستن، هه‌ر نه‌وانه‌ درۆ‌زی راسته‌قینه‌ن، که ئەو بیپروا و ئەو هاوبه‌ش بوّ خوا دانه‌رانه‌ن: درۆ به‌ ناوی خواوه‌هه‌لده‌به‌ستن و ده‌لین: خوا هاوبه‌شی هه‌یه، به‌لّام موحه‌ممهد ﴿بَكَاتِ﴾ ناگونجی، به‌ناوی خواوه‌ درۆ بکات! بوّیه په‌کیک له زانایان ده‌لی:

موحه ممد ﷺ و ھەر كام له پىغەمبەرانى دىكەى خوا صەلات و سەلامى خويان لەسەر بى، ھەر كەس ئىك بلى: من پىغەمبەرم، يان دەبى خراپترىن كەس بى، يان دەبى چاكترىن كەس بى، يانى چى؟ يانى: ھەر كەس ئىك گوئى: من پىغەمبەرى خوام، ئەگەر درۆ بكات، ئەو ديارە خراپترىن كەسە، چونكە درۆ بە ناوى خواو ھەلدەبەستى، ئەگەر پىغەمبەرى خواش بى، بىگومان ئەو چاكترىن كەسە، كەواتە: زۆر ئاسانە ئىك جياكردنەو ھى كەس ئىك كە بەراستى پىغەمبەرەو، كەس ئىك كە ئىددىعاى پىغەمبەرايەتسى دەكات، وەك موسىلىمەى كەذذاب و ئەسو ھدى عەنسى و سەجاعى يەمامەو، غولام ئەحمەدى قاديانى و، ھەموو ئەوانەى كە بە درۆ و دەلەسە لافى پىغەمبەرايەتبيان لىداو، بەلام دوابى لەجىاقتى ئەو ھى پىتى بەرز بىنەو، زۆر عەبىدار و ناشىرىن بوون و، فرى دراونە زىلدانى مىژوو ھو، ئەو كەسەش كە بەراستى پىغەمبەرى خوا بوو، كە گوئوويەقى: من پىغەمبەرى خوام، راستى كرده، ئەو دەبىنى كە خواو ھى رىز و حورمەت و پاىەى بەرز و ناوازەن، بەتايەقى موحه ممد ﷺ پىغەمبەرى كوئابى و رەوانەكراوى ھەرەمەزنى خاتەمى خوا ﷺ.

مهسه له گرنه گه کان

مهسه له ی به که م:

خوا فه فرمان به پیغه مبه ره که ی ده کات ﷺ که هه ر کات ویستی قورئان بخوینی و، له خوتخوته ی شه ی تان پاریزراو بن، با په نا به خوا بگری، چونکه شه ی تان دهسته لاتی به سه ر نه وانهدا ناشکی که بروادارن و، پشت به خوا ده به ستن، به لکو ته نیا به وانه ده ویری، که شوینی ده که ون و ده یکه نه هاوبه شی خوا، یان به هوی نه وه وه ده بنه هاوبه ش بو خوا دانه ر:

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ ۱۸ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱۹﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿۲۰﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له پینچ برکه دا:

۱- که ده فه رموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾، هه ر کاتی قورئان خویند، واته: هه ر کاتیک ویستت قورئان بخوینی.

ئهمه وه ک ئایه ق ژماره (۶) ی سووره قی: (المائدة) یه، که ده فه رموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ ۱.

واته: ئە ی نه وانهدی برواتان هیناوه! هه ر کاتی هه لسان بو نوێژ، دهم و چاوتان بشون و، هه ردووک ده ستان له گه ل ئانیشکتان و، دهستی ته ر به سه رتاندا بینن و، پییه کانیشتان بشون، تاکو گوژینگان.

واته: هه ر کاتیک ویستتان نوێژ بکه ن، ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، واته: هه ر کاتیک ویستتان بو نوێژی هه لسن: (إِذَا أَرَدْتُمْ الْقِيَامَ إِلَى الصَّلَاةِ)، نه ک نه گه ر هه لسای بو نوێژ،

چونکه له میانی نوژده که دا، دهست نوژ ناگیرئ و، پیشتر ده بئ دهست نوژ بگری، لیره شدا ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾، واته: نه گهر ویستت قورئان بخوئنی، بئنی: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، په نا به خوا ده گرم له شهیتانی دوور خراوه له ره حمه تی خوا.

که واته: نه و مانا روواله تیبه روو که شیبه ی که هه ندیکیان، وه ک: (النَّحْيِي، وَابْنُ سِيرِينَ، وَدَاوُدُ الظَّاهِرِي)، ره حمه تی خویان لیئیی، گوتوو یانه: (الِاسْتِعَاذَةُ بَعْدَ الْقِرَاءَةِ)، په نا به خوا گرتن دوی خوئندنه! یانی: دوی ئه وه ی قورئان ده خوئنی، ده بئ بئیی: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾!! له راستیدا نه یان پیکاهه!

چونکه خوی کارزان که ده فه رموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾، ههر به سیاق و سه لیه قه دیاره، یانی: نه گهر ویستت قورئان بخوئنی....

ئه م (ف) ی سهر (فَإِذَا) که ده فه رموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾، ئه مه ئه و دوو ئایه تانه پیکه وه په یوه ست ده کات، که پیشتر ده فه رموی: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾، واته: مادام قورئانیک دابه زینراوه بو سهر تو، که روونکه ره وه ی هه موو شتیکه، ههر کاتیک ویستت قورئان بخوئنی په نا به خوا بگره، له شهیتانی دوور خراوه، له شهیتانی ده رکراو، که واته: ههر چی له تیوان ئه و دوو رسته یه دا هاتوه، هه مووی له رووی ریزمانی عه ره بیبه وه، پیئ ده گوتری: (جُمْلَةٌ مُّغْتَرَضَةٌ)، واته: قسه یه که که نیواخن کراوه، له گه ل مه به سته ئه صلیبه که دا.

به لام (إِبْنُ عَطِيَّة) ده لئ: (الْفَاءُ فِي (فَإِذَا) وَاصِلَةٌ بَيْنَ الْكَلَامَيْنِ، وَالْعَرَبُ تَسْتَغْمِلُهَا فِي مِثْلِ هَذَا)، واته: (ف) له (فَإِذَا) دا بو پیکه وه به ستنه وه ی دوو قسه کانه و، عه ره ب ئه وه به کار دینن، ته نیا بو ئه وه ی که دوو قسه پیکه وه به ستنه وه، واته: مه رج نیه ئه و (ف) ه، بچیته وه بو: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾، به ههر حال ئه مه شیان ده گونجی و، نه ویش ده گونجی.

۲- که ده فه رموی: ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، په نا به خوا بگره له شهیتانی دوور خراوه، یان ده رکراو، یان به رد بارانکراو، ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾، واته: (الْتَجَى إِلَى اللَّهِ)، په نا به ره بهر خوا، په نا به خوا بگره، هانا بو خوا به ره، (عَاذَ، يَعُوذُ، عُوذًا، وَعِيَاذًا: اِلْتِجَاءٌ اِلَيْهِ، وَاعْتَصَمَ بِهِ، تَعَوَّذَ، وَاسْتَعَاذَ: لَجَأٌ وَاعْتَصَمَ، الْعُوذَةُ: التَّمِيمَةُ، وَالْعَوْدُ: الْمَلْجَأُ)، (عَاذَ، يَعُوذُ، عُوذًا، وَعِيَاذًا)، (عَوَّذًا، وَعِيَاذًا)، هه ردوویکیان چاوگن، واته: په نا پیردن، (عَاذَ) هانای بو برد، دهستی پیوه گرت، (تَعَوَّذَ، وَاسْتَعَاذَ)،

ههردووکیان به مانای (لَجَأً، وَاعْتَصَمَ)، په نای پیږدو و، خوئی پیوه گرتوه، (عُودَةَ: التَّمِيمَةُ)، (عُودَةَ) نهو نوشته بهی که ده کری، (وَالْعُودُ: المَلَجَأُ)، (عُودَةَ) یانی: په ناگه، حه شارگه، نهو شویته ی که په نای پښ دهردری.

که ده فهرموئی: ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، واته: بَلَى: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، په نا به خوا ده گرم، له شهیتانی دوور خراوه له بهزه یی خوا، با له وباره وه نه م دوو ده قه بیتین:

فهرمووده ی به که م: {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ كَبَّرَ ثُمَّ يَقُولُ: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَحْمَدُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ)، ثُمَّ يَقُولُ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، ثَلَاثًا، ثُمَّ يَقُولُ: (اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا)، ثَلَاثًا (أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمِّهِ^(۱) وَنَفْخِهِ^(۲) وَنَفْثِهِ^(۳))، {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۷۷۵، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ»: (۷۴۸).

واته: نه بو سه عیدی خودری خوا لیتی رازی بی ده لئی: پیغه مبهری خوا ﷺ کاتیک شهو هه لده ستایه وه بو نوژی (اللَّهُ أَكْبَرُ) ده کرد، پاشان سنی جارن ده یفه رموو: پاکیی و ستایش بو تو نه ی خویه! ناوت به پیزو پیگهت به رزه، هیچ په راستراویک نیه جگه له تو، دواتر سنی جارن ده یفه رموو: خوا گه وره تره به گه وره یی، دواتر سنی جارن ده یفه رموو: هیچ په راستراویک نیه به هه ق جگه له خوا، په نا به خوی بیسه ری زانا ده گرم، له شهیتانی دوور خراوه: له خوتخوته ی و، فووی خو به زلگری پیدا کردنی و، شیعو قسه ی ناریک فیرکردنی.

فهرمووده ی دووه م: {عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ وَتَخَنُّ عِنْدَهُ جُلُوسٌ، فَأَعْدَهُمَا يَسُبُّ صَاحِبَهُ مُغَضِبًا، قَدْ احْمَرَ وَجْهَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا: لَذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ، لَوْ قَالَ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. فَقَالُوا لِلرَّجُلِ: أَلَا تَسْمَعُ مَا يَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ: إِنِّي لَسْتُ بِمَجْنُونٍ} {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۷۲۴۹، وَابْنُ خَرَّابٍ: ۳۱۰۸، وَمُسْلِمٌ: ۲۶۱۰، وَأَبُو دَاوُدَ: ۴۷۸۱، وَالْحَاكِمُ: (۳۶۴۹).

(۱) همز: خوتخوته و دنه دان بو خراپه.

(۲) نفخ: فوو پیدا کردن، فووی خو به زلگری.

(۳) نفث: شیعو قسه ی خراپ و ناریک فیرکردن.

واتە: سولەيمانى كۆرىي سۈرەد ﷺ دەلى: ئىمە لە خزمەت پىغەمبەر ﷺ دانىشتىبووين، دوو پىياو لە خزمەتى دا {كە لە كۆرەكە بوون}، قسەيان بەيەكدى گوت، يەككىيان قسەي بەوى دىكە دەگوت و زۆر توورە بوو بوو، دەم و چاوى سوور ھەنگەراپوو، پىغەمبەر ﷺ فەرمووى:

من وشهيهك ده زانم ئەگەر بىلى: ئەو حالەتە توورەيى و پەستىيەي ھەيەتى، نايمىنى، ئەگەر بلى: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، پەنا بە خوا دەگرم، لە شەيتانى دوور خراوھ.

بە كابرەيەكەيان گوت: گویت لى نى پىغەمبەرى خوا ﷺ چى دەفەرموى؟

گوئی: ئنجا خو من شىت نىم!

كە لە راستىي دا ئەو ھەلوپستەي، ھەلوپستىكى شىتانه بوو، پىغەمبەر ﷺ نامۆزگارىيت بىكات و نامۆزگارىيەكەي لى وەرەنگرى، بە بيانووى ئەوھى تو شىت نى، ھەر ئەوھ بوخوى ھەلوپستىكى شىتانهيە، كە ئىنسان نامۆزگارىي پىغەمبەرى خوا ﷺ رەت بىكاتەوھ.

۳- كە دەفەرموى: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، بىگومان ئەو دەستەلاقى نى بەسەر كەسانىكدا كە بروايان ھىئاوھو، پشتىشيان بە پەروەردگارىان دەبەستن، تەنيا پشت بە پەروەردگارىان دەبەستن.

وشەي (سُلْطَانٌ): (السُّلْطَانُ: التَّسَلُّطُ وَالْإِسْتِلاءُ)، برىتە لە دەست بەسەرداگرتن و خستەن ژىر پكىفى خو، واتە: پىيان ناوئىرى، بەروەستيان نايە، زەفەريان پى نابات، ئەو دەستەلاقى بەسەر ئەوانەدا نى، كە پروادىتن و، تەنيا بە پەروەردگارىان پشت بەستوون، ئەدى شەيتان: دەستەلاقى بەسەر كى دايەو بە كى دەوئىرى و زەفەر بە كى دەبات؟

۴- ﴿إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ﴾، ئەو تەنيا دەستەلاقى بەسەر ئەوانەدا ھەيە، كە شوئى دەكەون، دوستايەتىي دەكەن، فەرمانبەرىي بو دەكەن، بە قسەي دەكەن، (يَتَوَلَّوْنَهُ: أَي يَجْعَلُونَهُ وَاِلْيَا عَلَيْهِمْ: فَيَجْبُونَهُ وَيُطِيعُونَهُ وَيَسْتَجِيبُونَ دَعْوَتَهُ)، دەيكەنە سەرپەرشتىارى خوئان، خوئىياندەوى و فەرمانبەرىي بو دەكەن و، وھلامى بانگەوازەكەي دەدەنەوھ.

۵- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾، ھەروھە دەستەلاقى بەسەر ئەوانەدا ھەيە، كە بەھوى ئەوھو، ھاوبەش بو خوا دانەرن، دەلى: ((الباء) لِلْسَّبَبِيَّةِ: أَي أَشْرَكُوا بِاللَّهِ بِسَبَبِهِ، وَتَقْدِيمُ الْمَجْرُورِ: هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ، لِإِقَادَةِ الْحَصْرِ).

ئەم (ب)یە، ﴿هُم بِهِ مُشْرِكُونَ﴾، بۆ ھۆکارییە، واتە: بە ھۆی شەیتانەو، ھاوبەشیان داناوو بۆ خواو، بوونەتە ھاوبەش بۆ خوا دانەر، ئنجا کە (الجاز والمجور) ە کە ﴿هُم بِهِ﴾، پێش خراو، لە جیاتی (هُم مُشْرِكُونَ بِهِ)، فەرموویەتی: ﴿هُم بِهِ مُشْرِكُونَ﴾، ئەو کورت ھەڵتانە، واتە: تەنیا بە ھۆی ئەو ھوویە: کە بوونەتە ھاوبەش بۆ خوا دانەر.

ھەندیکیش گوتووین: (أَيُّ مُشْرِكُونَ الشَّيْطَانَ، وَيُشْرِكُونَهُ فِي أَعْمَالِهِمْ!)، واتە: ھاوبەش دانەری شەیتان و، دەیکەنە ھاوبەش لە کردەوکانیاندا.

بەلام (الطبري) رەحمەتی خوای لێ بێ دەلی: (لَوْ كَانَ مَعْنَى الْكَلَامِ مَا قَالَهُ الرَّبُّيَعُ، لَكَانَ التَّنْزِيلُ: الَّذِينَ هُمْ مُشْرِكُونَ بِهِ)^(١)، ئەگەر ماناکە ی وا بووایە کە رەبیع گوتوویتی، نایەتە کە بەم شیوایە دەبوو: (الَّذِينَ هُمْ مُشْرِكُونَ بِهِ)، بەلام تێستا دەفەرمووی: ﴿هُم بِهِ مُشْرِكُونَ﴾، بە ھۆی ئەو ھووی بوونەتە ھاوبەش بۆ خوادانەر، نە ک ئەوان ھاوبەش دانەری وی بن، بۆ خوا.

کورتە باسیک له باره‌ی (استعاذة) هوه

(استعاذة): واته: گوتنی: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، تيممه له ههوت (۷) برگه‌ی کورتدا، ئەم کورتە باسه، پيشکەش دەکەین:

یه کهم: چەند بۆچووێک له باره‌ی گوتنی: (استعاذة) هوه:

(۱) زۆربه‌ی زاناياں ده‌لێن: له کاتی هه‌موو قورئان خوێندنتکدا، واته: له نێو نوێژداو، له دهره‌وه‌ی نوێژدا، سوننه‌ته‌و، شتیکی په‌سنده، که (استعاذة) بکری، که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، ئەو فه‌رمانه، سوننه‌ت و په‌سند ده‌گه‌یه‌نی، له نێو نوێژ و له دهره‌وه‌ی نوێژیشدا، واته: سوننه‌ته له کاتیکدا که قورئان ده‌خوینی، ئنجا چ له نێو نوێژدا، چ له دهره‌وه‌ی نوێژ بلیتی: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، له سه‌ره‌تایه‌وه.

(۲) به‌لام هه‌ندیک له زاناياں رایان وایه که: ته‌نیا له کاتی قورئان خوێندن دا، واته: له دهره‌وه‌ی نوێژ، شتیکی په‌سند و سوننه‌ته: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ بکری.

(۳) زۆربه‌ی زاناياں رایان وایه، که ته‌نیا له سه‌ره‌تای قورئان خوێندنی رکاتی یه‌که‌مدا، گوتنی: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، شتیکی په‌سنده.

(۴) رایه‌کی دیکه‌ش هه‌یه له‌وباره‌وه که ده‌لێ: که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، (الأمر للوجوب في قراءة الصلاة خاصة)، ئەو فه‌رمانه بۆ فه‌رزه‌بوونه، ته‌نیا بۆ قورئان خوێندن له نێو نوێژداو، ته‌نیا له‌ویدا فه‌رزه ئینسان بلیتی: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، گوته‌ویانه: که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾، واته: که نوێژت کرد، ئنجا ئەوه‌یان به‌هه‌نگه‌ی ئەو رایه هه‌تاوه‌ته‌وه، که خوا له سووره‌تی: (الإسراء) دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾ ٧٨ ده‌لێن: قورئان لێره‌دا مه‌به‌ست پێی نوێژه، له‌به‌رئه‌وه که قورئانی تێدا ده‌خوێنی، که‌واته: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾، واته: (فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فِي الصَّلَاةِ)، هه‌ر کات له نوێژی دا قورئانت خوێند، ئەمه رای (عطاء)ه، که یه‌کیکه له زاناياں تابیعین، که ته‌نیا له نوێژدا (استعاذة) ده‌کری، ئەویش واجبه له سه‌ره‌تای قورئان خوێندنی نێو نوێژدا ده‌گوتری.

(۵) به‌لام (سفيان الثوري) ده‌لێ: (الإستعاذة واجبة في قراءة الصلاة وغيرها)، واته: گوتنی: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، فه‌رزه له قورئان خوێندنی نێو نوێژو دهره‌وه‌ی نوێژیش دا.

(۶) (إِبْنُ سِيرِينَ) دەلى: (تَجِبُ الْإِسْتِعَاذَةُ فِي الْعُمْرِ مَرَّةً وَاحِدَةً)، له تەمەندا يەكجار: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، گوتن فەرزە، واتە: يەكجار فەرزە، بەلام جارەكانى دىكە سوننەتە، (هەلبەتە رايەكەى هيچ بە راست ناچى).

(۷) مالیک راي وايە: (الْإِسْتِعَاذَةُ مَنْدُوبَةٌ لِلْقِرَاءَةِ فِي غَيْرِ الصَّلَاةِ، وَكِرْهًا فِي قِرَاءَةِ صَلَاةِ الْفَرِيضَةِ، وَأَبَاحَهَا بِلا نَدْبٍ فِي قِرَاءَةِ صَلَاةِ النَّافِلَةِ)، واتە: گوتنى: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، له قورئان خویندى دەرهوہى نوێژدا سوننەتە، - وهك پيشتریش باسمانکرد - بەلام له نوێژى فەرزدا شتىكى ناپەسندە، ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ بکرى و، له نوێژى سوننەتدا نوێژى که مەندووہ، گوتووہى: رەوايە، (شتىكى رەوايە)، بەلام سوننەت نى، ئەوہ هيچ که واجيش نى^(۱).

دووہم: ئايا گوتنى: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، يان، (أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، يان: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفَخِهِ وَنَفْثِهِ)، بە ھەر کام لەو صيغانە کە پيشتر فەرمایشتە کامان ھىنان، له پيش قورئان خویندن، پيش دەستپیکردنى قورئان خویندن، مەشرووعە، - چ واجب بن، چ سوننەت بن، چ رەوا بن - يان له دواى قورئان خویندن ؟

پيشتر ئاماژەمان پيدا، کە زۆر بەى ھەرە زۆرى زانايان دەلین: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾، واتە: (فَإِذَا أَرَدْتَ قِرَاءَةَ الْقُرْآنِ)، ئەگەر ويستت قورئان بخوینى، بەلام رايەكى بى ھىز ھەيە کە ھى: (النخعي، وابن سيرين، و داود الظاهري) يە، ئەوان دەلین: نەخىر، دەبى کە قورئانت تەواو کرد، ئنجا بلىى: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾.

کە لەگەل ريزم دا بو ئەو زانايانە، ئەو رايە ئەو پەندە کوردیەى بەسەردا دەچەسپى کە دەلى: (پاش بارانان کە پەنەك)، مروّف کە باران ليدا، کە پەنەك^(۲) بەخوى دابدات يان نا، سوودى نى!

گوتنى: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، قەلغانىکە لەسەر سەرى خوۆق رادەگرى، کاتىک کە تۆ لەگەل شەيتاندا رووبەر و دەبىو، کاتىک کە دەست بە قورئان خویندن، يان دەست بە نوێژەکەت دەکەى، بو سەرەتاکەيەتى نەك دوايى.

(۱) ئەم رايانەم لە تەفسیری: (التحریر والتنوير) (محمد الطاهر بن عاشور)، ج ۱۴، ص (۲۷۷ - ۲۷۸) دا، ھىناون.

(۲) کە پەنەك: پۆشاکىكى ئەستوورى لە خوړی پەستراو دروستکراو، شوان لەبەر باران و سەرما بەخوى دا دەدات.

سێیهەم: (إِسْتَعَاذَة) کردن له غهیری کاتی نوێژکردن و قورئان خویندن دا سونەت نیه:

زانایان هه‌موویان له‌سه‌ر ئەوه یه‌کده‌نگن، ئەوانه‌ی که لی‌کۆله‌ره‌وه‌و رۆچوون، ده‌لێن: شتیکی ره‌واو نیه‌و مه‌شرووع نیه‌: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، بگوتری: له‌ کاتی‌کدا ئایه‌تیک ده‌خوینی، یان چه‌ند ئایه‌تیک له‌ قورئاندا ده‌خوینی بۆ فێرکردن، یان بۆ ئامۆژگاری، یان له‌ کاتی وتار و له‌ کۆر و مه‌جلیسدا، چونکه هه‌ندیک مه‌لا، به‌ تابه‌ق ئەوانه‌ی له‌سه‌ر ته‌له‌فریۆن و رادیۆ قسه ده‌که‌ن، هه‌ر ئایه‌تیک بلێن، ده‌لێن: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، خوا وایفه‌رموو! نا، ئەوه له‌ کاتی‌ک دایه‌ که تۆ به‌ نیه‌ق قورئان خویندن، قورئان بخوینی، یان له‌ نوێژدا، به‌لام که تۆ وه‌ک فێرکردن و وتاردان، یان پرسته‌یه‌ک له‌ قورئان وه‌رده‌گری و (إقتباس) ی ده‌که‌ی و، به‌ به‌لگه ده‌یه‌یتیه‌وه، پێویست به‌ گوته‌ی: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ ناکات.

چواره‌م: حکمه‌تی ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ چیه‌ ؟

ده‌لێن حکمه‌ته‌که هه‌ر له‌ خودی ئایه‌ته‌ موباره‌که‌که‌دا هه‌یه، که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، بێگومان نه‌و (شه‌یتان) ه ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ر ئەوانه‌دا نیه، که برۆیان هێناوه‌و پشت به‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن.

که‌واته‌: که تۆ ده‌لێی: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، یه‌که‌م واته‌: برۆات به‌ خوا هه‌یه و، ئەوه ته‌عبیرکردنه له‌ ئیمان به‌ خوا، دیسان ته‌عبیرکردنیه له‌ پشت به‌ خوا به‌ستن، چونکه که تۆ ده‌لێی: خوایه! په‌نا به‌ تۆ دێنم، واته‌: پشت به‌ خوا ده‌به‌ستی، ئنجا شه‌یتانیش ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ر که‌سێ‌کدا نیه‌و، به‌سه‌ر که‌سانێ‌کدا نیه، که خواهن ئیمانن و، خواوه‌نی پشت به‌ خوا به‌ستن.

ئنجا له‌ سوورەتی (ص)دا، شه‌یتان ئەوه‌ی راگه‌یاندوه: که ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو مروّفه‌کاندا هه‌یه، جگه له‌وانه‌ی که به‌نده‌ی هه‌لبژارده‌ی خوان: ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأَعُوذَنَّهُمْ أجمعين﴾ (٨٢) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلِصِينَ (٨٣) واته‌: (ئیبلیس گوێ): سویند به‌ عیززه‌تی تۆ، تیکراییان سه‌رگه‌ردان و بيمراد و بئناکام ده‌که‌م، جگه له‌ به‌نده هه‌لبژارده‌کانت، که خویندراویشه‌ته‌وه: (مُخْلِصِينَ)، واته‌: ئەو به‌ندانه‌ی که خوێان بۆ تۆ ساغ کردۆته‌وه.

هه‌روه‌ها له‌ سوورەتی (الحجر)دا، خوا ﴿قَالَ رَبِّ مَا أُغْوِينِي لِأَرْسِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجمعين﴾ (٣٩) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلِصِينَ (٤٠) قَالَ هَذَا صِرْطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ (٤١) إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ

۴۲ واته: (ئیبلیس) گوئی: پهروهردگارم! بههوی ئهوهوه که منت بيمرادو بیتاکام کرد، گوناوهکانیان لهسه زهوی بو دهپازنمهوهو، تیکرایان بيمراد و بیتاکام دهکم، جگه له بهنده ههلبژاردهکانت، خوا فهرمووی: ئهوه رتیهکی راسته لهسه ر من، بهندهکافی من، تو دهستهلاتت بهسهریاندا نیه، جگه له بيمرادان و له بهدبهختان که شوئنت دهکهون.

پینجه م: ئایا گوئی: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾، یاخود به صیغهکانی دیکه، ته نیا گوئنه که ی بهسه؟

بیگومان نهخیر، بهلکو پیویسته به بیرلیکردنهوهو تیگه بشتهوهو بی، ئنجا کاریگه ریی دهبی، ههلبهته ئه مه ته نیا بو (إِسْتِعَاذَة) کردن نیه، بهلکو بو هه موو ئه و وشانه یه که دهگوترین: له نوژدا، ئنجا زیکرهکانی رکووع و سهجده، قورئان خوئندنه، ته حیاته، هه موو ئه وانه به ئه ندازه ی ئه وه ی که ئینسان بیر له واتاو ماناکه یان ده کاته وهو، کارلیکیان له گه لدا ده کاو، له گه لیاندا ئاو پته ده بی، کاریگه ریی له سه ر داده نین، ئه م ما هه ر گوئی پرووت به س نیه، بو ئه وه ی که ئه و شوئنه واره ی هه بی که خوا ی زاناو شاره زا ده فه رموی.

شه شه م: به پیتی فه رمایشتی خوا: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، ئه و دهسته لاتی به سه ر ئه وانه دا نیه، که پروایان هیناوه و پشت به پهروهردگاریان ده به ستن:

مرؤقی مسولمان به ئه ندازه ی هه بوونی ئیمان و عه قیده له دل و دهروونی داو، هه بوونی پشت به خوا به ستن، له دل و دهروونی دا، شه ی تانی لی دوور ده بی.

که واته: به ئه ندازه ی ئه وه که ئینسان له خوا نزیکه، له شه ی تان دووره، ئه وه هه یج گومانی تیدانیهو، ئه وه شتیکی جه رپینزاوو سه لمینزاوه.

حه وته م: به پیتی فه رمایشتی خوا که ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾، ئه و ته نیا دهسته لاتی به سه ر ئه وانه دا هه یه که به قسه ی ده که ن، شوئینی ده که ون، په پره و بی لیده که ن، به سه ره رشتیاری خو یانی داده نین، ئه وانه ی که به هوی ئه وه وه بوونه ته هاوبه ش بو خوا دانهر:

ئیبلیس ته نیا دهسته لاتی له سه ر ئه وانه یه و، ته نیا له وانه دا دهسته لاتی کورتهه لاتوه، که شوئینی ده که ون و، خو یان ده رفه تی بو ده ره خستین و، خو یان که لین ده دن، کورده واری خۆشمان ده لین: (میشک بوخوی خوّل به سه ر خویدا نه کات، به که س پیندا نا کرئی)!

له راستییدا ئه وانه ش خو یان شه ی تانیان به سه ر خو یان دا زال کردوهو، کردوو یانه به ملۆزم.

مهسه لهی دووهم:

خوا دهفه رموی: نه گهر ئایه تیک بخهینه شوین ئایه تیک دیکه، کافره کان ده لئین، تو هه ئبه سته ری! (واته: هه ئبه سته ری قورئانی به ناوی خواوه)، به لکو زۆربه یان نازانن، بلن: گیانی پاک له پهروه ردگارتیه وه به هه ق دایبه زاندوه، تاکو بیته مایه ی چه سپاوی برواداران و، بو گهر دنکه چانیس رینمایه ی و موژده یه:

خوا دهفه رموی: ﴿وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا نَزَّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفَرِّجُ بَلِّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له چهوت برگه دا:

۱- ﴿وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ﴾، هه ر کاتیک ئایه تیکمان گوپی له شوین ئایه تیک، (الرغب الأصفهانی) گو تو وه تی: (الإبدال، والتبديل، والتبديل، وإستبدال: جعل شيء مكان آخر، وهو أعم من العوض، فإن العوض هو أن يصير لك الثاني باعطاء الأول، والتبديل قد يقال للتغيير مطلقاً، وإن لم يأت بتبدله، قال تعالى: ﴿بَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ...﴾ البقرة، وقال: ﴿وَلِيَسْبِغْنَهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا...﴾ النور، وقال: ﴿فَأُولَئِكَ يَبْدُلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ...﴾ الفرقان، وقال: ﴿فَمَنْ بَدَلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ...﴾ البقرة).

به راستی راغیبی ئه سفه هانی خوا پاداشتی بداته وه، جوان شیکردنه وه ده کات بو ماناو مه بهستی وشه کانی فه رمایشتی خوا، ده لئ: هه ر کام له: (إبدال و تبديل و تبدل و إستبدال) هه ر چواریان، مانایان ئه وه یه که شتیک بخه یه شوینی شتیک، که ئه وه مانا که یه تی فراوانتره له قهره بوو، چونکه قهره بوو: ئه وه یه که دووهم بو تو بی، له بهر ئه وه ی تو یه که م ده ده ی {ده لئ: من ئه و شته ت ده ده می، تو ش له بهر انبه ردا ئه وه م بده یه}، به لام (تبدیل، تبدل، إبدال، إستبدال)، بریتیه له گوپینی په ها، به بی ئه وه ی که جیگره وه یه کی بو بینی، وه ک خوی بهرز له سووره تی (البقرة) ئایه تی: (۵۹) دا دهفه رموی: ئه وانه ی سته میان کرد بوو، قسه که یان گوپی جگه له وه ی پیان گو ترا بوو، (واته: قسه یه کی دیکه یان له شوینی قسه ی خوا دا دانا)، ههروه ها له سووره تی: (النور) دا دهفه رموی: ﴿وَلِيَسْبِغْنَهُمْ مِنْ

بَعْدَ خَوْفِهِمْ أَمَّا ۝۵۵ واته: له دواى ترس، هیمینى و ئاسایشیان بۆ دینى، ههروهها له سوورهى (الفرقان) دا دهفهرموى: ﴿فَأُولَٰئِكَ يَبْدُلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۖ وَاته: ئانه وانه خوا خراپهكانیان به چاکه بۆ دهگۆرى، ههروهها دهفهرموى: ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ... ۝۱۸۱ البقرة، له مهسهلهى وهصيهت دا، ههر كهسێك گۆرى دواى ئهوهى بیستووېتى، (گۆرى) واته: به قسهیهكى دیکه، به جوړىكى دیکه وهصيهتهكهى خسته روو، جگه لهوهى كه بیستبووى، (جگه لهوهى كه بابای وهصيهتکه ر گوتبووى).

۲- ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَزَلُ﴾، خواش زاناره بهوهى كه دهینیریته خوار، (يَزَلُ)، خوینراویشهتهوه: (مَا يُنْزِلُ)، كه ههردووکیان له مانادا ههر بهکن، واته: بهوهى كه دهینیریته خواری، ئهمهش (جمله معترضه)، رستهیهكى ئیواخه خراوته ئیوان، رستهى: کاتیک ئایهتیک به ئایهتیک دهگۆرین و، رستهى: گوتیان ته نیا ههلبهسته رى.

۳- ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتِرٌ﴾، گوتیان: تۆ بهس ههلبهسته رى، واته: (أَنْتَ مُتَقَوِّلٌ وَمُخْتَلِقٌ عَلَى اللَّهِ)، تۆ ههر به ناوى خواوه قسه دهكهى، به ناوى خواوه قسه ههلبهسته رى، (أَصْلُ الْإِفْتِرَاءِ: الْإِخْتِرَاعُ وَغَلَبَ عَلَى اخْتِرَاعِ الْخَبْرِ، فَسَاوَى الْكُذْبِ فِي الْمَعْنَى)، وشهى (إِفْتِرَاءِ)، له ریشه دا بریتیه له پهیداکردن، بهلام دواى مانای: (پهیداکردن ههوال) تیدا زال بووهو، ئه و کاتهش له گه ل درودا به کسان دهبیتهوه له واتادا، (إِفْتِرَاءِ)، واته: دروکردن، ههلبهسته رى درو.

۴- ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به لکو زۆربه یان نازان، واته: نازان كه خوا ۱۱ شتیک دهفهرموى: دواى شتیکى دیکه دهفهرموى: مه رچ نیه تیکبگیرین، بهلام ئهوان وا دهزانن تیکدهگیرى، یان وا دهزانن ئهوهى دواى، ئهوهى پیشی لبردوهو، خوا ئهوهى دواى، له شوین ئهوهى پیشى داناوه، (أَي: لَا يَفْهَمُونَ وَضَعَ الْكَلَامَ مَوَاضِعَهُ وَحَمَلَهُ مَحَامِلَهُ، وَقَالَ: (أَكْثَرُهُمْ) وَذَلِكَ لِأَنَّ بَعْضَهُمْ كَانَ يَعْلَمُ أَنَّ الْقُرْآنَ كَلَامَ اللَّهِ حَقًّا، وَلَيْسَ افْتِرَاءً، وَلَكِنَّهُمْ يَقُولُونَ ذَلِكَ تَلْبِيسًا وَبُهْتَانًا).

واته: نازان و له قسه تیناگهن، كه له شوینی خویدا داینین، بۆیهش دهفهرموى: (زۆربه یان) چونكه هه ندىکیان ده یانزانی كه قورئان به راستى فه رمايشتى خوايه و، ههلبهستراو نیه، بهلام بۆیه وایان دهگوت، تاكو چاو بهست له خه لکه كه بکه ن و به سه هوویان بهرن و، چه واشه یان بکه ن.

عه بدوللای کورى عه بیاس خوا له خوێ و باي رازی بن، مانایه كى زور جوان دینى، بۆ ئه مه سه له به یه كه خوا دهفهرموى: ﴿وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ

أَعْلَمُ بِمَا يُزْلِكُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾، ده لئی: (كَانَ إِذَا نَزَلَتْ آيَةٌ فِيهَا شِدَّةٌ، ثُمَّ نَزَلَتْ آيَةٌ مِنْهَا تَقُولُ كُفَّارُ قُرَيْشٍ: وَاللَّهِ مَا مُحَمَّدٌ إِلَّا يَسْخَرُ بِأَصْحَابِهِ، الْيَوْمَ يَأْمُرُ بِأَمْرٍ، وَعَدَا يَنْهَى عَنْهُ، وَإِنَّهُ لَا يَقُولُ هَذِهِ الْأَشْيَاءَ، إِلَّا مِنْ عِنْدِ نَفْسِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿٤١﴾ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ ﴿٤٢﴾).

واته: کاتیک ئایه تیک داده به زی توندیه کی تیدا ده بوو، دوایی ئایه تیکی له و نه رمتر داده به زی، کافره کانی قوره یش ده یانگوت: به خوا موحه ممه د هر گالته به هاوه لانی ده کات، نه مرو شتیکیان فه رمان پیده کات، به یانیش نه و شته ی که دوینئ فه رمانی پیکردوه، قه ده غه ی ده کات، نه و شتانه ی که ده یانئئ: به س له لای خو به وه ده یانئئ! - به و بوئنه یه وه - خواش ﴿٤٠﴾ نه م ئایه ته ی ناره ده خوار: ﴿٤١﴾ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُزْلِكُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾.

واته: زوربه یان نازانن و، له قسه تیناگه ن که میکیان تیده گه ن و، برواشیان به و قسه یه نیه، به لام بو چه واشه کردن و کلاو له سه ر نانی خه لکه چه واشه کراوه که، نه و قسانه ده که ن.

کورتە باسیک: پینچ سەرنج بۆ ڕوونکردنەوهی ئەوه کە:

ئایەتی (١٠١) مەبەست پێی نەسخ نیە

١/ ناگونجی ئەم ئایەتە باسی نەسخ بێ، هەرچەندە زۆریە ی یاخود سەرجهەم تەفسیرەکان، وایان داناوه! بەداخەوه، چونکە نەسخ گەر هەشبی لە یاساکان (الأحكام) دایە و، لە قورئانی مەککەیشدا حوکمە شەریعیە دیاریکراوەکان کەمن و، ئەو حوکمە شەریعیانەش کە لە قورئانی مەککەیی دا هاتوون، نەسخیان بەسەردا نەهاتو، یانی: ناتوانین مۆونەیهک بێنینهوه لە ئایەتە مەککەییەکان، کە نەسخ کراوەتەوه، یان حوکمیک، چونکە لە قورئانی مەککەیی دا، ئەو حوکمە شەریعیانەیی کە دەهاتن، چ پەیوەندیان بە بووناسیی یەوه بووبی، چ بە ئیمان و عەقیدەوه، چ بە عیبادهتەکانەوه، چ بە ڕەوشتەکانەوه، چ بە حەلال و حەرامەوه، حوکمی گشتی بوون، نە ک سنووردار و دیاریکراو، وە ک لە قۆناغی مەدینەدا ئەو جۆرە حوکمانە هاتوونە خوار، بۆیەش ئەو حوکمە گشتییانە، پەیوەندیان بە هەر لایەکەوه بوو بێ، نەگونجاوه نەسخ و لابریانان بێتە سەری.

٢/ بێگومان مەبەست لە (آية)، هەر ئایەتی خۆیتراوێه: (الآية المَقْرُوءَةُ)، نە ک موعجیزە، چونکە هەندیک لە زانایان بۆ ئەوهی خۆیان لەوه دووربخەنەوه کە نەسخ لە قورئاندا نیە و، هیچ ئایەتیک لە قورئاندا نەسخ نەبۆتەوه، گوتووینانە: لێرەدا مەبەست لە ئایەت: موعجیزەو بەلگەیه، بەلام بۆیە ڕبێ ئەوه مان نیە، چونکە خوا دەفەرموی: ﴿وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ﴾، ئنجا مادام باسی دابەزاندن: (يُنزِلُ)، کراوه، کەواتە: مەبەست پێی ئایەتی خۆیتراوێه، نە ک ئایەتی موعجیزەو بەلگە و، بە زۆر لەخۆکردن (تَكْلُف)، دەگونجی بلیتی: مەبەست موعجیزەیه، چونکە موعجیزەش هەر بە فەرمانی خوا دێ و، فەرمانەکەیی خوای پەرورەدگاریش لەسەرەوه دێت و دادەبەزی!

٣/ ئەو رایەیی زانایانیش کە گوایه رستەیی: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (الإسراء، ١١٠) گوایه بە رستەیی: ﴿فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ (الحجر، ٩٤) نەسخ بۆتەوه، وە ک (محمد الطاهر بن عاشور) بەهەق گوتوویەتی: راست نیە، چونکە ئەو رینمایانە هەموویان پەیوەستن بە قۆناغە جیاجیاکانی بانگەوازو، هێچیان نەسخ نەکراونەوه!

واته: (محمد الطاهر بن عاشور) دەلێ: ئەو هی که له کۆتایی سوورەتی: (الإسراء) دا، خوا دەفەرموێ: نوێژە کهت یاخود پارانهوه کهت به دەنگی بهرز مه لێ و، زۆر به دەنگی نزمیش مه یلێ و، لهو ئیوانه دا: رێبهك بدۆزهوه، واته: با نه زۆر بهرز بێ، نه زۆر نزم بێ، گوايه به رستهی: ﴿فَأَصْدَعُ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضُ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۹۱) الحجر، یانی: به دەنگی بهرز، ئەو هی فەرمانت پیکراوه، راییگه یه نه و، پشت له هاوبهش بو خوا دانهران بکه، گوايه ئەو هی (الإسراء) بهو هی (الحجر) نه سخ بۆتهوه!!، (محمد الطاهر بن عاشور) قسه که ی جوانه، که دەلێ: ئەو رێنمایانه هه موویان په یوه ستی به قوناغه جیا جیا کانی بانگه وازه وهو، هه چیان نه سخ نه کراونهوه، قسه که ی جوانه و تێمه ش هه ر ئەوه مان پێ راسته.

۴ / ئەو قسه یه ش که له عه بدوللای کوری عه بباسه وه هینامان، با شترین ته فسیره بو ئەو رسته قورئانییه، که پێشتر با سمان کرد.

۵ / ده شگونجی مه به ستی کافره کان ئەو جوړه ئایه تانه بووبن، بو وینه:

یهك) خوا ده فەرموێ: ﴿وَأَمَلَيْتُكَ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ الْحَكِيمُ...﴾ (الشوری، واته: فریشته کان به ستایش کردنه وه په روه ردگاریان به پاک ده گرن و، بو ئه وانهی له سه ر زووبین داوای لیبوردن ده کهن، (بو ئه وانهی له سه ر زووبین، واته: بو هه موویان).

به لام له سوورەتی (غافر) دا، ده فەرموێ: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا...﴾ (۷) ه، ئەوانه ی عه رشی خویان هه لگرتوه و، ئەوانه ی له ده وریشینی، به ستایش کردنه وه په روه ردگاریان به پاک ده گرن و، برۆای پێ دین و، داوای لیبوردن بو ئەوانه ده کهن، که برۆایان هیناوه.

ده گونجی گو تیبیتیان: پێشی ده فەرموێ: فریشته کان بو تیکرای خه لکی سه ر زه وی داوای لیبوردن ده کهن، داوی ده فەرموێ: بو ئەوانه ی که برۆایان هیناوه، ئەو دووه ش تیکده گیرین!

به لام له راستییدا تیکناگیرین، چونکه فریشته کان ئەگه ر {داوای لیبوردن کردن، بو مرۆفه کان و جنیدی ش} داوای هیدایه ت و، داوای ئەوه بێ که خوا به زه یی به به نده کانی دابی و هیدایه تیان بدات و، به رنامه یان بو بنیروی، ئەوه هه موویان ده گریته وه، به لام ئەگه ر مه به ست ئەوه بێ که: خوا له گونا هیان ببووری و، هیدایه تی تابه تیان بدات، بێگومان مه به ست پێی ئەوانه یه که برۆادارن، که واته: تیکگیران نه و، هه ر کامیان چه مکیکی جیاواز له وی دیکه ی هه یه.

ده شگونجی بگوتری ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ الشوری، واته: (يَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ مِنْ أَهْلِ الْإِيمَانِ)، واته: داوای لیوردن بۆ خه لکی سه رزه وی ده کهن، بۆ نه وانیه یان که برواداران.

دوو) یاخود له وانیه کافره کان مه به ستیان مه سه له یه کی وه ک ئه م دوو ئایه ته بن، ئایه تی ژماره: (۱۸) له سووره تی: (فاطر): ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ كُلٌّ لِّمَا كَسَبَ﴾ واته: هیچ گونا بهاریک گونا هی به کیتی دیکه هه ئناگری، هه روه ها ئایه تی (۲۵) سووره تی (النحل): ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ واته: با گونا هه کانی خو یان به ته وایی هه لبگرن له رۆژی قیامه تداو، هه ندیک له گونا هی نه وانیه که به نه زانیی گومرایان ده کهن.

له سووره تی (فاطر) دا، ده فه رموی: هیچ گونا بهاریک گونا هی که سی دیکه هه ئناگری و، له سووره تی (النحل) یشدا ده فه رموی: با گونا هه کانی خو یان به ته وایی هه لبگرن و، له گونا هی نه وانیه که گومرایان ده کهن!

ده ئین: نه وه ش دیسان تیکگیران نیه، چونکه له سووره تی (فاطر) دا، ده فه رموی: هیچ گونا بهاریک گونا هی که سیکی دیکه هه ئناگری، گونا هه کانی له کۆل بکاته وه، بلی: وه ره گونا هه کانی خۆت بخه سه ر پشتی من، وه ک خوا له سووره تی (العنکبوت) دا ده فه رموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ﴾ (۱۲) ﴿وَلِيَحْمِلُوا أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾ (۱۳) ﴿وَلَيْسَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ (۱۳)

واته: کافره کان به وانیه یان گوت که بروایان هیناوه: شوین ریبازه که مان بکه ون و، گونا هه کانتان له کۆل ده که ینه وه (بۆتان له کۆل ده ئین)، خواش ده فه رموی: گونا هه کانیان له کۆلیان ناکهن، له کۆلیان ناخه ن و، درۆ ده کهن، دوا یی ده فه رموی: قورساییه کانی خو یان هه لده گرن و، له گه ل قورساییه کانی خو یاندا، قورسایییان دیکه ش هه لده گرن، واته: که پیشی ده فه رموی: گونا هه کانیان هه ئناگرن، یانی: له کۆل وانیان ناخه ن، که نه وان هیچیان له سه ر پشتی نه مینن، دوا یی که ده فه رموی: قورساییه کانی خو یان هه لده گرن و، له گه ل قورساییه کانی خو یاندا، قورسایی دیکه ش هه لده گرن، هه روه ها لیره ش دا که ده فه رموی: ﴿وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ...﴾ (۲۵) ﴿النحل﴾، هه روه ها له گونا هه قورسه کانی نه وانیه که به نه زانیی گومرایان ده کهن، هه لده گرن...

واته: نهو كهسانه‌ی كه خه‌لك گومرا ده‌كهن، گونا‌هه‌كان له كوَل وان ناخهن، (له كوَل گومرا كراوه‌كان) به‌لكو گومرا كراوه‌كان، گونا‌هه‌كاني خوَيان ههر له نه‌ستوَي خوَيانن، به‌لام گومرا كه ره‌كان به‌هوَي گومرا كردنن نه‌وانه‌وه، له گونا‌هه‌كاني نه‌واندا به‌شدارن، واته: گومرا كراوه‌كان چه‌نده گونا‌هه‌لده‌گرن، هينده‌ش گونا‌هه‌ده‌كه‌ويتته سه‌ر پشتي نه‌وانه‌ي كه گومرايان كر دوون، به‌بئ نه‌وه‌ي كه له گونا‌هه‌ي نه‌وان كه‌م بيته‌وه، وه‌ك پيش‌تريش له‌وباره‌وه فه‌رمايشتي پيغه‌مبه‌رمان ﷺ هينا، ئنجا بو چاكه‌ش ههر وايه: نه‌وانه‌ي كه پرينمايي خه‌لك ده‌كهن بو چاكه، خوَشيان پاداشتي چاكه‌كه‌ي خوَيان هه‌يه، كه ده‌يكهن و، ده‌بنه سه‌ر مه‌شق بو خه‌لك و، له چاكه‌ي نه‌وانه‌ش دا كه شوَتينان ده‌كه‌ون، پشكدارو به‌شدارن، به‌لام به‌بئ نه‌وه‌ي كه له چاكه‌ي نه‌وان كه‌م بيته‌وه، هه‌روه‌ها بو خراپه‌ش: گونا‌هه‌كاني خوَشيان هه‌لده‌گرن و، گونا‌هه‌ي نه‌وانه‌ش كه گومرايان كر دوون، به‌بئ نه‌وه‌ي كه له گونا‌هه‌ي نه‌وانيش كه‌م بيته‌وه، به‌لكو به‌قه‌ده‌ر نه‌وان گونا‌هيان ده‌گاتن.

سئ) هه‌روه‌ها ده‌گونجئ مه‌به‌ستيان پئ تيك‌گيران، نه‌م دوو نايه‌ته، بوو بيت:

أ / ﴿وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ (٧٨) القصص، واته: تاوانباران له گونا‌هه‌كانيان لتيان ناپرس‌يته‌وه.

ب / سوپرتي: (الصافات) يشدا، خوا ده‌فه‌رموي: ﴿وَقَفُّوهُمْ إِنِّهُمْ مَسْئُولُونَ﴾ (٢٤)، واته: رايان بگرن لپرس‌راون، لتيان ده‌پرس‌يته‌وه.

له‌وانه‌يه وايان زانبيئ كه نه‌و دوو نايه‌ته تيك‌ده‌گيرين، به‌لام، نا، به‌لكو مانايه‌كه‌يان به‌مجوره‌يه:

أ - تاوانباران لتيان ناپرس‌يته‌وه، نايان نه‌و گونا‌هه‌تان كر دوه، يان نا؟!، واته: (لا يُسْأَلُونَ سُؤَالَ اسْتِفْهَامٍ)، نايان گونا‌هت كر دوه، يان نه‌تكر دوه؟ نه‌وه‌ي لتي ناپرس‌ئي، چونكه فره‌شته‌كان له‌وسه‌ري هاتوونه‌ته‌وه و، هه‌موو شتيك‌يان تو‌مار كر دوه.

ب - له نايه‌ته‌كه‌ي سوپرتي (الصافات) يش دا كه ده‌فه‌رموي: ﴿وَقَفُّوهُمْ إِنِّهُمْ مَسْئُولُونَ﴾ (٢٤)، رايانگرن، لپرس‌راون، بيگومان لتيان ده‌پرس‌يته‌وه، واته: لپرس‌ينه‌وه‌ي سه‌رزه‌نشتكردن و سه‌ركونه‌كردن، به‌مجوره: نه‌دي نه‌وه‌ت نه‌كرد؟ نه‌وه‌شت نه‌كرد؟ نه‌وه‌شت نه‌كرد؟ نه‌ك مه‌به‌ست نه‌وه‌بئ وه‌لامه‌كه‌ي وه‌ر بگرنه‌وه.

چوار) هەر وه ها رهنگه مه به ستیان ئه و دوو ئایه ته بئ:

أ / له سوورەتی (الأحقاف) دا، خوا ده فه رموی: ﴿ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا يَكْرَهُ أَيْتُنَا .. ﴾ (١) واته: من نازانم ئیوهش و منیش چیمان بئ ده کری، سه ره نجامان چی ده بئ!

ب/ به لام له سوورەتی: (القلم) دا، خوا ده فه رموی: ﴿ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴾ (٢) ، واته: به دنیایی تو پاداشتیکی نه براوهت ههیه، ئه وه به نسبته (موحه ممه د) هوه، به نسبته تاوانباره کانیشه وه، خوا ده فه رموی: ﴿ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴾ (١٧) القمر، واته: بیگومان تاوانباران له گومرایی و له بلیسه دان، که واته: له وئی دیاریی کردوه که: تاوانباران له گومرایی و بلیسه دان و، دیاریشی کردوه که پیغه مبه ر ﷺ پاداشتی نه براوه ههیه، که چی له سوورەتی (الأحقاف) دا ده فه رموی: نازانم نه ئیوه و نه من، چیمان بئ ده کری! بییان وابوو: ئه وه تیکگیرانه.

به لام: نا، به لکو یانی: وهك سه ره نجامی دنیایی، نازانین به ره و چی ده چین و، سه ره نجامی کاره دنیاییه که مان چی ده بئ! به لام به نسبته دواړوژه وه، سه ره نجامه که مسوگه رو مه علووم و عه یانه، که پیغه مبه ر ﷺ پاداشتی نه براوه ی ههیه و، ئیماندارانیش، به لام تاوانباران له سزادان.

۵- ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ﴾، بَلَى: ﴿رُوحُ الْقُدُسِ﴾، له په روه ردگارته وه به هه ق دایبه زانده.

(بِالْحَقِّ): (مُتَّبِعًا بِالْحَقِّ لَا شَائِبَةَ لِلْبَاطِلِ فِيهِ)، واته: نه و قورئانه ی جبریل دایبه زانده، ناوخته یه له گه ل هه ق داو، هیچ خلته ی نامه قی تیدا تیکه ل نه بووه.

﴿رُوحُ الْقُدُسِ﴾، یانی: جبریل (الْقُدُسُ: الطُّهْرُ مِنْ إِضَافَةِ الصِّفَةِ إِلَى الْمَوْصُوفِ مَثَلُ: حَاتِمِ الْجُودِ، وَالْمُرَادُ: حَاتِمِ الْجَوَادِ، فَالْمَعْنَى الرُّوحُ الْمُقَدَّسُ، أَوْ الْمَلَكُ الْمُقَدَّسُ)، (قُدُس) واته: پاکیی، نه مه له پالندان سیفته ته بو لای وه سفکراو، وهك (حَاتِمِ الْجُودِ)، که مه به ست پیتی (حَاتِمِ الْجَوَادِ) ه، حاته می به خشنده، به لام له زمانی عه ره بییدا نه گهر بیان وه ی زور زیده روپی تیدا بکن، گوتوو یانه: (حَاتِمِ الْجُودِ)، حاته می به خشنده یی، که له نه صلدا (حَاتِمِ الْجَوَادِ) ه، حاته می به خشنده.

لیره شدا ﴿رُوحُ الْقُدُسِ﴾، واته: (الرُّوحُ الْمُقَدَّسُ)، یانی: نه و رووحه ی پاکه و، بی هه له و که موکوریه، که (جبریل) ه، (علیه السلام) و، فریشته کانیش هه موویان بی گوناوه بی هه له ن، خوا وای خو لقا ندوون.

۶- ﴿لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، تا کو به هو ی قورئانه وه، نه وانه ی که پروایان هیناوه، زیاتر دل دامه زراو و چه سپاویان بکات.

۷- ﴿وَهُدَىٰ وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾، هه روه ها قورئان و پینمای ی و، موژده شه بو مسولمانان.

لیره دا خوا عز و جل ده یوانی بفرمو ی: (وَهْدَىٰ وَبُشْرَىٰ لَهُمْ)، چونکه پیشی باسی پرواداران کراوه: ﴿لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، به لام خوا لیره دا له جی پاناو (ضمیر) ناویکی ناشکرای داناوه، (جَعَلَ الْمُظْهَرَّ مَحَلَّ الْمُضْمَرِ)، بو نه وه ی بزانی: نه وانه ی پروایان هیناوه، یه کی که له سیفته ته بنچینه یه کانیشیان بریتیه له ملکه چیی، نه وانه ی که ملکه چن بو خوا، ده لن: (الإِظْهَارُ لِزِيَادَةِ مَدْحِهِمْ بِوَصْفِ أَحْرَ شَرِيفٍ)، بو نه وه ی به وه سفیکی دیکه ی به رز مه دحیان بکات.

مه سه له ی سنیهم:

خوا ده فه رموی: به دنیایی تیمه ده زانین که کافره کان ده لئین: به شهریک (موحه ممهد) فیری قورئان ده کات! به لام زمانی نه وهی لادانی به لادا ده که ن: نه عجه مییه، نه م قورئانهش به زمانیکی عه ره بی رو شه! {که واته: ناگونجی قورئانیک به زمانیکی عه ره بی روشن هاتبی، که سیک فیری پیغه مبه ری ۱۱۳} کردبی که خو ی عه ره بی نازانی:

خوا ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ نَعَلْمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ (۱۱۳)

شیکردنه وهی ثم ثایه ته، له سین بر گه دا:

۱- ﴿وَلَقَدْ نَعَلْمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ﴾، به دنیایی تیمه ده زانین که نه وان ده لئین: مروفتیک فیری ده کات، شاره زایانی زمان گوتوو یانه: {إِفْتِاحُ الْجُمْلَةِ بِلَامِ الْقَسَمِ وَ (قَدْ) يُشِيرُ إِلَى أَنَّهُ كَانَ هُنَاكَ نَوْعٌ مِنَ الْإِحْقَاءِ لِهَذَا الْقَوْلِ}.

که ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ نَعَلْمُ﴾، ههم (ل) بو سویند پی خواردن، یان بو ته نکید کردنه وهیه، (قد) یش دیسان به هه مان شیوه، بو دنیا کردنه وهیه، ئنجا که نه و دووانه ی خستوته سه ر: ﴿وَلَقَدْ نَعَلْمُ﴾، به دنیایی تیمه ده زانین: ﴿أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ﴾، که نه وان ده لئین ته نیا مروفتیک فیری (قورئانی) ده کات، نه مه نه وه ده گه یه نی که جوړیک له شاردنه وه هه بووه بو نه و قسه یه، یانی: خوا ۱۱۳ ویستوو یه تی په رده له سه ر نه و قسه یه هه لمالنی، که: ره نگه به جوړیک له تاکتیک و فیل له به نی خویاندا گوتبیتیان: وهرن! با بزانی داخو باسی کی بکه ین، ری تی بیچی، بو چه واشه کردنی خه لکی عه وام، بلئین: که نه و که سه موحه ممهدی فیری نه و قورئانه کردوه !؟

۲- ﴿لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِيٌّ﴾، خوا ۱۱۳ به به ره په رچدانه وهیه کی دداشکین به ره په رچیان ده داته وه، ده فه رموی: زمانی نه وهی که مه یلی به لادا ده که ن، یان به لایدا لاده دن، زمانیکی نه عجه مییه، واته: غه یری عه ره بی، (أَعْجَبِيٌّ)، {مَنْسُوبٌ إِلَى الْأَعْجَمِ}، (أَعْجَم) یش واته: زمانیکی ناروون، به نسبت عه ره بانه وه، زمانیکی که غه یری عه ره بی بو بی، ناروون و نامو بووه و، تی نه گه یشتون.

۳- ﴿وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾، بەلّام ئەمە، (واتە: ئەم قورئانە)، بە زمانىكى عەرەبى رۆشەنە، لىرەدا (اللّسان: الكلام، سُمِّيَ الكلام باسم آتیه)، (لسان): ئەو زمانەيە كە ئىنسان قسەي پى دەكات و، شتى پى دەخوات، بەلّام لىرەدا {قسەکردن} بە ناوى ئامرازەكەي خۆيەووە كە زمانە، ناونراوہ.

كە دەفەرموى: (يَلْحَدُونَ)، واتە: (يَعْتَرِضُونَ وَيَعِدُّونَ إِلَيْهِ)، رەخنەي پىدەگرن و بەلايدا لادەدەن، ئەمە دوو شىوہ خوتىندنەوہي هەن: (يَلْحَدُونَ) و (يَلْحَدُونَ)، هەردووکیان بە مانای (يَمِيلُونَ إِلَيْهِ)، بەلايدا لادەدەن.

قسەيەك دەربارەي ئەو كەسەي گوايە: پىغەمبەرى ﷺ فىرى قورئان كرده!

لە تەفسىرەكاندا ناوى چەند كەسىك هاتوہ، بۆ وىنە:

۱/ (الطَّبْرِي) دەلن: (عُلَامٌ كَانَ قَيْنًا اسْمُهُ: بُلْعَام، كَانَ نَصْرَانِيًّا)، واتە: (غولامىك) كۆيلەيەك بووہ، ئاسنگەر بووہ، ناوى بەلعام بووہو، نەصرانىي بووہ.

۲/ هەر (الطبري) لە رىوايەتتىكى دىكەدا دەلن: (كَانَ اسْمُهُ يَعِيشُ)، ناوى (يعيش) بووہ، واتە: دەژى.

۳/ هەر (الطبري) لە رىوايەتتىكى دىكەدا دەلن: (كَانَ اسْمُهُ جَبْر)، ناوى جەبر بووہ.

۴/ ديسان (الطبري) لە رىوايەتتىكى دىكەدا دەلن: دوو غولام بوون، يەككىيان ناوى (يسار) بووہ، يەككىيان ناوى (جبر) بووہ، كە پىشتر لە هۆي هاتنە خوارەوہشيدا باسمانكرد.

۵/ هەر وەها (الطبري) لە رىوايەتتىكى دىكەدا دەلن: گوايە گوتوويانە: سەلمانى فارسىي فىرى دەكات، بەلّام دەلن: ئەوہيان هەر ناگونجى، چونكە سەلمانى فارسىي لە مەدينە مسولمان بووہ، ئەمە هەمووى (الطبري) هیناويەتى^(۱).

۶/ (الشّعراوي) يەككىي دىكەش دىنن، ئەویش هەر لە تەفسىرەكاندا هاتوہ، كە دەلن: غولامىك بووہ، ناوى (عدّاس) بووہو، نەصرانىي بووہ.

بەلّام وەك گوتمان: خوا ﷻ بەرپەرچىكى ددان شكىنيان دەداتەوہ، چونكە ئىستاش ئەو تۆمەتە هەر ئاراستەي قورئان و، پىغەمبەرى خوا دەكرى ﷺ گوايە: كەسىك لە مەككە بووہ، ئنجنا ئاسنگەر بووہ، نەصرانىي بووہ، هەر چى بووہ، كەسىك بووہ، دووان بوون، ناويان چى بووہ؟ چۆن بووہ؟ ئەو كەسە قورئانى فىرى پىغەمبەر كرده ﷺ !!

بەلام لەراستىيدا، ئەو قسانە ھى كەسئىكن كە شارەزاي قورئان نەبئى و، قورئانى نەخوئىند بئى، يان خوئىندبى و تىئى نەگەبىئى، ئەگەرنا كەسئىك لە قورئان شارەزا بئى، دەزانئى ئەو تۆمەتە ھىندە پووچە، تەنيا بىستنى بەسە، بۆ زانىئى پووچەتئىيەكەى، ئاخىر: ھەرچى رەوانىئىژان و زمان پاراوانى عەرەب بوون، لە بەرانبەر قورئاندا بە چۆكدا ھاتوون و، ئىستاش لە بەرانبەرىدا بە چۆكدا دئىن!

بەلئى ھەر كەسئىك تەماشاي قورئان بكات، دەزانئى كە: جگە لە خوا ھىچ كەس ناتوانئى، فەرمايشتى وا بفەرموئى، لە ھەموو پووئىكەوھ:

۱- لە رووى ئىعجازى مئژووئىيەوھ، تەماشاي دەكەى.

۲- لە رووى ئىعجازى عىلمىيەوھ، تەماشاي دەكەى.

۳- لە رووى رەوانىئىژى (بلاغە)يەوھ، تەماشاي دەكەى.

۴- لە رەوانىئى (فصاحە)يەوھ، تەماشاي دەكەى.

۵- لە رووى دەررووناسىيەوھ.

۶- لە رووى ياساناسىيەوھ.

۷- لە رووى كۆمەلناسىيەوھ.

۸- لە رووى ياسا عەقلىيەكانەوھ.

۹- لە رووى تئىركردنى داخوازىيە سروشئىيەكانەوھ... ھتد.

وہك من لہو مہوسووعہ عەرەبىيەدا^(۱) كە لە زىندانى ئەمەرىكايەكاندا نوسىوومە، باسى رووھكانى ئىعجازى قورئانم كردوھ، كە دە (۱۰) رووم لە رووھ ئىعجازىيەكانى قورئان باس كردوون، بەلام گوتوومە: رووھكانى ئىعجازى قورئان نايەنە ژمارە، چونكە: قورئان بۆ ھەموو بەشەر ھاتوھ، كەواتە: دەبئى بۆ ھەموو بەشەر دەستە و سانكەر بئى، ھەر كەسە لە بواری شارەزايى و پسپۆرىيى خۆى دا، بەلئى كەسئىك تەماشاي قورئان بكات و لئى تئى بگات، ئەوھ زۆر بە روونىيە دەبىنئى، كە: قورئانىكى ئاوا ناگونجئى بەشەر بىفەرموئى، نە موھەممەد ﷺ و، نە غەبرى موھەممەدو، نە ئەعجەمىيى و، نە عەرەبىيى و، نە ھىچ كەس.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م و کو‌تایی:

خوا (عَزَّ وَجَلَّ) رایگه‌یاندوه، که نه‌وانه‌ی بروا به‌ نایه‌ته‌کانی خوا ناهینن، نایانخاته‌ سهر ری‌ی راست و، نازاریکی به‌تیشیان هه‌یه و، ته‌نیا نه‌وانه‌ش درو هه‌لده‌به‌ستن به‌ناوی خواوه که بروایان به‌ نایه‌ته‌کانی نیه و، ههر نه‌وانه‌ش درو‌زنی راسته‌قینه‌ن:

خوا ده‌فهرمو‌ی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾
 إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٥﴾

شیکردنه‌وی ئه‌م دوو نایه‌ته، له چوار برگه‌دا:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ﴾، به‌ دنیایی نه‌وانه‌ی بروا به‌ نایه‌ته‌کانی خوا ناهینن، خوا نایانخاته‌ سهر راسته‌ ری‌ی.

لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له هیدایه‌ت، هیدایه‌تی تاییه‌ته، واته: راسته‌ ری‌یان ناکات، نایانخاته‌ سهر راسته‌ ری‌ی، نه‌گه‌رنا که‌سیک ئیمان به‌ نایه‌ته‌کانی خوا بی‌نی، یان ئیمان به‌ نایه‌ته‌کانی خوا نه‌هینن، خوا به‌ واتای گشتی هیدایه‌ت، هیدایه‌تی داو، به‌نامه‌ی خو‌ی خستوته‌ به‌رچاویان، به‌لام یانی: هیدایه‌تی تاییه‌تییان نادات، ناخر که‌سیک ئیمان نه‌هینن، خوا چو‌ن راسته‌ ری‌ی ده‌کات؟

۲- ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ نازاریکی به‌ تیشیان بو هه‌یه، واته: نه‌وانه‌ی که‌ نایانه‌وی مسو‌لمان بن، خوا زوریان لیناکات، نه‌وانه‌ی که‌ ئیمان به‌ نایه‌ته‌کانی خوا ناهینن و، ناره‌زووی هه‌قیان نیه، ﴿لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ﴾، خوا نایانخاته‌ سهر راسته‌ ری‌ی، به‌ زور مسو‌لمانیان ناکات.

۳- ﴿إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾، بی‌گومان ته‌نیا نه‌وانه‌ درو هه‌لده‌به‌ستن به‌ ناوی خواوه، که بروا به‌ نایه‌ته‌کانی خوا ناهینن.

۴- ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾، ههر نه‌وانه‌ش درو‌زنن، واته: درو‌زنی راسته‌قینه‌ ههر نه‌وانه‌ن، که به‌ ناوی خواوه درو هه‌لده‌به‌ستن، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ناگونجی، درو بکات و شت به‌ناوی خواوه هه‌لده‌به‌ستن، چونکه:

یه‌که‌م: بروا به‌ نایه‌ته‌کانی خوا دینن.

دووهم: پیغمبر ﷺ نه صلن پيش پیغمبرایه تیش دروی لی نه زمون نه کراوه و دروی نه کردوه.
سیهم: ئیستاش له دواي پیغمبرایه تیی ﷺ نه گهر ته ماشای ژیانی بگری، هه موو ژیانی زور پروون و
ئاشکرا و بی گری و گو له و، له گه ل خواو، له گه ل خووی و له گه ل خه لکدا، ریک و راست بووه.
که واته:

(١) نه وه، دلدا نه وه یه بو پیغمبرایه خوا ﷺ.

(٢) بهرچاو پروونیه بو ئیمانداران.

(٣) بهرپرچدانه وه یه بو نه هلی کوفر، که ته نیا نه وانهی پروا به نایه ته کانی خوا ناهینن، نه وانن
ده توانن درو هه لبه ستن به ناوی خواوهو، ههر نه وانن دروونی راسته قینه ن، به لام بابایه کی وه ک
پیغمبرایه خاتم ﷺ که باشترین که سه و، له لووتکه ی بهرزی راستگویی و ریک و راستی دایه،
له گه ل خووی و، له گه ل خواو، له گه ل خه لکدا، ناگونجی درو به ناوی خواوه هه لبه ستی، ئنجا وه ک
پیشتریش گوتمان: نه وانهی که باسی پیغمبرایه تیی ده که ن:

أ - یان ده بی خراپترین که س بن.

ب - یان ده بی باشترین که س بن.

که به راستی پیغمبرن بوون، باشترین نه وانن که به درو ئیدیعی پیغمبرایه تیان کردوه،
بیگومان خراپترین که س بوون.

ده شگونجی نه م نایه ته موباره که مه به ست پیی نه وانن بی که: ههر له بیانوو ده گهرین،
بو نمونه: وه لیدی کوری موغیره، که نه یویستوه ئیمان بی نی، هه میسه له بیانوو گه راوه بو
نه وهی ئیمان نه هی نی، بویه خواش نه یخستوته سه ر راسته ری، به لام پیاویکی وه ک عومه ری
کوری خه تتاب، که نه ویش وه ک وه لیدی کوری موغیره له سه ره تاوه دژی ئیسلام بووه و، دژی
پیغمبر ﷺ بووه، به لام چونکه بریاری نه داوه: که نه گهر هه قیش بناسی، ههر شوینی
نه که وی و، بروای پی نه هی نی، بویه که هه قی نه ناسیوه و، هه قی بو ده رکه وتوه، بی وه خران^(١)،
ته ماشا ده که ی یه کسه ر له باوه شی گرتوه، ئنجا نا نه وانن که ئیمان دینن و له ئیمان
ده گهرین، له ئیمان ده خه فتن، خوا ده ستیان ده گری و، ده یانخاته سه ر راسته ری، به لام
که ساتیک که نایانه وی پروا بینن، بیگومان خوا نایانخاته سه ر راسته ری و زوریان لی ناکات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

(١) بی وه خران: بی دواکه وتن، بی تاخیر بوون.

✱ درسی دهیم ✱

بیتاسه‌ی نهم دهرسه

لهم دهرسه ماندا شه‌ش (٦) نایه‌ت ته‌فسیر ده‌که‌ین، نایه‌ته‌کانی (١٠٦ - ١١١)، که ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیان بریتیه له باسی هه‌لگه‌پرانه‌وه له ئیسلام و، سه‌ره‌نجامی شوومی هه‌لگه‌پراوان له دنیا و له دوا‌و‌وژیشدا.

ئججا خوا باسی ئیمانداران‌تیک‌ی نه‌شکه‌نجه‌دراوی ناچاری کۆچ و کۆچارکرانی کردوه و، کراوه‌ته ته‌واوکه‌ری ئه‌و باب‌ته، چونکه بیگومان به‌هۆی فشارو نه‌شکه‌نجه‌ی کافره سته‌مکاره‌کانه‌وه، کاتی خو‌ی دوو جاران مسولمانانی چه‌وسێنراوه، ناچاری کۆچ و کۆچار کراون، له مه‌ککه‌وه بو (یثرب) که سه‌ره‌نجام پیغه‌مبه‌ریش به‌یه‌کجاری کۆچی کردوه، له‌گه‌ل ئه‌بووبه‌کریمی هاوه‌لی دا، خوا لیتی پازی بن و، سه‌ره‌نجام له‌وئ: قه‌واره‌ی سیاسی ئیسلام راگه‌یه‌نراوه.

﴿ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ وَأَبْصَرَتْهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جْرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾
 ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ مُجَدِّدًا عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ ﴾

مانای دهقا و دهقی ئایهتهکان

{هەر کهس دواى پڕواهیتانی به خوا، بېپروا بێتهوه، - مه‌گەر کهسیک ناچار بکری و، دلشی به ئیمان ئۆقره گرتوو بى -، به‌لام هەر کهس سینهو دلی خوئی بو کوفر ئاوه‌لا بکات، ئەوانه توپره‌ییان له خواوه دپته سهر و، سزایه‌کی مه‌زنیان بو هه‌یه (١٠٦) ئه‌ویش له سۆنگه‌ی ئەوه‌وه که ژبانی دنیاىان خوشتەر وىستوه و هه‌لبژاردوه به‌سهر ژبانی دواپۆژداو، (به‌هۆی ئەوه‌شه‌وه) که خوا کۆمه‌لی کافران راسته‌ پری ناکات، (و ئەوانه‌ش به‌ کوفره‌وه هاتوونه لای خوا) (١٠٧) ئەوانه که‌سانیکن خوا مۆرى به‌سهر دله‌کانیان و بیستنیان و چاوه‌کانیان‌ه‌وه ناوه‌و، هەر ئەوانه‌ن بى ئاگان (١٠٨) به‌ دلنیاى ئەوانه له دواپۆژیشدا هەر خویمان زیانبارى راسته‌قینه‌ن (١٠٩) ئنجا به‌ دلنیاى، په‌روه‌ردگارت له‌گه‌ل ئەوانه‌دا، که دواى ئەشکه‌نجه‌و ئازاردان، کۆچیان کردوه، پاشان تیکۆشان و خوڤاگر بوون، بێگومان په‌روه‌ردگارت دواى ئەو کۆچکردن و تیکۆشان و خوڤاگریه، لیبوره‌دى میهره‌بانه به‌رانبه‌ریان (١١٠) یاد بکه‌نه‌وه! پۆژیک هەر که‌سه دى بو به‌گرى له‌ خو کردن مشتومر ده‌کات و، هەر که‌سه چى کردوه، به‌ ته‌واوی پاداشت و سزای خوئی وه‌رده‌گریته‌وه و، ئەوان هه‌چ سته‌میان لێناکری (١١١) .f}

شیکردنهوهی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(أَكْرَهُ): واته: زۆری لیکراوه‌و، تۆزیی لیکراوه، ناچار کراوه، (الإكراه: حَمَلَ الْإِنْسَانَ عَلَى مَا يَكْرَهُهُ، الإكراه: الإلْجَاءُ إِلَى فِعْلٍ مَا يَكْرَهُ فِعْلُهُ)، (إكراه) بریتیه له‌وه که مروّف شتیکی پی بکرئ، که پی ناخۆش بی، هه‌روه‌ها (إكراه) بریتیه له‌وهی که سیک کاریکی پی بکرئ و، پی ناخۆش بی، ئەو کاره بکات.

(مُطْمِئِنُّ): (الطَّمَأَيْنَةُ وَالْإِطْمِئْنَانُ: السَّكُونُ بَعْدَ الْإِنْزِعَاجِ)، وشه‌ی (طَّمَأَيْنَةُ وَإِطْمِئْنَانُ)، بریتیه له راوه‌ستان و داسه‌کنان و ئۆقره‌گرتن له دوا‌ی جووله‌جوول.

(شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا): واته: سینه‌ی بو کوفر ئاوه‌لا بۆته‌وه، گوشاد بووه، (أَضَلَّ الشَّرْحَ: بَسَطَ اللَّحْمَ وَنَحَوِيهِ، شَرَحْتُ اللَّحْمَ، وَشَرَحْتُهُ، وَشَرَحُ الصَّدْرِ: بَسَطُهُ) وشه‌ی (شرح) له ئەسلدا ئەوه‌یه که گوشتیک لیک بکیشرتیه‌وه، پیشی پیکه‌وه بی، دواتر لیک جیا‌بکیرتیه‌وه، ئنجا گوشت بی، یان هه‌ر شتیکی دیکه بی، ده‌گوترئ: (شَرَحْتُ اللَّحْمَ وَشَرَحْتُهُ)، (شَرَحُ الصَّدْرِ) یش واته: سینگ فراوان بوون، سینگ ئاوه‌لا بوون، که مه‌به‌ست پی قبوولکردنی ئەو شته‌یه.

(أَسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ): واته: ژبانی دنیا‌یان خۆشترویستوه له دوا‌رۆژو به‌سه‌ریدا هه‌لیان‌بژاردوه، {استحَبُّوا: مُبَالَغَةٌ فِي أَحْبَابِهَا، مِثْلُ: اسْتَأْخَرَ، وَضُمْنَ اسْتَحَبُّوا مَعْنَى فَضَّلُوا بِحَرْفِ (عَلَى)}.

(استحَبُّوا) زیده‌رۆییه له (أَحْبَبُوا)، (أَحْبَبُوا) واته: خۆشیانویستوه، (استحَبُّوا) واته: زۆریان خۆشویستوه، وه‌ك (تَأَخَّرَ، وَاسْتَأْخَرَ) که (إِسْتَأْخَرَ) مانا‌که‌ی به‌هیزتره له (تَأَخَّرَ)، (وَضُمْنَ اسْتَحَبُّوا مَعْنَى فَضَّلُوا بِحَرْفِ عَلَي)، وشه‌ی (استحَبُّوا) مانای (فَضَّلُوا)‌ی خراوه‌ته‌نیو به‌هۆی پیتی (علی)‌ه‌وه، واته: خۆشیانویستوه هه‌لیان‌بژاردوه، به‌لام چونکه وشه‌ی (استحَبُّوا) به‌پیتی (علی) به‌رکاری خواستوه، به‌هۆی ئەوه‌وه ئەو مانایه‌ی هه‌لیان‌بژاردوه (آتَرُوا، أَوْ فَضَّلُوا)‌ی خراوه‌ته‌نیو.

(طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ): واته: خوا مۆری به‌سه‌ر دله‌کانیان‌ه‌وه ناوه، (الطَّبْعُ: أَنْ تُصَوِّرَ الشَّيْءَ بِصُورَةٍ مَا كَطَبَعَ السُّكَّةَ، وَهُوَ أَعْمٌ مِنَ الْخَتْمِ وَأَخْضُ مِنَ النَّقْشِ...، وَبِهِ اِغْتَبِرَ

الطَّبْعُ وَالطَّبِيعَةُ الَّتِي هِيَ السَّجِيَّةُ، فَإِنَّ ذَلِكَ هُوَ نَفْسُ النَّفْسِ بِصُورَةٍ، إِمَّا مِنْ حَيْثُ الْخَلْقَةُ، أَوْ مِنْ حَيْثُ الْعَادَةُ...، وَيُتَجَوَّزُ بِالخَتْمِ وَالطَّبْعِ فِي الْإِسْتِثْنَاءِ مِنَ الشَّيْءِ، وَالْمَنْعُ مِنْهُ، اعْتِبَارًا بِمَا يَخْضَلُ مِنَ الْمَنْعِ بِالخَتْمِ عَلَى الْكُتُبِ وَالْأَبْوَابِ).

وشہی (طَبْع) ئەوہیہ کە شتیک بە وینەیک وینا بکە، (وینەیکە کە لەسەر بکە، وەک دراو کە نەخشی لەسەر دەکرێ) (طَبْع) لە (خَتْم) گشتیترەو لە (نَقْش) (واتە: نیگار و وینە)، تاییترە، واتە: وشە (طَبْع) لە نیوان (خَتْم) و (نَقْش) دایە، لە پرووی ماناوە، کە واتە: (نَقْش) ماناکە ی زۆر فراوانترە، ئنجا لە دوا ی ئەو (طَبْع) و، دواتر (خَتْم).

وشە (طبع، طبیعة) یش، واتە: سروشتیک، کە مرووف لەسەریهتی و خوا لەسەری رسقاندو، لەویو هاتو، چونکە سروشتی مرووفیش، ئەو وینەیکە کە لەسەری دانراو، چ لە پرووی سروشتو، کە خوا وای خولقاندو {کە سیک لە پرووی سروشتو هەر بە تەبیعات تەنگە پرسیکە، زوو توورە دەبن، کە سیک دیکەش ئارام و هیمنە، یەکیک پەلە دەکات، یەکی بەکاوه خویە.

یاخود بەهوی نەریت و پەروەردەکردن و دەوروبەر و ژینگەو {ئەو سروشتی بو پەیدا بو، خەلکی هەندی شوینان، هەندی ولاتان، هەندی نەتەوان، هەندی سیفەتیان تیدایە، بوته عادت و نەریتیکی پوچوو}.

وشە (ختم، وطبع) بە پێیدان (تجووز)، {واتە: وەک خواستنەو هیک} بەکار دەهێریت بو مه حکەمکردنی شتیک و، ری لیگرتنی، لەبەرئەو هی: بەهوی خەتمەو کە لە کتیب و نامان، یاخود لە دەرگیان دەدری، پێیان لیگراو بەکار بهیترین، واتە: نامەیک کە خەتم کرا بی و، نابنی تەماشای بکری، جگە لە لایەن کە سیکەو کە بوی پەوانە کراو، هەروها دەرگیە کە خەتم کرابنی ری لە چوونە ژووری گیراوە.

ئنجا کە خوا دەفەرموی: خوا موری بەسەر دلەو ناون، واتە: دلیانی داخستو و وایلیکردوون کە ئیمان نەچیتە نیویان.

(فَتَنُوا): (أَضَلَّ الْفِتْنُ: إِذْ خَالَ الذَّهَبِ النَّارَ لِتَظْهَرَ جَوْدَتُهُ مِنْ زِدَائَتِهِ، وَاسْتَعْمَلَ فِي إِذْ خَالَ الْإِنْسَانَ النَّارَ: ﴿ دُرُوقُوا فَنَتَكُمُ ﴾ ۱۴ الذاریات، آی: عَذَابِكُمْ، وَتَارَةً فِي الْإِحْتِبَارِ: ﴿ وَفَنَّاكَ فَنُونًا ﴾ ۱۵ طه، وَجُعِلَتِ الْفِتْنَةُ كَالْبَلَاءِ فِي أَنَّهَا يُسْتَعْمَلَانِ فِيمَا يَدْفَعُ إِلَيْهِ الْإِنْسَانُ، مِنْ شِدَّةٍ وَرَخَاءٍ وَهُمَا فِي الشَّدَّةِ أَظْهَرُ مَعْنَى وَأَكْثَرُ اسْتِعْمَالًا).

وشه‌ی (فَتْنٌ) له ریشه‌دا بریتیه له‌وه که زیږ بخړیته نیو ناگروهه و، تاکو ده‌رکه‌وه‌ی که چنده‌ی ساغه‌و، چنده‌شی خراپه؟! (واته: کانزای دیکه‌ی په‌گه‌ل خراوه)، هه‌روه‌ها وشه‌ی (فَتْنٌ) به‌کاره‌ینزراوه بو‌ئه‌وه‌ش که مروّف به ناگر سزا بدری، ﴿ذُرُوقًا فِئْتُكْرًا ۱۱﴾ الذاریات، واته: سزایه‌که‌تان بچیژن، سزای چونه نیو ناگر، دیسان بو‌تاقیکردنه‌وه‌ش به‌کاردی، وه‌ک له سووره‌تی (طه) دا خوا ﴿لَا يَأْتِيَنَّكَ مِنْهُ نَارٌ وَلَا سَازِجٌ﴾ (طه) ده‌فهرموئ: ﴿وَفُتْنًا فُتُونًا ۱۰﴾ واته: توّمان تاقیکرده‌وه به زور تاقیکردنه‌ون، یانی: زور به‌لاو گرفتارییمان به‌سهرت هینان.

ننجا وشه‌ی (فِتْنَةٌ) له‌گه‌ل (بَلَاءٌ) وه‌ک یه‌ک به‌کارده‌هیتړین، له‌وه‌دا که مروّف ده‌خړیته نیو سه‌ختی، یاخود خوّشیه‌وه.

به‌لام ههم (فِتْنَةٌ) و، ههم (بَلَاءٌ) له سه‌ختی و نار‌ه‌حه‌تییاندا زیاتر به‌کارده‌هیتړین، تاکو له خوّشی و نه‌و شتانه‌ی مروّف پی‌هات بی و پی خوّش بی.

(مُجَادِلٌ): واته: مشتومر ده‌کات، شه‌په‌قسه ده‌کات، (أَصْلُ الْجِدَالِ مِنْ: جَدَلْتُ الْجَبَلَ، أَي: أَحْكَمْتُ قَتْلَهُ... وَمِنْهُ الْجِدَالُ فَكَانَ الْمُتَجَادِلَيْنِ يَفْتِلُ كُلُّ وَاحِدٍ الْآخَرَ عَنْ رَأْيِهِ... وَقِيلَ: الْأَصْلُ فِي الْجِدَالِ: الصَّرَاحُ وَإِسْقَاطُ الْإِنْسَانِ صَاحِبَهُ عَلَى الْجِدَالَةِ، وَهِيَ الْأَرْضُ الصُّلْبَةُ).

واته: وشه‌ی (جِدَالٌ) له ریشه‌وه له‌وه‌وه هاتوه: (جَدَلْتُ الْجَبَلَ، أَي: أَحْكَمْتُ قَتْلَهُ) واته: په‌ته‌که‌م باش چنی، باشم هوّیه‌وه، {فَتَل} واته: هوّینه‌وه‌ی شتیک، یان چنین و پرستی، (جِدَالٌ) یش له‌وه‌وه هاتوه {یانی: نه‌و دوو که‌سه که پیکه‌وه شه‌په‌قسه ده‌که‌ن، هه‌رکامیکیان بیه‌وه‌ی نه‌وه‌ی دیکه بسوورپیتته‌وه بو‌رای خوّی، وه‌ک چوّن چهند داوه‌به‌نیک تیک ده‌سوورپین و تیک باه‌له‌ده‌درین، نه‌ویش بیه‌وه‌ی تیک باه‌له‌دا و^(۱) بیهینتیه‌ سهر رای خوّی.

هه‌ندیکیش گوتووایانه: وشه‌ی (جِدَالٌ) ریشه‌که‌ی بریتیه له ناکوکی کردن و، نه‌وه که مروّف هه‌ول‌ب‌دات به‌ران‌به‌ره‌که‌ی بخاته سهر (جِدَالَةٌ)، (جِدَالَةٌ) ش بریتیه له زه‌وییه‌کی سه‌خت و پته‌و.

(وَتُوفِي): واته: به‌ته‌واوی وهرده‌گری و ده‌یدریتن، {الْوَافِي: الَّذِي بَلَغَ التَّمَامَ، وَتُوفِيَةُ الشَّيْءِ: بَذْلُهُ وَافِيًا وَاسْتِيفَاؤُهُ: تَنَاوَلَهُ وَافِيًا: ﴿وَوُفِيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ بَيْنَهُمْ..﴾ (آل عمران)، وشه‌ی (وَافِي) نه‌وه‌یه که گه‌بیته‌ رادده‌ی ته‌واو بوون، (تُوفِيَةُ الشَّيْءِ: بَذْلُهُ وَافِيًا)، وشه‌ی (تُوفِيَةُ) به‌وه‌ ده‌گوتری، که شتیک به‌ته‌واوی بدری، به‌لام (إِسْتِيفَاءُ)

(۱) تیک با هه‌ل‌دان: پیکه‌وه په‌یوه‌ست کردن و گردان به‌وه‌ی سووراندنه‌وه.

ئهوهیه به تهواوی وهربگیری، دهگوتری: (إِسْتَفَى حَقَّهُ، استیفاء)، واته: به تهواوی وهربگرت، بهلام (أَوْفَاهُ حَقَّهُ) واته: به تهواوی ههقهکهی پیندا، خوا دهفهرموئی: ﴿وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنْ اللَّهِ...﴾ التوبة، واته: کئی له خوا چاکتر پهیمانی خوئی به تهواوی دهباته سهری.

ههروههاله سوورهتی (النجم) دا دهفهرموئی: ﴿وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى﴾ واته: ئهو ئیبراهیمهه که به تهواوی ئههکی خوئی جیههجی کرد.

له سوورهتی (آل عمران) یش دا دهفهرموئی: ﴿وَوَفَّيْتُمْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ...﴾ واته: واته: ههه کهسه به تهواوی ئهوهه که کرد بووی وهربگرت، واته: بهرههههههه وههههههه، ئنجا سزایه یان پاداشت.

کهواته: ههم (أَوْفَى) ههم (وَفَّى) ههردووکیان به مانای به تهواوی جیههجیکردنی ئههکیکن، ئههه پهیمانه، ئههه بهئینه، ئههه ههه ئههکیکی شهههههه.

هوی هاتنه خوارهوی نهم نایهته

﴿ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ ﴾

لهبارهی نهم نایهتهوه، نهم گپراوهیه ههیه:

{عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَهَذَا... ﴾ قَالَ: أَخَذَ الْمُشْرِكُونَ عَمَّارَ بْنَ يَاسِرٍ يُعَذِّبُوهُ فَقَارَبُوهُ فِي بَعْضِ مَا أَرَادُوا بِهِ، فَشَكَا ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كَيْفَ تَجِدُ قَلْبَكَ؟ قَالَ ﷺ: مُطْمَئِنًّا بِالْإِيْمَانِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَإِنْ عَادُوا فَعُدْ} (۱).

واته: نهبوو عوبهیدهی کوری موحه مدهدی کوری عه ماری کوری یاسر، (واته: نهوهی عه ماری کوری یاسر)، ده بارهی قسهی خوای بهرز که ده فه رموی: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ﴾، واته: مه گهر که سیک زوری لیکرا بن و، دلشی به نیمان نارامگرتوو بن، نهوه خوا ﷺ لئی ناگری و، سزای نادات، لهوبارهوه گوتوو یه تی: نهو به سه رهاته ههیه.

هاوبهش بو خوا دانره کان عه ماری کوری یاسریان گرت، (له مه ککه)، نه شکه نجه یان دا، زور ناره حه تیان کرد، ههتا هه ندیک لهو شتانهی که ده یانویست بو ی کردن، بو ی گوتن، (هه ندی قسه به دلی نهوان)، دوا ی نهوه سکالای برده لای پیغه مبهری خوا ﷺ، پیغه مبهری خواش ﷺ فه رموی: دلت چونه؟ (واته: نهو کاتهی که نهو قسانهت کردن، دلت چون بوو؟) گوتی: دلتم نارامگرتوو یه به نیمان، دلتم پره له نیمان، (به لام به ناچاری نهو قسانهت کرد، ههتا نهوان دلیان پن خوش بن و له کوّل خو میان بکه مهوه، دیاره نازارو نه شکه نجه که ی زور بووه و، بو ی ته حه ممول نه کراوه) (۲) پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموی: (فَإِنْ عَادُوا فَعُدْ)، نه گهر نهوان گهرانهوه (بو نه شکه نجه دانی تو، بو نازاردانی تو)، توش

(۱) أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ فِي تَفْسِيرِهِ: ج ۱، ص ۳۶۰، وَإِبْنُ سَعْدٍ فِي الطَّبَقَاتِ الْكُبْرَى ج ۳، ص ۲۴۹، وَالطَّبْرِيُّ فِي جَامِعِ الْبَيَانِ: ج ۱۴، ص ۱۲۲، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا الْحَاكِمُ: ۳۳۶۲، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَلَمْ يُخْرِجَاهُ، وَوَأَقْفَهُ الدَّهْبِيُّ، قَالَ مُؤَلِّفُ الْإِسْتِيعَابِ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ۲، ص ۴۳۳، سَنَدُهُ صَعِيفٌ.

(۲) نیوان که وانه کان زیادهی خو مه، بو روونبوونهوهی مه بهست.

بگەرئوھ (بۆ ئوھو قسانە، بۆ ئوھو دلى ئوھانى پىن لى خۆت پازى بگەى و، لى كۆل خۆتبان بگەىھوھ)، كە دوایى بە تەفصیل لىھوبارەوھ قسە دەكەین.

ئەم دەقە لىھووى سەنەدەوھ، زانایان راجیایان لىسەرى ھەىھ، ھەرچى (عبدالرزاق)ھ، لى تەفسىرەكەى خۆیدا ھىئاوویەتى و، (إِبْنُ سَعْدٍ فِي الطَّبَقَاتِ)دا و، (الطَّبْرِي فِي جَامِعِ الْبَيَانِ)دا، وایان ھىئاوھ، كە بەراستیان داناوھ، ھەرۈھەا (الحاكم) گوتوویەتى: كە ئەمە فەرموودەىھەكە بەپىئى مەرجهكانى بوخارىی و موسلىم راستە، ھەرچەندە نەشیاھىئاوھ و، (الذهبي)یش گوتوویەتى: (الحاكم) پىكاویەتى لىھو حوكمەدا، بەلام ھەردوو نووسەرى كىئىئى: (الإستيعاب فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ) سەنەدەكەیان بە بىھىز داناوھ.

ھەلبەتە لىھوانەىھە زانایەكى دىكەش بلىئى: نەخىر ئىوھ نەتانیپكاوھ، ئىدى گىرنگ ئەوھىھە لىھووى سەنەدەوھ، ئەو دەقە، مشتومرى لىسەرە، بەلام لىھووى واقىعیھەوھ، دىارە كە عەممارى كورى یاسر لىھوئاغى مەككەدا ئەویش و ژمارەىھەك لىھاوھلان، كە زەقتىنیان: (بیلال)ھ، ھەلبەتە (أبو بكر)یش ئەزىھەت دراوھ و (عبدالرحمن بن عوف)یش ئەزىھەت دراوھ و، زۆر لىھاوھلان ئەزىھەت دراون، بەلام ئەوھى عەممار زۆر ئاشكراىھە، كە بە سەختى سزاو ئازار و ئەشكەنجە دراوھ، لىلایەن كافرەكانەوھ.

مانای گشتی نایه تهکان

خوایان عَلَيْهِمُ السَّلَامُ له سیاقی: باسی دزایه تیی کافره کان بو قورئان و، تۆمهت هه لبه ستیان بو پیغه مبهری خاتهم عَلَيْهِمُ السَّلَامُ و، بو قورئان که که سیکی دیکه قورئانی فیر کرده و، بو پیغه مبهری که قسه ی به ناوی خواوه هه لبه ستوه، له و سیاقه دا، که دیاره ئه و ناکوکی و دووبه ره کتیه بیی له نیتوان کافران و ئیمانداران دا و، کافره کانیش که بالآده ستن و حوکمرانن و، دیاره ئیماندارانیک که بی ده ستلآت و که مینه ن، که م و زور ده که ونه بهر زهخت و فشاریان و، نازاریان ده دن و ئه شکه نجه یان ده دن، له ئه نجامی ئه وهش دا حاله تی هه لگه پرانه وه (ارتداد) دروست ده بی، ئنجا چ هه لگه پرانه وه یه کی راسته قینه، چ هه لگه پرانه وه یه کی پروکه شیی، که کابرا به قسه هه ندی شت بلتی، به لام له دلیدا وانه بی، بو پازیکردنی ئه و که سانه ی که ئه شکه نجه ی ده دن، بو ئه وه ی له کوئل خوئیان بکاته وه، هه م ئه وه دیته پیش، هه م مه سه له ی کوچکردن دیته پیش، به جیهیشتنی مال و حال و نیشتمان، ئنجا خوا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ له شه ش نایه ته دا، باسی ئه و دوو مه سه له یه ده کات:

سه ره تا ده فه رموی: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ اِيْمَانِهِ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْاِيْمَانِ﴾، هه ر که سیک بیپروا بی به خوا، دوا ی ئیمان هینانی {واته: دوا ی ئیمان هینانی، بیپروا بیته وه} مه گه ر که سیک زوری لی بکری و، دلیشی نارامگرتوو بی به ئیمان، {واته: دل ی پر بی له ئیمان و، دل ی نه له خشی و نه له رزی، به لام به قسه هه ندی شت بلتی، یان به کرده وه هه ندی شت بکات، پیچه وانه ی ئه و ئیمان به بی: که له دل ی دایه، له بهرئه وه ی که زوری لی ده کری و ناچار ده کری} ئنجا خوا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ باسی نه کرده: ئه و حاله ته چونه؟ به لام که دوا یی ده فه رموی: ﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، به لام که سیک سینه ی گوشادو ئاوه لابی بو کوفر، ئه وانه تووره یی خویان له سه ره و، سزایه کی مه زنیان هه یه.

که واته: که سیک که ناچار ده کری و دلیشی پره له ئیمان و، دل و سینه ی خو ی ئاوه لا ناکات بو کوفر، ئا ئه وانه: نه تووره یی خویان له سه ره و، نه سزاشیان بو هه یه، به لام بو یه خوا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ باسی نه کرده، چونکه: به سیاق و سه ليقه دیاره، که نه گه ر که سیک به دلخو شیی و به ویستی خو ی و، به دل بو کردنه وه وه، پیشوازیی له کوفر بکات، شایسته ی ئه وه بی، خوا لئی تووره بی و سزایه کی مه زنیشی هه بی، بیگومان که سیک ناچار

بىكرى، ديارە حوكمە كەي پىچە وانەيە و، خوا، نە لىتى توورە دەبى و نە سزاشى دەدات، چونكە ناچار كراو، كەواتە: مۆلە تىشە كە كەسىك ناچار بىكرى لەسەر كوفەر، ھەندى شت بلى و ھەندى شت بىكات، بۆ ئەو ھى ئەوانەي كە ناچارى دەكەن، لە كۆل خۇييان بىكاتەو، ئەو ئازارو نارەھە تىيەي كە دەيدەن، لە خۇي دوورى بختەو، وەك دوايى لە باسىكى سەربەخۇدا بە تەفصىل باسى ئەو دەكەين.

دوايى خوا ﷻ ھۆكارى ئەو كە لىيان توورەيەو، سزاي مەزنىشان ھەيە لە دوارۇژدا، ھۆكارە كەي دەخاتە روو، دەفەرموئى: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾، ئەويش بەھوى ئەو ھەو كە ژيانى دىنيان خۇشتروىستو ھەلبىزاردو ھەسەر ژيانى دوارۇژدا، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، ھەروھە بەھوى ئەو ھەو: كە خوا كۆمەلى كافران، ناخاتە سەر راستە رى، ئەوانەش رىي راستيان نەگرتۆتەبەر، بە رىي لاردا ھاتوون و، بە كۆلىك گوناھو تاوانەو ھاتوونەو خزمەت خوا ﷻ، بۆيە خوا ﷻ لىيان توورەيە و، بۆيەش سزاي مەزنىيان بۆ ھەيە.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ﴾، ئا ئەوانە كە سانىكن كە خوا مۆرى بەسەر دلە كانيانەو ھاو، مۆرى بەسەر بىستىيانەو ھاو، مۆرى بەسەر چاوە كانىشانەو ھاو، واتە: نە دلە كانيان وەك پىويست تىدەگەن، نە ھەستى بىستىيان، وەك پىويست كاردەكات، كە ھەق بىستى و، نە چاوە كانىشان وەك پىويست كاردەكەن كە ھەق بىين، ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾، ئا ئەوانە بىئاگانان، ئەگەر بىئاگا نەبوونايە لە ھەق، ئامادە نەدەبوون، وا بە ئاسانى دەستبەردارى ئەو ھەقە بىن، بە تۆزە ترستىك و تۆزە برستىك.

﴿لَا جُرْمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾، بە دىنيايەو ئەوانە لە دوارۇژدا، ھەر ئەوانن زىانبار، زىانبارانى راستەقىنە ھەر ئەوانەن، كە رىيان لە ھەق ھەلدەكەوئى، خوا رىي راستيان بۆ پۇشن دەكاتەو، تىدەگەن و لىتى شارەزا دەبن، كەچى دواتر دەستبەردارى دەبن، لە ژىر زەخت و فشارى ئەھلى كوفردا.

ئىجا دىتە سەر باسى بابەتى دووھم، كە برىتتە لە كۆچكردن و، بە جىھىشتى مال و حال و نىشتىمان لە ژىر زەخت و فشارى ئەھلى كوفردا، دەفەرموئى: ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، پاشان بىنگومان پەروەردگارت بۆ كە سانىك كە كۆچيان كرده، دواي ئەو ھى كە ئەشكەنجە دراون، بەلام دوايى تىكۆشاون و خۇراگرىبوون، {واتە:

خوڤراگر بوون له سهه كوچكردن، له سهه تيكووشان، له سهه خهبات كردن} به دنيايي هه پهروهردگارت له دواي نه وه، {واته: له دواي نه شكه نجه درانيان و، له دواي كوچكردنيان و تيكووشان و خوڤراگرييان} پهروهردگارت ليبوردهي به بهزه ييه.

له كوټايي دا خودا باسي سهه رهنجامي هه موو لايهك دهكات، چ چاكه كاران، چ خراپه كاران، چ نهوانه ي خوڤراگريبوون، چ نهوانه ي خوڤرانه گر بوون، چ نهوانه ي كاربان به عهزيمهت كرده و، قسه به كي وايان نه كرده كه نه هلي كوفر دليان پيبي خوڤسبي، چ نهوانه ي كاربان به مؤلهت كرده و، چ نهوانه ي كه له مؤلهتيش به ولاره تر چوون و، سينه ي خوڤيان كرده وه و، دهروازه ي دلي خوڤيان كرده وه، بو كوفر و بي ديني، له بهر زهخت و فشاريك كه لتيان كراوه، له ترسان، له برسان، به هه هوكاريك، نا نهوانه، خواي دادگهرو كارزان به يهك نايهت باسي هه موويان دهكات.

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ جُنْدِلُ عَنْ نَفْسِهَا﴾ رۆژنيك كه هه موو كهس دي، به رگري له خوي دهكات به شهه قسه و مشتومر، به رگري له خوي دهكات، ﴿وَتُؤَنَّفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ هه موو كه سيكيش به پيبي نه وه ي كه كرده ويه تي و نه نجامي داوه، پاداشت و سزاي پر به پيست و تهواوي ده دري ته وه ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ له حالتيك دا كه سهه ميشيان ليتاكري.

ئجا نه گه ر چاكه كار بووبن، پاداشتيان ده دري ته وه و، نه گه ر خراپه كار بووبن، سزايان ده دري ته وه، به لام هيچ كاميان سهه ميان لي ناكري، هه له به ته خوا ﴿لَا يَكْفُرُ﴾ له گه ل نه هلي ئيماندا، وي پراي عه دل به فه زليش مامه له دهكات، واته: زياد له شايسته يي خوڤيان، مافيان پيسته دات و پاداشتيان ده داته وه، به لام له گه ل نه هلي كوفردا، هه ر به دادگهري مامه له دهكات و، زيتر له وه ي كه شايسته ي نين، زيتر له و سزايه ي كه پر به پيستي كرده وه كه ي خوڤيانه، سزايان نادات، به لكو به دادگهري له گه لياندا مامه له دهكات، هه له به ته خوا ﴿لَا يَكْفُرُ﴾ له هه ندي شويندا، باسي ئيماندارانيش دهكات: ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ..﴾ ﴿٤﴾ يونس، به لام له وي دا مه به ست نه وه يه كه: سهه رها خوا به پيبي ته رازووي دادگه رانه ي ده فه رموي: نه وه پاداشته كه تانه، به لام دوايش له شوينيكي ديكه دا، ده فه رموي: ﴿لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَّا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ﴿٣٨﴾ النور، وهك به خششي خوي بويان زياد دهكات، پيشي مافي رهواي خوڤيان به ته واويي به پيبي دادگهري، ده دري تي و دوايش وهك به خشش (فضل) پاداشتي ديكه شيان ده دري ته وه، واته: نه وه كه ده فه رموي: ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ...﴾ ﴿٤﴾ يونس، ريگر نيه له وه كه: خوا جگه له وه ي به دادگهري و پر به پيستي كرده وه كاني خوڤيان ده يانكه وي، زياده شيان بو بخاته سهه ر.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

هه ره که سیک پاش بر واهینانی به خوا، بیبر وایته وه، - مه گهر ناچار بکری له سه ره کوفر - نه وه خوا لیتی تووره ده بی و، نه وه که سه سزایه کی مه زنی ده بی، چونکه ژبانی دنیای به سه ره هی دواروژدا هه لباردوه و خوشتی ویستوه و، نه وانه خوا دل و گوئی و چاویانی مور کردوه و، نه وانه بیتاگان و، به دلایی له دواروژدا، هه ره نه وانه زیانباری راسته قینه ن:

خوا ده فهرموئ: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ وَأَبْصَرَتْهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿١٠٩﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ده برگه دا:

۱- ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ﴾، واته: هه ره که سیک له دواى بر واهینانی، بیبر وای به خوا.

(مَنْ بَعْدَ إِيمَانِهِ)، (أَي: بَعْدَ تَمَكُّنِ الْإِيمَانِ فِي قَلْبِهِ)، دواى نه وهی ئیمان له دلیدا جیگیر بووه و، بر وای هیناوه، بیبر وایته وه و، کوفر به خوا بکات، دواى وه لاهمه که ی دی، به لام وه که قسه به کی نیاوخن و، وهك (الْجُمْلَةُ الْمُعْتَرِضَةُ)، که رسته به که ده خریتنه نیاوان رسته کانی دیکه وه، ده فهرموئ:

۲- ﴿إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾، واته: مه گهر که سیک بیبر وای به خوا، به روالهت و به قسه، به لام له به ره نه وهی ناچار کراوه و، زوری لیکراوه و، دلشی به ئیمان ئارامگرتوو

بن، واته: دلی دامه زراو و، نه له خشاو بن، نه و که سه له و حوکمه ی که دوایی خوا باسی ده کات، هه لآویردراوه و، جیاکراوه ته وه، واته: نه و که سه مؤله تی بو هه یه و به و مؤله ته کاری کردوه، بویه: نه توورهبی خوی دپته سه رو، نه نازاری مه زنیسی ده بن له دوا رۆژدا.

۳- ﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا﴾، به لآم که سیک سینهی گوشاد بن بو کوفر، دلی خوی بو کوفر بکاته وه، ده لن: ﴿شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا: وَسَعَهُ لِقَبُولِ الْكُفْرِ﴾، دلی خوی فراوان بکات، بو نه وه ی کوفری بچیتن، ده روازه ی دلی خوی بو کوفر بکاته وه، یانی: به دلکراوه یی و باخه ل فراهیی و سینگ فراوانیی، ﴿بِرَحَابَةِ الصَّدر﴾ به دل پیخوشبوونه وه، نه ک به ناچاریی.

۴- ﴿فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ﴾، که ساتیک سینه و دلی خویان بو کوفر بکه نه وه، توورهبی خویان دپته سه ر، ده لن: ﴿الْجُمْلَةُ الْإِسْمِيَّةُ تَدُلُّ عَلَى الدَّوامِ وَالثَّبُوتِ﴾، که ده فه رموی: ﴿فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ﴾، توورهبی خویان له سه ره، رسته ی ناوی، به رده وه ام بوون و چه سپاوی ده گه یه نن.

۵- ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، واته: ههروه ها بو نه وان سزایه کی مه زن هه یه، ﴿لَهُمْ﴾، (الجار والمجرور) ه، ده لن: ﴿تَقْدِيمٌ (لَهُمْ) عَلَى (عَذَابٍ عَظِيمٍ) لِلإِهْتِمَامِ﴾، هه میسه که (الجار والمجرور) پیش ده که ون، نه وه بو گرنگی پیدانه، واته: سزایه کی مه زن بو نه وان هه یه، بوچی؟ دوایی هوکاره که ی روونکراوه ته وه:

۶- ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾، واته: نه وه ش به هو ی نه وه وه که نه وانه ژیا نی دنیا یان خو شتر ویستوه و {هه لیا نبی زاردوه} به سه ر دوا رۆژدا، پیشتر با سمان کرد که: ﴿اسْتَحَبُّوا﴾، هه ر (أَحَبُّوا) یه، به لآم (س و ت) خراونه سه ر، بو زیده رویی تیدا کران و تو خکردنه وه ی مانایه که ی، ﴿اسْتَحَبُّوا﴾، واته: زوریان خو شو یستوه، چونکه کردار نه گه ر پینه کانی زیاتر بن، مانایه که شی به هیزتره: ﴿زِيَادَةُ الْمُبْنَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى﴾، کردار (فعل) نه گه ر پینه کانی زیاتر بن، مانا که شی به هیزتر ده بن، وهك (تَأَخَّرَ) و (اسْتَأَخَّرَ)، (تَقَدَّمَ) و (اسْتَقَدَّمَ)، دووه مه کان مانایه که یان به هیزتر ده بن، له یه که مه کان.

که ده فه رموی: ﴿اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾، ﴿اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، یانی: ﴿أَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، واته: ژیا نی دنیا یان خو شو یستوه، یان زوریان خو شو یستوه، ئنجا ﴿اسْتَحَبُّوا﴾ پیوستی به وه ناکات، به پیتیک به رکار بخوازی، به لآم که ده فه رموی: ﴿اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾، به م (علی) یه، تیبه ری پیکراوه بو (الآخرة)،

چونکه: (ضُمْنٌ مَعْنَى فَضَّلُوا وَاتَّزُوا)، یانی: هه‌لیانبژاردوه و، به باشتریان داناوه، خراوتهه نیو: (أَسْتَحَبُّوا) هوه، به‌هۆی ئه‌و پیتی (علی) هوه، چونکه بنچینه‌یه‌کی زمانی عه‌ره‌بیه ههر کردار (فعل) پیوستیی به پیت (حرف) یك نه‌بی بۆ به‌رکار خواستن و، به‌رکار (مفعول) ی پتی بخوازی، ئه‌وه و پرای مانایه‌که‌ی خۆی، مانایه‌کی دیکه‌ش به پیتی مانای پیتکه‌ده‌گریته‌خۆی، ئه‌مه‌ش پیتی ده‌گوتری: بنه‌مای وه‌گه‌ل خستن (قاعدة التضمین).

۷- ﴿وَأَنْتَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، هه‌روه‌ها به‌هۆی ئه‌وه‌شه‌وه، که خوا کۆمه‌لی کافران راسته‌ری ناکات، ئه‌مه هۆکاری دووه‌می تووره‌یی خوا و، سزای مه‌زنی خوایه، واته: به‌هۆی ئه‌وه‌وه که خوا له خستنه‌سه‌ر ری و، له راسته‌ری کردنی خۆی، بیه‌شی کردوون، ئنجا ئه‌وانه که له هیدایه‌تی تایه‌تی خوا بیه‌ش بوون، دیاره که‌سیک که له هیدایه‌تی خوا بیه‌ش بی، خوا لیتی تووره‌ده‌بی، به‌لام بیه‌ش بوون، له‌به‌رئه‌وه‌ی خۆیان نه‌یانویستوه، وه‌ک خوا عَزَّ وَجَلَّ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَمَّا نُمُودٌ فَهَدَيْنَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ (۱۷) فصلت، واته: گه‌لی (نمُود) مان رینمایی کرد، به‌لام ئه‌وان کۆرییان هه‌لبژارد و، خۆشتر ویست، به‌سه‌ر رینمایی و ری دیتن دا.

۸- ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ لَنْ يَسْمَعَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ لَنْ يَبْصُرَهُمْ﴾، واته: ئا ئه‌وانه که‌سانیکن، که خوا مۆری به‌سه‌ر دلپانه‌وه‌و، به‌سه‌ر بیستنیانه‌وه و، به‌سه‌ر چاوه‌کانپانه‌وه، ناوه.

(الطَّبَعُ مُسْتَعَارٌ لِمَنْعِ وَضُولِ الْإِيمَانِ)، وه‌ک پیشتریش له شیکردنه‌وه‌ی مانای (طَبَع) و، (ختم) دا باسمان کرد، (طَبَع)، خوازاوه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه: که خوا ری لیتی گرتوون، که ئیمان بچیته نیو دلپان، هه‌لبه‌ته‌خوا ری لیتی نه‌گرتوون، به‌و واتایه که راسته‌وخۆ خوا رییان لیتی بگری، به‌لام یانی: به پیتی یاسای خوا، ههر که‌سیک له‌سه‌ر ئه‌و گونا‌هانه به‌رده‌وام بی، دلی داده‌خری، له به‌رانبه‌ر هیدایه‌تی خوا‌دا، ئنجا له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و پرۆسه‌یه به‌پیتی یاسا‌کانی خوا ئه‌نجام ده‌دری و، به‌پیتی ویستی خوا، خوا عَزَّ وَجَلَّ پالی داوه‌ته لای خۆی، ئه‌گه‌رنا خوا نه‌هاتوه به‌تۆزیی دلپان بگری و، نه‌هیلتی ئیمانپان بچیتتی!

۹- ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾، ههر ئه‌وانه بیتاگان، واته: ئه‌وانه له بیتاگایی دا، ته‌واو رۆچووون، به‌جۆریک که وه‌ک بیتاگایی (غفلة) له‌وان دا کورت هه‌لاتبی.

۱۰- ﴿لَا جُرْمَ أَنَّهُمْ فِي الْأَخْرَةِ هُمُ الْخَسِرُونَ﴾ (لَا جُرْمَ)، به‌سن چوار مانایان لیکدراوه‌ته‌وه، که هه‌موویان، واته: به‌دلپایی، یاخود: چه‌سپاوه، یاخود: به‌بن دوودلی،

(لا جَرَمَ أَي لا مُعَالَاة)، یان (لا بُدَّ)، یان (لا حَقًّا)، ھەرسێکیان دەبنەوہ بە یەك واتا، (لا جَرَمَ)،
 واتە: ھیچ گومانی تێدانیه، (أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَسِرُونَ)، کە ئا ئەوانە لە
 دواڕۆژدا زیانبارن، ئنجا کە بە پاناوی (هُمُ) کە پێی دەگوتری: (ضمیر الفصل) پاناوی جیاکردنەوہ،
 پاشان (أل) یشی خستۆتە سەر (خاسرون)، (الْخَسِرُونَ)، ئەمە یانی: لە دواڕۆژدا ئا ئەوانەن
 زیانبارانی راستەقینە، کە لە زیانباریی دا نوقم بوون.

کورتە باسیک له باره‌ی

حوکمی زۆر لیکرانه‌وه له‌سه‌ر کوفر و تاوان^(١)

به‌پێزان! ئەم کورتە باسه له پازده (١٥) بڕگه‌دا ده‌خه‌ینه‌پروو:

بڕگه‌ی یه‌که‌م: دياره ئەم ئايه‌ته به‌هۆی پرووداویک، یان زیاتره‌وه هاتۆته‌ خوار، وه‌ك له هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌که‌ی دا باس‌مان کرد، که عه‌مماری کوپری یاسر خوا لیتی پاززی بێ، هاوبه‌ش بۆ خوا دانهره‌کان گرتوویانه و، ئەشکه‌نجه‌یان داوه و، ئەویش له ژێر زه‌خت و گوشاری ئەواندا، هه‌ندی شتی گوتوه، که ئەوانی پێ له کۆل خۆی بکاته‌وه و، به‌لام هه‌ر له‌وباره‌وه ئەم به‌سه‌رهاته‌ش هاتوه، که ئەگه‌ر ئايه‌ته‌که‌ له‌باره‌ی ئەو به‌سه‌رهاته‌شه‌وه نه‌هاتبێته‌ خوار، گرنگ ئەوه‌یه، به‌سه‌ر ئەو به‌سه‌رهاته‌ش دا ده‌چه‌سپێ:

﴿أَنْ عُبُونَا لِمُسْلِمَةٍ أَخَذُوا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ، فَذَهَبُوا بِهِمَا إِلَى مُسْلِمَةٍ، فَقَالَ لِأَحَدِهِمَا: أَتَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَخَلَّى عَنْهُ، وَقَالَ لِلآخَرِ: أَتَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: وَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ؟ قَالَ: أَنَا أَصَمُّ لَا أَسْمَعُ، فَقَدَّمَهُ وَضَرَبَ عُنُقَهُ، فَجَاءَ هَذَا إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: هَلَكْتُ، قَالَ: (وَمَا أَهْلَكَ؟) فَذَكَرَ الْحَدِيثَ، قَالَ: (أَمَّا صَاحِبُكَ فَأَخَذَ بِالثَّقَةِ، وَأَمَّا أَنْتَ فَأَخَذْتَ بِالرُّخْصَةِ عَلَى مَا أَنْتَ عَلَيْهِ السَّاعَةَ) قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: (أَنْتَ عَلَى مَا أَنْتَ عَلَيْهِ)﴾^(٢).

واته: ده‌لێ هه‌ندیك جاسووسی موسه‌يله‌مه‌ی درۆزن، دوو پیاو له‌هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گرن، ده‌یانبه‌ن بۆ لای موسه‌يله‌مه، به‌یه‌کیکیان ده‌لێ: شایه‌دی ده‌ده‌ی که موچه‌مه‌د ﷺ، پێغه‌مبه‌ری خوايه؟ ده‌لێ: به‌لێ، ده‌لێ: شایه‌دی ده‌ده‌ی که منیش

(١) ئەم باسه‌مان زۆربه‌ی هه‌ره زۆری له‌ته‌فسیری (الجامع لأحكام القرآن) ی (القرطبي) به‌رگی (١٠)، لاپه‌ره: (١٤٨-١٥٨)، وه‌رگرتوه، به‌لام بێگومان جگه‌ له‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ی خۆی دینم، ئەوی دیکه هه‌ندیکی به‌ دارشتنی خۆم داده‌پێژمه‌وه، به‌لام ده‌ستکاری نێوه‌پروکی قسه‌کانی ئەو ناکه‌م، مه‌گه‌ر قسه‌یه‌کم به‌ دل نه‌بێ، قسه‌که‌ی دینم، دوا‌ی قسه‌ی خۆمی له‌سه‌ر ده‌که‌م.

(٢) (الجامع لأحكام القرآن)، ج ١٠، ص ١٤٨، لیکۆله‌ره‌وه و، (مخرج) ی ده‌قه‌کان گوتوو‌یه‌تی: (مَرَسَلٌ) ه‌یانی: یه‌کسه‌ر له‌تابیعییه‌وه‌ دراوه‌ته‌ پال پێغه‌مبه‌ر ﷺ، بێ ئەوه‌ی باسی هاوه‌ل (صحابی) بکری.

پیغمبهری خوام؟ ده‌لئی: به‌لئی، به‌ره‌لای ده‌کات، به‌هی دووه‌میشیان ده‌لئی: شایه‌دی
 ده‌ده‌ی که موحه‌ممه‌د ﷺ، پیغمبهری خواجه؟ ده‌لئی: به‌لئی، ده‌لئی: شایه‌دی ده‌ده‌ی که
 منیش پیغمبهری خوام؟ ده‌لئی: من که‌رم، هیچ نایستم، ئه‌ویش ده‌یه‌ئینی و، له‌گه‌ردنی
 ده‌دا و، ده‌یکوژئی، ئه‌وه‌ی دووه‌میان که‌ ده‌ربازی بووه، ده‌چیته‌وه‌ بو‌ لای پیغمبهر
 ﷺ، ده‌لئی: فه‌وتام، ده‌فه‌رموئی: چ شتیک فه‌وتاندوی؟ به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بو‌ ده‌گپرتیه‌وه،
 پیغمبهر ﷺ ده‌فه‌رموئی: هاوه‌له‌که‌ت کاری به‌ عه‌زیمه‌ت کرد {یانی: پاداشتی له‌لای خوا
 زور گه‌وره‌یه}، به‌لام تو‌ ئیشت به‌ مؤله‌ت کردوه، ئنجا لئی پرسی؟ ئیستا له‌م کاته‌دا
 که‌ هاتووی بو‌ لای من، ئیمانته‌ چونه‌؟ گوتی: شایه‌دی ده‌ده‌م که‌ هه‌ر تو‌ پیغمبهری
 خوام ﷺ، پیغمبهر ﷺ فه‌رمووی: تو‌ هه‌ر له‌سه‌ر حالئی خوئی {واته: ئیمانته‌که‌ت له
 جیی خوئیته‌تی، کارت به‌ مؤله‌ت کردوه و، خوا لیت خوئ ده‌بی}.

برگه‌ی دووهم: دوو فه‌رمووده‌ له‌وباره‌وه:

۱/ فه‌رمووده‌ی یه‌که‌م: پیغمبهر ﷺ ده‌فه‌رموئی: {مَا خَيْرَ عَمَارٍ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَرْشَدَهُمَا} (۱)،
 واته: عه‌ممار سه‌رپشک نه‌کراوه، له‌ نێوان دوو کاراندا، مه‌گه‌ر کامه‌یان باشته‌، ئه‌وی هه‌لبژاردوه.

که‌واته: که‌ کافره‌کان سه‌رپشکیان کردوه، له‌ نێوان ئه‌وه‌دا له‌سه‌ر ئه‌شکه‌نجه‌دانی
 به‌رده‌وام بن، تاکو ده‌یکوژن، یاخود قسه‌یه‌ک بکات، که‌ دلئی ئه‌وان پازی بکات و، له
 کوئل خوئیان بکاته‌وه، مانای وایه‌ شتیککی باشی کردوه، چونکه‌ پیغمبهر ﷺ ده‌فه‌رموئی:
 عه‌ممار سه‌رپشک نه‌کراوه له‌ نێوان دوو کاراندا، مه‌گه‌ر کامه‌یان باشه‌ ئه‌وه‌ی هه‌لبژاردوه.

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نتی که‌ عه‌ممار ﷺ، کاتی خوئی له‌ نێوانی عه‌لی و
 موعاویه‌دا، ده‌چیته‌ گه‌ل عه‌لی خوا له‌ عه‌لی پازی بی و، له‌ موعاویه‌ش خوئینی، که‌ عه‌لی
 خه‌لیفه‌ی چواره‌می پیغمبهر ﷺ بووه، موعاویه‌ش یاخی بووه، به‌ ده‌قی فه‌رمایشی
 پیغمبهر ﷺ که‌ ده‌فه‌رموئی: {وَيُحِبُّ ابْنُ سُمَيَّةَ تَقْتُلُهُ الْفِتْنَةُ الْبَاغِيَّةُ} (۲)، واته: هاوار بو‌ کوری
 سومه‌یه، که‌ کومه‌لی یاخیان ده‌یکوژن.

دوایش به‌ ده‌ستی کومه‌له‌که‌ی موعاویه‌ کوژرا.

(۱) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۷۹۹، وَابْنُ مَاجَهَ: ۱۴۸، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ فِي صَحِيحِ سَنَنِ التِّرْمِذِيِّ.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۶۲۵۰، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوطِ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرَطِ مُسْلِمٍ.

که واته: ئەوان یاخیی (باغی)ین و، ئاشکراشه که ئەوان یاخییوون، چونکه هەر که سێک له خەلیفەیهک که مسوڵمانان پەیمان و بەلێنیان پێداوه، هەلگەرپێتهوه، بە یاخیی له قەلەم دەدری.

۱/۲ فەرموودهی دووه: پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: {إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي: الْخَطَأَ وَالنَّسِيَانَ وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ} (۱)، واته: بێگومان خوا له هەلە و، لهبیرچوون و، ئەوه که تۆبزیان لێ بکری، لهسەر ئەم ئۆممەتەم لایردوه، واته: هەر شتی بکەن و بلێن، بەهۆی ئەوهوه که بە هەلە کردووین، یان بەهۆی لهبیرچوونەوهوه، یان بەهۆی ناچارکرانەوه، لهسەریان نانووسری.

برگە ی سێیه م: (الْقُرْطُبِيُّ) دەلێ: (أَجْمَعَ أَهْلُ الْعِلْمِ عَلَى أَنَّ مَنْ أَكَرَهُ عَلَى الْكُفْرِ، حَتَّى خَشِيَ عَلَى نَفْسِهِ الْقَتْلَ، أَنَّهُ لَا إِثْمَ عَلَيْهِ، إِنْ كَفَرَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ) (۲).

واته: زانیان لهسەر ئەوه یه کدهنگن، که هەر که سێک لهسەر بێبیروایی، ناچار بکری، تاکو مهترسیی ئەوهی هەبێ که بکوژری، {یاخود بفهوتی له ژێر ئەشکهنجەدا} (۳)، ئەگەر کوفریش بلێ، گوناھی ناگاتی، بە مهرجیک، دلەکهی پر بێ له نیمان.

برگە ی چواره م: (ذَهَبَتْ طَائِفَةٌ مِنَ الْعُلَمَاءِ إِلَى أَنَّ الرُّخْصَةَ إِذَا جَاءَتْ فِي الْقَوْلِ، وَأَمَّا فِي الْفِعْلِ: فَلَا رُخْصَةَ فِيهِ، مِثْلَ أَنْ يُكْرَهُوا عَلَى السُّجُودِ لِعَبْرِ اللَّهِ، أَوْ الصَّلَاةِ لِعَبْرِ الْقِبْلَةِ، وَالصَّحِيحُ أَنَّهُ يَسْجُدُ، وَإِنْ كَانَ لِعَبْرِ قِبْلَةٍ، وَقَالَتْ طَائِفَةٌ: الْإِكْرَاهُ فِي الْفِعْلِ وَالْقَوْلِ سَوَاءٌ، إِذَا أَسْرَ الْإِيمَانَ، رَوَى ذَلِكَ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ وَمَكْحُومٍ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ وَطَائِفَةٍ مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ، رَوَى ابْنُ الْقَاسِمِ عَنْ مَالِكٍ أَنَّ مَنْ أَكَرَهُ عَلَى شُرْبِ الْخَمْرِ، وَتَرَكَ الصَّلَاةَ أَوْ الْإِفْطَارَ فِي رَمَضَانَ، أَنَّ الْإِثْمَ مَرْفُوعٌ عَنْهُ) (۴).

واته: کۆمه لێک له زانیان، رایان وایه که مۆلەت بۆ کوفرکردن، ته نیا له قسه دایه، (واته: به قسه و به بهزار شتی بلی)، به لام له کرده وه دا، مۆلەتی تیدا نیه، بۆ وینه: که ناچار بکری، کړنووش بهری بۆ جگه له خوا، یاخود نوژیکی بکات بۆ خوا، به لام بهره و قبیلە نه بێ، هه ندیک له زانیان وایان گوتوه، (قُرْطُبِيُّ) یش دەلێ، به لام رای راست

(۱) أَخْرَجَهُ ابْنُ جِبَّانَ: ۷۲۱۹، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط البخاري.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۰، ص ۱۸۲.

(۳) هی نیوان که وانه کان زیادهی خۆمه، چونکه مه رج نیه کوشتن یه کسه راسته وخۆ بێ .

(۴) (الجامع لأحكام القرآن): ج ۱۰، ص ۱۵۱.

ئەوھىيە، كە ناچار كرا كېنووش بۇ غەيرى خوا بەرى، بۆى ھەيە كېنووش بەرى، ھەرۈھە بۆى ھەيە كە بە بى روو كرنە قىلە، نوئز بكات، بۆيە زانايانى ئايىن گوتوويانە: ناچار كران لە كرادار و لە قسەدا، يە كسانە، بە مەر جىك ئيمان پەنھان بكات لە دلى خۆيدا، ئەمە لە عومەرى كورى خەتتابەوہ خواى لىتى رازى بى، كېردراوہتەوہ، ھەرۈھە لە مە كھوولەوہ كېردراوہتەوہ {كە يە كىكە لە زانايانى تابىين} و، ئەمە قسەى مالىكە و، قسەى كۆمە ئىك لە زانايانى عىراقە و، {ئىبن القاسم} ىش لە مالىكەوہ ھىتاويەتى، كە ھەر كە سىك ناچار بىكرى لەسەر خواردنەوہى مەى و، واز لە نوئز ھىتان و، ياخود رۆزوو شكاندن لە رەمەزان دا، گوناھى لەسەر لادە چى.

واتە: بەھۆى ناچار كرانەوہ، لەسەر ئەو شتانە گوناھبار نابى.

برگەى بىنجم: (أَجْمَعَ الْعُلَمَاءُ عَلَى أَنَّ مَنْ أَكْرَهَ عَلَى قَتْلِ غَيْرِهِ، أَنَّهُ لَا يَجُوزُ لَهُ الْإِقْدَامُ عَلَى قَتْلِهِ، وَلَا انْتِهَاكَ حُرْمَتِهِ بِجَلْدٍ أَوْ غَيْرِهِ، وَيَضُرُّ عَلَى الْبَلَاءِ الَّذِي نَزَلَ بِهِ، وَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَفْدِيَ نَفْسَهُ بِغَيْرِهِ)^(۱).

واتە: زانايان لەسەر ئەوہ يە كدەنگن، (راجايان نىە)، كە ھەر كە سىك ناچار بىكرى، يە كىكى دىكە بىكوژى، بۆى نىە نە بىكوژى و، نە بۆشى ھەيە، قامچى لىيدات و، ئازارى بدات و، دەبى خورباگىرى، لەسەر ئەو تاقى كرنەوہ يەى كە بەسەرى ھاتوہ و، بۆى نىە كە جگە لە خۆى بكاتە بە لاگىرەوہى خۆى، بۆ ئەوہى خۆى دەرباز بكات، {يە كىكى دىكە لە بەنىبەرى، ياخود ئازارى بدات}، ھەرۈھە {الْقُرْطُبِيُّ} گوتوويەتى: (وَاخْتُلِفَ فِي الزُّنَا، قَالَ ابْنُ الْعَرَبِيِّ: الصَّحِيحُ أَنَّهُ يَجُوزُ الْإِقْدَامُ عَلَى الزُّنَا وَلَا حَدَّ عَلَيْهِ، قَالَ ابْنُ الْمُنْذِرِ لَا حَدَّ عَلَيْهِ، وَلَا فَرْقَ بَيْنَ سُلْطَانٍ، وَغَيْرِ سُلْطَانٍ).

واتە: دەربارەى داوئىن پىسى (زىنا كرن) كە بە ناچارى پى بىكرى، لەوبارەوہ راجايى ھەيە، {ئىبن العرەبى} گوتوويەتى: راي راست ئەوہ يە: كە دروستە كە سىك ناچار بىكرى، لەسەر زىنا، ئەگەر زىناشى كرن، سزاي لەسەر نىە و، گوناھبارىش نابى، {ئىبن المُنْذِر} ىش گوتوويەتى: سزاي لەسەر نىە و، جياوازىش نىە، بۆ كە سىك كە ناچار دە كرى لەسەر داوئىن پىسى و زىنا، چ ھوكمران بى، چ جگە لە ھوكمران بى.

بۆ وىنە: كۆمە ئىك چەتە، لە شوئىك كابرا بەبى دەسەلاتى دەكەوئتە بەردەستىان و، ناچارى زىنا كرنى دەكەن.

به لام رای واش هه یه، که نه خیر گونا هبار ده بی و، سزای له سه ره، چونکه نه وه په یوه ندیی به ناره زوو جوولانه وه هه یه، به لام نه وانی دیکه ده لین: نا، جاری وا هه یه کابرا، که ده شگونجن ناره زووشی بجوولیت و، له گه ل نه وه شدا که ناچار کراوه، نجا به ته تکیه رای نه وانه راستره، که ده لین: گونا هی له سه ره نیه و، سزای له سه ره نیه، چونکه نه گهر بو کوفر گوتن، یان کوفر کردن مؤلت هه بی، دیاره ده بی بو نه وه ش، مؤلت هه بی.

برگه ی شه شه م: (اِخْتَلَفَ الْعُلَمَاءُ فِي طَلَاقِ الْمُكْرَهَةِ وَعِتَاقِهِ، رَأَى الْجُمْهُورُ أَنَّهُ لَا يَلْزَمُهُ شَيْءٌ، هَذَا رَأَى الشَّافِعِيُّ وَأَصْحَابِهِ، وَذَكَرَهُ ابْنُ الْمُنْذِرِ، وَابْنُ الزَّبَيْرِ، وَابْنُ عَمْرٍو، وَابْنُ عَبَّاسٍ، وَعَطَاءٌ، وَطَاوُسٌ، وَالْحَسَنُ، وَالشَّرِيحُ، وَقَاسِمٌ، وَسَالِمٌ، وَمَالِكٌ، وَالْأَوْزَاعِيُّ، وَأَخْمَدٌ، وَإِسْحَاقُ، وَأَبِي الثَّوْرِ، وَأَجَازَ طَائِفَةٌ طَلَاقَهُ، رُوِيَ ذَلِكَ عَنِ الشَّعْبِيِّ، وَالنَّخَعِيِّ، وَأَبِي قِلَابَةَ، وَالزُّهْرِيِّ، وَقَتَادَةَ، وَهُوَ قَوْلُ الْكُوفِيِّينَ، وَقَالَ أَبُو حَنِيفَةَ: طَلَاقُ الْمُكْرَهَةِ يَلْزَمُ)^(۱).

واته: راجیایی له نیوان زانایان دا هه یه، له سه ره نه وه که که سیک ناچار بکری له سه ره ته لاق دان، یا خود نه گهر کویله ی هه بن، ناچار بکری له سه ره نازادکردنیان، رای زوربه ی زانایان نه وه یه: نه ته لاقه که ی ده که وی، با به توبزی پیتی ته لاق یدهن، نه به نازادکردنه که شه وه پابه ند ده کری، هه رچه نده توبزی لیکه ن و کویله کانی پی نازاد بکه ن، نه سه رای شافیعی و هاوه لاکانیه تی، (ابن المنذر) نه و رایه ی هیناوه، له عه بدوللای کوری زوبه یرو عه بدوللای کوری عومه رو، عه بدوللای کوری عه بباسه وه، (خوا له خویمان و بابیان رازی بی)، هه روه ها له {عطاء} و {طاووس} و {حسن} و {شریح} و {سالم} وه، نه وانه ش هه موویان زانایانی تابعینن، خوا لیبیان رازی بی و، خوا لیبیان خوش بی، هه روه ها له مالیک و نه وزاعیی و نه حمه د و نیسحاق و نه بی ته وره وه، له هه موویانه وه نه و رایه هاتوه، به لام کومه لیک گوتوویانه: ته لاقی ده که وی، نه مه ش له شه عبیی و نه خه عبیی و نه بی قولابه و زوهریی و قه تاده وه هاتوه و، قسه ی کوفیه کانیشه و (ابو حنیفه) ش، گوتوویه تی: بابای ناچار کراو، ته لاقی ده که وی.

منیش ده لیم: وایه فه رمووده ی: {إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ^(۲)، واته: کرده وه کان به پیتی نیه تن، به لگه یه له سه ریان و، یم وایه قسه که ی (القرطبی)، راست و ته واوه، که سیک نیه تی نیه، ژنه که ی ته لاق بدات و، ناچار ده کری، یان نیه تی نیه، کوفر بکات و، ناچار ده کری، مولزه م ناکری و، پابه ند ناکری به و شته وه، که به ناچاریی پیتی ده کری و، پیتی ده گوتری.

(۱) (الجامع لأحكام القرآن) ج ۱۰، ص ۱۵۱.

(۲) رواه البخاري: ۱، مسلم: ۹۰۷.

برگهی حه و ته م: (وَأَمَّا بَيْعُ الْمُكْرَهِ وَالْمَضْغُوطِ، فَلَهُ حَالَتَانِ:

الأولى: أن يبيع ماله في حق وجب عليه، فذلك ماض سائغ لا رجوع فيه عند الفقهاء، لأنه يلزمه أداء الحق إلى ربه من غير المبيع، فلما لم يفعل ذلك، كان بيعه اختياراً منه فلزمه.

الثانية: وأما بيعُ المكره ظلماً أو قهراً، فذلك بيع لا يجوزُ عليه، وهو أولى بمتاعه يأخذه بلا ظن، ويُنْبَعُ الْمُشْتَرِي بِالظَّنِّ ذَلِكَ الظالم^(١).

واته: به لام زور ليكران، {كه سيك كه زوري لي ده كرى} و، فشاري ده خريته سهر بو فروشتني شتيك، نه مه دوو حاله ق ههن:

يه كه ميان: نهو شته كه ناچار ده كرى، بيفروشي، بو هه قيك بي، كه له سهرى پيوسته، {كابر قهرزيكي له سهره، قهرزي كه سيك دي، ده لي: ده بي نهو شته بفروشي، (نهو ماله، نهو خانوو، نهو سه ياره)، قهرزه كه م بديه وه^(٢)، نهوه فروشتنه كه ي مادام به نرخي خو ي بي و به ري و جي بي، وهك شهر عزانان ده لين: فروشتنه كه ي ره وايه، نايي تييدا بگه رپيته وه، چونكه بو دانه وه ي هه قيك خاوه نه كه ي شته كه ده فروشي، {كه قهرزاريه تي} كه به بي فروشتنيش پابه ند بوو بيداته وه، نجا كه نه مه ي نه كردوه، نيسا فروشتنه كه به هه لپزاردني خو يه تي، مولزه مه كه نه نجامي بدات.

دوو ه ميان: نهوه يه كه سيك ناچار بكرى به فروشتني شتيك، به سته م و ناچار كران، بي نهوه ي هه قى كه سي له سهر بي، نهو فروشتنه نهو مامه له يه ي كه به تو بزي بي ده كرى، له سهرى تينا پهرى، {واته: له سهرى حيساب ناكري} و، خو ي خاوه ني كه لوپه له كه يه تي كه به تو بزي بي فروشراوه و، كه لوپه له كه ي خو ي، ههر كاتي ك ده ستي كه وت ده يباه وه لاي خو ي، باباي كربي ريش كه پاره ي بي داوه، بي ده گوتري: بچو پاره كه ت لهو سته مكاره بستينه وه، كه كاتي خو ي شته كه ي لي ستاندوه.

برگهی هه شته م: ههر (الْقُرْطَبِي) باسی بابه تيكي ديكه ده كات، ده لي:

(وَأَمَّا نِكَاحُ الْمُكْرَهِ، فَقَالَ سُخْنُونُ: أَجْمَعَ أَصْحَابُنَا عَلَى إِبْطَالِ نِكَاحِ الْمُكْرَهِ وَالْمُكْرَهَةِ، وَقَالُوا: لَا يَجُوزُ الْمُقَامُ عَلَيْهِ، لِأَنَّهُ لَمْ يَنْعَقِدْ، قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ سُخْنُونٍ: وَأَجَازَ أَهْلُ الْعِرَاقِ نِكَاحَ الْمُكْرَهِ، وَقَوْلُهُمْ خِلَافَ السُّنَّةِ الثَّابِتَةِ فِي حَدِيثِ خُنَسَاءِ بِنْتِ خِدَامِ الْأَنْصَارِيَّةِ، وَلَا أَمْرَهُ ﷺ بِالِاسْتِمَارِ فِي أَبْضَاعِهِمْ، فَلَا مَعْنَى لِقَوْلِهِمْ^(٣).

(١) جامع لأحكام القرآن: ج ١٠، ص ١٥٢.

(٢) نيوان كه وانه كان زياده ي خو مه .

(٣) ج ١٠، ص ١٥٢.

واته: به لام که سیک که به توبزی ژتیک لئ ماره ده کری، یا خود ژتیک به توبزی ماره ده کری له پیاویک (سُخُون) گوتوویه تی: هاوه لانی نیمه هه موو به کده ننگن له سهر نه وه، که بابای ناچار کراو له سهر هاوسه رگیری، هاوسه رگیریه که ی به تاله، ئنجا چ پیاو بن، به زوری هاوسه رگیری پی بکری، چ ئافرهت بن به زوری به شوو بدری و به توبزی به بن نه وه ی رای خوئی له سهر بن، گوتوویانه: دروستیش نیه، له سهر نه وه هاوسه رگیریه به رده وام بن، چونکه دانه مزراره، موحه ممه دی کوری سوحنون، ده لئ: به لام زانیانی عیراق هاوسه رگیری بابای ناچار کراویان به دروست داناوه، به لام قسه که یان پیچه وانه ی سوننه تی چه سپاوه له فهرمایشتی پیغه مبهردا ﷺ، که ئافرهتیک به ناوی (خُنساء بِنْتِ خِدَامِ الْأَنْصَارِيَّةِ) یه {ده چیتته لای پیغه مبهردا ﷺ ده لئ: بام منی به شوو داوه^(۱)، (واته: منی داوه به برازیه کی خوئی، که ده کاته ناموزای کچه که، منیش پیم ناخوشه)، پیغه مبهردیش ﷺ ده فهرموئی: نه وه ی که بابت کردوویه تی، هه لمانوه شانده وه^(۲)، هه روه ها له بهر نه وه ی که پیغه مبهردا ﷺ فهرمانی کردوه، که ئافرهتان راوژیان پی بکری، دهر باره ی به شوو دانیان و، هاوسه رگیریان، بویه قسه که یان هیچ مانایه کی نیه. {واته: قسه ی عیراقییه کان که مه بهستی پی مه زه بی نه بوو حه نیفه یه، هیچ واتایه کی نیه بگوتری: که سیک به زوری هاوسه رگیری پی کرابن، هاوسه رگیریه که ی له سهر ده چه سپن}.

نه وه به نسبت نه صلی هاوسه رگیری.

(فَإِنْ وَطَّئَهَا الْمُكْرَهُ عَلَى النُّكَاحِ غَيْرِ مُكْرِهِ عَلَى الْوَطْءِ وَالرِّضَا بِالنُّكَاحِ، لَزِمَهُ النُّكَاحُ عِنْدَنَا عَلَى الْمُسْمَى مِنَ الصَّدَاقِ وَدَرِيٍّ عَنْهُ الْحَدُّ، وَإِنْ قَالَ: وَطَّئْتُهَا عَلَى غَيْرِ رِضَا مِنِّي بِالنُّكَاحِ، فَعَلَيْهِ الْحَدُّ وَالصَّدَاقُ الْمُسْمَى، وَتَحَدُّ الْمَرْأَةُ إِنْ أَقْدَمَتْ وَهِيَ عَالِمَةٌ أَنَّهُ مُكْرَهُ عَلَى النُّكَاحِ، وَأَمَّا الْمُكْرَهُةُ عَلَى النُّكَاحِ وَعَلَى الْوَطْءِ، فَلَا حَدَّ عَلَيْهَا وَلَهَا الصَّدَاقُ، وَيُتَحَدُّ الْوَاطِيَةُ)^(۳).

واته: ئنجا نه گهر که سیک که ناچار کراوه له سهر هاوسه رگیری، {نه گهر پیاوه، نه گهر ئافرهته}، نه گهر چوووه لای ئافرهته که و، له گه لئ جووت بوو، به لام بو له گه لئ جووت بوونه که زوری لینه کرابوو، دوایش که زوری لیکرا، له سهر هاوسه رگیریه که، رازی بوو بوو، نه وه نه وه هاوسه رگیریه ی له سهر حیساب ده بی و، ده چیتته نه ستویه وه، ده بی نه وه نه ندازه

(۱) {عَنْ خُنْسَاءِ بِنْتِ خِدَامِ الْأَنْصَارِيَّةِ أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ ثَيِّبٌ، فَكْرِهَتْ ذَلِكَ، فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَرَدَّ نِكَاحَهُ؛ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۸۴۵.

(۲) نئوان که وانه کان زیاده ی خوومه.

(۳) ج ۱۰، ص ۱۵۳.

ماره‌ییه‌ی که ناوی هینراوه، بیدات به نافرته‌ته‌که، ماره‌ییه‌که‌شی ده‌که‌وئته‌ته‌ستو، به‌لام سزای له‌سه‌ر لاده‌چئی، به‌لام نه‌گه‌ر پیاوه‌که‌بلئی: من له‌گه‌لی جووت بووم، به‌بئی نه‌وه‌ی که من خوّم به‌هاوسه‌رگیریه‌که‌پازی بم، (واته: به‌هاوسه‌رگیریه‌که‌پازی نه‌بووم، به‌لام به‌ویستی خوّم له‌گه‌لی جووت بووم)، نه‌وه‌ سزاشی له‌سه‌ره‌ و، ده‌بئی ماره‌ییه‌که‌ش بدات، هه‌روه‌ها نافرته‌ته‌که‌ش نه‌گه‌ر زانیبئیتی: نه‌وه‌ پیاوه‌ ناچارکراوه‌ له‌سه‌ر هاوسه‌رگیری، به‌لام نافرته‌ته‌که‌خوی ده‌ست پیشخه‌ر بئی بو جووت بوون، نه‌ویش دیسان سزا ده‌درئی، {سزای شه‌ریعی ده‌که‌وئته‌سه‌رئی}، به‌لام نافرته‌تیک‌که‌ ناچارکرا بئی له‌سه‌ر هاوسه‌رگیری و، دوایش ناچارکرا بئی له‌سه‌ر جووت بوون، نه‌وه‌ سزای له‌سه‌ر نیه، به‌لام ماره‌ییه‌خوی ده‌که‌وئ و، نه‌وه‌ که‌سه‌ش که له‌گه‌لی جووت بووه، ده‌بئی سزا بدرئی.

منیش هیچ ئیشکالیکم له‌سه‌ر نه‌وه‌ رایه‌ نیه‌ و، پیم وایه‌ له‌گه‌ل ده‌قه‌کان و روو‌حی شه‌ریعت دا، چاک دئته‌وه.

برگه‌ی نۆیه‌م: نافرته‌ته‌گه‌ر به‌زۆر زینای له‌گه‌ل بکری، سزای له‌سه‌ر نیه، له‌به‌ر فه‌رمووده‌ی خوا: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾، نجا نه‌گه‌ر له‌سه‌ر کوفر ناچار بکری، بوئی هه‌بئی کوفر بلئی و، سزای له‌سه‌ر نه‌بئی، بیگومان نه‌گه‌ر ناچاریش بکری، زینای له‌گه‌ل بکری، سزا نادری:

له‌به‌رته‌وه‌ی خوا له‌سوره‌تی (النور) دا ده‌فه‌رموئی: ﴿وَلَا تُكْرَهُوا فَنِيَتِكُمْ عَلَى الْإِعَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِنَبْغُوا عَرْضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۳۲)، واته: کچه‌کانتان (که‌لیره‌دا مه‌به‌ست پیی که‌نیزه‌که‌کانه)، نه‌گه‌ر ویستیان خوئیان پاک رابگرن، ئیوه‌ ناچاریان مه‌که‌ن، له‌سه‌ر داوین پیسی و، هه‌ر که‌سێک ناچاریان بکات، بیگومان خوا دوا ناچارکرانیان، لیبوره‌ی میهره‌بانه.

هه‌له‌به‌ته‌خوا که ده‌فه‌رموئی: ﴿إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا﴾، واته: له‌حالیگدا که نه‌وان داوین پاکییان ده‌وئ و خو پاکراگرتنیان ده‌وئ، ئیوه‌ داوین پیسیان پی مه‌که‌ن، به‌ناچاری، مانای وانیه‌که‌ نه‌گه‌ر نه‌وان خوئیان به‌دوا داوین پیسیدا گه‌ران، ئیوه‌ش داوین پیسیان پی بکه‌ن! نا، به‌لکو نه‌مه‌ بو ده‌رخستنی ناوۆلایی و ناشیرینی هه‌لوئستی که‌سێکه، که‌که‌نیزه‌که‌که‌ی خوئی، له‌حالیگدا که ده‌یه‌وئ خوئی پاک راگری، که‌چی نه‌وه‌ ناچاری ده‌کات له‌سه‌ر داوین پیسی، بو نه‌وه‌ی ناشیرینی و ناوۆلایی هه‌لوئسته‌که‌ی نه‌وه‌ ده‌ریخت، نه‌گه‌رنا بیگومان نه‌وان نه‌گه‌ر نه‌شیانه‌وئ خوئیان پاک رابگرن، خاوه‌نه‌که‌یان هه‌ر بوئی نیه، داوین پیسیان پی بکات.

ههروهها له بهر فهرمووده ی پیغمبهه ﷺ که دهفه رموی: {إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي: الْخَطَأَ، وَالنِّسْيَانَ، وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ} (أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ: ۲۰۴۳، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي فِي «صَحِيحِ الْجَامِعِ»: ۱۷۳۱).

واته: خوا چاوپوشی کردوه له ئومه تم، له سهه شتیک که بههوی هه له وه، یان بههوی له بیرچوونه وه وه، یاخود به ناچارایی پیان ده کری، نه نجامی بدهن.

(الْقُرْطُبِيُّ) ده لئ: (وَالْعُلَمَاءُ مُتَّفِقُونَ عَلَى أَنَّهُ لَا حَدَّ عَلَى امْرَأَةٍ مُسْتَكْرَهَةٍ)^(۱)، واته: زانایان له سهه نه وه یه کده نگن: که ئافره تیک زوری لیکرابی، سزای له سهه نیه، واته: زوری لیکرابی بو داوین پیسی.

برگه ی ده یه م: (وَاخْتَلَفُوا فِي وُجُوبِ الصَّدَاقِ لِلْمُسْتَكْرَهَةِ: فَقَالَ عَطَاءُ وَالزُّهْرِيُّ: لَهَا صَدَاقٌ مِثْلَهَا، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ وَالشَّافِعِيِّ وَأَحْمَدَ وَإِسْحَاقَ وَأَبِي ثَوْرٍ، وَقَالَ الثَّوْرِيُّ: إِذَا أُقِيمَ الْحَدُّ عَلَى الْبُذِيِّ رَزَقَ بِهَا بَطَلَ الصَّدَاقِ، وَرَوَى ذَلِكَ عَنِ الشَّعْبِيِّ، وَبِهِ قَالَ: أَصْحَابُ مَالِكٍ وَأَصْحَابُ الرَّأْيِ، قَالَ: ابْنُ الْمُثَنِّرِ: الْقَوْلُ الْأَوَّلُ: صَحِيحٌ).

واته: زانایان راجیان له سهه نه وه که: ئایا ئافره تیک ناچار کرا بی له سهه زینا، ماره یی ده که وی، بو پیویست ده بی یان نا؟ (عطاء والزهری) ده لئین: ماره یی هاو وینه (مهر المثل) ی هه یه، واته: هاو وینه ی نه وه له خزمانی که هاوکوفی نه ون، چه ندیان ماره یی بو دانراوه نه ویش ده بی نه وه نده ی پی بدری، نه مه قسه ی (مالیک و ئیسحاق و شافعی و نه حمده و نه بوو نه وه)، به لام (الثوری) ده لئ: نه گهر نه وه که سهه که زینای کردوه، له گهل نه وه ئافره ته دا، که ناچار کراوه، سزادرا، نه وه کاته ماره ییه که ش به تال ده بیته وه، چونکه سزای خو ی وه رگروه، نه مه له (الشعبی) یشه وه گیدراوه ته وه، هاوه لانی مالیک و خاوه نانی ره ئی، واته: نه بوو هه نیفه و هاوه لانی ره حمه تی خویان لی بی، نه وانیش هه ر بوچوونیان وایه، به لام (ابن المثنیر) ده لئ: قسه ی یه که م راسته.

که واته: ده بی بابای زیناکار به زور کردن له ئافره ته که، سزا بدری و، ده بی ماره ییش بدات به نه وه ئافره ته ی به زور زینای له گهل کردوه.

برگه ی یازده یه م: (إِذَا أَكْرَهَ الْإِنْسَانُ عَلَى إِسْلَامِ أَهْلِهِ لِمَا لَمْ يَحُلْ، أَسْلَمَهَا، وَلَمْ يَقْتُلْ نَفْسَهُ دُونَهَا، وَلَا اِحْتَمَلَ أَذِيَةً فِي تَخْلِيصِهَا، وَالْأَصْلُ فِي ذَلِكَ مَا خَرَّجَهُ الْبُخَارِيُّ:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: هَاجَرَ إِبْرَاهِيمُ بِسَارَةَ، وَدَخَلَ بِهَا قَرْبَةَ فِيهَا مَلِكٌ مِنَ الْمُلُوكِ، أَوْ جَبَّارٌ مِنَ الْجَبَابِرَةِ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ أَنْ أَرْسَلَ إِلَيَّ بِهَا، فَقَامَ إِلَيْهَا، فَقَامَتْ تَتَوَضَّأُ وَتُصَلِّي، فَقَالَتْ: أَللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ أَمَنْتُ بِكَ وَبِرَسُولِكَ، فَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ الْكَافِرَ، فَعُطِّ حَتَّى رَكَضَ بِرَجْلِهِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٨٣٠، وَمُسْلِمٌ: ١٦٩١)^(١).

واتە: ئەگەر کەسێک ناچار کرا: هاوسەری خۆی تەسلیم بکات بە کەسێکی دیکە، بۆ شتێک کە پەوا نیە، {مەبەستی پێ ئەوەیە: کە لەگەڵی رابوێرێ و داوین پیسی لەگەڵ دا بکات}، ئەو دەبن تەسلیمی بکات، ئەگەر ناچار کرا، لەسەری پێویست نیە، خۆی بەکوشت بدات، {وەک بەرگری لیکردنی} هەر وەها لەسەری پێویست نیە، کە خۆی تووشی ئازارو ئەشکەنجە بکات، بۆ ئەوەی دەربازی بکات، بەلگەو بناغەش لەوەدا ئەوەیە، کە بوخاری هیناویەتی:

ئەبو هورەیرەووە خوا لێی پازی بێ، گوتوویەتی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ئیبراھیم کۆچی کردو، سارای لەگەڵ خۆی بردو، چوووە ئاوەدانییە کەووە کە پادشایەکی لیبوو، لە پادشایان (یاخود ستمکارێک لە ستمکارەکان)، وەلامی بۆ ئیبراھیم نارد: ئەو ئافرەتەم بۆ بنێرە، ئەویش بۆی نارد (سارای بۆ نارد)، کابرا هەلسا بۆی {واتە: هەلسا بۆ سارا، دیارە بۆ خراپە لەگەڵ کردنی}، ساراش هەلسا دەست نوێژی گرت و دەستی کرد بە پارانەو، گوتی: ئەی خوا! ئەگەر من پروام بە تۆ و بە پێغەمبەرە کەت هیناوە، ئەم کافرەم بەسەردا زāl مەکە، {مەهێلە دەستدرێژیم لێ بکات}، ئیدی کابرا لە هۆش خۆی چوو، کەوتە پەلەکوته.

(القرطبي) زۆر بەی حوکمە شەرعییەکان لە (ابن العربي) وەر دەگری، ئنجا ئەم بەسەرھاتە (ابن العربي المالكي) لە کتیبی: (أحكام القرآن) دا^(٢)، ئەویش هیناویەتی. بەلام من دەلیم: بە هیچ جۆرێک ئەوەم ناچیتە عەقل و دلەووە، بە زۆر لەخۆکردنیش پێم هەزم ناکرێ و، پێم وایە ئەم^(٣) حوکمە، پێچەوانە ی کۆی ئەو ئایەت و فەرموودانە یە کە فەرمان بە مرووفی بروادار دەکەن خواوەنی عیززەت بێ و، ملکەچی قبوول نەکات و، زەبوونی قبوول نەکات، ئەدی چۆن کەسێک تەعدای نامووسی لێ بکری! (القرطبي) یش

(١) جامع لأحكام: ج ١٠، ص ١٥٢.

(٢) ج ٣، ص ١٦٥.

(٣) ئەو حوکمە (القرطبي) لە (ابن العربي) یەو هیناویەتی.

بلى: لەسەرى پىويست نيه، كه نهك خۆى له نىو ببات، بەلكو خۆى تووشى ئەزىه تيش بكات بۆ دەربازکردنى!!، بە راستى ئەمە قسەيه كى بىجىيهو، زۆرىشم پى سەيره كه هەم (ابن العري) هیناويهتى، هەم (القرطبي)يش! دوايش هەم ئەوانهى كه كتيه كهى (ابن العري)يان چاپ كردوه، هەم ئەوانهى كه تەفسيره كهى (القرطبي)يان چاپ كردوه، واتە: (مُحَقَّق)هكان، هيج تەعليقايان لەسەر ئەو قسەيه نەداوه!! كه بىگومان ئەوه حوكمىكى بىجىيه، ئنجا ئەوه كه بەسەرھاته كهى ئىبراھىم دەكەنە بەلگەى ئەو قسەيه، لەوبارەوه دەلیم: يان دەبى ئەو دەقە لە بنەرەتەوه رەد بەكەينهوهو بلىين: پىغەمبەر ﷺ شتى وای نەفرمووه، يان بلىين ئىبراھىم ﷺ بەلن چووه بۆ ميسر - چونكه ئەو شوینە مەبەست پى ميسره، وهك لە بەسەرھاتي ئىبراھىمدا بە تەفصيل باسما کرد -، هەرۆهەسا رابخانىشى پى بووهو، دەشگونجى ئەو ستمكارەش لە دواى نارد بى، بەلام خوا ﷻ دلىاي کردۆتەوه كه سارا سەلامەت دەبى و، سەربەرزانە دەرەدەچى، بەلكو بۆ ئىبراھىمىش بە خىر دەگەرئى، كه (ھاجر)يش وهك ديارى و خەلاتيك دەدات بە (سارا) و، دوايش لە (ھاجر)ە ئىسماعىلىشى دەبى، واتە: ئىبراھىم ﷺ دەبى دلىا بوو بى لەوه، ئەگەرنا نە لە ئىبراھىم، نە لە مسولمانىكى عادەتیش ناوشیتەوه، چ جاي لە (خليل اللہ)!! كه بزانتى كه سىك تەماعى لە ھاوسەرى كردوه، كه چى - بەبى دلىايى پىدان لەلايەن خواوه كه سەلامەت دەبى - هيج كاردانەوهيه كى نەبى!

بۆيه بەراستى زۆر لەسەر دلم قورسە، كه مرؤف شتىكى ئاوا لەو تەفسىرانەدا دەبينى، كه زانايانىش نەقلان كردوه، جيل بە جيل، تاكو گەيشتۆتە دەستى ئيمە، وهك گوتم: ئەوانەش كه تەفسىرى (القرطبي)يان تەحقيق كردوه، هيج هەلۆهستەيه كيان لە بەرانبەرىدا نەبووه، هەرۆهەسا ئەوانهى (أحكام القرآن)ى (ابن العري)شيان چاپ و تەحقيق كردوه، هيج هەلۆهستەيه كيان لە بەرانبەر ئەو قسەيهدا نەكردوه!! كه بىگومان ئەو قسەيه شتىكى پىچەوانەيه لەگەل ريووحى شەرىعەتداو، لەگەل پايهى بەرزى پىغەمبەراندە (عليهم الصلاة والسلام) ئنجا ئىبراھىم ﷺ ئەگەر بەرگرى لە ھاوسەرو نامووسى خۆى نەكات و، لەسەرى خۆى نەخاتە ئەزىه تيشەوه، چ جاي خۆى بە كوشت بدات! پىموايه ئەوه رىك پىچەوانەى عىززەت و جوامىرى و نەفس بەرزىيه، كه بۆ ھەر بروادارىك پىويستە، چ جاي بۆ پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام).

برگە ی دوازدهیەم: باسی سویند دەکات و، دەلی:

(وَأَمَّا يَمِينَ الْمَكْرَهِ فَعَيْرُ لَازِمَةٌ عِنْدَ مَالِكٍ وَالشَّافِعِيِّ وَأَبِي ثَوْرٍ وَأَكْثَرُ الْعُلَمَاءِ، سَوَاءٌ حُلْفٌ عَلَى مَا هُوَ طَاعَةٌ أَوْ مَعْصِيَةٌ، وَقِيلَ: إِنْ حُلْفَ مَكْرَهًا عَلَى مَا هُوَ مَعْصِيَةٌ، أَوْ لَيْسَ فِيهِ طَاعَةٌ وَلَا مَعْصِيَةٌ فِيهِ، سَاقِطَةٌ، وَإِنْ أَكْرَهَ عَلَى الْيَمِينِ، فِيمَا هُوَ طَاعَةٌ، مِثْلُ أَنْ يَأْخُذَ الْوَالِي رَجُلًا فَاسِقًا فَيَكْرَهُهُ عَلَى أَنْ يَخْلِفَ بِالطَّلَاقِ: لَا يَشْرَبُ خَمْرًا، وَلَا يَفْسُقُ، وَلَا يَغْشَى فِي عَمَلِهِ، أَوْ الْوَالِدُ يُحْلِفُ وَلَدَهُ تَأْدِيبًا لَهُ، فَإِنَّ الْيَمِينَ تَلَزَمَ، قَالَ ابْنُ الْعَرَبِيِّ: وَمِنْ غَرِيبِ الْأَمْرِ أَنَّ عُلَمَاءَنَا اخْتَلَفُوا فِي الْإِكْرَاهِ عَلَى الْجَنْثِ هَلْ يَقَعُ بِهِ، أَمْ لَا؟ وَهَذِهِ مَسْأَلَةٌ عِرَاقِيَّةٌ سَرَتْ إِلَيْنَا مِنْهُمْ... أَيُّهَا فَرَقِي يَا مَعْشَرَ أَصْحَابِنَا! بَيْنَ الْإِكْرَاهِ عَلَى الْيَمِينِ فِي أَثْنِهَا لَا تَلَزَمُ، وَبَيْنَ الْجَنْثِ فِي أَنَّهُ لَا يَقَعُ! فَاتَّقُوا اللَّهَ وَرَاجِعُوا بِصَابِرِكُمْ، وَلَا تَغْتَرُوا بِهَذِهِ الرُّوَايَةِ، فَإِنَّهَا وَضَمَةٌ فِي الذَّرَايَةِ).

واته: بە لأم سویندی بابای ناچارکراو، که بە زۆر سویند دەدری، (پیتی بگوتری: سویند بخۆ که دەبی ئاوا بکهی، یان سویند بخۆ که ئاوا ناکهی)، سویندەکهی ناکهویته سەرو پیوهی پابه‌ند ناکری له لای: (مالک و الشافعی و أبو الثور) و زۆر بهی زانایان، به کسانه ئه‌و سویند پی خورانه، له‌سه‌ر شتیک بی، که فه‌رمانبه‌ریه بو خوا و، له سنووری شه‌رعدا ده‌بی، یاخود شتیک بی که سه‌رپیچی بی، به‌لام هه‌ندیگ گوتوویانه: نه‌گه‌ر له‌سه‌ر شتیک سویند درا به‌ ناچاری که گونا‌هه، یان شتیک بی نه‌ فه‌رمانبه‌ری بی نه‌ گونا‌هه بی، نه‌وه سویندەکهی ناکه‌ویته‌ سه‌ر، به‌لام نه‌گه‌ر له‌سه‌ر شتیک ناچار کرا، سویند بخوا، که فه‌رمانبه‌ریه، بو وینه: هوکمراتیگ پیاویکی خراپه‌کار ناچار بکات که سویند به‌ ته‌لاق بخوات: شه‌راب ناخواته‌وه له‌مه‌ودوا، یاخود زینا ناکات، یاخود له‌و کاره‌ی که پیتی ده‌سپێردری، خیانه‌ت و موخه‌نه‌تی ناکات، یاخود باب نه‌گه‌ر منداله‌که‌ی خۆی سویند بدات {کو‌ر بی، یان کچ بی} بو‌ نه‌وه‌ی ته‌مبی (تادیب) ی بکات، نه‌وه سویندەکه‌یان ده‌که‌ویته‌ سه‌ر.

(ابن العربي) له (أحكام القرآن) ه‌که‌ی خۆیدا که (القرطبي) لیه‌وه ده‌خوازیته‌وه^(١)، ده‌لی: شتیکی سه‌یر هه‌یه لیره‌دا که هه‌ندی له‌ زانایانمان راجیایان هه‌یه، له‌وه‌دا که که‌سیگ ناچار بکری له‌سه‌ر سویند شکاندن، (سویندی خواردوه له‌سه‌ر شتی، ناچار بکری و سویندەکه‌ی بشکینی) ئایا سویند شکاندنه‌که‌ی ده‌که‌وی، یان ناکه‌وی؟ نه‌مه مه‌سه‌له‌یه‌کی عێراقیه، {واته: له‌ نه‌بوو حه‌نیفه‌و هاوه‌لانیه‌وه} بو‌ تیمه‌ هاتوه، نه‌گه‌رنا

ئەى ھاوولانمان! (واتە: ئەى شوئنگەوتووانى مەزھەبى مالىك!)، جىاوازىي چىە لە نىوان ئەوودا كە ئىنسان ناچار بىكرى لەسەر سوئند كە پىيەوہ پابەند نە كرى، ياخود پابەند بىكرى، يانى: لەسەر شكاندنى سوئندەكەى: كە ئايا دەكەوى، يان ناكەوى ؟

{منيش دەلئيم: قسەكەى جوانە: مادام راتان وابى كە: ئەگەر ناچار بىكرى سوئند بخوات سوئندەكەى نەكەوئتە سەر، دەبى ئەگەر ناچارىش بىكرى تاكو سوئندىكى بشكىنى ئەنجامەكەى نەكەوئتە سەرو پىويستى نەدەكرد راجىايى بكەن}، ئنجا پارىز لە خوا بكەن و چاو بە عەقلى خوتاندا بگىرنەوہو، بەو رىوايەتە فرىو مەخون، چونكە ئەوہ پەلەيە بە عەقل و تىگەيشتنەوہ.

واتە: وەرگرتنى ئەو رىوايەتە، نوقسانىيە لە عەقلى كەسىكدا كە برىوا بە رىوايەت و قسەى ئاوا دەكات، قسەكەشىم پى جوانە: چونكە جىاوازىي لە نىوان سوئند پىخوران بە ناچارىي و، بە توبزىي سوئند پى شكىتران دا نيە.

برگەى سىيىزەدەيەم: (إِذَا أَكْرَهَ الرَّجُلُ عَلَى أَنْ يَخْلِفَ، وَإِلَّا أَخَذَ لَهُ مَالًا، كَأَضْحَابِ الْمَكْسِ وَظَلَمَةِ السُّعَاةِ وَأَهْلِ الْإِغْتِدَاءِ، فَقَالَ مَالِكُ: لَا تَقِيَّةَ لَهُ فِي ذَلِكَ، وَإِنَّمَا يَذْرَأُ الْمَرْءُ بِيَمِينِهِ عَنِ بَدَنِهِ لَا مَالَهُ، وَقَالَ ابْنُ الْمَاجْشُونِ: لَا يَخُنُّ وَإِنْ ذَرَأَ عَنِ مَالِهِ، وَلَمْ يَخَفْ عَلَى بَدَنِهِ، وَقَالَ ابْنُ الْقَاسِمِ بِقَوْلِ مُطَرَفٍ، وَرَوَاهُ عَنْ مَالِكٍ، وَقَالَ ابْنُ عَبْدِ الْحَكَمِ وَأَصْبَغٌ، وَقَوْلُ ابْنِ الْمَاجْشُونِ صَحِيحٌ، لِأَنَّ الْمُدَافَعَةَ عَنِ الْمَالِ كَالْمُدَافَعَةِ عَنِ النَّفْسِ، وَهُوَ قَوْلُ الْحَسَنِ وَقَتَادَةَ).

واتە: ئەگەر پىاويك ناچار كرا لەسەر ئەوہى كە سوئند بخوات، دەنا مالىكى لى بستىزى، بو وينە: ئەوانەى كە گومرگ بە زور دەستىن، يان ئەوانەى بە زور زەكات كو دەكەنەوہ، يان ئەوانەى بە زورى دەستدرىزى دەكەنە سەر كەسىك {دەلئين: ئەو سوئندەمان بو نەخوى ئەو مالت لى دەستىن}، (مالىك) گوتوويەتى: لەوودا نابى سوئند بخوات و، دەبى مالتەكەيان بداتى، چونكە سوئند خواردنى بە ناچارىي، تەنيا بو ئازار دوورخستەوہ لە جەستەى، ياخود مەترسىي مەرگ لە خوى دووربخاتەوہ، رەوايە، نەك لە مالت و سامانەكەى، بەلام {بىن الماچشون} دەلئى: ئەگەر سوئندىشى بە ناچارىي پى بخورى بو بەرگرىي كردن لە مالت و سامانەكەى، گوناھبار نابى و، سوئندىشى ناكەوئتە سەرى، با لە جەستەى خويشى نەترسى، {بىن القاسم} يش ھەرەك موترەف قسە دەكات { كە يەككە لە زانايان } و، لە مالىكيشەوہ گىراويەتەوہو، {بىن عبدالحكم} و {أصبغ} يش، ھەروايان گوتوہ، {القرطبي} يش دەلئى: قسەى {بىن الماچشون} راستە، چونكە بەرگرىي

کردن له مال و سامان، وهك بهرگري كردنه له نهفس و، ئەمه قسه‌ی حه‌سه‌نی به‌صرایی و قه‌تاده‌شه، په‌حمه‌تی خویان لیبی.

ئجنا له‌وباره‌وه ئەم فه‌رمووده‌یه‌ش دینن: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَرَأَيْتَ إِنْ جَاءَ رَجُلٌ يُرِيدُ أَخْذَ مَالِي؟ قَالَ: فَلَا تُعْطِهِ مَالَكَ، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَاتَلَنِي؟ قَالَ: قَاتَلْتَهُ، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَاتَلَنِي؟ قَالَ: قَاتَلْتَهُ، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَاتَلْتَهُ؟ قَالَ: هُوَ فِي النَّارِ { (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ١٤٠).

واته: ئەبوو هویره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌گپه‌ته‌وه، ده‌لن: پیاویک هات بو لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، گوتی: ئەه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ئە‌گه‌ر پیاویک هات ویستی مال و سامانه‌که‌م لئ بستینی چی بکه‌م؟ فه‌رمووی: مال و سامانه‌که‌تی مه‌ده‌یه، گوتی: ئە‌دی ئە‌گه‌ر جه‌نگی له‌گه‌ل کردم؟ فه‌رمووی: تۆش شه‌ری له‌گه‌ل بکه، گوتی: ئە‌دی ئە‌گه‌ر ئە‌و منی کوشت؟ فه‌رمووی: تۆ شه‌هیدی، گوتی: ئە‌دی ئە‌گه‌ر من ئە‌وم کوشت؟ فه‌رمووی: ئە‌و له‌ ناگرادیه، (واته: ئە‌و به‌ هیلاک ده‌چن).

که‌واته: ئە‌م فه‌رماشته‌ ئە‌وه یه‌کلایی ده‌کاته‌وه، که‌ له‌ برگی سیزده‌یه‌مدا هات و، مرووف به‌ هه‌ر جوړیک ناچار بکری، چ له‌سه‌ر شتیک زبانی جه‌سته‌ی تیدا بن، چ زبانی مالی تیدا بن، ناچیته‌ ژیر باری ئە‌و ناچارکرانه‌و هیچی ناکه‌ویته‌ سه‌ر، با سویندیشی له‌سه‌ر خوارد بن، یان سویندیشی له‌سه‌ر شکاند بن.

برگی چواره‌یه‌م: {أَجْمَعَ الْعُلَمَاءُ عَلَى أَنَّ مِنَ أَكْرَهٍ عَلَى الْكُفْرِ، فَأَخْتَارَ الْقَتْلَ، أَنَّهُ أَكْبَرُ أَجْرًا عِنْدَ اللَّهِ مِمَّنْ اخْتَارَ الرُّخْصَةَ، وَاخْتَلَفُوا فِيمَنْ أَكْرَهَ عَلَى غَيْرِ الْقَتْلِ، مِنْ فِعْلِ مَا لَا يَجُلُّ لَهُ، وَهَذَا الْحَدِيثُ دَلِيلٌ مَنْ رَأَى أَنَّ الْعَزِيمَةَ وَاجِبٌ أَوْ أَفْضَلُ فِي الْأَقْل: عَنْ خَبَابِ بْنِ الْأَرْت رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَكُونَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ مَتَوَسِّدٌ بُرْدَةً لَهُ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ، فَقُلْنَا: أَلَا تَدْعُونَا؟ فَقَالَ: قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهَا، ثُمَّ يُؤْتَى بِالْمُنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ، فَيُجْعَلُ نَصْفَيْنِ، وَيَمْشَطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ، مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ، مَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَاللَّهِ لِيُتِمَّنَّ اللَّهُ هَذَا الْأَمْرَ، حَتَّى يَسِيرَ الرَّكِبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتِ، لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ وَالذُّنْبَ عَلَى غَمِّهِ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٣٦١٢).

واته: زانایان له‌سه‌ر ئە‌وه یه‌ک ده‌نگن، که‌ ئە‌گه‌ر که‌سێک له‌سه‌ر کوفر ناچار بکری، ئە‌ویش ئە‌وه هه‌لبێژی که‌ بکوژی، به‌لام کوفر نه‌کات، ئە‌وه پاداشتی له‌لای خوا زور مه‌زنتره، له‌ که‌سێک که‌ مۆله‌ت وه‌رده‌گری و، کوفر ده‌کات و خۆی ده‌رباز ده‌کات، به‌لام

که وتوونه راجیایی له: جگه له کوشتندا، ئەنجامدانی کارێک که بۆی حەلāl نیه، (واته: ئەگەر بلێن: زینا بکه، یان دزیی بکه، شتێک بکه که گوناھ بێ، بەلام کوفر نەبێ)، ئایا وا باشه گوناھه که نه کات و بکوژرێ، یاخود بۆ ئەوهی کوشتن له خۆی دووربخاته وه، گوناھه که بکات؟ له وهدا راجیاییان ههیه، ئەم فەرموودهیه ش به لگه یه له سه ر ئەوه که کارکردن به عهزیمهت و وهرنه گرتنی مۆلّهت باشتره، به لای که مه وه.

خه ببا ی کورپی ئەرهت ﷺ ده لێ: سکا لمان برده لای پیغه مبه ر ﷺ که له و کاته دا پالی وه بورده یه کی دابوو، له سیبه ری که عبه دا (عه بایه که ی که به سه ر شان داده درێ، خری کردۆته وه، وه ک سه رینێک)، گوتمان: ئە ی پیغه مبه ری خوا! ئایا داوای یارمه تییمان بۆ له خوا ناکه ی، ئایا بۆمان نا پارێیه وه؟ ئە ویش فەرمووی: له (ئۆمه ته کانی) پێش ئیوه دا پیاوی وا ده هینرا، چالێکی له زهوی بۆ هه لده قه نرا، له و چاله دا داده نرا، داوی مشار ده هینرا له سه ر سه ری داده نرا، به مشار له تیان ده کرد، ده یانکرده دوو به ش، هی واش هه بوو که به شانیه ئاسن گوشت و ئیسقانیان لیک جیا ده کرده وه، (ئه شکه نجه دانێکی زۆر خراپ)، که چی ئەوه له ئایینه که ی هه لینه ده گپرایه وه، سویند به خوا، خوا ئەم ئایینه ته واو ده کات، تاکو سوارێک له سه نعاوه ده چیتته حه زره مه وت {ئه وانه دوو ده قه ری لیک دوورن و هه ردووکیان له یه مه نن} جگه له خوا له که س ناترسن و، مه گه ر مه ترسیی گورگیشی هه بێ له مه ره که ی، (واته: ئاوا هیمینی و ئاسایش سه قامگیر ده بێ)، به لام ئیوه په له ده که ن.

ههروه ها ئەو رووداوه ی موسه یلیه ی درۆزن که پێشتر هینامان و (القرطبی) یش به ژماره: (٣٦٩٨)، هیناویه ق، ئە ویش به لگه یه.

دوایی (القرطبی) ده لێ: (وَهَذِهِ حُجَّةٌ مِّنْ آثَرِ الضَّرْبِ وَالْقَتْلِ وَالْهَوَانِ عَلَى الرُّخْصَةِ وَالْمَقَامِ بَدَارِ الْجَنَانِ).

واته: ئەمه به لگه ی ئەو که سه یه که لیدران و کوژران و سووکایه تی پیکران، هه لده بژیرێ، به سه ر ئەوه دا که مۆلّهت وه ربگری، بۆ ئەوه که نیشه ته جێ بێ له مه نزلگای پر باغ و بیستان و گول و گولزاری به هه شتدا.

واته: ئەوه هه لده بژیرێ که به هوی هه لبژاردنی عهزیمه ته وه، له ویدا نیشه ته جێ بێ، نه ک کار به مۆلّهت بکات.

برگه‌ی پازده‌یه‌م: سنووری زور لیکران:

(القرطبي) ده‌لی: (وَاخْتَلَفَ الْعُلَمَاءُ فِي حَدِّ الْإِكْرَاهِ: فَرُوِيَ عَنْ عُمَرَ أَنَّهُ قَالَ: لَيْسَ الرُّجُلُ آمِنٌ عَلَى نَفْسِهِ إِذَا أَخْفَتَهُ أَوْ أَوْثَقْتَهُ أَوْ ضَرَبْتَهُ، وَقَالَ النَّخَعِيُّ: الْقَيْدُ إِكْرَاهٌ، وَالسُّجُنُ إِكْرَاهٌ، وَهَذَا قَوْلُ مَالِكٍ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: وَالْوَعِيدُ الْمُخُوفُ إِكْرَاهٌ، وَإِنْ لَمْ يَقْعُ، إِذَا تَحَقَّقَ ظَلْمٌ ذَلِكَ الْمُتَعَدِّي وَإِنْفَادُهُ، لِمَا يَتَوَعَّدُ بِهِ)^(١).

واته: زانایان رایان جیایه له باره‌ی سنووری زور لیکران‌ه‌وه، له عومه‌په‌وه ﷺ، گێردراوه‌ته‌وه گوتوو‌یه‌تی: که‌سیک له‌خو‌ی ئەمین نه‌بی {بکوژری}، ئە‌گەر بترسیتری، یاخود بگیری، یاخود لی بدری.

{یانی: مادام له‌خو‌ی دلیا نه‌بی، هەر کامیک له‌وانه: گیران و ترسیزان و لیدران، ئە‌وه به زور لیکران داده‌نری}.

(النخعي) ش گوتوو‌یه‌تی: که‌له‌پچه کران، هه‌روه‌ها گیران و زیندانیی کران، به زور لیکران داده‌نری، ئە‌مه قسه‌ی مالیکشه، به‌لام مالیک گوتوو‌یه‌تی: هه‌روه‌ها هه‌ره‌شه‌لیکرانیکی مه‌ترسییداریش، به زورلیکران داده‌نری، با ئە‌و شته‌ی هه‌ره‌شه‌شی پی ده‌کات جاری نه‌قه‌ومابی، مادام دلیا بی له‌وه‌ی که ئە‌و ده‌ستدریژکاره که هه‌ره‌شه‌که ده‌کات، هه‌ره‌شه‌که جییه‌جی ده‌کات.

واته: پی بلی: ئە‌گەر ئە‌وه نه‌که‌ی، ده‌تکوژم، با جاری هیچیشی لی نه‌کردبی، مادام دلیابی له‌وه‌ی که ئە‌نجامی ده‌دات، ئە‌وه به زورلیکران داده‌نری.

منیش ئە‌و قسه‌یه‌م پی راسته، که مه‌رج نیه مروّف به کرده‌وه هێترایته سه‌ر کوژران، به‌لکو هه‌ره‌شه‌لیکران، یاخود ئە‌و جووره فشار لیکرانانه‌ی دیکه، ئە‌وانه‌ش به زور لیکران داده‌نری.

به‌لام بیگومان ئە‌وه‌ش هەر له جی خۆیه‌تی، که مروّف ئیش به‌عه‌زیمه‌ت بکات، باشتره له‌وه‌ی ئیش به‌مۆله‌ت بکات، ئنجا ئیشکردن به‌مۆله‌تیش - وه‌ک زوربه‌ی زانایان گوتوو‌یانه - بو هه‌موو که‌س نیه، هه‌رچه‌نده (القرطبي) باسی نه‌کردوه، به‌لام له شوینه‌کانی دیکه‌دا هاتوه، که که‌سیک خه‌لک چاوی لی بکات و پیشه‌واو پیشه‌روی خه‌لک بی و، سه‌رمه‌شقی خه‌لک بی، بو‌ی نیه ئیش به‌مۆله‌ت بکات و، ده‌بی ئیش

به عهزیمهت بکات، هه‌به‌ته‌هه‌گه‌ر ئیشی به‌مۆله‌ت کرد، مه‌رج نیه‌ گونا‌ه‌بار بی، به‌لام‌ گرنگه‌ ئه‌وه‌یه: بۆ‌که‌سیک‌ که‌ چاوی‌ لی‌ ده‌کری‌ و ده‌کریته‌ سه‌رمه‌شق، ده‌بی‌ زیاتر‌ هه‌و‌ل‌ بدات‌ ئیش‌ به‌ عهزیمه‌ت‌ بکات‌ و، لای‌ قورسی‌ بگری‌، نه‌ک‌ لای‌ ئاسانی‌ و سووکی‌.

به‌سه‌ره‌هاتیکیش‌ هه‌یه‌ لیره‌دا‌ که‌ خاوه‌نی: (محاسن‌ التأویل)^(١)، ته‌فسیره‌که‌یدا‌ هیتاویه‌تی، ئه‌ویش‌ ئه‌وه‌ ده‌گریته‌وه‌ که‌ ئیشکردن‌ به‌مۆله‌ت‌ بۆ‌که‌سیکیش‌ که‌ جیی‌ ته‌ماشای‌ بی، به‌مه‌رجی‌ بزانی‌ ئه‌و‌ ئیشکردن‌ به‌و‌مۆله‌ته‌، سوودیکی‌ گه‌وره‌ی‌ هه‌یه‌، بۆ‌خۆی‌ و بۆ‌ کۆمه‌لیک‌ له‌ مسولمانان، ئه‌وه‌ش‌ هه‌ر‌ دروسته‌: (الحافظ‌ ابن‌ عساکر) له‌ کتیبه‌که‌ی‌ خۆیدا‌ له‌ باسی‌ (عبد‌ الله‌ بن‌ حذافه‌ السهمي)دا، که‌ یه‌کیک‌ بووه‌ له‌ هاوه‌لان‌ و، خه‌لکی‌ مه‌دینه‌ بووه‌ خوا‌ لییان‌ رازی‌ بی، ده‌گریته‌وه‌، ده‌لی:

رۆمه‌کان‌ کۆمه‌لیک‌ دیل‌ ده‌گرن‌ له‌ هاوه‌لان‌ یه‌کیکیان‌ عه‌بدو‌ل‌لای‌ کوری‌ حوزافه‌ی‌ سه‌همیی‌ ده‌بی، ئایا‌ هیره‌قل‌ بۆخۆی، یان‌ که‌سیک‌ له‌لایه‌ن‌ هیره‌قله‌وه‌ راسپێردراوه‌، داوا‌ له‌ عه‌بدو‌ل‌لا‌ ده‌کات، ده‌لی: ئه‌گه‌ر‌ هه‌لگه‌رپیه‌وه‌ له‌ ئیسلام، من‌ که‌چه‌که‌ی‌ خۆشمت‌ ده‌ده‌می‌ و، له‌ حوکمرانییشدا‌ به‌شدارت‌ ده‌که‌م، ئه‌ویش‌ ده‌لی: نه‌خیر‌ من‌ ئاماده‌ نیم! ئنجا‌ له‌ به‌رچاوی‌ وی، که‌سیک‌ ده‌هینن‌ و ده‌یخه‌نه‌ مه‌نجه‌لیک‌ه‌وه‌، که‌ له‌سه‌ر‌ ئاگر‌ دانراوه‌، ده‌کۆلی‌ به‌ کۆلیتیکی‌ به‌شیدده‌ت، یه‌کیک‌ له‌ هاوه‌لان‌ که‌ له‌گه‌ل‌ وی‌ گیراوه‌، ده‌یخه‌نه‌ نیو‌ ئه‌و‌ مه‌نجه‌له‌ ئاوه‌ کۆلۆوه‌وه‌، یه‌کسه‌ر‌ ئیسقانه‌کانی‌ لی‌ جیا‌ ده‌بنه‌وه‌، دوا‌ی‌ ئه‌وه‌ی‌ گۆشته‌که‌ی‌ ده‌کۆلی‌ و داده‌مالری، ده‌لین: تۆش‌ ئاوا‌ لیده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر‌ هه‌لنه‌گه‌رپیه‌وه‌! ئه‌ویش‌ ده‌لی: بێمه‌تم، دوا‌یی‌ هه‌ر‌ له‌ویدا‌ به‌ داریکه‌وه‌ هه‌لیده‌واسن، تیری‌ تیده‌گرن، له‌ لای‌ راست‌ و لای‌ چه‌پی‌ ده‌ده‌ن، بۆ‌ ترساندن، ئه‌ویش‌ هه‌ر‌ له‌سه‌ر‌ قسه‌ی‌ خۆی‌ ده‌بی، دوا‌ی‌ دایده‌به‌زینن.

ئنجا‌ ئه‌و‌ هاوه‌له‌ به‌م‌ شیویه‌ به‌رز‌ ده‌که‌نه‌وه‌ تا‌کو‌ بیخه‌نه‌ نیو‌ مه‌نجه‌لیک‌ه‌وه‌، به‌لام‌ هه‌ر‌ له‌سه‌ر‌ قسه‌ی‌ خۆی‌ سوور‌ ده‌بی، {دیاره‌ ئه‌وانه‌ی‌ به‌رزیان‌ کردۆته‌وه‌ به‌ ئامرازیک‌، تا‌کو‌ بیخه‌نه‌ نیو‌ مه‌نجه‌له‌که‌وه‌، چونکه‌ مه‌نجه‌لیکی‌ گه‌وره‌، هینده‌ ئاوه‌ بگری‌ و، بکۆلی‌ خۆشیان‌ لیتی‌ نزیک‌ نه‌که‌وتوونه‌ته‌وه‌}، ئنجا‌ که‌ به‌رزی‌ ده‌که‌نه‌وه‌ بۆ‌ ئه‌وه‌ی‌ بیخه‌نه‌ نیو‌ مه‌نجه‌له‌که‌ ده‌گری‌ و، فرمیسی‌ به‌ چاوا‌ دادی، هه‌و‌ال‌ ده‌ده‌نه‌ به‌رپرسه‌که‌، ده‌لین: ئه‌وه‌

عەبدوللا فرمىسكى بە چاۋ داھاتە خوارى، بەرپرسەكە دەلى: داىگرن لەوانەيە پەشىمان بوو بىتەو، بۆيە فرمىسكى بەچاۋ دادى، لە ترسى مردنى! دايدەگرن، دەلى: فەرموو: ئىستا دلت نەرم بوو؟ دەلى: نەخىر، گريانەكەم بۆ ئەو نەبوو، دەلى: بۆچى بوو؟ دەلى: گريانەكەم بۆ ئەو بوو كە گوتم: من يەك نەفسم ھەيە، ئىستا كە منتان خستە تىو ئەو ئاۋو، نەفسەكەم دەروا! پىم خوۋش بوو، چەند موو بەسەرمەو ھەبوون، ئەوئەندە نەفسەم ھەبوونايە، ھەموويان ئاۋا لە پىناۋى خوادا رۆىشتبان !!

كە بەرپرسەكە ئاۋا دەيىنى، دەلى: باشە من بەرت دەدەم، مادام تۆ ھىندە ئازاى، بەلام يەك داوام ھەيە، دەلى: چىيە؟ دەلى: سەرم ماچ بكة! ئەويش بىر دەكاتەو، دەلى: باشە، بەلام بە مەرچىك ھاۋەلەكانىشم لەگەل بەربدەى، دەلى: ھاۋەلەكانىشت بەردەدەم، ئەويش سەرى حوكمرانەكە ماچ دەكات و خوۋى و ھاۋەلەكانى بەردەدەن و، دەچىتەو بۆ مەدىنەو بەسەرھاتەكە دەگىرپتەو، عومەر خوا لى پازى بى، (دىارە لە سەردەمى خەلىفايەتى عومەرى كورى خەتتابدا بوو)، دەلى: ئەو من سەرى عەبدوللاى كورى حوزافەى كورى سەھم ماچ دەكەم، ئىوھش لەسەرتان پىويستە سەرى ماچ بكەن، لەبەرئەو ھى بۆتە ھى دەربازكردنى خوۋى و ھاۋەلەكانىشى و، ئەو پالەۋانئىيەى نواندو! كەواتە: مۆلەت ۋەرگرتنىك بۆ كەسىك، كە بىتە ھى ھىنانەدى بەرژەۋەندىيەكى گشتى، بوارى تىدا ھەيە، ئنجا بەرپرس بى، ياخود جگە لە بەرپرس.

مهسه لهی دووهم:

خوای به خشنده به رانبر به که ساتیک که به هوی نازاردانه وه، ناچاری کۆچکردن ده بن، پاشان تیکۆشان و خۆراگری ده که نه پیشه، لیبوردده و میهره بانه:

خو ده فه رموی: ﴿ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له چوار برگه دا:

١- ﴿ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا﴾، دواپی پهروه ردگارت بۆ که ساتیک که کۆچیان کردوه.

(ثُمَّ لِلتَّيِّبِ الرُّبِيِّ)، (ثُمَّ) بۆ ریزبه ندیی پله پله ییه.

(هَاجَرُوا: فَارَقُوا الْوَطْنَ وَالْأَهْلَ لِأَجْلِ الْمَخَافَةِ عَلَى الدِّينِ)، وازیان له خزم و کهس و نیشیتمان هیناوه له پیناوی ئایینه که یاندا.

٢- ﴿مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا﴾، دواپی ئەوهی نازارو ئەشکه نجه دراون.

(الْفِتْنَةُ الْعَذَابُ وَالْأَذَى الْمُتَكَرِّرُ)، (فِتْنَةُ) بریتیه له سزاو نازاریکی بهردهوام و دووباره بووهوه.

٣- ﴿ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا﴾، دواپی تیکۆشانیان کردوه و خۆراگر بوون، (الْمَجَاهِدَةُ: الْمَقَامَةُ بِالْجُهْدِ أَيْ الطَّاقَةِ عَنْ أَنْ يَرُدُّوهُمْ إِلَى الْكُفْرِ)، (جَاهَدُوا) واته: تیکۆشاو و خۆراگر بوون، وزه یان سهرف کردوه، له دژی ئەوه بگێردرینه وه بۆ کوفر.

﴿وَصَبَرُوا﴾، ههروهها خۆراگر بوون، دامه زراو نه له خشاو بوون..

٤- ﴿اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بیگومان پهروه ردگارت دواپی ئەوانه، واته: دواپی ئەشکه نجه دران و، کۆچ کردن و، تیکۆشان و، خۆراگری، پهروه ردگارت لیبورددهی میهره بانه، پاناوی (ها) له وشهیی ﴿مِنْ بَعْدِهَا﴾ دا، ده گونجی بجیتته وه بۆ هیجرهت (مِنْ بَعْدِ الْهَجْرَةِ)، ده شگونجی بگه پیتته وه بۆ کوی ئەو کارانه (تِلْكَ الْأَعْمَالِ الْمَذْكُورَةِ)، که من رای دووه میانم پی

راستره، واته: دواى نهوهی که نهشکه نجه دراون و ده سته برداری ناینه که بیان نه بوون، ههروهها دواى نهوهی کوچیان کردوه و خوړاگر بوون، دواى تیکووشانیان کردوه، نهک بهس کوچ بکهن و خویمان دهر باز بکهن و، دهسته و نهژنو دابنیشن، دواى هه موو نهوانه، پهروه ردگارت لیپوردهی میهره بانه، که واته: لیپوردهی و میهره بانى خواى پهروه ردگار له گوتره نیه و، بو هه موو کهس نیه، به لکو بو که سانیکه که شایسته ی بن.

له وباروهه (إِبْنُ إِسْحَاقَ) له (فِي السيرة النبوة لِإِبْنِ هِشَامٍ) دا، نه مه باس ده کات، ده لئ: {فَلَمَّا رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا يُصِيبُ أَصْحَابَهُ مِنَ الْبَلَاءِ، وَمَا هُوَ فِيهِ مِنَ الْعَاقِبَةِ مِمَّا كَانَ مِنَ اللَّهِ، وَمِنْ عَمَلِهِ أَبِي طَالِبٍ، وَأَنَّهُ لَا يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يَمْنَعَهُمْ مِمَّا هُمْ فِيهِ مِنَ الْبَلَاءِ، قَالَ لَهُمْ: لَوْ خَرَجْتُمْ إِلَى أَرْضِ الْحَبَشَةِ، فَإِنَّ بِهَا مَلِكًا لَا يُظْلَمُ عِنْدَهُ أَحَدٌ، وَهِيَ أَرْضٌ صِدْقٍ، حَتَّى يَجْعَلَ اللَّهُ لَكُمْ فَرَجًا، فَخَرَجَ عِنْدَ ذَلِكَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى أَرْضِ الْحَبَشَةِ، مَخَافَةَ الْفِتْنَةِ وَفِرَارًا إِلَى اللَّهِ بِدِينِهِمْ} ^(۱).

واته: کاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ بینى: هاوه لانی تووشی چ گرفتاری و نارچه تى و نهشکه نجه و نازاریک ده بن، خووشی سه لامهت بوو به هوئ پیگه ی لای خواو، به هوئ نه بوو طالیبی مامیشیه وه، {یانی: له چاو نهوان سه لامهت بوو، نازاری جهسته یی نه ده درا، نه گه رنا نازاری ده روونیی و، قسه پیگوتران، که نه و شتانه له نازاری جهسته یی بو وى نارچه تتر بوون} ^(۲)، ئنجا نه شیده توانی، که نهوان پاریزی، له و گرفتاری و نارچه تى و به لآو موصیبه تانه ی که کافره کان به سه ریان دینن، بوئه پیی فهرموون: نه گه ر بچن بو سه رزه مینی حه به شه، پادشایه کی لیه، هیچ کهس له لای وى سته می لئ ناکرئ، (دیاره ناوی بیسته که پایویکی دادگه ره)، نه ویش سه رزه مینیکی باشه، {واته: خیر و بیرى لیه و، له وئ ده حه وینه وه}، تاکو خوا ده روویکی خیرتان لیده کاته وه، به سینه وه تیدا، له و کاته دا مسولمانان و هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ چون بو سه رزه مینی حه به شه، له ترسی نهشکه نجه دران و، بو نهوهی که ناینه که بیان (یانی: دیندارییه که بیان) سه لامهت بکهن.

به لئ نه م نایه ته بیگومان باسی کوچی مسولمانان بو حه به شه ده کات، تاکو دلیان بداته وه و، وانه زانن که ناته و او بیان هاتوته سهر، هه لبه ته مسولمانان دوو جارن کوچیان کردوه بو حه به شه، جاریک کوچیان کردوه و، جاری دووهم که هه والیان بیست: قوره یش

(۱) ج ۱، ص ۳۲۱.

(۲) نیتوان که وانه کان زیاده ی خوومه.

مسؤلمان بوون، هاتنه وه، به لام که هه واله که راست نه بوو، دووباره کوچیان کرده وه، ژماره یه کی زیاتریشیان له گه ل چوونه وه.

ئجنا هم ئایه ته دلدانه وه یه بویان، چونکه هه ندیک له هاوه لان بیان وابوو: نه وانیه کی کوچیان کردوه بو حه به شه، پاداشتیان که متره له وانیه کی که ماونه وه له مه ککه، هم به سه ره هاتش که له سه حیچی بوخارییدا هاتوه نه وه ده گه یه نی:

{عَنْ أَبِي مُوسَى رضي الله عنه، أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ، وَهِيَ مِمَّنْ قَدِمَ مَعَنَا، دَخَلَتْ عَلَى حَفْصَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، زَائِرَةً، وَقَدْ كَانَتْ هَاجِرَتْ إِلَى النَّجَاشِيِّ فِيمَنْ هَاجَرَ، فَدَخَلَ عُمَرُ عَلَى حَفْصَةَ، وَأَسْمَاءُ عِنْدَهَا، فَقَالَ عُمَرُ، حِينَ رَأَى أَسْمَاءَ: مَنْ هَذِهِ؟ قَالَتْ: أَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ، قَالَ عُمَرُ: الْعَبْشِيَّةُ هَذِهِ الْبَحْرِيَّةُ هَذِهِ؟ قَالَتْ أَسْمَاءُ: نَعَمْ، قَالَ: سَبَقْنَاكُمْ بِالْهَجْرَةِ، فَتَحْنُ أَحَقُّ بِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم مِنْكُمْ فَغَضِبَتْ، وَقَالَتْ: كَلَّا وَاللَّهِ كُنْتُمْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم، يُطْعِمُ جَانِعَكُمْ، وَيَعْطُ جَاهِلَكُمْ، وَكُنَّا فِي دَارِ (أَوْ) فِي أَرْضِ الْبُعْدَاءِ الْبُعْضَاءِ بِالْحَبَشَةِ، وَذَلِكَ فِي اللَّهِ وَفِي رَسُولِهِ صلى الله عليه وسلم وَأَيْمُ اللَّهِ لَا أُطْعَمُ طَعَامًا، وَلَا أَشْرَبُ شَرَابًا، حَتَّى أَذْكَرَ مَا قُلْتُ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم وَنَحْنُ كُنَّا نُؤَدِّي وَنُخَافُ، وَسَأَذْكَرُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، وَأَسْأَلُهُ، وَاللَّهِ لَا أَكْذِبُ، وَلَا أَزِيغُ، وَلَا أَزِيدُ عَلَيْهِ، فَلَمَّا جَاءَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، قَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! إِنَّ عُمَرَ قَالَ كَذَا وَكَذَا، قَالَ: فَمَا قُلْتَ لَهُ؟ قَالَتْ: قُلْتُ لَهُ كَذَا وَكَذَا، قَالَ: لَيْسَ بِأَحَقُّ بِكَ مِنْكُمْ، وَلَهُ وَالْأَصْحَابِ هِجْرَةٌ وَاحِدَةٌ، وَلَكُمْ أَنْتُمْ، أَهْلُ السَّفِينَةِ، هِجْرَتَانِ { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۹۹۰، وَمُسْلِمٌ: ۶۵۶۷).

ئه بوو موسا رضي الله عنه ده لئ: نه سمائی کچی عومه یس که یه کئی بووه له وانیه کی که له سه رزه مینی حه به شه گه راونه وه، چوو بو لای حه فسه، (کچی عومه راوی لئی رازی بی، هاوسه ری پیغه مبه صلى الله عليه وسلم)، عومه ریش چوو له لای حه فسه له حالیک دا که نه سمائی له لای بوو، عومه ر که نه سمائی دی، گوئی: نه وه کییه؟ (حه فسه) گوئی: نه سمائی کچی عومه یسه، عومه ر گوئی: حه به شییه که! ده ریاییه که؟! گوئی: به لئ، پیی گوت: ئیمه پیش ئیوه کوچمان کرد بو مه دینه، ئیمه له ئیوه نیزیکرو شایسته ترین به پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم، نه سمائیش تووره بوو، گوئی: سوئند به خوا وانیه، ئیوه له خزمهت پیغه مبه صلى الله عليه وسلم بوون، که سیکتان برسی بووایه، خوراک بو په ییدا ده کرد و، ئاموژگاریی نه زانه کانتانی ده کرد، {ده رسی پی ده گوتن} به لام ئیمه له سه رزه مینیکی دوور بووین، له سه رزه مینی دوژمنان بووین، له حه به شه، ئجنا ئیمه له وئی ئازار ده دراین و، ده ترسپیزاین، نه وه ش هه مووی له پیناوی خواو ریبازی پیغه مبه ردا صلى الله عليه وسلم، سوئند به خوا، نه خواردنی ده خوم، نه هیچ

دەخۆمەۋە، تاكو ئەۋەى باستكرد بۆ پىغەمبەرى ﷺ باس نەكەم و پرسیارى لى نەكەم بە خوا درۆ ناكەم، لە قسەكەت لانادەم و هېچى لى زیاد ناكەم (وہك خۆى دەيگىرمەۋە)، پىغەمبەرى خواش ﷺ ھاتە مالى ھەفصە، ئەسمائىش {لە و كاتەدا دەبى لەۋى بوو بى}، گوئى: ئەى پىغەمبەرى خوا! عومەر ئاۋا و ئاۋاى گوت، پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: ئەدى تۆ چىت پى گوت؟ گوئى: منىش ئاۋاۋ ئاۋام، پى گوت، پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: ئەو لە ئىۋە لە من نزيكتر و شايستەتر نى، ئنجا عومەر خۆى و ھاۋەلەكانى، يەك كۆچيان بۆ ھەيە، (كۆچيان لە مەككەۋە بۆ مەدىنە كرد)، بەلام ئىۋە ھاۋەلانى كەشتىيەكە (بەسۋارى كەشتى چوون بۆ ھەبەشە)، كە لە ھەبەشەۋە گەراۋنەۋە، دوو كۆچتان ھەن، (واتە: جارنك كە لە مەككەۋە كۆچتان كردۋە بۆ ھەبەشە، جارنىكى دىكە كە لە ھەبەشەۋە كۆچتان كردۋە بۆ مەدىنە).

مهسه لهی سییه م و کو تایی:

خوا فہرموویہ تی: رُوژیک دئی، کہ رُوژی قیامہ تہ، ہہر کہسہ بہرگریی لہ خوئی دہکات و مشتومر دہکات و، ہہر کہسہ چی کردوہ، سزاو پاداشتی خوئی بہتہ واویی دہدریتہ وہ و، ہیچ ستہ میان لی ناکری:

خوا دہ فہرموی: ﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهَمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾

شیگردنہ وہی ئەم ئایہ تہ، لہ چوار برگہ دا:

١- ﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ﴾ واتہ: یادبکہ وہ! ئەو رُوژہی، ہہر کہسینک دئی.

کہ دہ فہرموی: ﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ﴾ یانی: (أذکر یوم تآتی کل نفس)، یاخوہ پھیوہ ستہ بہ پیشوہ وہ، کہ فہرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ کہ (یوم) پھیوہ ست دہ بی بہویہ وہ، واتہ: پەرور دگارت لیبوردهی بہ بہزہییہ، لہ رُوژیکدا کہ ہہر کہسینک دئی، بہرگریی لہ خوئی دہکات و شہرہ قسہ دہکات، بو بہرگریی لہ خوگردنی.

٢- ﴿تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا﴾ مشتومر دہکات لہ سہر خوئی، بہرگریی لہ خوئی دہکات، شہرہ قسہ دہکات.

دہ لی: (المجادلة: دِقَاعٌ بِالْقَوْلِ لِلتَّخْلِصِ مِنْ تَبِعَةِ فِعْلٍ)، واتہ: (مُجَادَلَةٌ) بہرگریی لہ خوگردنہ بہ قسہ بو خو دہر باز کردن لہ شوینہ واری کردہ وہیہک.

٣- ﴿وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ ہہر کہسہش چی کردوہ، ہہر نہفسہ چی کردوہ، بہتہ واویی دہیدریتہ وہ، یانی: سزا یان پاداشتی کردہ وہ کہی دہدریتہ وہ، (تُوْفَىٰ: أَي تَغْطِي كَامِلًا)، بہتہ واویی دہیدریتہ وہ، ئنجا ہہر چہ ندہ فہرموویہ تی: کردہ وہ کہی دہدریتہ وہ، بہ لام مہ بہست پئی پاداشتی کردہ وہ کہیہ تی، یاخوہ بہرانبہرو قہرہ بووی کردہ وہ کہی دہدریتہ وہ، ئەگہر چاک بی، چاک و، ئەگہر خراب بی، خراب، بوہش وشہی (جزاء و عوض) باس نہ کراون، چونکہ بہ سیاق و سہلیقہ زانراوہ.

٤- ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ له حالتيك دا ئەوان سته میان لی ناکری، چونکه (و) له ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ دا بو حاله (واو العالیة)، ئنجا ئایا بوچی فەرموو یه تی؟ (وَهُمْ - لَا يُظْلَمُونَ) که (وَهُمْ) و (لَا يُظْلَمُونَ) هەردووکیان بو کۆ (جمع) دەگەریتەوه؟

و ئەلامەکی ئەو یە که: له وشەیی ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ دا، سەرنجی ماناکەیی دراوه، نەک بیژە (لفظ) هەکی: ﴿تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ﴾، چونکه: (كُلُّ) بو کۆیە و (كُلُّ نَفْسٍ) بە ئیعتیباری مانایەکی یانی: کۆمەتی، یانی: ئەو خەلکە هەمووی دی، ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾، هەر کەسە بە پیتی کردەوهی خووی، سزا، یان پاداشتی دەدریتەوه، سته میشیان لی ناکری، واتە: ئەم دوو راناوه: (هُم) و (لَا يُظْلَمُونَ) پە یووەست دەبن بە مانای: (كُلُّ نَفْسٍ) هوه، نەک بە (نَفْسٍ) ئەگەرنا دەبووایە فەرموو بای: (لا تُظلم)، سته میشی لی ناکری، بە لام تەماشای مانایەکی کراوه، مانایەکی یانی: له کۆی ئەو خەلکە که دی، و، هەر کامیکیان خواوەنی نەفسیکە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ **دهرسي يازدهم** ❖

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان نو (٩) نایهت ده گرتته خوئی، نایهته کانی: (١١٢ - ١١٩)، ته وهری سهره کیی نهم (٩) نایهتهش، بیرخسته وهی چاکه و نیعمه ته کانی خوایه، به نایهت بو کافرو هاوبهش بو خوا دانهره کانی مه ککه و، به گشتی بو هه موو مرو فایه تی، ههر له دابینکردنی هیمنی و نارامیی و بزیوی باشه وه، تا کو ده گاته ناردنی پیغه مبهری کو تایی موحه ممه د ﷺ.

نجا به و بونه یه شه وه: خوا ﷺ باسی سپله یی کافران و، ده ستکاری کردنیان بو حه لال و چه رامی خواو، درو هه لبه ستیان به ناوی خواوهی، کردوه.

پاشان نامازه یه کیش به و خواردنانه کراوه، که کاتی خوئی له جووله که کان قه ده غه کرابوون.

له کو تایشدا باسی لیبورده یی و به زه یی خوا کراوه، بو که سانیک که به نه زانیی تووشی هه له و لادان و تاوان ده بن و، دوایی ده گه رینه وه بو لای خواو، هه لده ستن به چاککردنه وهی نه وهی که پیشتهر تیکیان داوه.

﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا أَهَلَ لِعَیْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنُفَرِّقُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يَفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

مَتَّعُ قَلِيلٌ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۱۷﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۱۱۸﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوَاءَ بِجَهَلَةٍ ثُمَّ تَابُوا
مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۱۹﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تهکان

{ههروهها خوا وینه به کی هینایه وه: ناوه دانیه که هیمن و نارام و سه قامگیر بوو، له هه موو لایه که وه بژیوی خوئی به فراوانی بو ده هات، که چی ناسو پاسی کرد به رانبر به چاکه کانی خوا، خواش به هوئی نه و کرده وه (خراب) انه وه، که کارامانه ده یانکرد، له پو شاکي برسیه تیی و ترسی پتی چیژتن، (وه ک پو شاکیک برسیه تیی و ترس و له رزی به به ردا کردن) ﴿۱۱۷﴾ به دنیاییش (نه و ناوه دانیه) له خویمان ره وانه کراویکیان بو هات، که چی به درویمان دانا، بویه له حالیکدا که سته میان له خویمان کرد بوو، سزای خوا گرتی ﴿۱۱۸﴾ (نه ی خه لکینه!) له و بژیوه هه لال و چاک و سوو دبه خشانه ی خوا پتی داو، بخوون و سو پاسی چاکه ی خوا بکه ن به سه رتانه وه ﴿۱۱۹﴾ به دنیایی خوا ته نیا: مردارو، خوین و، گوشتی به رازو، سه ربراو بو جگه له خوا (ناوی جگه له خوا له سه ر هینراو، له کاتی سه ربریندا) ی لی قه ده غه کردوون، ننجاه هر که سیش تیگیراو (ناچار بوو، لیان بخوات) له حالیکدا که ناره زوومه ندو خوازیاری لی خواردنیان نیه و، له سنووری (پیوستی) یش دهرناچی، نه وه بیگومان خوا لیورده ی به به زه ییه {به رانبر به که سانی ناوا} ﴿۱۲۰﴾ ههروهها (نه ی هاوبه شدانه ره کان!) به زمانی به درووه مه لپن: نه مه هه لال و نه مه هه رامه، که سه ره نجام درو به ناوی خواوه (که فلان شته ی هه لال و، فیسار شته ی قه ده غه کردوه)، به دنیایی نه وانه ی درو به ناوی خواوه هه لده به ستن، سه رفراز نابن ﴿۱۲۱﴾ گوزهراتیکی که میان (له دنیا) ده بی و (له روژی دوا یی) دا نازاریکی به تییشان ده بی ﴿۱۲۲﴾ نه وه شمان له جووله که کان قه ده غه کرد بوو، که پیشتتر بو مان باسکردوون و، سته میشمان لی نه کردن، به لکو نه وان سته میان له خویمان ده کرد (و به هوئی سته م و خراپه یانه وه، هه ندیک خواردغان لی قه ده غه کردن) ﴿۱۲۳﴾ ننجاه بیگومان پهروه ردگارت له گه ل نه وانه دا، که نه زانانه خراپه یان کردوه، ننجاه دوا ی نه وه گه راونه وه و چاکسازیان کردوه، به دنیایی پهروه ردگارت پاش نه وه گه راونه وه و چاکسازیه، لیورده ی به به زه ییه له گه لیان ﴿۱۲۴﴾.

شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان

(ءَامِنَةٌ): واتە: ھیمن و بئ ترس، (أَصْلُ الْأَمْنِ: طُمَأْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، وشەى (أَمْنٌ) لە ریشەدا، ئارامگرتنى نەفسەو، لاچوونى ترسە.

(مُطْمِئِنَّةٌ): (إِطْمَأْنُنْ: سَكَنَ وَتَبَتَّ وَاسْتَقَرَّ، الطُّمَأْنِينَةُ: وَالْإِطْمَأْنِنَانُ: الثَّقَةُ وَعَدَمُ الْقَلْقِ)، واتە: ئەو شتە چەسپاو داسەکانو سەقامگیر بوو، (طمأينة، وإطمئنان)، بریتىە لە متمانەو، نەبوونى دلەراوکەو ترس.

(رَعْدًا): (عَيْشٌ رَعْدٌ وَرَعِيدٌ: طَيْبٌ وَاسِعٌ)، دەگوترى: (عَيْشٌ رَعْدٌ، وَعَيْشٌ رَعِيدٌ) ھەردووکیان بە مانای ژيانىكى خۆش و فراوان و بەختەوہرانە و، پڕ نازو نىعمەت دى.

(فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِيَأْسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ)، خوا پۆشاکى برسەھتیی و ترسیی، پئى چيژتن، دەلى: (الدُّوْقُ: وَجُودُ الطَّعْمِ بِالْفَمِّ، وَآخْتِيرَ فِي الْقُرْآنِ لَفْظُ الدُّوْقِ، فِي الْعَذَابِ)، (دُوق) بریتىە لە تامکردنى خواردن بە زمان (زار)، بەلام لە قورئاندا: وشەى (دُوق) واتە: چيژتن، بەکارھەینراوہ بو سزا.

(بِصَنْعَتِكَ): (الصَّنْعُ: إِجَادَةُ الْفِعْلِ، فَكُلُّ صُنْعٍ فِعْلٌ، وَلَيْسَ الْعَكْسُ) (صُنْع) بریتىە لەوہى كە كاریك بە کارامەیی و لیزانىی بە وردەکاریى بکرى، بۆیە ھەموو (صُنْع) ك (فعل) ە، ھەموو کارامەییەك کردەوہیە، بەلام مەرج نیە ھەموو کردەوہیەك، بە کارامەیی ئەنجام درابى.

(عَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَاكِرٍ): (أَيُّ: غَيْرَ طَالِبٍ مَا لَيْسَ لَهُ طَلْبُهُ، وَلَا مُتَجَاوِزٍ لِمَا رَسِمَ لَهُ)، خوازيارى شتىك نەبى، كە بوى نەبى، لەو سنوورەش تىنەپەرینى كە بوى ديارى كراوہ، كەواتە: (عَيْرَ بَاغٍ) واتە:

یەكەم: ئەو چوار خۆراکە قەدەغە كراوہ: (مردار و، خوین و، گوشتى بەراز و، بو غەیری خوا سەرپراو) كە بابای ناچار و تىگىراو، لىيان دەخۆن، مەبەستى لى خورادن نەبى، بە ئارەزووہوہ.

دووہم: سنوورى ئەوہ كە پىوستى پىبەتى و، پەكى لەسەر كەوتوہ، پىی لە مەرگ دەرباز بى، ئەو سنوورەش نەبەزىنى و زىدەپروى بكات.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوَا ۱۰۰ له دوا دواى ئه‌و نایه‌ته موباره‌کانه‌دا، که سووره‌تی (النحل) یان لى پیکدی، که وه‌ک له سه‌ره‌تاوه گوتمان، ئه‌م سووره‌ته ناویکی زور پر به پیسته، که پیی بگوتری: سووره‌تی نيعمه‌ته‌کان، (سورة النحل) چونکه خوَا ۱۰۰ زیاتر له په‌نجا - شه‌ست (۵۰ - ۶۰) نيعمه‌تی سه‌ره‌کیی خوئی، له‌م سووره‌ته موباره‌که‌دا خستوونه روو، ئنجا له دوا دواى ئه‌م نایه‌ته موباره‌کانه‌دا، نمونه دینیته‌وه به ئاوه‌دانیه‌ک که خوَا نازو نيعمه‌تیکی زوری به‌سه‌ردا رشتوه، که‌چی خه‌لکی ئه‌و ئاوه‌دانیه‌ نا سوپاسی و سپله‌یی ده‌کن، به‌رانبه‌ر به‌خوَا، خوای دادگه‌رو کارزانیس سزایان ده‌دات، ده‌فه‌رموی:

﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً ۖ هَرَوَهَا خُوا وَيْنَه‌ی هیتایه‌وه به ئاوه‌دانیه‌ک که هیمن و سه‌قامگیر بوو، ﴿ مُطْمَئِنَّةً ۖ خه‌لکه‌که‌ی دل داسه‌کناوو بى ترس و بیم بوو، ﴿ يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ ۖ ئه‌و بزیه‌ی که پیویستی پییه‌تی، له هه‌موو لایه‌که‌وه بوئی ده‌هات، ﴿ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ ۖ که‌چی ئه‌و به‌رانبه‌ر به‌چاکه‌کانی خوَا سپله‌یی و ناسوپاسی کرد، ﴿ فَأَذْفَه‌ا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَأَخُوفٍ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۖ خوَاش ۱۰۰ به‌هوئی ئه‌وه‌وه که زور کارامه‌و ورده‌کاریانه ده‌یانکرد، له کرده‌وه‌ی خراب:

﴿ هه‌م ئه‌و گوناوه‌و تاوانانه‌ی له خودی خوْیان دا ده‌یانکردن.

ب) هه‌م ئه‌و گوناوه‌و تاوانانه‌ی له ده‌ره‌وه‌ی خوْیان دا ده‌یانکردن، وه‌ک پیشیلکردنی مافی ئه‌وانی دیکه‌و، ریتگرتن له بلاو بوونه‌وه‌ی په‌یامی خوا له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و کرده‌وه خراپانه‌ی که له خودی خوْیانداو، له‌گه‌ل ده‌وروبه‌ری خوْیاندا، به‌کارامه‌یی ده‌یانکردن.

خوَا پۆشاکى برسیه‌تی و ترسی پی چیتزن، واته: برسیه‌تی و ترس به جوړیک پیتانه‌وه چه‌سپا، وه‌ک چوون که‌سیک پۆشاکیک له‌به‌رده‌کات، به‌به‌ده‌نیه‌وه ده‌چه‌سپی، ئه‌وانیش ئاوا برسیه‌تی و ترس پیتانه‌وه چه‌سپاو، لیان چیتز و، تامیان کرد، که دوا‌یی ئه‌م ته‌عبیره، له مه‌سه‌له‌ گرنه‌گه‌کاندا، زیاتر شی ده‌که‌ینه‌وه.

ئىنجا خوا ﴿وَيُرَاى ثَوِّ هَهُمُو نَازُو نِئِمَهُ تَه مَادِدِيَانَه، كَه لَه هَهُمُوو لَايَه كَه وَه بُو ثَه وَ نَاوَه دَانِيَه دَه هَاتَن، كَه چى خَه لَكَه كَهى نَاسُو پَاس وَ سِپْلَه بُوون بَه رَانَبَه رِيَان﴾، بَاسى نِئِمَهُ تِيكى دِيكَهى زُوْر كَه وَرَهى خُوْى دَه كَات، كَه لَه هَهُمُوو ثَه وَ نِئِمَهُ تَانَه كَه وَرَه تَرَه، نِئِمَهُ تِيكى مَه عَنَه وَيِيَه، ثَه وَيِش بَرِيْتِيَه لَه وَه كَه پِيْغَه مَبَه رِيكيَان لَه خُوْيان بُو لَا نِئِر دَرَاوَه: ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْهُمْ﴾ هَه رَوَه هَا بَه دُنْيَا يِيَه وَه لَه خُوْيان، رَه وَانَه كِرَاو وَ پِيْغَه مَبَه رِيكيَان بُو هَات، ﴿فَكَذَّبُوْهُ﴾ كَه چى ثَه وَان بَه دَرُوْيان دَانَا، پِيْى بِيْپِرَاو بُوون، ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُوْنَ﴾ سَه رَه نَجَام سَزَا گِرْتِي، لَه حَالِي كِدَا كَه ثَه وَان سَتَه مَكَار بُوون، دِيَا رَه - لِي رَه دَا سَزَاى خَوَا تِيَا رِك وَ تَعَالَى وَه ك دِرِنْدَه يَه ك كَه بَه دَوَاى نِيْچِي رِي كَه وَه يَه، وَيْنَا كِرَاوَه - ثَه وَ سَزَا يَهى خَوَا گِرْتِي، لَه حَالِي كِدَا كَه سَتَه مِشِيَان لَه خُوْيان كِرْد بُوو، وَتَه: سَزَا دِرَان، بَه هُوْى سَتَه مَه كَه يَانَه وَه، نَه ك سَتَه مِيَان لِي بَكِرِي.

ئىنجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ ذُكِّرْتُم بَاسِي يَوْمَ ذِي الْقُرْبَىٰ ذِكْرًا﴾ دِي كَه دَه فَه رَمُوْى: ﴿فَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا﴾ خَه لَكِيْنَه! ثَه وَ بَرِي وَهى كَه خَوَا پِيْيدَاوَن، لَه حَالِي كِدَا كَه حَه لَالَ وَ رَه وَايَه لَه رُووى شَه رَعِي يَه وَه وَ، سُوود بَه خَش وَ بَه تَام وَ خُوْشِي شَه، لَه خُوْدى خُوْيدَا، لِي بَخُوْن، لِي بَه رَه رَه مَه نَد بِن.

﴿وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ سُوپَاسى چَا كَهى خَوَاش بَكَه ن، ثَه گَه ر تَه نِيَا ثَه وَ دَه پَه رَسْتَن، ثَه گَه ر تِي وَه دَه تَانَه وَى بَه تَه نِيَا بَه نَدَا يَه تِي بُو خَوَا بَكَه ن، سُوپَاسى چَا كَه كَانِي خَوَا بَكَه ن، يَا خُوْد: ثَه گَه ر تِي وَه خَوَا پَه رَسْتَن، سُوپَاسى چَا كَه كَانِي خَوَا بَكَه ن، كَه وَتَه: بَه نَدَا يَه تِي كِرْدَن بُو خَوَاو، سُوپَاس كِرْدَنِي چَا كَه كَانِي خَوَا، دُوو شَتِي تِي كَه لَكِي شَن، ثَه گَه ر خَوَا پَه رَسْت بى، سُوپَاس گُوْزَارِي ش دَه بى بُو خَوَا، هَه رَوَه هَا ثَه گَه ر سُوپَاس گُوْزَارِي ش بَكَهى بُو خَوَا، بَه نَدَا يَه تِي بُو خَوَا دَه كَهى، ثَه م دُووَانَه شَتِي تِي كَه لَكِي شَن وَ لِي ك جِيَا نَابَنَه وَه، وَتَه: نَا گُوْنَجِي مَرُوْف بَه نَدَا يَه تِي بُو خَوَا بَكَات وَ، بُوْشِي سُوپَاس گُوْزَار نَه بِي، دِي سَا ن نَا گُوْنَجِي مَرُوْف سُوپَاس گُوْزَار بِي بُو خَوَاو، بَه نَدَا يَه تِي شِي بُو نَه كَات.

ئىنجا بَاسى ثَه وَه دَه كَات: كَه نَا يَا خَوَا چى لِي قَه دَه غَه كِرْدُوون؟ ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ بِيْگُوْمَان (خَوَا) تَه نِيَا: مِرْدَارَه وَه بُوو وَ، خُوْئِن وَ، گُوْشَتِي بَه رَا زُو، ثَه وَهى بُو جَكَه لَه خَوَا سَه ر بَرَا وَه، بُو جَكَه لَه خَوَا دَه نَكِي لَه سَه ر بَه رَز كِرَاوَه تَه وَه، نَاوَى جَكَه لَه خَوَاى لَه سَه ر هِي نَزَاوَه، تَه نِيَا ثَه وَهى لَه سَه ر قَه دَه غَه كِرْدُوون، ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ عَلَيْهِ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾ بَه نَسَبَه تَه وَه چَوَا رَانَه شَه وَه، هَه ر كَه سِي ك نَا چَا ر كِرَا وَ تِي گِي رَا، بَا لِي يَان بَخَوَات، بَه لَام بَه دُوو مَه رَجَان:

أ) مەبەستی نەبئ و عەودالی لێخواردنی یەکتی لەو چوار شتانهی نەبئ.

ب) سنووریش نەبەزێنی لە لێخواردنیاندا، واتە: بە ئەندازەی ئەووە که زۆر پێویستی پێیهتی و پەکی لەسەری کهوتوو، پیتی لە مەرگ دەرباز دەبێ، لەو ئەندازەیه تێنەپەرێنی، ﴿فَاتَّ اللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، هەر کهسێک ئاوا بە ناچاری و بە تێکگیروویی لە: یەکیک لەو چوارانە، یان زیاتریش بخوات، بەو دوو مەرجه که باسمان کردن:

یەکهەم: مەبەستی لێخواردن نەبئ و، بە ئارەزوووە نەبئ، یانی: لەبەرئەووە لێیان نەخوات که عەودال و تامەزرۆیه.

دووهم: لە سنوور تێنەپەرێنی، لە سنووری: پەک لەسەر کهوتن و پێویستی.

بیگومان خوا لێبوردەهی بە بەزەییە، بەرانبەر بە کهسێکی ئاوا.

ئەجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾ روو لە کافرو هاوبەش بوو خوا دانەرەکان دەکات، که هەر لە خۆوە پۆلێنی بژیووەکان دەکەن، پۆلێنی ئەو شتانه دەکەن، که خوا بوو مەرۆقەکانی داناون و، هەر لە خۆوە دەلێن: ئەووە هەڵاڵەو ئەووە هەرامە، دەفەرموێ:

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ﴾، هەر بەووە که زمانتان وەسفی دەکات، مەلێن: ئەووە هەڵاڵەو، ئەووە هەرام و قەدەغەکراوە، ﴿لِنَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾، که سەرەنجام درۆ بە ناوی خواوە بکەن، ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾، بیگومان ئەوانەهی درۆ بە ناوی خواوە دەکەن، سەرفراز نابن، لە زمانی کوردیی دا ئەم تەعبیرە ئاوا بە کاردی: (بە زمانی بەدرۆ)، واتە: زمانیک که زۆر بە درۆ راهاتووە، لێرەش خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ﴾، بەووە که زمانتان بە درۆ وەسفی دەکات، مەلێن: ئەمە هەڵاڵەو ئەمەش هەرامە! که سەرەنجام درۆ بە ناوی خواوە بکەن.

دوایی دەفەرموێ: بیگومان ئەوانەهی درۆ بە ناوی خواوە دەکەن، سەرفراز نابن، لێرەدا پرسیارێک دروست دەبێ، ئەدی بوچی کهسانیک هەن بە درۆ بە ناوی خواوە دەکەن و، دەستکاریی هەڵاڵ و هەرامیش دەکەن، بەلام لە ژیان و گوزەرانیکی خۆشیش دان، لە رووی دنیاوییهوه؟

بویه ده فهرموئ: ﴿مَتَّعَ قَلِيلٌ وَهُمْ عَادَابُ الْإِيمِ﴾، نه وانه ش که به روالهت به خته وهرو کامه رانن، هه رچه نده بن فهرمانیی خوا ده که ن و، ده ستکاری حه لال و حه رامه کانی خوا ده که ن، نه وه گوزه رانیکی که مه و، نه وانه دوایی نازارو سزایه کی به تیشیان بو هه یه.

نجا دپته سه ر بابه تیکی دیکه: ئایا جووله که کان چییان لی قه ده غه کراوه؟ چونکه جووله که کان جار جار مسولمانه کانیان سه غلهت ده کرد و ده یانگوت: فلان شته ش قه ده غه یه و، فلان شته ش قه ده غه یه و، فلان شته ش قه ده غه یه، نه دی ئیوه بوچی به قه ده غه یان دانائین؟ خوا ﴿وَإِذَا رَءَوْا رُكُودًا فَسُورًا﴾، هه م لی ره دا هه م له سووره تی (النساء) داو، هه م له سووره تی (آل عمران) یش دا، که: به لکو خوا ﴿وَإِذَا رَءَوْا رُكُودًا فَسُورًا﴾ هه ندی شتی له جووله که کان قه ده غه کرده، له سه ر سه مکاری و لادانی خویمان، نه گه رنا نه و شتانه له نه سلدا قه ده غه نین و، پیس و زیان به خش نین، تاکو مسولمانان مولزه م بن، به وهی خویمان له به کارهینانی نه و شتانه به دوور بگرن، که له جووله که کان قه ده غه کراون، به تایهت که به هوئی لادان و تاوان و سه می خویمان وه، خوا لئی قه ده غه کردوون، نه که له خودی خویندا خراب و پیس و زیان به خش بن، تاکو خوا قه ده غه یان بکات، ده فهرموئ:

﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ﴾، هه روه ها له سه ر نه وانه ی که گه راونه وه، نه وه مان لی قه ده غه کردبوون، که پیشر به سه رت دا خویندوو مانه ته وه و، بو مان گیراویه وه.

(هَادُوا) واته: جووله که کان، نه ویش له وه وه هاتوه، کاتی خوئی جووله کان گه راونه وه بو لای خوا {إِنَّا هَدْنَا إِلَيْكَ: إِنَّا رَجَعْنَا إِلَيْكَ} {یانی: تیمه بو لات گه راینه وه} نه و ناوه یان له وه وه بو هاتوه.

که ده فهرموئ: نه وهی له جووله کامان قه ده غه کردبوو، پیشر به سه ر تو ماندا خویندو ته وه، له کویدا؟ له سووره تی (الأنعام) دایه، وه که دوایی باسی ده که یین: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمًا عَلَيْهِمْ شُحُومُهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ (۱۶۱) الأنعام.

هه روه ها له سووره تی (النساء) (۱۶۰ - ۱۶۱) یش دا، هوکاری نه وه که لییان قه ده غه کراوه، روونکراوه ته وه، دوایی له مه سه له گرنگه کان دا باسی ده که یین.

ئنجا ده فهرموئی: ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾، واته: ئیمه سته ممان لی نه کردبوون، که نه و شتانه مان لی قه دهغه کردن، چونکه له خودی خو یاندا پیس و زیانبه خش نین، ﴿وَلٰكِنْ كَانُوا۟ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ﴾، {ئیمه سته ممان لی نه کردن}، به لکو نه وان خو یان سته میان له خو یان ده کرد و، له نه نجامی نه م سته م و تاوان و خراپانه یاندا، وهك خوا ده فهرموئی: ﴿فِيْظَلِرْ مِنْ الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَمًا عَلَيَّهْمْ طَيَّبَتِ اُحْلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهْمْ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَثِيْرًا ۝۱۱۶ وَاٰخِذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ ... ۝۱۱۷﴾ النساء، واته: به هوئی سته میك كه جووله كه كان ده یانکرد، هه ندیک له و رزقه به تام و خو ش و سوودبه خشانه مان، لی قه دهغه کردن، هه روه ها به هوئی نه وه وه كه خه لکیان له پتی خوا لاده دا، هه روه ها به هوئی نه وه وه كه سوودیان ده خوارد، {مامه له یان به ریا ده کرد}، كه لی شیان قه دهغه کرا بوو.

دوایی خوا ﴿دَيْتِه سَهْر بَابَه تِي كُوْتَايِي لَه م دَه رَسَه مَانْدَا، نَه وِيش بَرِيْتِيَه لَه وِه كه كه سَانِيْكَ به نه زانیی و نه فامیی، گونا هو تاوان و خراپه یهك بکه ن، به لام دوایی بگه رینه وه و، چاکسازی بکه ن، بیگومان خوا میهره بانیی و لیبوره یی هه یه به رانبه ریان: ﴿ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ عَمِلُوْا السُّوْءَ بِجَهَلَةٍ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾، ئنجا به دلنیایی په روه ردگارت بو که سانی که خراپه ده که ن، به نه فامیی، دواى ده گه رینه وه و چاکسازی ده که ن، {چییان خراب کرده و تیکداوه، چاکى ده که نه وه} به دلنیایی په روه ردگارت دواى نه وه، واته: دواى نه وه گه رانه وه بو لای خواو چاکسازی کردنه، یان ﴿لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾ لیبوره ی میهره بانه.

مهسه له گرنه گان

مهسه له ی به که م:

خوا وینه یه کی هیناوه ته وه که وهک په ندیک عیبه تی لی وه ربگیری: ناوه دانیه کی هیمن و نارام و سه قامگیرو گوزه ران خووش، به هوئی ناسوپاسیی به رانبه ر به چاکه کانی خوا و، بیروایی به رانبه ر به پیغه مبه ری خواوه، خوی دادگه ر، ترس و برسیه تی پی چیژتن و، وهک پوشاکیک ترس و برسیه تی به به رداکردن و بیانه وه چه سپا:

وهک خوا ده فه رموی: ﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِيَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ ﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ده برکه دا:

١- ﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً ﴾ خوا وینه یه کی هیناوه ته وه به ناوه دانیه ک.

{قَرْيَةً: بَدَلٌ ل (مَثَلًا)} وشه ی ﴿ قَرْيَةً ﴾ جیندار (بدل) ه، بو: ﴿ مَثَلًا ﴾ واته: ناوه دانیه کی به وینه هیناوه ته وه، ئەوه له رووی ریزمانی عه ره بییه وه، یاخود: {ضَمَّنَ (ضَرَبَ) مَعْنَى (جَعَلَ)}، وشه ی (ضَرَبَ) مانای (جَعَلَ) ی خراوه ته نیو، چونکه: ﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا ﴾ (ضَرَبَ) ته نیا یه ک به رکار (مفعول) ی ده وی، به لام نه گه ر (ضَرَبَ) مانای (جَعَلَ) هی بخریته نیو، ئەو کاته (ضَرَبَ) دوو به رکاری ده وی، ئەو کاته ده لی: ی:

(ضَرَبَ)، (فَعْلٌ مَاضٍ).

(اللَّهُ) ﴿ فاعل ﴾.

﴿ مَثَلًا ﴾ یان: (المفعول به الأول) ه، له شوینی خو به تی و، ﴿ قَرْيَةً ﴾ (المفعول به الثاني) یه، یاخود ﴿ قَرْيَةً ﴾ (المفعول به الأول) ه و دوکه و ته وه، ﴿ مَثَلًا ﴾ (المفعول به الثاني) یه و، پیش

کەوتو، زانایان ھەردووک رایەکیان ھەن، کەواتە: خوا ئاوەدانییەکی ھیناوتەو بە نمونە، وەک پەند و عیبرەتیک خستوو بەرچا، ئنجا با بزانی ئاوەدانییە چۆن بوو؟

٢- ﴿كَانَتْ أَمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً﴾ ھەم بەھرمەند بوو لە ھیمنیی و ئاسایش و، ھەم لە ئۆخژن و دل ئارامیی.

(الْأَمْنُ: السَّلَامَةُ مِنْ تَسَلُّطِ الْعَدُوِّ)، (أَمِنَ) بریتییە لە پارێزراوی لەو کە دوژمن بەسەریدا زāl بێ، سەلامەت بێ، لەو ھەو دوژمن بەسەریدا زāl بێ، بەلام لیرەدا: (الإِطْمِئْنَانُ: الدَّعَةُ وَهُدُوءُ الْبَالِ) بریتییە لە خۆشگوزەرانی و بێ باکی و بێ خەمی، واتە: ئەو ئاوەدانییە، ھەم لە رووی دوژمنی دەرەکییەو بێ ترس بوو، ھەم لە نێو خۆیدا، بەھرمەند بوو، لە حالەتی خۆشگوزەرانی و بەختەو ڕیی و بێ گرفت و کێشەیی.

٣- ﴿يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ بژیوی خۆی بۆ دەھات لە ھەموو شوێنیکەو، واتە: لە زۆر جێگایانەو (أَي: مِنْ أُمَّكِنَةٍ كَثِيرَةٍ) یاخود لە ھەر چوار لاد، کە - وەک دواوی باسی دەکەین - زۆرێک لە زانایان گوتووینان: مەبەست لیرەدا شاری مەککە، چونکە مەککە لەپیش ئیسلامیش دا لە ھەموو لاد خەلک رووی تیکردو، ئنجا کە خەلک ھاتوون بۆ مەککە، ھەم بەرھەم و بەروبوومی خۆیان ھیناوتە بۆ بازرگانی و ساغکردنەو، ھەم ھاتوون لەوێ دا بەندایەتیان بۆ خوا ئەنجام داو، مەسرەفیان کردو، بۆیە ئەوێ بۆتە شوێنیکێ گرنگی بازرگانی و مامەلەو کارو کەسابەت و، خەلکەکی بەھرمەند بوون و، لە ھەموو جوړە رزق و بژیونیکیشی لەملاو بۆ ھاتو.

(الرَّغَدُ: الْوَافِرُ الْهَيَّي)، (رَغَدَ) بریتییە لە شتێک کە زۆر بێ و، مایە خۆشگوزەرانییش بێ، ھەروەھا (رَغَدَ)، بە مانای رزقیکی فراوان و چاک و پاکیش دی.

٤- ﴿فَكَفَّرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ﴾ کەچی: خەلکی ئەو ئاوەدانییە، بەرانبەر بە چاکەکانی خوا، نا سوپاس بوون، (الْأَنْعُمُ: جَمْعُ نِعْمَةٍ) (أَنْعَمَ) کۆی (نِعْمَةٌ) یە، ئنجا (نِعْمَةٌ) ھەم بە (نِعْمَ) و، ھەم بە (أَنْعَمَ) یش کۆدەبیتەو.

لیرەدا کە باسی ئاوەدانییە کە دەکات، دەفەرموی: ﴿فَكَفَّرَتْ﴾ بەلام ئەو ھەم جازە ئەگەرنا: خانوو و بەرەکانی بەرانبەر بە چاکەکانی خوا، سەپلە نەبوون، بەلکو واتە: خەلکی ئەو دئیە، وەک لە ئایەتی (٨٢) ی سوورەتی (یوسف) دا ھاتو: ﴿وَسَّالِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا﴾ لە ئاوەدانییە کە پەرسە! واتە: لە خەلکی ئاوەدانییە کە پەرسە!

سپله‌یی به‌رانبهر به چاکه‌کانی خواش، بریتیه له سپله‌یی به‌رانبهر به به‌خشهری چاکه‌کان، (الْكَفْرُ: بَانْعِمِ اللّٰهِ هُوَ الْكُفْرُ بِالْمُنْعَمِ)، ناسوپاسیی به‌رانبهر به چاکه‌کانی خوا، ناسوپاسییه به‌رانبهر به چاکه‌کاریک که چاکه و نیعمه‌ته‌کانی ره‌خساندوون.

۵- ﴿فَأَذْفَهَا اللَّهُ لِيَأْسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾، خوا پو‌شاکای برسیه‌تی و ترسی پی چیرتن.

وشه‌ی (الذوق)‌یش: (الذُّوقُ: إِحْسَاسُ اللِّسَانِ بِأَحْوَالِ الطَّعْمِ، وَهُنَا اسْتَعْبِرَ لِإِحْسَاسِ الْأَلْمِ وَالْأَذَى إِحْسَاسًا كَتَمَّ كُنْزِ ذَوْقِ الطَّعَامِ مِنْ قَمِ ذَائِقِهِ، لَا يَجِدُ لَهُ مَدْفَعًا)، (ذُّوقُ)، بریتیه له هه‌ستکردنی زمان به حاله‌ته‌کانی خواردن، به تامه‌کانی خواردن و، لیره‌دا خوارزراه‌ته‌وه بو هه‌ستکردن به ئازارو ناره‌حه‌تی، وه‌ك هه‌ستکردنی كه‌سیك كه خواردنیک ده‌چیتیه نیو زاری، چو‌ن تامی لیده‌کات، به بی‌ئه‌وه‌ی كه بتوانی له خو‌ی دووری بخته‌وه، [كه خواردنه‌كه چوته نیو زاری، تازه تامی ده‌کات، به‌ده‌ست خو‌ی نیه]، نه‌وانیش به هه‌مان شیوه، خوا برسیه‌تی و ترسی و پی چیرتن، لیره‌دا ترس و برس و ته‌شبهه‌کراون به پو‌شاکیک که به‌به‌ر كه‌سیك دا ده‌کری و، به جه‌سته‌یه‌وه ده‌نووسی و ده‌چه‌سپی، واته: ئه‌و ترس و برسیه‌تییه وا پئیانه‌وه چه‌سپا، كه لیان نه‌بیته‌وه، وه‌ك چو‌ن پو‌شاکیک به جه‌سته‌ی خاوه‌نه‌که‌یه‌وه ده‌چه‌سپی و لئی نابیته‌وه، به‌لام ئایا خوی کارزان، بو‌چی وای پیکردن؟

۶- ﴿بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، به‌هو‌ی ئه‌وه‌وه كه به کارامه‌یی نه‌نجامیان ده‌دا، له کاری خراب، ئنجا ئه‌و کاره خرابه:

(أ) چ له خودی خو‌یاند، وه‌ك ئه‌و قه‌تل و زیناو مه‌یخوری و خرابه‌کارییه‌ی كه له خودی خو‌یاند کردوو‌یانه.

(ب) یاخود دهره‌وه‌ی خو‌یاند، وه‌ك ماف پئشیلکردنی سته‌ملیکراوان و چه‌وسینراوان و، ریگرتن له په‌یام و به‌رنامه‌ی خویا په‌روه‌ردگار، كه به پیغه‌مبه‌ری خاتمه موحه‌مه‌د ﷺ دا ناردوو‌یه‌تی.

۷- ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ﴾، به دلنیایی له خو‌شیان پیغه‌مبه‌ریکیان بو هات، په‌وانه‌کراویکیان بو هات، ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست مه‌ککه بی، دیاره كه په‌وانه‌کراوه‌كه پیغه‌مبه‌ری خاتمه ﷺ، به‌لام ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست هه‌ر ئاوه‌دانییه‌ك بی، كه خوا ناوی نه‌هیتاوه، بیگومان هیچ ئاوه‌دانییه‌کی گه‌وره نه‌بووه، هیچ کومه‌لگایه‌کی به‌رچاوو قه‌له‌بالغ نه‌بووه، كه پیغه‌مبه‌ریکی بو نه‌نیری، وه‌ك خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (۲۴) فاطر، واته: هیچ

كۆمەلگايەك نەبوو، ترسینەر و وریاکەرەووەیەك {کە مەبەست پێی پێغەمبەرانی (علیهم الصلاة والسلام)} تیدا رانە بردی و نەهاتب.

ئنجایە کە دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ﴾، واتە: هەر لە خۆیان، لەلایەن خواوە پێغەمبەریکیان بوو، یانی: جگە لە خۆیان نەبوو، تاكو دەمارگیریان بوو كۆمەلگاو خەلكی خۆیان وایان لای بكات، كە بروای پێ نەهێنن، بەلكو پێغەمبەرەكە لە خۆیان بوو، لە پرووی رەچەلەكەووە لە خۆیان بوو، هەرۆهە لە پرووی زمانەووە، ئنجایە لە نێو خۆیاندا گەورە بوو بوو و، لە نزیكەووە دەیاناسی و بە نەسەب و رەچەلەكى ئاشنا بوون، لە نەتەووەی خۆشیان بوو: قازانجی وی، قازانجی وان بوو، زیانی وی زیانی وان بوو! ٨- كە چى ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾، واتە: بەدرۆیان دانا، (تَسْبُوهُ لِكُذِّبٍ) واتە: بە خاوەن درۆیان دانا، پالیان دایە لای درۆ.

٩- ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾، لە ئەنجامی ئەو هەش دا، سزا گرتنى، (الْأَخْذُ: اسْتَعِيرَ لِلْإِهْلَاكِ)، گرتن خاوازاووەتەووە بوو فەوتیتزان، لێرەدا سزاو ئازاریك كە خوا دەنیرى، تۆلەو سزایەك كە خوا دەنیرى، تەشبیهكراوە بە درندەیهكەووە، كە دەگەرێ بە دواى نێچیرىك دا و دەیگرى.

كە دەفەرموی: ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾، (ال) سەر (العذاب) بوو ناساندن (تعريف) ه و، مەبەست پێی ناساندنى جینسە، یانی: جینسى سزایەك كە خوا بوو ئەو جۆرە كەسانەى داناو، گرتنى، چونكە پێشتر باسى ئەو سزایە نەكراوە، تاكو بلیین: بوو عەهده و، یانی: سزایەك^(١) گرتنى، بەلكو دەبێ بلیین: ئەو سزایەى كە خوا دایناو بوو ئەهلى كوفر، ئەووە گرتنى.

١٠- ﴿وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾، لە حالێكدا كە ئەوان ستهمكار بوون، (و) لە: (وهم كافرون) دا، (واو) الحالیه) یە، یانی: سزای پر بە پێست دیاریكراو لە لایەن خواوە گرتنى، لە حالێك دا كە ستهمكار بوون.

(١) پێشتریش گوتوو مانە: (أل) ی (العهد) لە زمانى كوردیى دا (كە) یە، وهك: (الكتاب) كتیبهكە.

وهلامی ئیشکالیک و پرسیاریک:

ئیشکالیک و وهلامه که ی:

له باره ی نه و رسته موباره که وه، که ده فهرموئ: ﴿فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾، خوا پۆشاک برسیه تیی و ترسی پی چیرتن، نه م ده قه هه یه: (رُوي أَنَّ ابْنَ الرَّائِدِي الرُّزْدِيْقَ قَالَ: لِابْنِ الْأَعْرَابِيِّ إِمَامِ اللُّغَةِ وَالْأَدَبِ: هَلْ يُذَاقُ اللَّبَاسُ؟ فَقَالَ لَهُ ابْنُ الْأَعْرَابِيِّ: لَا بِلَبَاسِ أَهْلِهَا النَّسْنَسُ! هَبْ أَنْ مُحَمَّدًا مَا كَانَ نَبِيًّا، أَمَا كَانَ عَرَبِيًّا؟!)^(۱).

واته: گێردراوه ته وه که ئیبنو راوه نندی [شاعیرو فهیله سووفتیکی زه ندیق بووه، بر وای به ئیسلام نه بووه، به لام له تیبو کۆمه لگای ئیسلامیشدا بووه، رینگاشی پیدراوه، قسه ی خو ی کردوه]، رۆژیک به ئیبنو لئه عرابیی، که پیشه وای زمان و ئه ده ب بووه، له رۆژگاری خویدا، ده لئ {وه ک ره خنه گرتن له قورئان}:

ئایا پۆشاک ده چیرئ؟ تام ده کرئ؟ نه ویش (وه لامیکی ددان شکینی ده داته وه)، ده لئ: نه ی نه و که سه ی خو تخوته ده کات! یان نه ی نه و که سه ی به ناهه ق مونا قه شه ده کات! گریمان موحه ممه د پیغه مبه ر ﷺ نه بووه، نه دی عه ره ب نه بووه؟ واته: نه گه ر پیغه مبه ریش نه بوو بی و، نه و فه رمایشته ی له خوا وه بو نه هاتبئ، خو عه ره ب بووه و زمانی عه ره بی چاک زانیوه، ئنجا نه گه ر نه م جو ره ته عبیره له زمانی عه ره بی دا نه هاتبایه، لیره دا نه ده هات، که به عه قیده ی وی، ده لئ: موحه ممه د ﷺ بو خو ی قورئانی دانا وه! ئنجا گریمان قورئانی شی له خوا وه بو نه هاتبئ، به لام خو عه ره بی زانیوه، ئنجا ته گه ر نه م ته عبیره له زمانی عه ره بیدا به کار نه هاتبایه، به کاری نه ده هینا!

دیاره ره خنه که ی ئیبنو راوه نندی به و جو ره بووه: ﴿طَعَنَ فِي الْآيَةِ بِأَنَّ الْمُنَاسِبَ أَنْ يُقَالَ: فَكَسَاهَا اللَّهُ لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾، تانه ی له ئایه ته که دا وه که: وا گونجاوتر بوو، نه و رسته یه به و شیویه بو وایه: ﴿فَكَسَاهَا اللَّهُ لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾ واته: خوا پۆشاک برسیه تیی و ترسی به به ردا کردن، له جیاتی بفه رموئ: ﴿فَأَذَقَهَا﴾ پیچیرتن، به لام (محي الدين الدرويش) ده لئ: ﴿وَقَدْ أَجَابَ عُلَمَاءُ الْبَلَاغَةِ أَنَّ هَذَا مِنْ تَجْرِيدِ الْإِسْتِعَارَةِ، وَذَلِكَ أَنَّهُ اسْتَعَارَ اللَّبَاسَ لِمَا غَشِيَ الْإِنْسَانَ مِنْ بَعْضِ الْحَوَادِثِ، كَالْجُوعِ وَالْخَوْفِ، لِاسْتِمَالِهِ عَلَيْهِ اشْتِمَالُ

(۱) إعراب القرآن و بیانه، محي الدين الدرويش: ج ۵، ص ۳۷۸.

الثُّوبِ عَلَى اللَّابِيسِ، ثُمَّ ذَكَرَ الْوَصْفَ مَلَامَةً لِلْمُسْتَعَارِ لَهُ، وَهُوَ الْجُوعُ وَالْخَوْفُ، لِأَنَّ إِطْلَاقَ الذُّوقِ عَلَى إِذْرَاكِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ، جَرَى عِنْدَهُمْ مَجْرَى الْحَقِيقَةِ، فَيَقُولُونَ ذَاقَ فُلَانٌ الْبُؤْسَ وَالضَّرَّ، وَأَذَاقَهُ غَيْرَهُ، فَكَانَتِ الْإِسْتِعَارَةُ مَجْرَدَةً، وَلَوْ قَالَ: فَكَسَاهَا كَانَتْ مُرَشَّحَةً).

واته: زانایانی ره وانبیژی گوتووایانه: ئەم تهعبیره له زاراوی ره وانبیژییدا پیتی دهگوتری: (تجريد الإستعارة)^(۱)، لیرهدا وشه‌ی (لباس) پۆشاک، خوازراوته‌وه بو شتیک که مروّف داده‌پۆشی لهو رووداوانه‌ی به‌سه‌ری دین، وهک: برسیه‌تی و ترس، چونکه ئەو رووداوه که به‌سه‌ر مروّف دی، ئنجا ترسه، یان برسیه‌تییه، خاوه‌نه‌که‌ی داده‌پۆشن، وهک چۆن پۆشاک ئەو که‌سه داده‌پۆشی که له‌به‌ری ده‌کات، دوا‌ی وه‌سفیک که گونجاوه، له‌گه‌ل ئەوه‌ی که بو‌ی خوازراوته‌وه، ئەوه‌ی هیناوه که بریتیه له ترس و برسیه‌تی، چونکه هه‌ستکردن به برسیه‌تی و ترس و، چیژتی، ئەمه له زمانی عه‌ره‌بیدا به‌کاریان هیناوه، وهک حه‌قیقه‌ت، نه‌ک وهک وشه‌یه‌ک که خوازراوته‌وه، به‌لکو وهک وشه‌یه‌ک که به‌راستی بو‌ ئەو واتایه به‌کاردی، گوتووایانه: (ذَاقَ فُلَانٌ الْبُؤْسَ وَالضَّرَّ)، فلانکه‌س هه‌ژاری و ناخۆشی چیژت، هه‌روه‌ها گوتووایانه: (وَأَذَاقَهُ غَيْرَهُ) فلانکه‌س هه‌ژاری و ناخۆشی به فلان که‌س چیژت، ئنجا لیره‌دا بو‌ته: (الْإِسْتِعَارَةُ الْمَجْرَدَةُ) ه، به‌لام ئە‌گه‌ر فه‌رمووای: (كَسَاهَا اللَّهُ) ئەو کاته ده‌بوو به‌ جو‌ری: (الْإِسْتِعَارَةُ الْمُرَشَّحَةُ)^(۲)، که ئەوانه‌ی شاره‌زای ره‌وانبیژین زیاتر له ورده‌کاریه‌هه‌ کانی ئەوه تیده‌گه‌ن.

پرسیاریک و وه‌لامه‌که‌ی:

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً﴾، ئایا مه‌به‌ست لهو ئاوه‌دانیه، کو‌یه‌؟

(الشوکانی) له (الفتح القدیر)^(۳) دا، ده‌لی: ئایا ئەم ئاوه‌دانیه، ئاوه‌دانیه‌کی دیاری کراره، یاخود دیاری نه‌کراره؟ زۆربه‌یان گوتووایانه دیاری کراره، مه‌به‌ست پیتی شاری مه‌که‌که‌یه، چونکه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ کاتی خو‌ی تووره و قه‌لس بووه، له خه‌لکی مه‌که‌که و تووکی لی‌کردوون، نزای لی‌کردوون و، فه‌رمووای: ﴿اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَيَّ مُضَرَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ سِنِينَ كَسَنِي يُوسُفَ﴾، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٠٨١، وَمُسْلِمٌ: ٢١٥٦).

(۱) (إستعارة) دیاره خواسته‌وه‌ی وشه‌یه‌که له حالیکه‌وه بو‌ حالیکه‌ی دیکه که له‌ویدا به‌کارنایه‌ت، به‌لام ده‌خوازریته‌وه له‌به‌ر حیکمه‌تیک یان زیاتر، که به واتایه‌کی دیکه به‌کاربه‌یندری، (تجريد)یش، واته: رووتکردنه‌وه، یانی: یه‌کلاکردنه‌وه، ساغکردنه‌وه‌ی بو‌ ئەو مه‌به‌سته.

(۲) (الإستعارة المرشحة) (عند البيانين): ذكُرُ مَا يُلَانُمُ الْمُسْتَبَهَ بِهِ تَقْوِيَةً لَهَا.

واتە: ئەي خاويە! سزاي خۆت توند بىكە لەسەر (مىز)، [واتە: ئەو بەشە عەرەبەي كە لەو ناوچەيەن، چونكە عەرەب دەبنەو بە دوو بەشى سەرەككى (ربيعه، ومىز)] بارودۇخيان لەسەر قورس بىكە، وەك ئەو سالانەي كە لە بەسەرھاق يوسفدا هاتوون، [ئەو حەوت سالەي گرانيى و قات و قىرى بەسەر خەلكى مىسردا هاتن، خاويە! ئاوا لە رووى ئابوورىيەو، سەغلەتيان بىكەو تەنگ دەستيان بىكە، با لووتيان بشكىي و چى دىكە لەخۆبايى و ملهور نەبن، لە بەرانبەر خەلك و خوادا].

ھەلبەتە ئەمە لە چەند شوئىتىكى دىكەش، لە قورئاندا هاتو، كە خوا ﷻ خەلكى مەككەي زۆر رەچا و كدو بەھۆي كەعبەو، بەھۆي ئەو مائە تايبەتەي خۆيەو، كە لەوئىيە، خوا خاترى خەلكەكەشى گرتو، بۆيە لە سوورەتى (القصص)دا، خوا دەفەر موى: ﴿أَوَلَمْ نُمْكِن لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجَبِّوْا إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾، واتە: ئايا ئىمە حەرەمىكىي ھىمن و ئارامان بۆ نەرەخساندوون، كە لە ميوە و بەروبوومى ھەموو شتىكى بۆ دىتەو، [ھەموو ئەو شتانەي كە خوا ﷻ كدوونى بە بۆي و بۆ خەلك]، وەك رزىقك لەلایەن ئىمەو، بەلام زۆرەيان نازان.

ھەررەھا سوورەتى (القرىش) یش ھەر لەوبارەوئىيە: ﴿لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ ﴿١﴾ إِلَّا فِيهِمْ رِحْلَةَ الْشِتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾ الَّتِي أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَءَامَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾، واتە: بەھۆي خووگرتنى قورەيشەو، خوو گرتيان بە سەفەرى ھاوینەو زستانە، [ھاوینان بەرەو شام دەچوون، زستانان بەرەو يەمەن دەچوون، بەھۆي ئەوئىيە كە خوا ئەوئىيە بۆ رەخساندوون، ئەو سەفەرى ھاوینەو زستانە بەرەو شام و يەمەن]، با پەرورەدگارى ئەو مائە بپەرستن، كە لە برسەتيدا، خوراكىي بۆ رەخساندوون، [برسەتییەكەي لى لابر دوون]، ھەررەھا ترس و بىمىشى بۆ گۆرىوون بە ھىمنىي و ئاسايش.

مهسه لهی دووهم:

خوای به خشهر فهرمان به مروّقه کان ده کات که لهو بژیوه حالّ و به سوودانهی پیداون بخوون و، سوپاسی چاکهی خوا بکهن، نه گهر ده یانه وی خوا بپه رستن، پاشان پینان راده گه یه نی که: ته نیا چوار جوّره خواردنی سه ره کیی لی قه ده غه کردوون: مردارو، خوین و، گوشتی به راز و، بو جگه له خوا سه رپراو، که نه وانیش بو بابای تیگیراو، ههر رهوان، مادام به نارزه وووه لیبان نه خوات و، سنووری به ناچاریی لی خواردن نه به زینتی:

خو ده فه رموی: ﴿ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴾ (۱۱۴) ﴿ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ (۱۱۵)

شیکردنه وی ئەم ئایه تانه، له حهوت برگه دا:

۱- ﴿ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ﴾، ده جا بخوون له وهی خوا پیداون، لهو بژیوهی خوا بووی ره خساندوون.

۲- ﴿ حَلالًا ﴾، له حالیکدا که حالّ بن:

أ - (الْحَلالُ: الْمَأْدُونُ فِيهِ شَرْعاً)، حالّ نه وهیه که له پرووی شه رعییه وه مؤله قی درابن، یانی: به شیوهیه کی حالّ وه ده سه تهنرا بن.

ب - ﴿ طَيِّبًا ﴾، (الطَّيِّبُ: مَا يَطِيبُ لِلنَّاسِ طَعْمُهُ وَيَنْفَعُهُمْ قُوَّتُهُ)، نه وهیه که خواردنه که ی بو خه لک سوودبه خش بی و، هیزو پیزیان پی بدات.

یانی ههر شتی که له خواردن، که به شیوهیه کی حالّ و رهوا به ده ستان هیناوه و، له خودی خو شیدا سوودبه خشه و، خووش و به تامه، لیبی بخوون.

۳- ﴿ وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ ﴾، ههروه ها سوپاسی چاکهی خواش بکهن، واته: سوپاسی جینسی چاکهی خوا بکهن، چونکه شاره زایانی زمان گوتوو یانه: هه ره چنده (نعمة الله) لی ره دا تاک (مفرد) ه، به لام مه به ست پیتی تیکرای چاکه و نیعمه ته کانی خوایه.

۴- ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ ئەگەر ئىۋە تەنیا ھەر ئەۋ دەپەرستىن.

ئەمە ۋەك پىشتىرىش باسماڭ كىرد: ئەۋە دەگەنەننى، كە تەنیا خواپەرستىيى، خوازىارى سۈپاسكردنە بۆ خوا، سۈپاسكردنىش بۆ خوا، خوازىارى خوا پەرستىيە بە تەنیا، كەسەك خوا پەرستىن، سۈپاسى دەكات و بۆ چاكەكانى سۈپاسگوزار دەبن، كەسەكەش سۈپاسگوزاربن بۆ خوا و، چاكەكانى خوا بەسەر خۆيەۋە بىننى، بىگومان تەنیا خواش دەپەرستىن، واتە: شوكرۈ عىبادەت، دوو شتى تىككەلكىشن، ھەر كامىكىيان ئەۋى دىكە پەلكىش دەكات، ھەر كامىكىيان خوازىارى ئەۋى دىكەيە.

۵- ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزُرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ بىگومان (خوا) تەنیا ئەۋانەى لى قەدەغە كىردوون: مردارو، خۆين و، گۆشتى بەرازو، بۆ جگە لە خوا سەرپراو، ياخود ناۋى غەبرى خوا لەسەر ھىتراو.

كە ئەم رستەيە: بە تۈزىك گۆرانكارىيەۋە لە چوار شوئاندا ھاتوۋە:

۱/ سوورەتى (البقرة) ئايەتى: (۱۷۳).

۲/ سوورەتى (المائدة) ئايەتى (۳).

۳/ سوورەتى (الأنعام) دا ئايەتى (۱۴۵).

۴/ سوورەتى (النحل) ئايەتى (۱۱۵).

واتە: لە چوار شوئاندا ئەم رستەيە دووبارە بۆتەۋە، ئىجا ھەر رستەيەك و، ھەر راستىيەك لە يەك ئايەتدا ھاتىن، ئەۋە تەنیا بۆخۆى: ئەۋ ھوكمەى دەيگىرتە تىۋخۆى، بۆ ھەموو لايەك يەكلايىكەرەۋەيە، بەلام شتىك كە خوا لە چوار شوئىن دا ھىتاۋىەتى يان كەمتر يان زياتر، بىگومان بايى ئەۋەندە كە دووبارە دەبىتەۋە، لە شوئىنە جۆرا و جۆرەكاندا و، لە ئايەتەكاندا، ديارە خوا ويستوۋىەتى: بايى ئەۋەندە گىنگىيى و بايەخى پى بدات و، ئىمە بزىنن كە ئەمە بەلاى خواى پەرۋەردگار و كارزانەۋە، ئەۋ راستىيە بەۋ ئەندازەيە جىتى گىنگىيى و بايەخە، ئىجا جىتى سەرنج و رامانە: ئەم راستىيە لە دوو سوورەتى مەككەيى: (النحل و الأنعام) و، لە دوو سوورەتى مەدىنەيىشدا: (البقرة و المائدة) دا ھاتوۋە، ئىمە كاتى خۆى لە تەفسىركردنى ئايەتى ژمارە (۱۴۵) سۈورەتى (الأنعام) دا، زۆر بە تەفصىل بابەتلىكمان ھىتاۋە لەبارەى ئەۋ چوار جۆرە گۆشت و خواردەمەنىيانەۋە، كە خوا قەدەغەى كىردوون، بۆيە لىرەدا لەۋە زياتر بەدۋاى ناكەۋىن.

۶- ﴿فَمِنْ أَمْطَرٍ غَيْرِ بَإِغٍ وَلَا عَادٍ﴾، كەسكىش كە تىگىرا، بە مەرچىك عەودال و خوازىارى لىخواردنى يەكلى لەو چوار شتانه نەبى و، بە ئارەزوو وە لىيان نەخوات، ﴿وَلَا عَادٍ﴾، ھەروھە سنوورىش نە بەزىنى، سنوورى ئەوھندەي پەكى لەسەر كەوتوھ.

أ / ﴿غَيْرِ بَإِغٍ﴾ (أَي: غَيْرِ طَالِبٍ لِلْمُحَرَّمِ، لِلذِّةِ أَوْ اسْتِثْنَاءٍ)، واتە: عەودالى ئەو قەدەغەيە نەبى، بۆ چىژ لىوھەرگرتن، يان چونكە بەلايەوھ شتىكى چاك و پەسەندو ھەلبىژدراوھ.

ب / ﴿وَلَا عَادٍ﴾ (وَلَا مُتَجَاوِزٍ مَا يَسُدُّ الرَّمَقَ)، ھەروھە تىنەپەرىنى لەو ئەندازەيە پىشتى پىوھى راوھستابى و، پەكى لەسەر كەوتبى تاكو لە مەرگ رىزگارى بكات، ئەگەرنا: مادام پەكى لەسەر نەكەوتبى و پىوېستى پى نەبى و ھەرەشەي مەرگى لەسەر نەبى، بۆي نىھ لەو چوارانە بخوات.

كەواتە: كەسىك ناچاربى و تىگىرى، بەو دوو مەرچەوھ: نە مەبەستى لەزەت و ھەرگرتن بى و، نە لە سنوورى پەك لەسەر كەوتنىش تىپەرىنى، كەسى بەو شىوھە:

۷- ﴿فَأَنْكَرَ اللَّهُ عُفُورًا رَجِيمًا﴾، بە دلىياي خوا (بەرانبەرى) لىبوردەي بە بەزەيە.

أ - (عُفُورًا) لىبوردەيە، ئەگەر ئەو كەسە لەو بوارەدا: ھەلەو كەمتەرخەمىيەكى بووبى.

ب - (رَجِيمًا) بە بەزەيە، چونكە لە كاتى ناچارى و سەغلەتى دا، ئەو چوار خوراكە پىس و زىانبەخشەي: بايى دەربازبوونى لە مەترسى مەرگ، بۆ رەوا كەردوون.

تیشکیک له سهر چه مکی: ﴿وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهٖ﴾

نهم ته عبیره لیره، {له سووره تی (النحل) دا} و، له سووره ته کانی (المائدة، والأنعام) یشدا ههر بهو جوړه هاتوه: ﴿وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهٖ﴾، واته: نه وهی که سهر برپاوه، ناوی جگه له خوای له سهر هی تراوه، چونکه (أَهْلٌ) یانی: دهنگی بهرز کرده وه، نهو وشه یه ش له وه وه هاتوه عه رهب که (هَلَالٌ) یان بینوه گو توویانه: (هَذَا هِلَالٌ هَذَا هِلَالٌ) کاتیک مانگی یه که شه وه یان بینوه، که مانگ تازه بوته وه، دواپی ههر دهنگ بهرز کرده وه یه کیان ناوناوه (إهلال)، ئنجا کاتیک شتیکیان سهر برپوه، نه گهر خواپه رست بووبن، ناوی خوا، نه گهرنا ناوی بته کانیان له سهر هی تراوه، نه گهر بت په رست بوو بن، بویه خوا ده فهرموئی: ﴿وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهٖ﴾، نهو ناژه لهی که سهر ده بردری و، ناوی جگه له خوای له سهر ده هی ترئی و، دهنگی پی بهرزده کریته وه، قه ده غه یه.

شایانی باسیشه ته نیا له سووره تی (البقرة) دا، ده فهرموئی: ﴿... وَمَا أَهْلَ بِهٖ لَغَيْرِ اللَّهِ ...﴾ (۱۷۳) به لام له سئ شوینه که ی دیکه دا، ده فهرموئی: ﴿... وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهٖ ...﴾، واته: له یه که شوین دا (البقرة - ۱۷۳) راناوی سهر برپاو (مذبوح) ه که، که بو جگه له خوا سهر برپاوه، پیشخراوه: ﴿... وَمَا أَهْلَ بِهٖ لَغَيْرِ اللَّهِ ...﴾ (۱۷۳) به لام له سئ شویناندا: (الأنعام - ۱۴۵ و الثمل - ۱۱۵ و المائدة - ۳) - نه وهی که سهر برپاوه که ی بو سهر برپاوه (مذبوح له) پیشخراوه، که بریتیه له (غیر الله): ﴿... وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهٖ ...﴾، چونکه: نه وهی زیاتر جتی بایه خ و گرنگی پی دانه: بو سهر برپاوه که (مذبوح له) یه، نه که خودی سهر برپاو (مذبوح) ه که، ههر بویه ش:

نه گهر جاریک گرنگی به، سهر برپاوه که دراوه، سئ جاران گرنگی به، بو سهر برپاوه که دراوه.

مه سه لهی سینه م:

خوا ﴿۱۱۶﴾ به کافره کان ده فهرموئ: ههر له خوړاو به زمانی به درووه مه لین: نه مه
 چه لاله و نه مه چه رامه، که سه ره نجام درو به ناوی خواوه بکن و، نه گهر وا بکن
 سه رفراز نابن، ژبانی بی پروایانیش گوزه رانیکی دنیایی که مه و، پاشان گیروده ی سزاو
 نازاری به تیش ده بن:

خوا ده فهرموئ: ﴿۱۱۶﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ
 لِنَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۱۱۷﴾ مَتَّعَ قَلِيلٌ وَهُمْ
 عَذَابُ أَلِيمٌ ﴿۱۱۷﴾

شیکردنه وهی نه م، ثایه تانه، له شش بر گه دا:

۱- ﴿۱۱۶﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ ﴿۱۱۶﴾ واته: هه روه ها
 (نه ی بی پرواینه!) به وهی که زمانتان به درو باسی ده کات، مه لین: نه مه چه لاله و نه مه چه ده غه یه.

(الکذب منصوبٌ عَلَى الْمَفْعُولِ الْمُطْلَقِ، أَي: وَضْفًا كَذِبًا)، (الکذب) (منصوب) ه و، له حاله تی
 به رکاری په ها (المفعول المطلق) دایه، که واته: ﴿۱۱۶﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ
 الْكَذِبَ ﴿۱۱۶﴾ یانی: (وَضْفًا كَذِبًا)، زمانتان به وه سفیکی درو، وه سفی ده کات.

۲- مه لین: ﴿۱۱۶﴾ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ ﴿۱۱۶﴾ نه مه چه لاله و نه مه چه رامه، (هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ:
 هِيَ مَقُولٌ: تَقُولُوا)، نه م رسته یه: گوتراوی نه وه یه که ده فهرموئ: ﴿۱۱۶﴾ وَلَا تَقُولُوا ﴿۱۱۶﴾.

۳- ﴿۱۱۶﴾ لِنَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ﴿۱۱۶﴾ واته: که سه ره نجام درو به ناوی خواوه بکن.

نه م (ل) هی سه ر: ﴿۱۱۶﴾ لِنَفْتَرُوا ﴿۱۱۶﴾ (لِنَفْتَرُوا: عِلَّةٌ لِنَقُولُوا) (باغْتِبَارٍ كَوْنِ الْإِفْتِرَاءِ حَاصِلًا،
 لِابْتِعَارِ كَوْنِهِ مَقْضُودًا لِلْقَائِلِينَ، فَهِيَ لَامُ الْعَاقِبَةِ، وَلَيْسَتْ لَامُ الْعِلَّةِ).

﴿۱۱۶﴾ لِنَفْتَرُوا ﴿۱۱۶﴾ نه م (ل) ه، (لام التعلیل) ه، به لام مه به ست پیی سه ر نجام (عاقبه) ه، واته: که
 سه ره نجام ناوای لی بکه ویته وه، به و ئیعتیاره ی که درو هه لبه ستنه که، له نه نجامی نه و
 قسه یه دا په یدا ده بی، نه ک به و ئیعتیاره ی که نه وانه نه و قسه یه ده کهن، مه به ستیان

بی، نامانجیان بی درو هه لبهستن، به لکو به ئیعتیباری ئه وه که ئه گهر ئه وه قسه به تان کرد، سه ره نجام درو هه لبهستن په یدا ده بی.

که واته: ئەم (ل) ه، هه رچه نده (ل) ی (عَلَّة) یه، به روالهت، به لام له راستیدا ده بیته (لام العاقبة)، ﴿لِنَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾، چونکه سه ره نجام ئه وه ی لی ده که ویته وه.

۴- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ واته: بیگومان ئه وانیه درو به ناوی خواوه هه لده بهستن، سه رفراز نابن، درو هه لبهستن به ناوی خواوه، یانی: ده ستکاری بکردنی جه لال و جه پامی خواوه، ده ستکاری بکردنی شه ربیعتی خواوه، ئه وهش سیفه تیکی زور خراپ و، کرده وه به کی زور خراپه و، وهك خو بردنه ئاستی خوایه ﴿﴾.

690- ﴿مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ واته: ژیا نی دنیا ی وان: گوزه ران و رابواردن و خوشی وه رگرتنکی که مه و، دوا یی سزایه کی به ئیشیان بو هه یه، که ده فه رموی: ﴿مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ئەم رسته به لیره دا: (جَوَابٌ لِسُؤَالٍ مُّحْتَمَلٍ: كَيْفَ لَا يُفْلِحُونَ، وَكثِيرٌ مِنْهُمْ فِي حَالَةِ فَلَاحٍ؟ فَأَجِيبْ: بَأَنَّ هَذَا مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَقَصِيرُ الْأَجَلِ).

واته: ئەمه وه لامی پرسیاریکی چاوه روانکراوه، که به کن بلی: چو ن سه رفراز نابن، که زوریک له کافره کانیش له حاله تی خوشگوزه رانی و به خته وه ریی و کامه رانی دان؟! وه لام دراوه ته وه، که ئەمه پی گوزه راندن و پی رابواردنکی که م و ماوه کورته، به لام دوا یی سزاو ئازاریکی به ئیش چاوه ریان ده کات.

کورتہ باسینک له دوو برگه‌دا

برگهی یه کهم: تیشکیکی زیاده بو سهر چه مک و واتای: ﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَا
تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ ﴾

ئه م رسته موباره که: ﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ ﴾، که بیشتیش هر
قسه مان لیگرد، لیره ش جار یکی دیکه قسه ی لیده که یه وه: (محي الدين الدرويش)، ده لی:

(المعنى: وَلَا تَقُولُوا هَذَا حَلَالًا، وَهَذَا حَرَامًا، لِيُوصَفَ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ، أَي: لِيَتَعَوَّدَهَا عَلَيْهَا
وَجَرِيانَهَا بِهِ، أَي: لَا تُحَلِّلُوا وَلَا تُحَرِّمُوا، لِأَجْلِ قَوْلٍ تَنْطِقُ بِهِ أَلْسِنَتُكُمْ، وَهُوَ قَوْلٌ مَدْفُوعٌ لَا تَقُومُ
بِهِ حُجَّةٌ، وَوَصَفُ الْأَلْسِنَةِ لِلْكَذِبِ، تَعْبِيرٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ لِلْمُبَالَغَةِ: جُعِلَتِ الْأَلْسِنَةُ لِإِسْتِسَاعَتِهَا الْكَذِبَ
وَجَرِيانِهِ عَلَيْهَا وَتَرُدُّدِهِ فِيمَا تَنْطِقُ بِهِ دَائِمًا، كَأَنَّهَا تَصِفُهُ وَتُجَسِّدُهُ لِلسَّامِعِ، وَمِنْ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ:

وَجْهَهَا يَصِفُ الْجَمَالَ وَعَيْنُهَا تُوجِي بِالسُّخْرِ

أَوْ كَانَ الْكَذِبَ أَمْرٌ مَجْهُولٌ، وَعَلَيْهِمْ تَبَيَّانُهُ لِلنَّاسِ، وَكَشَفُ الْغِطَاءِ عَنِ خَوَافِيهِ، فَهُوَ مَجَازٌ
عَقْلِيٌّ^(۱).

واته: مانا که ی ئاویه که ده فهرموئی: مه لیتن: ئه وه چه لاله و ئه وه چه رامه، به هوی
ئه وه وه که زمانتان باسی درو بکات، واته: له ئه نجمی ئه وه دا که زمانتان خووی گرتوه،
به درو کردنه وه، زور به درو کردنه وه راهاتوه، ئه وه مه لیتن، یانی: شت چه لال مه که ن
و شت چه ده غه مه که ن، هر به هوی ئه وه وه که زمانتان ده لیتن، به بی ئه وه ی ئه
قسه یه ی ده یکه ن: به لگه یه کی له سه ربی، به لکو به س به سه ر زمانتان دادی.

ئه وه ش که زمانه کان وه صفی درو بکه ن، ئه مه ده رب ری نیکی عه ره بی زور روشنه، بو
زیده روئی کردن: زمانه کان وا وینا کراون، که له ئه نجمی ئه وه دا، درو به ره وا ده زانن و،
به دروو راهاتوون و، زور درویان به سه ردا دی، ئه وه زمانانه وه سفی درو ده که ن و، بو
بابای بیسه ر، درو به رجه سته ده که ن، وه ک له وباره وه گوتراوه: (وجهها يصف الجمال) پرووی

(۱) إعراب القرآن و بیانه: ج ۵، ص ۳۸۰ - ۳۸۱.

ئەو ئافرەتە وەسفی جوانیی دەکات، یان گوتراوه: (وعینها توحی بالسحر)، چاوی ئەو ئافرەتە ئاماژە دەکات بە جادوو.

یاخود وەک: (درۆ کردن) شتیکی نەزانراو بێ و، لەسەر وان پێویست بێ که پروونی بکەنەو و بۆ خەلک و پەردەیی بەسەر لابەدن و، دیوێ حەشار و پەنھانەکانی ئاشکرا بکەن، ئنجان ئەوان بەھۆی زمانیانەو، درۆ پێناسە و وەسفی دەکەن و، بەرجەستەیی دەکەن، ئەمەش لەو حالەتەدا دەبێتە مەجازییکی عەقڵیی.

(محمد متولي الشعراوي) لە تەفسیرە کەیدا بە ناوی: (خواطر الشعراوي)^(۱)، دەلێ: (مَعْنَى: {تَصِفُ أَلْسِنَتَكُمْ الْكِذِبَ}: تُظْهِرُهُ عَلَى أَوْضَحِ وَجْهِهِ، فَلَيْسَ كَلَامُهُمْ كَذِبًا فَقَطْ، بَلْ يَصِفُهُ، فَمَنْ لَا يَعْرِفِ الْكِذِبَ، فَلْيَعْرِفْهُ مِنْ كَلَامِ هَؤُلَاءِ): بێگومان ئەم تەعبیرە پوختەر مەبەستە کە بە دەستەووە دەدات، دەلێ: ﴿لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتَكُمْ الْكِذِبَ﴾، واتە: بە جوانترین شیوێ درۆ دەردەخات، قسە کە یان نە ک هەر درۆ بێ، بە لکو وەسفی درۆ دەکات، کە سێک کە نەزانێ درۆ چییە؟ با لە قسەیی وانەووە بیزانێ.

برگەیی دووهم: ھۆشیاری دان بە مسوولمانان: کە بە بێ بەلگەیی شەرعیی ڕوون، باسی قەدەغەکردن نەکەن:

ئەم ئایەتە ئاگادارکردنەووەیە بۆ مسوولمانان، وەک (القرطبي) دەلێ: (الآية تَحْذِيرٌ لِلْمُسْلِمِينَ أَنْ يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ، مَا لَمْ يَقُولُهُ بَنَصُّ قَاطِعٍ وَاضِحٍ فِي مَجَالِ التَّحْرِيمِ)، ئەم ئایەتە ئاگادارکردنەووە و ترساندنی مسوولمانانە، کە نەکەن شتیکی بە ناوی خواووە بلێن، کە نەیفەرمووبێ، بە دەقیکی یەکلاییکەرەووەی ڕۆشن، لە بواری قەدەغەکردندا {بۆیان نیە لەوبارەووە قسە بکەن، مەگەر خوا زۆر جوان نوختەیی تیدا خستبێتە سەر پیت}.

ئنجان (القرطبي) لە تەفسیرە کەیی خووی (الجامع لأحكام القرآن)^(۲) دا، دەلێ: (أَسَنَدَ الدَّارِمِيُّ... عَنِ الْأَعْمَشِ قَالَ: مَا سَمِعْتُ إِبْرَاهِيمَ قَطْ يَقُولُ: حَلَالٌ وَلَا حَرَامٌ، وَلَكِنْ كَانَ يَقُولُ: كَانُوا يَكْرَهُونَ، وَكَانُوا يَسْتَحِبُّونَ، وَقَالَ ابْنُ وَهْبٍ قَالَ مَالِكٌ: لَمْ يَكُنْ مِنْ قِتْيَا النَّاسِ أَنْ يَقُولُوا: هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ، وَلَكِنْ يَقُولُوا: إِيَّاكُمْ كَذَا وَكَذَا، وَلَمْ أَكُنْ لِأَصْنَعْ هَذَا، وَمَعْنَى هَذَا: أَنْ

(۱) ج ۱۳، ص ۸۲۶۲.

(۲) ج ۱۰، ص ۱۶۲.

التَّحْلِيلَ وَالتَّحْرِيمَ إِمَّا هُوَ لِهٖ عَزَّ وَجَلَّ، وَلَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَقُولَ أَوْ يُصْرِّحَ بِهِذَا، فِي عَيْنِ مِنَ الْأَعْيَانِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ الْبَارئُ تَعَالَى يُخْبِرُ بِذَلِكَ عَنْهُ، وَمَا يُؤَدِّي إِلَيْهِ الْإِجْتِهَادُ فِي أَنَّهُ حَرَامٌ، يَقُولُ: إِنِّي أكرهُ كَذَا، وَكَذَلِكَ كَانَ مَالِكٌ يَفْعَلُ، اقْتِدَاءً مِمَّنْ تَقَدَّمَ مِنْ أَهْلِ الْفُتُوَى).

واتە: دارىمى لہ موسنەدەكەى خۆيدا، ئەم قسەبەى پانداوہ تە لای (أعمش)، ئەعمەش يەككە لہ زانايانى تابيعين، گوتوويەتى: ھەرگىز گويم لہ ئىبراھىم نەبووہ، ئىبراھىم يەككە لہ زانايانى تابيعين و ئەعمەش زانايى لى وەرگرتوہ {بلى: ئەوہ ھەلآلە و ئەوہ ھەرامە، بەلکو ھەر دەيگوت ئەوہيان پى ناخوش بووہ و، ئەوہيان پى چاک و پەسند بووہ، ھەر وہا (ابنُ وَهَبُ) گوتوويەتى: مالیک گوتوويەتى: کاتى خۆى خەلک لہ فەتواداناندا عادەتيان نەبووہ بلىن: ئەمە ھەلآلە و ئەمە ھەرامە، بەلکو عادەتيان وابوو، دەيانگوت: خۆتان لہ و شتە و لہ و شتە بپارىزن! من ئەو شتە ناکەم، ئەوہندەيان دەگوت.

(القرطبي) دەلى: ئەوہش مانای وايە: بە ھەلآل دانان و بە قەدەغە دانان، تەنيا ھى خواى زالى پايە بەرزەو، ھىچ کەستک بۆى نيە لہ شتىک لہ شتەکاندا بە راشکاويى بلى: ئەوہ ھەلآلە و ئەوہ ھەرامە، مەگەر خواى بەرز لہ وبارەوہ ھەوالى دابى، واتە: دەقتكى يەکلایکەرەوہى روونى بى چەند و چوون ھەبى، ئەگەرنا ئەوہى بە ئىجتىھاد و بە تىرپامان و ھەلپىنجانى زانايان دەرەكەوئى، کە قەدەغەيە، دەبى تەنيا بلى: من ئەوہم پى ناخوشە، ئەوہ بە ناپەسند دەزانم، مالیکيش ھەر وايدەکرد، وەك چاولىکردن و شوئىنکەوتنى ئەھلى فەتوا لہ پىش خۆيدا.

ئىجا بە راستى ئەمە رىك پىچەوانەى عادەتى ژماريەك لہ وتارىژو قسەكەرانە بە ناوى ئىسلامەوہ، - كە زۆرىكيان شۆرەتى سەلەفيان ھەلگرتوہ - لەم رۆژگارەمان دا - كە زمانيان زۆر بەوہوہ راھاتوہ، ھەر ئەوہى رىك پىچەوانەى ئايەتەكەى خوايە: ئەوہ ھەلآلە، ئەوہ ھەرامە، بەتايەتى لہ بواری قەدەغەکردندا، زۆرجار دنيا لہ خەلكى دەكەنە چەرمى چۆلەكە! لہ حالىكدا كە خوا لہ چەندان ئايەتدا دەفەرموئى: خوا ھەرچى لەسەر زەوييە، بۆ ئيوہى دروست کردوہ، بەلکو دەفەرموئى: ھەرچى لہ ئاسمانەكان و زەوى دايە، بۆ ئيوہى رام و دەستەمۆ کردوہ.

كەواتە: لہ ئەسلىدا ھەموو شتىك رەوايە، زانايان گوتوويانە: (الأصلُ في الأشياءِ الإباحةُ، والأصلُ في الأشياءِ الحليّةُ، والأصلُ في الأشياءِ الطهارةُ)، يانى: بناغە و بنەرەت لہ شتەكاندا، رەوايى و

حەلآلی و، پاکییە، یانی: دەبێ بە لگە هەبێ لە سەر پیسی و، لە سەر ناپه‌وایی و، لە سەر قەدەغە بوون، کەچی هەندیک کەس وادەزانن: بناغە بریتیه له: قەدەغە کران و، ناپه‌وایی و، پیسی و، دەبێ بە لگە هەبێ بۆ ئیسپاتی: پاکیی و په‌وایی و حەلآلی: کە ئەو پریک پیچەوانە ی ئایەتە کانە و، پیچەوانە ی عادەتی پیغەمبەریشە ﷺ، کە زۆر پێی ناخۆش بوو، پرساری لێ بکەن، نەوێک له ئەنجامی پرسیارکردنی ئەوان دا شتیک قەدەغە بکری له مسوڵمانان، زۆر گرنگە ئینسان خۆی له شوینکەوتنی ئارەزوو و لاساییکردنەوێ کوێرانە، بپاریزی، دینداریی نابێ، بە پێی میزاج و سروشتی خۆت بێ، بە لکو دەبێ ملکه‌چی شەریعت ی، بە تاییەت له بواری به قەدەغە داناندا، نابێ ئینسان دنیا له خەلک بکاته چەرمی چۆله‌کە^(۱) نەتوانن به هیچ لایه‌کدا خۆیان بجوولینن، ئەو قەدەغە یه‌و، ئەو هەش قەدەغە یه... هتد، چونکە: بەبێ بە لگە یه‌کی یه‌کلاییکه‌روه و پروون و بێ چەند و چوون، بۆت نیه، بلیی: ئەو قەدەغە یه، له‌به‌رئەوێ ئەصل له هەموو شتەکاندا، بریتیه له حەلآل بوون و، په‌وا بوون، پاک بوون، چونکە خوا له ئەصلدا هەموو شتەکانی بۆ مروّفه‌کان هیناونه دی، که‌واته: هەر شتیک کە بۆ مروّفه‌کان سوودبه‌خش بێ و، لێی به‌هره‌مند بن و، به‌چاکی بزائن و، به‌رژه‌وهندیان بۆ دابین بکات، بۆیان په‌وایه و حەلآله، چونکە له ئەصلدا خوا شتەکانی بۆ ئەوان خولقاندوون:

أ - ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ﴿١٩﴾﴾ البقرة، واته: ئەو (خوا) که‌ستیکه هەرچی له زه‌ویدایه بۆ ئێوه‌ی دروستکردوه.

ب - ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ﴿١٣﴾﴾ الجاثية، واته هەر وه‌ها (خوا): هەرچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه، هەمووی تیکرا له‌لایه‌ن خۆیه‌وه، بۆ ئێوه‌ ملکه‌چ و ده‌سته‌مۆ کردوه.

که‌واته: دەبێ بە لگە هەبێ لە سەر قەدەغە بوون، ئەگەر نا ئەصل له شتەکاندا بریتیه له په‌وا بوون و حەلآل بوونیان.

(۱) دنیا ی لیکردن به‌چەرمی چۆله‌کە: یانی دنیا ی لێ تەنگ و تەسک کردوه و سه‌غله‌تی کرد.

مهسه لهی چوارهم:

خوایه هه وال به پیغه مبه ره که هی خوئی ده دات، که نه وهی له جووله که کانی قه ده غه کرده، پیشتر له (سوره تنی (الأنعام) دا)، بوی باسکر دوه و ته نیا خوشیان سته میان له خویمان کرد و، بوونه هۆکاری لی قه ده غه کرانی نه و شتانه، نه ک خوا سته می لی کرد بن:

خو ده فهرموی: ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴾ (۱۱۸)

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له دوو برگه دا:

۱- ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ﴾، له سه ر جووله که کاغان قه ده غه کرد بوو، نه وهی که پیشتر بو تو مان گیراوه ته وهو، بو مان باسکر دووی، نه وه مان له جووله که کان قه ده غه کرد بوو، بیگومان لیره دا مه به ست ئایه تی (۱۴۶) ی سوره تی (الأنعام) ه، که خوا ده فهرموی: ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْفَنَنِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴾ (۱۱۸)، واته: هه روه ها له سه ر جووله که کاغان قه ده غه کرد بوو، هه ر خاوه ن نینوکیک و، له ره شه و لآخ و له مه ر و بزنیش، به ز و پیوه که نیا مان قه ده غه کرد بوو، مه گه ر نه وهی که به پشتیانه وه نووسا بوو، یاخود له گه ل ریخو له کانیا ن تیکه ل بوو بوو، یاخود له گه ل ئیسقانیان ناو یته بوو بوو، نه وه ش به هوی سته م و ده ستر ریژیانه وه، ناوا سز مان دان و، ئیمه له راستانین.

ئجنا له سووره تی (النساء) - ۱۶۰، ۱۶۱- دا، خوا ئاماژه ی به و ده ستر ریژی و سنوورشکینییه ی جووله که کان کرده، که به هوی به وه هه ندیک شتیان لی قه ده غه کراوه، له و دوو ئایه ته دا خوا ﴿ هه وهی روون کردو ته وه: ﴿ فَيُظَلِّمُونَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴾ (۱۱۰) وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴾ (۱۱۱)، واته: به هوی سته میک له لایان نه وانه وه که جووله که بوون، (بوو بوونه جووله که)، هه ندیک بزوی چاک و پاک، که خوا پیشتر بوی حه لال کرد بوون، لی مان قه ده غه کردن، هه روه ها به هوی نه وه وه

که خه لکیان زور له ری خوا لاده دا، ههروه ها بههوی ئه وه وه که سوود (ری) بیان وهرده گرت، له حایکدا که لئی قه دهغه کرا بوون، دیسان بههوی ئه وه وه که مال و سامانی خه لکیان به ناهه ق و به ناشه رعیی ده خوارد، {بههوی هه موو ئه و شتانه وه، هه ندیک له و رزق و بزیه پاک و چاکانه ی له ئه صلدا رهوان، لیمان قه دهغه کرد بوون} و، بو بیروایان، لهوان، نازار و سزایه کی به ئیشمان ناماده کردوه.

۲- دوایی ده فه رموی: ﴿وَمَا ظَلَمْنَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ تيمهش سته ممان لی نه کردن، به لکو خویمان سته میان له خویمان کرد.

له ئه نجامی ئه و سته م و ده سترژی و ئه و خراپه کاریانه ی خویندا، خوا ﴿هه ندیک له و رزق و رزیه پاک و چاک و سوود به خشانه، که له ئه صلدا رهوان، له جووله که کانی به تایبهت قه دهغه کرد بوون، به لام بو خه لکی دیکه، هه ره حه لال و رهوان و، ئه وان وه ک: سزایه ک، ئه و شتانه یان لی قه دهغه کرابوون.

جووله که کان هه میسه گو توویانه ئه و شتانه ی که له تيمه قه دهغه کراون، هه ره له ئه صلدا له لای خوا قه دهغه ن، زور جار له و باره وه مونا قه شه و شه ره قسه یان له گه ل مسولمانان دا کردوه، بویه خوا ﴿هه ندیک روونی کردوته وه که ئه و شتانه مان بههوی هه له و تاوان و لادانی خو تانه وه - کاتی خو ی - لی قه دهغه کردوون، ئه گه رنا له ئه صلدا رهوان، چونکه سوود به خش و باشن، خوای پهروه ردگاریش هه یج کاتی شتی سوود به خش و به که لک و خو ش و به تام، قه دهغه ناکات.

وتنه ی: ﴿هَادُوا﴾ له چیه وه هاتوه ؟

(الهُودُ: الرُّجُوعُ بِرَفْقٍ، وَمِنْهُ: التَّهْوِيدُ، وَهُوَ مَشِيٌّ كَالدَّبِيبِ، وَصَارَ الْهُودُ فِي التَّعَارُفِ التَّوْبَةُ، قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّا هَدَيْنَا إِلَيْكَ ﴿١٦٦﴾﴾ الْأَعْرَافِ، أَي: تَبْنَا، قَالَ بَعْضُهُمْ: يَهُودٌ فِي الْأَصْلِ مِنْ قَوْلِهِمْ: هَذَا إِلَيْكَ، وَكَانَ اسْمٌ مَدْحٍ، ثُمَّ صَارَ بَعْدَ نَسْخِ شَرِيْعَتِهِمْ، لِأَزْمَا لَهُمْ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ مَعْنَى الْمَدْحِ، كَمَا أَنَّ النَّصَارَى فِي الْأَصْلِ مِنْ قَوْلِهِ: ﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ ﴿١٤﴾﴾ الْصَّف، ثُمَّ صَارَ لِأَزْمَا لَهُمْ بَعْدَ نَسْخِ شَرِيْعَتِهِمْ، وَيُقَالُ: هَادَ فُلَانٌ: إِذَا تَحَرَّى طَرِيقَةَ الْيَهُودِ فِي الدِّينِ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا ﴿١١﴾﴾.

واته: وشه‌ی (هَود) واته: گه‌رانه‌وه به نهرمی، وشه‌ی (تَهوید) یش له‌وه‌وه هاتوه، (وَهُوَ مَشِيٌّ كَالدَّبِيبِ) رۆیشتنیکه زۆر به له‌سه‌رخۆبی، ئنجا وشه‌ی (هَود) له باوی زانایانی شاره‌زایی زماندا به مانای (التوبة) یه، که جووله‌که‌کان گوتوو یانه: ﴿إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ﴾ تيمه بۆ لای تو گه‌راینه‌وه، (أَي: ثُبْنَا) واته: گه‌راینه‌وه و په‌شیمان بووینه‌وه، زانایان هه‌ندیکیان گوتوو یانه: وشه‌ی (یهود) له ریشه‌دا له‌وه‌وه هاتوه، که گوتوو یانه: ﴿إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ﴾، که‌واته: (یهود) یانی: ئه‌وانه‌ی که ده‌گه‌رینه‌وه بۆ لای خوا، گه‌راونه‌وه بۆ لای خوا، که له ئه‌صلدا ناوی مه‌دح و ستایش کردن بووه، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی شه‌ریعه‌ته‌که‌یان نه‌سخ کراوه‌ته‌وه، وشه‌ی (یهود) بۆته ناویکی په‌یوه‌ست به جووله‌که‌کانه‌وه، به‌لام مانای مه‌دح ناگه‌یه‌نی، {چونکه ئیستا نه‌گه‌راونه‌وه بۆ لای خوا، به‌لکو ئیستا له خوا هه‌لگه‌راونه‌وه، له پیغه‌مبه‌ری کۆتایی خوا هه‌لگه‌راونه‌وه و، پشتیان له شه‌ریعه‌تی پیغه‌مبه‌ری کۆتایی ﷺ کردوه، به‌لام هه‌ر ناوه‌که‌یان وا هاتوه، تازه ناوه‌که بۆته نازناویک، نه‌ک مانای مه‌دح بگه‌یه‌نی} ^(۱)، هه‌روه‌ک چۆن (نصاری) له ریشه‌دا له قسه‌ی خواوه ﷺ هاتوه، که کاتی خۆی مه‌سیح ﷺ گوتی: ﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ ^(۲)، الصف، کین پشتیوانانی من، بۆ لای خوا؟ {نصاری} ئه‌وانه‌ن که پشتیوانییان له مه‌سیح کرد، به‌لام دوا‌یی بۆته وه‌صفیک که به‌وانه‌وه په‌یوه‌سته، وه‌ک نازناویک، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی شه‌ریعه‌ته‌که‌یان نه‌سخ کراوه‌ته‌وه، ئیستا مانای مه‌دح ناگه‌یه‌نی بۆ ئه‌وان، [چونکه ئه‌وانیش کاتیک برۆا به پیغه‌مبه‌ری کۆتایی (محمد) ناهینن، مانای وایه له ته‌علیمات و رینماییه‌کانی عیسا هه‌لگه‌راونه‌وه، هه‌ر وه‌ک جووله‌که‌کان ئه‌گه‌ر برۆا به عیسا و به موحه‌مه‌دیش نه‌که‌ن، مانای وایه له ته‌علیمات و به‌رنامه‌که‌ی مووساش هه‌لگه‌راونه‌وه] ^(۳)، ده‌گوتری: (هَادَ فُلَانٌ)، ئه‌گه‌ر خه‌فتا له‌وه‌ی، که بزانی رییازی جووله‌که‌کان چۆنه له دینداریی دا، خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ بینگومان ئه‌وانه‌ی ئیمانیان هیتاوه و ئه‌وانه‌ی که بوونه جووله‌که، {بوونه په‌هوودی}.

(۱) نتوان که‌وانه‌کان زیاده‌ی خۆمه.

(۲) نتوان که‌وانه‌کان زیاده‌ی خۆمه.

مه سه له ی پینجه م:

خوای په روه ردگار په کجار لیبورده ی به به زه ییه، به رانه به به که ساتیک که به نه زانیی خرابه ده که ن، پاشان ده که پرنه وه و چاکسازیی ده که ن:

خو ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (١١٩)

شیکردنه وه ی ثم تابه ته، له دوو برگه دا:

١- ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا﴾
 نجا بیگومان په روه ردگارت بو که ساتیک که خرابه به نه فامیی ده که ن، به نه فامیی و به نه زانیی خرابه ده که ن، دوا ی نه وه ده که پرنه وه و چاکسازیی ده که ن.

که ده فهرموئ: ﴿عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَلَةٍ﴾ زانایان چند و اتایه کیان بو وشه ی (بِجَهَلَةٍ) لیکداوه ته وه:

١/ (الشعراوي) له (الخواطر) ه که ی خویدا، ده لئ: (أَي: بَطِيْشٍ وَخُمْقٍ وَسَفَهٍ)^(١)، واته: به نه زانیی و به نه فامیی و به که وده نیی {هه له به که ده که ن}.

٢/ (راغب الأصفهانی) له باره ی چه مک و واتای وشه ی (الجهل) ه وه، ده لئ:

{الْجَهْلُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَضْرَابٍ:

الأوَّل: وَهُوَ خُلُوُّ النَّفْسِ مِنَ الْعِلْمِ، هَذَا هُوَ الْأَصْل.

والثَّانِي: اعْتِقَادُ الشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا هُوَ عَلَيْهِ.

والثَّالِث: فِعْلُ الشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا حَقُّهُ أَنْ يُفْعَلَ، سَوَاءٌ اعْتَقَدَ فِيهِ اعْتِقَادًا صَحِيحًا أَوْ فَاسِدًا، كَمَنْ يَشْرِكُ الصَّلَاةَ مَتَعَمُّدًا، وَعَلَى ذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿قَالُوا أَلَنْ نَجِدَنَّاهُمْ هُزُؤًا قَالُوا أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (١٧) البقرة، فَجَعَلَ فِعْلَ الْهَزْوِ جَهْلًا^(٢).

(١) ج ١٣، ص ٨٢٧٧، المكتبة الشاملة.

(٢) مفردات ألفاظ القرآن، ص ٢٠٩.

واته: وشه‌ی نه‌زانی (جهل) سَی جَوْرَه:

یه‌که‌میان: نه‌وه‌یه که نه‌فس زانیاری تیدا نه‌بن، واته: بیتاگایی و نه‌زانی، نه‌وه نه‌صله‌که‌یه‌تی.

دووهمیان: نه‌وه‌یه که بروابینی به شتیک، به پیچه‌وانه‌ی حال‌تی خویره‌وه، که له‌سه‌ریه‌تی.

سیه‌میان: بریتیه له نه‌نجامدانی شتیک، کاریک بکری به پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌وه که شایسته‌یه‌تی، نه‌وه کاره‌ی ده‌کری، چ نه‌وه که‌سه بروابه‌کی راستی به‌رانبه‌ری هه‌بن، چ بروابه‌کی خراب، وه‌ک که‌سیتیک که به نائفه‌ست نوژن‌ناکات، {جا چ به بروابه‌ی بوونه‌وه، چ به بروابه‌ی نه‌بوونه‌وه} نه‌وه نه‌فامیی و نه‌زانی کردوه. وه‌ک فه‌رمووده‌ی خوی به‌رز: کاتیک موسا عليه السلام به به‌نی ئیسرائیلی گوت: مانگایه‌ک سه‌ربیرن، گوتیان: ئایا گالته‌مان پین ده‌که‌ی؟ نه‌ویش گوتی: په‌نا به خوا ده‌گرم که من له نه‌فامان {واته: گالته‌کردن به خه‌لک، کرده‌وه‌ی نه‌فامانه} گالته به خه‌لک کرده‌که‌ی به نه‌فامیی داناه.

که‌واته: یه‌کیک له ماناکانی نه‌فامیی و نه‌زانی، بریتیه له کرده‌وه‌ی خراب.

۳/ {إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَّبِعُونَكَ مِنْ أَجْلِ غَيْرِكَ} ته‌فسیره‌که‌ی {خولاصه‌ی ته‌فسیره‌که‌ی} ده‌تی: {قَالَ بَعْضُ السَّلَفِ: كُلُّ مَنْ عَصَى اللَّهَ فَهُوَ جَاهِلٌ}، هه‌ندی‌ک له زانایانی پیشین گوتوویانه: هه‌ر که‌سیتیک بن فه‌رمانیی خوا بکات {و سه‌ریچی له به‌رنامه‌وه شه‌ریعه‌تی خوا بکات}، نه‌وه نه‌فام و نه‌زانه.

۲- {ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ}... ئنجا بیگومان په‌روه‌ردگارت بو که‌ساتیک که به نه‌فامیی خرابه‌یان کردوه، پاشان دوا‌ی نه‌وه گه‌راونه‌وه و چاک‌سازییان کردوه، به دلنایی په‌روه‌ردگارت دوا‌ی نه‌وه، لیبوره‌دی به به‌زه‌یه.

هه‌ردوو‌ک ئنجا {ثُمَّ} هه‌کان، بو ریزبه‌ندی پله‌پله‌یی (للترتیب الرتبی)ن، له نزمیه‌وه بو به‌رزی ده‌چی، پیش خرابه‌ده‌که‌ن، به‌لام دوا‌یی ده‌گه‌رینه‌وه، په‌روه‌ردگاریشت له‌گه‌لیان لیبوره‌دی میه‌ره‌بانه.

هه‌روه‌ها که ده‌فه‌رموی: {ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا}، نه‌وه‌ش دیسان هه‌ر بو ریزبه‌ندی پله‌پله‌یه، واته: ئنجا له دوا‌ی نه‌وه {یانی: (من بعد فعل السوء بجهالة)} ده‌گه‌رینه‌وه و چاک‌سازیی ده‌که‌ن، {إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ}، بیگومان په‌روه‌ردگارت له دوا‌ی نه‌وه، لیبوره‌دی به به‌زه‌یه.

بویهش پیشی ده فهرموئ: ﴿ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ ﴾، واته: له دواى ئه و گوناھانه که کردوویانن، به لام دواى ده فهرموئ: ﴿ مِنْ بَعْدِهَا ﴾، چونکه راناوی (ها)ى سهر ﴿ مِنْ بَعْدِهَا ﴾ ده گه پرتنه وه بو (توبه) که له مانای وشه ی ﴿ ثُمَّ تَابُوا ﴾ وه رگیراوه و فامراوه ته وه.

دواى ئه وه ی که گه پراونه وه و چاکسازیان کردوه، پهروه دگارت (به رانبه ریان) لیبورده ی به به زه ییه چونکه: پیشتر سه ریچیان کردوه، خویشان و خه لکیشان خراب کردوه، به لام دواى له جیاتى سه ریچیی، ده گه پرتنه وه بو لای خوا، بو فهرمانبه ریی و، له جیاتى تیکدان و خراپه کاریی، چاکسازیی ده که ن، هه م له خودی خویندا، خوین چاک ده که ن، هه م ئه و خه لکه ش که تیکیانداون و سه ریان لی شیواندوون، هه ولده دن بیانگیرنه وه و راستیان بکه نه وه، واته: هه رچی خراپیان کردوه، هه ولده دن چاکى بکه نه وه و بنیادی بنینه وه، له خودی خوین و له خه لک و ده وروبهریان دا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

دەرسى دوازدهم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان، نو (۹) نایه‌ته، نایه‌ته‌کانی: (۱۲۰ - ۱۲۸) ده‌گریته خوئی، که نایه‌ته‌کانی کووتایی سوورتهی (النحل)ن، نهم نو نایه‌ته‌ش دوو ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیی ده‌گرنه خوئیان:

یه‌که‌م: باسی پیشه‌وایه‌تی ئیبراهیم (خلیل الله) عليه السلام، بو مروّ‌فایه‌تی به گشتی و، بو نه‌هلی ئیمان و ئیسلام به‌تایبه‌ت و، باسی ژماره‌یه‌ک له خه‌سلته به‌رزو په‌سه‌نده‌کانی ئیبراهیم کراوه و، باسی نه‌وه که شه‌مه هیچ په‌یوه‌ندیی به ئیبراهیمه‌وه نه‌بووه، به‌لکو تاییه‌ته به جووله‌که‌کانه‌وه و که کاتی خوئی تئیدا که‌وتبوونه راجیایی و دووبه‌ره‌کتی وه.

دووهم: باسی شیوازی بنه‌ره‌تی بانگه‌وازی خه‌لکه، بو لای خوا و، هه‌روه‌ها میکانیزمه گرنه‌که‌کانی و، چوئیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل نه‌یاران و دوژمن و ناحه‌زاند، به تاییه‌ت له به‌رانبه‌ر خرابه‌کاری و نازاریان دا، که بابای بانگه‌وازکار کاتیک خه‌لک بو لای خوا بانگ بکات، ده‌بن چوون مامه‌له بکات.

﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۲۰﴾ شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ
 اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۲۱﴾ وَءَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿۱۲۲﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعِ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۲۳﴾ إِنَّمَا
 جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ أَحْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا
 كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۲۴﴾ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدَلْهُمْ
 بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۲۵﴾ وَإِنْ
 عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿۱۲۶﴾ وَأَصْبِرْ
 وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلَالٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿۱۲۷﴾ إِنَّ
 اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿۱۲۸﴾ ۞

ئانى دەفا و دەقى ئابەتەكان

{بە دئىيى ئىبراھىم ئۆممەتىك بوو (بۆخۆى)، فەرمانبەر و ملکہچى خوا بوو،
 لہ ناھق دوورو عەودالى ھەق بوو و، لہ ھاوبەش (بۆ خوا) دانەران نەبوو
 سوپاسگوزارى چاکەکانى (خوا) بوو، ئەویش ھەلبىزارد و خستىہ سەر راستە رى لہ
 دنياشدا چاکە (يەكى مەزن)مان پىداو، لہ دواروژىشدا لہ بەندە چاک و پەسەندەکانە
 ئنجا سروشمان بۆ تۆ کرد (ئەى موھەممەد ﷺ!) کہ بە پاکى و چاکى شوین
 بەرنامە و رىيازى ئىبراھىم بکەوہ و، ئەو (بە پىچەوانەى قسەى ھاوبەشدا نەرەکانە وە)
 لہ ھاوبەش دانەران (بۆ خوا) نەبوو بە دئىيى (رۆژى) شەممە (کە پشوو بى
 و کارى تىدا نەکرى) بۆ ئەوانە دانرا کہ تىدا کەوتنە ناکۆکى و راجىايەوہ، مسۆگەر
 پەرورەدگارىشت لەوبارەوہ کہ تىدا کەوتوونە راجىايەوہ، دادوہرىيان لہ نىواندا دەکات
 بە حکمەت و لىزانى و ئامۆژگارى باش، بانگەواز بۆ لای رىيازى پەرورەدگار
 بکەو (ئەوانەش کہ لەگەلتدا تىک دەگىرن) بە باشترىن شىواز، شەرەقسەيان لەگەلتدا
 بکە، بىگومان پەرورەدگار خۆى بەوانەى لہ رىى وى لايان داوہ زاناترەو، ھەر ئەویش
 بە رىى راستگرتووان، زاناترە ھەر کاتىکىش سزاتان چەسپاند (بەسەر نەيارەکانتان
 دا لەبەر ئازارىيان) تەنیا بارتەقاي ئەوہى پىى سزا و ئازار دراون، سزايان بەدن و، ئەگەر
 خۆراگىش بن (و چاوپۆشى لہ خراپەيان بکەن) بە دئىيى ئەوہ بۆ خۆراگران باشترە
 کەواتە: خۆرات بگرە (و چاوت لہ تۆلەو سزادان نەبى) و خۆراگىشت، تەنیا بە
 (يارمەتى) خواوہ ، بۆ مەيسەر دەبى و، بەھۆى (ئازارو خراپەى) ئەوانەوہ، خەمبار مەبەو،
 مەکەوہ سەغلەتتەوہش بەھۆى پىلان گىرانيانەوہ بە دئىيى خوا لەگەل ئەوانە
 دايە کہ پارىزيان کردوہو، ئەوانەى چاکەکارىشن (خوایان لەگەلدايە بە لەگەلدابوونىكى
 تايەت) .{

تشیگردنه وهی فه نذیک له وئشه کان

(مُدَّةُ): (أَي: كَانَ أُمَّةً وَخَدَهُ إِذْ كَانَ عِنْدَهُ مِنَ الْخَيْرِ مَا كَانَ عِنْدَ أُمَّةٍ بِأْسْرِهَا، أَوْ: كَانَ مُنْفَرِدًا بِالْإِيمَانِ فِي وَقْتِهِ مُدَّةً مَا^(۱))، واته: ئیبراهیم بوخوی کومه لک بوو، هیندهی چاکه له لایوو، هیندهی سیفتهی باش له لای خووی کۆکردبوونه وه، که له نیو کومه لگاو ئوممه تیکدا کۆده بڼه وه، یاخود له کاتیکدا که نه و پتغه مبه ر بووه، خووی به ته نیا نه هلی ئیمان بووه، بوته پتسه وای ئیمانداران.

(حَنِيفًا): (الْقُنُوتُ: لَزُومُ الطَّاعَةِ مَعَ الْخُضُوعِ)، (قنوت) بریتیه له: فه رمانبه ریی له گه ل ملکه چیدا، یان ملکه چیی له ناخه وه.

(حَنِيفًا): (الْحَنَفُ: هُوَ مَيْلٌ عَنِ الضَّلَالِ إِلَى الْإِسْتِقَامَةِ، وَالْجَنَفُ عَكْسُهُ، وَجَمْعُهُ: حُنَفَاءُ)، (حَنَفٌ) بریتیه له لادان له گومراییه وه به ره و ریک وه ستاویی، به پیچه وانیهی (جَنَفٌ) وه، [که بریتیه له: لادان له راسته ری وه به ره و ری چیهوت]، کووی (حَنِيفًا) یش (حُنَفَاءُ) ه، واته: ری راستگرتوان، یاخود لاده ران له ری چیهوت، به ره و ری راست.

(بِحِكْمَةٍ): (الْحِكْمَةُ: إِصَابَةُ الْحَقِّ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ، أَوْ مَعْرِفَةُ الْمَوْجُودَاتِ وَفِعْلُ الْخَيْرَاتِ)، (حِكْمَةٌ) یه کیک له پیناسه کانی بریتیه له وه که تو له هه ق بدهی (بیکانی هه ق) له رووی زانیاری و له رووی کرده وه وه، هه م وه ک ناسین، هه ق بناسی، هه م کرده وه شت به پیی نه و ناسینه راسته بی.

ههروه ها ئاواش پیناسه کراوه: زانیاری و ناسینی دروستکراوه کان و، نه نجامدانی چاکه کان.

دواتریش زیاتر تیشک ده خهینه سه ر چه مک و واتای وشه ی (حِكْمَةٌ).

(وَأَمْرًا عَظِيمًا): (الْوَعظُ: زَجْرٌ مُقْتَرَنٌ بِتَخْوِيفٍ)، (وَعظٌ) تیوه خورین و سه رزه نشتیکه، که جووت بی له گه ل ترساندندا، هه ندیکیش گوتوو یانه: (هُوَ التَّذْكِيرُ بِالْخَيْرِ فِيمَا يَرِيقُ لَهُ الْقَلْبُ)، بریتیه له بیرخسته وهی چاکه بو که سیک، به شیوه یه ک که دلی بووی نه رم بی، واته: هه ست و نهستی بجوو لئین.

(وَجَدِلْ لَهُمُ): واتە: شەرە قسە و مشت و مېرىان لە گە ئدا بکە، دە گوتى: (جَدِلَ الرَّجُلُ جَدَلًا، فَهُوَ جَدِلٌ، إِذَا اشْتَدَّتْ خُصُومَتُهُ)، ئە گەر كە سىك زۆر مشتومېر بکات و شەرە قسە بکات، ناوى (جَدِلٌ) بۆ بە كاردى: (جَادَلٌ مُجَادَلَةٌ وَجَدَالًا: إِذَا خَاصَمَ بِمَا يَشْغُلُ عَنْ ظُهُورِ الْحَقِّ وَوُضُوحِ الصُّوَابِ)، (جَادَلٌ مُجَادَلَةٌ وَجَدَالًا) ئە وە يە كە سىك شەرە قسە بکات و مشتومېر بکات، بە شىوە يەك كە پى بگىرى لە وە ي هەق دەربكە وى و، پى بگىرى لە وە ي پىك و پاستىي ئاشكرا بى، چونكە لە ئە نجامى شەرە قسە دا، عاتىفە و سۆز و ئارەزوو، دىنە ئاراوە و، هەق و ناھەق تىكە ل دە بن.

(ضَيَّقَ): (ضَاقَ الشَّيْءُ ضَيْقًا وَالْإِسْمُ: ضَيْقٌ، وَضَاقَ صَدْرُهُ: حَرَجٌ)، واتە: شتە كە تە نىگ بوو، تە سىك بوو، ناوە كە شى برىتە لە (ضَيْقٌ) واتە: تە نىگ، تە سىك، (ضَاقَ صَدْرُهُ)، يانى: دىل و سىنە ي هاتە وە يەك و، سىنە ي سە غلەت بوو.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوای په‌روه‌ردگار کۆتایی سووره‌تی (النحل)، به‌م چند نایه‌ته‌ دینی، که سه‌ره‌تا باسی ئیپراهیم عَلَيْهِ السَّلَام ده‌کات و، ده‌فه‌رموی:

﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾، واته: به‌ دنیایی ئیپراهیم کۆمه‌لێک بوو، ملکه‌ج و گه‌ردنکه‌ج بو‌خوا، لادهر و وازهینه‌ر له‌ پتی گومرایی و چه‌وت و، هاتوو به‌ره‌و پتی راست و، له‌ هاوبه‌ش (بو‌خوا) دانهران نه‌بوو.

له‌م چند نایه‌ته‌دا خوای په‌روه‌ردگار چند مه‌دح و ستایشی زۆر به‌رزی ئیپراهیم ده‌کات، ئیپراهیم: دۆستی تاییه‌تی خوا، خو‌شه‌ویستی تاییه‌تی خوا، که واینده‌چی: له‌ دوا‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌مان موحه‌ممهد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، له‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌ران پایه‌ به‌رتر ئیپراهیم بن، چونکه: نه‌و مه‌دحانه‌ی که خوا بو‌ ئیپراهیم کردوونی، بو‌هیچ له‌ پیغه‌مبه‌رانی دیکه‌ به‌و ریژه‌یه‌و به‌و نه‌ندازه‌و به‌و ئاسته‌، نه‌و مه‌دحانه‌ی نه‌کردوون.

ئج‌ا له‌سه‌ر پیناسه‌کردنی ئیپراهیم و، باسی سیفه‌ته‌ به‌رزه‌کانی، به‌رده‌وام ده‌بن، ﴿ شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ آجَبْتَهُ وَهَدَنَهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾، شوکرانه‌ بژئرو سوپاسگوزار بوو، بو‌چاکه‌کانی خوا، بو‌یه‌خوا هه‌لیبژارد و خسته‌یه‌سه‌ر راسته‌ شه‌قامی خو‌ی.

﴿ وَءَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ﴾، له‌ دنیا‌دا چاکه‌یه‌کی مه‌زمان پێدا، بێگومان چاکه‌ی مه‌زنی خوا، که به‌ ئیپراهیمی داوه‌، نه‌و خسته‌یه‌سه‌ر راسته‌ ریژه‌یه‌، نه‌و به‌ندا‌یه‌تییه‌ ساغ و بن‌ خلتیه‌ که بو‌ خوای کردوه‌، نه‌و پێشه‌وا‌یه‌تییه‌تی له‌ دوا‌ی خو‌ی بو‌ نه‌هلی ئیمان، ﴿ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴾، هه‌روه‌ها له‌ پۆژی دوا‌یشدا له‌ پیزی چاکان دایه‌، نه‌و به‌ندانه‌ی که له‌ لای خوا چاک و په‌سندن.

﴿ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ﴾، دوا‌یی (ئه‌ی موحه‌ممهد!) سروشمان بو‌ تو‌ کرد که شوین ریازی ئیپراهیم بکه‌وه‌، به‌ پاکیی، به‌ وازهینه‌وه‌ له‌ پتی چه‌وت و هه‌له‌و، گه‌راوه‌ بو‌ پتی ساغ و راست، ﴿ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾، نه‌ویش له‌ هاوبه‌ش (بو‌خوا) دانهران نه‌بوو.

ئەمە بە تەوس و توانجەوویە، توانج گرتنە لە ھاوبەش بو خوا دانەرەکان و کافرەکان، کە دەیانگوت: ئیمە لەسەر ریبازی (ئیبیراهیم)ین، نەخیر، ئیبیراهیم ھاوبەش بو خوا دانەر نەبوو، تەنیا خوا پەرست بوو.

ئنجاً خوا ﷻ باسی مەسەلە یەکی دیکە دەکات کە ھەر پەیوہستە بە مشتومپی نێوان جوولە کەکان و ئەھلی کیتابەوہ بەگشتی، لەگەڵ مسوڵمانان دا، کە مەسەلە ی شەممە یە، دەفەرموی: ﴿ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ﴾، بیگومان شەممە تەنیا لەسەر ئەوانە دانرا، کە تێیدا کەوتنە ناکۆکی و راجیایی {کە جوولە کەکانن} ﴿ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾، بیگومانیش پەرورەدگارت لە رۆژی قیامەتدا، دادوہرییان لە نێوان دەکات، لەوہدا کە تێیدا کەوتوونە راجیاییەوہ.

واتە: جوولە کەکان ئەو رۆژە بە پیروژ دەزانن، کە رۆژی شەممە یە و، نەصرانییەکان رۆژی یەك شەممە بە رۆژی مۆلت و، رۆژیکی پیروژ دەزانن، مسوڵمانانیش رۆژی ھەینی، ئنجاً جوولە کەکان چاویان لەوہ بوو، کە مسوڵمانان شوئیان بکەون لە پیروژکردنی رۆژی شەممەدا، بۆیە خوا دەفەرموی: رۆژی شەممە تەنیا لەسەر جوولە کەکانە، کە لەویش دا کەوتنە راجیایی و مشتومپوہ، تەنیا بو ئەوان دانرا بوو.

ئنجاً خوا ﷻ دیتە سەر تەوہری دووہم کە لەم چەند ئایەتەدا ھاتوہ، دەفەرموی: ﴿ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ﴾، بانگەواز بو لای ریبازی پەرورەدگارت بکە، بە لێزانی و کارامەیی و ھەستایی و دانایی.

﴿ وَالْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ ﴾، ھەرورەھا بە ئامۆژگاری چاک، قسە یەك کە ھەست و نەستیان بجوولتینی و عاتفە و سۆزیان بجوولتینی، بەلام بەرە و خیر و چاکە و بە شتوہ یەکی چاک، با ئامۆژگارییە کە بە شتوہ یەکی چاک بێ.

﴿ وَجَدِلْتُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾، ھەرورەھا مشتومپو شەرە قسە شیان لەگەلدا بکە، بەلام بە باشتین شتوہ.

حیکمەت پنیوستی نەکردوہ بە ھیچ وەسفیک وەسف بکری، چونکە حیکمەت، یانی: دانایی و لێزانی و ھەستایی و کارامەیی، بەلام ﴿ وَالْمَوْعِظَةُ ﴾، بە وەسفی باش ﴿ الْحَسَنَةُ ﴾، وەسفکاروہ، چونکە دەگونجی ئامۆژگاری بکری، بەلام ئامۆژگارییەکی باش نەبێ، بو وینە لە نێو خەلکی دابی، یان شکاندنەوہی تێدا بێ، یان دل بریندار کردنی

تبدابن، بویه خوا فهرموویهتی: ﴿وَالْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ﴾، نامۆزگاریی په یوه ست کردوه به ووهوه، که ده بی به شیوه به کی چاک بی، به لأم شه په قسه و مشتومری په یوه ست کردوه، به ووهوه که ده بی به باشتین شیوه بی، چونکه شه په قسه و مشتومر، شوینی تووره بوون و تیکگیرانه، بویه ده بی باشتین شیوازی بو هه لَبْزِیْدِرْدِی، له لایه ن نه هلی ئیمانوه، ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾، بیگومان په روه ردگارت زانتره به وهی له ریوی لایداوه، ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، هه روه ها زانتریشه به ریوی راستگرتووان.

که واته: له که س نائومید مه به، هه ر خوا ده زانن، کی گومرایه و نایه ته وه سه ری، له که س نائومید مه به و، به هه موو که س نئومیده وار به، کاتیک که بانگه واز ده که ی، به که شیبینییه وه، به کراوه ییه وه، به متمانه به خو بوونه وه، به نئومیدی خیر به خه لک بوونه وه، بانگه واز بکه.

﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ﴾، نه گه ر سزاتان چه سپاند (به سه ر که سانیکی نه یارو دژو خرابه کاردا) ته نیا وه ک نه وهی پیی سزادراون، سزایان بده ن. که سیك قسه یه کتان پی ده لن، یان نازاریکتان ده دات، هه ر نه وه نده مؤله ته، که به نه ندازه ی خو ی سزاو نازاری بده نه وه.

وه ک له نایه تی (۴۰) ی سووره تی (الشوری) دا، ده فهرمو ی: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا﴾، سزای هه ر خرابه یه کیش خرابه یه کی وه ک خو یه تی، نابن تپه ری نی! ﴿وَلِيْنَ صَبْرْتُمْ لَّهُوَ خَيْرٌ لِّصَّبْرِيْنَ﴾، به لأم نه گه ر خو تان رابگرن له به رانه ر سزاو نازاریان دا، نازاریان نه ده نه وه، نه وه بو خو راکران باشته ر، وه ک له سووره تی (الشوری) دا ده فهرمو ی: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾، واته: هه ر که س لی ببووری و چاکسازیی بکات، پادا شتی له سه ر خوا یه، قورئان هه ندیکی هه ندیکی ته فسیر ده کات،

هه روه ها له سووره تی (الشوری) دا ده فهرمو ی: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا﴾، سزای هه ر خرابه یه ک، {یانی قسه یه کی ناشیرین، کرده وه یه کی به دو زیان به خش} خرابه یه کی وه ک خو یه تی، لی ره ش ده فهرمو ی: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ﴾. هه ر کات سزاشتان چه سپاند، ته نیا به نه ندازه ی نه وه که پیی سزا دراون، سزا بده نه وه.

ننجا ده فهرمو ی: ﴿وَلِيْنَ صَبْرْتُمْ لَّهُوَ خَيْرٌ لِّصَّبْرِيْنَ﴾، نه گه ر خو راکرین، نه وه باشته ر بو خو راکران.

یانی: خۆراگرین لەسەر ئەوەی: ئیوه قسەى وهك هی وان نه لێن و چاوپۆشیان لى بکهن و، لیبوردنیان له گه لدا بکهن، ﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ خۆراگریش به، خۆراگرتنیش ته نیا به خوا ده بى، ده بى خوا دلت به هیز بکات و، یارمه تییت بدات و کارناسانییت بۆ بکات، که له به رانه ر خراپه ی خراپه کاران دا خۆراگرى و، له گه ل نه واندا نه چیه ته رازوووه و نه چیه ئاستى نزمى نه وانه وه، ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ به هویانه وه خه مبار مه به و، خه میان لى مه خو، واته: هینده خه مبار و دلته نگ مه به، که له گه ل بانگه وازکارىک دا نه گونجى، که خه لک بۆ لای خوا بانگ ده کات، که سىک خه لک بۆ لای خوا بانگ بکات، ده بى زۆر سینگ فراوان و دل گه وره بى و، نابى دللى وهك شاره مېرووله وابى، به دلۆپه ئاوىک وىران بى، ده بى وهك به حر بى و، به ئاسانى شلوى نه بى، ﴿وَلَا تَلُكْ فِي ضَبَقِ مِمَّا يَمْكُرُونَ﴾ ۱۲۷ ههروه ها له سه غله تیبدا مه به، به هوى نه و پیلانگېرییه وه که له دژى تو و، له دژى په یام و به رنامه کهت، ده یکه ن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ ۱۲۸ بىگومان خوا له گه ل نه وانده دایه که پارێزبان کردوه و، له گه ل نه وانده دایه که چاکه کارن.

پارێزبان کردوه، وهك نىوان خویان و خواو، چاکه کارن، وهك و نىوان خویان و خه لک.

هه لبه ته نه م له گه لدا بوونه ی خوا، له گه لدا بوونىکى تايبه ته، نه گه ر نا، خوا له گه ل هه موو دروستکراوه کانی دا هه یه، به زانیاریى خو ی و به ده سته لاتی خو ی و، به ویستی خو ی و، به سه ره رشتییکردنى خو ی، به لام نه م له گه لدا بوونه ی بۆ نه وانه ی که نه هلی پارێزکاریى و نه هلی چاکه کاریین، له گه لدا بوونىکى تايبه ته (معیة خاصة)

خوا له وه که سانه مان بگېرى، که خوا به شیوه یه کى تايبه ت له گه لماندا ده بى و، له خزمه تی دا بین و، به جوړىک بین که بوخو ی: سه ره رشتییمان ده کات و، ئاگای لىمان ده بى.

مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

بە دۇنيايى ئىبراھىم پېشەوايەك بوو، بارته قاي ئۆممەتېك بوو، ملكە چى خوا بوو،
 عەودالى پاكىي و چاكىي بوو، هاوبەشدانەر نەبوو، سوپاسگوزارى خوا بوو لەسەر
 چاكەكانى، خواھە ئىبىزارد بوو و، خستبوويە سەر رېي راست و، لە دنيادا چاكەى ھەرە
 مەزنى پيدا بوو، لە دواروژيش دا لە ريزى بەندە بەسندەكانى خوادايە:

خوا دەفەر موى: ﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۱۲۰
 شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ أَحَبُّنَهُ وَهُدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۱۲۱ وَءَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي
 الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝۱۲۲﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه، لە نو برگەدا:

(۱)- ﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً ﴾، بە دۇنيايى ئىبراھىم ئۆممەتېك بوو، واتە:

أ- لە جىي كۆمەئىكى گەورە بوو، يانى: پېشەوا بوو لە ئيمان ھىتان و لە دىندارىي و چاكەكارىي
 دا، گوتراو: (كَانَ فِي الْفَضْلِ وَالْكَمَالِ مَمْزَلَةً أُمَّةً كَامِلَةً)، لە چاكەكارىي و تەواويى دا، وەك ئۆممەتېكى
 تەواو بوو.

ب- ياخود: ئەو كاتە لە دىندارىي دا بە تەنيا خۆى بوو، خوا بە يەكگەر و خواپەرست و، بوو بە
 پېشەواى خواپەرستان، بەئى: لەو كاتى دا كە ئەو رەوانەكرا، لە رۆژگارى ئەودا، ھىچ خوا بە يەكگرتكى
 دىكە، كە تەنيا خوا بپەرستى، نەبوو جگە لەو.

(۲)- ﴿ قَانِتًا لِلَّهِ ﴾، (القَانِتُ: الْمُطِيعُ الْخَاضِعُ)، (قَانِت) واتە: فەرمانبەرى ملكەچ بو خوا، بو خوا ملكەچ
 بوو، ھەم دەرى و ھەم دەروونى، ھەم روالەتى و ھەم پەنھانى، بو خوا ملكەچ بوو.

(۳)- ﴿ حَنِيفًا ﴾، (الحَنِيفُ) (المُجَانِبُ لِلْبَاطِلِ وَالْمَائِلُ نَحْوَ الْحَقِّ)، (حَنِيف) كەسېكە خۆى لە باطىل
 دوور بگرتى و بە لاي ھەقدا بشكىتتەو، و، روو لە ھەق بكات.

۴- ﴿وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ له هاوبهش (بۆ خوا) دانهران نه بوو، ئەمه توانج دانه له هاوبهش بۆ خوا دانهره كان، كه لافي نه وهيان لیده دا: ئەوان شونكه وتوو ئیبراهیم عليه السلام، له سه ریبازی ئیبراهیم، ئنجا خوا ده فهرموئ: نه خیر ئەو له هاوبهش بۆ خوا دانهران نه بوو، یانی: هیچ شتیک و هیچ کهسیکی له هیچ شتیکدا، که تایبه ته به خواوه، نه ده هیئایه ئاستی خوا عليه السلام چونکه شیرک وهك له باسیکی سه ربه خوڤا له کو تایی سووره تی (یوسف) دا گوتوو مانه: کرۆک و جه وهه ری شیرک نه وه یه: که غهیری خوا بهیتریه ئاستی خوا، له شتیک له و شتانه دا که تایبه تن به خواوه، وهك له سووره تی (الشعراء) دا، موشریکه كان ده لاین: ﴿تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ﴿١٧﴾ اِذْ نُسَوِّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

واته: سویند به خوا ئیمه له گومراییه کی ئاشکرا دابووین، که ئیوه مان یه کسان ده کرد له گه ل پهروه ردگاری جیهانیان دا.

به لئ: شیرک یه کسانکردنی جگه له خویه له گه ل خوادا، هه ر کات کهسیک، یان دروستکراوئک، له شتیکدا یاخود له چه ند شتیکدا، یه کسان بکری له گه ل خوادا، نه وه پئی ده گوتری: شیرک {هاوبهش بۆ خوا دانان}.

۵- ﴿شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ﴾ ئیبراهیم سوپاسگوزار بوو بۆ چاکه کانی خوا، شوکریش وهك زۆر جاری دیکه گوتوو مانه، به سئ شان ده کری:

یه که م: به عقل و دل ده کری، که چاکه کان له خوا بزانی: ﴿وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ كُنْتُمْ﴾ ﴿٥٣﴾ النحل، واته: هه ر چاکه یهك له ئیوه دا هه یه له خواوه یه.

دووهم: ههروه ها به زمان ده کری: ﴿وَأَمَّا نِعْمَةَ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ ﴿١١﴾ الضحی، واته: چاکه ی پهروه ردگارت باس بکه، یانی: چاکه که بۆ خوا بگیره وه، به زمان.

سێیه م: ههروه ها به ئەندامه کان ده کری: ﴿اعْمَلُواْ ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا﴾ ﴿١٣﴾ سبأ، واته: ئە ی بنه ماله ی داوود! شونکه وتووانی داوود! سوپاسگوزاری بۆ خوا ئە نجام بدن، که واته: شوکر به کرده وهش ده کری، ئەویش ئەوه یه که نیعمه ته کانی خوا له په زامه ندی خوادا به کاربێن.

۶- ﴿أَجْتَبَاهُ﴾ (خوا) هه لیبژارد بوو، (الإجتباء: الإختيار، إفتعال من جبی، أي: جمع)، (إجتباء) له سه ر کیشی (إفتعال) ه، یانی: هه لیبژاردن، له (جبی) وه هاتوه، یانی: کۆی کرده وه.

(جایبه) به حه وزی ئاو ده گوتری که ئاوی تیدا کو کرابیته وه، وهك ده فهرموی:
 ﴿وَحِقَانٍ كَالْجَوَابِ﴾ (۱۳) سبا، ده فره زله کان، وهك حه وزه گه وره کانی ئاو، که واته: (اجتباه)
 یانی: خوا هه لیبژاردبوو و، گولبژیری کردبوو، له بهرئه وهی شایسته بوو.

(۷) - ﴿وَهَدَنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، خستبووشیه سهر ری راست، (جَعَلَهُ عَلَى الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ).

(۸) - ﴿وَعَايَنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾، له دنیادا چاکه یه کی ههره مه زمان پیدا بوو، نهو چاکه
 ههره مه زنهش، نهوه بووه، که خوا هه لیبژارد به پلهی پیغه مبه رایه تیی (نبویته)، دواپی پلهی
 ره وانه کراویتی (رساله) و، دواپی پلهی دوستی تایهت (خُلَّة)، چونکه ئیبراهیم دوست و نزیک و
 خوشه ویستی خوی پهره ردگار بووه، پاشان نهو هه موو نیعمه تانهی دیکه که پی داون.

(۹) - ﴿وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾، بیگومان نهو له دواروژیشدا له چاکانه.

(الصَّلَاحُ: تَمَامُ الْإِسْتِقَامَةِ فِي دِينِ الْحَقِّ)، (صَلَاح) بریتیه له وه که به ریکی و به ته وایی
 ئینسان پابه ندبئ به په یام و بهرنامه ی هه قه وه.

ئنجانه مه قبول و وه لامدانه وهی دوعایه که یه تی که له سووره تی (الشعراء) دا، ده لئ:
 ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ (۸۳)، واته: پهره ردگارم! حیکمه تم پی
 بده و بمخه گه ل صالحان، به چاکانه وهم په یوه ست بکه.

ئیمه پیشت له ته فسیری سووره تی (إبراهیم) دا، باسی ژیان و به سه رهات و،
 هه لویسته کان و، پیگه و تایه تمه ندییه کانی، ئیبراهیمان کردوه، بویه لیره دا ئاوا به خیرایی
 به سهر نهو وه سفه گه ورانه ی دا تیپه رین، که خوی پهره ردگار ئیبراهیمان پی پیناسه
 ده کات.

مهسه لهی دووه م:

خوا فهرموو یه تی: دوا بی نهی موحه ممه د ﷺ! سروشمان بو کردی، که به پاکیی و به چاکیی په پره ویی له ریباری ئیبراهیم بکهو، به دلنایی نه و له هاوبه شدانه رانیس نه بوو.

خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٢٣ ﴾

شیکردنه ویی ئه م ئایه ته، له سنی برگه دا:

(۱) - ﴿ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ﴾، دوا بی سروشمان بو لای تو کرد، په یاممان بو لای تو نارد به شیوه ی په نهان، به دلنایی لیره دا دویتراو (خاطب) پیغه مبه ری خاته مه، موحه ممه د ﷺ، چونکه هه موو قورئان سه ره تا پیغه مبه ری خاته می پی دویتراوه، بویه به پیی سیاق و به سه لیه ش دیاره، نه و که سه ی وه حیی بو کراوه، که به دوا ی ریباری ئیبراهیم بکهوی، بیگومان نه و که سه یه که قورئانی بو دابه زیوه.

(۲) - ﴿ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾، که به ساغیی و پاکیی به دوا ی ریباری ئیبراهیم بکهوه، پیشر باسی مانای: (حنیف) مان کرد، که بریتیه له وهی که سیک له باتیل به ره و هه ق بیته وهو، واز له چهوت و لاریی بیئی و، بیته سه ر راسته شه قام.

(راغب الأصفهانی) گوتوو یه تی:

(المِلَّةُ كَالدِّينِ، وَهُوَ اسْمٌ لِمَا شَرَعَهُ اللَّهُ تَعَالَى لِعِبَادِهِ عَلَى لِسَانِ الْأَنْبِيَاءِ لِيَتَّصِلُوا بِهِ إِلَى جَوَارِ اللَّهِ، وَالْفَرْقُ بَيْنَهَا وَبَيْنَ الدِّينِ، أَنَّ الْمِلَّةَ لَا تُضَافُ إِلَّا إِلَى النَّبِيِّ الَّذِي تُسْنَدُ إِلَيْهِ).

واته: (مِلَّة) وهك دین وایه، ناوه بوئه وهی خوا له سه ر زمان پیغه مبه ران بو به نده کانی کردوو یه ته به رنامه، تا کو به هو یه وه بگه نه نزیکیی خوا، جیاوازیی نیوان (دین) و (مِلَّة) یش نه وه یه که (مِلَّة) ته نیا پال ده دریته لای نه و پیغه مبه ره ی ﷺ که پییه وه تایهت کراوه.

به لام دین پالده دریته لای خوا ی په روه ردگار، ده گوتری: (دین الله)، به لام ده گوتری: (مِلَّة إِبْرَاهِيم) و (مِلَّة مُحَمَّد)، یان (مِلَّة عیسی) واته: نه و ریباری که نه و پیغه مبه ره ﷺ گرتوو یه ته به ر.

منیش ده لَیم:

له راستییدا (دین) بریتیه له و هه قه موته قه ی، خوا به شیوه تیوری (نظری) ده ینیری و، (مَلَّة) یش هه ر نه و هه قه یه، به لام پیغه مبه ر ﷺ پراکتیزه ی ده کات له سه ر نه رزی واقع، که دوا ی جیبه جیکرانی پیی ده گوتری: ریباز (مَلَّة) هه ر وه ک سوننه تیش، له گه ل قورن ان دا به هه مان شیوه یه، سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ به مانا راستیه که ی، نه و ریبازه یه که پیغه مبه ر ﷺ له سه ری رۆیشتوه، دینی خواش که له قورن ان دا به رجه سته یه و، له لایه ن پیغه مبه ره وه ﷺ جیبه جی کراوه، پیی ده گوتری: سوننه ت^(۱).

نجا میلله تی هه ر پیغه مبه ری ک (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام): نووح، ئیپراهیم، مووسا، عیسا، موحه ممه د - واته: نه و ریبازه ی که پییدا رۆیشتوون - هه ر بریتی بووه له دینی خوا ﷺ، به لام نه گه ر پالبدریته لای پیغه مبه ری ک، نه وه پیی ده گوتری: نه و ریبازه، نه و نایینه پراکتیزه و جیبه جیکراوه، له لایه ن نه وه پیغه مبه ره وه ﷺ، و کاتیک پالده درته لای خوا ی به روه ردگار، پیی ده گوتری: (دین) ئاین و به رنامه.

که ده فه رموی: ﴿أَنْ أَتَعَ مَلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾، واته: له هیله گشتیه کاندایه دوا ی ریبازی ئیپراهیم بکه وه، نه ک له ورده کاریه کاندایه، له و شتانه دا که تایه تن به ژینگه و بارودوخیک که ئیپراهیم تیدا ژیاوه، هه ر لیره شدایه که خوا ده فه رموی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾ ۱۸، واته: بو هه ر کامیکتان به رنامه و شیوازیکمان داناه، بو هه ر کام له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به پیی حاله تی ژینگه یی و جوگرافی و، به پیی بارودوخی کومه لایه تی و سیایی و، نه و قوناغ و حاله ته ی که نه وان تیدا ژیاون، له ورده کاریه کاندایه، جیاوازی هه بووه، له نیوان به رنامه کانیاندا، به لام له هیله گشتیه کانیاندا، هه موویان یه ک بوون.

(۳) - ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾، هه روه ها ئیپراهیم له هاوبه ش دانه ران نه بوو، نه مه جاریکی دیکه ش توانج گرته له کافره کان و هاوبه ش بو خوا دانه ره کانی رۆژگاری پیغه مبه ر ﷺ که بانگه شه ی نه وه یان ده کردو لافی نه وه یان لیده دا: که به دوا ی ریبازی ئیپراهیم ﷺ که وتوون، بو یه هه میشه خوا جه خت له وه ده کاته وه، که ئیپراهیم له هاوبه ش دانه ران نه بوو، له حالیکدا که نه وان هاوبه شیان بو خوا داده نا، مه نات و لات و عوززاو هوبه ل و، نه و بت و صه نه مانه یان

(۱) بو زانیاری زیاتر له وباره وه، ده توانی سه رنجی کتیی: [پیناسه و گرنگی و پیوستی ریبازی پیغه مبه ر ﷺ] بده ی، چاپی دووم / ۲۰۱۸ ز.

دەپەرست، ھەۋا ۋا ئارەزۋى خۇيان دەپەرست، زۆربەى دروستكراۋەكانى خوا ﷻ، كەم و زۆر لە نىۋە دوورگەى عەرەبىيدا، ۋەك خۆرو مانگ و ئەستېرەو دارو بەردو پەيكەرۋ طاغۋوتەكان، دەپەرستان، ۋەك ھەموو گەلانى دىكەى دنيا، بەلام ئىبراھىم ﷺ جگە لە خوا، ھىچ كەس و ھىچ شتىكى دىكەى نەپەرستۋە.

كەۋاتە: ئەو كەسەى بەراستىى بەرگرىى لە رىيازى پىغەمبەر ئىبراھىم ﷺ دەكات و، بەراستىى رىيازى ئەۋى گرتۋە، كەسكىكە كە جگە لە خوا ھىچ شتىكى دىكە پەرستراۋى نەبى.

زۆرجارى دىكەش گوتوومانە، پەرستراۋە (معبود / إله) كەسكىكە ئەۋپەرى خۆشۋىستىن و، ئەۋپەرى بە گەرەگرتن و، ئەۋپەرى شەرم و، ئەۋپەرى سام و ھەببەتى بۆ دەرپرین و، ئەۋپەرى پشت پىبەستىن و، ئەۋپەرى مل بۆ كەچكردن و، ئەۋپەرى لىترسانى بەرانبەر ئەنجام بدرى، ۋاتە: ھەر كەسكىكە، ھەر شتىك، ئەۋپەرى خۆشۋىستىن بۆى ھەبى، يان ئەۋپەرى بەگەرەگرتن بۆى ھەبى، يان ئەۋپەرى بە بەرزگرتن بۆى ھەبى، يان ئەۋپەرى پشت پىبەستىن بۆى ھەبى، يان ئەۋپەرى سام و ھەببەتت لىى ھەبى، ئەو كەسە، يان ئەو شتە پەرستراۋى تۆبە !

بەلام خوا ﷻ بە تاكەپەرستراۋ (الإله الوحيد)ى تۆ دانانىرى، تاكو ھەموو ئەۋانەت وىكراۋ تىكرا بۆى نەبى، وىكرا: پىكەۋە، تىكرا: ھەموۋيان.

مهسه له ی سنیهم:

شهممه تایه ته به و جووله کانه وه، که تئیدا که وتبوونه راجیایی و ناکوکیی و، هیچ په یوه ندیی به ئیبراهیمه وه نه بووه و، خواش دادوه رییان له تئواندا ده کات، له رۆژی دوابی دا:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ أَخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾ (۱۳۴)

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له سنی برگه دا:

(۱) - ﴿ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ أَخْتَلَفُوا فِيهِ ﴾، بیگومان شهممه ته نیا له سه ر ئه وانه دانرابوو که تئیدا که وتبوونه راجیاییه وه.

{عُدِّي (جَعَلَ) ب (عَلَى) لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى: فَرَضَ}، واته: (جعل) به (على) بهرکاری خواستوه، تاكو مانای پتویستبوو (فَرَضَ) هی بخریته نئو، (جُعِلَ) یانی: گیراو، دانرا، به لام کاتیک کرداریک به پیتیکی دیکه، که له حاله قی ناسایی دا بهرکاری پیناخوازی، بهرکار ده خوازی، مانای وشه یه کی دیکه شی ده خریته نئو، وئیرای مانا ئه سلییه که ی خوئی.

ئجائئستا لیره دا که خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ أَخْتَلَفُوا فِيهِ ... ﴾، یانی: بیگومان شهممه فهرز کراوه و پتویست کراوه له سه ر ئه وانه ی که تئیدا که وتوونه راجیایی، واته: هیچ په یوه ندیی نیه به ئیبراهیم عليه السلام وه، تاكو مسولمانانیک که شوئیکه وتووی ئیبراهیم عليه السلام و، پئغه مبهری خاتهم ﷺ یش، مولزه م بن، به ره چاوکردنی شه ممه!

(۲) - ﴿ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾، بیگومانیش پهروه ردگارت له رۆژی هه ئسانه وه دا، دادوه رییان له تئواندا ده کات.

(۳) - ﴿ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾، له وه دا که تئیدا که وتبوونه راجیایی و ناکوکییه وه.

حیکمەت و چۆنیەتی پەیوەست بوونی ئەم ئایەتە، بە ئایەتەکانی پیش
خۆیەو چیه ؟

دوای ئەوێ پێشتر بەرپەرچی هاوبەشدا نەرەکان درایەو، کە ئیبراھیم لەوان نەبوو؛
ئەمجارە بەرچی جوولەکەکان دەدرێتەو، کە لافی پەپرەویی لیکردنی ئیبراھیم لێدەدەن.

پێشتر خوا ﷻ فەرمووی: ئیبراھیم هاوبەش بو خوا دانەر نەبوو، ئەمجار
بەرپەرچی جوولەکەکان دەداتەو، کە نەخێر، ئیبراھیم ﷺ وەک ئیو بەنگەشە دەکەن،
وانەبوو، بەلکو پێبازەکە ییابوو لە پێبازی ئیو، بە بەنگە ئیو کە: شەممە کە
تایبەتە نەندیەکی زەقی جوولەکەکانە، هیچ پەپوێندی نەبوو بە ئیبراھیم ﷺ، بەلکو
تایبەت بوو بە جوولەکەکانەو.

هەلبەتە ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف) ئایەتەکانی (۱۶۳ - ۱۶۶)دا، بە تەفصیل
باسی بەسەرھاتی شەممە شکاندنی جوولەکەکانمان کردە، ئەمەش دەقی ئەو چوار ئایەتە
موبارەکە یە:

﴿ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ
تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ
نَبِّئُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ
مُعَدِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْقُونَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ
أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِقَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾
فَلَمَّا
عَتَا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾ ۝

خولاسە ی ئەو بەسەرھاتەش، بەمجۆرە یە بوو:

جوولەکەکان داویان لە مووسا ﷺ کردو، کە روژیکیان لە حەفتەدا بو داوا لە
خوا بکات، تاکو پشووێ تیدا بدەن و هیچ کاریک نەکەن، ئەویش روژی شەممە ی بو
داناون، بەلام خەکی ئەو ئاوەدانییە، کە شاریکە گەورە بوو، لەسەر دەریایەکی بوو،
ئیشیان بریتی بوو لە پراوە ماسیی، کە دەبوایە روژانی شەممە ئیش نەکەن، خواش
ﷻ وەک تاقیکردنەوێ ئەوان وای کردبوو، کە لە روژانی شەممەدا ماسییەکان دەهاتن،

سه‌ریان دهرده‌هینا، به‌لام له رۆژه‌کانی دیکه‌ی حه‌فته‌دا دیار نه‌ده‌مان، ئه‌وانیش هه‌ئسان حیله شه‌رعیتیان کرد، گو‌تیا‌ن: رۆژی شه‌ممه راو ناکه‌ین، بۆ ئه‌وه‌ی شه‌ممه نه‌شکینین، به‌لام رۆژانی شه‌ممه ماسیه‌کانیان ده‌هینایه ته‌نکاوان، دوایی به‌ربه‌ستیان دروست ده‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی مه‌جالیان نه‌بێ بگه‌رێنه‌وه ئیو ده‌ریا، ئنجا رۆژانی دیکه‌ی هه‌فته ده‌چوون، به‌ کاوه‌خۆ^(۱) ماسیه‌کانیان ده‌گرت، که ئه‌وه‌ش بۆ شکاندنی شه‌ممه فی‌تیک بوو، بۆیه خوا له‌سه‌ر ئه‌وه سزای دان، وه‌ک له‌ درێژه‌ی ئایه‌ته‌کان دا ده‌فه‌رموئ: خوا سزای دان و کردنی به‌ مه‌یموون.

هه‌ندیک له‌ زانایان گو‌توویانه:

گه‌وره‌کانیان بوون به‌ به‌رازو، گچکه‌کانیشان بوون به‌ مه‌یموون، به‌راز ناژه‌لیکه زۆر ئاره‌زوو بازو، چلێسه، مه‌یموونیش زۆر لاساییکه‌ره‌وه‌یه، ئنجا گه‌وره‌کانیان بوونه به‌راز، چونکه به‌هۆی ته‌ماع و چلێسیه‌وه، بێ فه‌رمانیان کردوه و فیتل‌بازانه شه‌ممه‌یان شکاندوه، گه‌نجه‌کانیشان له‌به‌رئه‌وه‌ی شوین گه‌وره‌کانیان که‌وتن و، لاسایان کردنه‌وه، وه‌ک چۆن مه‌یموون لاسایی مرۆف ده‌کاته‌وه، ئه‌وانیش به‌وه سزاداران که کران به‌ مه‌یموون.

ده‌باره‌ی به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌رو، جووله‌که و نه‌صرانییه‌کان، که ئیبراهیم رێبازه‌که‌ی جیا‌بووه له‌ جووایه‌تی و گاوارایه‌تی، خوا ده‌فه‌رموئ:

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَحٰجُوْنَ فِیْ اِبْرٰهِيْمَ وَمَا اَنْزَلْنَا مِنَ التَّوْرٰتِ وَاَلْاِنْجِيْلِ اِلَّا مِنْ بَعْدِ وَآءِ
 اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٥﴾ هَتَانْتُمْ هَتُوْا۟ۤا حَجَجْتُمْ فِیْمَا لَكُمْ بِهٖۤ عِلْمٌ فَلِمَ تَحٰجُوْنَ فِیْمَا لَيْسَ لَكُمْ
 بِهٖۤ عِلْمٌ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ اِبْرٰهِيْمُ يَهُودِيًّا وَّلَا نَصْرَانِيًّا وَّلٰكِنْ كَانَ حَنِیْفًا
 مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٦٧﴾ اِنَّ اَوَّلَ النَّاسِ بِاِبْرٰهِيْمَ لِلَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَاَلَّذِيْنَ
 ءَامَنُوْا وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٨﴾ آل عمران.

لێره‌دا خوا ﷻ زۆر به‌ روونی گله‌یی و سه‌رزه‌نشست ئاراسته‌ی جووله‌که و نه‌صرانییه‌کان ده‌کات و، ده‌فه‌رموئ: ئه‌ی خاوه‌ن کتیبینه! بۆچی له‌باره‌ی ئیبراهیمه‌وه مشتومر ده‌که‌ن؟ خۆ ته‌وورات و ئینجیل له‌ دوای وی دابه‌زیون، ئایا نافامن، ئه‌وه داماننا ئیوه له‌باره‌ی شتیکه‌وه که زانیاریتان هه‌یه مشتومر و موناقه‌شه ده‌که‌ن، به‌لام شتیک که زانیاریتان

(۱) به‌ کاوه‌خۆ: به‌ شینه‌یی، به‌ بێ په‌له‌په‌ل کردن .

لەبارەيەووە نیه بۆچی موناقدەشە دەکەن؟ ئیبراھیمیک ﷺ نزیكەى بە لای کەمەووە پێنجسەد، شەشسەد (۵۰۰ - ۶۰۰) سأل پيش مووسا ﷺ و بەلای کەمەووە هەزارو پێنجسەد (۱۵۰۰) سأل پيش عيسا ﷺ ژيابى و، خوا (صُخْف)ى بۆ ناردبى، هيج مەعقوول نیه، بلین: ريبازەكەى ئەو هى تيمە بوو، چونكە بېگومان ئەو ريبازو بەرنامەى تايهت بەخۆى بوو، گونجاو بوو لەگەل بارودۆخ و هەلومەرجى ئەو كاتدا.

پاشان ئیبراھیم (عليه الصلاة والسلام) پێغەمبەرىكى تيو دەولەتى و تيو نەتەوەيى بوو، لەو شوێنانە بوو: (عيراق، شام، ميسر، حيجاز)، بەلام هەر كام لە مووسا و عيسا (عليهما السلام) و پێغەمبەرەكانى ديكەى بەنى ئيسرائيل، پێغەمبەرى هۆزو نەتەوەيەكى ديارىكراو بوون، كە گەلى {بەنى ئيسرائيل} بوو، لەوبارەووە ئەم فەرمايشتە هەيە:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: نَحْنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، بَيَدَ أَنَّهُمْ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِنَا، وَأَوْتِنَاهُ مِنْ بَعْدِهِمْ، ثُمَّ هَذَا يَوْمُهُمُ الَّذِي فَرَضَهُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ، فَاخْتَلَفُوا فِيهِ، فَهَدَانَا اللَّهُ لَهُ، النَّاسُ لَنَا فِيهِ تَبَعٌ، الْيَهُودُ عَدَا، وَالنَّصَارَى بَعْدَ عَدِي {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۰۳ وَمُسْلِمٌ: ۸۵۵}.

واتە: ئەبوو هورەيرە ﷺ دەلىن: پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: تيمە دوایەمىنە پيشكەوتوووەكانىن لە رۆژى هەلسانەوهدا، هەرچەندە ئەوان لە پيش تيمەدا كتيبيان پيدرابوو و، تيمە دوای ئەوان كتييمان پيدرابوو، كەچى ئەو رۆژەكەيانە (واتە: رۆژى هەينى) كە لەسەريان پيوست كرا، بەلام ئەوان تيدا كەوتنە راجيايى، بەلام خوا تيمەى بۆ رينمايى كرد، بۆيە خەلك (واتە: خاوەن كتيبەكان) شوتنكەوتوووى تيمەن: جوولەكە بەيانى و، نەصرانيهەكانيش دوای بەيانى.

چونكە هەينى، دى، ئنجا شەممەو بەك شەممە دین، كە رۆژانتيكن بۆ پشوووانى شوتنكەوتوووانى سى ئايينه ئاسمانيهەكان:

{جوولەكايەتى، نەصرانيهەت، ئىسلام} (۱).

(۱) لە راستى دا تەنيا بەك ئايينى خوايى و ئاسمانيى هەيە كە ناوى (ئىسلام)ە، بەلام هەندىك جاران بە مەبەستى حاليكردن وشەى (ئايينه ئاسمانيهەكان) بەكار دینين .

مهسه لهی چواره م:

خوا فه فرمان ده کات به بانگه وازکردن بو ری بازی خوئی به لیزانی و، ناموزگاری باش و، مشتومرو قسه کردن به باشترین شیوازو، رایده گه یه نن، که هه ر خوئی زانتره به گومرایان و ری پراستگرتووان، پاشان له باره ی بهر په رچدانه وه ی خرابه ی نه یاران ه وه، له کاتی بانگه وازدا فه رمان بهر به خو راگری و سینه فراوانی و پاریزکاری و چاکه کاری ده کات، بو سه رجه م بانگه وازکاران، به تاییه ت سهروه ریان موحه ممه د ﷺ:

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾ ۞

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له پازده برگه دا:

له دوو توئی ئەم چوار ئایه ته دا، خوا ﷻ پازده (۱۵) راستی رایده گه یه نن، که ئیمه له پازده برگه دا ده یان خه ی نه روو:

(۱) - ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ ۞ ﴾، بانگه واز بکه بو لای ری بازی پهروه ردگارت، خه لك بانگ بکه، واته: ئەو كه سه ی كه خاوه نی تویه، پهروه رده كه ری تویه، ژیننه رو بژیوده ری تویه، مرینه ری تویه، خه لك بو لای ری بازی ئەو پهروه ردگارت بانگ بکه، به لام ئایا چونیان بانگ بکات؟!

(۲) - ﴿ بِالْحُكْمَةِ ۞ ﴾، به حکمه ت.

بیشت تۆزیک پیناسه ی حکمه تمان کرد، ئیستاش ده ئین:

أ/ (الحِكْمَةُ: الْمَعْرِفَةُ الْمُحْكَمَةُ الصَّابِيَةُ الْمُجَرَّدَةُ عَنِ الْخَطَأِ)، (حِكْمَةٌ) بریتیه له زانستیکی پتهوی راستی رووت له هه له، {هیچ هه له و په له ی ره گه ل نه كه وتب}.

ب/ ههروهها بۆ پیتناسهی (حِکْمَة) گوتراوه: (الحِکْمَةُ: اسْمٌ جَامِعٌ لِكُلِّ كَلَامٍ أَوْ عِلْمٍ يُرَادُ فِيهِ إِصْلَاحُ حَالِ النَّاسِ إِصْلَاحًا مُسْتَمِرًّا لَا يَتَغَيَّرُ)، (حِکْمَة) بریتیه له ناویکی کۆکهروهه بۆ ههه قسهیههک و، ههه زانیارییههک که چاککردنی کاروباری خهلهکی تیدا په چاوه کرابی، حاله که یان به شیوهیههک چاک بکری، که بهردهوام بی و نه گوری.

پیشتریش گوتمان: (حِکْمَة) به مانای زانایی، دانایی، لیزانیی، دی، ههروهها (حِکْمَة) نهوهیه که ئینسان له رووی زانیاریی و، کردهوه، نامانج بپیکتی.

(۳) - ﴿وَالْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ﴾، ههروهها به ناموژگاریی باش بانگهواز بۆ ری پی پهروهردگارت بکه. (الْوَعْظُ: الْقَوْلُ الَّذِي يَلِينُ نَفْسَ الْمَقُولِ لَهُ يَعْمَلِ الْغَيْرِ). (وَعْظ) قسهیههک که بابای قسه له گه لکراو، دلی نه رم بی بۆ کاری چاکه و، به دهه مانگهواز کارهوه بی.

حیکمهت زیاتر دواندنی عهقل و هو شه، به لام (موعظة) زیاتر جه ختکردنه وهیه له سهه ههست و نهست و دل و دهروون و حالهقی سوژداریی مرووف.

(۴) - ﴿وَحَدِّثْ لَهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، ههروهها به شیوازیک که باشته، شهه قسه و مشتومریان له گه ل دا بکه، واته: له گه ل نهوه که سانهی که له کاتی بانگردنیان دا تیکده گیرین، (الجدال: الإحتجاجُ لِتَصْوِيبِ رَأْيٍ، وَإِبْطَالِ مَا يُخَالِفُهُ أَوْ عَمَلِ ذَلِكَ)، (جدال) بریتیه له به لگه هیتانهوه بۆ سه مانندی راستی رایهک، یاخود پووچه لکردنه وهی رایهک که پیچه وانهی نهوه رایه راستهیه، یاخود نه نجامدانی نهوه.

(۵) - ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾، به دنیایی پهروهردگارت زاناره بهوه که سهی که له ری وی لایداوه، ون بووه، سهه رگهردان بووه.

واته: له کهس نا ئومید مه بهوه، ههه میسه گه شیین و ئومیده واربه و، ههه میسه خیر له خه لک چاوه ری بکه.

(۶) - ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، ههه نهویش زاناره به ری راست گرتوان، نه وانهی که ری راست ده گرن، ههه خوا زاناره پیتان، که واته: ههه له ریوه: زه رب (x) به سهه که سدا مه هینهوه، ههه له ریوه: کهس حوکم مه دهه، به وه که گو مریه وه نایه ته سهه ری!

(۷) - ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ﴾، نه گهه سزاتاندا، واته: که سانی لاری و نه یاری ده ستریزکار، (المعاقبة: الجزاء عَلَى فِعْلِ السُّوءِ)، (مُعَاقِبَةٌ) بریتیه له سزادان له سهه کردهوهی خراب، به شیوهیههک که نه نجامدهری خرابه که، بۆی خراب بیت و حالی پی تیکبچی، خوا ده فه رموی: نه گهه خه لکتان سزادا ...

(۸) ﴿فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ﴾، به و شیوهی که پستی سزاداران، سزا بدهن.

لیره‌ها مه‌به‌ست نه‌ویه که له کاتی بانگ کردن و بانگ‌ه‌وازا، جاری وایه له‌گه‌ل که‌سانیک دا تیکده‌گیری، که به شیوه‌به‌کی ناشایست مامه‌له ده‌کن، ره‌فتارو گو‌فتاریکی ناشایستیان لی ده‌بیستی و ده‌بینی، نجا خوا ده‌فهرموی: وه‌ک خو‌یان مامه‌له بکه‌نه‌وه، چونکه سزای خرابه، خرابه‌یه‌کی وه‌ک خو‌یه‌تی ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ الشوری.

که ده‌فهرموی: ﴿فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ﴾، نه‌وه بو (مُشَاكَلَة) یه و، وه‌ک نه‌و نایه‌ته‌یه که له سووره‌تی (البقرة) دا ده‌فهرموی: ﴿فَمَنْ أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ﴾، واته: نه‌گه‌ر یه‌کیک ده‌ستدریژی کردنه‌سهر، به وینه‌ی نه‌وه که ده‌ستدریژی کردوونه‌سهر، ده‌ستدریژی بکه‌نه‌وه‌سهر.

هه‌روه‌ها یان وه‌ک نایه‌ته‌ی سووره‌تی (الشوری) یه که ده‌فهرموی: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾، واته: سزای خرابه‌یه‌ک خرابه‌یه‌کی وه‌ک خو‌یه‌تی، که بیگومان که‌ستیک که له به‌رانبه‌ر ده‌ستدریژی دا، خو‌ی بی‌ده‌نگ ناکات و، ده‌ستدریژی‌به‌که پال پیوه‌ده‌نی، کاره‌که‌ی به ده‌ستدریژی دانانری، هه‌روه‌ها که‌ستیک که خرابه‌یه‌کی له‌گه‌ل ده‌کری، نه‌ویش سزای بابای خرابه‌کار ده‌دات، سزادانه‌که‌ی وی به خرابه له‌قه‌لم نادری، که‌واته: لیره‌ش که ده‌فهرموی: ﴿فَعَاقِبُوا﴾ دیسان به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی سزا، به سزا دانانری، به‌لکو به به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی سزا داده‌نری، به‌لام بنچینه‌یه‌ک هه‌یه له زمانی عه‌ره‌بیبی دا، پستی ده‌گوتری: (المُشَاكَلَة) واته: وشه‌یه‌ک، ته‌عبیری‌ک که له پیشه‌وه‌دی، ته‌عبیره‌که‌ی دوایش له‌به‌رئه‌وه‌ی که ویک ده‌چن، (واته: له‌رواله‌تدا ویک ده‌چن، با له نیه‌رو‌و‌کیشدا جیابن)، دروسته هه‌مان وشه به‌کاربیته‌وه، بو وینه:

خوا ده‌فهرموی: ﴿...وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ الأنفال، واته: نه‌وان فیل ده‌کن و، خواش فیل ده‌کات! به ته‌نکید فیل نه‌وان بریتیه له پیلان و ته‌له‌که‌و خرابه‌کاریه‌ک که ده‌کری به‌رانبه‌ر به مسولمانان، به‌لام نه‌وه‌ی خوا سزادانی نه‌و خرابه‌کاریه‌ی نه‌وانه.

یان ده‌فهرموی: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ ۱۵ ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ ۱۶ الطارق، واته: نه‌وان فیل ده‌کن و، منیش فیل ده‌که‌م! که بیگومان نه‌وه‌ی خوا به‌رزو مه‌زن ته‌نها له ناوو

شېۋە و فۆرمدىۋا بە رۋالەت ۋەك فېل دەچى، ئەگەرنا لە ئەسلىدا برىتتە لە نەخشە و پلاندانان بۆ ھەلۋەشاندىنە ۋەى فېل و پىلانى كافرانىك كە ستەم لە برۋاداران دەكەن. لىرەدا ھەندىك لە زانايمان مەسەلەيەكىان باسكردو ھە ناۋى: (مسألة الظفر) واتە: پىرسى زەفەر پىبىردن، لىھەلكەۋتن، قۆستەنەۋە، بۆ وىنە:

ئەگەر كەسىك ستەمى لىكردى، دۋاىى تۆ زەفەرت پىبىردەۋە، ئايا دروستە: ھەقىك كەۋتۆتە لای ۋى، ۋەرى بگىرەۋە، ئەگەر بە پەنامەكىى، يان دزىش بىت ؟ قسەى راستر ئەۋەيە: بەلى، بۆت ھەيە، بە مەرجىك كە عەبىدارىى و ناشرىنى تىدا نەبى.

بەلام مالىك و كۆمەلىك دەلىن: نەخىر دروست نىە^(۱)

(۹) - ﴿وَلَيْن صَبْرٌ لَّهُمْ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ﴾ ، بەلام ئەگەر خۆرابگرن، ئەۋە باشتە بۆ خۆرابگران، واتە: باشتە لە دنياۋ دۋارۋژدا.

لىرە ئاۋا دەفەرمۋى، لە سوۋرەتى (الشورى) ش دا، دۋاى ئەۋەى دەفەرمۋى: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾ ، ئنجا دەفەرمۋى: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ ، واتە: ھەر كەسىك چاۋپۆشىى كىردو چاكسازىى كىرد، ئەۋە پاداشتى لەسەر خوايە، بىگومان ئەۋ ستەمكارانى خۆشناۋىن.

كەۋاتە: لىرەشدا كە دەفەرمۋى: ﴿وَلَيْن صَبْرٌ لَّهُمْ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ﴾ ، واتە: ئەگەر لەجىاتى ئەۋەى خراپە لەگەل باباى خراپەكار بگەنەۋە و سزاي بدەنەۋە، خۆتان راگرت و، چاۋپۆشىتان كىرد، لىتانىبورد، ئائەۋە بۆ خۆرابگرانىك كە چاكسازىى دەكەن، خۆرابگرانىك كە لىبوردن دەكەنە پىشە، باشتە بۆيان لە دنياۋ دۋارۋژدا.

ئنجا لە ئايەتى دۋاتردا، خوا ﷻ پىغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ پابەند (مُلْزَم) دەكات، بە خۆرابگىيەۋەۋ، دەفەرمۋى:

(۱۰) - ﴿وَأَصْبِرْ﴾ ، خۆت رابگرە، {ئەۋە بۆ تۆ شايستەيە}.

(۱۱) - ﴿وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ، خۆرابگىى تۆش تەنيا بە خوايە، يانى ئەگەر خوا يارمەتتە بىدات و بۆت ئاسان بىكات، دەتۋانى خۆت رابگرى، چونكە صەبر پىش ھەموو شت پەيۋەندىى

(۱) أضواء البيان ج ۲، ص ۴۶۷، للشنقيطي.

به دل و دەر و ونه وه ههیه، ده بئ ئینسان باخه لی فراوان بئ و، چهوسه لهی زۆر بئ، ئەوهش ده بئ، خوا وات لئ بکات که سینەت فراوان بئ، دلت گه وه بئ، ههر بویه موسا علیهما السلام داوی ئەوهی خوا داوی لئکرد: بچئ بو لای فیرعه ون، پئش هه موو شتیک ئەو داوایهی کرد: ﴿فَاَنْزَلْنَا مِنْ سَمَوَاتِنَا مَائِدًا فَسَقَرْنَا بِهَا وَسَوَّيْنَا لَهَا رَبَّ السَّمَوَاتِ طَه، فەرمووی: پهروه ردگارم! سینەم فراوان بکه، داوی، فەرمووی: ﴿وَسَوَّيْنَا لَهَا رَبَّ السَّمَوَاتِ طه، کاریشم ئاسان بکه، چونکه ئینسان که سینەی فراوان بوو، کاریشی ئاسان ده بئ، ئنجا داوی فەرمووی: ﴿وَحَمَلْنَا قُلُوبَهُمْ لَئِيَّا كَانُوا عَلَىٰ سُرَّةٍ طه، گرتیه ک که له زمانم ههیه بیکه وه، تا کو لئیم تیبگه ن.

چونکه ئینسان ئەگەر سینە ی فراوان بوو، کاری ئاسان ده بئ و، ئەگەر کاریشی له بهر رویشت و، کاره که ی له بهر ئاسان بوو، زمانه که شی باشتر دئته گو، قسه ی باشتری بو ده کری.

﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ خه میان لئ مه خو، به هو ی ئەوانه وه په ژاره دارو، خه مبار مه به. ﴿وَلَا تَحْزَنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ ههروه ها به هو ی ئەو پیلان و فئیل و ته له که به وه، که سازی ده که ن له دژی توو په یامه که ت و، له سه غله تیی دا مه به و، با پشووت سواری سینەت ته نگ نه بئ.

(الضُّيُوقُ: مَضْرَبٌ، ضَاقٌ)، (ضَيْقٌ) و (ضَيْقٌ) هه رووکیان خو ئراونه وه، به مانای سه غله تیی و ناره چه تیی، له (ضَاقٌ، يَضِيقُ، ضَيْقًا وَضِيقًا) وه هاتوه، (ضَيْقٌ) یش ناوه که یه تی، یانی: ته سک و ته نگه بهر.

﴿إِنَّكُمْ مَعَ الَّذِينَ تُقَرَّبُونَ﴾ بئگومان خوا له گه ل ئەوه نه دایه، که پارێزیان کردوه، واته: له رابردوودا پارێزیان کردوه، له گیرۆده بوون به شیرک و کوفرو نیفاق و ئیلحاده وه، خو یان له وانه پاراستوه.

﴿تَحْسِبُونَ﴾ ههروه ها له گه ل ئەوانه ش دایه، که چاکه کاران، واته: له چاکه کاری دا چه سپاوو دامه زراون.

لیره دا که ده فەرمووی: ﴿إِنَّكُمْ مَعَ الَّذِينَ تُقَرَّبُونَ وَنَحْنُ لَهُمْ خَصِيمُونَ﴾ بئگومان خوا له گه ل ئەوانه دایه که پارێزیان کردوه، له گه ل ئەوانه ش دایه که چاکه کارن، مه به ست پئی له گه لدا بوونی تابه ته، ئەگه رنا له گه لدا بوونی گشتیی، خوا له گه ل هه موو دروستکراوه کانی خو یه تی، به زانیاری و دهسته لات و ویست و، مشوور خو ریی خو ی و،

هەموویان لە ژێر هەیمەنە و رکیزی دەستەلآقی بیسنووری خوای پەروەردگاردان و، لەسەر هەموویان بە توانایە و، هیچیان لە ژێر چەتری لوتف و دەستەلآقی بیسنووری خوا دەرنەچن.

ئایا بۆچی خوا باسی: ۱/ (حِكْمَة) و ۲/ (مَوْعِظَة الْحَسَنَة) و ۳/ (مُجَادَلَة) ی کردووە ؟

زانایانی کۆمەڵناس دەڵێن:

خەڵکی کۆمەڵگاگان بە گشتی سۆ بەش و سۆ جوۆرە:

یەكەم: ئەهلی عهقل و ئینصافە: ئەوانە دەبۆ، بە حیکمەت بدوینرین.

دووهم: ئەهلی دَل و ویزدانن: ئەوانە دەبۆ، بە ئامۆژگاری باش بدوینرین.

سییەم: ئەهلی ناکۆکی و مشتومرن: ئەوانە دەبۆ، بە باشترین شیو، مشتومرو شەرە قسەیان لەگەڵ بکری.

ئێمە لێرەدا کۆتاییمان بە تەفسیرکردی ئایەتەکانی سوورەتی (النحل) هینا، بەلام بەباشمانزانی، لە کۆتایی تەفسیرکردنی چوار ئایەتی کۆتایی دا کورتە باسێک بکەین بەناوونیشانی:

کورتە باسێک لەبارەی: بنەما گرنگەکانی بانگەوازەو.

کورتە باسیک^(۱) له باره‌ی

بنهما گرنه‌کانی بانگه‌واز (الأصول المهمة للدعوة) ه وه

به‌ڕێزان!

ده‌گونجی زۆر شت وه‌ك بنهما و، پایه‌ی گرنگی بانگه‌واز بخه‌ینه‌ روو، به‌لام تیمه‌ ده
(۱۰) دانهمان هێناون، له‌و بنهما گرنه‌کانه‌ی که پێویسته له بانگه‌واز کردندا، بۆ لای خوا
هه‌ڵه‌ و ئایین و، به‌رنامه‌ی خوا، ره‌چاو بکریـن:

۱ - نیاز و مه‌به‌ستی ساغ (الإخلاص).

۲ - شاره‌زایی به ئایین و، ناشنایی به ژین.

۳ - سێ کوچکه‌ی: هه‌بوونی نه‌خشه و به‌رنامه + کاری دامه‌زراوه‌یی + پراویژکردن.

۴ - ره‌چاو کردنی: پله‌ پله‌یی و، دیاریکردنی له پێشتره‌کان (مراعاة التدرج و تحديد الأولويات).

۵ - دلخۆشکردن و ئاسانکردن (التبشير والتيسير).

۶ - ئیقناع کردنی عه‌قل و جوولاندنی دل.

۷ - بیرخستنه‌وه‌ی چاکه‌کانی خوا (التذكير بِنِعْمِ اللَّهِ).

۸ - هۆشداریی پێدان و ترساندن.

۹ - جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر واقیعی ئیستای خه‌لك و، پێویستی خه‌لك له ئیستادا.

۱۰ - جه‌ستاندن پهیام و به‌رنامه‌ی خوا، بوونه‌ سه‌ر مه‌شق بۆ خه‌لك.

(۱) بۆ نووسینی ئەم باسە لە کتێبی یازدهمی مه‌وسووعه‌ی: {الإسلام كما يتجلى في كتاب الله} سوودمه‌ندبووم، که کاتی خۆی له‌ سجنی (کروپری) ئەمریکادا نووسیومه، شایانی باسیشه له کتێبی (به‌ره‌و بانگه‌وازیکی راست و ره‌سه‌ن) دا به‌ درێژی باسی بانگه‌وازان کردوه‌و، ئەم کورتە باسه‌ش (ته‌وه‌ری هه‌وته‌م) ی ئەو کتێبه‌یه.

یه کهم: نیاز و مه بهستی ساغ (الإخلاص):

برا و خوشکه خوشه ویسته کانم!

گرنگترین و یه کهمین پایه و بنه ما، بۆ نه جامدانی بانگه وازیکی ئیسلامی راست و ره سهن، بریتیه له نیاز و مه بهستی ساغ (الإخلاص)، وشه ی (إخلاص) یش له سهر کیشی (إفْعَال) ه، (أَخْلَصَ يُخْلِصُ إِخْلَاصًا) واته: دهر بازی کرد، دهر بازی ده کات، دهر باز کردن، واته: کرده وه کانی خوَت دهر باز بکه ی، له وه که به شی غه یری خویان پیوه بی، خالیصیان بکه یه وه، ساغیان بکه یه وه، به شی غه یری خویان پیوه نه هتلی.

تیمه که کتیهه فیهیه کان ده خوئنین، مه گهر چون دهنه هه موو کتیبیک فیهیه به: (کتاب الطهارة) (باسی پاک و خاوینبی) ده ست پیده کات، چونکه بۆ هه موو په رسته شه کان (به تایهت نوئژ)، ده بی جه ستهت خاوینبی، پو شاکت خاوینبی، شوئنت خاوینبی، نه و جار وه به رده که ون، ئنجا بۆ کرده وه کانیش به هه مان شیوه، ده بی دل دهر وونت خاوینبی، ئنجا خویا په روه ردگار لیتیان وه رده گری و، قیوولیان ده کات، با ته ماشای چه ند ده قیکی شه ریعت بکه ین:

۱) خویا په روه ردگار له سوورهتی (البینة) دا ده فه رموی: ﴿وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾

واته: (خه لک) فه رمانیان پی نه کرا بوو، مه گهر به وه که به ندایه تیی بۆ خوا بکه ن، ملکه چیی خویان بۆ خوا ساغ بکه نه وه، به پاکیی و، نوئژ به رپا بکه ن و زه کات بدهن، ئا نه وه ش ئایینی کومه لیک ری و راسته.

وشه ی (دین) له رسته ی: ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ دا، به مانای ئیسلام نیه، به لکو لیره دا (دین) به مانای ملکه چیی دی، یانی: تاعه تی خویان بۆ خوا ساغ بکه نه وه، واته: وه ک بۆ خوا ملکه چ و گوئرایه ل و فه رمانبه رن، نه و جو ره فه رمانبه ریی و گوئرایه لیه، بۆ که سی دیکه نه که ن.

(حُنَفَاءً) کووی (حنیف) ه، واته: که سیک وازی له به تال پوچ هینابی و، به ره و هه ق گه راپیتته وه^(۱).

﴿ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ﴾، نۆیژ بەرپا بکەن و زەکات بەدن، ﴿ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴾، ئا ئەو ئایینی ئۆممەتییکی رێک و راستە.

۲) لە سوورەتی (الزمر) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ﴿٣﴾ ﴾.

واتە: ئیمە کتیبمان بۆ تۆ دابەزاندووە بە هەق، بەندایەتیی بۆ خوا بکە، ملکه چى خوۆی ساغ بکەو، ئاگاداربەن! ملکه چى ساغ تەنیا بۆ خوا بە (یان: تەنیا ملکه چى ساغ بۆ خوا بە)، واتە: تاعەتیک کە ساغ نە کرایتەو، خلتەى ریا و روودەربایسى پێو بەن، خوا نایەوێ.

پێغەمبەریش ﷺ لەم فەرمايشته دا دەفەرموێ: ﴿ إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى... ﴾^(۱).

واتە: بە دلنیاى کردەووە کان تەنیا بە پێى نیاز و مەبەستە کانن و، هەر مرۆفیک بە پێى نیاز و مەبەستە کەى نێو دلێ کە هەبێو، کردەووە کەى بۆ بەردە کەوێ.

بەلام ئایا ئەگەر کەسێک کردەووە یەکی خراب بکات، بەلام نیەتی باشی لێ بێنێ، بۆى حیسابە؟ نەخێر، «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ» وشەى «الأعمال» ئەلیف و لام (أل) تەعریفى لەسەرەو مەبەست پێى (عهد)ە، یانی (جنس الأعمال الصالحة)، هەموو ئەو کردەوانەى کە لە شەرعیەتدا بە چاک دەزانرێن، نەک هەر کردەووە یەکی چاک بێ، یان خراب بێ! یانی: کردەووە چاکە کان بە پێى نیەتن، ئەگەرنا کردەووەى خراب، هەر خرابەو، نیەتیش چاک بێ، هیچ نیە، بەلکو کردەووەى چاکیش، ئەگەر نیەتی ساغ و چاک نەبێ، وەرناگیرى و قبوول ناکرێ.

ئنجابا تەماشای بکەین: ئایا لە ئەنجامى ئیخلاص و تەنیا خوا پێى مەبەست بوون و، دلێ خو بۆ خوا ساغکردنەو، چیمان دەست دەکەوێ؟ سێ بەرھەمى گرنگ و مەزغان دەستگیر دەبن:

۱ / بەرھەت دەکەوێتە کارمان و، خوا کارە کەمان لێ قبوول دەکات.

۲ / خوا رێنماییمان دەکات و سەر راستمان دەکات.

۳ / کارمان ئاسان دەکات، دەرووی خێرمان لێدەکاتەو.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۵۵۳، وَمُسْلِمٌ: ۱۹۰۷.

بهم به لگانه‌ی خوارى:

۱- خوا ده‌فهرموى: ﴿قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ ۲۷ المائدة، واته: خوا ته‌نیا له پاریزکاران قبول ده‌کات.

پاریزکار: که‌سیکه پیش هه‌موو شتیک خوی له شیرک و ریا پاریزی، دلی خوی ساغ و ساف بکات بو خوا، دل‌که‌ی جگه له خوا پازیی کردن و، غه‌یری خو له خوا نزیک‌کردنه‌وه‌ی، تیدا نه‌بی و، هیچ هانده‌ریکی دیکه‌ی نه‌بی.

۲- خوی پهره‌ردگار ده‌فهرموى: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ۶۱ العنکبوت، واته: نه‌وانه‌ی له پیناوی تیمه‌دا تیده‌کوشن، ریبازه‌کانی خومانیاں پیشان ده‌ده‌ین و، به دنیاییه‌وه خوا له‌گه‌ل چاکه‌کاراندايه.

که‌واته: له نه‌نجامی نه‌وه‌دا که به ساغی له پیناوی خوا تیبکوشی، خوا راسته ریت ده‌کات و له‌گه‌لتدا ده‌بی و، پشتت ده‌گری.

۳- هه‌روه‌ها ده‌فهرموى: ﴿وَمَنْ يَنْقُ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ ۱ الطلاق، واته: هه‌ر که‌سیک پاریز له خوا بکات، خوا کاری بو ناسان ده‌کات.

پاریز له خوا کردنیش پیش هه‌موو شتیک، بناغه‌که‌ی بریتیه له ساغی (إخلاص).

(أحمد ابن عطاء الله الأسکندري) که عاریفیکی گه‌وره‌یه، کتیبیکی بچووی هه‌یه به ناوی (الحکم)، که به (الحکم العطائية) مه‌شهووره، قسه‌ی زور نه‌سته‌ق و جوانی تیدان، یه‌کیک له قسه‌کانی نه‌وه‌یه ده‌لی:

(الأعمال أشباح أزواؤها وجود سر الإخلاص فيها)، واته: کرده‌وه‌کان وه‌ک تارمایی و که‌له‌شیک وان، پرووی کرده‌وه‌کان، بریتیه له هه‌بوونی ئیخلاص له‌وه‌ کرده‌وانه‌دا.

نجا وه‌ک برابه‌کی دلسوزی خوتان پیتان ده‌لیم: بروا بکه‌ن، نه‌تیبی به‌ره‌که‌ت له ژبانی مروفتدا، نه‌وه که خوا له‌گه‌ل ئینساندا بی و، پشتی بگری و کاری بو ناسان بکات، نه‌وه‌یه که پرووی دلی بکاته خوا، تیمه چون ده‌ست به نویتز کردن ده‌که‌ین؟ یه‌کیک له دو‌عایه‌کانی ده‌ستپیکردنی نویتز (أدعية الإستفتاح)، نه‌وه‌یه: {وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ} (۱)، واته: به پاکیی و ساغی پرووی خوم (پرووی

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۵۰۶۴، وَأَبُو دَاوُدَ: ۲۷۹۵، وَابْنُ مَاجَةَ: ۳۱۲۱، وَالْحَاكِمُ: ۱۷۱۶، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ.

دلی خۆم) کردہ ئەو کەسە ی کە ئاسمانە کان و زەوی هیناونەدی و، من لە ھاوبەش بۆ خوا دانەران نیم.

(وَجْهِي) یانی: ڕووی دلی خۆم، چونکە تۆ ڕووی جەستەت دەکە یە قیبلە! بەلام کە دەلیتی: ڕووی خۆم، واتە: ئەو نوێژ و تاعەتە، کە دەیکەم، تەنیا مەبەستم پێی ئەو یە: کە خوا لێم ڕازی بێ.

ئجنا پایە و بنەمای یە کە می سەر و بەرگرتن و، بەرە کەت تیکە و تەنی کاری بانگەواز، ئەو یە کە ئیخلاص و خوا پێ مەبەست بوون، هەوین و هەناوو هاندەری بێ.

دوو: شارەزایی بە ئایین و ئاشنایی بە ژین:

ئایا ئەگەر ئینسان لە ئایین و بەرنامە ی خوا شارەزانه بێ، خەلکی بۆ کوێ بانگ دەکات؟ با وەك شتیکی خۆش بۆتان بگێرمەو، جار جار قسە یەکی خۆشتان بۆ بکەم باشە:

دەگێرنەو کاتی خۆی مسوڵمانێک تەماع لە مال و سامانی جوولە کە یەکی بازارگان دەکات، لە ڕیگادا بۆسە ی بۆ دادەنێ و، دەلێ: ڕووتبەو و کە لوپە لە کان دابنێ! ئەویش دەلێ: بۆچی؟ مسوڵمانە کە دەلێ: یان دەبێ ڕووت ی، یان دەبێ مسوڵمان بی!

کابرای جوولە کەش دەلێ: دە ی باشە، مەمکوژە کاکە، مسوڵمان دەبم.

مسوڵمانە کە دەلێ: دە ی مسوڵمان بە!

جوولە کە کە دەلێ: باشە، چی بلێم؟

مسوڵمانە کە دەلێ: وەللا نازانم!

یانی: بۆخۆی نازانی مسوڵمانە تی چییە، تاکو ئەو مسوڵمان بکات!

بە تەئکید، ئینسان دەبێ بۆخۆی بەرچا و ڕوون و شارەزا بێ بە دین، ئجنا دەتوانی خەلکی بۆلا بانگ بکات، (ابن البنا السرقطي) لە شیعریکی دا کە (ابن عجیبة) شەرحی دەکات، زۆر جوان دەلێ:

وَإِنَّمَا الْقَوْمُ مُسَافِرُونَ

لِحَضْرَةِ الْحَقِّ وَظَاعِنُونَ

فَأَفْتَقَرُوا فِيهِ إِلَى دَلِيلِ
ذِي بَصَرٍ بِالسَّبْرِ وَالْمَقِيلِ
قَدْ سَلَكَ الطَّرِيقَ ثُمَّ عَادَا !
لِيُخْبَرَ الْقَوْمَ بِمَا اسْتَفَادَا

باسی ئەوانە دەکات کە دەیانەوی لە خوا نزیک ببەنەو، دەلی:

ئەوانە ریبوارن، بەرەو لای پەرەردگاری هەق دەچن و، لە هەندی شوین دەبی بارگە و بنە بخەن.

پیوستیان بە ری پێشاندهریک هەیه، کە شارەزا بی لە کوئی برۆن و لە کویش قەیلوولە بکەن و پشوو بدەن؟!

کەسێک کە رێبەکە ی بریووە گەشتۆتە ئەوسەری، ئنجا گەراوەتەو، بو ئەو هی هەوآل بە خەلکی دیکە بدات و، خەلکی لەگەل خۆی بەری.

عادەت وایە: ئەو کەسە ی کە دەبیتە دەلیل و ری پێشاندهر، دەبی بوخۆی بە هەموو رێبەکاندا شارەزا بیت، کەواتە: بەبی شارەزایی لە دین، ئینسان ناتوانی بانگەواز بو بکات.

ئنجا ناشنایی بە ژین، مەبەستم پێی ئەو هیە: کە ئینسان لەو کۆمەلگایەدا کە تیتیدا دەژی، دەبی بە خێرو شەری ئەو کۆمەلگایە، بە تەوژمە فیکریه کانی و لایەنە سیاسییه کانی، ئنجا پاشخانی فیکری و سیاسی ئەو خەلک و کۆمەلگایە، کە دەیهوی قسەیان بو بکات و، بەرەو خویان بهینیت، دەبی شارەزای هەموو ئەوانە بیت.

ئەمیش ئایه تیکی موبارەک کە هەردووکیان دەگریته خۆی: خوا بە پیغەمبەری خاتم موحەممەد ﷺ دەفەرموی: ﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ (یوسف، ۱۰۸) واتە: تۆ بفەرموو: ئەو ریبازی منه، لەبەر رۆشنایی دا خەلک بو لای خوا بانگ دەکەم، خۆم و شوینکەوتوانم و، پاکیی بو خوا، من لە هاوبەشدانەران نیم.

یەکیک لە سیفەتەکانی هاوبەش بو خوا دانەران، ئەو هیە کە بە نەزانیی و بە لاسایبکردنەوی کویرانە، شوین شتان دەکەون.

وشه‌ی: (عَلَىٰ بَصِيرَةٍ) واته: له‌بهر رۆشنایی دا، یانی:

۱- شاره‌زای خۆم و شونکته‌وتووامم.

۲- له واقیع شاره‌زام.

۳- له ریبازه‌که‌م شاره‌زام، هه‌موویان ده‌گریته‌وه.

سێیه‌م: هه‌بوونی نه‌خشه‌و به‌رنامه + کاری دامه‌زراوه‌یی + راویژکردن:

۱- بۆ به‌لگه‌ی ئیسپاتی پێویست بوونی هه‌بوونی نه‌خشه‌و کار به‌رنامه، ته‌ماشای ئەم ئایه‌ته موباره‌که‌ بکه‌ن: خوا ده‌فرمووی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلًا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (العنکبوت، واته: به‌ دُنیا‌یی ئەوانه‌ی له‌پێناوی ئیمه‌دا تیده‌کۆشن، ریبازه‌کانی خۆمانیان پێشان ده‌ده‌ین.

له‌ هه‌موو قورئاندا، وشه‌ی (سُبُل) پاندرابیتته‌ لای خوا، لیره‌دایه، ئە‌گه‌رنا هه‌ر به‌ (سَبِيل) هاتوه، چونکه‌ کارکردن بۆ ئایینی خوا، چۆنه‌تی‌ی و شیوازو ئامرازی زۆر و جو‌راو جو‌ری هه‌ن، هه‌لبه‌ته‌ مه‌به‌ست له‌ (سَبِيل) له‌ قورئاندا: ئیسلامه، که‌ یه‌که‌ ریبازه‌و کۆناکریتته‌وه، به‌لام مه‌به‌ست له‌ (سُبُل) لیره‌دا: شیوازه‌کانی بانگه‌وازکردنه، یانی: ئە‌و شیوازانه‌ی که‌ به‌ رهماه‌ندی ئیمه‌یان ده‌گه‌یه‌نن، هه‌ر که‌سێک به‌ ئیخلاصه‌وه له‌پێناوی ئیمه‌دا تیبکۆشێ، له‌و شیوازانه‌ی شاره‌زا ده‌که‌ین.

۲- کاری به‌ دامه‌زراوه‌یی:

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا أَنْ يُتْقَنَهُ﴾^(۱). واته: به‌ دُنیا‌یی خوا چه‌ز ده‌کات، هه‌رکات یه‌کێک له‌ ئیوه‌ کاریکی کرد، به‌ ورده‌کاریی بیکات.

۳- راویژکردن:

خوا‌ی زاناو شاره‌زا فرموویه‌تی: ﴿وَأْمُرُهُمْ سُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ (الشوری، واته: کاروباری بپرواداران به‌ راویژه، کاروباری سیاسیه‌تیان، هه‌ی بانگه‌وازیان، هه‌ر جموجو‌ل و چالاکیه‌کیان.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ: ۵۳۱۲، وَأَبُو يَعْقَبٍ: ۴۳۸۱.

ئىستاش با ئەو سىكۈچكەيە: {نەخشەو بەرنامە + دامەزراوہ + راوئىژ} تۆزىك شى بکہينەوہ:

يەكەم: مەبەستمان لە: (كار بە نەخشەو بەرنامە)، واتە: كارى بانگەواز، ئەوہيە كە نەخشەو بەرنامەيەكى وردو واقع بينانە دابىرى، يانى: ئيمە وەك تەوژمى ئىسلامىي، ئايا دەبى ھەر كەسىكمان لە راست خۆى ھەلسىتەوہو، چى پى باش بىت باسى بكات؟ نەخىر، بەلكو:

پىويستە سەرەتا لەسەر بناغەى راوئىژ، نەخشەو بەرنامەيەك دابىرى، قۇناغ بە قۇناغى ئەم كارى بانگەوازە، ديارىي بكرى، پىشى خەلك بانگ بكرى بۆ تىگەياندن و پىگەيانديان، ئنجا دوايى ھۆينەوہو ئامادەكردنيان، نەك ھەر قسەى خىر بۆ خەلك بکہى و بپړۆى، ئەوہ وەك ئەوہ وايە، كەسىك دەغلىك دا بچىنى، بەلام دوايى لىي نەپىچىتەوہ، داخۆ بزن و مەرى خەلك دەيخوات، مە لىي دەدات، چۆلەكە دەيخوات، چى لى دىت؟! ئاوا نابىت، پىغەمبەرى خواش ﷺ وا نەبووہ ئامۆزگارىي خەلك بكات و دوايى وازيان لى يىنى! چونكە ھەندىك كەس ئەوہ لە ئيمە بە پەخنە دەگرن، دەلین: ئىوہ ئامۆزگارىي خۆتان بکہن و بپړۆن، نەخىر، دەبى دواتر كارىان لەسەر بكرى، پىغەمبەر ﷺ ھاوہلانى بانگ كرد، ھۆشيارى كردنەوہ، دوايى ئەوانەى كە ھۆشيار بووونەوہ، مشوورى لىخواردن و پەروەردەى كردن و ئامادەى كردن، ئەگەرنا دواى خۆى، پىغەمبەرى خاتەم ﷺ كى بوو بە ھاوكارى؟ ھەلبەتە ئەو ھاوہلە بەرپزانەى بوون، ئنجا ئەگەر پەروەردە نەكرابان و تىنەگەيەنرابان و پىنەگەيەنرابان، چۆن درپژەيان بە كاروانەكەى دەدا؟! ئنجا ئەمە چەمكى كار بە نەخشەو بەرنامەيە.

دووہم: مەبەستىشمان لە: (كارى دامەزراوہيى) ئەوہيە كارەكان بەسەر پىسپۆران و شارەزايان دا دابەش بكرىن، نەك بە شىوہيەكى ھەرەمەكىي و كەس ئاگاي لە كەس نەبىت.

بۆ وىنە: ئىستا ئيمە كەسانىكمان ھەن كە بە تايبەت خەلك فىرى قورئان بکہن و، ھەندىك بە تايبەت خەرىكى فەرمائىشتەكانى پىغەمبەرن و، ھەندىكى دىكە خەرىكى فىركردنى زانستە شەرعىيەكانن، ھەندىكى دىكە خەرىكى كارى راگەياندنن، ئنجا ئەوہ دەبى زياتر تۆخى بکہينەوہ.

ھەم نەخشەو بەرنامەكە وردتر دابىين، ھەم دامەزراوہكانى كارى بانگ كردنمان بۆ لاي خواو بۆ لاي ئىسلام، باشتر و تۆكمەترو پىسپۆرانەترىن.

سېيەم: مەبەستىشمان لە راوئىزکردن، ئەو ھەيەتە ئەو ھەموو كارو قۇناغەكان بىكۆلرئەتەو، لەسەر بناغەي راوئىزکردن و، برىارى تاكەكەسى و سەرپىي و نەكۆلئىراوو كىچ و كآل، نەدرى، كە ئەو ھەش لە راستىي دا، ئەگەر بوىستىرئ ھەقى خۆي پئىدرئ، ھەك مەسولمانەتئى و دىندارىي، دەبئ لە كەول و چوارچئوھى حىزبئىكى دياربىكراو بئىنە دەرى، چونكە خوا كە دەفەرموى: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ الشورى، خوا نەيفەرمووھ: با كاروبارى (فلان لاىەن و فلان حىزب) بە راوئىزبئ، بەلكو مەبەست ھەموو مەسولمانانە، بەتايبەت لە بوارى بانگەوازو خەلك ھۆشياركردنەوھەدا، دەبئ زياتر كار بكەين و ھاوكارىين، لەگەل ھەموو ئەوانەدا كە خەلك بۆ لاى خوا بانگ دەكەن، پئويستە ھاوكارىي و لئىكتىگەيشتنمان ھەبئ، پشئى يەكدى گرتنمان ھەبئ.

ھەندئ جار ھەندئ كەس قسان دەكات، پئموايە ئىسلام زۆر لەسەرى قەرزدار دەبئتەوھ، پئموايە ئەو كەس و بەرنامانە دانراون، بۆ ئەوھى بەلبەلە بنئتەوھو، دلەراوكە بخەنە دلئ مەسولمانانەوھ، بەرانبەر بە ئايىنەكەيان، كە ھەر جارە بابەتئىك دەورووئىتئ، بە نەزائىي و ناشايستەي، كە بە شايانى ئەوھيان نازانم: نە نامازە بە بابەتەكان بكەم، نە نامازە بە كەسەكان بكەم، كە پئموايە زۆرزانانە، يان نەزانانەو كلاو لەسەرنراوانە بە كرى گىراون و، دەستيان لە پشت دەدرئ، ئەگەرنا ئەو ھەموو بابەتانەي ئىسلام ھەن، ئەو ھەموو ئايەتانەي قورئان و فەرمايشتانەي پئغەمبەر ﷺ، كە مەسولمانان پئويستيانە بۆيان باس بكرئىن، كابر! چىت داوھ لە دوو سئ مەسەلە، كە مشتومرئىكان لەسەرە، ياخود باسكردنيان بەو شئوازە ناشئىيە، بۆ مەسولمانان دەبئتە ئىشكالئىك، ئەگەر راستە مەبەست ئەوھىە خەلك لە دىن تئىگات !

ئىجا لەو قەسەيەم دا كە دەلئىم: پئويستە بۆ كارى بانگەواز راوئىز ھەبئ، مەبەستم ئەوانە نيە، بەلكو مەبەستم ھەندئ كەسى دىكەيە، كە بە نەزائىي و ناشئىي، لە ئەنجامى شارەزا نەبوون لە دىن و ئاشنا نەبوون بە ئىن و، لە ئەنجامى ئەوھەدا كە راوئىزكردن نيە و، كارى دامەزراوھىي نيە، ھەلەو پەلەو كىچ و كالىي زۆر پەيدادەبئ.

چوارەم: رەچاوکردنی پلەپلەیی و، دیارییکردنی لەپیشترەکان:

ئەمەش بنەمایەکی زۆر گرنگەو، دەبێ لە کاری بانگەوازاندا: هەم پلەپلەیی رەچاو بکری، هەم دیارییکردنی لەپیشترەکان، گرنگی پێبدری، نایا چ شتیک لە پیش چ شتیکەووەیە؟ هەرچەندە جاری دیکەش باسمان کردووە، بەلام ئەو مەسەلەیه هەرچەندە باسی بکەین، هەر دەیهێنن، ئەمەش حەوت نمونە لە ئایەتەکانی قورئان و، دەقەکانی سوننەت، کە زۆر بە روونی پێویستبوونی هەر کام لە:

أ / رەچاوکردنی پلەپلەیی.

ب / دیارییکردنی لەپیشترەکان.

تێیاندا دەدرەوشینەو:

(١) لە سوورەتی (الأعراف) لە ئایەتەکانی: (٥٩ و ٦٥ و ٧٣ و ٨٥) دا هەر کام لە {نوح و هوود و صالح و شوعەیب} (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) یەك رسته دووبارە دەکەنەو، دەلێن: ﴿يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾، واتە: ئەی گەلەکم! بەندایەتی بو خوا بکەن، جگە لەو هیچ پەرستراویکی دیکەتان نیە.

پێغەمبەران هەموویان لێرەو (لە خوا بە یەکگرتن و تەنیا خواپەرستن (توحید)هوە) دەستیان پێکردووە، ئەو بەناغەیه: خەلک بانگ کردن بو تەنیا خواپەرستی، بناغەو جەوھەری بەرنامەو پەيامی خوا پەرورەدگارە.

٢ - {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي الزِّنَادِ عَنْ أَبِيهِ، قَالَ أَخْبَرَنِي رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: رَبِيعَةُ بْنُ عَبَادٍ مِنْ بَنِي الدَّيْلِ وَكَانَ جَاهِلِيًّا، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فِي الْجَاهِلِيَّةِ فِي سَوْقِ ذِي الْمَجَازِ وَهُوَ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ! قُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلَحُوا} (١).

واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ بینی لە بازاری زیلەجاز (کە بازاریکی سەردەمی نەفامیی بوو) بەسەر خەلکەو دەگەرا، دەیفەرموو: ئەی خەلکینە! بڵێن: تەنیا خوا پەرستراو، سەرفراز دەبن.

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٦٠٢٣، تعليق شعيب الأرنؤوط: صحيح لغيره وهذا إسناد حسن من أجل عبد الرحمن بن أبي الزناد.

پیغمبره ری خوا (محمد) یش ﷺ، هر به وه دهستی پیکردوه.

۳ - {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: فَرَضْتُ الصَّلَاةَ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ هَاجَرَ النَّبِيُّ ﷺ فَفَرَضْتُ أَرْبَعًا، وَتُرِكَتْ صَلَاةُ السَّفَرِ عَلَى الْأُولَى} (۱).

واته: دایکمان عائشه خوا لیتی رازی بی، ده لئی نویژ که فه رز کرا، دوو رکات دوو رکات بوو، به لام دوایی که پیغمبره ﷺ کوچی کرد بو مه دینه، نویژه چوار رکاتیبه کان فه رز کران، به لام نویژی سه فه ری هر له سه ر حاله تی پیشی مایه وه.

۴ - {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا بَعَثَ مُعَاذًا ؓ عَلَى الْيَمَنِ، قَالَ: إِنَّكَ تَقْدَمُ عَلَى قَوْمٍ أَهْلِ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ عِبَادَةَ اللَّهِ، فَإِذَا عَرَفُوا اللَّهَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِهِمْ وَلَيْلَتِهِمْ، فَإِذَا فَعَلُوا، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ زَكَاةً مِنْ أَمْوَالِهِمْ، وَتَرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ} (۲).

واته: عه بدوللای کوری عه عباس خوا لیمان رازی بی، ده لئی: کاتیک پیغمبره ری خوا ﷺ موعازی کوری جه به لی ﷺ نارد بو یه مهن پیی فه رموو: تو ده چیه لای کومه له خه لکیک، که خاوه ن کتین، با یه که مین شتیک که نه وانی بو بانگ ده که ی، نه وه بی که خوا به رستن (که پیشتر به هه له په رستوو یانه)، نجا نه گهر خویان ناسی، پیمان رابگه یه نه که خوا پینج نویژی له روژوو شه ویکدا له سه ر پیویست کردوون، نجا نه گهر نه وه شیان کرد، هه والیان پییده که خوا زه کاتی له مال و سامانیاندا له سه ر پیویست کردوون، که بگنیرریته وه بو هه ژاره کانیا ن.

۵ - {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: إِذَا نَزَلَ أَوَّلَ مَا نَزَلَ مِنْهُ: سُورَةٌ مِنَ الْمُفْصَلِ فِيهَا ذِكْرُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، حَتَّى إِذَا تَابَ النَّاسُ إِلَى الْإِسْلَامِ، نَزَلَ الْحَلَالُ وَالْحَرَامُ وَلَوْ نَزَلَ أَوَّلَ شَيْءٍ: لَا تَشْرَبُوا الْخَمْرَ، لَقَالُوا: لَا نَدْعُ الْخَمْرَ أَبَدًا، وَلَوْ نَزَلَ لَا تَزْنُوا، لَقَالُوا: لَا نَدْعُ الزُّنَا أَبَدًا} (۳).

(روژیک پیاویکی عیراقی چوو ه بو لای دایکمان عائشه خوا لیتی رازی بی، گوئی: دایکی پرواداران موصحه فه که ی خۆتم پیشان ده ده ی؟ گوئی: بوچیته رو له؟ گوئی: ده مه وی نوسخه کی له بهر بگرمه وه، نه ویش گوئی: له کو یوه بیخوئینیه وه هه ر ته واوه)، دوایی

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۹۳۵.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱۴۵۸.

(۳) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۹۹۳.

گوتی: یه که مین شتیک که خوا دایبه زاند له قورئان، سووره ته کورته کان بوون، که باسی دۆزهخ و بههشت (و بابه ته عه قیده ییه کان) ده کات، هه تا کاتیک خه لک بو ئیسلام گه رایه وه (واته: بووناسیی و ئیمان و عه قیده یان بو دروست بوو) ئنجا باسی حه لال و حه رام دابه زی، نه گه ر یه که مجار خوا فه رمووبای: شه راب مه خوئه وه، ده یانگوت: هه رگیز وازی لیتاهیتین، ههروه ها نه گه ر یه که مجار فه رمووبای: زینا مه که ن، ده یانگوت: هه رگیز وازی لیتاهیتین.

به لام پیشی بووناسیی و ئیمان و عه قیده، له دل و عه قلیاندا جتگیر بوو، ئنجا دوایی ته کلیفه شه رعیهه کانی دیکه دابه زین.

۶ - {عَنْ وَهْبٍ قَالَ سَأَلْتُ جَابِرًا عَنْ شَأْنِ ثَقِيفٍ إِذْ بَايَعَتْ قَالَ: اشْتَرَطْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ أَنْ لَا صَدَقَةَ عَلَيْهَا وَلَا جِهَادَ، وَأَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ بَعْدَ ذَلِكَ يَقُولُ: (سَيَتَصَدَّقُونَ وَيُجَاهِدُونَ، إِذَا أَسْلَمُوا)^(۱).

واته: وهه بی کوری مونه بیبه ده لی: پرسیارم له جابر کرد ده رباره ی هۆزه سه قیف کاتی په یمانیان به پیغه مبه ردا ﷺ، که مسولمان بوون چۆن بوو؟ گوتی: له سه ر پیغه مبه ریان ﷺ به مه رج گرت، زه کاتی ناده ن و، جیهادیش ناکه ن، پیغه مبه ریش ﷺ، لی قبوول کردن، به لام دوایی، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: نه گه ر مسولمان بوون، زه کاتیش ده ده ن و جیهادیش ده که ن.

که بیگومان هه ر واش بوو.

۷ - {عَنْ نَصْرِ بْنِ عَاصِمٍ اللَّيْثِيِّ عَنْ رَجُلٍ مِنْهُمْ، أَنَّهُ أَقَى النَّبِيَّ ﷺ فَأَسْلَمَ عَلَى أَنْ يُصَلِّيَ صَلَاتَيْنِ، فَقَبِلَ مِنْهُ^(۲).

واته: نه صری کوری عاصیمی له یثیی له پیاویک له خویانه وه، ده گپرتیه وه، که چۆته لای پیغه مبه ر ﷺ و، مسولمان بووه، به و مه رجه، ته نیا دوو نوێژان بکات، (شه وو روژیک دوو نوێژان بکات)، پیغه مبه ریش ﷺ، نه وه ی لی قبوول کردوه!

خوشک و برا به ریزو خوشه ویسته کانم!

بیگومان هیچ که سیک، بو ی نیه موزایه ده ی دینداری به سه ر پیغه مبه ره وه ﷺ بکات، پیغه مبه ری خوا ﷺ، که خوی زاناو شاره زا پی فه رمووه، بلئ: ﴿وَأَنَا أَوْلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (۱۱۳) الأنعام، واته: من یه که می مسولمانانم، به لام ته ماشا ده که ین، پیغه مبه ر ﷺ، له هۆزی

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۳۰۲۵، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي «الصَّحِيحَةَ»: ۱۸۸۸.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۰۳۰۲.

سەقیفی قبوول کردوه، زەکات نەدەن و جیهاد نەکەن، ھەرۆھە لەو پیاوھێ قبوول کردوه، کە گوتوو یەتی: تەنیا دوو نوێژان دەکەم! لەوانە یە کابرا گوتیبیتی: تەنیا ئەو دووانە دەکەم، ئنجا ئەگەر دەلتی مسوولمان دەبم، ئەگەر نا مسوولمان نابم؟ ئەویش فەرموو یەتی: مسوولمان بە، بۆچی؟ چونکە با مسوولمان بێ، ئەگەر تەنیا دوو نوێژانیش بکات، باشتەر لەوھێ مسوولمان نەبێ و نوێژ نەکات و، سەجدە نەبات و رکوع بۆ خوای بەرزو بێ ھاوتە نەبات! ئنجا ئیمە لەم دەقانە ھەرۆھە لەوانی دیکەش، ئەوھیان لێوھەردەگرین، کە لە بواری بانگەوازا، دەبێ ھەم پەلە پەلە یی رەچاو بکەین، ھەم لە گرنگترەوھە بۆ گرنگتر چوون، واتە چ شتیک لە پیتیش چ شتیکەوھە؟ ھەرۆھە چ شتیک ئەسلی دینە و، چ شتیک فەرعی دینە؟ بەبێ ئەوھە لە کارەماندا سەرکەوتوو نابین و، لەوبارەشەوھە، ھەلە و پەلەھێ زۆر ھە یە، کە پتویستی بە شوینی تاییەت دەکات^(۱).

پینجەم: دلخۆشکردن و ئاسانکردن:

خەلک بانگکردن بۆ لای خوا، بە کەستیک دەکری، بە راستیی بتوانی: ھەم خەلکی دلخۆش بکات، ھەم بۆیان ئاسان بکات، سەرنجیان رابکیشی و، وایان لێبکات، کە متمانەیان پتی بێ و، وایان لێبکات، ئەوان، ئەو بە دلسوژ بزانی، ئەگەر وانەبێ، گوئی بۆ ناگرن و، قسە ی لێوھەرناگرن:

با لەوبارەوھەش سەرنجی چەند دەقێکی شەریعەت بەدەین:

(۱) خوا سبحانە وتعالی لە سوورەتی (النساء) دا، ناوی دوازدە (۱۲) لە پیتغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دینن و، ھەمووشیان بە دلخۆشکەر و ترسینەر (مبشّر ومُنذِر) وەسف دەکات، دەفەرموی:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿۱۱۳﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿۱۱۴﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۱۵﴾﴾ النساء.

(۱) لە تەوھری نۆیەمی کتییی: {بەرەو بانگەوازیکی راست و پەسەن} دا، لەوبارەوھە، پوونکردنەوھێ باشمان داوھ.

واته: ئیمه سروشمان بۆ لای تۆ ناردوه، وهك چۆن سروشمان بۆ لای نووح و پیغه مبه رانی دوای ویش نارد، ههروهها سروشمان کرد بۆ لای ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقووب و نه سباط و عیسا و ئه ییوب و یونوس و هاروون و سوله یمان ناردو، زه بووریشمان به داوود دا، ههروهها پیغه مبه رانیك كه پیشتر به سه رهاتیاغان به سه رتدا خویندۆته وهو، پیغه مبه رانیك كه به سه رهاتیاغان به سه رتدا نه خویندۆته وهو، و خوا به قسه کردن فه رمایشتی له گه ل مووسادا کرد، پیغه مبه رانیکی موژده ده رو ترسینه رن، تاكو دوای هاتنی پیغه مبه ران، خه لك به لگهی له سه ر خوا نه بی و، خوا زالی کارزانه.

واته: نهوانه پیغه مبه رانیکی دلخۆشکه ر و ترسینه ر بوون، یاخود: موژده ده ر و وریاکه ره وه بوون، بۆچی؟ تاكو له دوای هاتنی پیغه مبه ران، خه لك به لگهی نه بی له سه ر خوا.

که واته: پیغه مبه ران هه موویان (عليهم الصلاة والسلام)، سیفه تی بنچینه یان نه وه بووه، خه لك دلخۆش بکه ن، به پاداشتی خوا، خه لك دلخۆش بکه ن، به وه که دینداریی له دنیا دا، به ره می باشی ده بی و، دلخۆشیشیان بکه ن به وه ی که خوا په رستییه که یان له دواړوژیشدا، به ره می باشی ده بی، ئایا ده زانن، پیغه مبه ر ﷺ، که قوره یشیه کانی بۆ ئیسلام بانگ ده کرد، چی پت ده فه رموو: کاتیک مامی پرساری لیکرد، چی لیان ده وی؟ ده یفه رموو: (یا عم! اریدھم علی کلمه تیدین لهم بها العرب وتؤدی إلیهم العجم الجزیه، قال: ما هی؟ قال: شهادة أن لا إله إلا الله) (أخرجه الترمذي: ۳۲۳۲، قال: حسن، والبيهقي في الكبرى: ۱۹۱۲۰، وضَعْفُهُ الألبانی).

واته: ئه ی مامه گیان! ته نیا وشه یه کم لیان ده وی، که حکومرانیی به سه ر گه لی عه په بدا، پیده که ن و، عه جه می ش سه رانه یان ده ده نی و بۆیان ملکه چ ده بن.

واته: ئه م دینه، هه رچه نده به ره م و به ره که ته که ی، به شیوه ی سه ره کیی، له دواړوژدایه، چونکه ژبانی دنیا شتیکی وانه، له چاو دواړوژداو شتیکی که مۆکه یه، وهك خوا ده فه رموی: ﴿فَمَا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (۳۸) التوبة، واته: رابواردنی ژبانی دنیا، له چاو هی دواړوژدا که مۆکه یه.

به لام ئه م دینه، وهك چۆن دواړوژمان باش ده کات و، دنیا شمان باش ده کات، له دنیا شدا خیر و به ره که تی پیوه یه بۆ خه لك، بانگه وازکار ده بی لئی بزانی و، خه لك دلخۆش بکات، بۆ وینه: بللی فلانکه س وه ره مسوولمان به، هه م خوا لیت رازیی ده بی،

هەم لە دنیا شادا لەشت ساغ دەبێ، مأل و خیزانت چاك دەبێ، لە عەبیداریی دوور دەبی، لە گوناھباریی دوور دەبی، ساغ و سەلامەت دەبی... هتد.

هەر وەھا ناگادارکردنەو و ترساندنی خەلکیش، ئەویش بە تەئکید، بە کێکە لە لایەنە ئەساسییەکانی دینداریی.

(۲) ديسان خوا عز وجل دەفەر موی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ البقرة، ۱۸۵ واتە: خوا ئاسانی بۆتان دەوێ، و زەحمەتی بۆتان ناوێ، ئەم ئایەتە لە سیاقی باسی پۆژووی مانگی رەمەزانداندا هاتو، کە لە کاتی نەخۆشیی و سەفەردا، بۆتان هەیه، پۆژوو نەگرن، و دوایی بیگێر نەو، لەو سیاقەدا، خوا دەفەر موی: خوا ئاسانی بۆتان دەوێ، زەحمەتی بۆتان ناوێ.

کەچی - وەك دوایی باس دەکەین - هەندیک کەس هەمیشە ئەگەر مەسەلە یەکی شەرعیی، دوو باری هەبن، باریکی زەحمەت و باریکی ئاسان، تەنیا ملی بارە زەحمەتە کە دەگرن، کە ئەو ریک پێچەوانە ی ئەم ئایەتە یە، هەر وەھا پێچەوانە ی ئەو شە کە، دایکمان عایشە، خوا لێی رازی بێ، لە پێغەمبەری ﷺ دەگێرێتەو:

(۳) ﴿مَا خَيْرَ رَسُولٍ اللَّهُ ﷺ بَيْنَ أَمْرَيْنِ أَحَدُهُمَا أَيْسَرُ مِنَ الْآخَرِ، إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا، مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا، فَإِنْ كَانَ إِثْمًا، كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ﴾^(۱).

واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ، هیچ کات سەرپشک نەکراو، لە نێوان دوو ئیشاندا، کە یە کێکیان لەو ی دیکە یان سێناتر بووبێ، مەگەر کامە ی ئاسانە، ئەو ی هەلبژاردو، ئەگەر گوناح نەبووبێ، بەلام ئەگەر گوناح بووبێ، لە هەموو کەس لێی دوورتر بوو.

بۆ وێنە: ئافەرت بۆی هەیه، نیقاب بکات، و بۆشی هەیه نەیکات، و دەموچاوی دیار بێ، کەچی ئەوان دەلێن: هەر دەبێ پێچە (نقاب) بکات.

بە راستیی سەیره !

لە هەندیک ولاتانی عەرەبیدا، شتی بچووکی وەك پێچەگرتنەو (ئنتقاب) و، دامین هەلبێچان (تشمیر الثوب) زۆر بە سەختیی دەگرن، بەلام شتی گەورە گەورە یان، زۆر ئیهمال کردو، بۆ نموونە: ئایا حوکمپرانیی شووراییە، وەك قورئان فەرموو یەتی و پێغەمبەری خوا کردوو یەتی، یان بنەماله یی و، میراتیە، وەك پۆژگاری نەفامیی؟! هیچ لەو ناپێچنەو.

برای موفتی! نه‌گه‌ر به‌ ته‌نگ دینی خواوه‌ی، بوچی له‌وه‌ش ناپیچیه‌وه، که چاره‌نووسی عیبادو بیلادی پیوه‌ گریدراوه‌!؟

(۴) هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ، زور به‌ روونی و به‌ راشکاویی، ده‌فه‌رموی: {بَشُرُوا وَلَا تَنْفُرُوا، وَيَسْرُوا وَلَا تُعْسِرُوا} (۱).

واته: خه‌لک دلخوش بکه‌ن و مه‌یانسله‌میتنه‌وه، {خه‌لک مه‌سله‌میتنه‌وه، خه‌لک دوور مه‌خه‌نه‌وه} هه‌روه‌ها ئاسان بکه‌ن و، وه‌زه‌حمه‌ت مه‌خه‌ن، {واته: دینداری بی بو خه‌لک ئاسان بکه‌ن و لییان وه‌زه‌حمه‌ت مه‌خه‌ن و له‌سه‌ریان قورس مه‌که‌ن}.

شه‌شه‌م: ئیقناع کردنی عقل و جوولاندنی دل:

پیشتر باسمان کرد، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ (۱۲۵) النحل، حکمه‌ته‌که‌ بو عقل، ناموزگاریی چاکیش بو دل و ده‌روون، مروف هه‌م عه‌قله‌که‌ی ده‌بی ئیشباع و تیر بکری و، ئیقناع بکری، هه‌م دل و ده‌روونه‌که‌ی، پیویسته‌ بجووئینری، چونکه‌ جاری وایه، مروف به‌ عه‌قل شتیک ده‌زانئ، به‌لام هه‌تا ئه‌و زانیاریه، له‌ عه‌قله‌وه‌ ته‌حویل نه‌بی بو دل، نایجووئینئ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ده‌رباره‌ی خه‌واربج ده‌فه‌رموی: {يَقْرُؤُونَ الْقُرْآنَ، لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ} (۲) واته: قورئان ده‌خوئین، به‌لام، له‌ گه‌روویان، ئه‌ودبو نابئ، واته: نایه‌ته‌ نیو دل و ده‌روون، نه‌بوته‌ هوئ نه‌وه‌ی دل و ده‌روویان: پرووناکیی ئیمان و، تامی ته‌قوا و، ته‌زووی به‌هاو ئاکاره‌ به‌رزه‌کانی، وه‌ک: میهره‌بانئ و به‌زه‌یی و په‌روش و... هتدی تیکه‌ل بی، هه‌روا به‌ وشکی، نایه‌ته‌کانیان گرتوون.

هه‌له‌به‌ته، ئیقناعکردنی عقل و، جوولاندنی دل، نه‌ک هه‌ر مه‌نه‌جی پیغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ، بوویئ، به‌لکو هه‌موو پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام)، وا بوون، بو وینه:

له‌ سووره‌تی (ابراهیم) دا، که خوا سبحانه و تعالی، له‌ یه‌ک شوئنداو پیکه‌وه‌و ویکرا، باسی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام)، ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ (۱) ابراهیم.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٩، وَمُسْلِمٌ: ١٧٣٤.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٥٣١، وَمُسْلِمٌ: ١٠٦٦.

که لیره‌دا هم عه‌قلیان، ده‌دوینن، هم دلیان ده‌جوولینن:

أ / عه‌قلیان ده‌دوینن و، ئیقناع ده‌که‌ن، به‌وه که ده‌فه‌رموون: (أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)، واته، ئایا دوو دلّی هه‌یه له‌خوادا، که به‌دیهینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه؟ واته: ئاشکرایه که ئهم ئاسمان و زه‌وییه، وه‌دیهاتوون و، ده‌بن به‌دیهینه‌ریکیان هه‌بن، ئنجا ئایا له‌م راستیه‌دا، دوو دلّی هه‌یه؟ ئه‌دی نابّ هه‌موو په‌یدا‌کراویک، په‌یدا‌که‌ریکی هه‌بن، ئه‌وه بو‌عه‌قل.

ب / بو‌دلّیشیان ده‌فه‌رموون: (يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ)، ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌تان، بانگتان ده‌کات، تا‌کو له‌گونه‌ه‌کانتان بتان‌بووری، یانی: که بانگتان ده‌کات، بو‌به‌رژه‌وه‌ندی خۆتانه و، هه‌چ ئیشی خۆی به‌ئیه‌ نیه، به‌لکو ئیشی خۆتانی به‌خۆتانه.

حه‌وته‌م: بیرخستنه‌وه‌ی چاکه‌کانی خوا:

برا و خوشکه‌کانم!

پێویسته ئه‌م بنه‌مایه‌ش زۆر زۆر گرنگی پێده‌ین، چونکه خوا له‌قورئاندا سبحانه و تعالی، زۆر گرنگی پێداوه‌و، زۆری باس کردوه، بو‌وینه:

(۱) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنْتُمْ تُؤْفَكُونَ﴾ فاطر.

واته: ئه‌ی خه‌لکینه! یادی چاکه‌ی خوا بکه‌نه‌وه، به‌سه‌ر خۆتانه‌وه، ئایا جگه له‌خوا، به‌دیهینه‌ریکی دیکه، له‌ئاسمان و زه‌وی، (واته: له‌سه‌رو خواره‌وه)، بژیوتان ده‌دا؟ (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ)، جگه له‌وه‌ هه‌چ په‌رستراویک نیه و، هه‌ر ئه‌و په‌رستراوه، (فَأَنْتُمْ تُؤْفَكُونَ)، بو‌کوی لاده‌درین! یانی: کۆنترۆلی خۆتانتان، له‌ده‌ست داوه.

(۲) ﴿الْمُرُوا أَنَّ اللَّهَ سَحَرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَهُ وَبَاطِنَهُ...﴾ لقمان.

واته: خوا هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، بو‌ئیه‌ی ده‌سته‌مۆ کردوه‌و، چاکه‌کانی خۆی، به‌ئاشکراو په‌نه‌ان، له‌سه‌ر ئیه‌ ته‌واو کردوون.

۳) ھەرۋەھا بەرپىزان! تەماشای ئەم سى ئايەتە بکەن، چەند راچلە کىنەرن! خوا دەفەر موی:
 ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ رَبِّكَ أَلْكَرِيمِ ﴿٦﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَّلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا
 شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾﴾ الإنفطار.

واتە: ئەى مرووف! (من، تو، ھەموومان، چ مسولمان، چ کافر) چ شتىک، لە بەرانبەرى
 پەرۋەردگارى بەخسندەتدا، توى بوغرا کردو، ((غَرَكَ)، يانى: فریوى داوى، بوغراى کردووى،
 لە کەولى خۆتى دەروان دووى؟) ئنجا ئەو پەرۋەردگارە، بەخسندە و بەرپىزەت، چى کردو؟

۱ - قۇناغى يەكەم: (الَّذِي خَلَقَكَ)، توى بەدیهیناوه، توى ھیناوه تە دى و، بوونى پىداوى.

۲ - قۇناغى دووھەم: (فَسَوَّنَكَ)، رىكى خستووى، چونکە دەگونجى، مرووف پارچە گوشتىک بى،
 بەلام خوا ئەندامەکانى بو دروست کردووى.

۳ - قۇناغى سىيەم: (فَعَدَّلَكَ)، ئنجا، ھاوسەنگى کردووى، دەگونجى، دەستىکت لە دەستىکت،
 يان قاچىکت لە قاچىکت، درىزتر بى، يان چاوىکت لە چاوىکت گەورەتر بى، بەلام خوا تەعدىلى
 کردووى!

۴ - قۇناغى چوارەم: (فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ)، لە ھەر وینە یەكدا، لە ھەر دیمە نىكدا، كە
 ويستوویەتى، توى پىكھیناوه، كەواتە: خوا بە چوار قۇناغ، توى ھیناوه تە دى، بوچى بەرانبەر بە
 پەرۋەردگارت، ئاوا لەخوبایى؟ یاخود ئاوا فریو دراوى؟

بەلى نىعمەت و چاکەکانى خوا، گرنگە ئىنسان بیانخاتەوہ بیر خەلك، لە ھەر
 شوینەو، لە ھەر مەقامە، بە شىوازی گونجاوى خوى.

هه شته م: هوشدارایی پیدان و ترساندنن خه لك:

ئهوانه ی بۆ لای خوا بانگ ده کرین، و یرای دلخوشکردن، پیویسته هوشداریان پی بدری و، بسترسیزین، به دنیایی من که ده لیم: ده بی دلیان خوش بکری، نالیم: هه پامیان بۆ حه لال بکری، ههروهها که ده لیم ئاسانکاری بکری، مه به ستم ئه وه نیه، سنوره کانی شه رعیان بۆ به زیترین، چونکه ئه سلهن تۆ بۆ لای شه ریه تیان بانگ ده که ی، ئنجا ئه گه ر سنوره کانی شه رع، له بهر وان به زینن، مانای وایه هیچت نه کرد، پیغه مبه ر یش، که له و پیاهوی قبول کرده، رۆژی دوو نویران بکات، نه یفه رموه: ته نیا دوو نویری فه رزن، فه رمویه تی: پینج (5) نویری فه رزن، به لام تۆ ته نیا دووان ده که ی و، فه رمویه تی: دووانیش بکات، باشتره له وه ی هه ر مسولمان نه بی! یان هۆزی سه قیف که گوتوو یانه: زه کات ناده ین و جیهادیش ناکه ین و، لیتی قبول کردون، نه یفه رموه: ئه وانه فه رز نین، ده بی وریا بین! که واته: و یرای خه لك دلخوشکردن و، دینداری ئاسانکردن بۆ خه لك، که ئه وه بنه مایه کی بانگه وازه، هوشداری پیدانی خه لك و ترساندنیشیان، ئه ویش دیسان، یه کی دیکه یه، له بنه مایه کانی خه لك بانگکردن بۆ لای خوا، با ته ماشای ئه م نایه ته موباره که بکه ین:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴾ فاطر.

واته: ئه ی خه لکینه! به دنیایی، به لینی خوا راسته و، مسوگه ر بن، به لینی خوا راسته، که ده فه رموی: زیندوو ده بنه وه و، لپرسینه وه هه یه، (فَلَا تَغُرَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا)، ئنجا با ژانی دنیا، فریوتان نه دا، (وَلَا يَغُرَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ)، ههروهها با فریودهر، به رانبه ر به خوا، فریوتان نه دات، فریودهر کیه؟ شه ی تانه.

لیره دا شتیکم هاته وه یاد:

له سوره تی (الذاریات) دا، خوای پهروه ردگار که ده فه رموی: ﴿ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ﴾ ﴿۲۰﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۲۱﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿۲۲﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ نَنْطِقُونَ ﴿۲۳﴾، هه ندیک له زانیان ده لین: (وَمَا تُوعَدُونَ)، په یوه ست نابیته وه به پیشه وه ی، تاکو ماناکه ی ئاوی لی بی: {بزیوتان له ئاسمانه و، ئه وه ش که به لیتان پی ده درئ - ئه ویش هه ر له ئاسمانه}. به لکو (وَمَا تُوعَدُونَ) په یوه سته به دوا ی خو یه وه به مجوره:

{...} وَمَا تُوعَدُونَ، فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ، لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْتُمْ نَطِقُونَ { واته: نه وهی به لیتنتان پی دهری، سوئند به پهروه ردگاری ناسمان و زهوی، ههقه، وهك چوون قسه دهكهن.

یانی: قسه كردنه كه تان چوون راست و چه سپاوهو، نكوولی لیتناكری، نه وهی به لیتنتان پی دهری، ناوا ههق و راسته!

به سه رهاتيك دهر باره ی ئه م ئایه تانه :

(الأضْمَعِي) لیره دا، شتیک ده گپرتته وه، ده لئ: کابرایه کی عه پهبی ده شته کی جاریک هات، گوتی: ئه ری، له وهی خوا دایبه زانده، شتیکم فیر ناكهن! منیش ئه و ئایه تانه ی سه ره تاي سوورپه تی (الذاریات) م فیرکردن: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ ءَأَخِذِينَ مَا ءَأَنَّهُمْ رِئُومٌ ءِئْتَهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُجْسِنِينَ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْأَشْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾﴾

ئجایه كسه ر دواي گوتی بیستبوونی ئایه ته كان: حوشتره كه ی سه ربړی و گوشته كه ی كرده خیرو رویشته، ئیدی سالتك پیچوو، هاته وه، زور كز و لاواز بوو بوو، گوتمان: نه وه چیت كرده؟ بو وات لیهاتوه؟ گوتی: نه و ئایه تانه م جیبه جی كرده وون، كه خوا ده فهرموئ: ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْأَشْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾﴾ الذاریات، دواي نه وهی حوشتره كه ی كرده بووه خیر، وهك جیبه جی كرده ی فهرمانی خوا كه ده بی ماله كه ت بده ی، به سوالكه ر و بیبه شان، ئجایه شه ویش زور كه م خه و تبوو، هه تا پیش به ره به یان (سحر) و، نه و كاته ش هه ر داواي لیبوردن (استغفار) ی كرده بوو، زور به سه ختی گرتبووی و، ته واو كز و لاواز بوو بوو، ئجایه گوتی: هاتووم نه مجاره ش هه ندیكی ديكه ش فهرمايشتی خوام بو بخوینی، ده لئ: منیش هه ر ته واو كه ر (تكلمه) ی نه و ئایه تانه ی (الذاریات) م بو خوئند: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ، لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْتُمْ نَطِقُونَ ﴿٢٣﴾﴾ الذاریات، ئیدی كه نه و ئایه تانه م به سه ردا خوئنده وه:

كابرایه ك چریكه ی لیداو، گوتی: نه وه كئ پهروه ردگاری جیهانی تووره كرده، كه ده بی سوئندی بو بخوات، ئجایه بروای پیبكات؟! چریكه یه کی لیدا و، وه فاتی كرده!

بەئى: وریاکردنەو و ھۆشدارى پىدانى خەلك و، ترساندنیشیان، یەكیکە لە بنەماکانى بانگەوازکردنى خەلك، بۆ لای خوا، كەسى وا ھەيە، رەنگە سەد جار بۆى باسى بەھەشتى بکەى، زۆر کاریگەرى نەبى، بەلام بەھۆى سزاو جەرزەبەى خواو، لە دۆزەخدا، پىش دۆزەخیش، لە عالەمى بەرزەخدا، رادەچلەكى و ھۆشیار دەبیتەو.

یاخود ھى وا ھەيە، لەبەر سزای خوا، لە قیامەتدا، لە گوناھان ناپرىنگیتەو، بەلام كە زانى لە دنیاخدا زىانى ھەيە، لى دەپرىنگیتەو! نەفەرم بىنیو، گوتوومە: جگەرە ھەرمامە، بەلام ھەر لەسەرى بەردەوام بوو، كە چى دواى كە چوو بە لای پزىشك و، گوتوویەتى: تووشى سەپرەتانت دەكات، ئەگەر وازى لىنەھىتى، وازى لىھىناو!

نۆیەم: جەختکردنەو لەسەر واقیعی ئىستامان و، كىشە و گرتەکانى كۆمەلگا:

ھەندىك لە بانگەوازكاران، - وەك دوايش باسى دەكەین - زیاتر لە مێژوودا دەژین، یان مێژوو ھەلەكۆلن، بزائن داخۆ چ گرفت و كىشەبەكى تىدا بوو، كاتى خۆى باسكراو، مشتومپى لەسەر بوو! دەبھینن بۆ ئىرە، بەلام ئىمە كاتىك تەماشای سىرەى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دەكەین، وایاننەكردو، بۆ وینە:

۱ - لە سوورەتى (الأعراف)دا، ھەر كام لە (نوح، ھود، صالح، لوط، شعیب)^(۱).

۲ - ھەر ھەما لە سوورەتى (ھود)دا، ديسان ئەو پىنجە (۵)یان^(۲).

۳ - لە سوورەتى (الشعراء)یش دا، ديسان ئەو پىنجەیان (۵)^(۳).

ھەر كامىكىان، ئەو ھى بۆ كۆمەلگایەكەى خۆى باسكردو، كە پىوستى بوو، نووح عليه السلام زیاتر باسى دىكتاتورىەتى سىاسى كىردو، ھوود عليه السلام لە پرووى ئابوورى و كۆمەلایەتییەو، دواو، صالح عليه السلام، ديسان لە پرووى كۆمەلایەتیی و گوزەرانەو، لووط عليه السلام لە پرووى رەوشتییەو، چونكە گەلەكەى رەوشتیان تىكچوو، شووعیب عليه السلام لە پرووى ئابوورى و ھىمنى و ئاسایشى خەلك و، رى لە خەلك نەگرتنەو، ھەر كام لە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، كۆمەلگایەكەى، چ دەردىكى ھەبوو،

(۱) ئایەتەکانى: ۵۹ - ۹۳.

(۲) ئایەتەکانى: ۲۵ - ۹۵.

(۳) ئایەتەکانى: ۱۰۵ - ۱۹۱.

باسى ئەو دەردەى بۆ كىردوون، بۆيە گرفت و كىشەكانى ئىستاي ئىمەش، كە جيان لە ھى كۆمەلگايەكانى رابردوو، دەبى قسەو گوتارىشمان جياواز بى.

با يەك وئەتەتان بۆ بىنمەوہ: ئەو زانستەى لە {ئيمان و عەقىدە} دەكۆلئەوہ، پىي گوتراوہ: (علم التوحيد)، دوایى پىيان گوتوہ: (الفقه الأكبر)، بەلام لە سەردەمىكدا، ناوى لىترا: (علم الكلام)، ئايا دەزانن ئەو ناوہ لە چىيەوہ ھاتوہ؟ كىشەى ھەرە گەورە، كە مشتومپى زۆرى لەسەر بووہ، ئەوہ بووہ كە ئايا: (كلام الله)، قورئان، دروستكراوى خوايە؟ ياخود خوا دروستى نەكردوہ، ھەر فەرموويەتى؟ كىشەيەكى زۆر لەسەر ئەوہ بووہو، ئىمام ئەحمەد، لەسەر ئەوہ چەند ئەزىزەت درا، ئنجا ئەوہ كىشەيەك بوو، كاتى خۆى و، ئىمام ئەحمەد چاكى كرد، دىفاعى كرد، بەلام، ئىستا ئىمە كىشەمان ئەوہ نيە خەلكىك بلى: قورئان مەخلووقە؟، يان مەخلووق نيە؟ ئىستا كىشەمان ئەوہ يە، كە دەلئىن: قورئان، ھەر لە خواوہ نەھاتوہ، بەلكو ھەندىك ھەر پروايان بە خوا نيە، كىشەمان لەگەل ئەوانەدا ھەيە! دەبى بزائىن، كىشەكانى پۆژگارى ئىمە چىن؟ نەخۆشەيەكانى پۆژگارى خۆمان چىن؟ نەك بگەرئىنەوہ بۆ مېژوو، ھەر لە مېژوودا بژىن و، ئاگامان لە واقىعى ئىستامان نەمىنى، كە بە داخەوہ، زۆرىك لەوانەى كە لەسەر تەوژمى ئىسلامىي حىسابن، لە مېژوودا دەژىن و، كەم پەيوەستىن بە پۆژگارو واقىعى ئىستاوہ.

دەيەم و كۆتايى: جەستاندىنى پەيام و بەرنامەى خوا، بوونە سەر مەشق
بۆ خەلك:

بەرىزان!

لېتان دووبارە دەكە مەو: زمانى كردهو و حال، باشتىن شىۋازى بانگە وازە، تە ماشا
بكەن، خوا سبەانە و تعالى، بە پىغە مبهرى خاتەم ﷺ، چى دە فەرموئى؟ ﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا
يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ
عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَبِّحْهُ وَابْحُورْهُ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾﴾ القلم.

واتە: (ت)، سوئند بە قەلەم و، بەوہى، كە پىنى دە نووسن، {دېرە كان}، تۆ بە ھۆى
چاكەى پەرورە دگار تەو، شىت نى و، تۆ پاداشتىكى نە بپراوت ھەيە و، تۆ لە سەر
پەوشتىكى مەزنى، دوایى تۆش دە بىنى و ئەوانىش دە بىنن، كامە تان شىتن.

خوای پەرورە دگار، چەند بە بىباكى، وا دە فەرموئى! ئەو شتانە زۆر جىنى سەرەنج و،
ئىعجازى مېژوو بىن.

ھەر ھەلە سوورەتى (ص) دا، دە فەرموئى: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
﴿٨٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَنُعَلِّمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾﴾، واتە: بلى: ھىچ كرىتان
لە سەرى لى داواناكەم و، من لە زۆر لە خۆكەران و بارگرانكەران نىم، ئەم قورئانە،
يادخەرەو ھەيە، بۆ ھەموو جىھانىيان، دوای ماو ھەيەكى دىكەش، ھەوالەكەى دەزانن.

چونكە خوا زانىو ھەتى، ئىسلام، چى لىدى و چۆن دە بى! كاتىك ئەو ئايەتە دابەزىو،
قۇناغى مەككە بوو، پىغە مبهرى ﷺ، چەوسىتراو تەو، ھاو ھەلە كان ئازارو ئەشكەنجە دراون،
كەس بە تەمەى سەرى خۆى نە بوو، بەلام خوا دە فەرموئى: پىيان بلى: دوای پىچىكى
دىكە، دوای ماو ھەيەكى دىكە، ھەوالەكەى دەزانن، واتە: ئەم ئىسلامە چۆن دىنا دادە گرى و
بلاودە بىتەو!

مەبەستمان ئەو ھەيە:

خوای پەرورە دگار كە باسى پەوشتى مەزنى پىغە مبهرى ﷺ دە كات، لە بەرانبەر
بانگە ھە و، پىر و پاگەندەى كافرە كاندا، كە دەيانگوت: شىتە و جادووگەرە و پىغە مبهرى نە،

دەفەرمۇي: تۆبەھۆي چاگەي پەرۋەردگارتەۋە - كە پلەۋ پاىيە پىغەمبەرايەتیی پىداۋى - شىت نى و پىغەمبەرى، بە بەلگەي ئەۋەي كە لەسەر رەۋشت و ئاكارىكى بەرزو مەزنى.

بەلئ خوشك و برا عەزىزە كانم !

ئىمەش باشتىن بەلگەي ئىسپاتكردنى مسولمانەتیی و راست و ساغىيمان و، لە ھەمان كاتىشدا چاكتىن و كارىگەرتىن شىۋازى بانگەۋازىشمان بۆ خەلك بەرەو ئىسلام، ئەۋەيە: رەۋشتان بەرزو ئاكارمان پەسند بى، ئائەۋە پىۋەرۋ تەرازوۋىكە، زۆر راست و دادگەرەو زۆر ھەقە، ئايا كى دەتوانى ھەتا سەر رەۋشتى بەرزو و پەسند بى، ۋەللاھى تەنبا كەسىك، دلەكەي پەيۋەست بى بە خواۋە، كەسىك دۋارۋۆز بەسەر دىنادا ھەلبىزىرى و، دىناي لەلا بچۈوك بى و، دۋارۋۆزى لەلا مەزن بى، تەنبا باباى وا دەتوانى تاكو سەر راستگۆ بى، تاكو سەر ئەمىن بى، تاكو سەر پاك و چاك بى، تاكو سەر بە رەحم بى، دادگەر بى... ھتە، بەلام خەلكى دىكە، بەرۋالەت، لەبەرچاۋى خەلك شتىك دەكات و، دۋابى شتىكى دىكە دەكات !

ئىنجا با قسەيەكى دايكمان عائىشە، خۋالىي رازى بن، بىنن، كە دەيكەمە كۆتايى قسەكانم:

كاتىك پرسىياري لىدەكرى، دەربارەي رەۋشتى پىغەمبەر ﷺ، يەكىك پرسىياري لى دەكات، گەنجىك دەلئ: ئايا رەۋشتى پىغەمبەرى خۋا ﷺ چۈن بوۋە؟ ئەۋىش دەلئ: رۆلە گىان! قورئانئ ناخۋىنى؟ دەلئ: با، دەلئ: {كَانَ خُلُقُ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ الْقُرْآنُ} (۱) واتە: رەۋشتى پىغەمبەرى خۋا ﷺ، قورئان بوۋ.

يانى: چى؟ يانى: قورئان چى دەفەرمۇو: پىغەمبەر ﷺ، وايدەكرد.

خوشك و برا بەرىز و خۆشەۋىستە كانم!

زمانى كردار، فەصىحتىن و گۆياتىن زمانە و، باشتىن شىۋازە، ئەگەر دەمانەۋى: خەلك فىرى دىندارىي بگەين، با بۆخۆمان دىندار (مُتَدِين) بىن، دەمانەۋى: فىرى راستگۆبىان بگەين، با خۆمان راستگۆ بىن، دەمانەۋى: فىرى زوھد و قەناعەت بگەين، دەبىن خۆمان دىنا بەكەمگر و بەقەناعەت بىن، دەمانەۋى: فىرى مېھرەبانىيان بگەين، با خۆمان بە رەحم و مېھرەبان بىن، دەمانەۋى: فىرى خاكىي بوونىيان بگەين، با خۆمان خاكىي بىن و ... ھتە.

نه گه رنا، با دنیابین: نه داری شتیک، نه وشته ی پی نابه خشری، (فَاقِدُ الشَّيْءِ لَا يُعْطِيهِ) و ئاسنی ساردیش به فوو گهرم نابی.

خوا به لوتف و کهرهمی خوئی یارمه تیمان بدات، که زور رازاوه بین، به ره وشته بهرز و په سنده کان، به شیوه یه که شایسته ی، نه وه بین، بلتین: ئیمه ش شوئیکه وتووی پیغهمبه ریکین ﷺ، که له لووتکه ی هموو ره وشتیکه بهرز و ئاکاریکی جوان و په سنددا بووه، که ههر بویه ش پیغهمبه ری خوا ﷺ، بوخوئی، باشرین به لگه ی راستی ئاینه که یه تی، ههر که سیک ته ماشای پیغهمبه ری خوا ﷺ بکات، ئنجا ده زانئ، که ئاین و بهرنامه که ی زور راسته، چونکه نه و زاته له لووتکه ی ره وشتی بهرز و ئاکاری په سهند دایه، که واته: دیاره ئاینه که شی وایه.

خوا به لوتف و کهرهمی خوئی ئیمه ش واییکات، که به کرده وه و حالمان، مایه ی له لای خه لک شیرینکردنی ئیسلام و، سه رنجراکیشانان بین، به لای خوا و پیغهمبه ره که ی (موحه ممه د) ﷺ و ربیازه که یدا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

نیوهرۆک

- پیشه کی ئەم تەفسیره بەگشتی..... ۵
- بەرچاو پروونیه کی گرنگ ۹
- له باره ی ئەم تەفسیره وه ۹
- پیشه کی ئەم بهرگه ۱۰
- دهستپیک ۱۵
- پیناسه ی سووره تی (النحل) و بابه ته کانی ۱۵
- ۱) نساوی ئەم سووره ته: ۱۵
- ۲) شوینی دابه زینی ئەم سووره ته: ۱۵
- ۳) ریزبه ندیی ئەم سووره ته له موصحف و دابه زین دا: ۱۷
- ۴) نیوهرۆکی ئەم سووره ته: ۱۸
- دابه شکردنی ئەم سووره ته بو بیست و دوو (۲۲) بابه ت ۱۹
- ۵) دابه شکردنی دهرسه کانی ئەم سووره ته: ۲۲
- دهرسی به کهم ۲۵
- پیناسه ی ئەم دهرسه ۲۷
- مانای دهقا و دهقی ئایه ته کان ۲۸
- شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان ۲۹
- مانای گشتی ئایه ته کان ۳۱
- مه سه له گرنگه کان ۳۸
- حوکمی خواردنی کوشتی و لآخه به رزه و ئیستر و کهر ۵۲
- مه به ست له (خوشتی وا دروست ده کات، که نایزانن) چیه؟ ۵۵
- دهرسی دووهم ۶۱
- پیناسه ی ئەم دهرسه ۶۳
- مانای دهقا و دهقی ئایه ته کان ۶۴
- شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان ۶۵
- مانای گشتی ئایه ته کان ۶۷
- مه سه له گرنگه کان ۷۴

- ۷۸..... كورته باسېك له باره ی زهیتوونهوه
- ۹۲..... حوكمی گوشتی ده ریا
- ۹۳..... جیاوازیه کانی نهو دوو ئایه ته و حیکمه ته که یان:
- ۹۵..... قه باره ی توپکلی زهوی و ده ریاکان
- ۹۸..... سووران هوه کانی زهوی
- ۱۰۵..... دهرسی سینه م
- ۱۰۷..... پیناسه ی نه م دهرسه
- ۱۰۸..... مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان
- ۱۰۹..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
- ۱۱۲..... مانای گشتی ئایه ته کان
- ۱۱۹..... مه سه له گرنگه کان
- ۱۳۷..... قسه یه کی کورت و گوشراو له باره ی به هه شت و پاداشتی خواوه
- ۱۴۳..... دهرسی چواره م
- ۱۴۵..... پیناسه ی نه م دهرسه
- ۱۴۶..... مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان
- ۱۴۸..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
- ۱۵۰..... مانای گشتی ئایه ته کان
- ۱۵۸..... مه سه له گرنگه کان
- ۱۸۷..... دهرسی پینجه م
- ۱۸۹..... پیناسه ی نه م دهرسه
- ۱۹۰..... مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان
- ۱۹۱..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
- ۱۹۳..... مانای گشتی ئایه ته کان
- ۱۹۹..... مه سه له گرنگه کان
- ۲۰۸..... به سه ره اتیک:
- ۲۱۲..... چوار ورده سه رنجی گرنگ له و دوو ئایه ته به پیزه
- ۲۲۳..... دهرسی شه شه م
- ۲۲۵..... پیناسه ی نه م دهرسه
- ۲۲۸..... مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان

- ۲۳۰..... شىكردنه وهى هه ندىك له وشه كان
- ۲۳۵..... ماناي گشتى ئايه ته كان
- ۲۴۶..... مه سه له گرنگه كان
- ۲۵۲..... كورته باسك له باره ي شىرى ئاژه له وه
- ۲۵۳..... ته وه رى يه كه م: شىر
- ۲۵۳..... يه ك: پىناسه:
- ۲۵۳..... دوو: پىكهاته كانى شىر:
- ۲۵۴..... سى: ئه ن دازه ي به ره مه مى شىر:
- ۲۵۵..... ته وه رى دووهم: ماست
- ۲۵۵..... يه ك: پىناسه:
- ۲۵۵..... دوو: پىكهاته ي ماست:
- ۲۵۶..... سى: تاييه مه ندىه كانى ماست چىن ؟
- ۲۵۶..... چوار: به كار هى تاناي ماست:
- ۲۵۷..... ته وه رى سىيه م: چه ن د زانباريه ك له باره ي
- ۲۵۷..... ئاژه له شىر ده ره كان و به ره مه مه كانيانه وه
- ۲۶۴..... كورته باسك له باره ي (خورما) وه
- ۲۶۴..... يه كه م: پىناسه:
- ۲۶۴..... دووهم: به هاى خوراكي و ته ندروستى خورما (القيمة الغذائية والصحية للتمر):
- ۲۶۵..... سىيه م: پىكهاته ي خورما و سووده كانى:
- ۲۶۶..... چوارهم: چۆره كانى دارخورما له دنيا دا:
- ۲۶۷..... كورته باسك له باره ي دره ختى ميو و ترى وه
- ۲۶۷..... يه كه م: پىناسه:
- ۲۶۷..... دووهم: جوگرافى اى دره ختى ترى له جيهان دا:
- ۲۶۸..... سىيه م: ژماره ي دره ختى ترى:
- ۲۶۸..... چوارهم: به هاى خوراكي ترى:
- ۲۶۸..... پىنجه م: پىكهاته ي ترى:
- ۲۷۳..... كورته باسك له باره ي (هه نك و هه نگوين) وه وه
- ۲۷۳..... ته وه رى يه كه م: له باره ي هه نكه وه:
- ۲۸۰..... ته وه رى دووهم: له باره ي هه نگوينه وه:

- ۲۸۰ پېناسە: ۲۸۰
- ۲۸۰ دوو: گرنگى خۇراكىي و تەندروستىي، ھەنگوين.) ۲۸۰
- ۲۸۳ سى: چەند تايىبە تەندىيە كى ھەنگوين: ۲۸۳
- ۲۸۵ شىكردەنە ھى ئەم ئايەتە، لە پىنج بىرگەدا: ۲۸۵
- ۲۸۷ بەراوردىكى نيوان ۲۸۷
- ۲۸۷ ئايەتى (۷۰)ى (النحل) و (۵)ى الحج. ۲۸۷
- ۳۱۱ كورته باسئك لەبارەى چۆنيەتى پەيدا بونى زانستە ھە ۳۱۱
- ۳۱۷ كورته باسئك لەبارەى بالندان (طير) ھە ۳۱۷
- ۳۱۷ (۱) پېناسەى بالندان: ۳۱۷
- ۳۱۷ (۲) تووك، يان پەر (الرئيش): ۳۱۷
- ۳۱۸ (۳) چۆنيەتىي ميكانيزمى فرينى بالندان ؟ ۳۱۸
- ۳۱۹ (۴) جۆرە كانى بالندە بە پىي ژىنگە كان: ۳۱۹
- ۳۲۰ (۵) كۆچى بالندە كان: ۳۲۰
- ۳۲۰ (۶) پرسىارىك: ئايا چۆن بالندە كان بە شوئى خويان دەزاننە ھە؟ ۳۲۰
- ۳۲۱ (۷) گەشە سەندى بالندە كان: ۳۲۱
- ۳۲۲ (۸) جۆرە كانى بالندە: ۳۲۲
- ۳۳۷ دەرسى ھە ھەتەم ۳۳۷
- ۳۳۹ پېناسەى ئەم دەرسە ۳۳۹
- ۳۴۰ ماناى دەقا و دەقى ئايەتە كان ۳۴۰
- ۳۴۱ شىكردەنە ھى ھەندىك لە وشە كان ۳۴۱
- ۳۴۲ ماناى گشتى ئايەتە كان ۳۴۲
- ۳۴۵ مەسە لە گرنگە كان ۳۴۵
- ۳۵۹ دەرسى ھە ھەتەم ۳۵۹
- ۳۶۱ پېناسەى ئەم دەرسە ۳۶۱
- ۳۶۲ ماناى دەقا و دەقى ئايەتە كان ۳۶۲
- ۳۶۳ شىكردەنە ھى ھەندىك لە وشە كان ۳۶۳
- ۳۶۵ ماناى گشتى ئايەتە كان ۳۶۵
- ۳۷۲ مەسە لە گرنگە كان ۳۷۲
- ۳۷۴ كورته باسئك: چوار سەرنج لەبارەى ئەم ئايەتە ھە: (الئمل: ۹۰): ۳۷۴

- ۳۹۱ كورته باسېك له باره‌ی گرنگی وه فاداری به په‌یمان و خراپی په‌یمان شكاندنه‌وه ۳۹۱
- ۳۹۱ برگه‌ی یه‌كه‌م: پېنج تیشكى قورئانی له‌سهر: وه فاداری و خراپی بې په‌یمانی ۳۹۱
- ۳۹۴ برگه‌ی دووهم: چەند ده‌قیكى په‌یوه‌ندیاری سوننه‌ت له‌باره‌ی پابه‌ندی به‌لین و په‌یمان‌وه ... ۳۹۴
- ۳۹۹ ۳۹۹ دهرسى نۆیه‌م
- ۴۰۱ ۴۰۱ پیناسه‌ی ئەم دهرسه
- ۴۰۲ ۴۰۲ مانای ده‌قا و ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۴۰۳ ۴۰۳ شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌کان
- ۴۰۵ ۴۰۵ هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان
- ۴۰۶ ۴۰۶ مانای گشتی ئایه‌ته‌کان
- ۴۱۱ ۴۱۱ مه‌سه‌له گرنگه‌کان
- ۴۱۶ ۴۱۶ كورته باسېك له باره‌ی (إستعاذة) هوه
- ۴۲۳ ۴۲۳ كورته باسېك: پېنج سه‌رنج بۆ وونكردنه‌وه‌ی ئەوه كه:
- ۴۲۳ ۴۲۳ ئایه‌تی (۱۰۱) مه‌به‌ست پتی نه‌سخ نیه
- ۴۳۰ ۴۳۰ قسه‌یه‌ك دهر‌باره‌ی ئەو كه‌سه‌ی گوايه: پېغه‌مبه‌رى ﷺ فیری قورئان كردوه!
- ۴۳۵ ۴۳۵ دهرسى ده‌یه‌م
- ۴۳۷ ۴۳۷ پیناسه‌ی ئەم دهرسه
- ۴۳۸ ۴۳۸ مانای ده‌قا و ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۴۳۹ ۴۳۹ شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌کان
- ۴۴۳ ۴۴۳ هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئەم ئایه‌ته
- ۴۴۵ ۴۴۵ مانای گشتی ئایه‌ته‌کان
- ۴۴۸ ۴۴۸ مه‌سه‌له گرنگه‌کان
- ۴۵۲ ۴۵۲ كورته باسېك له باره‌ی حوكمی زۆر لیکرانه‌وه له‌سهر كوفر و تاوان
- ۴۷۷ ۴۷۷ دهرسى یازده‌م
- ۴۷۹ ۴۷۹ پیناسه‌ی ئەم دهرسه
- ۴۸۰ ۴۸۰ مانای ده‌قا و ده‌قی ئایه‌ته‌کان
- ۴۸۱ ۴۸۱ شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌کان
- ۴۸۲ ۴۸۲ مانای گشتی ئایه‌ته‌کان
- ۴۸۷ ۴۸۷ مه‌سه‌له گرنگه‌کان
- ۴۹۱ ۴۹۱ وه‌لامی ئیشکالیک و پرسیاریک:

- تیشکیک لەسەر چه مکی: ﴿وَمَا أَهْلَ لَعْنِ اللَّهِ بِهِ﴾ ۴۹۷
- وشەى: ﴿هَادُوا﴾ لە جییەووە هاتووە؟ ۵۰۵
- دەرسى دواز دەم ۵۱۱
- پێناسەى ئەم دەرسە ۵۱۳
- مانای دەقا و دەقى ئایەتەکان ۵۱۴
- شیکردنەووەى هەندیک لە وشەکان ۵۱۵
- مانای گشتى ئایەتەکان ۵۱۷
- مەسەلە گرنگەکان ۵۲۱
- حیکمەت و چۆنیەتى پەيوەست بوونى ئەم ئایەتە، بە ئایەتەکانى پيش خۆیەووە چیه؟ ۵۲۸
- کورتە باسێک لەبارەى بنەما گرنگەکانى بانگەواز (الأصول المهمة للدعوة) وە ۵۳۷
- یەكەم: نیاز و مەبەستى ساغ (الإخلاص): ۵۳۸
- دوو: شارەزایى بە ئایین و ئاشنایى بە ژین: ۵۴۱
- سێیەم: هەبوونى نەخشەو بەرنامە + کارى دامەزراوێى + راویژکردن: ۵۴۳
- چوارەم: پەچاوکردنى پەلەپەلەى و، دیاریکردنى لەپیشترەکان: ۵۴۶
- پنجەم: دلخۆشکردن و ئاسانکردن: ۵۴۹
- شەشەم: ئیقناع کردنى عەقل و جوولاندنى دل: ۵۵۲
- هەوتەم: بیرخستنهووەى چاکەکانى خوا: ۵۵۳
- هەشتەم: هۆشدارى پێدان و ترساندى خەلك: ۵۵۵
- نۆیەم: جەختکردنەووە لەسەر واقیعی ئیستامان و، کیشە و گرتەکانى کۆمەلگا: ۵۵۷
- دەیهەم و کۆتایى: جەستاندى پەيام و بەرنامەى خوا، بوونە سەرمەشق بۆ خەلك: ۵۵۹